

Ἀργυροῦν τομιατόσημον Β' τάξεως.

Τῷ Θ. Μαριοπούλῳ, Καλαμῶν

Τῷ Ε. Ν. Νικολοπούλῳ, τοῦ δήμου Καστορίου

Τῷ Ι. Ζαήμε, ἐκ Καλαβρύτων.

Χαλκοῦν τομιατόσημον.

Τῷ δῆμῳ Λερίνων

» » **Τριπόλεως.**

Ἐπειρον.

Τῷ Κ. Φωστηροπούλῳ, διὰ τὸ δοκίμιον Ἰαπωνικῆς Σηροκομίας, Ἀθήναι, 1866. Τὸ δοκίμιον τοῦτο δύναται νὰ συμβουλευθῶνται οἱ παρ' ἡμῖν σηροκόμοι καθόσον περιέχει οδηγίαν περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν βομβύκων τῆς Ἰαπωνίας, οἵτινες πρέπει νὰ ἐγκλιματισθῶσιν εἰς τὸν τόπον μας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ἡ ἐπικρατοῦσα νόσος προξενεῖ εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην βιομηχανίαν.

Ἡ δ' ἐν ἔτει 1859 ἐκθεσις τῶν κουκουλλίων ἀσυγκρίτως ἦτο πλουσιωτέρα, τὰ δὲ ἀπονεμηθέντα τότε τοῖς κκ. Κ. καὶ Α. Δουροῦτῃ, Λουκᾷ Ράλλῃ καὶ Δουράντῃ 4 χρυσᾷ καὶ ἕτερα 4 ἄργυρᾷ τομιατόσημα ἐμαρτύρουν ὅτι πλείστη ἐδίδοτο σημασία εἰς τὴν τότε ἀκμαζούσαν καλλιέργειαν τῆς μετάξης. Εἶθε οἱ διάδοχοι ἡμῶν τῆς Γ' Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως εὐρωσιν αὐτὴν εἰς ἀνθηρότερον τῆς σήμερον κατάστασιν.

VII. Βοιχημηρία ἢ ἔκλευκος.

Ὁ κ. Θεόδωρος Ὀρφανίδης, καθηγητῆς τῆς βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, πρῶτος ἐπειράθη νὰ καλλιεργήσῃ τὸ νέον τοῦτο κλωστικὸν φυτὸν, οὗτινος ἐστάλησαν ἐξ Ἀμερικῆς σπέρματα πρὸς αὐτόν, καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ δὲ σπουδαιότης τοῦ παρέχοντος νήματα δίκην μετάξης φυτοῦ τούτου τόσῳ μεγάλη εἶναι, ὅσον παγκόσμιον ἐνδιαφέρον προέκτειται νὰ διενεργήσῃ, ὥστε συγχαιρέμεν ἀπὸ καρδίας τῷ παρ' ἡμῖν εἰσαγωγῇ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ, μεθ' ἧς ἐκαλλιέργησε τὸν πρῶτον τῆς Βοιχημηρίας θλαστὸν, καὶ χαιρετίζομεν τοῦτον ὡς τὸν αἴσια προοιωνιζόμενον πρόδρομον μελλούσης νέας βιομηχανίας.

Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν δύο τινὰ εἶδη κλωστικῶν ἀπασχολοῦσι τὴν κοινὴν προσοχὴν. Ἀμφότερα πηγάζουσιν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν κνιδοειδῶν (urticaceae), ἧς διάφορα μέλη πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐφηρμοσθησαν εἰς τεχνικοὺς σκοπούς. Τὸ κνιδοκάνναβι π. χ. ἐκ τῆς urtica dioica L. ἄλλοτε ἐφηρμοζέτο εἰς ὑφανσίν πολυτίμου ὑφάσματος, τὸ δὲ καλούμενον κάνναβι τοῦ Kallai, τοῦ Kankhura ἢ τῆς Rhea ὡσαύτως σύγκειται ἐκ παρεσκευασμένων ἰνῶν τοῦ φλοιοῦ εἶδους τινος τῶν κνιδῶν, τῆς urtica tenacissima δηλ., φουμένης εἰς τινὰ μέρη τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Αἱ δὲ μακρᾷ καὶ στιλπνότητι ἴνες τοῦ κινεζικοῦ χόρτου» (China—grass, ἢ Tschu—ma) κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1855 διὰ τῆς τότε παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰσαχθεῖσαι ἐν Εὐρώπῃ, πηγάζουσιν ἐκ τοῦ φλοιοῦ κνίδος τινος τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας, τῆς urtica nivea L. (ἦτοι Boehmeria nivea Gaudich). Συνίσταται δὲ αὕτη ἐκ κυττάρων μήκους μέχρις 22 ἑκατοστομέτρων, ὑπερβαίνοντων κατὰ τὸ μήκος πάντα τὰ λοιπὰ τῶν φλοιῶν κύτταρα, ἔτι δὲ εἰρήθη ὅτι ἡ ἴς αὐτῆς εἶναι τρίς πλατυτέρα τῆς τοῦ θάμβακος ἢ τοῦ καννάβεος καὶ τετρακτὶς πλατυτέρα τῆς ἰνὸς τοῦ λίνου. Ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τούτου ἐπέτυχεν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, ἡ δὲ βιομηχανικὴ χρῆσις τῆς ἰνὸς αὐτοῦ ὁσημέραι λαμβάνει εὐρύτερας διαστάσεις. Ἀλλὰ καθὼς ἀμέσως θέλομεν ἀποδείξει δὲν εἶναι, ἴσως κατὰ τὰς μαρτυρίας βοτανικῶν τινῶν τοῦ 1871, ἡ Boehmeria nivea τοῦ Gaudichaud τὸ ἐκτεθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Δεηδροκομείου φυτὸν, οὔτε εἶνε ἐπιδεκτικὸν τόσῳ σπουδαίας ἐφαρμογῆς, καθὼς τὸ ἐπόμενον εἶδος, ὅπερ πιστεύομεν μάλιστα ὅτι εἶναι τὸ παρ' αὐτοῦ εἰσαχθὲν, ἀν καὶ τὸ ὄνομα ἦναι ἐπουσιώδες, σπουδαίον δὲ μόνον τὸ γεγονός τῆς καλλιέργειας.

Πολὺ σπουδαιότερα θεβάζει προώρισται νὰ γίνῃ ἡ ἴς τῆς Boehmeria tenacissima Bl., τὸ κάνναβι τοῦ ραμέ ἢ ραμιέ, ἧτις μέχρι τοῦδε ἐφυτεύετο ἐν τῷ Ἰνδικῷ ἀρχιπελάγει, ἥδη δ' ἐπιτυχέστατα εἰσῆχθη καὶ εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ἴς αὕτη διακρίνεται διὰ τῆς ὠριότητος καὶ εὐρωστίας, καὶ ἦδη πρὸ 25 ἐτῶν ἐθαυμάζετο ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων. Ἐκτοτε ἡ καλλιέργεια τῆς ἀραμιῦ (Ramée) μεγάλως κινήθη ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδαίς, καὶ κατ' ἔτος εἰσηγάγετο μέγα ποσὸν αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ, ἐνθα παρεσκευάζοντο ἐξ αὐτῆς ἰσχυρότατα καὶ λεπτότατα ὑφάσματα, δίκην τοῦ λεπτοτέρου λίνου καὶ κεκτημένα μεταξοειδῆ στιλπνότητα. Ἐν ἔτει δὲ 1867 εἰσῆχθη τὸ φυτὸν τοῦτο ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν βιομηχανῶν εἰς τὴν ὄρειον Ἀμερικὴν, ἐνθα τοσοῦτον προθυμότερον κατέγειναν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ, ὅσῳ αὕτη παρέχει πλεονεκτικὰ ματα τῆς τοῦ θάμβακος, διότι ἀπαιτεῖ μικρότερα κεφάλαια καὶ ὀλιγωτέραν ἐργασίαν, ἐπειδὴ εἶναι φυτὸν

πολυετές. δὲν προσβάλλεται ὑπὸ παρασίτων ἐντόμων, ἐπιδίδωσι κάλλιστα εἰς εὐκρατον κλίμα καὶ θερρίζεται τρίς, ἀποτέρον ἐκάστοτε 500 χιλιόγραμμα εἰς ἐκάστου acre (ἐπιφανείας 4 ἑλληνικῶν στρεμμάτων ὡς ἐγγίστα). Ἡ δὲ περαιτέρω ἐπιξεργασία τῶν ἰνῶν εἶναι ἀπλοστάτη καὶ παρέχει κλωστικὰς ἴνας τὸ ἥμισυ περιπῶν τοῦ ὄλου θάβου τῆς συγκομιδῆς. Αἱ δὲ οὕτω παρεσκευασμέναι ἴνες τιμῶνται ἐν Εὐρώπῃ 65 cents (ἀμερικανικὰ) τὸ ἥμισυ τοῦ χιλιόγραμμου (δραχ. 9. 75|00 ἢ ὅλα).

Καθὼς ἐπέομεν ἡ οἰκογένεια τῶν κνιδοειδῶν περιέχει πλῆθος φυτῶν παρεχόντων ἀξιολόγους ἴνας· ἀλλ' ὡς καὶ ὁ κ. Ὀρφανίδης ἐν τῇ αὐνιτόμῳ πραγματείᾳ περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντων φυτῶν ὁμολογεῖ, ἐπικρατεῖ σύγχυσις περὶ τὴν ὀνομασίαν καὶ διάκρισιν τῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι εἶναι ὡς ἐκ τούτου αἱ σημειώσεις, ἃς ὁ Bouché ἐδημοσίευσε περὶ τῶν ἐρευθῶν του ἐν τῷ Βοτανικῷ κήπῳ τοῦ Βερολίνου.

Ὁ Dr. Blume μετέφερεν ἐξ Ἰάβας ἐν ἔτει 1853 τὴν Boehmeria tenacissima Bl., αἱ δὲ χρῆσται ἐλπίδες, ἃς εἶχε περὶ τῆς εὐδοκίμίας αὐτῆς ἐναυάγησαν, διό ἡ ἀπεδείχθη ὅτι μόνον καλῶς προπεριλυγμένη ἀπὸ τοῦ φύλλου δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐν ὡρᾷ χειμῶνος ἐν Γερμανίᾳ. Ἐτι δὲ εὐκισθητότερον εἶναι ἡ urtica (Boehmeria) nivea, ἧτις τοσοῦτον τιμᾶται ἐν Κίνα. Ἀμφότερα τὰ φυτὰ ταῦτα παρέχουσι λεπτότατον μεταξοστιλπνὴν καὶ στερεώτατον ὑφασμα· καὶ ἡ μὲν urtica nivea ἐν Κίνα καλεῖται Ramée, καὶ ταυτίζεται πρὸς τὸ Grass Cloth (χρῆτόλινον), ἡ δὲ Boehmeria tenacissima παραδόξως τὸ αὐτὸ ὄνομα (Ramée), φέρει ἐν Κίνα, Ἰαπωνίᾳ καὶ ἐν ταῖς χώραις τῶν Ἰμαλαῶν ὄρεων, ἔθα θεβάζει δὲν ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὴν λεπτολόγοι εὐρωπαϊκοὶ βοτανικοὶ. Ἐν ἔτει 1857 ἔλαβε μάλιστα ὁ ῥηθεις βοτανικὸς κήπος εἶδος σπέρματος τοῦ Ramée, ὅπερ παρήγαγε νέον, ἄγνωστον μέχρι τοῦδε φυτὸν, τὴν Girardinia armata Kth et Bouche, ἧς αἱ ἴνες εἶναι πολλῶν τραχύτεροι καὶ χονδρότεροι.

Ἐν τῇ μνημονευθείσῃ αὐνιτόμῳ πραγματείᾳ τοῦ κ. Ὀρφανίδης περιγράφει τὸ φυτὸν τοῦτο ὡς ἐξῆς, ἡμεῖς δὲ μεταφέρομεν τὴν περιγραφὴν ἐνταῦθα ἵνα γίνῃ γνωστὴ τοῖς πολλοῖς· ἡ Βοιχημηρία εἶναι φυτὸν πολυκαυλον, πολυετές, ἀναβλαστάνον κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔαρος· ἔχει τὰ φύλλα εὐμεγέθη κατ' ἐναλλαγὴν, ἀνωθεν πράσινα, κάτωθεν λευκά· οἱ καυλοὶ τῆς ὑψοῦνται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι ἐνὸς καὶ ἡμισίως μέτρον. Καλλιέργειαι δὲ ὡς τὸ λίνον, μετ' ἐν διαφορᾷ ὅτι θερρίζεται ἐπ' αὐτῆς τῆς βίας χωρὶς νὰ ἐκρίζεται· ζηραίνεται δὲ κατὰ δέσμας ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς τὸ καννάβι καὶ τὸ λίνον, μετὰ τοῦτο διαβρέχεται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ ἐκ δευτέρου ζηραίνεται, καὶ διὰ κοπανίσματος χορηγεῖ ἴνας στιλπνάς, λεπτὰς καὶ ἰσχυράς, δι' ὧν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν σήμερον κατασκευάζονται τὰ θαυμαστά Grass-Cloth καλούμενα ὑφάσματα. Ἐν δὲ τῇ Νικαίᾳ ὁ Childers κατασκευάζει ἐκ τῶν νημάτων τοῦ φυτοῦ τούτου τρίχρητα καὶ σειρήνια διαφόρων εἰδῶν,

Τὸ φυτὸν τοῦτο εὐδοκίμει εἰς εὐκράτα καὶ θερμὰ κλίματα, προτιμᾷ δὲ τὰς ἐνίκμους καὶ ὑγρὰς γαίας, τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ ρυάκων, τὰ ἐλώδη μέρη, καὶ πολλαπλασιάζεται διὰ σπορᾶς ἢ διὰ παραπλάδων τῆς βίης. Τὰ λίαν λεπτὰ σπέρματα αὐτοῦ σπείρονται κατὰ Ἰανουάριον μὲν ἐν τοῖς θερμότεροις, κατὰ Φεβρουάριον δ' ἐν τοῖς εὐκράτοις κλίμασιν ἐντὸς δοχείων ἢ ἐντὸς τῶν λεγομένων ψακίων, ἐνθα παρεσκευάζονται ὡσαύτως οἱ νεαρὶ θλαστοὶ τοῦ κηποῦ. Ὅταν δὲ τὰ φυτὰ ἀπικτήσωσι 4 ἢ 6 φύλλα μεταφυτεύονται εἰς τὸν ἀγρὸν εἰς ἀπόστασιν 60—70 ἑκατοστομέτρων, μεθ' ἧς καὶ ποτίζονται. Ἡ μὲν ἐκ σπορᾶς φυτεία ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ Ἀπρίλιον, ὁ δ' ἐκ παραπλάδων πολλαπλασιασμός κατὰ Μάρτιον. Εἰς Κίναν καὶ Ἰαπωνίαν ὁ φυτευθεὶς ἀγρὸς θερρίζεται τρίς κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι δὲ θεβάζει δις, κατὰ Ἰούλιον καὶ κατὰ Νοέμβριον.

Τὰ ἔξοδα τῆς καλλιέργειας τοῦ φυτοῦ τούτου εἶναι μετριώτατα καὶ πολὺ ὀλιγώτερα τῶν ἀνχαιούντων εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ κηποῦ παρ' ἡμῖν. Ἡ πείρα θέλει διδάξει ἡμᾶς μετὰ πόσα ἔτη εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνανεοῦται ἡ φυτεία τῆς Βοιχημηρίας· θεβάζιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐπιτυχῆς φυτεία διαρκεῖ πλέον τῆς τετραετίας.

Ὁ κ. Ὀρφανίδης ἐξέθηκεν ἐντὸς δοχείου μικρὸν θλαστὸν ζῶντος φυτοῦ, ὑπὸ ὕalon δὲ ἴνας ἀπαρασκευάστους καὶ παρεσκευασμένας.

Ἀργυροῦν τομιατόσημον Α' τάξεως

ἀπονέμοντες σήμερον τῷ Βασιλικῷ Δεηδροκομείῳ διὰ τὴν ἰδέαν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φυτοῦ τούτου, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ διάδοχοι ἡμῶν Ἑλλανοδίκα τῆς Γ' Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀπονεύωσιν αὐτῷ τὸ χρυσοῦν γέρας διὰ τὴν τότε θεοδαίως πραγματικῆν καταστηθησομένην εἰσαγωγὴν τῆς Βοιχημηρίας ἐπὶ σκοπῷ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς.

VIII. Ῥίζαι ἐρυθροδάνου (ρίζαρια).

Τὸ ἐρυθροδάνον (Rubia tinctorum, γερμανιστὶ Krapp, γαλλιστὶ garance) εἶναι φυτὸν πολυετές ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Rubiaceae, φυτόμενον μὲν εἰς τὰς παραλίαις τῆς Μεσογείου, καλλιεργούμενον δ' εἰς ἅπαντα σχε-

δὸν τὸν παλαιὸν κόσμον ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ χρωματιστικῆς οὐσίας, ἰδίως μὲν εἰς τὰς ρίζας περιεχομένης, κατ' ὀλιγώτερον δὲ καὶ εἰς τὰ φύλλα. Αἱ πρόσφατοι ρίζαι τοῦ ἐρυθροδάνου δὲν περιέχουσι χρωματιστικὰς οὐσίας ἀλλὰ χρωμογόνον τι, τὸ ἐρυθροδανικὸν ὄξύ (acide rubierythrique), ὅπερ ὑφ' ὠρισμένης περιστάσεως τρέπεται εἰς τοιαύτας. Εἰσι δὲ αἱ χρωματιστικαὶ αὗται οὐσίαι ἢ χρυσοχρῶς *Porphyriνη* καὶ ἢ ἐρυθρὰ *Alizarίνη*, ἥτις τὴν σήμερον κατασκευάζεται καὶ τεχνητῶς ἐκ τοῦ ἀνθρακικίου, ὑπολειμματος τῆς ἀποστάξεως τῆς πίσης τῶν λιθανθράκων. Ἡ *Alizarίνη* πωλεῖται ὑπὸ τ' ὄνομα τῆς *Garancine*, κόνειος δι' ἐκχυλίσεως ἐκ τῶν ριζῶν λαμβανομένης, ἥτις ἰδίως εἰς τὴν ἐκτυπωτικὴν ἐφαρμόζεται καὶ ἔχει ἐξαπλασίαν χρωματιστικὴν ἰκανότητα τῶν ριζῶν. Ἐτέρα δὲ χρωματιστικὴ οὐσία τοῦ ἐμπορίου, παρασκευαζομένη ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν μεταχειρισθέντων ριζῶν, καλεῖται *Garanceaux*, καὶ τρίτη τις γνωστὴ ὑπὸ τ' ὄνομα τῶν ἀνθῶν τοῦ ἐρυθροδάνου κατασκευάζεται διὰ ζυμώσεως τῆς κόνειος τῶν ριζῶν. *Colorine* δὲ ὀνομάζεται ἐκχύλισμα οἰνοπνευματώδες τῆς *Garancine*.

Τὸ ἐρυθρόδανον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι ἐν χρῆσει· ἀλλ' εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲν ἐκαλλιεργεῖτο πάντοτε ἐπιτηδες, ἀλλ' ὅτι συνελέγοντο αἱ ἄγριαί ρίζαι ἐπὶ σκοπῷ τῆς βαφῆς τῶν ὑφανμάτων, ὡς λέγει ὁ Πλίnius, ἀντὶ τῆς πολυτίμου πορφύρας. Εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν ἰδίως ἐκαλλιεργεῖτο τὸ ἐρυθρόδανον, καὶ ἐκεῖθεν μετεφέρετο εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, ἐν ἧ ὅμως κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐντελῶς ἐξέλιπε· μόλις δ' ἐν ἔτει 1762 ὁ *Althén* εἰσήγαγε τὰς ρίζας αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὰ περίε τῆς *Avignon*, ἐνθα καὶ νῦν παράγονται ἄπειροι ποσότητες, δι' ὧν ἰδίως βάφονται αἱ ἐρυθραὶ περισκελίδες τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, αἵτινες εἰσῆχθησαν ἐν τῷ στρατῷ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς τοῦ ἐρυθροδάνου καλλιεργείας. Καὶ ἡ Ὀλλανδία παράγει πολὺ ἐρυθρόδανον, ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ ἐτησίως παράγονται 25,000, εἰσάγονται δὲ 7,500 στατήρες. Τὸ ἀριστον εἶδος τοῦ ἐρυθροδάνου προέρχεται ἐκ τῆς *Avignon* τῆς Γαλλίας, τὸ δὲ ἀνατολικὸν ἐπίσης ἐπιζητεῖται ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλάς παραγαγοῦσα, ἐν ἔτει 1860, 4,336 στατήρας, ἐν δὲ τῷ ἔτει 1868 12,101, ἐν ἔτει 1869 μόλις 5,004 ἐξήγαγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως δ' ἐκ τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν ποσῶν τούτων ἐξάγεται, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ριζῶν ἐκτοτε κατὰ τὸ ἡμῶν νόμισμα· οὕτω τῷ 1860 εἰσπράχθησαν δρ. 187,911, τῷ 1868 δρ. 798,666 καὶ τῷ 1869 δρ. 330,624.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1859 τοῦ ριζῶν τοῦ κ. *Θ. Βρυλάκη*, ἐξ Ἀθηνῶν, ἠξιώθη ἀργυροῦ νομισματοσήμου *B'* τάξεως, ἐβραβεύθησαν δὲ προσέτι τὰ τῆς *Χαλκίδος* καὶ τῆς *Σκύρου*. Ἐν δὲ τῇ παρούσῃ ἔκθεσιν βλέπομεν τὰ ἐξῆς ριζῶν:

1. *Α. Θ. Βρυλάκης*, Ἀθηνῶν.
2. *Α. Σ. Δοντᾶς*, Ἀθηνῶν.
3. *Δῆμος Κρονηλιῶν*, Χαλκίδος.
4. *Μιχ. Μόστρας*, δήμου *Ξηροχωρίου*, Εὐβοίας.
5. *Ν. Μπαριακτάρης*, Ἀθηνῶν.
6. *Δῆμος Πατρῶν*.
7. » *Σκύρου*.
8. *Γ. καὶ Π. Φιλάρετος*, δήμου *Ξηροχωρίου*.
9. *Δῆμος Χαλκίδος*.
10. *Κρητικὸς Δημήτριος*, Κερκύρας.

Βραβεύσεις.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων τούτων δειγμάτων διακρίνεται ὡς ἀριστον τὸ τοῦ σπουδαιοτέρου γεωργοῦ Ἀθηνῶν *Α. Θ. Βρυλάκη*, τῷ ὁποίῳ ἀπονέμομεν ἀργυροῦ νομισματοσήμου *A'* τάξεως, εὐχόμενοι ὅπως ἐπεκτείνει τὴν τῶν ριζῶν καλλιεργεῖαν εἰς μείζονας διαστάσεις.

Ἀργυροῦ δὲ νομισματοσήμου *B'* τάξεως ἀπονέμομεν τῷ δῆμῳ *Χαλκίδος*, διὰ τὰ καλῆς ποιότητος καὶ πλούσια χρώματα ριζῶν.

Χαλκοῦν τοῖς *Γεωργίῳ* καὶ *Π. Φιλάρετος*, τοῦ δήμου *Ξηροχωρίου*.

Ἐπειροῦ τῷ δῆμῳ *Σκύρου*.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ ἐρυθροδάνου ἀνάγκη νὰ γίνηται μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς, διότι αἱ μὲν νεαρὰ καὶ πρωτοεῖς ρίζαι δὲν παράγουσι χρώμα, αἱ δὲ πενταεῖς καὶ πολυεῖς ἀπώλεσαν ἤδη τὰς χρωμογόνους οὐσίας. Ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς εἶναι μετὰ τὸ τρίτου καὶ τετάρτου ἔτους· τὰ μέγιστα δὲ συντελεῖ εἰς ἀπόλαυσιν ὑψηλῆς τιμῆς ἢ μετὰ τὴν συγκομιδὴν καθάρσις τῶν ριζῶν ἀπὸ τῶν προσκολλημένων αὐταῖς γαιῶν, ἢ κατὰ μέγεθος κατὰταξις, καὶ ἢ πρῶτον μὲν ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς δ' εἰς 50° ὑπεράνω κλιβάνου ξήρανσις. Τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἐρυθρόδανον τρίβεται ὑστερον εἰς κόνιν, καὶ πωλεῖται οὕτω, τὸ δ' Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Τουρκικὸν πωλοῦνται ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν σχῆμα.

Χάριν περιεργείας μᾶλλον, ἢ διότι εὐρίσκουμεν τοῦτο ἀπαραίτητον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτεθέντων δειγμάτων, ἐξετιμήσαμεν τὴν πρὸς βαφὴν ἰκανότητα αὐτῶν διὰ χημικῶν μέσων. Λαβόντες ἴσα βάρη ἐρυθροδάνου τοῦ *Δ. Βρυλάκη*, τοῦ *Α. Δοντᾶ*, τοῦ *Μ. Μόστρας*, τοῦ *Ν. Μπαριακτάρη* καὶ τοῦ δήμου *Χαλκίδος* εὐρομεν ὅτι ἡ βαφικὴ ἀξία αὐτῶν εὐρίσκεται εἰς λόγον τῶν ἀριθμῶν 21, 17, 18, 19 1|2 καὶ 20 1|2, ἐν ᾧ ἐρυθρόδανον τετριμμένον (*Krapp*) τῆς Εὐρώπης, οὕτινος ἡ βαφικὴ ἀξία ἦτο 12 μόνον, ἀπεδείχθη τοιούτοτρόπως νεοθευμένον.

IX. Συμάκιον ἢ Ρούδιον.

1. *Αἰγαίων*, δῆμος τῆς Χαλκίδος.
2. *Βρυσεῶν*, » » Λακωνίας.
3. *Ἰστωναίων*, » » Κερκύρας.

Ἡ ροῦς (γαλλιστὶ *Sumac*, λατινιστὶ *Rhus coriaria*) εἶναι δένδριον ὕψους ὡσεὶ ἐνὸς μέτρου, ὅπερ καὶ τὸ πάλαι ἐχρησίμευεν εἰς τὴν θυροδεψίαν. Τὰ περικάρπια τῆς ῥόδου εἶναι ὄξυνα, καὶ εἰς τινὰ μέρη χρησιμεύουσι ἀντὶ ὄξους. Φύεται ἰδίως εἰς τὰ θερμὰ μέρη τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης, αὐτομάτως δ' ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰσπανίᾳ, τῇ μεσημβρινῇ Γαλίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι. Καλλιεργεῖται δ' ἕνεκα τῶν φύλλων τῆς, ἐχόντων εἰς ἀνώτατον βαθμὸν στυπτικὰς ιδιότητας· διὸ ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραγωγὴν μελανοῦ χρώματος ἐν τῇ βαφικῇ καὶ εἰς τὴν θυροδεψίαν (ἰδίως τῶν πολυτίμων *Maroquin* καὶ *Saffiane* καλούμενων θυρῶν). Τὸ ἐν λόγῳ φυτὸν ἐπιζητεῖ θερμὰ κλίματα, ψυχροὶ δὲ χειμῶνες καταστρέφουσιν αὐτό· ἀφ' ἐτέρου ὅμως δύναται νὰ βλαστάνῃ ἐπὶ ἐδάφους ξηροῦ καὶ ἀνύδρου· ἕνεκα δὲ τῆς ιδιότητος τοῦ ν' ἀναπτύσσει πλείστα παραφυάδας γίνονται χρησιμώτατον πρὸς διατήρησιν τοῦ χρώματος τοῦ ἐδάφους ἐπὶ ἀποτόμων κρημνῶν. Εἶναι πολυετές καὶ δὲν ἀπαιτεῖ σχεδὸν οὐδεμίαν θεραπείαν, πολλαπλασιάζεται δι' ἐμφυτεύσεως τῶν παραφυάδων καὶ διὰ σπορᾶς ἐντὸς ἀψακίων. Ἡ πρώτη συγκομιδὴ τῶν φύλλων τελεῖται 2 ἢ 3 ἔτη μετὰ τὴν ἐμφύτευσιν κατὰ μῆνα Ἰούλιον, καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου μόνον μετὰ διετίαν ἢ τριετίαν. Τὰ δὲ ξηρὰ φύλλα τρίβονται ἐντὸς μύλων καὶ πωλοῦνται. Εὐκατῶν εἶναι νὰ καταγίνωσιν οἱ γεωργοὶ ἡμῶν εἰς τὴν τοσοῦτον εὐκολὸν καλλιεργεῖαν τῆς ῥόδου, καθότι τὰ θυροδεψεῖα τῆς Σύρου καταναλίσκουσι μεγάλα ποσὰ αὐτῆς, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα.

Ἐκ τῶν ἐκτεθεισῶν ῥοῶν ἐπαιρεῖται·

Ἡ τοῦ δήμου *Βρυσεῶν* καὶ

» » » *Αἰγαίων*.

X. Λίνον.

Μία δέσμη *Λιναρίου* τοῦ δήμου *Μυρτοκτιῶν*, τῆς Ἠλείας, μαρτυρεῖ ὅπως συμφέρουσα ἤθελεν εἶσθαι ἢ τοῦ λίνου καλλιεργεῖα παρ' ἡμῖν, ἥτις οὐ μόνον παρὰ τῶν χωρικῶν ἀλλ' ἔτι μᾶλλον παρὰ τῶν διεπόντων ἀρχῶν, ἕνεκα ἐλλείψεως τῆς δεούσης ἐμφυχώσεως, οὐσιωδῶς παρημελήθη.

Ὁ αὐτὸς δῆμος ἐξέθηκε καὶ

XI. Λινόσπορον

ἀξιολόγου ποιότητος ἀλλ' ἀκαθάριστον. Ἄλλοτε ἡ ἐπαρχία Ἠλίδος, ἐν ἧ κείται ὁ δῆμος οὗτος, ἐξήγαγε σπουδαῖα ποσὰ τοῦ λινόσπορου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἄπερ ἀντημεῖοντο διὰ καλῶν τιμῶν, καὶ ἐχρησίμευον εἰς τὴν φαρμακευτικὴν, τὴν κατασκευὴν τοῦ λινελαίου κτλ. Καθ' ἡμᾶς ὁ μόνος τρόπος, δι' οὗ δύναται νὰ

είσχυθῆ καὶ αὐθις ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἐξαγωγή, εἶναι δραστηρία ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἐφικτῶν αὐτῇ μέσων.

Ἀπονέμεται *χαλκοῦν νομισματοσχημῶν τῶν δῆμῶν Μυρταυρίων*, (Κηλήνης).

ΚΛΑΣΙΣ 38.

Χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις, ἣν ἐνεποίησεν ἡμῖν ἡ τῶν χημικῶν προϊόντων ἐκθέσις, ἦτο πράγματι ἀλγεινή. Γνωρίζων τις ὅτι τὸ ἀληθὲς μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ παρὰ τοῖς ἐξευγενισμένοις ἔθνεσι τοῦ αἰῶνος ἡμῶν εἶναι ἡ κατάστασις τῆς βιομηχανίας καὶ ἰδίως τῆς χημικῆς, τῆς μητρὸς τῶν λοιπῶν, ἀναλογιζόμενος δὲ προσέτι ὅποιον μυθῶδη πλοῦτον ἐλθεμάτων, ἀνεκόντων εἰς τὴν χημικὴν τεχνολογίαν παρεῖχον καὶ αὐταὶ αἱ ἐλάχισται ἐπιβράτεια τῆς Εὐρώπης ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσι τοῦ 1855, 1862 καὶ 1867, ἀκουσίως θλίβεται βλέπων τὴν πτωχείαν τῆς κλάσεως ταύτης, καὶ ἀκουσίως ἐπίσης ἐπέρχεται τῷ νῶ ἡ ἐρώτησις, μετὰ πόσα ἔτη θὰ ἐνοήσωσιν οἱ Ἕλληνες ὅτι οὐχὶ «μεγάλοι ἰδέαι», ἀλλ' ἀένας ἐργασία, ἐπιχειρήσεις χημικῶν τεχνῶν, ἃς ὑποδεικνύει καὶ αὐτὸ τὸ τοσαῦτα χρῆσιμα ὄρυκτὰ φέρον ἔδαφος, θέλουσι χορηγήσει αὐτοῖς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐημερίαν ἐκείνην, δι' ἧς τὰ ἔθνη γίνονται μεγάλα καὶ κραταιὰ, κραταιότερα τῶν παραμελούντων τὴν βιομηχανίαν ταύτην, ἔστω καὶ μεγαλειτέρων γειτόνων αὐτῶν ;

Ἄλλ' ἕως τότε θὰ παρέθωσι πολλὰ ἔτη ἐπὶ τέλους ὅμως θὰ νικήσῃ ὁ καλῶς ἐνοούμενος πολιτισμὸς, καὶ ὁ τόπος δεχόμενος μέχρι νῦν μόνον τὰς ἐξῴθεν εἰσκουιζόμενας ὑπερβολὰς αὐτοῦ θὰ καταγίνη ὅπως δι' ἰδίου πόνου ἰδρῶσι τὰς θέσεις τοῦ εὐτυχοῦς μέλλοντός του. Πρὸ πάντων ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπιβοήθειαν ἐπείρουσιν νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἐκ τῆς γιγαντιαίας βιομηχανίας αὐτῆς πλοῦτος τῆς Γαλλίας ἐπήγαγεν ἐκ μικρᾶς τινοῦ σχολῆς, τῆς école normale, ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἐδιδάσκοντο αἱ ἐφαρμογαὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ τὰς τέχνας. Πρῶτα ἡ Γαλλία ἰδρύσασα χημικὴν βιομηχανίαν ἐγένετο ὁδηγὸς τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, ἅτινα νῦν ἡ βιομηχανία αὐτὴ ἀνέδειξε μεγάλα. Ἀνάγκη λοιπὸν ἰδρύσεως βιομηχανικῶν σχολείων. Ἀλλὰ τίς μέλλει νὰ ἰδρῶσῃ αὐτὰ ; Ἡ Κυβέρνησις ; Ἄλλ' αὕτη ἕνεκα τῆς γνωστῆς ἀχρηματίας δὲν δύναται οὔτε νὰ συντρέξῃ τὸ Πανεπιστήμιον εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν του, οὔτε εἰς τὴν ἀνεγερσιν τοῦ χημείου, τοῦ πρώτου παρ' ἡμῶν σχολείου τῆς πρακτικῆς χημείας, ὅπερ τὸ Πανεπιστήμιον ἀπεφάσισεν ἐξ ἰδίων νὰ οἰκοδομήσῃ. Ἀλλὰ τίς θ' διδάξῃ ἐν τοῖς σχολείοις ἐκείνοις ; ἔχομεν ΒΝΑ ἐπιστήμονα, γνωρίζοντα ἐκ θεμελιῶν τὰς βιομηχανικὰς ἐφαρμογὰς τῆς ἐπιστήμης του ; Καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲν ὀφείλει ν' ἀποσταλῇ ἐφ' ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ὡς ὑπότροφος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς βιομηχανίας. Ἐὰν δὲ δὲν μεταβληθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐν γυμνασίαις διδασκαλίας ἅτινα καθ' ἡμᾶς μόνον φιλολογικὴν προπαιδεύσιν παρέχουσι τῷ μαθητευομένῳ, διότι ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐξέρχεται γνωρίζων κατὰ τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, φρονούμεν ὅτι πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ σταλῶσιν εἰς τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα τῆς ἐσπείρας Εὐρώπης παῖδες 6—7 ἐτῶν, ὅπως ἐκ θεμελιῶν ἐκπαιδευόμενοι ἐπανεέλθωσι μετὰ 15—20 ἔτη, ἀφ' οὗ ἐνδιατρίψωσι καὶ εἰς εἰδικὰ ἐργαστήρια, καὶ μεταδώσωσιν ἡμῖν ὅσα ἐξέμαθον, διευθύνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἰδρυθησόμενα χημικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐργαστήρια. Ἰδοὺ δὲ διὰ τί εἴπομεν ὅτι ἀπαιτοῦται ἀκόμη πολλὰ ἔτη μέχρι τῆς συστάσεως Ἑλληνικῆς χημικῆς βιομηχανίας.

Ἐν τούτοις αὕτη ἡ πρώτη ἀποφικὴ τῶν τῆς κλάσεως ταύτης ἐκθεμάτων, ἡ ἀποσπάσασα ἡμῖν τὰς ἀνωτέρως πικρὰς σκέψεις, εἶχε καὶ τι πορρήγορον, καθόσον ἐν μὲν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει τοῦ 1859 οὐδὲν ἐπαρουσιάσθη, νῦν δὲ ὑπάρχουσιν ἐκθέματα, ἂν καὶ ὀλίγιστα μόνον.

Διηρέσαμεν τὰ ἐκθέματα τῆς παρούσης κλάσεως εἰς Α' καθαρῶς χημικὰ προϊόντα, Β' φαρμακευτικὰ, καὶ Γ' βιομηχανικὰ προϊόντα.

Α' Προϊόντα καθαρῶς χημικὰ.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ διὰ χημικῶν μέσων ἀπολαμβανόμενα, καὶ οὐχὶ εἰδικῆς χρήσεως, ἀλλὰ γενικῆς χρησιμότητος τυγχάνοντα ἔτι δ' ἐκεῖνα τὰ προϊόντα, ἅτινα ἐφαρμόζονται ἐν ταῖς χημικαῖς βιομηχανίαις εἰς παρασκευὴν ἐτέρων χημικῶν προϊόντων.

Εἰσὶ δὲ τὰ ἐνταῦθα ὑπαγόμενα ἐκθέματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ἐκθετῶν τὰ ἐξῆς :

1. Αἰθαλῶν δῆμος. Δύο εἶδη τερεβινθελαίου

2. Βαρονάκης Δ., ἐκ Πειραιῶς. Δύο εἶδη δερματοκόλλας
3. Βουσαῆς Ἀρ., φαρμακοποιὸς, ἐξ Ἀθηνῶν. Τρία εἶδη θεϊκοῦ μαγνησίου· προϊόντα ἀποστάξεως τῆς πίσεως· τρία θαμμάτα ἀνιλίνης· αἰθέριον ἔλαιον κίτριον καὶ πορτογαλίον.
4. Γηλιότης Ἀναστάσιος, ἐκ Μεγάρων. Δύο εἶδη τερεβινθελαίου, καὶ δύο εἶδη κολοφωνίου.
5. Ἐλευσῖνος δῆμος. Τερεβινθέλαιον.
6. Θεοδώρου Νικόλαος, φωτογράφος Σμύρνης. Αἰθέρα, οἰνόπνευμα, θαμβακοπυρίτιδα, καὶ δύο εἶδη νιτρικοῦ ὀξέος.
7. Ἡλιόπουλος Ἡλίας, φαρμακοποιὸς ἐκ Καλαμῶν. Ἰωδιοφόρμιον.
8. Καποντζιμάδα Γ. καὶ Ἀγγ., Ἀθηνῶν. Δερματοκόλλαν.
9. Καρῶς δῆμος, Ζακύνθου. Ἄλας ἐγγώριον.
10. Κατάστημα ἀερίφωτος, Κερκύρας. Πίσσαν λιθανθράκων.
11. Κρίτος Σταμάτιος, φαρμακοποιὸς, Ἀθηνῶν. Τρύγα μετὰ νάτρου· αἰθέρια ἔλαια θύμου, ὀριγάνου, καὶ νεραντζιάς· ἰωδιοῦχον μολύβδον· ἥπαρ θείου· θεϊκὸν ὑδράργυρον· θεϊκὸν σίδηρον· θεϊκὸν ψευδάργυρον· ἀρσενικὸν νάτριον· νιτρικὸν ἀργυρον· ὀξικινὴν κινίνην· ἀντιμονικὸν κάλιον· θειοκυανιοῦχον κάλιον.
12. Κυρονηλέων δῆμος, Χαλκίδος. Τερεβινθέλαιον.
13. Λεβαδίτης Θ., ἐκ Πυλίας τῆς Μεσσηνίας. Ἄσβεστον.
14. Λεβαδίτης Θ. καὶ Οἰκονομίδης Ν. Ἐλαιον λειμωνίου.
15. Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ, Κερκύρας. Ἄλας θαλάσσιον.
16. Ποθητὸς Ἀντώνιος, Ἀθηνῶν. Σόδα παρ' αὐτοῦ σκευασθεῖσαν, καὶ σόδα ἐκ Λατρονίου τῆς Αἰγύπτου.
17. Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἄλας τοῦ δήμου Νυχίας, τῆς Ζακύνθου, κεκρυτταλλωμένον.
18. Φαρμακευτικὸν φροντιστήριον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Δέκα ἐξ χημικῆς σκευασίας ἐκ Λαυριωτικοῦ μολύβδου.

Δερματοκόλλα.

Οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Ἀγγελὸς Καποντζιμάδα, καταγινόμενοι εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων, ἐξέθεσαν δερματοκόλλαν, ἣν παρασκευάζουσιν ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν δερμάτων. Ἄλλ' ἡ κόλλα αὕτη ἐξετασθεῖσα καλῶς ἀπεδείχθη πολλῶ ὑποδεστέρα τῆς παρὰ τοῦ Δ. Βαρονάκη, ἐκ Πειραιῶς ἐκτεθείσης, ἥτις μετὰ διαμονὴν ἐπὶ 24 ὥρας ὑπὸ ὕδωρ ἀπεσταγμένον δὲν εἰδείκνυε τὸν κίτρινον φαιον τοῦ ὕδατος χρωματισμὸν ἐκείνης, προερχόμενον ἐξ ἀκαθασίων, ἥτις δὲ προσέτι ἐξωγκάθη ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀφωμοῖατε περισσότερο ὕδωρ ἢ ἡ τῶν Καποντζιμάδων.

Ὅθεν ἀπονέμεται ἀργυροῦν νομισματοσχημῶν Β' τάξεως, τῷ κ. Δ. Βαρονάκη διὰ τὴν δερματοκόλλαν καλῆς ποιότητος.

Ὁ κ. Δ. Βαρονάκης δι' ἀναφορὰς πρὸς τὴν Ὀλυμπιακὴν Ἐπιτροπὴν Πειραιῶς ἐξαιτεῖται ὑλικὴν συνδρομήν διότι, ὡς λέγει, τὰ μέσα του ἐξητλήθησαν· εἰ καὶ πεποιθήμεν εἰς τὴν ἐπιδεξιότητά του, καὶ φρονούμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν ἐφικτῶν αὐτῇ μέσων τὴν ἐγγώριον βιομηχανίαν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀπαιτήσις τῆς διὰ χρημάτων ὑποστηρίξεως τῆς ἐπιχειρήσεώς του ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐκ μέρους τῆς Κεντρικῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ ὑπάρχει προχειροτάτη ἢ πρὸς τὸν αἰτούντα ἀπάντησις ὅτι ἡ δερματοκόλλα ἀφεύκτως ποιεῖ πλούσιον τὸν νοήμονα καὶ ἐπιμελῆ παραγωγέα, τὸν δυνάμενον νὰ καταβάλλῃ ἐν συναγωνισμῷ τοῦ λοιποῦ ἡμεδαποῦς ἢ ἀλλοδαποῦς παραγωγεῖς ;

Ἐν τούτοις προκειμένου νὰ ὑποστηρίχθῃ ἡ κατασκευὴ τῆς κόλλας (gelatine) ἐκ δερμάτων ἢ ἐξ ὀστέων προτιμητέος ὁ Δ. Βαρονάκης, ὅστις ἀπέδειξεν ἱκανότητα· δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῇ καὶ οὗτος καὶ ὁ ὑποστηρίξων ὅτι σήμερον ἐν Εὐρώπῃ ἡ παραγωγή τῆς κόλλας γίνεται εἰς μεγίστας διαστάσεις, καὶ ὅτι τὰ προσόντα καλοῦ προϊόντος συνίστανται εἰς τε τὴν κολλητικὴν δύναμιν, τὸ ἄχρουν καὶ τὸ εὐδιάλυτον τῆς κόλλας.

Πίσσα λιθωνθράκων.

Βραβεύομεν με χαλκοῦν τομωματόσημον

τὸ Κατάστημα τοῦ ἀεριοφωτος τῆς Κερκύρας διὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν πίσσαν, παραγομένην ὡς δευτερεῖον προϊόν κατά τὴν ἀπόσταξιν τῶν λιθωνθράκων ἐπὶ σκοπῷ παραγωγῆς τοῦ φωτιστικοῦ ἀερίου. Ἡ πίσσα αὕτη εἶναι ἀραιὸν ὑγρὸν, περιέχον σημαντικὰ ποσὰ βενζελαίου (βενζίνης) τοῦ τόσῳ χρησίμου εἰς παραγωγὴν τῶν δι' ἀνιλίνης χρωμάτων. Κατὰ καθήκον δὲ ποιούμεθα *melees* τῶν ἐξ ἐκτεθέντων παρὰ τοῦ κ. *Αρ. Βουσάκη*, Ἀθηναίων, προϊόντων ἀποστάξεως τῆς πίσης τῶν λιθωνθράκων, ἅτινα εἰσὶ, διὰ νέας ἀποστάξεως εὐκόλως δυνάμενα ν' ἀποκαθαρισθῶσι, μίγματα βενζίνης, φαινυλικῷ πνεύματι, ἀνιλίνης καὶ ναφθαλίνης. Ἔτι δ' ἐξέθηκε μίγμα βενζελαίου μετὰ νιτροβενζελαίου, ὅπερ ἔχει τὴν ὁσμὴν τοῦ καθαροῦ νιτροβενζελαίου (*Essence de Mirbane*), παραγομένου ἐκ βενζελαίου διὰ ζέσεως μετὰ νιτρικοῦ ὀξέος, καὶ χρησιμεύοντος εἰς τὴν κοσμητικὴν ποίαν ἀντὶ τοῦ βαρυτίμου γνησίου ἐλαίου τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν, οὗτινος τὴν ὁσμὴν κατέχει. Ὁ κ. *Αρ. Βουσάκης* ἠθέλησεν οὕτω ν' ἀποδείξῃ ὅτι διὰ τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ἐγχωρίου πίσης τῶν λιθωνθράκων δύναται νὰ ἰδρυθῇ σειρά ὅλη χημικῶν βιομηχανιῶν, ἀγνώστων παρ' ἡμῖν εἰσέτι, ὧφειλε δ' ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦλάχιστον ν' ἀναφέρῃ πῶς παρήγαγε τὰ ἄλλως οὐδενὸς λόγου ἄξια ἐκθέματα ταῦτα, ἅτινα ἀμφιβάλλομεν εἶναι ἔργα τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρηθείσης ἀποστάξεως.

Ἄλας κοινόν, θαλάσσιον, μαγειρικόν.

Ἄλας ἐξετέθη ὑπὸ τῶν δήμων *Καρυῆς* καὶ *Νυχίας* τῆς Ζακύνθου καὶ ὑπὸ τοῦ τῆς Κερκύρας. Ἄν καὶ ἦτον εὐχῆς ἔργον αἱ πολλαὶ ἀλυκαὶ τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Μήλου κ.λ. ν' ἀντεπροσπεύοντο ὑπὸ δειγμάτων τοῦ προϊόντος αὐτῶν, οὐχ ἦτον ὁμῶς οὐδὲ τὰ ἐκτεθέντα εἶδη δυνάμεθα νὰ βραβεύσωμεν. Ἐπαιροῦμεν μὲν τὸ μορφὴν ὡραίων κυβικῶν κρυστάλλων ἔχον καθαρὸν ἄλας τῆς τῆς *Καρυῆς* καὶ τῆς *Νυχίας* Ζακύνθου, ὅπερ ἐξέθηκε τὸ ὑποურγεῖον τῶν *Οἰκονομικῶν*, παρατηροῦμεν δ' ἐνταῦθα, ὅτι τοῦτο τοῦλάχιστον ὧφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι κατεστῆμεν σὺν τῷ ἁλίῳ τῶν ἑλληνικῶν ἀλυκῶν καὶ 2 0|0 θειικοῦ μαγνησίου, 3 1|2 0|0 χλωριούχου ἀσβεστοῦ, καὶ πληθὺν ἄλλων, ἂν οὐχὶ βλάβερῶν, τοῦλάχιστον ὁμῶς ἀπὸ τοῦ γένους ἀλάτων. Τὸ ἄλας, ὅπερ ἡμεῖς οἱ περιουκλωμένοι ὑπὸ τοῦ ἁλμυροῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης ἀγοράζομεν ἀντὶ 20 λεπτῶν κατ' ὄγκον, περιέχει ὑγρότητα, φαιὰς ὀργανικὰς, γαιώδεις καὶ ἀμμώδεις οὐσίας καὶ τὰ βηθέντα ἅλατα, πρὸς δὲ καὶ γύψον δὲν λειοτριβεταὶ ἕνεκα τῆς ὑγρότητος καὶ εἶναι ἀπὸ παλαιῶν ἀπαρτιθέμενον ἐπὶ τραπέζης. Ἐν Εὐρώπῃ δὲ οὐδὲ κἀν εἰσίσταται ἐν τῇ ἀγορᾷ τοιοῦτον ἄλας, διότι τὸ δημόσιον, ὅπερ ἔχει ἀποκλειστικὸν μονοπώλιον ἐπ' αὐτοῦ, δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ χριζομένην ἠλιακὴν θερμότητα, ἀλλ' ἢ ἐξατμίζει διὰ τεχνικοῦ πυρός τὰς ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ἀναβλυζούσας ἀλμυρὰς πηγὰς, ἢ ἀναλύει τὸ ἐν ταῖς ἀλυκαῖς ἐκκρυσταλλωθὲν θαλάσσιον ἄλας, θερμαίνει τὴν διάλυσιν, μέχρις οὗ ἐξ αὐτῆς ἐκκριθῇ τὸ καθαρὸν ἄλας ἐν εἶδει ζήματός, ὅπερ, ῥευστῆς εἰσέτι οὐσίας τῆς ἀλυσίας, ἐξάγεται ἐν καταστάσει λεπτοτάτης κρυσταλλικῆς κόνεως, πύζειται εἰς κοίλους τετμημένους κώνους, ἐν οἷς ξηραίνεται διὰ θερμάνσεως εἰς 110° καὶ πωλεῖται λευκώτατον, ζηρότατον καὶ εὐθροπτότατον ἀντὶ 9 ὀ στατήρ, ὅπερ ὡς ἐγγίστα εἶναι καὶ ἡ παρ' ἡμῖν τινομένη τιμὴ αὐτοῦ.

Ποθοῦμεν νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἀλυκαὶ, εἰ δυνατόν νὰ χηλιαπλασιασθῶσιν. Τὸ κοινὸν ἄλας καὶ εἰς τὴν χημικὴν βιομηχανίαν, οἷον εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς σόδας καὶ τοῦ σάπωνος, εἰς τὴν λεύκανσιν κ.λ. τοσοῦτον σπουδαίων ἐφαρμογῶν τυγχάνει, ὥστε ἀφθονότερα καὶ εὐθηνότερα παραγωγή τοῦ ἁλατος ἴσως δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρῶτος μοχλὸς πρὸς ἀνάπτυξιν ἐγχωρίου χημικῆς βιομηχανίας.

Ἄσβεστος.

Ἄσβεστον μόνον ὁ *Θ. Λεβαδίτης*, ἐκ *Πυλίας* τῆς Μεσσηνίας, ἐξέθηκεν. Ἐπαιρεῖται ἡ καθαρότης αὐτῆς καὶ τὸ ὁμοειδὲς τῆς διαπυρώσεως.

Νιτρικὸν ὀξύ.

Ὁ Θεοδώρου *Νικόλαος*, φωτογράφος ἐκ *Σμύρνης*, ἐξέθηκεν οἰνόπνευμα, αἰθέρα καὶ θαμβακοπυρίτιδα, ἅτινα ἢ *Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ*, νομίζουσα ὅτι χημικὰ προϊόντα παρὰ φωτογράφου ἐκτεθειμένα δὲν ἀνάγονται εἰς τὰ χημικὰ, ὑπήγαγεν εἰς τὴν *Β. Συναγωγὴν*. Τὸ νιτρικὸν ὀξύ ἀρέθη ἐν τῇ 38 κλάσει, εἰ καὶ φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἐκθέτης ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὅτι καὶ τὸ νιτρικὸν ὀξύ δι' οὐ παράγει τὴν θαμβακοπυρίτιδα, ἐξ ἧς παρασκευάζεται διὰ τοῦ ἐκτεθέντος οἰνοπνεύματος καὶ τοῦ αἰθέρος τὸ κολλόδιον, κατασκευάζει αὐτὸς οὗτος.

Τὸ ὀξύ τοῦτο λοιπὸν, ὅπερ ὑπὸ χρηστοῦ βεβαίως ζήλου κινούμενος ἐξεπὸννησεν ἐκ νιτροῦ καὶ θειικοῦ ὀξέος ὁ ἐκθέτης, εἶναι ὅλως ἀκατάλληλον εἰς φωτογραφικούς σκοποὺς ὡς ἀραιὸν καὶ ἀκάθαρτον, διότι περιέχει καὶ θειικὸν ὀξύ. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ἐπαινώσωμεν τὸν ζήλον του, καὶ βεβαίως ἠθέλομεν ἀπονεύμεν αὐτῷ βραβεῖον,

ἐάν, π. χ. ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ δι' ἀργύρου λουτροῦ παρασκευάζεν ἀργυροὶ ἢ νιτρικὸν ἀργυρονῶν ἄλλως εἶμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐξώδευσε διὰ τὸ νιτρικὸν ὀξύ τῶν δύο ἐκτεθεισῶν φιαλίδων πολλῶν πλεονα ἢ ὅσον τεμάτια ἡμῖσι χιλιογράμμον χημικῶς καθαροῦ νιτρικοῦ ὀξέως τοῦ *Lamoureux* καὶ *Gendrot* τῶν *Παρισίων*.

Σόδα.

Μεγάλως τρεφόντι ἐξεπλάγημεν ἰδόντες μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων τῆς κλάσεως ταύτης καὶ δύο φιάλας πλήρεις τεφροχρῶν ψυγμάτων, φερουσῶν τὴν σύντομον μὲν, σπουδαιότητα δὲ σημασίαν παρὰ χημικοῖς καὶ βιομηχανοῖς ἔχουσας ἐπιγραφὴν, *Σόδα*. Καὶ ἀληθῶς δικαίως ἐχάρημεν νομίσαντες ὅτι ἐνώπιόν μας ἔχομεν ἑλληνικὴν σόδα. Τί δὲ ἐστὶ σόδα; — Ἡ σόδα, ἤτοι τὸ ἀνθρακικὸν νάτριον, πρὸ αἰώνων, καὶ πρὶν ἔτι ἰδρυθῆ ἀληθῆς χημικὴ βιομηχανία, ἦτο γνωστὸν καὶ ἐπιρροῦετο εἰς τὴν ἀνθρωπίνην οἰκονομίαν καὶ εἰς τὰς τέχνας. Ἰδίως δὲ ἢ ἐξ ἰσπανικῆς ὀξάλιδος δι' ἀποτερωσεως κατασκευασθεῖσα γαλλικὴ σόδα κατεῖχε τὴν πρωτίστην θέσιν, ὅτε ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἡ Ἀγγλίκα ἐπέβαλε τὸν ἀποκλεισμὸν εἰς πάντας τοὺς λιμένας τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, ἅπαντα δὲ σχεδὸν τὰ Κράτη, τῇ Γαλλίᾳ πολέμια ὄντα, διέκοψαν τὰς μετ' αὐτῆς ἐμπορικὰς σχέσεις αὐτῶν. Τότε δὲ πρῶτος ὁ *Leblanc* κατώρρωσε νὰ κατασκευάσῃ τὴν τόσῳ χημικῶν σόδα ἐκ τοῦ θαλάσσιου ἁλατος, μεταβάλλων αὐτὸ διὰ θειικοῦ ὀξέος εἰς θειικὸν νάτριον καὶ εἰς ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, τὸ δὲ θειικὸν νάτριον δι' ἀνθρακὸς καὶ κημωλίας εἰς ἀνθρακικὸν νάτριον. Ἡ αὕτη μέθοδος καὶ σήμερον ἐτι εἶται ἐν χρῆσει, ἀλλ' εἰσῆχθησαν βελτιώσεις τιναί, δι' ὧν κατὰστημα παραγωγικὸν τῆς σόδας δὲν δύναται πλέον ἀφ' ἐαυτοῦ νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνδέσθῃ ἐν ἐαυτῷ πάσας τὰς παραπλησίους βιομηχανίας, αἵτινες ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν τῆς σόδας, ἵνα καταβληθῶσιν οἱ συνδιαγωνιζόμενοι καὶ προκύψῃ ὠφέλεια. Οὕτω βλέπομεν εἰς *Allhusen-House* παρὰ τὴν *Newcastle on Tyne* ἐργαστῆσιον σόδας, ὅπερ ἐβδομαδιαίως ἐξάγει 15 000 χιλιογράμματα σόδας, παράγει δὲ καὶ θειικὸν ὀξύ ἐν ἀπεράντοις ἐργαστηρίοις, 50 000 χιλιογράμματα καθ' ἑβδομάδα. Εἰς *Aussig* τῆς *Βοημίας* ἰδρυθῆ κατὰστημα θειικοῦ ὀξέος τὸ πρῶτον, ἐνθα ὁ πυρίτης (θειοῦχος σίδηρος) καίμενος μετεσχηματίζεται εἰς τὸ πολυτίμον τοῦτο ὀξύ, ἀνευ τοῦ οὐοῦ οὐδὲμια χημικὴ βιομηχανία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, πολλῶν γε καὶ δεῖ ἐργαστήριον σόδας. Ὁ καίμενος πυρίτης μετεβάλλεται εἰς πρῶτον θειικόλιον (θειικὸν σίδηρον) ἐξ οὗ πάλιν κατασκευάζεται τὸ γερμανικὸν λεγόμενον ἀτμίζον θειικὸν ὀξύ καὶ ὀξείδιον σιδήρου, ἐφαρμοζόμενον εἰς τὴν χρωματοποιίαν κ.λ. Μετὰ δὲ τινά ἐτη ἡ κατέχουσα τὸ κατὰστημα τοῦτο ἐταίρια νύξισε τὰ κεφάλαιά της, καὶ ἔδρασε ἐργαστήριον σόδας, ἐν ᾧ συγχρόνως παράγει καὶ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ὡς δευτερεῖον προϊόν διὰ μόνον τὸ καθαρὸν πέμπει εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ δὲ ἀκάθαρτον μεταχειρίζεται ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ πρὸς ἄλλου: ἐτι σκοποῦσι. Διὰ μεθόδου δὲ, ἧς ὁ χημικὸς διευθυντὴς τοῦ κατὰστηματος *Schaffer* ἔχει προνόμιον, ἐξάγεται ἐκ τοῦ θειοῦχου ὑπολειμματος, ἀφ' οὗ ἀφῆρηθ' ὕδατος ἢ διαλυτὴ σόδα, ἅπαν τὸ θεῖον, ὅπερ ἐκ νέου χρησιμεύει πρὸς παραγωγὴν θειικοῦ ὀξέως ἐντός νέου εἰδικῶν ἐργαστηρίου. Εἰς ἑτέρου δὲ μέρους τοῦ ὑπολειμματος παρασκευάζεται ὑποχλωριώδες νάτριον (*eau de Labarraque*), ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἐκ μαγγανίουχου ὄξυτος χλωρίου, δι' οὗ κατασκευάζεται ὑποχλωριώδες ἀσβεστον (*calcaria chlorata*), ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου θειικοῦ ὀξέος καὶ ἐξ ἀμερικανικοῦ νιτροῦ παράγεται νιτρικὸν ὀξύ, ἐκ τοῦ ἀνθρακικοῦ νιτροῦ τὸ κρυσταλλικὸν καυστικὸν νάτρον καὶ οὕτω βλέπομεν ἀπειρον σειράν βιομηχανιῶν, σχηματισθεῖσιν περὶ τὴν πρώτην τοῦ θειοῦχου ὀξέος. Ἐνοεῖται λοιπὸν ὅτι, ἐάν τις ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν σύντασιν βιομηχανικοῦ ἐργαστηρίου τῆς σόδας, ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ πάντα τὰ λοιπὰ προϊόντα, ἅτινα εἴτε ἀναγκαίουσιν, εἴτε προκύπτουσιν, ἐάν ἄλλως θέλῃ νὰ εὐδοκίμησῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων τῆς αὐτῆς φύσεως. Μόνον δ' ἐξὼς εὐνοικαὶ περιστάσεις δύναται νὰ παροτρύνωσι τοὺς κεφαλαιούχους νὰ συστήσωσι τοιαῦτα κατὰστηματα. Τοιαῦται δὲ εἶναι ἢ ἐλλειψὶς τῆς σόδας, τοῦ ὑδροχλωρικοῦ καὶ τοῦ θειικοῦ ὀξέος ἐν τῷ τόπῳ, ἢ εἰς πολλὰ ἐκατομμύρια ἀνεργαζόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγῆ αὐτῶν, ἢ πιθανότης νὰ γείνη σπουδαία κατανάλωσις αὐτῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν ταῖς γειτονικαῖς χώραις, ἐτι δὲ ἢ ἀνεύρεσις πλουσίου θειουργείου ἢ ἀφθονοῦ πυρίτου καὶ ἢ συγχρόνως ἀφθονία τοῦ θαλάσσιου ἁλατος. Ἐνοεῖται δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ ὅτι προῖκοιτοίηται ἢ ὑπάρξει ἀφθονοῦ καὶ εὐθηνῆς καυσίμου ὕλης. — Ἀμφιβάλλομεν πολὺ, ἐάν ὁ ἀξιώσιμος κ. *Art. Ποθητός*, ἰατρός, ὁ ἐκθετὴς τὰς εἰρημνίας φιάλας, ἐκέρθη ὅτι ἀπαιτοῦνται παρ' ἡμῖν, καὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὄρων, οἵτινες ὁμῶς πολὺ ἀπέχουσιν αὐτῆς, περισσώτεροι τῶν 600,000 δραχμῶν, ὅπως διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἐργαστηρίων θειικοῦ καὶ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ σόδας δυνήθῃ ὁ ἐπιχειρήσων τὴν κατασκευὴν αὐτῶν νὰ παραγάγῃ προϊόν οὐχὶ καλλίτερον καὶ εὐθηνότερον, ἀλλ' ἴσης ποιότητος καὶ ἀξίας τῶν ἐξ Ἀγγλίας προερχομένων τοιοῦτων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐκθέμα του, τὴν ἐξ ἐγχωρίου ἁλατος κατασκευασθεῖσαν σόδα, παρατηροῦμεν τῷ κ. *Α. Ποθητῷ*, ὅτι ἐν ἐκάστῳ χημικῷ πᾶσι τις, γνωρίζων ἀπλῶς τὰς συνταγὰς τῶν συμμειχθησόμενων κ.λ. οὐσιῶν, δύναται νὰ παρασκευάσῃ σόδα λευκὴν καὶ καθαράν, προσέτι δὲ, ὅτι ἡ σόδα του, ἔστω καὶ ἀκάθαρτος, τότε μόνον ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ἐάν ἔλεγεν ἡμῖν ὅτι κατ' ἔτος παράγει ἔστω καὶ 3,000 ὀκάδας. Ἡ ἐκτεθείσα

σόδα είναι σκευασία, απο-έλεσμα πειράματος γνωστοτάτου. Ούτε δὲ ὡς σκευασία δύναται νὰ βραβευθῆ, διότι ὡς τοιαύτη ἔπρεπε νὰ ἔχη ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ νὰ ὑποδείξῃ κάπως τέχνην καὶ πείραν οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Σπουδαιότερον δὲ καθ' ἡμᾶς εἶναι τὸ δεύτερον εἶδημα τοῦ κ. Α. Ποθητοῦ, ἡ σόδα ἐκ Λατρονίου τῆς Αἰγύπτου. Λατρονίη ἢ Τρόνα λέγεται ὑπόλειμμα ἀποξηραθισῶν αἰγυπτιακῶν λιμνῶν, ἔχον κατὰ τὸν Ρορρ τὴν ἐξῆς σύνθεσιν·

Ἀνθρακικὸν ἄτρον	64.	3.
Θεικόν	1.	5.
Πλωριούχον	8.	4.
Θεικὸν ἀσβέστιον	1.	3.
Ἰδωρ	22.	5.
Ἀδιαλύτους ἐν ὕδατι οὐσίας	1.65.	

Ἢτι δὲ ὑπάρχουσιν εἶδη περιέχοντα μόνον 26 0/0 ἀνθρακικοῦ καὶ πλέον τῶν 66 0/0 θειικοῦ νατρίου.

Τὸ δὲ παρὰ τοῦ κ. Art. Ποθητοῦ ἐκτεθὲν περιέχει ἄρθρον θεικόν καὶ χλωριούχον νάτριον, καὶ δὲν διαλύεται ἐν-εὐλῶς ἐν ὕδατι. Ὄθεν ἀγνοοῦντες ποία χημικὴν μεθοδὸν παρ' αὐτοῦ ἐπινοήσαν μετεχειρίσθη πρὸς μεταποίησιν τοῦ Λατρονίου εἰς σόδαν, ἐπειδὴ ἡ μεταποίησις αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη, βραβεύομεν δι' ἀπονομῆς τιμητικοῦ ἐπαίνου οὐχὶ τὴν σόδαν τοῦ κ. Art. Ποθητοῦ, ἀλλὰ τὸν ζῆλον αὐτοῦ. Δι' ἰσχυρὰς πυρκατώσεως, π. χ. καὶ διαλύσεως ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος, βραβεύει ἐξαμίσεως τῆς διαλύσεως καὶ ἀπομακρύνσεως τῶν ἐν ἀρχῇ ἐκκρηγυμένων κρυστάλλων καὶ εἶτα μέχρι ζηροῦ ἐξαμίσειως ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ καθαρωτέραν σόδαν ἐκ τοῦ Λατρονίου, ὅπως π. χ. χάριν περιεργείας ἐγένετο ἐν τῷ χημείῳ ἡμῶν.

Χημικὰ προϊόντα Ἀριστείδου Βουσάκη, φαρμακοποιῦ Ἀθηῶν.

Παραλείποντες νὰ εἰπωμέν τι περὶ τῶν τριῶν δειγμάτων διαλύσεως ἐρυθροῦ, κυανοῦ καὶ ἰσχροῦ τῆς ἀνιλίνης χρώματος, ἅπερ παρεσκευάσε μίξας ὕδατι γαλλικῆν Ἀτιλίτην καὶ μᾶλλον ὡς illustrations τῆς πλουσίας αὐτοῦ ἐκθέσεως ἐξέθηκε, λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπωμεν πλεονέκτημα περὶ τῆς θειικῆς μαγνησίας, ἧς ἐπαρουσίασε τρία εἶδη. Καὶ τὰ τρία εἶδη εἶναι ἀρκούντως καθάρα· τὸ μὲν πρῶτον δὲν δεικνύει σαφεῖς κρυστάλλους, τὸ δὲ δεύτερον δι' ἀνακρυσταλλώσεως τοῦ πρώτου ληφθὲν, εἶναι καθαρώτερον πάντων τῶν ἐν φαρμακείοις εἰδῶν τῆς κεκρυστάλλωμένης θειικῆς μαγνησίας. τὸ δὲ τρίτον παραχθὲν ἐν εἴδει μεγάλων πρισματικῶν κρυστάλλων δι' ἀναδιαλύσεως καὶ ἀποκρυσταλλώσεως τῆς δευτέρας ποιότητος, εἶναι χημικῶς καθάρων.

Τὸ ἐν φαρμακείοις τόσῳ εὐχρηστον καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐφαρμοζόμενον πικρὸν ἢ ἀγγλικὸν ἄλας, ὅπως ἐπονομάζεται ἡ θειικὴ μαγνησία, οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐντέχνου παρασκευῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς προϊόν τοῦ ἐμπορίου εἶναι ἀξιωματικόν. Ὁ Ἀρ. Βουσάκης ἀγοράζει ἐν Εὐβοίᾳ λευκὸν μαγνησίτην, ἔνυδρον ἀνθρακικὴν μαγνησίαν, καὶ ἀποσυνθέτει αὐτὴν δι' ἀκαθάρτου θειικοῦ ὀξέος, ὅτε προκύπτει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ μνησθὲν ἄλας, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀερῶδες ἀνθρακικὸν ὀξύ, ὅπερ μεταχειρίζεται εἰς παρασκευὴν τοῦ eau de Seltz καὶ τῆς ἀφριζούσης λειμωνάδος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παράγει μεγάλα ποσά θειικῆς μαγνησίας, ἣν πωλεῖ πρὸς 40 λεπτά τὴν ὁκτὰ εἰς τὰ φαρμακεία, ἀντικαθιστῶν ἐπιτυχῶς τὸ μέχρι νῦν ἐκ Γαλλίας προσερχόμενον προϊόν, τιμώμενον πρὸς 70 λεπτά. Ἡ θειικὴ αὕτη μαγνησία εἶναι τὸ πρῶτον παράδειγμα βιομηχανικῆς ἐξαγωγῆς χημικοῦ προϊόντος ἐξ ἐγχωρίου ὄρυκτοῦ καὶ τιμᾶ τὸν ἐκθέτην, ᾧ εὐχόμεθα εὐστάθειαν καὶ προαγωγὴν.

Βραβεύομεν τὸν κ. Ἀριστείδην Βουσάκην, διὰ τὴν θειικὴν μαγνησίαν, με χρυσοῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Ἄλατα μολύβδου τοῦ φαρμακευτικοῦ φροτιστηρίου ἐν τῷ Παρεπιστημίῳ.

Τὸ ἴδρυμα τοῦτο τοῦ καθηγητοῦ τῆς φαρμακευτικῆς Γ. Ζαβιτσάνου, ἐν ᾧ ἐκπαιδεύονται οἱ μέλλοντες φαρμακοποιοί, ἐξέθηκε 16 σκευασίας τοῦ μολύβδου τόσον καθαρὰς, καὶ τινὰς τόσῳ καλῶς κεκρυσταλλωμένας, ὥστε ἐὰν ἡ κατὰ ποσὸν παραγωγὴ αὐτῶν ἐν τῷ καταστήματι εἶχε βιομηχανικὴν σπουδαιότητα, ὠφελόμενα νὰ βραβεύσωμεν αὐτὰ διὰ τοῦ ἀνωτάτου βραβείου. Διὰν εὐστόχως ἐλήφθη μολύβδος Ἑλληνικὸς ἐκ τοῦ μεταλλουργείου τοῦ Ἰ.Λ. Ροῦ καὶ Σερπιέρη καὶ ἀπεδείχθη τοιοῦτοτρόπως ὅτι ὑπάρχοντος τοῦ ἀρχικοῦ προϊόντος, δύναται εὐκόλως νὰ ὠρεληθῇ ἡ ἐγχώριος βιομηχανία πρὸς παραγωγὴν πάντων τῶν ἐν χρήσει σκευασίῶν τοῦ μολύβδου. Πρὸ πάντων δὲ διακρίνονται τὰ τρία εἶδη χρωμικοῦ μολύβδου, ὁ νιτρικὸς καὶ ὁ νιτρῶδης μολύβδος καὶ οἱ λαμπροὶ κρυστάλλοι τοῦ χλωριούχου καὶ ἰωδιούχου μολύβδου.

Ἀπονέμεται τῷ φαρμακευτικῷ φροτιστηρίῳ, ἐπὶ τούτοις, τὸ ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Χημικὰ προϊόντα Σταματίου Κρίτου, φαρμακοποιῦ Ἀθηῶν.

Τὸ ἀντιμονικὸν καὶ τὸ θειοκυανιοῦχον κάλιον εἶναι ἀντιδιασπῆρα τῆς ἀναλυτικῆς χημείας, τὸ μὲν τοῦ νατρίου, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τ' ὄνομα τοῦ Kali diaphoreticum εὐχρηστον φάρμακον, τὸ δὲ τοῦ σιδήρου.

Ἡ τριῖξ μετὰ νάτρου ὅπως ὁ ἐκθέτης ὀνομάζει τὸ Sel de Seignette, ἦτοι τὸ τρυγικὸν να-τριόκαλιον, εἶναι ἄλας σηματιζὺν μεγάλως καὶ διακρινεῖ πρισματικῶς κρυστάλλους, οἵτινες θεδρακίως ἠθέλον σχηματισθῆ, ἐὰν ἡ κρυστάλλωσις ἐγένετο ἐξ ἀραιᾶς διαλύσεως καὶ βραδέως.

Ὁ ἰωδιούχος μολύβδος εἶναι ἀξ ὀλίγος.

Βραβεύσεις.

Ὁ νιτρικὸς ἀ-γυρὸς εἶναι λίαν καθαρὸς καὶ ἡμιστά ὑγροσκοπικὸς. Ἀπονέμομεν αὐτῷ διὰ τὸν νιτρικὸν ἀργυροῦν χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐπαινοῦμεν τοῖς μεγάλως κρυστάλλους καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ θειικοῦ ψευδαργύρου καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ νατρίου.

Βραβεύομεν διὰ χαλκοῦ νομισματόσημου τὸ καθαρὸν ἧπαρ τοῦ θείου (πολυθειούχον κάλιον).

Ἐπαινοῦμεν τοὺς λαμπροὺς κρυστάλλους τῆς ὀξικῆς κινίνης.

Β' Προϊόντα φαρμακευτικά.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ἐν φαρμακείοις εἰς μεγάλῃ κλίμακα παρασκευαζόμενα, καὶ ἰδίως εἰς τὴν καάσασκην τῶν φαρμάκων (περὶ ὧν ἴδε κλάσιν 39) χρησιμεύοντα προϊόντα.

1. Βουσάκης Αριστ., Ἀθηῶν. Τρυγικὸς σίδηρος ἐγκάλιος· βυρσοδεψικὴ κινίνη
2. Ἡλιόπουλος Ἡλ. Καλιμῶν, βυρσοδεψικὴ κινίνη
3. Κόγκος Γ. Πατρῶν, ὀπὸς γλυκυρρίζης
4. Κυρίκος Γεράσιμος, Πατρῶν, ὀπὸς γλυκυρρίζης
5. Κρίτος Στ. Ἀθηῶν, ἀποστάγματα ἐκχυλίσματα.

Ἀριστ. Βουσάκης, Ἀθηῶν.

Ἡ βυρσοδεψικὴ κινίνη δὲν κατασκευάσθη ἐξ ὀξικῆς ἢ ἐκ καθαρῶς κινίνης, ἀλλ' ἐκ θειικῆς, ὅθεν δὲν ἐγένετο ἐντελής ἔνωσις, καὶ πλεονάζει μὲν τὸ δεψικὸν ὀξύ, προσυπάρχει δὲ καὶ ἄρθρον θειικόν.

Ὁ δ' ἐγκάλιος τρυγικὸς σίδηρος, δν ἐλθέται ἐν εἴδει λεπτῶν καὶ διαφανῶν, κυτρινορρίων φυλλιδίων, εἶναι ἄρθρον προϊόν, ὅπερ κατὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην ἐν Ἑλλάδι παρασκευάζεται. Διὸ ἀπονέμομεν αὐτῷ χαλκοῦν νομισματόσημον, πιστεύοντες ὅτι δύναται ὁ ἴδιος καὶ πλεονέτερον νὰ κατασκευάσῃ.

Ἡλιόπουλος Ἡλίας, φαρμακοποιὸς Καλιμῶν.

Ἡ βυρσοδεψικὴ αὐτοῦ κινίνη παρεσκευάσθη μετὰ μεζιζονος ἐπιμελείας τῆς ἀνωτέρω μνησθείσης. Ἐπειδὴ δὲ πράγματι εἶναι ἰδίας αὐτοῦ κατασκευῆς, ὅπερ μάλιστα πιστεύομεν ἰδόντες τὰ λοιπὰ ἐκθέματά του, οἷον τὸ ἠωδιοφόρμιον, ἀπονέμομεν αὐτῷ χαλκοῦν νομισματόσημον.

Κόγκος Π., Πατρῶν.

Ὀπὸς γλυκυρρίζης. Τὸ ἐκθέμα τοῦτο καὶ ἐν ἔτει 1859 βραβευθὲν εἶναι ἀνώτερον τοῦ τοῦ Κυρίκου Γερασίμου, εἶναι ὁμοειδές, γλυκὺ καὶ εὐδιάλυτον. Αἰδοται αὐτῷ τὸ ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Κρίτος Σταματίος, Ἀθηῶν.

Ἀπονέμεται αὐτῷ ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως, διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐκχυλίσματα τῆς γεντιανῆς, τῆς φαϊᾶς κίνας, τῶν λεπύρων τῶν νεραν-ζίων, καὶ ἰδίως τῆς βαλεριάνας. Τὰ ἐκχυλίσματα ταῦτα ὑπερτεροῦσι τῶν ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας εἰσαγομένων καὶ παρήχθησαν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ ἐκθέτου, ὅστις καθ' ἡμᾶς εἶναι εἰς τῶν δύο ἢ τριῶν πράγματι φαρμακοποιῶν τῆς πρωτεύουσος καὶ τοῦ βασιλείου.

Γ.) Προϊόντα βιομηχανικά.

ἤτοι προϊόντα παρασκευαζόμενα ἐκ χημικῶν προϊόντων διὰ χημικῶν μέσων καὶ τυγχάνοντα ἐιδικῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ ἀνθρώπινη οἰκονομίᾳ.

Χάριν συνόψεως ὑποδείλομεν τὸ τμήμα τοῦτο εἰς πέντε ὑποδιαιρέσεις: (ἐλαία ἐξ ἐλαιοκοκκίων, — χρώματα, — βερνίκια, — κηρῶν, — σάπωνα).

I. Ἐλαία διὰ χημικῶν μέσων.

1. Δαμιανὸς Σ. καὶ Λάμπρος Ν., Κερκύρας, δύο εἶδη ἐλαίου.
2. Δελβινιώτης Ι. Βαπτ., Κερκύρας, ἔλαιον διὰ χημικοῦ μέσου.
3. Δημοσιτάς Ἀντ., Κερκύρας, ἔλαιον.
4. Γιόβρον Βασίλειος, Ζακύνθου, ἔλαιον.

Διὰ τῆς ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐκθλίψεως τῶν ἐλαίων ἀπέρχεται μὲν τὸ πλεῖστον τοῦ ἐλαίου, μένει δὲ παρα τῷ πυρῆνι, τῷ φλοιῷ καὶ τοῖς ἰσίν κτλ. τῆς ἐλαίας ποτὸν ἔτι 6—12 0|0, ὅπερ οὐδὲ διὰ ὑδραυλικῶν πιεστηρίων δύναται νὰ ἐκθλιφθῇ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι ὑγρά διαλυτικά τοῦ ἐλαίου, οἷον ὁ θειούχος ἀνθραξ, ἅτινα δύνανται ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτὸ ἐκ τῶν ἐκθλιμμάτων. Πρῶτος ὁ Deyss ἐξήγαγεν οὕτως τὸ ἔλαιον ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ στυπείου ἢ παντός εἴδους ῥακῶν, δι' ὧν ἀλείφονται ἐλαίω τὰ εἰς τριδὴν ὑποκείμενα μέρη τῶν ἀβιομηχανῶν, διαβρέξας αὐτὰ μετὰ θειούχου ἀνθρακός, ἐν ᾧ διελύετο τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποστάξας αὐτὸν ἀκολουθῶς, ὅτε μόνον ὁ πτητικὸς θειούχος ἀνθραξ ἀπέσταξε καὶ συναλαμβάνετο ἐν τῷ ὑποδοχεῖ ἅπας σχεδὸν ὁ ἀρχικὸς ἐφαρμοσθεὶς, ἐν ᾧ τὸ ὑπολειπόμενον ἔλαιον εὐρίσκετο ἅπην ἐν τῇ σικίᾳ. Ἐπειδὴ ὅμως μέχρι νῦν εἶναι ἀδύνατον ν' ἀφαιρηθῇ ἀπὸ τῆς ἀποφοράς ἐκ τοῦ οὕτως ἀπολαμβανόμενου ἐλαίου, τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται ὡς τρώφιμον, εἰμὴ μόνον ὡς μέσον φωτισμοῦ, εἰς περιαιρήν τῶν μηχανῶν, εἰς τὴν σαπωνοποιίαν, κτλ. ὄθεν ἀπονέμεται.

Βραβεύσεις.

Ἀργυρῶν νομισματώσεων Β' τάξεως.

Τῷ Βασιλείῳ Γιόβρον, Ζακύνθου.

Τοῖς Σ. Δαμιανῷ καὶ Ν. Λάμπρῳ, Κερκύρας.

Χαλκῶν νομισματώσεων.

Τῷ Ἀντ. Δημοσιτά, Κερκύρας.

Ἐπαινοί.

Τῇ στεατίνῃ τοῦ Ι. Β. Δελβινιώτου, ἀποκτηθεῖσα διὰ χημικοῦ μέσου.

Τῇ δὲ ἀμοργῇ, ἐσχάτης ποιότητος, δὲν διαριλονειοῦμεν τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἥνπερ αὐτὸς ὁ ἐκθέτης Ι. Β. Δελβινιώτης ἔδωκεν εἰς τὸ ἐκθεμὰ του. Ὡσαύτως τὸ πρὸ αὐτοῦ διὰ χημικοῦ μέσου ἀποληφθὲν ἔλαιον φαίνεται ὑπερήμενον εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

II. Χρώματα.

1. Γ. Μυστακόπουλος, Κερκύρας, χρῶμα στιλβωτικὸν τῶν ὑποδημάτων.
2. Δ. Χατζῆ Διάκος, Ἀθηνῶν, δείγμα τυπογραφικῆς μελάνης.

Βραβεύσεις.

Τὸ μὲν χρῶμα τῶν ὑποδημάτων εἶναι καλὸν καὶ ὁμοειδὲς καὶ ἐστερημένον θειικοῦ ὀξέος. ὄθεν βραβεύεται ὁ Γ. Μυστακόπουλος, Κερκύρας, διὰ τοῦ χαλκοῦ νομισματώσεμον. Ὁ δὲ Δ. Χατζῆ Διάκος ἐπαιεῖται καὶ ἐνθαυρῶνεται τοιοῦτοτρόπως ἵνα καταγείνη εἰς τὴν ὁμοιοειδέστεραν ἀνάμειξιν τῶν σστατικῶν, ἐξ ἧς ἰδίως ἐξήρτηται ἡ καλὴ ποιότης τῆς τυπογραφικῆς μελάνης.

III. Βερνίκια.

1. Ἀτμοπλοία Ἑλληνική, Σύρου. Βερνίκιον Δαμάρας· βερνίκιον Κοπαλίου.
2. Γκιόγκας Μάρκος, Ἀθηνῶν. Βερνίκιον Δαμάρας· βερνίκιον ἐπὶ ξυλείας· βερνίκιον ἐπὶ τοίχων.
3. Γουλᾶς Ἰγνατίος, σιδηροεργεῖον Κερκύρας. Βερνίκιον διὰ σίδηρον.

Βραβεύσεις.

Τὰ ἐκτεθέντα Ἑλληνικὰ βερνίκια τιμῶσι τὴν ἔκθεσιν. Τὸ ὑπὸ Μ. Γκιόγκας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας ἐκτεθέντα ἀποιότητος διὰ ῥητίνην, τῆς Δαμάρας εἶναι ἀριστα καὶ βραβεύονται ἀμφότερα διὰ τοῦ χαλκοῦ νομισματώσεμον. Τὸ δὲ γ' ποιότητος ὑπὸ τοῦ Μ. Γκιόγκας ἐκτεθέν χρησιμεύει πρὸς ἐπίχρισιν τῶν τοίχων δι' ὑδατοχρώματος κεχρωματισμένων, οἷτινες δι' αὐτοῦ καὶ στιλπνοὶ γίνονται καὶ κατ' ἐντόμων προφυλάττονται. Ἡ ὀκτὰ τοῦ βερνίκιου τούτου, ὅπερ ἐξάγεται ἐξ ἐγχωρίων πρώτων ὑλών, τιμᾶται 2 1|2 δραχ.

Ἐπαινοί.

Τοῦ Μ. Γκιόγκας τὸ βερνίκιον πρὸς ἐπίχρισιν τῶν τοίχων.

Τοῦ Γουλᾶ Ἰγνατίου τὸ πρὸς ἐπίχρισιν τοῦ σιδήρου.

IV. Κηρός.

1. Ἀλεξάκης Ἀχιλλεὺς, Κερκύρας, ἐξέθηκε κηρὸν λευκὸν καὶ κηρὸν κατεργασμένον.
2. Εὐαγγ. Κωνσταντίνου, Ἀθηνῶν, κηρὸν λευκὸν διάφορα εἶδη ἐκ κηροῦ λαμπάδας κεντητάς. στεατικὰ (σπερματώστα).
3. Θεοδοσίου Π., Μεγάρων, κηρὸν λευκὸν.
4. Κόλλα Ἀδελφοί, Κερκύρας, » »
5. Μαργαρίτης Ἀβ. Ι., Ἀθηνῶν, Πήταν κηροῦ λαμπάδας.
6. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας, Τήνου, κηρὸν λευκὸν.
7. Οἰκονόμου Ἐλευθέριος, Μεγάρων, κηρὸν λευκὸν.
8. Παπαφώτου Δρόσος, Πειραιῶς, κηρία διάφορα.
9. Πελετιὸ Ἰωσήφ, Κερκύρας, κηρία διάφορα.
10. Τριανταφυλλάκος Ι., Σύρου, » »

Ὁ κίτρινος κηρὸς ἐν μὲν τῇ συνήθει θερμοκρασίᾳ εἶναι πλαστικὸς, ἐν δὲ τῷ ψύχει εὐθραυστος καὶ τραχὺς· ἔχει εἰδικὸν βάρος 0,965, καὶ τήκεται εἰς 61°. Τὸ εὐθραστον καὶ τὸ κίτρινον χρῶμα εἶναι ἐμπόδια κατὰ τῆς τῶν λαμπάδων κατασκευῆς, καὶ πρέπει ν' ἀφαιρηθῶσιν, ὅπερ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λευκάνσεως. Πρῶτον καθαίρεται ὁ κηρὸς διὰ τήξεως ἐντὸς λέβητος ἐκ χαλκοῦ κεκασσιτερωμένου, ἐν ᾧ προηγουμένως ζέεται ποσότης τῆς ὕδατος, προστίθεται δ' ἔπειτα εἰς τὸν τηγόμενον κηρὸν 1|4 ἐπὶ τοῖς 100 στυπτηρίας ἢ τρυγὸς ἢ θειικοῦ ὀξέος καὶ ἀνακινεῖται σφοδρῶς τὸ μίγμα. Μετὰ ἤρσειαν δὲ λεπτῶν τινῶν ἐκχύνεται ὁ τακεὶς κηρὸς μετὰ τοῦ ὕδατος εἰς πῖθον ζύλιον, ἐν ᾧ καθίζανονται αἱ ἀκαθαρσίαι· ὅπως δὲ μὴ στερεοποιηθῇ ἀμέσως ὁ κηρὸς, πωμάζεται ὁ πῖθος καὶ τυλίσσεται διὰ μαλλίνων ὑφασμάτων, ἔπειτα δὲ ὁ κηρὸς μεταβάλλεται εἰς στενὰς ταινίας, καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος τεταμένου εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ Ἡλίου, μέχρις ὅτου παύσεται ἡ ἀλλοίωσις τοῦ χρώματος. Τότε δ' ἐκ νέου συντήκονται αἱ ταινίαι καὶ πάλιν σχηματίζονται τοιαῦται ἐκ τοῦ μίγματος, ἐκτίθενται δὲ καὶ αὖθις εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν αἰτίων λεύκανσιν καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐφ' ὅσον αἱ ταινίαι ἐν τοῖς ἔνδον παρίστανται κεχρωματισμέναι· ἡ δὲ λεύκανσις αὕτη ἀπαιτεῖ συνήθως 20—35 ἡμερῶν ἐργασίαν, καθ' ἣν ἀπόλλυνται 2—10 0|0 τοῦ βάρους τοῦ κηροῦ. Ἐπὶ τέλους δὲ ἀνατήκεται ὁ κηρὸς, διηθεῖται δι' ἡμῶν μεταξωτοῦ καὶ χύνεται εἴτε εἰς ὀγκώδεις πλακοῦντας εἴτε εἰς μικρὰς κυκλικὰς πλάκας.

Ὁ κηρὸς νοθεύεται ποικιλοτρόπως διὰ προσθέτου ὕδατος, διὰ κιμαλίας ἢ ἀμύλου, συνήθως δὲ διὰ λίπους, καὶ πρὸ πάντων διὰ στεατικῶ ὀξέος, ὅπερ δυστυχῶς ἀνεκαλύψαμεν ἐν τισὶ τῶν ἐκτεθειμένων κηρῶν· ἐκ πείρας δὲ γινώσκουμεν ὅτι σχεδὸν οὐδὲν τῶν ἡμεδαπῶν κηροποιεῖων προσφέρει τῇ ἀγορᾷ ἀμιγῆ καὶ ἀγνὸν κηρὸν ἐν

ταῖς λαμπᾶσι καὶ ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ φανῶμεν αὐστηρότεροι κατὰ τὴν τῶν βραβείων ἀπονομήν, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἡμῶν παράδοσις τῶ κριτῶν χρημὲν ἑ βαίως δὲν ἐπιρρέπει τῆν χρῆσιν λαμπάδων, ἐν οἷς ὁ κριτὴς ἀπτελεῖ μικρὸν ποσοστὸν. Ἀλλ' ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς τοιαύτης νοθεύσεως ἐστὶ ἐν τῶν πολλῶν ἀντικειμένων ἐφ' ὧν ἄς ἀρχίσῃ τέλος πάντων ἡ Ἀσ. νομοία νὰ ἐπὶ σῆσιν τὴν προσοχὴν τῆς. Ἀπονεμόμενοι οὖν

Βραβεύσεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὸν *Αχιλλία Αλεξάνδρην*, Κερκύρας· καὶ

» » *Εὐαγγέλιον Κωνσταντίνου*, Ἀθηνῶν.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν *Ἀρόσον Παπαφώτου*, Πειραιῶς·

» » *Μαργαρίτην Α. Ι.*, Ἀθηνῶν καὶ

Τοὺς *Ἀδελφοὺς Κόλλα*, Κερκύρας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν *Ἰωάννην Τριανταφυλλίδου*, Σύρου· καὶ

» » *Ἰωσήφ Πελλετιέ*, Κερκύρας·

*Ἐπαινοὶ ἐνθαρρυντικόν.

Εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς *Εὐαγγελιστρίας*, Τήνου.

V. Σάπωνες.

Βλέπων τις τοὺς σάπωνας τῆς Ἐκθέσεως χάριτι διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ποιότητα καὶ σεμνόνεται ὅτι ἡ Ἑλλάς παράγει τοσοῦτον ὠρεῖον βιομηχανικὸν προϊόν. Δυστυχῶς ὅμως ὀλίγιστα μόνον σαπωνοποιεῖ ἀπέστειλαν δείγματα τῶν προϊόντων αὐτῶν, καὶ ἡ ἀγορὰ βριθεὶ νεοθευμένων σαπῶνων, παραλόγως βαρυτίμων, καὶ αἰσχίστης ποιότητος. Ἰσως ῥίψει φῶς εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου ἡ ἐπομένη σχεψίς, ἣν ἀρνούμεθα ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπιτροπῶν *Γ. Δ. Μουμουτζή* τοῦ σαπωνοποιεῖου Πειραιῶς *Ν. Γ. Λεούση* καὶ *Σας.*, ἣν ἀπέστειλεν ἡμῖν σὺν τῶ ἐκθέματι τοῦ. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἄλλοτε ἐν Πειραιεὶ ὑπῆρχον 7 μεγάλα καὶ καλῶς καταρτισμένα σαπωνοποιεῖα· ἤδη δὲ ἀντὶ ν' αὐξήθωσι καὶ ἐπεκταθῶσιν ὡς καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Πειραιῶς βιομηχανία, τοῦναντίον ἐξέλιπον κτὶ ἐσμικρύνθησαν ὡς μὴ ὄφειλεν. Αἰτία δὲ τούτου εἶναι ὅτι ἡ ἑπτάνησος, καὶ ἰδίως ἡ Ζάκυνθος, δὲν ἔχει τὸ αὐτὸ φορολογικὸν σύστημα· ἀλλ' ἐκεῖ, ἐγγειοφορολογουμένου τοῦ ἐλαίου μόνον κατὰ τὴν ἐκ τούτου ἐξαγωγῆν, ὁ σάπων μένει ἀφορολογητός. Διὰ τοῦτο ἐφοδιάζονται πάντα σχεδὸν τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἐκείθεν μὲ σάπωνα ἐλάσσονος τιμῆς ἐπὶ ζημίᾳ τοσοῦτων ἄλλων ἐργαζομένων· διὰ τοῦτο ὡσαύτως παρατηρεῖται αὐξήσις τῶν σαπωνοποιεῶν τῆς Ζακύνθου, ἐνθα σὺν τῶ προνομίῳ τοῦ φόρου ἔχουσι καὶ ἐλαία, ἅτινα καὶ ὡς ἐκ τῆς κακῆς αὐτῶν ποιότητος, διότι ἐκ τῶν ἐλαιοκοκκίων διὰ χημικῶν μέσων παρασκευάζονται, δὲν εἶναι μὲν βρώσιμα, ἀλλὰ πολὺ εὐθηνότερα. Ἐν τέλει παρακαλεῖ ὁ ἀναφερόμενος δι' ἡμῶν τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ τὴν δικαίαν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἡμεῖς δὲ φρονούμεν μὲν, ὅτι ἀφ' οὗ ἀφωμοιῶθη ἡ ἑπτάνησος πρέπει νὰ ἐκλιπῇ καὶ πᾶσα δυσαναλογία φορολογίας, συσταίνομεν ὅμως τοῖς πάσχοισι βιομηχάνοις τῆς Σύρου, τῶν Πατρῶν, τῶν Καλαμῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Χαλκίδος, ἐξ ὀνόματος τῶν ὑποίων γράφει ὁ ἀναφερόμενος, ὅτι καὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ συμβαδίζωσι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς βιομηχανίας. Οὐδαμοῦ τῆς γῆς πλέον λαμβάνεται βρώσιμον καὶ πρώτης ποιότητος ἐλαίον ἐπὶ σκοπῶ σαπωνοποιίας, ἀλλ' ἡ λίπος ζωϊκῶν εὐτελεστάτης τιμῆς ἢ τὸ ἐλαίον τῶν ἐλαιωστῶν, ἅπερ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι ῥίπτονται ὡς ἀχρηστον, καὶ οὐδὲ κἄν ὡς λίπασμα ἐπὶ τοὺς ἀγρούς μεταφέρονται. Ἐν πρώτῃ ἡ Ζάκυνθος ὄφελθῃ ἐκ τῆς κατακτιήσεως ταύτης τῆς ἐπιστήμης, τοῦτο τιμᾶ αὐτὴν, καὶ εἶναι προσὸν παρ' οὐδενὸς φθονερῶς ἐποφθαλιμώμενον, ἀλλὰ δικαίαν ἀνταμοιβὴν τῆς προνοησίας.

Ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων σαπῶνων ἐνηργήσαμεν ἀνάλυσις τινὰς, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα παραθέτομεν ἐνταῦθα. Χαίρομεν δὲ δυνάμενοι ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι οὐδὲ ἐν εἰδὸς πεποιθεῖ νοθεύσεις, οἷον λευκὸν πηλόν, ἄμυλον, κιμωλίαν ἢ ἄσβεστον. Εἰσι δὲ οἱ ἐκθέσαντες σάπωνας οἱ ἐξῆς·

1. *Δανιὴλ Νικόλαος*, Ἀθηνῶν·
2. *Δημήτρης Σπυρίδων*, Ζακύνθου·
3. *Καιροφύλαξ Σπυρίδων*, Ζακύνθου·
4. *Καλοκαιρινὸς Μίνας*, (Κυθήριος) Ἡράκλειον Κρήτης·
5. *Καταβάτης Δημήτριος*, Ζακύνθου·
6. *Λεούσης Ν. Γ.* καὶ *Σας.*, Πειραιῶς, δύο εἶδη·
7. *Μαλιᾶς Μιχαὴλ* (Δεληγιαννόπουλος), Ζακύνθου·
8. *Μαρωλάκης Κωνστ.* Σκοπέλου, σάπωνα ἐκ σάδας ἀγγλικῆς, σάπωνα ἐκ σάδας γαλλικῆς, καὶ σάπωνα ἐκ λατρονίου τῆς Αἰγύπτου·
9. *Ξηράκης Εμμ.*, Σμύρνης·
10. *Παλαιολόγος Ἰωάν.*, Σμύρνης·
11. *Ῥόγκης Βικέντιος*, Κερκύρας·
12. *Φιλώτης Σπυρίδων*, Ζακύνθου·
13. *Φωτιάδης Ἰωσήφ*, Σμύρνης, ἐξ εἰδῶν.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 7 καὶ 9 εἶδη περιέχουσι πλέον τῶν 33 0|0 ὕδατος, ἔθεν εἶναι κατώτερα. Ὄθεν ἐραυόμεν ὡς ἐξῆς·

Βραβεύσεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Ὁ σάπων τοῦ *Μίνας Καλοκαιρινῶ* ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης.— Ὁ σάπων οὗτος περιέχει 68 0|0 παχέων ἐξέων, 9, 2. 0|0 νάτρου, καὶ 22, 8 0|0 ὕδατος. Εἶναι ξηρὸς καὶ σκληρὸς, σχεδὸν ἄσπομος, δὲν περιέχει κηλίδα λίπους ἐπὶ χάρτου, δὲν ἐλνύει ἰγρότητα ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ δὲν σχηματίζει ἐξάνθησιν ἐξ εὐρώτος ἢ κρυστάλλων· εἶτι δὲ ξηραίνομενος δὲν ἀπεβαλλεῖ ἐπαισθητὸν μέρος τοῦ ὄγκου τοῦ.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Οἱ σάπωνες τοῦ *Σπ. Δημήτρη*, Ζακύνθου· καὶ

» » » *Ἰωσήφ Φωτιάδου*, Σμύρνης·

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Οἱ σάπωνες τοῦ *Ν. Γ. Λεούση* καὶ *Σας.*, Πειραιῶς·

» » » *Βικ. Ῥόγκη* καὶ *Σας.*, Κερκύρας· καὶ

» » » *Ἰω. Φιλώτου*, Ζακύνθου·

Ἐπαινοί.

Οἱ σάπωνες τοῦ *Ἰω. Παλαιολόγου*, Σμύρνης·

» » » *Δημ. Καταβάτη*, Ζακύνθου·

» » » *Κωνστ. Μαρωλάκη*, Σκοπέλου· καὶ

» » » *Σπυρ. Καιροφύλακος*, Ζακύνθου·

Ὡς παράρτημα δ' εἰς τὴν 38 κλάσιν ἀναφέρομεν τὰ ὑπὸ τοῦ (α) καθηγητοῦ τῆς Καρκύρας *Ι. Β. Δελβινιώ* του ἐκτεθέντα συγκριτικῆς ἀνατομίας ζωϊκᾶ τινὰ μῖρια ἀπολιθωμένα χημικῶς! Κατὰ πόσον δικαιολογεῖται ἡ ἀναγωγὴ ποδὸς μετ' ὄνυχος δορκάδος ταταριευμένου εἰς τὰ παρασκευάσματα τῆς συγκριτικῆς ἀνατομίας, καθὼς καὶ ἡ χημικὴ ἀπολιθώσις, ἀγνοοῦμεν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἐκθέτης δι' ἐμβαπτίσεως μέρους τοῦ ἥπατος καὶ ἄλλων ὀργάνων εἰς ἀντιοπτικὰς οὐσίας κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ αὐτὰ εἰς ὡσεὶ πρόσφατον κατάστασιν,

(α) Ἀποβιώσαντος ὀλίγον μετὰ τὴν λήξιν τῆς Ἐκθέσεως.

ἐν ᾧ συγχρόνως ἐσκληρύνθησαν. Ἐάν δ' ἐν ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει ἐξεμυστηριεύετο πρὸς τοὺς Ἑλληνοδίκας ὁ ἐκθέτης, καὶ ἐάν οὗτοι ἐπίθοντο ὅτι πρόκειται περὶ ἀνακαλύψεως, δυνάμενης καὶ εἰς εὐρείας διαστάσεις νὰ χρησιμοποιηθῇ, τότε βεβαίως τὸ ἔκθεμα ἐβραβεύετο. Νῦν δ' εὐχόμεθα τῷ κ. *I. Δ. Δελβιδιώτῃ* νὰ ἐπιτύχη καὶ *en grand*, καὶ ἀπονέμωμεν αὐτῷ ὡς ἐλάχιστον δείγμα τῆς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπολήψεως δίκαιον ἔπαινον.

ΚΛΑΣΙΣ 39.

Ίαματικά ὕδατα φυσικά καὶ τεχνητά φάρμακα.

A. Ίαματικά ὕδατα φυσικά.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναμφιβόλως κέκτηται πλούτον τοιούτων ὑδάτων, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀναλυθῶσιν ἐπιστημονικῶς, οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, ἐν ᾧ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς χημικῆς ἀναλύσεως οὐ μόνον σπουδαιότητά τευ ὡς ἀνεγνωρισμένα ἱαματικά ὕδατα προσλαμβάνουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐμπορικὴν ἀξίαν, εἴτε διὰ τῆς ἰδρύσεως λουτρῶν, εἴτε διὰ τῆς πωλήσεως καὶ ἐμπορικῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ὕδατος.

Τὸ *Χημεῖον* τοῦ Πανεπιστημίου αὐθορμήτως δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὑδάτων τούτων ὡς ἔχον πλείστας ἀσυχλίτις καὶ ὡς στερούμενον τῆς ἀναγκαίας χρηρηγήσεως πρὸς ἀπότισιν τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν. Ἐάν ἡ *Κεντρικὴ Επιτροπὴ τῶν Ὁλυμπίων* ἢ ἡ ὀφειλουσα νὰ ἔχη τὴν περιέργειαν ταύτην Κυβερνήσεως ἐπιθυμῇ νὰ μάθῃ ὅποιά τινα εἶναι τὰ ὕδατα ταῦτα, πρέπει νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν.

1. *Ἄρθρον*, ὕδωρ Ἀποικιῶν (α)
2. *Αἰδαφοῦ*, ὕδωρ μεταλλικόν
3. *Ἐρμιόνης*, ὕδωρ ἁγίων Ἀναργύρων
4. *Μυρτωντίων* (Κυλλήνης), ὕδωρ μεταλλικόν.

B. Ἀεριοφόρα ὕδατα τεχνητά.

1. *Ἀριστ. Βουσαάκης*, Ἀθηνῶν, ὕδωρ τοῦ Σέλιτς εἰς σίφωνας· λειμωνάδας ἀρρυσούσας
2. *Ἀδελφοὶ Κόλλα*, Κερκύρας, ὕδωρ τοῦ Σέλιτς εἰς σίφωνας· ὕδωρ τοῦ Σέλιτς εἰς σίφωνας καὶ εἰς πεπωμασμένας φιάλας
3. *A. Ἀρμένης*, Κερκύρας, ζύθος ζιγγιβέρεος.

Πρῶτος εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν τὸ ἐν πάσῃ τῇ Εὐρώπῃ νῦν εἰθισμένον ἀνθρακικὸν ὕδωρ, ἦτοι τεχνητὸν ὕδωρ τοῦ Σέλιτς, ὁ *Ἀριστείδης Βουσαάκης*, συστήσας ἐπὶ τούτῳ πολυδαπάνους οὐσκευὰς καὶ ἀτμομηχανάς. Ἡ δὲ ἀφρίζουσα λειμωνάς τοῦ καταστήματός του εἶναι ἀμίμητος· δυστυχῶς ὅμως ὡσαύτως ἀμίμητος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ πασχίζει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν συναμιλλωμένην τοιαύτην ἐπιχείρησιν, καταβιάζων πρὸς ἰδίαν ζημίαν δυσαναλόγως τὴν τιμὴν τῶν σιφῶνων. Ἀποτέλεσμα τῆς ἥμισυ ἐμπορικῆς ταύτης πράξεως ἦτο μὲν ἡ καταστροφὴ τῶν συναμιλλωμένων, ἀλλὰ καὶ ἡ διακοπὴ τῶν τῶσφ ζωρῶν ἐργασιῶν τοῦ ἰδίου καταστήματός του. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Κερκύρα *Ἀδελφοὶ Κόλλα* ἐξέθησαν ὕδωρ τοῦ Σέλιτς καὶ τεχνητὸν μεταλλικὸν ὕδωρ τοῦ Σέλιτς εἰς σίφωνας, πρὸς δὲ καὶ ὕδωρ σοδοῦχον εἰς ὠσειδεῖς φιάλας οὐχ ἥττον καλόν· ὅθεν ἀπονέμωμεν ἀμφοτέρους βραβεύσεως ἀξίας διὰ τὰ ἀεριοφόρα ὕδατα.

Βραβεύσεις.

Ἀργυρῶν νομισματόσημον A. τάξεως.

Τῷ *Ἀριστ. Βουσαάκη*, φαρμακοποιῷ Ἀθηνῶν καὶ τοῖς *Ἀδελφοῖς Κόλλα*, φαρμακοποιοῖς Κερκύρας.

(α) Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀνελύθη ποσοτικῶς ἐν τῷ χημειῷ τοῦ Κ. Χρηστομάνου, ἢ δὲ περὶ τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἐκθέσις κατεχωρήθη εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα «Φαρμακευτικὸν Δελτίον» 1871. Τεύχος Μαΐου σελ. 156.

Ἐπαινον.

Τῷ *A. Ἀρμένῃ*, Κερκύρας, διὰ τὴν ζιγγιμπίραν.

Γ. Φάρμακα.

1. *Δεσίλλας Μιχαήλ*, Κερκύρας φαρμακοποιός, ἔλαιον ὀνίσκου μετὰ ἰωδιούχου σιδήρου καὶ ἄλλων σκευασιῶν
2. *Ἡλύποπος Ἡλίας*, Καλαμῶν φαρμακοποιός, οἶνον ὀμπρικόν μετὰ Κίνας καὶ σιδήρου
3. *Κολέτης M. Γ.*, Κεφαλληνίας, οἶνον Κίνας γλυκύν· οἶνον Κίνας ἀντιπεριθιδικόν
4. *Κόλλα Ἀδελφοὶ*, Κερκύρας φαρμακοποιοί, τροχίσκους ἐκ σοκολάτας μετὰ σαντονίνης· *Lemon Drops* φάρμακα σαρταπαριλλίς
5. *Κρίνος Στ.*, φαρμακοποιός Ἀθηνῶν, σερᾶπια σαρταπαριλλίης, μέρων, ἰωδιούχου σιδήρου καὶ τολουταίνου θαλάμου· καταπότια ἰωδιούχου σιδήρου· οἶνους Κίνας
6. *Τσαμαδός Ἀναστάσιος*, φοιτητῆς φαρμακευτικῆς Ἀθηνῶν, ὑγρὸν ἀντιτριχοδόρον, καὶ ὑγρὸν ἀντιπυρησιατικόν.

Ἐξετάσαντες ἐπισταμένως πάντα τὰ ἐκτεθέντα εἶδη ἀπονέμωμεν

Ἀργυρῶν νομισματόσημον B. τάξεως.

1. Τοῖς καταποτίσις ἰωδιούχου σιδήρου, παρμηκίς τοῖς τοῦ *Blancard*, σκευασθεῖσι παρὰ *Στ. Κρίνον*
2. Τῷ γλυκῷ οἶνῳ τῆς Κίνας τοῦ *Γ. M. Κολέτη* ἐκ Κεφαλληνίας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

1. Τῷ οἶνῳ τῆς Κίνας τοῦ *Στ. Κρίνον*
2. Τοῖς σερᾶπιας, καὶ ἰδίως τῷ διὰ ἰωδιούχου σιδήρου, τοῦ *Στ. Κρίνον*
3. Τοῖς *Lemon Drops* τῶν *Ἀδελφῶν Κόλλα*, Κερκύρας
4. Τῷ ἐλαίῳ τοῦ ὀνίσκου τοῦ *M. Δεσίλλα*, Κερκύρας
5. Τῷ *Ἀναστ. Τσαμαδῷ*, διὰ τὸ ἀντιτριχοδόρον καὶ ἀντιπυρησιατικόν, ἅτινα οἱ ἰατροὶ Ἀθηνῶν *Π. Κυριακός* καὶ *Κ. Δηληγιάννης* μετ' ἐπιτυχίας μετεχειρίσθησαν.

ΚΛΑΣΙΣ 40.

Τέχναι λευκάνσεως καὶ βαφικῆ.

Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς φυσικῆς καθὼς καὶ τῆς τεχνητῆς λευκάνσεως οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ βαφικὴ οὐδεμία παρέχει ἡμῖν ἀφορμὴν ἐπαίνων.

1. *Δελαπόρτας Νικόλαος*, βαφεὺς Σύρου· ἐξέθεσε τμήματα μεταξωτῶν ὑφασμάτων παρ' αὐτοῦ βεβαμμένων. Οὕτε τὰ χρώματα, οὕτε ἡ διατήρησις αὐτῶν ἦσαν τοιαῦτα, ἵνα δικαιολογῆται ἡ βράβεισις αὐτοῦ
2. *Δελφῆν Ν.*, σκαπανεὺς Ἀθηνῶν· δείγματα ξύλων βεβαμμένων, κιτρίνων, πρασίνων καὶ ἐρυθρῶν. Ἐπαινεῖται ὁ ζῆλος αὐτοῦ
3. *Μεταξῆς Γεώργιος*, βαφεὺς Ἀθηνῶν· ἐβαψε δι' ἀνιλίνης νήματα καὶ μεταξωτὰς κλωστὰς, ἐτι δὲ δορὰς προβάτων, καὶ ἐπειράθη νὰ τυπώσῃ σχέδια ἐπὶ μετάξης ἵνα κατασκευάσῃ τὸ λεγόμενον *moiré antique*. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ποικιλοχρῶν ἐκ μετάξης νημάτων, οὐδὲν τῶν λοιπῶν χρωμάτων εἶναι ἀνεξίτηλον, οὐδὲ τὸ χρῶμα ὀμοειδὲς καὶ ζωρὸν. Ὅθεν χαρίζομενοι μᾶλλον αὐτῷ καὶ εὐχόμενοι ἐν τῷ μέλλοντι νὰ μὴ εὐχαριστῆται εἰς ἐπιπόλαια, καὶ ὅμως παρ' αὐτοῦ μετ' οἰήσεως θεωρούμενα ἔργα, ἀλλὰ νὰ καταγείνη ὅπως ἐκ θεμελίων διορθώσῃ τὴν τέχνην του οὖν τῇ σκοπούμεν τῷ ἐργαστηρίου του βελτιώσῃ, ἀπονέμωμεν αὐτῷ *χαλκοῦν νομισματόσημον*.
4. *Ἰωάννης Ἀναστ. Τραπεζῆς*, βαφεὺς Σύρου· εἶναι ἀνώτερος τοῦ *Δελαπόρτα*· ἐβαψε καὶ ἐστίλωσε μέλανα χατὲν, νήματα μέλανα καὶ κυανᾶ καὶ μέταξαν διὰ ζωρῶν χρωμάτων ἀνιλίνης. Ἄγνωστον ὑπόσιν εἶναι τὸ ἐργαστήριόν του καὶ ἀποδιδόμεν αὐτῷ τιμητικὸν ἔπαινον.

ΚΛΑΣΙΣ 41.

Βυρσοδεψία και γουναρική.

Γούνας ελαχίστας έχει η Ελλάδα· ἀλλ' ὅμως πάλιν ὁ Σωτήριος Γιαλιστρας, Ἀθηναῖος, ἐξέθηκε δείγματα ἐκ δορῶν Ἀστραχίν, λαγωῶν, ἀλώπεκος καὶ γαλῆς, ὧν αἱ τρίχες εἰσὶ μὲν στιλπνὴ καὶ καλῶς ἐστρωμέναι, ἡ δὲ ὅλη σύνθεσις αὐτῶν πρὸς τὴν ἔλκεμα ἢ ἀντικειμένην συρμὸν εἶναι ἐλλιπεστάτη. Ἀπονέμωμεν αὐτῶν ἀργυροῦν νομισματοδότημον Β' τάξεως πρὸς ἐνθάρρυνσιν.

Ὁ δὲ Ἀλέξιος Ζανώτης, ἐκ Κερκύρας, ἐξέθηκε δικρόρους δορὰς ἐκ τῶν πτερῶν δικρόρων πτηνῶν, αἵτινες δικαίως ἐθιμώθησαν. Δίδεται αὐτῶν χαλκοῦν νομισματοδότημον.

Βύρσας δὲ καὶ δέρματα ἐξέθηκαν οἱ ἐξῆς·

Βακέται.

1. Κτενᾶς καὶ Ταραμέος, Ἀθηνῶν·
2. Δ. Θ. Γκίζας, Ἀθηνῶν·
3. Κ. Γ. Μπολέτζος, Κερκύρας·
4. Π. Καλουτᾶς, Σύρου·
5. Ι. Κουρκουτάκης, Σύρου·
6. Ἐμμ. Καλουτᾶς, »
7. Ἐμμ. Μομφύλιος, Κωνσταντινουπόλεως, μαθητεύσας εἰς βυρσοδεψίαν Σύρου·
8. Δῆμος Νάξου.

Δέρματα (Joles).

1. Κτενᾶς καὶ Ταραμέος, Ἀθηνῶν·
2. Ἐμμ. Μομφύλιος, Κωνσταντινουπόλεως·
3. Ἀδελφοὶ Μαρινάκη, Σύρου·
4. Ἐμμ. Καλουτᾶς, »
5. Ἐμμ. Σαλοῦστρος, »
6. Ι. Κουρκουτάκης, »
7. Π. Καλουτᾶς, »
8. Δ. Γκίζας, Ἀθηνῶν·
9. Ι. Κοιτογεώργης, Ἄνδρου·
10. Γ. Πάτζαρης, Χίου.

Βιδέλα.

1. Κτενᾶς καὶ Ταραμέος, Ἀθηνῶν·
2. Ι. Κουρκουτάκης, Σύρου·
3. Κ. Γ. Μπολέτζος, Κερκύρας·
4. Γ. Δ. Μάνος, Ἀθηνῶν·
5. Ἐμμ. Μομφύλιος, Κωνσταντινουπόλεως·
6. Ι. Κουρκουτάκης, Σύρου.

Γελατίνη.

1. Ι. Κουρκουτάκης, Σύρου, μαῦρα·
2. » » ἐρυθρά·
3. Π. Καλουτᾶς »

4. Γ. Δ. Μάνος, Ἀθηνῶν·
5. Δ. Γκίζας, »
5. Κτενᾶς καὶ Ταραμέος, Ἀθηνῶν.

Μαροκίνια.

1. Δ. Α. Μπέσης, Σύρου, χρωματισμὸς χρυσοῦς·
2. Ἐμμ. Μομφύλιος, Κωνσταντινουπόλεως·
3. Γ. Δ. Μάνος, Ἀθηνῶν·
4. Ι. Κουρκουτάκης, Σύρου·
5. » » chagrés λευκός, Maroquini
6. » » doré.

1. Δῆμος Νάξου, προβιά λευκή·
2. Ἐμμ. Μομφύλιος, προβιά λευκὴ καλλιτέραν·
3. Ι. Μπούτης, Τριπόλεως, τράγος μέλας·
4. Γ. Μαρτζοῦνης, » » »
5. Γ. Δ. Μάνος, Ἀθηνῶν, δέρμα μέλαν νέας δαμάλεως·
6. Δ. Γκίζας, » δέρματα ζωστήρων·
6. Δῆμος Αμβρακίας, ἐπαρχία Βάλτου, δέρμα διὰ τσαρούχια.

Ἀναντιφθέτως τὰ σπουδαιότερα ἐκθέματα ἀπάσης τῆς ἐκθέσεως εἰσὶν αἱ βύρσαι αἵτινες ἀποτελοῦσι σπουδαῖον ἀντικείμενον τοῦ ἐλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Εἶναι προσέτι ἡ μόνη βιομηχανία, ἣτις στερεῶς ἐβήματι προοδεῖ, καὶ οὔτε κατ' αὐτὰ τὰ τοσοῦτον ἐπισφαλῆ τελευταῖα ἔτη ὥλισθησεν. Οἱ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ μαρτυροῦσιν ἐναργῶς τὴν ἀλήθειαν τῶν λεχθέντων. Ἐν μὲν τῷ ἔτει 1860 εἰσῆχθησαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς 2,137,736 οὐκάδες ἀκατεργάστων δερμάτων, ἀξίας 3,800,000 δραχ., τῷ δὲ 1863 ἡ ἀξία ἔτης ὡς ἐγγίττα ποσότητος ἀνήλθεν εἰς 5,522,000 δραχ., τῷ δὲ 1869 εἰσῆχθησαν 2,294,927 οὐκ. ἀντὶ δρ. 4,589,854. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἀκατεργάστου πρώτης ὕλης σχεδὸν δὲν ὑβῆσεν ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετίαν, ἀπ' ἐναντίας βλέπομεν τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κατεργασμένων δερμάτων ἐξαπλασιαζομένην. Ἐν ἔτει 1860 ἐξήχθησαν 290,484 οὐκάδ. κατεργασμένης βύρσης, ἀξίας 1,125,000 δραχ. ὅθεν ἐξάγεται, ὅτι πρὸ δεκαετίας, τῆς βυρσοδεψίας ἡμῶν ἐν σπαργάνοις οὐσας, ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερεῖχε τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ 2,676,000 δραχ., κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1869 ἐξήχθησαν 1,519,242 οὐκάδ. βύρσης, ἀξίας δραχ. 6,116,968.

Ἐν τῇ ἐφετεινῇ ἐκθέσει τῶν Ὀλυμπίων τὰ προϊόντα τῆς βυρσοδεψίας κατέχουσι διακεκριμένην θέσιν καὶ συντελοῦσιν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ὀλυμπιακῆς πανηγύρεως.

Ἡ βυρσοδεψία, μίαν τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ σπουδαιότερων βιομηχανιῶν, ἐξησκείτο πάντοτε καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀτελῶς καὶ θαναύσως, ὥστε τὰ προϊόντα αὐτῆς ἐχρησίμευον μόνον εἰς τὰς κατωτάτας ἀνάγκας καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τάξεις τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ οἱ εὐποροὶ μετεχειρίζοντο ἀπικλειστικῶς τὰ ἐκ τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης εἰσκομιζόμενα βυρσοδεψικὰ εἶδη, καὶ οὕτω θαρῶς ἐφορολογοῦμεθα ὑπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἐτύχως ὅμως εὐρέθησαν ἄνδρες ἀρκούντως νοήμονες καὶ φιλοπάτριδες, οἵτινες ἐννοήσαντες πόσον ὁ τόπος ἤθελεν ὠφελῆθαι ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων τῆς βελτιωμένης βυρσοδεψικῆς τέχνης, ἀνέλαβον δι' ἑαυτῶν κεφαλαίων καὶ ἀτρυτῶν κόπων τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου ἐν τῇ ἐλληνικῇ βιομηχανίᾳ. Τὰ ὀνόματα τοῦ Καλουτᾶ, τοῦ Σαλοῦστρου καὶ τοῦ Κουρκουτάκη θέλουσι πάντοτε μνημονεῦσθαι ὡς τῶν πρώτων εἰσαγωγέων τῆς βελτιωμένης βυρσοδεψίας ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐκλέξαντες ὡς τόπον τῆς ἐγκαταστάσεώς των τὴν Σύρον, ἐπροίρισαν αὐτὴν διὰ σπουδαίων ἐργασίων, ἀποκτησάντων φήμην εὐρωπαϊκὴν

διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν παραγομένων προϊόντων, ἀμιλλωμένων πρὸς τὰ ἀριστερά τῆς Εὐρώπης. Τοσοῦτον δὲ πλήρης ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία, ὥστε οὐ μόνον ἐπῆρκεσαν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἐξαγωγῆν σπουδαίαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐνεργούσιν.

Ἐκ τῶν θυρῶν τῆς Σύρου τὰ δύο τρίτα καταναλίσκονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἰδίως δ' ἐν Σμύρῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Συρίᾳ, Κύπρῳ, Κρήτῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ρόδῳ, Ἀλβανίᾳ καὶ ταῖς παραδουναβίοις ἡγεμονίαις, ἐκ δὲ τῶν βακετῶν καὶ βιδέλων τὸ ἥμισυ ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τὰ δὲ πρόβεια δέρματα καὶ τὰ τῶν τράγων ἅπαντα σχεδὸν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλίσκονται.

Ἀπὸ ἀτελοῦς καὶ θαναύσου τέχνης ἡ θυροδεψία ἀπέβη παρ' ἡμῖν βιομηχανία λίαν τεχνηέντως ἐξασκουμένη. Τοὺς πρώτους τούτους ἰδρυτὰς μιμηθέντες κατόπιν καὶ ἄλλοι πολλοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Ἀδελφοὶ Μαρινάκη, ἀνήγειρον καταστήματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πολυτελεῖ. Τὰ κείμενα κεφάλαια τῶν ἐν Σύρῳ θυροδεψικῶν καταστημάτων, οἷον τὰ εἰς ἀνεργεῖν αὐτῶν, εἰς προμήθειαν μηχανῶν κτλ. δαπανηθέντα, ἀνέρχονται εἰς δύο ὡς ἐγγιστα ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὰ δὲ κυκλοφοροῦντα συμποσύνται εἰς πλείονα τῶν ἐννεα ἑκατομμυρίων, καὶ οὕτω κατέστησαν τὴν Ἑρμούπολιν κέντρον σπουδαιοτάτης βιομηχανίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ θυροδεψία διαπρέπει καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως ἐν Κερκύρᾳ, ἐν Ἀθήναις, ἐν Λεβαδείᾳ, ἐν Ἀμφίσι, καὶ Τριπόλει, καθ' ἡμέραν δὲ ἡ τέχνη ἐπεκτείνεται, καὶ βελτιοῦται καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Αἱ δ' εἰσαχθεῖσαι εὐρωπαϊκαὶ μέθοδοι δὲν ἔμειναν ἀποκλειστικὸν κτῆμα τῶν εἰσαγαγόντων αὐτάς, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὠφελήθη μεγάλως καὶ ἡ τέως θαναύσος καὶ ἀτελής ἐγχώριος θυροδεψία ἐν γένει, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἐφετεινῆς, Ἐκθέσεως, ἅτινα ἅπαντα σχεδὸν βραβεύονται.

Ἄλλ' ὅσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς παρ' ἡμῖν ἡ θυροδεψία ἦτον ἀτομικὴ ἐνάσκησις, κατόπιν δὲ διὰ τῶν ἐν Σύρῳ συστηθέντων καταστημάτων ἀνυψώθη βαθμηδὸν εἰς βιομηχανίαν σπουδαίαν, εἰς ἣν μόνον ἐν Σύρῳ εἰργάζοντο πλείονες τῶν διςχιλίων ἐργατῶν, τοσοῦτον ἐπίσης εἶναι δυστυχῶς ἀληθὲς, ὅτι ἡ βιομηχανία αὕτη κινδυνεύει νὰ ἐκδιωχθῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῆς κυβερνητικῆς προνοίας· ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ὄφριε νὰ προστατεύσῃ τὴν νεαρὰν ταύτην βιομηχανίαν, παρέχουσα αὐτῇ πᾶσαν ἐνθάρρυνσιν, ἀπ' ἐναντίας ἐπήνεγκεν εἰς αὐτὴν βαρὺν κτύπον διὰ τῆς κατὰ τὸ 1867 τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου. Κατὰ τὸ παλαιὸν δασμολόγιον τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀκατεργάστων ἀναλάτων, ἡ ἡλατισμένων δερμάτων ἦτο διὰ τὰ

ξηρὰ ἢ ὀκτὰ.....	6 λεπτά.
ὕγρα »	3 »
ὕγρα δὲ καὶ ξηρὰ χωματόπασα τῆς Αἰγύπτου.....	2 »

Κατὰ δὲ τὸ δασμολόγιον τοῦ 1867 δέρματα ἐν γένει

ξηρὰ καὶ ἀνάλατα.....	πληρόνουσι: 16 λεπτά
ὕγρα καὶ ξηρὰ ἡλατισμένα	8 »
τὰ τῆς Αἰγύπτου	7 »

Ἡ δὲ τροποποίησις αὕτη ἐβάρυνε τὴν πρώτην ὕλην τῆς θυροδεψίας ἥδη κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς, καὶ ἐντὸς ἔτους καταστήματά τινα ἐπαθον καὶ ἐζημιώθησαν, ὥστε κατεστράφησαν· εἶναι δὲ φόβος μὴ ἡ βιομηχανία αὕτη ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς ὀλοσχερῶς, διότι συνεχῶς βλέπομεν θυροδεψίας ἐγκαταλείποντας τὴν Σύρον, καὶ μεταβαίνοντας εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, ὅπως ἐλεῖ δι' ἑλληνικῶν κεφαλαίων ἀνεγείρωσι καταστήματα.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1869 Β. Διατάγματος ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὸ κακὸν, ὅπερ προὔξενισεν ὁ ἐπιβληθεὶς κατὰ τὸ 1867 φόρος ἡλάττωσεν αὐτὸν, καὶ

Α.) Τῶν βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βοσδάλων, ἐν γένει τῶν ἡλατισμένων εἰς 6 λεπτά	
Β.) Τῶν ὑγρῶν ἡλατισμένων.....	» 3 »
Γ.) Ὁμοίων ἐξ Αἰγύπτου διὰ πηλοῦ.....	» 2 »

Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ πλήρη θεραπείαν ὥστε νὰ προλάβῃ τὴν ἐπικειμένην καταστροφὴν. Ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀναρρώσῃ ἡ βιομηχανία, πρέπει ὄχι μόνον ἡ πρώτη θυροδεψικὴ ὕλη, ἥγουν τὰ δέρματα, νὰ μείνωσιν ὅλως ἀφρολόγητα κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου ταύτης βιομηχανίας κατὰ προτίμησιν νὰ μεταχειρίζηται ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Μετὰ τὰς συντόμους ταύτας σκέψεις καὶ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐγχωρίου θυροδεψίας μεταβαίνομεν εἰς τὴν βράβειον τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει θυροδεψικῶν εἰδῶν.

Βραβεύσεις.

Χρυσῶν νομισματόσημον Α' τάξεως.

1. Εἰς τὸν Π. Καλουτᾶν, διότι πρῶτος αὐτὸς κατέστησε τὴν θυροδεψικὴν ἀληθῆ βιομηχανίαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ διατηρεῖ σπουδαῖον βιομηχανικὸν κατάστημα ἐν Σύρῳ, τὰ δὲ δέρματά του εἶναι καλλίστης ποιότητος.
2. Εἰς τὸν Ἐμμ. Σαλοῦστρον, διότι καὶ αὐτὸς διατηρεῖ σπουδαῖον βιομηχανικὸν κατάστημα ἐν Σύρῳ παραγωγῶν τὴν τε κατανάλωσιν καὶ παραγωγὴν καὶ διότι τὰ δέρματά του εἰσὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐκτεθέντων καὶ
3. Εἰς τὸν Ι. Κουρκουτάκη, διότι καὶ αὐτοῦ τὸ κατάστημα ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν θυροδεψικὴν βιομηχανίαν τῆς Ἑλλάδος, διότι τὰ βιδέλα, μαροκίνα καὶ τελατίνια πρωτεύουσι πάντων τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει.

Χρυσῶν νομισματόσημον Β' τάξεως.

4. Εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Μαρινάκη, διὰ τε τὴν σπουδαιότητα τοῦ βιομηχανικοῦ τῶν καταστήματος καὶ διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν βακετῶν καὶ δερμάτων τῶν.
- Εὐχεται δὲ τὸ συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν ὥστε πάντες οὗτοι οἱ παραγωγοὶ δερμάτων προσπαθήσωσιν ὅπως τὰ προϊόντα τῶν καταστημάτων αὐτῶν κατασταθῶσιν ἐράμιλλα τῶν γαλλικῶν καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ὑποστῶσι τὸν μετ' αὐτῶν διαγωνισμόν οὐ μόνον κατὰ τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ποιότητα.

Ἄργυρῶν νομισματόσημον Α' τάξεως.

5. Τῷ Κτερᾷ καὶ Ταραμένῳ, Ἀθηνῶν, διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν βακετῶν καὶ δερμάτων τῶν. Εὐχόμεθα δὲ βελτιώσιν τῶν βιδέλων καὶ τελατινῶν τῶν, ἣν προσδοκῶμεν παρὰ τοῦ ζήλου αὐτῶν.
6. Τῷ Κ. Γ. Μπολέτῳ, Κερκυραί, διὰ τὰς καλὰς βακέτας του·
7. Τῷ Εὐαγγ. Καλουτᾷ, Σύρου, διὰ τὰς καλλίστας βακέτας του·
8. Τῷ Ἐμμ. Μομφιλίῳ, Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὰ καλῶς κατασκευασμένα chagrins καὶ μαροκινιά του.
9. Τῷ Α. Α. Μπέση διὰ τὰ καλὰ καὶ ἰδίως ἐπίχρυστ μαροκινιά του.

Ἄργυρῶν νομισματόσημον Β' τάξεως.

10. Τῷ Δ. Θ. Γκίλῃ, Ἀθηνῶν, διὰ τὴν σχετικῶς καλὴν ποιότητα τοῦ ἐκθέματος του·
11. Τῷ δήμῳ Νάξου διὰ τὰ πρόβεια δέρματα καὶ τὰς βακέτας του·
12. Τῷ Ι. Κορτογεώργῳ διὰ τὰ δέρματά του·
13. Τῷ Γ. Πατζαρη, ἐκ Χίου, διὰ τὰ δέρματά του·
14. Τῷ Γ. Δ. Μάνῳ, Ἀθηνῶν, διὰ τὰ μαροκινιά του.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

15. Τῷ Ι. Μπούτῃ, διὰ τὸ καθαρῶς ἐξεργασμένον μέλαν τράγειον δέρμα του·
16. Τῷ δήμῳ Ἀμβρακίας, Βάλτου, διὰ τὸ πρὸς τσαρούχια δέρμα του.

Ἐπαιρον.

17. Τῷ Γ. Μαντζούρη, Τριπόλεως, διὰ τὸ τράγειον δέρμα του.

Πίναξ συγκεφαλαιώσεως βραβείων.

Κλάσεις	Προϊόντα	Νομισματόσημα					Έπαινος	Μερίδα
		Χρυσούν Α. τάξεως	Χρυσούν Β. τάξεως	Άργυρούν Α. τάξεως	Άργυρούν Β. τάξεως	Χαλκούν		
37.	Καπνοί		2	1	4	5	2	
	Ταμβάκος					1	1	1
	Βάμβαξ			2	1	4		
	Έρις			2	1	1	1	
	Κουκούλια			2	3	2	1	
	Βοιχυμρία			1				
	Ριζάρια			1	1	1	1	
	Ρύζις							2
38.	Λινόσπορος					1		
	Δεματόκολλα					1		
	Πίσσα λιθανθράκων					1		1
	Άλας							2
	Άσβεστος							1
	Σόδα							1
	Χημικά προϊόντα		1		1	2		3
	Φαρμακευτικά προϊόντα			1	1	2		
	Βιομηχανικά έλαια					2		1
	Χρῶμα						1	
	Βερνίκια						2	2
39.	Κηρός			2	3	2	1	
	Σάπωνες			1	2	3	4	
	Άεριοφόρα ύδατα				2			1
	Φάρμακα						2	5
40.	Βαφική						1	2
	41.	Γουναρικά					1	1
	Βυρσοδεψία		3	1	5	5	2	1
	Τὸ ὅλον	3	4	20	28	38	27	2

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρίου 1871.

Οἱ Ἑλληνοδίκαι τοῦ Β' τμήματος τῆς Ε'. Συναγωγῆς

Κ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ, πρόεδρος.

Α. Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ, εισηγητής.

ΕΥΝΑΓΩΓΗ ΕΤ.
ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΤΕΧΝΑΙ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

Α. Παλάσκας, πλοίαρχος, πρόεδρος.

Δ. Σκαλιστήρης, ταγματάρχης.

Δ. Τουρνάκης, λοχαγός, εισηγητής.

Ἀναμφισβήτητον τεκμήριον καὶ ἀσφαλὴς χαρακτὴρ τῆς ὕλικῆς καὶ ἐντεῦθεν τῆς διανοητικῆς προόδου τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν ἔργων, ἢ, ἐν ἄλλοις ὄροις, τὸ κέρδος τοῦ χρόνου, καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ τάξις ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ διὰ μικρᾶς δαπάνης καὶ ὀλίγου χρόνου μεγάλη παραγωγή.

Τὰ δύο ταῦτα πλεονεκτήματα δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν συλλήθδην διὰ τῶν λέξεων ἐφηρμοσμένη μηχανική.

Ἡ ἐφηρμοσμένη μηχανική, κατὰ κτήσει ἀρχαία τοῦ πολιτισμοῦ, τελειοποιουμένη θαυμασίως ἐν τῷ νεωτέρῳ, εἶναι ὁ θρίαμβος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου· δι' αὐτῆς ὑπεδούλωσε καὶ κατέστησεν ὑπέρβειας τοῦ εὐπειθεῖς τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως. Ὅπου δὲ ἡ ἐφηρμοσμένη μηχανική ὑπάρχει πλειότερα καὶ τελειότερα, ἐκεῖ καὶ τὰ ἔργα τελειότερα καὶ ὁ πλοῦτος πλειότερος καὶ ἡ εὐημερία μᾶλλον πολυτελής, καὶ εἰς μείζονα ἐπεκτεινομένη κοινωνικῶν ὀρίζοντα. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερικὴ ὑπερέχουσι τῶν τριῶν ἄλλων ἡπείρων ἕνεκα τοῦ πλοῦτος καὶ τῶν μηχανικῶν ἔργων· ἡ δ' ἑσπερία τῆς Εὐρώπης χώρα δεσπόζει τῆς Ἀνατολικῆς καὶ ἐπιβάλλεται αὐτῇ καὶ τὴν νέμεται ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος.

Καὶ μεταξὺ δὲ αὐτῶν τῶν Ἑπικρατειῶν παρ' αἷς ἡ μηχανικὴ ἀκμάζει, εὐτυχέστεραι καὶ κραταιότεραι λογίζονται ἐκεῖναι εἰς αἷς ἡ μηχανικὴ ἐργασία ἔχει μεγαλύτερα καὶ περισσότερα ἐργοστάσια, καὶ πλουσιώτερα τὰ μέσα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων,

Ἡ μηχανὴ εὐρύνει τὸν κύκλον τῆς ἐργασίας, τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀναλώσεως καὶ τοῦ πλοῦτου· ἐνθαβρύνει τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ, προκαλεῖ τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδρύει τὰ παγκόσμια καταστήματα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει μηχανὴ ἐκεῖ τὰ ἔθνη δουλεύουσι μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τοὺς ὤμους, μὲ τοὺς πόδας· δουλεύουσι ὡς κτήνη διὰ τὴν παραγωγήν, ἥτις τότε στοιχίζει πολλαπλάσιον ἀριθμὸν δυνάμεων καὶ ὑπάρξεων ἀνθρώπων, καταναλισκομένων ἐπιμόχθως καὶ ταλαιπώρως εἰς τὴν δημιουργίαν παντὸς πρὸς τὸν εἶον χρῆσμου. Ἡ ζωὴ τῶν ἔθνῶν ἐκεῖνων δὲν ὑψοῦται εἰς ὀρίζοντα διανοητικῶν, ἀλλ' ἀπομένει δεσμία τῆς ὕλης μεθ' ἧς ἐναγωνίως παλαίει.

Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ τεθῆ ὡς ζήτημα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀν ὀφείλῃ αὕτη διὰ πάσης θυσίας νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπιχωρίως τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἀν ἄλλο τι παρὰ ταύτην σχετίζεται πρὸς τὸ ἐθνικὸν μέλλον, στενώτερον καὶ ἀμεσώτερον.

Ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ ἡ εἰσαγωγή νέας μηχανῆς ἤγειρε κοινωνικὰ ζητήματα, διότι αὕτη ἀφῆρει τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀπὸ μυριάδας ἐργατῶν. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως τὸ ἀντίθετον συμβαίνει, καθότι αἱ ἐργασίαι εἰσὶν ἄπειροι, αἱ δὲ ἐργατικαὶ χεῖρες ὀλίγισται, καὶ ἐπομένως αἱ μηχαναὶ καθίστανται ἀπαραίτητοι, διότι δι' αὐτῶν δὲν ἀφαιροῦνται θραχίονες, ἀλλ' ἀναπληροῦνται ἡ μεγάλη αὐτῶν ἔλλειψις.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν τῆς ἀπὸ τῆς βαρβάρου δουλείας ὑπῆρχε μικρὰ καὶ ἀτελής βιομηχανία, συντηρουμένη διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὰ δὲ τῇ ἐγκαθιδρύσει τῆς πρώτης Βασιλείας ἐστάλησαν νέοι εἰς Γερμανίαν, ὅπου ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν ὑφαντικὴν, καὶ ἐπιστρέψαντες συνέστησαν τὸ βιο-

μηχανικόν κατάστημά των, καὶ ἐξετέλεσαν ἔργα τινά· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ εἶδος τῶν ἔργων εἰς θ' ἐξεπαιδεύθησαν οἱ νέοι ἐκεῖνοι δὲν ἦτο τὸ ἀπαιτούμενον τότε, οὔτε τὸ καταλληλότερον καὶ ἀναγκαϊότερον διὰ τὸν τόπον, τὸν μηκέτι ἀνεπτυγμένον, ἀπέτυχον οἱ τεχνουργοί, μὴ δυηθέντες νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς τοὺς παραγωγούς τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ ἐργοστάσια τῶν διελύθησαν.

Δευτέρα σπουδαία βιομηχανικὴ ἐπιχειρήσις εἶναι ἡ ζαχαροποιία, ἣς συνεστήθη διὰ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸ 1837, καὶ ὑπέσχετο λαμπρὸν μέλλον εἰς τὴν χώραν, διότι ὑπῆρχον ὅλα τὰ συστατικά ἐς τῆς τόπῳ διὰ τὴν πρόδον τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ, κακῆ μοίρα, κακῶς διευθυνθεῖσα, διελύθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὴν αὐτὴν ἔσχε κακὴν τύχην καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ συστηθὲν ὠφελιμώτατον κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς ὑλοποιίας. Ἐκ δὲ τῶν ἀποτυχιῶν καὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυψασῶν ζημιῶν εἰς τοὺς μετόχους ἐγένεθη ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις εἰς τὰς διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπιχειρήσεις.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν περίπου συνέστη ἐν Πειραιεὶ ἀτμόμυλος· ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔμεινε κατὰ κλειστός χωρὶς νὰ παραγάγῃ τὴν ἐλαχίστην ἐργασίαν, εἴτε διότι κακῶς ὀργανίσθη, εἴτε διότι ὁ τόπος δὲν ἦτο προσοικισμένος διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτον βιομηχανικὸν κατάστημα. Καὶ ἄλλη ἀφορμὴ ἵνα λάθωσιν ἐν τῷ ὅπῳ τούτῳ οἱ ἄνθρωποι τὴν χεῖριστὴν ἰδέαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ δὲ τὸ 1841 νέοι τινεὶ Πελοποννήσιοι ὀνόματι Φωτεινῆς ἐκ Τριπόλεως, θέλησαν σιδηρῶν καὶ ἀκράδαντον πεποιθῆσαι ἔχον, σπουδάσας ἐν Βιέννῃ, ἐπανέκαμψεν ἐν τῇ Ἑλλάδι φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τ' ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα τῆς νηματολοιστικῆς· ἀλλὰ στερούμενος τῶν ἀναγκαίων μέσων, καὶ μὴ εὐρίσκων ἀπὸ τοῦ ἰδιώτου τ' ἀπαιτήτητα κεφάλαια ἕνεκα τῶν προειρημένων ἀποτυχιῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀπετάθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιτούμενος παρ' αὐτῆς λόγῳ δανείου, εὐτελὲς ποσὸν διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐνέργειαν τῶν ἐργοστασίων, ἣτις ἀπεδέχθη προθύμως τὴν πρότασιν ἐκείνην, καὶ εἰσήγαγε νομοσχέδιον εἰς τὰ τότε Νομοθετικὰ Σώματα ὅπως τῷ χορηγηθῇ 10,000 δρ. δάνειον. Ἀλλὰ τίς δὲν ἐνθυμῆται τοὺς ἐκφανηθέντας λόγους εἰς τὸ ἄλλοτε Συνέδριον τῶν γερόντων κατὰ τοῦ ἀπλουστάτου καὶ ἀθωοτάτου ἐκείνου μέτρου, τὸ ὅποσον παρίστανον ἀλυσίτελές καὶ ἀσύμφορον λόγῳ β-ι ἦτον ἀδύνατον ν' ἀντιπαραταχθῇ εἰς Εὐρωπαϊκὴν νηματοποιίαν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες ἦσαν κατακυριευμένοι ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι τοιαῦτα βιομηχανικὰ κατὰστήματα ἦν ἀδύνατον νὰ εὐδοκμήσωσιν ἐν τῷ τόπῳ μας. Ἐν τούτοις τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη καὶ τὸ δάνειον ἐδόθη, καὶ τὸ ἐργοστάσιον συνέστη, εἰργάσθη δὲ προαγόμενον μέχρι τοῦ ἔτους 1862, ὅτε κακῶς δαίμων παρώτρυνε χεῖρας ἀνθρωποκτόνους, αἰτινες ἐκπεσούργησαν τὸν δυστυχεῖ Φωτεινόν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς ἀξιώτιμος πολίτης ὁ Λώλης συνέστησε τὸ φεσοποιεῖον ἀρωγῇ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πιθανὸν μὲν ὁ ἐργοστασιαρχὴς οὗτος νὰ ἐξημιώθη, ἀλλ' ἡ βιομηχανία διεδόθη ἐν τῷ τόπῳ, καὶ παράγει ἤδη τέλεια τοῦ εἶδους τούτου ἔργα. Ἄπερ παραβάλλονται πρὸς τὰ τῶν καλητέρων ἐργοστασίων τῆς Τύνιδος.

Μ' ὅλας ἐν τούτοις αὐτὰς τὰς ἀποτυχίας καὶ δυσχερείας πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπιχειρηματῆται τολμηροί, συνέστησαν διάφορα βιομηχανικὰ κατὰστήματα μεταξουργεῖα, ἰδίως δὲ ὁ τόπος ὀφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν κ. Κ. Γ. Δουρούτην, ὅστις πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοιούτων καταστημάτων, ἅτινα ἤθελον μετὰ πολλὰ πλυσασθῆ, ἐὰν δὲν ἐπῆρχετο ἡ νόσος τῶν σκωλίκων, παρακωλύσασα τὴν προαγωγὴν τῆς βιομηχανίας ταύτης.

Πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνες προὔτιθεντο νὰ συστήσωσι διάφορα βιομηχανικὰ κατὰστήματα, ἀλλ' ἀπετρέποντο τῆς ἐφ' ἑσέως τῶν ταύτης, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἡ μικροτέρα βλάβη τῶν μηχανῶν ἤθελε κλείσει τὰ κατὰστήματά των, διότι τότε ὁ τόπος δὲν παρείχε τὴν ἐλαχίστην εὐκολίαν τῆς τε κατασκευῆς νέας μηχανῆς ἢ τῆς ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς, καθὼς δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ τόπῳ οὐδὲν μηχανουργικὸν ἐργοστάσιον.

Τὴν μεγάλην ταύτην ἔλλειψιν διενόηθη ν' ἀναπληρώσῃ εἰς νοήμων καὶ ῥέκτης ἀνὴρ ὁ Κ. Γ. Βασιλειάδης ὅστις ἀπεφάσισε νὰ διακυβεύσῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, προῖον μεγάλων κόπων καὶ αὐστηρᾶς οἰκονομίας, ἐγκαθιδρύσας τὸ ἐν Πειραιεὶ μηχανουργεῖόν του. Ἐκτοτε ἄρχεται νέα βιομηχανικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα περίοδος, διεσπάρησαν ἐν τῷ τόπῳ τὰ μηχανήματα, εἶον σιδηρὰ ἐλασπιστήρια, ἀντικαταστήσαντα τὰ ξύλινα, αἱ σιδηραὶ νόριαι, ἀντικαταστήσαντα τὰ θάβραρα μαγχανοπήγαδι, τὰ εὐρωπαϊκὰ ἄροτρα, καὶ διάφορα ἄλλα γεωργικὰ μηχανήματα, καταστάντα κοινά. Τὸ ἐν Πειραιεὶ ναυπηγεῖον καὶ ἄλλα ναυπηγεῖα καὶ κατὰστήματα προμηθεύονται καὶ οἰκονομοῦνται εὐχερῶς ἅπαντα τὰ μετάλλινα μέρη, καὶ ἐν γένει διεδόθη καὶ κατέστη κοινὴ ἡ χρῆσις τοῦ σιδήρου, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ χυτοσιδήρου. Καὶ τοσοῦτον ὠφέλησε τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, ὥστε ἐν Πειραιεὶ ἀριθμοῦνται ἑπτὰ ἀτμόμυλοι, δύο νηματοποιεῖα κτλ.

Δυστυχῶς τὸ ἀνωτέρω μηχανουργεῖον κατὰ τὸ 1868 ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, καὶ ὁ τόπος ἐκινδύνευσε νὰ στερηθῇ τοῦ ὠφελιμωτάτου αὐτοῦ κατὰστήματος, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσπευδεν εἰς βοήθειάν

του, ἐγγυηθεῖσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ πενταετίαν δάνειον 200,000 δραχμῶν· οὕτω δὲ τὸ κατὰστῆμα ἀνενεώθη, ἠύξησε καὶ ἐτελειοποιήθη σπουδαίως, ὥστε σήμερον δύναται νὰ συγκριθῇ μετὰ τὰ καλῶς διοργανισμένα μηχανουργεῖα.

Εἰς τὴν διάδοσιν τούτων συνετέλεσαν ἐπίσης μεγάλως καὶ τὸ ἀκολούθως συστηθὲν μηχανουργεῖον τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου. Συντελοῦσι δὲ προδήλως καὶ πολὺ τὰ δύο ταῦτα κατὰστήματα ἐν τὴν διάδοσιν τῶν μηχανῶν, ὥστε ἐρέτος μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας συνεστήθησαν πέντε βιομηχανικὰ ἀτμοκίνητα διαφόρων εἰδῶν κατὰστήματα.

Ἡ ἀτμοπλοικὴ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία συνέστησε μηχανουργεῖον, τὸ τελειότερον τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἑλλάδι, πρὸς συντήρησιν τῶν ἀτμομηχανῶν τῆς· οὐχ ἦττον τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο δέχεται καὶ ἰδιωτικὰς παραγγελίας καὶ συντείνει εἰς τὴν διάδοσιν τῶν μηχανημάτων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνω ῥηθέντων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα δευτερεύοντα, ἅτινα προϊόντος τοῦ χρόνου θέλουσιν ἀναπτύχθῃ. Πλὴν ὅλων τούτων εἰσὶ καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου συντηρούμενα, τὸ ἐν εἰς τὸν ἐν Πόρῳ Ναύσταθμον, καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Ὀπλοστάσιον καὶ τρίτον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σχολεῖον τῶν Τεχνῶν.

Περαιούντες τὴν παρούσαν φρονούμεν οὐχὶ ἄσκοπον νὰ συστήσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς δύο ἀντικειμένων. Ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς βιομηχανίας δύναται πρῶτον νὰ ἐνώσῃ τὰ δύο τοῦ Ναυπλίου καὶ τοῦ Πόρου ἐθνικὰ ἐργοστάσια εἰς ἓν καὶ μόνον, ὅπως διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο προϋπολογισμῶν αὐξήσῃ τὰ μέσα τῆς τελειοποιήσεως, ἀποκτήσῃ δ' ἐργοστάσιον τέλειον, ἱκανὸν νὰ παράγῃ μηχανὰς καὶ μηχανήματα παντὸς εἶδους, χωρὶς νὰ ἔχῃ πλέον ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν βιομηχανίαν. Τὸ ἐν τοῦτο μόνον ἐργοστάσιον ἰδρυόμενον ἐν κέντρῳ τινὶ ἐξόχῳ ἐμπορικῷ, ὡς ἐν Σύρῳ, ἢ Πάτραις, ἢ μᾶλλον ἐν Πειραιεὶ, δύναται βαθμῶδ' ἀποκατασταθῆ καὶ ἰδιοσυντηρηθῆν διὰ τῶν προσόδων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων αὐτοῦ, ὥστε νὰ παράγῃ καὶ ἀμέσους ὠφελείας διὰ τὸ Δημόσιον. Δεύτερον ν' ἀπορασίῃ θυσίαν τινὰ χρηματικὴν, ὡς 200,000 δρ. ἐτησίως πρὸς ἐμψύχωσιν καὶ πρακτικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐν γένει βιομηχανίας, ἣτις γενναίως προστατευομένη εἰς τὰ πρῶτα βήματά της δύναται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ πλείστὰς ὠφελείας ὑπὲρ τοῦ τόπου, καὶ ὡς εἰκὸς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. ΤΟΥΡΝΑΚΗΣ, λοχαγός.

Βραβεύσεις.

Χρυσῶν νομισματώσεων Α' τάξεως.

Εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ καταστηματαρχὴν Γεώργιον Βασιλειάδην διὰ τὰ πάμπολλα, ποικίλα καὶ σπουδαῖα μηχανικὰ ἐκθέματα του· ἐλαστοθλιβεία, ἀντλητήρια, σίφωνας, βαροῦλκα, ἄροτρα καὶ ἄλλα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅποια παράγει ἄφθινα καὶ εἰς μετρία τιμὰς, συντελῶν οὕτω τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάδοσιν τῶν μηχανῶν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐν γένει τεχνικῆς ἐν Ἑλλάδι.

Χρυσῶν νομισματώσεων Β' τάξεως.

α.) Εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Ἀτμοπλοικῆν Ἐταιρίαν διὰ τὰ ἐκτεθέντα μηχανικὰ ἔργα αὐτῆς (σχετικῶς ὁμοῦ ὀλίγα ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ σπουδαῖον τοῦ κατὰστήματος)· ἀτμομηχανὴν 15 ἵππων, ἱππάριον ἀτμομηχανῆς, καπνοτόμον, λεαντήριον (machine à repasser) καὶ ὑδραυλικὸν ἐλαστοθλιβεῖον, συντελοῦσαν δὲ οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν διάδοσιν τῶν μηχανημάτων, καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

β.) Εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ μηχανουργεῖον Ἀγαμέμνονα διὰ τὰ ἐκτεθέντα σιδηρὰ μηχανήματα αὐτοῦ· ἐλαστοθλιβεῖον, βαροῦλκον, κρέκα, ἰδίως τὸ ζυμωτικὸν πιεστήριον, καὶ τὰ δύο ἕτερα πρὸς ἐκθλιψιν ἐλαίου ἀμυγδάλων, συντείνον δ' εἰς τὴν διάδοσιν τῶν μηχανῶν καὶ τῆς τεχνικῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἀργυρῶν νομισματώσεων Β' τάξεως.

α.) Εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Κεντρικὸν Ὀπλοστάσιον διὰ τὰ ποικίλα στρατιωτικὰ ἐκθέματα του· ἄρματα, (διευθέτας καὶ κλιβάντας τηλεβόλων), πολεμοφόδια καὶ σκεῦη, σκοποβόλια (ὑψόμετρα), φορητὸν πυρίτιδος καὶ τρίποδα ἐπαρκτήριον.

β.) Εἰς τὸν ἐν Πάτραις Ἰωάννην Λαζαρίδην κατασκευαστὴν διὰ τὸ ἐξαίρετον λιμνητῆριόν του πρὸς καθαρισμόν τῆς σταφίδος, κατασκευασθὲν κατὰ μίμησιν τῶν Ἀγγλικῶν μετὰ βελτιώσεων διαφόρων, δείγμα τῶν ἐκ τοῦ καταστήματός του παραγομένων πρὸς χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας εἰς τιμὰς πολὺ εὐνοτέρας.

γ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις στοιχειοχόον Α. Μηλιάδην διὰ τὰ ἐκτεθέντα τυπογραφικὰ στοιχεῖά του, χορηγούντα δ' ἐκ τοῦ καταστήματός του πρὸ πολλῶν ἐτῶν πληθὺν τοιούτων ἀνά πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν.

δ.) Εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Σωφρονιστήριον διὰ τὴν ἐξαίρετον ποιότητα τῶν ἐκτεθέντων ὀπτῶν πλίνθων, καὶ διότι συντελεῖ ὡς παραγωγικὸν κατὰστημα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς ὠφελίμου ταύτης βιομηχανίας.

ε.) Εἰς τοὺς ἐν Πειραιεὶ ἀδελφοὺς Διαμαντίδας ἐκθέσαντας συλλογὴν ὀπτῶν πλίνθων καὶ κεράμους ἀξίας λόγου καὶ πρώτους ἐν Ἑλλάδι στήσαντας μηχανὰς κεραμευτικάς.

ς.) Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀμαξοπηγούς Φραγκίσκον Ρώσην καὶ Μαρτίνην Σάντην διὰ τὸ ἐκτεθὲν ὄχημα (calèche) κομψότατον, καὶ διότι διατηροῦν ἀξιόλογον ἀμαξοτηγεῖον, ἐν ᾧ τὰ πλείστα ἐγχώρια ὄχηματα κατασκευάζονται.

ζ.) Εἰς τὸν ἐν Γαλαξιδίῳ ναυπηγὸν Κ. Παπαπέτρον διὰ τὸ ἐκτεθὲν ναυπηγικὸν διάγραμμα του, κυρίως δὲ διότι ἔχων ναυπηγεῖον ἀξιόλογον ἐφαρμόζει μετὰ ζήλου πολλοὺ τὰς νεωτέρας ναυπηγικὰς ἰδέας.

Ἀργυρῶν νομισματώσεων Β' τάξεως.

α.) Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ χαλκοτύπον Α. Λιδαρόπουλον διὰ τὸ ἐκτεθὲν ὀρειχάλκινον ἐπίκρανον πυξίδος, διατηρούντα δὲ διάφορα ἐργαστήρια τῶν τοιούτων, χρησιμώτατα τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ.

β.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σκυτογράφον Γ. Βέλκερ διὰ τὴν ἐκτεθείσαν ἀξιόλογον ἵπποσκευὴν ἀμάξης, κατασκευασθεῖσαν ὅλην ἐν τῷ ἐνταῦθα χρησιμωτάτῳ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ.

γ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις μηχανουργὸν Ξεροφῶντα Κωνσταντινίδην ἐκθέσαντα ἀτμομηχανὴν ὀριζόντιον δυνάμεως δύο ἵππων, ἣν κατασκεύασεν ἐπιτηδείως ἐν τῷ μικρῷ μηχανουργεῖῳ του.

δ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις μηχανουργὸν Δημήτριον Κωνσταντινίδην ἐκθέσαντα μηχανοπρίονα καλῶς ἐξειργασμένον, πρωτοφανῆ ἐνταῦθα ἐκ τοῦ μικροῦ μηχανουργεῖου του.

Χαλκῶν νομισματώσεων.

α.) Εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ τεχνίτην Στυλιανὸν Κοκοτόρ διὰ τὴν ἐκτεθείσαν μικρὰν μονοκύλινδρον ἀτμομηχανὴν ἐξειργασθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης ὑπομονῆς, χρήσιμον δὲ μόνον ὡς παραδειγματικὸν πρὸς διδασκαλίαν.

β.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κλειδοποιὸν Πέτρον Μόσσερ διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἔργα αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ κλειθρία τις πολυσύνθετος καὶ πολυτελής.

γ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις τορνευτὴν Εὐαγγέλην Βούλγαρην διὰ τὰ ἐκτεθέντα βιβλιοδετικὰ ἐργαλεῖά του, χρησιμώτατα ἐν τῷ τόπῳ.

δ.) Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Ἰωάννην Ἀποστολόπουλον, διευθυντὴν τῆς ἐν Τύρινθι Γεωργικῆς Σχολῆς, διὰ τὸ ἐκτεθὲν ἄροτρον, φέρων ἀναστρεπτήρα ἐλαμᾶτινον ἀντὶ σιδηροχύτου, τῆς μὲν ἰδέας ὠφελιμωτάτης οὐσης ἐνεκα τῆς δυσκόλου ἐπισκευῆς τῶν σιδηροχύτων ὑνίων, οὐχὶ δὲ καινοφανοῦς καθ' ὃ πρὸ πολλοῦ ἐφηρμοσμένης καὶ γνωστῆς, ἀξιεπαίνου δὲ ὄντος τοῦ ἐκθέτου διὰ τὰς προσπάθειάς ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τοιούτων ἀρότρων.

ε.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σκυτογράφον Γεώργιον Στρατῆρ ἢ Λάγιον ἐκθέσαντα ἵπποσκευὴν ἀμάξης κατασκευασθεῖσαν ἐξ ὑλικοῦ εὐτελοῦς μὲν, εἰς τιμὰς δὲ μετριωτάτας, καὶ μᾶλλον εὐπροσίτους τοῖς ἀγοραίοις ἀμαξήλαταις.

ς.) Εἰς τὸν ἐν Πόρῳ μηχανικὸν τοῦ Βασιλικῷ Ναυστάθμου Λάμεν διὰ τὸ ἐκτεθὲν παραδειγματικὸν τηλεβόλου ραβδωτοῦ ἐφ' ἄρματος σιδηροῦ τοῦ συστήματος Σκῶτ, ὃ ἐτροποποίησεν ἐπιτυχῶς πρὸς εὐκολωτέραν

κίνησιν δι' ἐνὸς μόνου ὀπίσκου· βραβεύομεν δὲ μᾶλλον διὰ τὴν ἐξειργασίαν, καθότι ἡ ἐπιτόνησις δὲν εἶναι νέα, πρὸ τινῶν ἐτῶν ἤδη πραγματοποιηθεῖσα ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἀρμστρόγκ εἰς τὰ ναυτικὰ ἄρματα τῶν μεγάλων τηλεβόλων.

ζ.) Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ νεαρὸν τεχνίτην Δημήτριον Σαχτούρην διὰ τὸ ἐκτεθὲν παραδειγματικὸν ἀτμοπλοῖον τροχιλάτου (τὸ Ἀρκάδιον), καλῶς ἐξειργασμένον καὶ κομψόν.

η.) Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ χαλκοτύπον Π. Σπαθῆν διὰ τὴν ἐκτεθείσαν πυξιδόκην ὅλην ἐξειργασμένην ἐξ ὀρειχάλκου μετὰ τοῦ ἐπίκρανου καὶ τῶν φανῶν.

θ.) Εἰς τὸν ἐκ Κυνουρίας λεπτοουργὸν Νικόλαον Γεώρτζην, ἐκθέσαντα συλλογὴν ἀξιόλογον διαφόρων ξύλων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης πρὸς οἰκοδόμησιν καὶ ἐπιπλοποιάν.

Ἐπαύρων.

α.) Εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ τεχνίτην Σπύρον Κολόμβον, ἐκθέσαντα παραδειγματικὸν ἀτμοπλοῖον ἐλικοφόρου, ἐντελῶς ἐξηρητισμένου, φέροντος μηχανὴν οὐχὶ ἀτμοκίνητον, ἀλλ' ἀνατεινομένην ὡς ὠρολόγιον.

β.) Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ ναυπηγὸν Νικόλαον Παγίδαρ διὰ τὸ ἐκτεθὲν ναυπηγικὸν πρότυπον.

γ.) Εἰς τὸν ἐν Πόρῳ σχεδιαστὴν τοῦ Βασιλικῷ Ναυστάθμου Πρῶτῳ, ἐκθέσαντα παραδειγματικὸν καρωνάδος καὶ ἄρματος.

δ.) Εἰς τὸν ἐν Πόρῳ σχεδιαστὴν τοῦ Βασιλικῷ Ναυστάθμου Πάνον Κομπότην, ἐκθέσαντα παραδειγματικὸν φαλακίτιδος λέμβου ἐπιτηδείως ἐξειργασμένον.

ε.) Εἰς τὸν ἐν Σύρῳ χαλκοτύπον Παναγιώτην Μαρκότην διὰ τὸ ἐκτεθὲν ἐπίκρανον πυξίδος ὅλον ἐξ ὀρειχάλκου.

ς.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κωφάλαον Ἀναστάσιον Βῶκον διὰ τὸ ἐκτεθὲν παραδειγματικὸν ἀτμοδρόμωνος.

ζ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σιδηρουργὸν Στυλιανὸν Κοτζίαρ διὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑνία κοινὰ, σκαφεῖα, πελέκει, σκαλιστήρια κτλ.

η.) Εἰς τὸν ἐκ Τήνου λιθοξόον Ἰάκωβον Μαλακατὲ διὰ τὰ ἐκτεθέντα τεμάχια ὀπίτιδος καὶ μαρμάρου, χρήσιμα εἰς οἰκοδομὰς.

θ.) Εἰς τοὺς ἐκ Τήνου Ἀδελφοὺς Φυτάλας διὰ τὴν ἐκτεθείσαν πλάκα ὀπίτιδος χρήσιμον εἰς οἰκοδομὰς.

ι.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις λιθοξόον Βεργάρδον Σκαλκῶτον διὰ τὰ ἐκτεθέντα μάρμαρα οἰκοδομῆς.

ια.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις λιθοξόον Ἰωάννην Κόσσορ διὰ τὸ ἐκτεθὲν τεμάχιον μαρμάρου εἰς οἰκοδομὰς.

ιβ.) Εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Πέτρον Ραφαηλέτον διὰ τὰ ἐκτεθέντα δείγματα μαρμάρου χρήσιμου εἰς οἰκοδομὰς.

ιγ.) Εἰς τὸν ἐκ Τήνου Ἰωάννην Χαλεπᾶρ διὰ τὰ ἐκτεθέντα μάρμαρα χρήσεως οἰκοδομῆς.

ιδ.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις τορνευτὴν Δ. Θωμᾶ ἐκθέσαντα στροφεῖον κλωστικὸν ξύλινον καὶ ποδοκίνητον.

ιε.) Εἰς τὸν ἐν Πύλῳ καμινευτὴν Θεόδωρον Λειβαδίου διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῆς ἐκτεθείσης τιτάνου.

ις.) Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σαγματοποιὸν Π. Πιτροπάκην διὰ τὸ ἐκτεθὲν ὑπ' αὐτοῦ κοινὸν σάγμα.

ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1871.

Οἱ Ἑλληνοὶ

Α. ΠΑΛΑΣΚΑΣ, πλοίαρχος.

Δ. ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ, ταγματάρχης.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'

ΤΡΟΦΑΙ.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ.

Α. Βαρούχας, λοχαγός, εισηγητής.

Δ. Σ. Βαρουξάκης.

Ἡ Συναγωγή αὕτη περιέχει τὰς ἐξῆς ἑπτὰ κλάσεις·

Τὴν 56, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ σιτηρὰ καὶ αἱ ἄλλαι ἐδώδιμοι οὐσίαι σὺν τοῖς ἐξ αὐτῶν παρασκευαζομένοις.

Τὴν 57, εἰς ἣν ὑπάγονται ὅλα τὰ προϊόντα τῆς ἀρτοποιίας·

Τὴν 58, εἰς ἣν ὑπάγονται αἱ λιπαρὰ ἐδώδιμοι οὐσίαι·

Τὴν 59, εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ ἰχθεῖς·

Τὴν 60, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ λαχανικὰ καὶ τὰ ἀρόδρα·

Τὴν 61, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ καρυκεύματα· καὶ

Τὴν 62, εἰς ἣν περιλαμβάνονται οἱ οἶνοι καὶ τὰ οἶνοπνεύματα.

Ἡ Γῆ, ἡ μήτηρ αὕτη καὶ τροφὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ κάλλιστος πλοῦτος τῶν ἔθνων, καὶ δικαίως νομίζονται ὡς εὐδαιμονέστατα ἐκεῖνα τὰ ἔθνη, ὅπου ἡ γεωργία, ἥτοι ἡ καλλιέργεια τῆς Γῆς, κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Δυστυχῶς ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔθνων. Τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τὸ πλημμελὲς καὶ ἀδικον τοῦ φορολογικοῦ αὐστηράτου, ἡ παντελὴς ἄλλειψις κτηματικῶν τραπεζῶν, ἡ μὴ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου, ἥτις τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ὅταν εὐλακρινῶς ἐνεργῆται ὁ νόμος, εἶναι τόσοι λίθοι δυσυπέβλητοι, ἀπαντῶμενοι ὑπὸ τὸ ἄροτρον τοῦ πτωχοῦ γεωργοῦ. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα πάντα τὰ προσκόμματα ὅταν ἐκλείψωσι, πάλιν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν μεγάλην πρόδον εἰς τὴν γεωργίαν, ἐνόσω δὲν ἀφοσιωθῶσιν εἰς αὐτὴν νοήμονες, ἐπιστήμονες καὶ εὐποροὶ πολῖται, ὡς τοῦτο γίνεται σήμερον εἰς τὰς γεωργικὰς εὐδαιμονοῦσας χώρας τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἀγγλίας. Περὶ τῶν εἰς τὴν γεωργίαν καταπληκτικῶν προόδων τῆς τελευταίας ταύτης δύναται τις νὰ λάβῃ εὐκαιρίας καὶ διδακτικὰς πληροφορίας ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Γάλλου Α. Δελαβερνὴ ἐπιγραφόμενου «Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας», καὶ μεταφρασθέντος εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ εὐμαθοῦς καὶ φιλοπόνου κ. Κ. Φωστηροπούλου.

Διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν μεγάλας ὠφελείας, τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μεταφράσεως ταύτης, καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοιούτων βιβλίων εἰς τὴν γλῶσσαν μας, θεωροῦμεν ἄξιον βραβεύσεως τὸν εἰρημένον μεταφραστὴν, γνωστὸν ἤδη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, συντεινάντων εἰς τὴν διάδοσιν πολυτίμων πληροφοριῶν βιομηχανικῶν, ὧν ἡ γνώσις δύναται τὰ μάλιστα νὰ ὠφελῆσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐὰν, ὡς προοιμαζόμενοι εἴπομεν, ἀποφασίσωσιν ἄνδρες νοήμονες καὶ ἐπιστήμονες, ν' ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Κίρκης πολιτικῆς, καὶ ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὴν ἐργασίαν, πρὸ πάντων εἰς τὴν γεωργικὴν ἐργασίαν, ἥτις, πρώτη πάσης ἐργασίας, ὑφιοὶ τὰ ἔθνη εἰς τάξιν εὐδαιμόνα καὶ ἀνθηρὰν. Δὲν πρέπει ὅμως ἕνεκα τούτου ν' ἀποθαρρυνθῶμεν, διότι ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι σήμερον παρατηρήθη διαφορὰ τις, ἥτις ἐμφαίνει

τὴν πρόδον, εἰ καὶ ἀτελῆ, ἣν ὁ φύσει φιλόπονος καὶ φύσει φιλότιμος Ἕλληρ ἐποίησατο ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀνεῶν οὐσιωδῶν ἐκείνων βοηθημάτων, ὧν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐποησάμεθα μνησίαν.

Μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἅτινα δίκην προοιμίου προετάξαμεν, μεταβάνομεν εἰς τὴν ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν καὶ βράβευσιν ἐκάστου τῶν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον παρουσιασθέντων προϊόντων, παρατηροῦντες ἐν παρόδῳ ὅτι, βελτιουμένων τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας, ἀναντιβρίτως ἡ ἐξαγωγή τῶν κεφαλαίων θὰ ἰσοσταθμίξῃ τὴν εἰσαγωγὴν, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε ἡ εἰσαγωγὴ ἦτο μικροτέρα τῆς ἐξαγωγῆς, πρὸ πάντων εἰς τὰ τῆς πολυτελείας εἶδη, τὰ ἀφορῶντα τὴν Συναγωγὴν, περὶ ἧς ποιούμεθα λόγον.

ΚΛΑΣΙΣ 56.

Ἀρχόμεθα λοιπὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν, ἥτοι τοῦ σίτου.

Οἱ σῖτοι διαίρουνται εἰς σκληροὺς καὶ εἰς ἀπαλοὺς. Παρατηρήθη δὲ, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει ἡ ἐξῆς διαφορὰ. Κατὰ μὲν τὸ γλοιώδες καὶ τὴν σακχαρώδη οὐσίαν ὑπερτεροῦσιν οἱ σκληροί, κατὰ δὲ τὸ ἀμυλον καὶ τὴν κομμιογλοιώδη οὐσίαν ὑπερτεροῦσιν οἱ ἀπαλοί. Συμπέρασμα τῆς συγκρίσεως ταύτης εἶναι ὅτι οἱ σκληροὶ περιέχουσι περισσότερα θρεπτικὰ στοιχεῖα καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς ὑπάρχει διπλάσιον μὲν ἄζωτον, ἥμισυ δὲ ἀνθρακικόν.

Βραβεύσεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν τῆς ἐν Ναυπλίᾳ Τίρυνθος διὰ τὴν ποικίλην αὐτῆς συλλογὴν τῶν σιτηρῶν καὶ λοιπῶν, ἧς μέρος δυστυχῶς ἐφθάρη.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Καπιτοῖνην ἐκ Μονεμβασίας, τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδάφρου Λιμηρᾶς, τοῦ νομοῦ Λακωνίας, διὰ τὸν σκληρὸν σῖτον.

Εἰς τὸν δῆμον Δαφνησίων, τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

» » Βιδυλλίας τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

» » Κέας, τῆς ἐπαρχίας Σύρου, τοῦ νομοῦ Κυκλάδων, διὰ τὸν ἀπαλὸν σῖτον.

» » Ἄνδρου, τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, τοῦ νομοῦ Κυκλάδων, διὰ σῖτον, οὗ ὁ στάχυς βραβεύεται κόκκων, καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι ἐπιζήτητος διὰ σποράν.

Εἰς τὸν δῆμον Κυθρίων, τῆς ἐπαρχίας Κυθέρων, τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος.

Εἰς τὸν Θ. Βελέντζαν, ἐκ Θηβῶν, διὰ τὸν σῖτον Θηβῶν.

Εἰς τὸν δῆμον Ἐλατείας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Λιούρδην, ἐκ Αετρίνων, διὰ σῖτον.

Εἰς τὸν δῆμον Αετρίνων, διὰ σῖτον.

» » Τρικολλώνων (Στεμνίτοαν), διὰ σῖτον.

» » Πατρέων, διὰ σῖτον.

Ἐπαῖνος.

Εἰς τὸν δῆμον Αἰγαίων, διὰ σῖτον.

- Εἰς τὸν δῆμον Τολοφῶνος διὰ σίτον.
 Εἰς τὸν Ε. Δραγῶν, ἐκ Βουφράσου, διὰ σίτον.
 Εἰς τὸν δῆμον Μομεμβασίας, διὰ σίτον.
 Εἰς τὸν δῆμον Ἀμβρασίας.

Παρατηρήθη ἡ ἔλλειψις ἀποστολῆς γεωργικῶν προϊόντων διαφόρων ἀνεγνωρισμένης φήμης ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, ὡς τῆς Τριπόλεως κλπ.

Στάχεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β'. τάξεως.

Εἰς τὸν Ἰούλιον Σμιῆ, ἀρχικηπουρὸν τῆς Α. Μ., ἐκθέσαντα πλήρη συλλογὴν σταχῶν διαφόρων Κρατῶν, συγκευμένην ἀπὸ 168 εἰδῶν, ὡς ὁ ἐξῆς κατάλογος αὐτοῦ.

α. Σίτος λευκός.

1. Ἀμερικανικός, λίαν παραγωγός, ἄχυρον παχὺ, δὲν καταπίπτει.
2. Ἀρχερς, προφιλέ, κόκκοι με λίαν λεπτὸν φλοιόν.
3. Αὐστραλίας, λίαν παραγωγός.
4. Βάξτερ, πολύφυλλος, στάχεις ὀρθοί.
5. Βεγγαλίας, με πυκνοὺς στάχους, καὶ πλούσιον φυλλισμόν.
6. Σίτος τρυφερός, καλὸς ἵνα σπαρῆ τὴν ἀνοιξίν.
7. Σίτος γενειήτης, εἶδος λίαν παραγωγόν.
8. Σίτος ἐξάσμιος, εἶδος συγγενὲς τοῦ ἀνωτέρου (νέον).
9. Σίτος τῆς Ἰσπανίας, παραγωγόν εἶδος, δὲν καταπίπτει.
10. Βρόδιες, τῆς Σκωτίας, σπορὰ ἀνοιξέως.
11. Σεβαλιέ Τὲν-Βόβεδ, δὲν καταπίπτει, κόκκοι λεπτοί, βαρεῖς.
12. Χίνδαρ, κόκκοι με λίαν λεπτὸν φλοιόν.
13. Κλούστερ-Τάλλ, κόκκοι λεπτοί, δὲν καταπίπτει, πλούσιος.
14. Λάντων, ἐξαιρέτως καλός, λευκός σίτος.
15. Λούρκιγγ-Γλόρν, νέος, ἐξαιρέτος.
16. Βρόβεδ, με χονδροὺς λεπτοφλοιοὺς κόκκους.
17. Ἐλψε-δάρφ, στάχους μέγας, πυκνός, σπορὰ ἀνοιξέως.
18. Ἐλεῦς Ρίσερ, γνωστὸν πολῦτιμον εἶδος (Θῆβαι).
19. Ἐσσεξ, ἰσχυρὸν εἶδος, ἐξαιρέτον.
20. Φέντον, ἐκ Σκωτίας, δι' ὑψηλὰς χώρας.
21. Φλάνδερς, ἐκ τῆς βορείου Γαλλίας, γενικός.
22. Φραγκερστέϊνερ, εἶδος πολὺ ἐκτιμώμενον.
23. Κίτριος Κολθάνερ, παραγωγός, στάχους ὠραῖοι καὶ πλήρεις.
24. Γόλδερ-Σδάρ, ἐπὶ βαρείας γῆς, λίαν παραγωγός.
25. Μαριγόλδ, ἀγγλικός, κόκκοι πλήρεις, λεπτόφλοιος, χαμηλός.
26. Χαρτσόρνδ, ἀγγλικός, ἐξαιρέτος.

27. Χόπιτον, ἐπὶ καρποφόρου γῆς, πλουσία παραγωγή.
28. Γρεγοριάν, πολύφυλλος τὴν ἀνοιξίν, πλουσιώτατος.
29. Μούμιερ, (ὁ Ἄγγλος), μ' ἐπιμήκεις κόκκους.
30. Νατάρα πρίτσε, ἐξαιρέτον εἶδος (νότιος Ἑσσία).
31. Πρέις φόν Ὀξφορν, καταπίπτει σπανίως.
32. Πέαρλ, ἐρυθρός, πλουσιώτατον εἶδος.
33. Ξόλμων, κόκκοι λευκοί, λεπτόφλοιος, δὲν καταπίπτει.
34. Σάνδομιρ, παράγει ἐξαιρέτον ἄχυρον διὰ πλεξιμόν.
35. Ξενέρμαρης, πλουσιώτατον εἶδος, ῥῆνος.
36. Ταλαβέρα α, στάχους ἀραιός, κόκκος μέγας, εὐλειψοειδής, λεπτός.
37. Ταλαβέρα β, λίαν παραγωγός.
38. Ρούσεαρ ἐκ τῆς νοτίου Αὐστραλίας, κάλαμος καὶ στάχους χαλυβδοκυανοῦς παραγωγός.
39. Βιμόρις, διὰ βαρείαν παραγωγὸν γῆν.
40. Λευκός, ἄχυρον ἐρυθρόν, σκοτεινοὶ λεπτοὶ κόκκοι (Λεβάδεια).
41. Λευκός ἐξ Ἀλγερίας, φυλλίζει εὐκόλως, καλὸς δι' ἀμμώδη γῆν.
42. Λευκός ἐξ Ἰσπανίας, σπορὰ ἀνοιξέως, δι' ἐλαφρὰν γῆν.
43. Βιτζιγγτον, σίτος βραβευθείς, ἄριστον εἶδος.
44. Βέδδελς, ἐξαιρέτως παραγωγόν εἶδος.
45. Α. Χάυς, ἐξ Αὐστραλίας } 1862
46. Α. Βέλλς } ἔκθεσις Δονδίνου
47. Τζὼν Λούρνς } βραβευθείς

β. Ἐρυθρὰ καὶ πολύχροα εἶδη.

48. Νέος νόθος, εἶδος με μεγάλους στάχους.
49. Βεσσαραβίας, σκληρός καὶ παραγωγός.
50. Βιέ Ζακίν, λίαν παραγωγός.
51. Βιέ Ράφορνδ, στάχους λίαν χονδροί.
52. Βιούδ-ρέδ, δι' ἐλαφρὰν γῆν.
53. Βιέ-ρόντ, σκληρότατος, δὲν καταπίπτει.
54. Ἐρυθρόφαιος, Τριπόλιως, ἐξαιρέτος.
55. Καμψάνε-Πρίξ, νέος πολλάκις βραβευθείς.
56. Σαμπιὼν νικητής, μεγάλη παραγωγή ἐπὶ καλῆς γῆς.
57. Γαλλικὸν θέρος, με διπλοὺς στάχους.
58. Γόλδερ Ἀρόπ, λίαν παραγωγός.
59. Χάλλετς καλλιτερευθείς, συσταίνεται δι' ἀραιὰν σποράν.
60. Χικιγγγ-Προγιλίς, πλατύφυλλος καὶ φυλλίζων.
61. Χούντερς, δι' ἐλαφρὰν γῆν, κόκκος ἐπιμήκεις.
62. Λάμμς, πρώϊμον εἶδος, ἐρυθρόφαιος στάχους.
63. Νούττιγγχαμ, στάχους λίαν πυκνοί.

64. *Όλο Ρέθ* λίαν πρόσφορον είδος.
 65. *Πίπερ* στάχυες με τέσσαρας σειράς· μεγάλοι κόκκοι.
 66. *Πρίγκηψ* *Αλβέρτος*, είδος λίαν εκτιμώμενον εν Άγγλία.
 67. *Ρίχμονδς* (γίγαντόσιτοι), λίαν πρόσφορον είδος.
 68. *Έρυθρός Όλλανδικός*, γνωστόν πρόσφορον είδος.
 69. *Έρυθρός Έλβετικός*, κόκκοι φαιοί και βαρείς.
 70. *Έρυθρός βελουδοειδής*, σχηματισμός των στάχων του Μοντρόσεν.
 71. *Σύλφορδ*, με βαρείς κόκκους.
 72. *Τουζέλλ*, άπαντάται πολύ εν Γαλλία.
 73. *Βίτουνδ*, μ' επιμήκεις στίλβοντας κόκκους.

γ. Βερτθέιτσεν. Τρίτικουμ βουλγάρε βαρδάτουμ.

74. *Σίτος* *Άπριλλου* σπείρεται άνοιξιν και φθινόπωρον· έρυθρός.
 75. *Βάννατ*, εξαίρετος.
 76. *Σίτος της Καρχηδόνας*, αξιοσημείωτος σχηματισμός των στάχων.
 77. *Σίτος Βικτωρίας*, είδος πολύ παραγωγόν.
 78. *Κλούβενδεθ*, στάχυς μ' εξ σειράς.
 79. *Ίγελ*, συσταίνεται διά τὸ θέρος.
 80. *Νέος της Καρόστου*, συσταίνεται πολύ.
 81. *Βόλν-Έαρεθ*, σχηματισμός στάχων επιμήκης, αξιοσημείωτος.
 82. *Λευκός της Λεβαδείας*, πολύ παραγωγός· δέν καταπίπτει.
 83. *Βίγγελ-Βέιτσερ*, φυλλίζει εύκόλως, στάχυς βραχύς και πυκνός.
 84. *Του Αιθόρνου*, παράγει εξαίρετον άχυρον του πλεξίματος.

δ. Σκληρόσπορος σίτος. Τρίτικουμ δούρουμ.

85. *Έρυθρόφαιος*, με δυνατούς στάχους.
 86. *Του Μεξικου*, χονδρός στάχυς· πλούσιοι κόκκοι.
 87. *Λεπτοστάχυς*, στάχυες πυκνοί.
 88. *Έρυθρός σταχυωμένος*, δυνατός κάλαμος· μεγάλοι στάχυες.
 89. *Ούγγεργάντερ*, στάχυες πυκνοί· πρόσφοροι.
 90. *Μέλας*, μεγάλοι στάχυες, πυκνοί.

ε. Άγγλικός σίτος. Τρίτικουμ Τουργάδουμ.

91. *Κυανός άγγλικός*, μεγάλοι αξιοσημείωτοι στάχυες.
 92. *Γιγαντάσιτος άγίας* *Ελένης*, εν των μεγαλειτέρων ειδών.
 93. *Ταγαρόκ λευκός*, λίαν παραγωγός.
 94. *Ταγαρόκ έρυθρός*, λίαν παραγωγός.
 95. *Βλέ δ* άρ, χρυσόσιτος παραγωγός.
 96. *Βλέ της Ελλάδος*, λίαν παραγωγός.

97. *Βλέ Σαλμόρον*, εξαίρετον είδος.
 98. *Βλέ Γαλλάνδ*, Έκθεσιν Άγγλίας θραβευθείς.
 99. *Έρυθρός βελουδοειδής*, αξιοσημείωτον είδος.
 100. *Τίνδος*, μεγάλοι στάχυες, λίαν παραγωγόι.

ς. Έμμερ Βάιτσεν. Τρίτικουμ έμπύλιουμ.

101. *Μέγιστος Πολλωνικός*.
 102. *Μέγας μέλας βελουδοειδής*.
 103. *Λευκός με γένεια*.
 104. *Έρυθρός μοτόκοκκος*.
 105. *» διακλαδωμένος*.
 106. *Λευκός βελουδοειδής*.

ζ. Σπέλτς Βάιτσεν.

107. *Κυανός χειμών*.
 108. *Βεγγαλλας*.
 109. *Λευκός χωρίς γένεια*.
 110. *» Κράνρεν Σπέλτς*.
 111. *Έρυθρός χωρίς γένεια*.
 112. *» Κράνρεν Σπέλτς*.
 113. *Σλάγελ Δίγκελ*.
 114. *Φόγκελ Δίγκελ*.

ή. Βρύζα χειμώνος. Σεκάλε τσερτάλε.

115. *Βοημία Στάουδερ*, γνωστόν πρόσφορον είδος.
 116. *Κόρρεν νεώτατον*, *Στάουδερ*, λίαν παραγωγός εν άραιά σπορά.
 117. *Άβυσηνίας*, φύλλα κυανόχροα.
 118. *Νόθος βρύζα*, παραγωγός, κάλαμος ύψηλή, δι' ελαφράν γην.
 119. *Ιεροσολύμων*, λίαν παραγωγός.
 120. *Πρόμιος βρύζα*, πρόσφορος ως τρεφή χλωρά.
 121. *Σηλανθίας*, γίνεται ύψηλή και είναι παραγωγός.
 122. *Ρωσική*, γενικώς ύποληπτόμενον είδος.
 123. *Καλαμο-βρύζα*, πλατύφυλλος, γίνεται ύψηλή.
 124. *Σουηθίας άμμόβρυζα*, πλουσία εις άχυρον και κόκκους.

θ. Κριθή πολύστοιχος. Όρδεουμ βουλγάρε εξάστοιχον.

125. *Μανδοσχάρεϊ νεά*, ώριμάζει εντός εκατόν ημερών, λίαν πλουσία.
 126. *Βικτωρία*, πλουσία· δίδει 70—100 κόκκους εκαστος στάχυς.
 127. *Περουθίας γυμνή*, δέν εκπίπτει και είναι πρόσφορος.

128. *Μικρά εξάστοιχος*, ώριμάζει πρωϊμώτατα
 129. *Χειμώνος κτρινωπή*, γνωστόν πλουσιοπάροχον είδος
 130. *Μέλαινα χειμώνος* αξιοσημείωτον είδος
 131. *Νεπέλ*, συσταίνεται, στενώς
 132. *Νέα Βαρβαρίας*,
 133. *Νοτία Αύστραλλας*,
 134. *Καρθαγένης*,
 135. *Θαύμα Ισπανίας*,

Νέα αξία
 συστάσεως
 είδη.

ι. Δίστοιχος κριθή. Ὁρδεομ δίστοιχον.

136. *Ιουτλάνδης*, λίαν παραγωγός
 137. *Ἰππότης*,
 138. *Ἄρνάτ*,
 139. *Ἀγγλική*, με κτρινοὺς κόκκους
 140. *Νοτίου Αύστραλλας*, αξία συστάσεως
 141. *Μεγάλη Καναδά*, πλουσία παραγωγή
 142. *Λαπλανθίας*,
 143. *Φάλστερ*,
 144. *Ἰαπωνίας*,
 145. *Ἀργαδάμης*,

γνωστά καλὰ είδη

με μέλανες κόκκους

αξία συστάσεως

ια. Βρώμη. Ἀβένα σατίβα.

146. *Πρώην τοῦ Ἀγγου*, καλὴ δι' ὑψηλὰ ψυχρὰ ὄρη
 147. *Μεταγενεστέρα τοῦ Ἀγγου*, δι' ὄψιμον σποράν
 148. *Βαρβαχλία*, αξιοσύστατος ὡς χλωρὰ τροφή
 149. *Βερ.με Καμστατκής*, κόκκοι σκοτεινοῦ χρώματος
 150. *Β.λερολλε*, Σκωτίας διὰ τροφήν βαρεία
 151. *Κούμπερλανθ-κάρλυ*, λίαν παραγωγός
 152. *Λυόης-Κάρλυ*, πρώιμος καὶ λίαν παραγωγός
 153. *Πρώην Βελγίου*, λίαν παραγωγός
 154. *Ὁπετοὺν*, δίδει βαρεῖς κόκκους
 155. *Καμστατκής*, πρέπει νὰ κοπῆ πρὶν ὠριμάση
 156. *Προσιέτρερ*, πλουσία εἰς φύλλα διὰ τροφήν
 157. *Γυμνή*, αξιοσημείωτον είδος
 158. *Γεωμηλοβρώμη*, κόκκοι βαρύτεροι
 159. *Νέα ἐρυθρά*, πλουσία εἰς φύλλα ὡς τροφή
 160. *Ἀνατολική*, δυνατὸς φλοιός, πολύφυλλος, βαρεῖς κόκκοι
 161. *Βρώμη ἐρυθρὰ τοῦ ἀκρωτηρίου*, γίνεται ὑψηλὴ καὶ πλουσία εἰς κόκκους
 162. *Ῥωσικὴ*, ἐξαιρετος ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις

163. *Πολάρδη*, ἐξαιρετος
 164. *Σάνδου*, δι' ὑψηλοὺς ψυχροὺς ἀγρούς
 165. *Ἀγένειος Σκωτίας*, ἰσχυρὸς κάλαμος καὶ βαρεῖς κόκκοι
 166. *Λευκὴ τοῦ ἀκρωτηρίου*, λίαν παραγωγός καὶ ὠραία
 167. *Λευκὸς χειμών*, πρέπει νὰ σπαρῆ πρώιμος
 168. *Μεγάλη λευκὴ τῆς Ἀνατολῆς*, λίαν παραγωγός

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Σπυριδῶνα Σταματίου Πουλιάσην ἐκ τοῦ δήμου Κασσωπαίων, τῆς ἐπαρχίας Ὄρου, τοῦ νομοῦ Κερκύρας, ἐκθέσαντα στάχυν βρίζης (σίκαλης), ἔχοντα ὕψος 6—7 ποδῶν. Ὁ στάχυς αὗτος χρησιμεύει πρὸς στέγασιν καλυθῶν.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης, τῆς ἐπαρχίας Λοκίδος, τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, διὰ στάχυν τῆς βρίζης.

Εἰς τὸν δῆμον Ἄργους διὰ τὸν κάλαμον τῆς βρίζης.

Ψάθαι λεπταί.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἄγρινίου, τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Γυμνοκριθὴ.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Δαλέζιον ἐκ Σύρου, τοῦ νομοῦ Κυκλάδων.

Σμιγός.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλαισίας, τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας

Εἰς τὸν δῆμον Σικίνου, τῆς ἐπαρχίας Μήλου, τοῦ νομοῦ Κυκλάδων.

Σίκαλη.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλαισίας, Μεγαλοπόλεως

Εἰς τὸν δῆμον Λαμπείας, τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

Κριθὴ.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλάρων, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

Εἰς τὸν δῆμον Ἄργους*

Εἰς τὸν Γαβριήλ Ν. Βουτσινᾶν, ἐκ Σύρου*

Εἰς τὸν Ν. Κονταρίνην ἐκ Φολεγάνδρου, τῆς ἐπαρχίας Μήλου, τοῦ νομοῦ Κυκλάδων.

Κέγχρος.

**Επαιγοί.*

Εἰς τὸν δῆμον Ἀγρινίου, τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Βρώμη.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Καρύστου, τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, τοῦ νομοῦ Εὐβοίας*

Εἰς τὸν δῆμον Κηρονηλέων, τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, τοῦ νομοῦ Εὐβοίας.

Καλαμδόκιον (δαρί).

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Λυκοσούρας, τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας*

Εἰς τὸν δῆμον Ἰθώμης, τῆς ἐπαρχίας Καλαμών, τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας.

Αραδόσιτος

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Γ. Δαλέζιον, ἐκ Σύρου*

Εἰς τὸν ἔφορον Λοκρίδος*

Εἰς τὸν δῆμον Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας*

Εἰς τὸν Α. Ἠλιόπουλον, ἐκ τοῦ δήμου Βουφράσου, τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας*

Εἰς τὸν Θ. Ἀλεξόπουλον, ἐκ τῆς Πύλου, τῆς ἐπαρχίας Πυλίας.

*Ἄλευρα σκληρά.

**Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.*

Εἰς τὸν Δημήτριον Ζαλίην, ἐκ Κερκύρας*

*Ἄλευρα ἀπαλά.

**Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.*

Εἰς τὸν Α. Γ. Δουρούτην, ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκθέσαντα διάφορα εἶδη*

Εἰς τοὺς Ι. Παραμυθιώτην καὶ Γ. Ἀγγελόπουλον, ἐκ Πειραιῶς, διὰ τὰς καλὰς ἀλεστικὰς μηχανὰς των.

Σεμίγδαλις.

**Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.*

Εἰς τὸν Δημήτριον Ζαλίην, ἐκ Κερκύρας*

Εἰς τὸν Α. Γ. Δουρούτην, ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ Ἀγαθοκλέα, ἐκ Φθιώτιδος, ἐπιμηθέντων τῶν παρουσιασθέντων εἰδῶν ὡς ἰσοβαθμίων καὶ μὴ ἐχόντων ἐξαιρετικὴν ποιότητα.

*Ὄρυζα.

**Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.*

Εἰς τὸν Ν. Εὐριπαιόν, ἐκ Λεβαδείας.

Παρατηρήθη ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἐκθέτης τοιοῦτου εἶδους· καὶ μολονότι ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεισα ὄρυζα στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης λευκότητος, τριπλασιάζεται ὅμως κατὰ τὸν ὄγκον διὰ τῆς βράσεως. Πολλὰ χρήματα ἐξέρχονται τοῦ τόπου, καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ἐναρμόνσεως ἢ καλλιέργειας τῆς ὄρυζας.

*Ἄμιλον (κόλλα.)

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Β. Π. Βούλγαρην, ἐξ Ἀθηνῶν, μόνον ἐκθέτην τοιοῦτου εἶδους.

Καλὸν ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν τὸ ἄμιλον δὲν κατασκευάζετο μόνον εἰς τινὰς οἰκίας πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, ἀλλὰ παρεδίδοτο καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, ἵνα παύσῃ ἡ ἐξώθεν ἔλευσις του.

Μακαρόνια.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς Ι. Σκλαβοῦνον, ἐκ Πειραιῶς*

Εἰς Νικηφόρον καὶ Καράμπελαν, ἐκ Πατρῶν*

Εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Λιλάγια, ἐκ Πατρῶν*

Εἰς τὸν Σταμ. Δ. Χρυσόν, ἐκ Σύρου.

Θεωρηθέντων ὡς ἴσης ἀξίας τῶν παρ' αὐτῶν παρουσιασθέντων εἰδῶν.

Προσέτι καὶ εἰς τὸν Δ. Κοζαδίνον, ἐκ Σύρου*

Εἰς τὸν Ζέρβαν, ἐκ Πειραιῶς*

Εἰς τὸν Ραυτόπουλον, ἐκ Σμύρνης.

Τραχανᾶς.

**Επαιγοί.*

Εἰς τὸν δῆμον Κερπινῆς τῶν Καλαβρύτων.

ΚΛΑΣΙΣ 57.

Δίπυρα (γαλέται).

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Σκλαβοῦνον, ἐκ Πειραιῶς, διὰ τὴν ποιότητα καὶ κατασκευὴν διαφόρων εἰδῶν.

Κουλούρια.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Μ. Μαντζαβίον, ἐκ Κεραλληνίας, διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν κατασκευὴν τῶν.

ΚΛΑΣΙΣ 58.

Ἐλαιόλαδον.

Τὸ ἔλαιον τοῦτο παράγεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ καρποῦ τῆς ἐλαίας, δένδρου τὸ ὅποιον στολιζέει τὰς περισσότερας τῶν ἐπαρχιῶν μας ἐξοχὰς, ὡς τὰς τῆς Κορίνθου, Πατρῶν, Πιλείας, Κερκίρας, Σαλώνων, Παζῶν, κτλ. Ἐκ τοῦ ἐλαίου τούτου γνωρίζομεν διάφορα εἶδη·

α.) Τὸ λεγόμενον *παρθένον*, τὸ κατὰ πρῶτον ἐκλιθόμενον, τὸ ὅποιον ἀπολαμβάνομεν διὰ τῆς ψυχρᾶς ὁδοῦ ἐκ τῶν ὠριμωτέρων ὄπωρῶν, καὶ πρὶν ἢ γενῆ ἢ ζύμωσις αὐτῶν. Εἶναι χρώματος ἀνοικτοῦ κιτρινοπρασινοποῦ, σχεδὸν ἄοσμον, καθαρὸν, καὶ ἔχει γεῦσιν ὑπόγλυκον καὶ ἐλαιώδη εὐάρεστον·

β.) Τὸ *κοινὸν ἔλαιον*, ὅπερ ἐξάγεται διὰ τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν καρπῶν, ὧν εἴχομεν ἤδη ἀποχωρήσει τὸ παρθένον ἔλαιον, καὶ τὸ ὅποιον, λόγῳ τῆς ἐλαφρότητός του, συνενούται καὶ ἐπιπλέει εἰς τὸ ὕδωρ. Τοῦτο τὸ ἔλαιον ταγγίζει εὐκόλως καὶ ἔχει χρῶμα κίτρινον·

γ.) Τὸ ἐλαιόλαδον, τὸ παραγόμενον ἀπὸ ἐκζυμωμένου καρποῦ, καὶ παρασκευαζόμενον, ὡς προλαβόντως ἀνεφέραμεν. Ἐὰν συλλεγόμενοι οἱ καρποὶ ἀφελῶσι νὰ γίνῃ ἢ ζύμωσις πρὶν ἢ βληθῶσιν εἰς τὸ πιεστήριον, τὸ ἐξ αὐτῶν παραχθισόμενον ἔλαιον εἶναι κακίστης ποιότητος, καθὼς περιέχει ἀπίρους ξένας οὐσίας, μετὰ τῶν ὁποίων συνυπάρχει μεγάλη ποσότης μίξωδους οὐσίας καὶ παρεγγύματος, ἅτινα μένουσι μετέωρα εἰς τὸ ἔλαιον ἐπὶ πολὺν χρόνον. Τότε τὸ ἔλαιον θολοῦται καὶ στερεῖται τῆς διαφανείας αὐτοῦ·

δ.) Τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ἐλαιοπυρήνων διὰ τῆς ἀμομυχανῆς καὶ χημικῆς ἐνεργείας, τὸ ὀνομαζόμενον *ἀμοργή*.

Τὸ ἐλαιόλαδον, καθὼς ὅλα τὰ λιπαρὰ ἔλαια, περιλαμβάνει δύο οὐσίας· τὴν μὲν στερεάν, τὴν δὲ ὑγράν. Εἰς τὴν κοινὴν θερμοκρασίαν ἢ μὲν πρώτη καλεῖται στεατίνη ἔχουσα 28 μέρη, ἢ δὲ δευτέρα ἐλεΐνη ἔχουσα 72.

Ἐν γένει τὸ ἐλαιόλαδον δαπανᾶται ἐν Ἑλλάδι πρὸς τροφήν. Οἷον ἤττον διὰ τῆς καλεωτέρας κατασκευῆς ἤθελε δαπανᾶται μεγαλύτερον ποσόν, ἀντικαθιστῶν τὸ βούτυρον ὡς γίνεται εἰς διάφορα μέρη, οὐχὶ ἕμως καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ ἐντελῶς, διότι τότε ἀντι ὠφελεία ἤθελε προσγίνεσθαι βλαβὴ εἰς τὴν ὑγίαν ἕνεκα τῆς καταχρήσεως.

Ἡ καλὴ ποιότης ἔχει καὶ ἄλλο καλόν, ὅτι δηλ. δύναται νὰ εἰσαχθῆ ἢ χρῆσις τοῦ ἐλαίου τούτου εἰς τὰ βορειότερα μέρη τῆς Εὐρώπης· οἷον εἰς τὴν Πρωσίαν, Ἀγγλίαν, ὀλλανδίαν κτλ., ὅπου διὰ μὲν τὴν κοινὴν χρῆσιν δαπανῶνται ἔλαια διάφορα, ἢ δὲ σαπωνοποιεῖται γίνεται ἐκ στεατῶν.

Τὸ ἔλαιον ἐκτός τῆς τροφῆς μεταχειρίζεται ἐπίσης πρὸς φωτισμὸν, σαπωνοποιεῖται καὶ εἰς πολυαριθμους κατασκευὰς, ἢ δ' ἐξαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἶναι λίαν σπουδαία. Διὸ καὶ συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κτηματιῶν ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος, νῦν μάλιστα ὅτε αἱ μηχαναὶ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν.

Ἐν ἐκ τῶν πρώτων συστατικῶν τῆς παραγωγῆς καλοῦ ἐλαίου εἶναι ὅτι πρέπει τὸ ἔδαφος τῆς ἀποθήκης, εἰς ἣν εἰσὶν ἐστιθασμένοι αἱ ἐλαίαι πρὸ τῆς θλίψεως, νὰ ᾖναι στανιδωμένον καὶ κεκλιμένον.

Βραβεύσεις.

Ἐκ τῶν ἐξήκοντα ἐλθετῶν, οἵτινες ἀπέστειλαν ἐν τῇ ἐφετεινῇ ἐκθέσει διαφόρου εἶδους ἔλαια, ἐκρίθησαν μόνον ἄξιοι βραβεύσεως οἱ κατωτέρω·

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Οἱ ἀδελφοὶ Κόλλα, ἐκ Κερκίρας.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Ὁ Μπάουερ, ἐκ Κηρυσίας Ἀττικῆς, καὶ ὁ Γ. Κασσαβέτης ἐπίσης.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ὁ Ἰωάννης Κατσίνης, ἐκ Γαίων, τῆς ἐπαρχίας Παζῶν·

Ὁ δῆμος Δαρνησιῶν, τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος·

Ἡ Ζαχάρω Βελιανίτου, ἐκ Παζῶν·

Ὁ δῆμος Μεγάλων·

Ὁ Ι. Δ. Μαυρίκος, ἐκ τοῦ δήμου Καρδαμύλης, τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου·

Ὁ δῆμος Ἄνδρου·

Ὁ δῆμος Σκοπέλου·

Ὁ δῆμος Σκιαθοῦ·

Ὁ ἔμμ. Γ. Κοσμάς, ἐκ Πατρῶν·

Ὁ δῆμος Διδύμων, τῆς Χαλκίδος·

Ὁ δῆμος Αἰγίου·

Ὁ Ν. Ξακόπουλος, ἐκ Ξηροχωρίου·

Ὁ δῆμος Μεθάνων τῆς Τροιζηνίας·

Ὁ Δ. Τσαμόπουλος, ἐκ τοῦ δήμου Ἀταλάντης, τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος· καὶ

Ὁ Κ. Βικέλας, ἐκ Ναυπλίου·

Βούτυρα.

Ἄν καὶ καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον καὶ στερεὰν κατέστη γενικὴ ἢ ἀποχώρησις τοῦ οὐσιωδεστάτου συστατικού τοῦ τυροῦ, μύλον τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ τὸ παραχθόμενον βούτυρον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἶναι μεγίστη.

Βραβεύσεις.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Τσιτσάραν, ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας·

Εἰς τὸν Χ. Μουστακόπουλον, ἐξ Ἄργους·

Εἰς τὸν δῆμον Κλειτωρίας, τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων·

Εἰς τὸν Ι. Λάκην, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ βούτυρον νωπὸν προβάτειον καὶ βόειον·

Τυρός.

Ἡ ἐνεργητικὴ αὐτὴ ἐφεύρεσις τῆς κατασκευῆς τοῦ τυροῦ χρησιμεύει κυρίως παρ' ἡμῖν ὡς τροφή διὰ τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ συστατικὰ παχέων οὐσιῶν τοῦ γάλακτος, συνάμα δὲ χρησιμεύει καὶ ὡς προχειρότερον ἄφτυμα διὰ τοὺς χωρικοὺς μας. Εὐεργέτημα εἶναι ἡ διευκόλυνσις τῆς μεταφορᾶς, ἥτις δὲν ἐπάγεται τὴν ἀπέλειαν τοῦ πλεονάζοντος γάλακτος ἐκ μερῶν δυσκόλων, καὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Τὸ λυπρὸν δ' εἶναι ὅτι ἡ τυροκομία δὲν κατέστη εἰσέτι τόσον σπουδαία ὅσον εἰς πολλὰ τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ ὅπου ἀποφέρει ἀπερᾶς κέρδη.

Βραβεύσεις.

Ἐκ τῶν 38 δ' ἐκθετῶν τυροῦ ἄξιοι βραβεύσεως ἐκρίθησαν οἱ ἀκόλουθοι·

Ἀργυροῦν νομισματώσημον Α' τάξεως.

Τὸ χωρίον Ἐγκλουβή, τοῦ δήμου Καρυᾶς, τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος, ἀποστειλαν κεφαλοτύρι, ὅπερ, ἐκδὲ τῆς καλῆς ποιότητος, εἶναι ἄξιον διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τραχείου περικαλύμματος, οὗτινος τὴν μίμησιν συνιστῶμεν ἐνθέρμως, ὡς συντελοῦσαν εἰς τὴν καλητέραν τοῦ τυροῦ διατήρησιν.

Χαλκοῦν νομισματώσημον.

Ὁ δῆμος Σκύρου, τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, διὰ τὴν μυζήθραν·

Ἡ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκά, ἐν Λεβαδείᾳ, διὰ τὴν φορμαγέλαν·

Ὁ δῆμος Κυθήρων διὰ κεφαλοτύρι·

Ὁ δῆμος Εἰδυλλίας, τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, διὰ κεφαλοτύρι·

Ὁ Ν. Εανθάκης, ἐκ Σύρου διὰ τὴν κοπανιστὴν·

Ὁ δῆμος Ἀμοργοῦ, τῆς ἐπαρχίας Θήρας, διὰ κεφαλοτύρι·

Ὁ Γ. Τσιτσάρας ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας, διὰ τουλουμοτύρι·

Ὁ Ι. Λάκας, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τουλουμοτύρι καὶ κεφαλοτύρι·

Τῶν δύο τελευταίων ἐκθετῶν, ἂν καὶ ἐφθάρησαν τὰ ἐπτὰ εἶδη, τὰ ὅποια ἐστάλησαν, μόλα ταῦτα φαίνεται ἡ καλὴ ποιότης τῶν μνημονευθέντων δύο εἰδῶν.

Ἐπαινον.

Ὁ δῆμος Λαπαθῶν, τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, διὰ τὰς φόρμαγέλας·

Ὁ δῆμος Κέα·

Ὁ δῆμος Νάσσωνος τῆς Μαντινείας·

Ὁ Ι. Λάκας, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν γαγούρτην·

ΚΛΑΣΙΣ 59.

Σαρδέλαι.

Αἱ ἐκθεθεῖσαι σαρδέλαι καὶ τὰ χαψιὰ τοῦ δήμου Χαλκίδος ἐκρίθησαν ἄξια βραβεύσεως· αἱ μὲν πρῶται καλῆς ποιότητος, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς καλῆς σκευασίας ἐφθάρησαν καὶ διὰ τοῦτο ἀπονέμομεν αὐταῖς μόνον ἔπαινον. Τὰ δὲ δεύτερα ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς τῶν ποιότητος ἐκρίθησαν ἄξια βραβεῖου χαλκοῦ.

Διὰ τὴν παράλειψιν ἄλλων μερῶν τοῦ νὰ πύμψωσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν διάφορα ταριχεύματα, περιοριζόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας καταδικάζοντες τὴν ἀκηδῖαν τῶν παραλιπόντων τὸ καθῆκον τοῦτο.

ΚΛΑΣΙΣ 60.

Γλυκοπατάται.

Χαλκοῦν νομισματώσημον.

Ἐκ τῶν παρουσιασθέντων δύο μόνον εἰδῶν ἐκρίθη βραβεύσεως ἄξιη ἡ ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Κερκυραίων.

Ἐκ τῶν κοινῶν γεωμήλων, ἂν καὶ ὑπάρχωσι πολλὰ εἶδη καθ' ὅλον τὸ Κράτος, δυστυχῶς μόνον ἐν ἐπαρουσίασθῃ, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ γενῆ σύγκρισις, καὶ νὰ βραβευθῇ τὸ σχετικῶς καλητέρον·

Φασίολοι.

Ἐκ τῶν εἰκοσιν ἐκθετῶν οἱ ἐξῆς μόνον ἐκρίθησαν ἄξιοι βραβεύσεως.

Χαλκοῦν νομισματώσημον.

Ἡ Γεωργικὴ σχολὴ ἐν Τιρόνθῳ Ναυπλίας·

Ὁ Ι. Δ. Ἀργυρόπουλος, ἐκ Νάξου, διὰ τοπικὰ φασόλια·

Ὁ Γ. Τσιτσάρας, ἐκ Καρπενησίου, διὰ λόπια·

Ὁ δῆμος Καλλιφωνίας, Καλαβρύτων, διὰ λόπια·

Ὁ δῆμος Καλαμῶν, διὰ πράσινα ψιλὰ·

Ἡ ἐπαρχία Πυλίας, » »

Ἐρέθινοι.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Σωσθενίου, τῆς ἐπαρχίας Τήνου, ὅστις μόνος διεκρίθη μεταξὺ τῶν 8 ἐκθετῶν.

Φακὴ

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλάρων, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος·

Εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων·

Εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Τιρόνθου τῆς Ναυπλίας·

Κρόμμυα.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν Δ. Αὐλητὴν, ἐκ τοῦ δήμου Ἀπειράνθου, τῆς Νάξου·

Εἰς τὸν δῆμον Καρύστου·

Εἰς τὸν Δ. Σαραντζάκη, ἐκ τοῦ δήμου Κορώνης, τῆς ἐπαρχίας Πυλίας·

Εἰς τὸν δῆμον Ἡλιδος·

Εἰς τὸν Θρ. Βελέντζαν, ἐκ Θηβῶν·

Εἰς τὸν Δ. Μερλόπουλον, δήμαρχον τοῦ δήμου Παμίσου τῶν Καλαμῶν·

Εἰς τὸν Ἄν. Ἐξηδάκτυλον, ἐκ τοῦ δήμου Γαυρίου, τῆς Ἄνδρου.

Πέπωνες.

Χαλκοῦν νομισματώσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Κεφαλληνίας, τοῦ ὁποῦ οἱ πέπωνες διεκρίθησαν διὰ τε τὴν ποιότητα, τὴν ἐποχὴν τῆς ἑρώσεως, καὶ διὰ τὸ μέγεθος. Ἐκθέτης ὁ Γ. Μ. Κολέντης. Εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ἡ διάδοσις αὐτῶν.

Ὑδροπέπωνες.

Ἐπαιρον.

Ἐἰς τοὺς δήμους Καλαμῶν καὶ Κερκύρας.

Ὁξυτάραχα (Τουρσιά).

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Γ. Χαριτάκην δι' ἐλαίας διαφόρων εἰδῶν.

Ἐἰς τὸν δῆμον Φαλάρων, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, δι' ἐλαίας.

Ἐἰς τὸν Π. Φασούλην, Ἀθηνῶν, δι' ἐλαίας.

Ἐἰς τοὺς Γεώργιον καὶ Π. Φιλαρέτους, ἐκ Ξηροχωρίου, δι' ἐλαίας.

Κολοκύνθια.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸ Δενδροκομεῖον Ἀθηνῶν, ἐκθέσαν διάφορα εἶδη κολοκυνθίων, ποικίλων χρωμάτων καὶ σχημάτων, ὡς καὶ ἀκροχορδονιδῶν.

Ἐπαιρον.

Ἐἰς τὸν Σπανόπουλον, ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐἰς τὸν Βρυζάκην, ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐἰς τὸν δῆμον Κερκύρας, ὅπου τεύλαντα ἐν εἶδος ἐκ τῶν λεγομένων fistulosa.

Λάθυρα.

Ἐπαιρον.

Ἐἰς τὸν δῆμον Κέας.

Κύαμοι.

Ἐπαιρον.

Ἐἰς τὸν δῆμον Τεγέας, τῆς Μαντινείας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Π. Φασούλην, Ἀθηνῶν, ὅστις, καὶ τοὶ προκεχωρημένης οὔσης τῆς ὥρας τοῦ ἔτους (8 Νομβρίου), ἀπέσειλε νεαροὺς κύαμους, πῖσα καὶ ἀγκινάρας.

Σταφίς Κορινθιακή.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Ἐἰς τὸν Σωτήριον Λόντιον, ἐξ Αἰγίου· ἡ σταφίς αὐτοῦ πεπρωκισμένη μετ' ἀσχετοῦ μετὰ σκευασμῶν οὐσίας διετήρησε τὸ ἀπρογγύλον σχῆμα, καὶ εἶχεν ὄγκον καὶ χρῶμα ὁμοιομορφον.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Ἐἰς τὸν Δ. Φραγκόπουλον, ἐκ Πατρῶν, ἐπίσης διὰ τὴν καλὴν ποιότητα.

Ἐἰς τὸν Γ. Γιαννόπουλον, ἐκ τοῦ δήμου Λετρίνων, τῆς Ἠλείας, διὰ τὴν καλῶς περιποιημένην σταφίδα.

Ἐἰς τὴν κυρίαν Α. Σ. Σωτηροπούλου, ἐκ Φιλιατρῶν, τῆς Τριφυλίας, ἐπίσης διὰ τὴν καλῶς περιποιημένην σταφίδα.

Σταφίς Σουλτανίνα.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Ἐἰς τὸν Μπεκατσούλαν, ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Ἐἰς τὸν Χ. Μουστανόπουλον, ἐξ Ἀργους.

Σταφίς Περσική.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Δ. Ασονταρίτην, ἐκ τοῦ δήμου Λετρίνων, τῆς Ἠλείας, διὰ τὴν λεγομένην Περσικὴν σταφίδα.

Σταφίς Ἀγίγαρτος.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Π. Ι. Φαρμακόπουλον, ἐκ Ναυπλίου.

Σταφίς μωσχάτη.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Γ. Μ. Κολέντην, ἐκ Κεφαλληνίας, διὰ τὴν μωσχάτην.

Σταφίς Σουλτανίνα.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἐἰς τὸν Θ. Λάγκουραν, ἐκ Πατρῶν, διὰ Σουλτανίναν.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι παρέλειψαν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, καὶ δὲν παρώτρυναν τὴν ἀποστολὴν τοιοῦτου καρποῦ ἐκ Κορινθίας ὅπου παράγεται ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ὁπόθεν ἔλαβε τ' ὄνομά του.

Σῦκα.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Ἐἰς τὸν Σ. Γ. Οἰκονομόπουλον, ἐκ Θουρίας Καλαμῶν, διὰ τὰ εἰς κίσσας ἀποσταλέντα σῦκα.

Ἐἰς τὸν Δ. Μερλόπουλον, ἐκ Παμίσου, Καλαμῶν, διὰ τὰ εἰς τσαπέλας ἀποσταλέντα σῦκα.

Ἐἰς τὸν Ἀριστ. Λογοθέτην, ἐκ Ναυπλίου, διὰ τὰ κατὰ πρῶτον παρουσιαζόμενα σῦκα κατ' ἀπομίμησιν τῶν τῆς Σμύρνης, ἅτινα ἔχουσιν ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τὸν λεπτὸν φλοιόν.

Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καλλιεργείας τῶν σῦκων τούτων τοῦ κ. Αριστ. Λογοθέτου ἔχομεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας· ὅτι τὸ Ἀϊδίν-Γουζεσαλὰρ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ὁ μόνος τόπος ὅπου καλλιεργοῦνται ἐπιτυχῶς τὰ Συμυραϊκὰ σῦκα, ὁ μαζζόμενα Μπαρδατζικια· ὅτι ὁ κ. Λογοθέτης κατὰ τὸ 1836 μετέφερε δένδρα τινὰ ἐξ

αὐτῶν, καὶ ἐφύτευον εἰς τὸ παρὰ τῇ Τίρυνθι κτήμα του· ὅτι ἡ καλλιέργεια αὐτῶν δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ ὀλίγη-
στα ἐξοδα· ὅτι ἐκάστη τοιαύτη συκῆ δύναται νὰ παρῆξῃ κατ' ἔτος 20—25 ὀκάδας σῦκα ξηρὰ κατὰ μέσον
ὄρον· ὅτι δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ γενέκευσις τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος, καὶ ὅτι τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ
διὰ τοῦ ἐγκεντρισμοῦ· ἐγκεντρισμὸς δ' εἶναι οὐχὶ ὁ ἐνοσθαλισμὸς, ἢ ἡ ἐμφολίαισις τοῦ δένδρου δι' ἐπιθέσειως
φλοιοῦ, ἀλλ' ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν κοπεΐσαν συκῆν κλώνου 10 τοῖς 0|0 μέτρον μήκω ἀνοιχθέντος, ὅπερ οἱ γεωργοὶ
ἡμῶν συνήθως καλοῦσι καλέμι· γίνεται δὲ ἐπιτυχέστατα ὁ ἐγκεντρισμὸς οὗτος ἀπὸ τὸν Μάρτιον μέχρι τοῦ
Αὐγούστου, καὶ μετὰ 4 ἢ 5 ἔτη ἢ οὕτως ἐγκεντρισθεῖσα συκῆ ἔσεται εἰς πλήρη καρποφορίαν. Αἱ συκαὶ αὐταὶ
θύονται νὰ τελεσφορήσωσιν εἰς πᾶσαν γῆν, ἐξαιρετικῶς ὅμως ἐπιδίδουσιν εἰς τὰς ἀμμώδεις γαίας.

Κάρυα.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Τζιτζάραν, ἐκ Καρπενησίου, διὰ κάρυα πρώτου μεγέθους, καὶ μικρὰ εὐθραστα.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀηλαντίων, τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, διὰ κάρυα εὐθραστα·

Εἰς τὸν δῆμον Κερκύρας, διὰ μεγάλα κάρυα, ἀλλὰ σκληρὰ·

Εἰς τὸν Πέτρον Μαυρογέννη, ἐκ Πάρου, διὰ κάρυα ἡμίφλουδα εὐθραστα·

Εἰς τὸν Γ. Θ. Μπουκλάκον, ἐξ Οἰτύλου, διὰ κάρυα εὐθραστα.

Ἀμύγδαλα.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Ἀγκᾶν, ἐξ Ἑρμούπολεως, Σύρου, διὰ μεγάλα εὐθραστα.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν Ι. Χρυσανθακίδην, ἐκ Χίου, διὰ μικρὰ εὐθραστα·

Εἰς τὸν δῆμον Ἀγρινίου, τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, δι' ἡμιεὐθραστα·

Εἰς τὸν δῆμον Κερκύρας, ὡσαύτως·

Εἰς τὸν δῆμον Λετρίνων, τῆς Ἠλείας, διὰ μεγάλα σκληρὰ·

Εἰς τὸν δῆμον Πατρέων διὰ μεγάλα σκληρὰ·

Ἡ Κορινθία, ἥτις παράγει πολλὰ εἶδη ἀμυγδάλων, παρέλειψε νὰ στείλῃ τοιαῦτα.

Μῆλα καὶ κυδώνια.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Αἰγίου, ὅστις μόνος ἐπεμψε τοιαῦτα λόγου ἄξια διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ μέγεθος.

Πιστάκια.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β. τάξεως.

Εἰς τὸ Δενδροκομεῖον Ἀθηνῶν·

Εἰς τὸν Εὐλάμπιον, ἐκ Ναυπλίου·

Εἰς τὸν Ἐμμ. Βελοῦδιον, Ἀθηνῶν.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Σπ. Παυλίδην·

Ἐσπεριδοειδεῖς καρποί.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α. τάξεως.

Εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς κ. Θ. Γ. Ὀρφανίδην, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἀξιόλογον καὶ ποικίλην συλλο-
γὴν, καὶ ὡς κατὰ πρῶτον εἰσαγαγόντα ἐν Ἑλλάδι διάφορα εἶδη.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸ Δημόσιον Δενδροκομεῖον, Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ὡσαύτως ἀξιόλογον καὶ ποικίλην συλλογὴν·

Εἰς τὸν δῆμον Νάξου, διὰ τὰ ἀπύρηντα λεμόνια τὰ κατὰ πρῶτον ἤδη παρουσιαζόμενα, καὶ ὀμφαλοειδῆ
σχῆμα ἔχοντα· ἄξιον παρατηρήσειως εἶναι τὸ ἄρωμα καὶ ὁ χυμὸς αὐτῶν·

Εἰς τὸν Ν. Φ. Σουμαρούπαν, ἐκ Νάξου, διὰ κίτρα.

Παρατηρήθη ἡ ἀμέλεια πρὸς ἀποστολὴν τοιούτων καρπῶν τῆς Τροιζηνίας, τῆς Κερκύρας, τῶν Καλαμῶν,
τῆς Λακεδαίμονος καὶ τῆς Ζακύνθου.

Ἄνανὰς καὶ χαμοκέρασα.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β. τάξεως.

Εἰς τὸν Θ. Γ. Ὀρφανίδην διὰ τὰ χαμοκέρασα, ἅτινα ἐκρίθησαν ἄξια λόγου διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐπο-
χὴν καθ' ἣν ἐπαρουσιάστησαν (10 Ἰουλίου), καὶ διὰ τοὺς πέντε ὡραίους ἀνανάδας τοῦ αὐτοῦ εἶδους.

ΚΛΑΣΙΣ 61.

Κολιάνδρον καὶ Μελάνθι.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν μόνον ἐκθέτην Θρ. Βελέντζαν, ἐκ Θεβῶν.

Γλυκάνισον.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Θεβῶν·

» » Πατρέων·

» » Λεβαθείας·

» Ἡλ. Καράμπελαν, ἐκ Πατρῶν.

Κύμινον.

Ἐπαιρον.

Εἰς τὸν δῆμον Ἄργους, μόνον ἐκθέτην.

Σήσαμον.

"Επαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Λεβαδέων.

- » » Κορώνης.
 » » Φολεγάνδρου.
 » » Παμίσου, Κάλιαμῶν.

Ζωμὸς χρυσομήλων.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Γ. Μ. Κολέντιν, ἀποστείλαντα ζωμὸν ἐντὸς καλῶς ἐσφραγισμένης φιάλης, περιεχοῦσης ἡμίσειαν ὀκτῶν ὕγρου, καὶ ἰκινὴν διὰ 12 άτομα.

Ἑλληνικὸν τέιον.

"Επαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Ναυπακτίας, μόνον ἐκθέτην, εἰς ὃν συνιστῶμεν τὴν ἐν τῇ σκιᾷ ξήραντιν.

Τὸ Ἑλληνικὸν λεγόμενον τέιον δὲν ἔχει τι κοινὸν μὲ τὸ Σινικὸν τέιον, διότι τὸ μὲν παράγεται ὑπὸ φυτῶν ζώντων εἰς τινα ὑψηλὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀναγόμενα εἰς τὰ Χειλινοῦ (Lubitaae), καὶ ἰδίως εἰς τὸ γένος Sidiritis, τὸ δὲ παράγεται ἐν Κίνα καὶ Ἰαπωνίᾳ ἐξ ἐγχωρίου θάμνου (Thea Bobea thea Virides, καὶ thea assamiia), οὐχ ἦτον ὁμοῦς ἢ ἀνάλογος χρῆσις τοῦ Ἑλληνικοῦ φυτοῦ, ἔχοντος εὐάρεστον ὄσμην καὶ γεῦσιν, μᾶς παρακινεῖ νὰ τὸ ἐπαινέσωμεν.

"Αλας κοινὸν τῆς τραπέζης.

"Επαινον.

Εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Γαβριήλ, ἐκ Σμύρνης, διὰ τὸ καθαρὸν, ξηρὸν, λευκὸν καὶ λειοτριμμένον ἄλας.

Κοκολάτα.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὸν Σ. Παυλίδην διὰ τὴν καλῶς παρεσκευασμένην καὶ καλλίστης ποιότητος κοκολάταν του.

Πετμέζι.

"Επαινον.

Εἰς τὸν Ν. Καμπασοῦλην, ἐκ Πατρῶν.

Μέλι.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν δῆμον Κέας, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Π. Παυλίδην, Ἀθηνῶν, διὰ κηρόμελι καὶ μέλι.

Εἰς τὸν Ἀργύριον Δ. Διαμαντόπουλον, Καλαβρύτων, διὰ μέλι.

Εἰς τὸν Ι. Τούνταν, Σύρου, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Α. Ζ. Βαμβοκάρην, Σύρου, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Γ. Γ. Δαλέζιον, Σύρου, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν δῆμον Καρύστου, διὰ βοδόμελι.

Εἰς τὸν Ἰωάννην Σωτηριάδην, Ἀθηνῶν, δι' ἱμῆττειον μέλι καὶ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Ἄγγ. Ι. Στεφάνου, Σύρου, διὰ κηρόμελι.

"Επαινον.

Εἰς τὸν Γ. Καπιτσίνην, ἐξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Κ. Γιαννακόπουλον, Σπετῶν, διὰ μέλι.

Εἰς τὸν δῆμον Βίβλου, Νάξου, διὰ μέλι.

Εἰς τὸν Ι. Θ. Μαυρίκον, τοῦ δήμου Ἀβίας, Οἰτύλου, διὰ μέλι.

Εἰς τὸν δῆμον Ζάρακος, τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, διὰ μέλι.

Εἰς τὸν δῆμον Σίφνου, τῆς Μήλου, διὰ κηρόμελι.

Εἰς τὸν Γ. Ν. Βουτσινᾶν, Σύρου, διὰ μέλι.

Εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Τυρόνθου, Ναυπλίας, διὰ μέλι.

Ζακχαρωτά.

Τὰ διὰ τῆς ζακχαρώσεως στερεὰ καὶ ρευστὰ σκευάσματα εἶναι προϊόντα ἄξια λόγου. Ἐκ τῶν ρευστῶν ἐγίνετο μέχρι τοῦδε ἐξαγωγή εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἔχουσα ἀρκετὴν φήμην. Εἰσὶν αὐτῶν εἶδη καὶ διάφοροι ὁπώρας ἐντὸς σακχαρωτῶν καὶ οἰνοπνευματωδῶν ρευστῶν, καὶ τὰ κρυσταλλωτά, ὡς καὶ τὰ κομφέτα, ἅτινα δὲν διαφέρουσι τῶν γαλλικῶν.

Βραβεύσεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὸν Γ. Σόλωνα, Ἀθηνῶν, ἐκθέσαντα

α.) Διάφορα κρυσταλλωτά καὶ ἄλλα εἶδη ὁπωρῶν, καθὼς καὶ ἓνα ὁλόκληρον κρυσταλλωτὸν ἀνανᾶν

β.) Κομφέτα, ἅτινα ἐκρίθησαν ὡς ἐξαιρετικῆς κατασκευῆς, καὶ χρώματος ζωροῦ καὶ σιλιπνοῦ.

γ.) Διαφόρους ὁπώρας ἐντὸς ζακχαρωτῶν καὶ οἰνοπνευματωδῶν ρευστῶν, θεωρηθείσας καὶ ταῦτα ὡς ἐξαιρετικῆς ποιότητος καὶ κατασκευῆς.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Σ. Παυλίδην, ἐκθέσαντα διάφορα κρυσταλλωτά, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη ὁπωρῶν, ὧν τινὰ ἐναντίως τῆς ὑποσχέσεως, ὅτι ἤθελον διατηρηθῆ ἐπὶ δεκαετίαν, ἐφθίρηνσαν μόλα ταῦτα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἐπίσης ἐξέθηκε καλῆς ποιότητος κομφέτα, ἐξ ὧν τινὰ ἦσαν ἐπάργυρα.

Εἰς τὸν Σταματιελάκη, Σύρου, διὰ τὰ ἐξαιρετικῆς κατασκευῆς λουκούμια καὶ ἐξαγωγήν.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Π. Σιρῆην, Ἀθηνῶν, ἐκθέσαντα διάφορα καλῶς παρεσκευασμένα ζακχαροπλαστικὰ προϊόντα

Εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Σκαρλάτους, Ἀθηνῶν, ἐκθέσαντας διάφορα ζαχαροπλαστικά προϊόντα καὶ καλῆς ποιότητος λουκούμια·

Εἰς τὸν Γ. Προκόπην, Κεφαλληνίας, διὰ τὴν ἐξαιρέτικὴν ζαχαρωτὴν ἀνοδοδέσμη, ἣτις δυστυχῶς ἐθραύσθη κατὰ τὸν διάπλουν·

Εἰς τὸν Κιλεβρᾶν, Πατρῶν, διὰ τὸ ὠραῖον ἐκ ζαχαρώδους ἐπιπλαστικῶν φρούριον τῆς Ναυπλίας.

Ἐπαιτοί.

Εἰς τὸν Δημήτριον Βερδέσην, Σύρου, διὰ τὰ καλὰ λουκούμια·

Εἰς τὸν Γ. Παναγάκον, Ἐρμούπολεως·

Εἰς τὸν Ι. Καινούριον, Πατρῶν·

Εἰς τὴν Μαριέταν Μπεζέρη, Χίου, διὰ διάφορα γλυκύσματα.

Ῥοσόλια.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὸν Ε. Λούζη, Κεφαλληνίας, διὰ πολλὰ εἶδη, καὶ καλῆς ποιότητος·

Εἰς τὸν Ι. Σόλωνα, Ἀθηνῶν, διὰ πολλὰ εἶδη, καλῶς παρεσκευασμένα καὶ ὅπως διάφορα τῶν ἀνωτέρω.

Τὰ τοῦ Εὐαγγ. Λούζη, ἐκ Κεφαλληνίας, Ῥοσόλια ἔχουσι τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά· Ἡ ἀπόσταξις γίνεται διὰ τοῦ ὕδατος· δὲν περιέχουσιν οὐδεμίαν ὀσμὴν ξένην, ἢ ἀποφορὰν πύρρος ἢ καπνοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ μεταχειριζομένου χόρτου διατηροῦσι μόνον τὸ ἀρωματώδες. Ἡ γλυκύτης αὐτῶν εἶναι ἀνάλογος τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ ὑγρὸν αὐτῶν εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανές.

Εἰς τὸν Ι. Σόλωνα, Ἀθηνῶν, διὰ μαρσακίον καὶ κισσῶ λευκὸν, ἐρυθρὸν, καὶ μπῆτερ· ἐξ ὧν τὸ λευκὸν εἶναι ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Εἰς τὸν Ματθαῖον Μαγαζίνην, ἐκ Ζάρας τῆς Δαλματίας, διὰ τὸ ἐξαιρέτικον μαρσακίον·

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Γ. Μ. Κολέντην, Κεφαλληνίας, διὰ Ῥοσόλια εἰκοσι εἰδῶν.

Εἰς τὸν Φ. Καρβούνην, Κερκύρας, διὰ Ῥοσόλια.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Σ. Παυλίδην, Ἀθηνῶν, διὰ τὰ καλῶς παρεσκευασμένα Ῥοσόλια·

Εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Δεσάντη, Κεφαλληνίας, διὰ Ῥοσόλια δεκαοκτώ εἰδῶν.

Εἰς τὸν Γ. Προκόπην, Κεφαλληνίας, δι' ἐννέα εἰδῶν Ῥοσόλια·

Εἰς τὸν Ι. Κ. Λουράπουλον, Πατρῶν, δι' ἑπτὰ εἰδῶν Ῥοσόλια.

ΚΛΑΣΙΣ 62.

Οἶνοι.

Πλείονες τῶν 115 οἴνων, ἀνήκοντες εἰς 90 ἐκθέτας ὑπῆρχον ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις. Τοὺς οἶνους τοὺς ἐξετάσαμεν συμπαραλαβόντες εἰς τὴν ἐξέτασιν ἄνδρας ξένους, ἀνωτέρας περιωπῆς, καὶ εἰδήμονας περὶ τὴν διάγνωσιν τῶν οἴνων, δυναμένους δ' εἰς τὸ μέλλον νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξαγωγήν καὶ κατανάλωσιν τῶν ἐγγυρῶν οἴνων.

διηρέσαμεν δὲ αὐτοὺς εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας·

α.) Εἰς οἶνους μεθοδικῶς κατασκευασθέντας, καὶ

β.) Εἰς οἶνους ἀμεθόδως κατασκευασθέντας.

Ἐστὴν τούτων τῶν δύο μεγάλων κατηγοριῶν ὑπεδιαίρεσαμεν εἰς 4 εἶδη. Καὶ εἰς μὲν τὴν α.) ὑπηγάγομεν τοὺς λευκοὺς, τοὺς μέλανας, τοὺς γλυκεῖς καὶ τοὺς ἀφρώδεις· εἰς δὲ τὴν β.) τοὺς λευκοὺς, τοὺς μέλανας, τοὺς γλυκεῖς, τοὺς ῥητινίτας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.

Ἐκ τῶν ἐννεήκοντα ἐκθετῶν ἐξ ὧν μόνον ἐπαρουσιάσθησαν μὲ οἶνους μεθοδικῶς κατασκευασθέντας, ἐξ ὧν οἱ μὲν δύο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον προσήγγισαν εἰς τὴν ἀπομίμησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν οἴνων. Ἐκ τούτων δὲ φάνεται, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἔκαμε μεγάλην προόδον ἐν Ἑλλάδι, καὶ μεγίστη ἐλπίς ὑπάρχει νὰ τελειοποιηθῇ. Πολλοὶ ἐταίριοι οἰνοποιητικὰ μὲ μεγάλη κεφάλαια συνεστήθησαν ἐν τισὶν ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους· ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ ἐν Πάτραις ἰδίως ἐργαστᾶσια ἀεναῶς ἐργάζονται εἰς κατασκευὴν Εὐρωπαϊκῶν οἴνων κατ' ἀπομίμησιν. Ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα ἐν παρῶν τὴν ἐν Πάτραις οἰνοποιητικὴν ἐταιρίαν καὶ τὸν Κ. Κλίμφελ, καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Κ. Γεωργαντᾶν.

δὲν κρίνομεν ἀπὸ σκοποῦ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Μασσαλίας ἀπέστειλεν ὁ καθηγητὴς Θ. Γ. Ὀρφανίδης πέντε εἶδη κλημάτων ἀγνώστων ἐν Γαλλίᾳ, ὑπάρχουσι δὲ ἀκόμη ἄλλα τρία εἶδη ἀμφισβητούμενα. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει ὅτι ἔχομεν τόσα εἶδη σταφυλῶν, ὥστε δυνάμεθα ἡμέραν τινὰ νὰ συναγωνισθῶμεν μὲ ἄλλους τόπους φημιζομένους ἐπὶ καλοῖς οἴνοις.

Ἐκάστη ἐπαρχία, ἀναλόγως τοῦ ἑαυτῆς κλίματος, τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ εἴδους τῶν σταφυλῶν, ἔχει ἴδιον τρόπον καλλιέργειας τῶν ἀμπέλων καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν οἴνων. Μεταξὺ τῶν ἀπολαυόντων καλῆς φήμης οἴνων συγκαταλέγονται οἱ τῆς νήσου Θήρας, περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἔχομεν τὰς ἀκολούθους συνοπτικὰς πληροφορίας. Ὁ τρυγητὴς ἐν Θήρᾳ ἀρχεται τὴν 15 Αὐγούστου, αἱ δὲ πρὸς παραγωγήν λευκοῦ οἴνου ἢ τῆς ρυκτὸς σταφυλαὶ κόπτονται πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου, καὶ πατοῦνται ἀμέσως. Αἱ σταφυλαὶ, αἱ προωρισμένα νὰ παραγάγωσι οἶνους γλυκεῖς *busanta*, ἀμα κοπῶσι τίθενται εἰς τὸν Ἥλιον, καὶ μένουσιν ἐκεῖ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ὥστε νὰ γίνωσιν ὡς σταφίδες· τότε τίθενται εἰς τὸ πατητήριον πατοῦνται τρεῖς καὶ τετράκις, τὸ μὲν διότι δυσκόλως ἐκθλίβονται, τὸ δὲ διότι γίνεται μελανώτερος ὁ παραγόμενος γλυκὺς οἶνος. Αἱ δὲ παράγουσι τὸν κοινὸν κόκκινον οἶνον, τὸν *μπροῦσχο*, τίθενται εἰς τὸν Ἥλιον πρὶν ἀκόμη ὠριμάσωσιν, ἢ ὅταν δὲν ἦναι καλῆς ποιότητος. Συνήθως ὁμοῦ δὲν τίθενται εἰς τὸν Ἥλιον. Τὰ κλήματα ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων 7—9 πόδας, τὸν δὲ κορμὸν αὐτῶν κόπτουσι μετὰ 30—40 ἔτη διὰ ν' ἀποκτᾶ τὸ κλημα νέαν ζωὴν, διατηρούμενον οὕτω ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ Θήρα παράγει κατ' ἔτος δύο ἡμισυ περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδες οἴνου, καὶ εἰσπράττει ἐν περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Οἱ ἀτέχνως κατασκευασμένοι οἶνοι ἦσαν ὅλοι καλῆς ποιότητος. Ἐν τούτοις συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς κατασκευασταῖς τῶν οἴνων ν' ἀπέχωσι πάσης νοθεύσεως τῶν οἴνων, ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ βελτίωσις ἐκάστου τῶν εἰδῶν τούτων μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, καθόσον μάλιστα καὶ αὕτη ἡ ἐλαχίστη προσθήκη ξένου οἰνοπνεύματος δύναται εὐκόλως ν' ἀνακαλυφθῇ δι' ἀπλῆς καὶ μόνης ἀποστάξεως καὶ καταμετρήσεως τοῦ ἀποσταχθέντος ἐκ τοῦ νοθευμένου οἴνου οἰνοπνεύματος. Ὅστε δὲν πρέπει ν' ἀπατῶνται οἱ κατασκευασταὶ τῶν οἴνων νομιζόντες ἀδύνατον τὴν ἀνακάλυψιν προσθέτου οἰνοπνεύματος.

Ἐκτὸς τῆς συμβουλῆς ταύτης ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κτηματιῶν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀμπελοουρίας· διότι ὅπως παραχθῇ καλὸς οἶνος πρέπει νὰ ἔχωμεν καλὰς σταφυλάς· αἱ καλαὶ δὲ σταφυλαὶ ἀποκτῶνται διὰ τῆς καλῆς καλλιέργειας τῶν ἀμπέλων, κατόπιν δὲ τῆς ἐπισταμένης καλλιέργειας ἔρχονται αἱ γνώσεις τῆς οἰνοποιίας.

Ἐνταῦθα περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν οἴνων κατὰ τὴν γεῦσιν καὶ τὴν ὀσμὴν (*bouquet*), καθόσον τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τῆς οἰνοποιίας καὶ τῶν συστατικῶν αὐτῆς εἶναι ἔργον σπουδαῖον καὶ ἄξιον πολλῆς μελέτης, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν τὰ στενὰ ὄρια τῆς συνοπτικῆς ταύτης ἐκθέσεως. Ἄλλως τε ὁ κ. Σταμάτιος Κρίνος, ἰατροσύνεδρος, πρὸ δεκατετραετίας, ἐποιήσατο πρὸς ἴδιαν αὐτοῦ μελέτην χημικὴν ἐρευνᾶν τῶν οἴνων καὶ περὶ τῆς ἀναλογίας αὐτῶν κατ' ὄγκον.

Βραβεύσεις.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Α' τάξεως.

Εἰς τὸν Γ. Κολέντην, ἐκ Κεφαλληνίας, διὰ τὸν λευκὸν οἶνον, ἔχοντα ποιότητα ἐξαιρετικὴν καὶ ὁμοιάζοντα τὸν τῆς Μადέρης, καὶ τὸν μωσχάτον, ἔχοντα ποιότητα καλὴν καὶ ὄντα καλῶς πεπωματισμένον.

Εἰς τὸν Ιάκ. Κλίμαρελ, ἐκ Πικρῶν, διὰ τὰ εἶδη τῶν οἴνων, κριθέντα καλλίστης ποιότητος.

Εἰς τὸν Κ. Γεωργαντᾶν, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τοὺς λευκοὺς καὶ τοὺς γλυκοὺς οἴνους, ἀποφθιθέντος τοῦ μέλανος διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ στυπτικὴν οὐσίαν.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Ι. Σόλωνα, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τοὺς λευκοὺς καὶ μέλανας οἴνους, καλλίστης μὲν ποιότητος, ἀλλ' ἔχοντος τοῦ μέλανος ἐλαφρὰν ὀσμὴν χαμοκεράσου.

Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Ι. Κ. Ἀποστολόπουλον, διὰ ὀκτὼ εἶδη οἴνων του, ἐξ ὧν ὁ γλυκὺς λευκὸς ἐκρίθη ἕξαιρέτου ποιότητος.

Εἰς τὸν Ν. Δεμάθαν, ἐκ Θήρας, διὰ τὸν ἐρυθρὸν καὶ λευκὸν οἶνον.

Εἰς τὸν Γ. Δελένδαν, ἐκ Θήρας, διὰ τὸ ἐκθύεрубρον βυσάντο, κριθὲν ἕξαιρετικῆς ποιότητος καὶ καλλίστης κατασκευῆς.

Εἰς τὴν Ἀναστασίαν Σ. Σωτηροπούλου διὰ τὸν σταφιδίτην οἶνον, ἐκ Φιλιατρῶν, τοῦ ὁποῦοῦ τὴν κατασκευὴν συνιστῶμεν εἰς ὄλους τοὺς κατοικοὺς τῆς Τριφυλλίας.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραι, ἀλληλικὴν οἰνοποιητικὴν ἐταιρίαν. Ἐκ τῶν οἴνων αὐτῆς ὁ μὲν μέλας ἦτο μὲν καλῶς κατασκευασμένος, ἀλλ' ἄωρος. Ὁ δὲ λευκὸς ἕξαιρετος, καὶ συγγενέων κατὰ τὴν γεῦσιν καὶ τὸ ἄρωμα μὲ τὸν τοῦ Σατέρου. Ὁ δὲ τρίτος, ὁ τοῦ χαμοκεράσου λεγόμενος, ἦτον ἕξαιρετικῶς χρυσοειδοῦς χρώματος, ἀλλ' ὑπερτέρει πολὺ ἢ γεῦσις τοῦ χαμοκεράσου, ὅπερ προδίδει πλείοτερον χυμὸν χαμοκεράσου ἢ γλυκοῦ σταφυλῆς.

Εἰς τὸν Μιχαὴλ Μυλιᾶν, ἐκ Ζακύνθου, διὰ τὸν λευκὸν οἶνον, τὸν κλούμενον «Βερδέα». Ὁ οἶνος οὗτος εἶναι μὲν καλῶς κατασκευασμένος, ἀλλὰ κακῶς πεπωματισμένος, καὶ ὄχι ἕξαιρετικῆς ποιότητος.

Εἰς τὴν Κορινθιακὴν οἰνοποιεῖαν διὰ τὸν μέλανα οἶνον, ὅστις ἦτο μὲν καλῶς κατασκευασμένος, ἀλλ' ἄωρος, καὶ εἶχε γεῦσιν γλυκοστυπτικὴν. Ὑπερτέρει ἐν αὐτῷ μεγάλως ἡ χρωματιστικὴ ὕλη, ἀλλ' ἐλπίζεται ἡ εἰς τὸ μέλλον βελτίωσις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιπέτης Σ. Τρίπος.

Εἰς τὸν ἐκ Κερκύρας Θ. Κυμνηᾶν διὰ γλυκὺν καὶ μέλανα οἶνον.

Εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν Ι. Τσιπουριᾶν διὰ διάφορα εἶδη οἴνων, ἅτινα ἦσαν μὲν καλὰ, ἀλλ' ἄωρα εἰσέτι. Ὑπόσχονται ὁμοῦς εὐρὺ μέλλον, κυρίως δὲ ὁ λευκὸς οἶνος ὁ σταφιδίτης.

Εἰς τὸν ἐκ Θήρας Ν. Ἀργυρὸν διὰ διαφόρων ἐτῶν οἴνους.

Εἰς τὸν ἐκ Θήρας Ι. Μ. Σορότην διὰ τὸ βινσάντο.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ι. Σόλωνα διὰ τὸ καλῶς παρσκευασμένον Βερμούθ.

Σημ. Ὁ ἐκ τῆς σταφίδος παραγόμενος οἶνος πρέπει νὰ ἐνθαφθῆν καὶ νὰ γενικευθῆ· τὸ μὲν διότι εἶναι καλὸς, τὸ δὲ διότι ἡ μένουσα πρὸς πώλησιν ἢ ἐξαγωγὴν σταφίς, ἀντὶ νὰ χάσῃ τὴν ἀξίαν της, ἐξ ἐναντίας καθίσταται πολυτιμότερα ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητός της.

Εἰς τὸν ἐκ Ναυπλίου Κ. Θ. Μαργέλον διὰ τὸν σταφιδίτην οἶνον, συγγενέοντα κατὰ τὴν γεῦσιν καὶ τὰ συστατικά μὲ τὸ βινσάντο.

Εἰς τὸν Γρ. Πετρόπουλον, ἐκ Τριπόλεως, διὰ τὸν ῥητινίτην.

Εἰς τὸν δῆμον Πατρέων, διὰ ῥητινίτην.

Εἰς τὸν δῆμον Κέας, »

Εἰς τὸν Ι. Α. Κελεμπερῆν, ἐκ Σύρου.

Εἰς τὸν Ι. Σ. Στάϊκον, ἐκ Μεσολογγίου.

Εἰς τὸν Ι. Κυπαρίσην, ἐκ Πυλίας.

Εἰς τὸν Ι. Ξανθάκη, δῆμαρχον Σύρου.

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν δῆμον Θουρίας, Καλαμῶν, διὰ τὸν σταφιδίτην.

Εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων διὰ τὸν μοσχάτον.

Εἰς τὸν Μ. Εὐλάμπιον, ἐκ Ναυπλίου.

Εἰς τὸν Ν. Καραγιάννην, »

Εἰς τὸν Γ. Λεντούδη, ἐκ Νάξου.

Εἰς τὸν Α. Δε-Κιγάλαν, »

Εἰς τὸν Γ. Δαλέζιον, ἐκ Σύρου.

Εἰς τὸν Α. Δαλέζιον, ἐκ Σύρου.

Εἰς τὸν Α. Νάξον, ἐκ Τήνου.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀπειρανθίας, τῆς Νάξου.

Εἰς τὸν Δημ. Μ. Ἀθανασόπουλον, ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὸν δεκαετῆ οἶνον.

Εἰς τὸν Δ. Κ. Περσάκη, ἐξ Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν Π. Γρηγορίου, ἐκ Μήλου.

Εἰς τὸν Ἐμμ. Κονταρίνην, ἐκ Φολεγάνδρου.

Εἰς τὸν δῆμον Θουρίας, Καλαμῶν, διὰ ῥητινίτην.

Ῥακή.

Ἀργυροῦν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Εἰς τὸν Π. Κορωναῖον, ἐν Πειραιεῖ, διὰ ῥακὴν καὶ μεγάλην κατανάλωσιν.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τὸν Ν. Κελεμπερῆν, ἐκ Σύρου.

Εἰς τὸν Ι. Τρακάκη, Πειραιῶς, διὰ διάφορα εἶδη ῥακῆς.

Εἰς τὸν Ι. Κελεμπερῆν, Σύρου.

Εἰς τὸν Ἐμμ. Λεοντίδη, Κυνουριέα, ἐκ Σύρου.

Εἰς τὸν Π. Α. Ρίζου, Πατρῶν, διὰ διάφορα εἶδη.

Εἰς τὸν Σ. Παυλίδην, Ἀθηνῶν, διὰ ῥακὴν.

Εἰς τὸν Χριστόδουλον Κορκοτσάκη, ἐκ Κερκύρας.

Εἰς τὸν Θ. Β. Κριμίτσον, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ διάφορα οἰνοπνεύματα.

Εἰς τὸν Κυριάκον Φουντούδη, ἐκ Χίου, διὰ διάφορα οἰνοπνεύματα.

Ζῆθοι.

Χαλκοῦν νομισματόσημον.

Εἰς τοὺς ἐν Κερκύρα Κοράγγιον, Σοῦμ καὶ Κεφαλλονίτην διὰ δύο εἰδῶν ζῆθους (ale et porter).

Ἐπαινον.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σέεμαν διὰ ζῆθον.

Περαινομεν ὡδε τὴν ἡμετέραν ἔκθεσιν· δὲν ἐδώκαμεν ὅσιν ἐπεθυμοῦμεν ἕκτασιν καὶ λεπτομέρειαν εἰς πᾶν ἐξεταζόμενον καὶ βραβεύμενον προϊόν, πρῶτον μὲν ὡς ἐκ τῆς ἐπιλείψεως τοῦ χρόνου, καθότι λίαν βραδέως ἐλάβομεν τὸν διορισμὸν ἡμῶν ὡς Ἑλλανοδικῶν, καὶ δεύτερον ὡς ἐκ τῆς φοβερᾶς συσσωρεύσεως ἀπειρῶν ἀντικειμένων, ὑπαγομένων εἰς τὴν συναγωγὴν ταύτην, ἧτις ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ πᾶσαν ἄλλην συναγωγὴν.

ΑΔ. ΒΑΡΟΥΧΑΣ, λοχαγός,

Διευθυντῆς τοῦ στρατιωτικοῦ φαρμακείου Ἀθηνῶν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ.
ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΗΠΟΥΡΙΚΗΝ.

ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ.

Θ. Δὲ Χελιδράϊχ, πρόεδρος.

Δ. Χαράλαμπος, εισηγητής.

Χ. Ζαχαρίτζας.

Εἰσαγωγή.

Εἰς ἑπτὰ ἀριθμοῦνται μῦθι, καὶ ἅπαντες κάτοικοι τοῦ δήμου Ἀθηνῶν εἰσὶν, οἱ ἐκθέτῃ τῶν εἰς τὴν Συναγωγὴν ταύτην ἀναγομένων κηπουρικῶν προϊόντων, ἐκτὸς δὲ μόνου τοῦ Θ. Γ. Ὀρφανίδου, ὡς ἰδιώτου, καὶ τῶν δύο δημοσίων καταστημάτων (τοῦ τε βοτανικοῦ κήπου καὶ τοῦ Δενδροκομείου), οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν ἰδιωτῶν ἐπαρουσιάσθη ἐκθέτης δένδρων καὶ φυτῶν κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἤδη δευτέραν τῶν Ὀλυμπίων περίοδον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ δένδροφυτοκομεία, ἡ τόσον κατάλληλος, ὠφέλιμος καὶ οἰκεία διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθυστερεῖ εἰσέτι τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπτύξεώς της, βραδεῖα δὲ ἀποβαίνει καὶ ἡ πρόδος αὐτῆς ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως πρὸ πάντων κηπουρικῶν καταστημάτων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν διὰ ταῦτα ἀναγκαιούτων χρηματικῶν προκαταβολῶν κτλ., τῆς ἐλλείψεως δὲ ἴσως καὶ ἐραστῶν (amateurs) τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ βοτανικῆς κηπουρικῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ εἶναι σήμερον οἱ ἰδιῶται οἱ κατὰ πρῶτον λόγον ἐν Ἀθήναις, καὶ κατὰ δεύτερον καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους καταλλήλως καὶ ἐπιτυχῶς, κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἤττον, καλλιεργούντες ἄνθη καὶ φυτὰ καλλωπισμοῦ, ἐν αἷς καὶ Καμελίαις Ἰαπωνικαῖς, φυτὰ κηπαῖα, καὶ δένδρα ὀπωροφόρα διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων ἐκλεκτῶν, ὃ ἐπὶ τοσοῦτον μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὴν δευτέραν τῶν Ὀλυμπίων ταύτην περίοδον ἰδιωτῶν ἐκθετῶν πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν μὴ ἐκτίμησιν ἐκ μέρους αὐτῶν τοῦ τε σκοποῦ τῆς συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων καθὼς καὶ τῶν σπουδαιωτάτων καὶ ὠφελιμωτάτων ἀποτελεσμάτων τοῦ συναγωνισμοῦ. Ὡς πρὸς τ' ἄνθη δὲ ἰδίως ληπτέον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκθέσεως, ἧτις ἐπρεπε νὰ γίνῃ κυρίως κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάιον.

Ἐκθέτῃ καὶ τὰ ἐκτεθέντα προϊόντα.

ΚΛΑΣΙΣ 71.

Ἄνθη καὶ φυτὰ καλλωπισμοῦ.

ΚΛΑΣΙΣ 74.

Φυτὰ τῶν θερμῶν κλιμάτων.

Σημ. Ὁ μὴ χωρισμὸς σαφῶς καὶ φυσικῶς τῶν δύο τούτων κλάσεων ὑπηγόρευσε τὴν συγχώνευσιν αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης.

1. Θ. Γ. Ὀρφανίδης, καθηγητῆς τῆς βοτανικῆς.

α.) Συλλογὴ ὄρχοειδῶν ψευδοπαρσιτίων τῆς Βραζιλίας ἐξ 20 περίπου εἰδῶν, ὧν ἡ καλλιέργεια ἀπαιτεῖ

πολλοὺς κόπους καὶ ἐπιστημονικὰς γνώσεις, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἤνθισαν ὠραιότατα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως τὰ ἐξῆς 4 εἶδη· Λαλιλία τοῦ Βερίνου (Laelia Berinii), Ὀνκίδιον εὐλύγιστον (Oncidium flexuosum), Καττλεῦα στιγματοφόρος (Cattleya guttata), καὶ Καττλεῦα ἀμεθυστοχώρας (Cattleya amethystina).

β.) Συλλογὴ ποικιλιῶν (varietés) Καμελιῶν Ἰαπωνικῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἔφερον καὶ τὰ ὠραία ἄνθη αὐτῶν, ἡ δὲ καλὴ κατάστασις πάντων τῶν φυτῶν τούτων ἀποδεικνύει ὅτι καλλιεργοῦνται καταλλήλως· πρεμθεύονται πάντα ἐξ Εὐρώπης καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐπετεύχθη ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι· ὥστε οἱ ἐρασταὶ τῶν Καμελιῶν ἐνταῦθα περιορίζονται μόνον εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἧτις καὶ κόπου πολλοῦ καὶ ἐπιμελείας ἰδιαιτέρας χρήζει, ἕνεκα τῆς ξηρασίας τοῦ κλίματος τῆς Ἀττικῆς. Βεβαίως ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, μάλιστα ὀρεινότερα, εἶναι καταλλήλοτερα πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν.

γ.) Ἀξιόλογά τινα φυτὰ, καὶ ἰδίως δύο εἶδη δένδροειδῶν Κινναμώμου, ὁ φλοιὸς τῶν νεαρῶν κλάδων τῶν ὁποίων ἀποχωρίζομενος καὶ ξηραίνομενος ἀποτελεῖ τὴν ἐν χρήσει κοινῶς λεγομένην Κανέλλαν, μία Βανίλλη ἡ ἀρωματικὴ (φυτὸν ψευδοπαρσιτίον), δύο φυτὰ Καρδαμώμου, τρία εἶδη Τεῖου, τὰ ἐκ τῶν θαμνίων τῶν ὁποίων συλλεγόμενα ἐν Σινίᾳ φύλλα ἀποτελοῦσι τὰς διαφόρους ποιότητας τοῦ Τεῖου, καὶ μία Ταμάρινδος ἡ Ἰνδική κτλ. καὶ

δ.) Φυτὰ καλλωπισμοῦ περίπου τῶν 100 εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο σπάνια εἶδη Δρακαινῶν, Ἀραλιῶν, Ἀροειδῶν, Βρομηλιοειδῶν, Ἀνανάσης μετὰ καρποῦ κτλ.

Ἐν γένει δὲ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ Ὀρφανίδου ἀνωτέρω φυτὰ, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν ποικίλα, καὶ τινα ἐξ αὐτῶν σπάνια, προτείνομεν τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτὸν τοῦ χρυσοῦ νομισματοσήμου Β' τάξεως.

2. Παραγωγὴ Φασούλης.

Ἄνθη εἰς ἀνθοδέσμας διαφόρου μεγέθους, αἱ μακρότεροι τῶν ὁποίων (τοῦ χοροῦ) αἱ ἐκ λευκῶν καὶ κυανῶν ἴων (μενεξέδων), ἦσαν ἰδίως ἀξιόλογοι διὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν συναρμολογίαν τῶν ἀνθῶν καὶ τὸ τεχνικὸν τῆς κατασκευῆς.

3. Πέπος Πάσης.

Ὁμοίως ἡ μεγαλύτερα ἐκ τῶν ἀνθοδεσμῶν τούτου διεκρίνετο διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ ὄλου σχήματος, τὴν καλὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνθῶν, καὶ τὴν διανομὴν τῶν χρωμάτων.

Προτείνομεν δὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ χαλκίνου νομισματοσήμου εἰς ἐλάτερον τῶν ἀνωτέρω δύο μόνον ἐκθετῶν διαφόρων εἰς ἀνθοδέσμας ἀνθῶν.

4. Βοτανικὸς κήπος.

α.) Ἀξιόλογος συλλογὴ σαρκωδῶν φυτῶν ἐξ 100 περίπου εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων μεγάλα ἄτομα (φυτὰ) Εὐφορβιοειδῶν (Euphorbia Canariensis, E. nerifolia, E. officinalis, κτλ. Portulacca arborea, etc, etc), πολλὰ Κακτοειδῆ σπάνια, καὶ ἄλλα παχύφυτα, ἀνατραφέντα καὶ πολλαπλασιασθέντα ἐνταῦθα ἐν τῷ κήπῳ.

β.) 100 περίπου φυτὰ διάφορα τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς ἱατρικῆς εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἀπονεμητέον δὲ διὰ ταῦτα εἰς τὸν Βοτανικὸν κήπον τὸ ἀργυροῦν νομισματοσήμον Β' τάξεως.

5. Τὸ Δημοσίον Δενδροκομεῖον.

Ὀλίγα φυτὰ τοῦ καλλωπισμοῦ, ἐν αἷς δύο μεγάλαι Καμελίαι Ἰαπωνικαί, καὶ νέον εἶδος ψευδοπιπέρεως,

ΚΛΑΣΙΣ 72.

Φυτὰ κηπαῖα.

Οὐδεὶς ἐκθέτης τοιούτων!!! Μόνον ὀλίγα σπέρματα κοινῶν φυτῶν κηπαίων ἐξέθεσαν τινὲς, οὐδενὸς λόγου ἄξια.

6. Γεώργιος Φασούλης.

Συλλογὴν 60 περίπου εἰδῶν καὶ ποικιλιῶν διαφόρων λαχάνων καὶ ἀνθῶν ἐξέθεσαν ὁ Γ. Φασούλης, ἧτις ὡς ἡ μόνη ὀπωσοῦν πλουσία ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν εἰδῶν κτλ. εἶναι ἀξία ἐπαίνου.

Δένδρα όπωροφόρα.

Τό Δημόσιον Δενδροκομείον·

57 είδη καρποφόρων δένδρων, ήτοι 4 άμυγδαλέας, 10 ροδακινέας, 5 βερικοκκέας, 3 κερασέας, 3 θυσινέας, 9 μηλέας, 9 άπηδέας, 2 συκέας, 1 καρύην, 2 ροιάς, 4 μωρέας και 5 λεμονοπορτοκαλέας. Τά δένδρϊδια τούτων φαίνονται καλά, άλλ' ή ποιότης τών είδών αύτών άνευ καρπών δέν είναι δυνατόν νά διακριθῆ.

Τά σπουδαιότερα εκθέματα του Δενδροκομείου είναι άναμφιβόλως, ή μεγαλόφυλλος Ιάπωνική Μωρία, και Βοιχημρία ή Χιονώδης νέον κλωστικόν φυτόν, (ϊδε πραγματείαν Θ. Όρφανίδου έν σελ. 5 και 10), ών ό πολλαπλασιασμός και ή καλλιέργεια έν Ελλάδα εξητφαλίσθη διά του Δενδροκομείου άξιεπαινώ.

Έργαλεία και δοχεΐα κηπουρικής και δενδροκομίας, άναβρυτήρια
και άλλοι στολισμοί κήπων.

7. Μιχαήλ Πασχαλίδης·

Άναβρυτήριο μαρμάρινον, έργον καλλιτεχνικόν άξιόλογον, τιμώμενον παρά του ίδιου άντι δρ. 5,000. Θεωρούμεν δέ αυτό και άξιον βραβεύσεως διά τής άπονομής του άργυρού νομισματοσήμου Α' τάξεως.

Και ό Ανακτορικός κήπος, τελευταίντες παρατηρούμεν, ότι εξέθεσε πολλά και διάφορα φυτά, άνήκοντα εις τās κλάσεις 71 και 74, μεταξύ τών όποίων διακρίνονται ωραιότατα και σπάνια είδη τών γενών Πόθος (Pothos), Πάνδανος (Pandanus), Δράκεναι, Καμέλιαι διάφοροι και ώραιαι, έξ ών τινες και ήνθισμένοι, Ποϊνκέτια ωραιότατη (Poincettia pulcherrima) μεγάλη εις άνθησιν, σπάνια είδη φοινίκων, Άνανάσα καρποφόρος μετά καρπού άρκετά μεγάλου και ώραιου, και πλείστα ώραια φυτά με φύλλα ποικιλόχρα (foliis variegatis), πολυάριθμα και μεγάλα άτομα (φυτά) Μπανανών (Musasp), και του ώραιου φοινίκος Λατάνα Βορβωνική (Latana Borbonica) κτλ. άλλ' επειδή πάντα ταύτα εξετέθησαν τῆ διαταγή τής Α. Μ. του Βασιλέως ούχι όπως συναγωνισθώσιν, άλλ' όπως συντελέσωσι μόνον, ως και συνετέλεσαν τά μέγιστα, διεσκορπισμένα εις όλην τήν αίθουσαν του καταστήματος τής Εκθέσεως, προς διακόσμησιν και καθωραΐσμόν αύτης, είναι εκτός διαγωνισμού (hors de concours), και ως τοιαύτα έθεωρήθησαν και παρ' ήμών.

Έν Αθήναις τήν 23 Δεκεμβρίου 1870.

Οί Έλληνοδίκαι

Θ. Δ. ΧΕΛΔΡΑΪΧ, πρόεδρος.

Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, εισηγητής.

Χ. ΖΑΧΑΡΙΤΖΑΣ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ι΄

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΠΡΟΣ ΗΘΙΚΗΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗΝ
ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ.

Φίλιππος Ίωάννου, πρόεδρος.

Γ. Ζωχιός, εισηγητής.

Κατά τό γράμμα του κανονισμού τής τών Ολυμπίων Εκθέσεως ή δεκάτη τών εκτεθέντων πραγμάτων Συναγωγῆ, ής ό έλεγχος και ή κρίσις ήμιν άνετέθη, περιλαμβάνει·

«Τά προς ήθικην και υλικήν βελτίωσιν του λαού χρήσιμα αντικείμενα· τούτέστι·
Α΄ Σχέδια σχολείων δημοτικών.

Β΄ Τά εις τήν δημοτικήν εκπαίδευσιν χρήσιμα, ήτοι πίνακας άναγνώσεως, βιβλιάρια, περιοδικά συγγράμματα κτλ.

Γ΄ Βιβλία ειδικής διδασκαλίας τών βιομηχανών, τών τεχνητών, τών γεωργών, τών ναυτικών κτλ.

Δ΄ Διδασκαλίας προς βελτίωσιν επί τό εύθινότερον και καταλληλότερον προς τό Έλληνικόν κλίμα τής τροφής, τής ένδυμασίας και τής κατοικίας του λαού κτλ.

Ε΄ Τοπικαι ένδυμασίαι τής Ελλάδος.»

Ήτοι κατά τās πέντε ταύτας του κανονισμού τής Εκθέσεως διατάξεις ή δεκάτη Συναγωγή άποτελείται εκ βιβλίων, βιβλιαρίων, πινάκων άναγνώσεως, εκ τεχνικών διδαγμάτων, εκ συγγραμμάτων περιοδικών, και εκ τοπικών τής Ελλάδος ένδυμασιών·

Τί όμως συμβαίνει ; τό προς τήν βορειανατολικήν γωνίαν τής οικοδομής τής Εκθέσεως δωμάτιον, τό δῆθεν περιέχον τά πράγματα τής δεκάτης Συναγωγῆς, πᾶν άλλο περικλείει, ή τά κατά τόν κανονισμόν αντικείμενα τής Συναγωγῆς αύτης. Καί τρώντι· έν αύτῷ τῷ δωματίῳ εξετέθησαν και διετέθησαν εικόνες, άνάγλυφα, ίχνογραφήματα, σφύραι, άλλα τινά όργανα σιδερά, οίον διαβήτης, όρθή στάθμη, δύο τροχοί μηχανῆς κτλ., προς τοίς άλλοις δ' εύάριθμά τινά τηλεγραφείου όργανα, μικρόν τι γαλβανόμετρον, και ού πολλά λυπρά βιβλία. Άπαντα δέ ταύτα ούτε υπό του λαού, ούτε προς όφελος του λαού εξετέθησαν, ούτε αντικείμενα ήθικῆς πανηγύρεως είναι·

Τί λοιπόν είναι ;

Έργα μαθητῶν τής Έλληνικῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, άρμόζοντα μάλλον εις σχολικήν τελετήν, ή εις Έθνους πανήγυριν.

Άσχετός δέ προς τά εκτεθέντα, αύται αι περι τής δεκάτης Συναγωγῆς διατάξεις του κανονισμού τής Εκθέσεως είναι άσαφείς· διότι ό τής Συναγωγῆς ταύτης τά πράγματα έν τῷ κανονισμῷ άφορίσας, βεβαίως άλλο τι είχε κατά νοῦν, ή απλήν βιβλίων και βιβλιαρίων εκθεσιν. Διά τουτο άνετρέξαμεν εις τήν πηγήν, έξ ής τά του κανονισμού τής Έλληνικῆς Εκθέσεως ελήφθησαν, και ή πηγή αύτη έχρησίμευσεν ήμιν ως λύχνος φαινων έν αύχημῶ τόπω. Επειδή προσέτι μόνη ή ήμετέρα γνώμη δέν άρκει προς βεβαίωσιν τής άρμοδιότητος του έπαίνου ή τής κατακρίσεως, άλλά προσαπαιτεΐται και τών λοιπών Έλληνοδικῶν τό κύρος, επειδή προς τοίς άλλοις και ό λαός, υπέρ ού ή δεκάτη Συναγωγή ειδικῶς κατηρτίσθη, πρέπει νά μάθη περι τίνος αληθῶς πρόκειται λόγος, όπως διδαχθῶσι πολλοί και πληθυνθῆ ή γνώσις· επειδή πρό πάντων ή παρούσα εκθεσις πρό-

πει νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐντελεστέραν συγκρότησιν τῆς μελλούσης· ἀπηνθίσασμεν ἐκ τῆς ἐξηγήσεως τῆς τελευταίας παγκοσμίου Γαλλικῆς Ἐκθέσεως πᾶν ὅτι δύναται νὰ σαφηνίσῃ τὴν ἀληθινὴν σημασίαν τῶν περὶ τῆς δεκάτης Συναγωγῆς ὁρισμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κανονισμοῦ.

Ἴδου δ' ἐν ὀλίγοις τὸ ἀπάνθισμα αὐτό·

«Εἰς τὰς προηγουμένας παγκοσμίας Ἐκθέσεις ἐπεδείχθησαν ἐξαιρέτως τὸ ἔργον καὶ τὸ ὄργανον, ἡ ὕλη καὶ ἡ μηχανή· ἡ δὲ δημιουργός, τοῦτέστιν ὁ ἐργάτης, ὁ διὰ τῆς δεξιότητος αὐτοῦ τὴν ἐν ταῖς τέχναις φήμην ὑποστηρίζων, ἔμεινεν ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῷ σκότει. Ἀληθῶς δὲ ἀνήκει τοῖς ἐργοστασιαρχαῖς τὸ πρῶτον βραβεῖον, διότι αὐτοὶ προσεξάρχουσι τῆς τέχνης, ἀλλ' εἰς τὸν ἐργάτην κυρίως ὀφείλεται ἡ τελειότης τῆς ἐξεργασίας καὶ ἡ γλαφυρότης τοῦ ἔργου. Διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον ἐκείνοι κρίνονται δημοσίων στεφάνων ἄξιοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐργάταις πρέπουσιν ἔπαινος καὶ ἀμοιβή.

«Ἡ δεκάτη Συναγωγή εἰδικῶς ὠρίσθη, ὅπως κατασταθῇ δὴλη τοῦ ἐργάτου ἡ ἐργασία, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπικρατούσα ἐνέργεια αὐτοῦ. Ἰπάρχουσι βιομηχανίαί κυρίαν ἔχουσαι δύναμιν τὸ μηχανημα· ὑπάρχουσι δὲ καὶ τεχνουργεῖα κινούμενα μὲν ὑπὸ μηχανῆς, ἐξαρτώμενα ὅμως ὅλως ἀπὸ τῆς δεξιότητος τοῦ ἀνθρώπου. Πρὸς τοῦτοις δὲ σώζονται καὶ ἐργαστήρια ἀνεπίδεκτα μηχανῆς, ὧν ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ εὐδοκίμησις θεμέλια ἔχουσι τὴν δεξιότητα, τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν εὐφυῆν τοῦ ἐργάτου. Γούτων δ' οὕτως ἐχόντων, δὲν ἔπρεπε νὰ καταδειχθῇ ἡ διαφορὰ τῆς ἐργασίας καὶ ν' ἀποδοθῇ ἐνὶ ἐκάστῳ τὸ πρέπον βραβεῖον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ;

«Ἴδου πόθεν ὠρμήθησαν οἱ τὴν ἰδέαν τῆς δεκάτης Συναγωγῆς συλλαβόντες. Ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἰδέας πολλὰ πηγάζουσιν ἄξια σπουδῆς, ἀλλ' ἀμφισβητούμενα ἔτι ζητήματα περὶ μηχανουργημάτων, περὶ ἐργοχείρων, περὶ ἐργάτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

«Ἐκτός ὅμως πάσης ἀμφισβητήσεως κεῖται, ὅτι ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἔργων τῶν ἐργατῶν δύναται νὰ προκύψῃ ὠφέλιμος τις ἀμιλλα καὶ πρόοδος τῆς τε τέχνης καὶ τῆς μαθήσεως τοῦ λαοῦ. Διότι ἡ πρὸς ἀλλήλα σύγκρισις τῶν χειροτεχνημάτων τοῦ λαοῦ συνεπάγει τὴν σύγκρισιν τῆς ἐπιτηδειότητος τῶν ἐργατῶν, τῶν ἔξεων καὶ τῶν χαρακτῆρων αὐτῶν, προσεῖτι δὲ τὴν περὶ τῆς φυλῆς καὶ τῆς οἰκογενείας μελέτην, οὕτω δὲ ἡ ὕλικὴ ἀμιλλα μεταβάλλεται εἰς ἀμιλλαν ἠθικὴν, παρέχουσαν ἀφορμὰς εἰς πολλὰ καὶ μεγάλα κοινωνικῆς οἰκονομίας ζητήματα.

«Ἡ πρώτη κλάσις τῆς δεκάτης Συναγωγῆς περιλαμβάνει τὸ ὕλικόν καὶ τὰς μεθόδους τῆς διδασκαλίας τῶν παιδῶν τοῦ λαοῦ.

«Ἐκ τῆς παραβολῆς δὲ τῶν κατὰ τόπους ἐν χρήσει μεθόδων τῆς διδασκαλίας ταύτης δύναται τις νὰ διδαχθῇ, ποίας πρέπει νὰ φέρῃ μεταβολὰς εἰς τὸ σύστημα τῆς τῶν παιδῶν ἐκπαιδεύσεως.

«Ἡ δὲ δευτέρα τῆς δεκάτης Συναγωγῆς κλάσις ἀντικειμένην ἔχει τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὸ ὕλικόν τῆς τῶν παιδῶν διδασκαλίας ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἐν τῷ δήμῳ, ἐν τῇ συντεχνίᾳ.

«Ἡ δὲ τρίτη τῆς αὐτῆς Συναγωγῆς κλάσις περιλαμβάνει ὑποδείγματα τῶν ἐπίπλων, τῶν ἐνδυμάτων, καὶ τῶν τροφίμων τοῦ λαοῦ.

«Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ τῆς δεκάτης συναγωγῆς τάξει ἐξετέθησαν δείγματα τῶν ἱματίων τῶν παντοίων λαῶν, ἅτινα δύναται τις νὰ ἐξετάσῃ ἀποβλέπων εἰς τε τὸ ἱστορικόν καὶ τὸ τεχνικόν ἐξ αὐτῶν ὄφελος, καὶ εἰς τὸ ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν πραγματικὸν συμφέρον· διότι ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν διαφόρων τοῦ κόσμου ἱματίων. Βεβαίως δὲ τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἔνδυμα δὲν εἶναι τὸ ἀριστον.

«Ἀπὸ πολλοῦ δὲ πολλοὶ καταβάλλονται ἀγῶνες πρὸς ἐφεύρεσιν τῆς καταλληλοτέρας κατοικίας τοῦ λαοῦ, τῆς ἀρούσης μὲν εἰς ἀνετον οἶκον, εὐθηνῆς δ' ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ ἐνοικιστὴς αὐτῆς διὰ μετρίου ἐνοικίου νὰ ἀποκαθιστάται μετὰ τινα χρόνον κύριος αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ δ' ἐξετέθησαν διάφορα πρότυπα κατοικιῶν τοῦ λαοῦ.

«Ἡ συνθήκησις πολλῶν ἐργατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς ἐργαστήριον ἐν δίδει ἀφορμὰς εἰς πολλὰς ἐπικρίσεις, καὶ παραβάπτει οὐκ ὀλίγον τὴν ἠθικὴν. Ἴδου δὲ κύριός τις λόγος, δι' ὃν χάριν τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, πᾶσα ὀφείλεται ὑποστηρίξις εἰς τὰ ἔργα, ἃ κατ' οἶκον αἱ οἰκογενεῖαι τοῦ λαοῦ κατεργάζονται».

Οὕτως ἐν ἐπιτομῇ εἶναι ὁ νοῦς τῶν περὶ τῆς δεκάτης Συναγωγῆς Γαλλικῶν διατάξεων, ἐξ ὧν συνεπτυγμένως ἐλήφθησαν οἱ περὶ τῆς αὐτῆς Συναγωγῆς ὁρισμοὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐκθέσεως, ἧς ὁ σχετικὸς πλοῦτος καὶ ἡ εὐθημοσύνη χαρμόσυτον ἀποτελοῦσιν Ἑλληνικὸν θέμα. Ἐν ἄλλοις, δηλ., λόγοις, κατὰ τὸ

πνεῦμα τῶν Γαλλικῶν ὁρισμῶν, ἡ δεκάτη τῆς Ἐκθέσεως Συναγωγῆ περιλαμβάνει τὰ ἔργα τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς αὐτοῦ βελτιώσεως, προσεῖτι δὲ τὰ στοιχειώδη αὐτοῦ γραμματικὰ καὶ τεχνικὰ διδάγματα, καὶ τὰ πρὸς ἀνακούρισιν αὐτοῦ ἐπινοήματα τροφῆς καταλλήλου, ἐπίπλων καὶ ἱματίων εὐθηνῶν, καὶ κατοικίας καὶ ἀνετον καὶ εὐωνήτου. Ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἡ δεκάτη Συναγωγῆ ἀποτελεῖ τὸ βασίλειον τοῦ λαοῦ, εἰς ὃν συνήθως πολὺς ὑπὸ τῶν λεγομένων φίλων αὐτοῦ προσφέρεται λίβανος, ἄρτος δὲ ζωῆς ὀλίγιστος.

Ἀλλὰ τί ἐστὶ λαὸς ἐν Ἑλλάδι, ποῖα δὲ τὰ ἔργα τοῦ λαοῦ, τὰ κριθέντα ἐκθέσεως ἄξια, χάριν τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς αὐτοῦ βελτιώσεως;

Ἐν τῇ δυτικῇ καὶ τῇ βορείᾳ Εὐρώπῃ χάσμα μέγα ἐστήρικται ἀνά μέσον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ λαοῦ. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως ὁ λαὸς εἶναι τόσο πολὺς, ὥστε ὁ μὴ λαὸς λογίζεται ἐξαιρέσις. Ἀὕτη δ' εἶναι ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐν τῇ τῶν Ὀλυμπίων Ἐκθέσει τὰ ἔργα τοῦ λαοῦ ἀποτελοῦσι τὸ πᾶν, τὰ δ' ἔργα τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσερχόμενα εἶναι τὸ μηδέν. Ἐν Ἑλλάδι τὰ πράγματα εἶναι ἀντεστραμμένα, διότι ἀλλαχοῦ μὲν τῆς Εὐρώπης τὰ βιομηχανικὰ ἔργα δὲν ἔχουσι χροσίαν προστασίας, διότι ἐπικρατοῦσιν· Ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἀληθεύει τὸ ἐναντίον, διότι μετὰ κόπου ἡ βιομηχανία παρ' ἡμῖν ἀναβαίνει.

Γνήσια δὲ τοῦ ἀληθινοῦ λαοῦ ἔργα εἶναι, λ.χ., τὰ καλεσμεριὰ, οἱ τάπητες, τὰ ὑφάσματα τὰ ἐκ μετέξις, τὰ ἐκ βάμβακος· ἅπαντα δὲ ταῦτα εἰσι πάσης βοηθείας ἄξια· διότι ὄχι μόνον τοιοῦτοτρόπως ἐτοιμάζεται τῷ λαῷ πόρος ζωῆς βέβαιος, ἀλλὰ καὶ ἀποτρέπονται τὰ πλήθη ἀπὸ ἀγόνου μαθήσεως. Ἀναντιφρότως δὲ ἀγόνος μάθησις εἶναι τὸ ματαίων γραμματικῶν κανόνων ἀποθησαύρισμα, εἰς ὃ καὶ ὁ λαὸς τυφλῶς παρ' ἡμῖν ἐπεδόθη πρὸς βλάβην καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς κοινωνίας ὅλης· διότι ὅπου πλεονάζουσιν ἄνθρωποι μαθήσεως μὴ δημιουργοῦ, ἐκεῖ ἡ πολιτεία χωλαίνει· Χωλαίνει δὲ πᾶσα τοιαύτη πολιτεία, διότι πολλοὶ οἱ μὴ παράγοντες. Μετὰ τῶν ἔργων ὅμως τοῦ λαοῦ δικαίῳ τῷ λόγῳ δύναται τις νὰ κατατάξῃ καὶ τὰ ἔργα τῶν ὄργανοτροφείων καὶ τὰ τῶν παρθενῶν, εἰς οὓς φοιτῶσι καὶ τέκνα τοῦ λαοῦ.

Ἐν τοῖς πρώτοις δὲ ὁ Ἑλληνικὸς κανονισμὸς τάσσει ἐν τῇ δεκάτῃ Συναγωγῇ τὰ τῆς δημοτικῆς παιδεύσεως. Οὐδὲν ὅμως εὐρυνεν ἐν τῷ ὠρισμένῳ τόπῳ τοιοῦτον· ἀφορμὴν δὲ λαβόντες ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ κανονισμοῦ ἐσχηματίσαμεν τ' ἀκόλουθα πρακτικὰ ζητήματα.

Τ' ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα, ἡ μεγάλη καὶ κυρία αὕτη θάσις τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδῶν τοῦ λαοῦ ἀποφέρει τοὺς πρέποντας καρπούς;

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς διδασκαλίας τῶν παιδῶν ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ πολλῶν ἐναιουτῶν· ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια εἶναι ἀνάλογος πρὸς τε τὴν χρηματικὴν δαπάνην καὶ τοῦ χρόνου τὸ ἀνάλωμα;

Ἀπὸ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ συστήματος ὁ τρόπος τῆς τῶν παιδῶν διδασκαλίας ἤλλαξεν ἐν Εὐρώπῃ· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ἀνότητος, πρέπει νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἐπικρατοῦντος ἔτι παρ' ἡμῖν συστήματος.

Ἄν εἰς ἄλλο τι δὲν χρησιμεύσῃ ἡ ἐκθεσις τῶν πραγμάτων τῆς δεκάτης Συναγωγῆς, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἵνα ἴδωμεν τὰ μεγάλα ἑλλείματα τῆς παιδεύσεως τοῦ λαοῦ.

Δύο εἶδη μαθήσεων συνιστῶσι τὴν δημοσίαν παντός ἔθνους παιδεύσιν· αἱ θεωρητικαί, εἰς ἃς ἀνάγονται αἱ περὶ τὸν λόγον, καὶ αἱ πρακτικαὶ καὶ βιοποριστικαί. Καὶ αὗται καὶ ἐκείναι πληροῦσι χρεῖας ἀληθεῖς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι διὰ τοῦτο χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν· συμπληροῦσι δὲ ἀλλήλας, καὶ περιορίζουσιν εἰς τὸ προσῆκον μέτρον· διότι ἡ μὲν πράξις μένει ἄνευ θεωρίας τυφλή· ἡ δὲ θεωρία ἄνευ πράξεως, καὶ οἱ λόγοι ἄνευ πραγμάτων εἶναι ἄσκοποι, ἀνεμῶλιοι καὶ κενοί. Ἐνῶ ὁ ἀγρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐλαστάνη πολλὰ καὶ ποικίλα, εὐανθῆ καὶ εὐκαρπα φυτὰ, δὲν εἶναι μάταιος ὁ ἀρκεύμενος ν' ἀναπνῆ μόνον τὴν πτηνὴν τῶν ἀνθῶν αὐρὰν καὶ δρέπων ἕνεκα τῆς εὐωδίας αὐτὰ, ἀμελῶν δὲ τῶν ἐνοουσίων, θρεπτικῶν καὶ εὐχύμων καρπῶν;

Ἡ δημοσία παιδεύσις ἐν Ἑλλάδι ἀμαρτάνει τὸ ἀμάρτημα τοῦτο, οὐτινος βραδέως καὶ μόλις ἤρχισεν ἤδη ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία νὰ αἰσθάνηται τὰ λυπηρὰ παρσπόμενα. Ἡ παιδεύσις τοῦ ἔθνους κατηυθύνθη μέχρι τοῦδε πέραν τοῦ προσήκοντος μέτρου εἰς θεωρίας καὶ λόγους. Εἶναι δὲ καιρὸς νὰ τροπῇ νῦν μετὰ πάσης σπουδῆς πρὸς πρακτικώτερας μαθήσεις. Τοιαύτας συνίστα εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ Πυθία, εἰπούσα πρὸς τοὺς χρηστηριαζομένους περὶ τῆς ἀπὸ τῶν θειῶν αὐτῶν ἀπαλλαγῆς νὰ διπλασιάζωσι τὸν ἐν Δήλῳ βωμόν, κύβον ὄντα.

Ἡ παντελής ἑλλειψίς πρακτικῆς καὶ βιωφελούς διδασκαλίας τοῦ λαοῦ ἀριδῆλως καταφαίνεται ἐν τῇ δεκάτῃ Συναγωγῇ, ἐν ἣ ἀληθινὸν βιβλίον εἶδους τοιοῦτου δὲν ἐξετέθη πρὸς κρίσιν, τὰ δ' ἐκτεθέντα συνετάχθησαν πρὸς ἄλλον σκοπὸν. Κύριον δὲ τὰ βιβλία τοῦ λαοῦ γνώρισμα ἔχουσι τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν γράψας μένει ἐν τῷ σκότει, τὰ δὲ γεγραμμένα ἐξαγγέλλουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ἀντιλαμβάνεται δὲ αὐτῶν ὁ λαὸς εὐχερῶς, καὶ

ἀναγινώσκει αὐτὰ προθύμως, καὶ ὠφελεῖται ἐξ αὐτῶν θεοδωκῶν. Δὲν εἶναι δὲ πρᾶγμα εὐκόλον ἡ συγγραφή βιβλίου πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, ἤτοι πρὸς διδασκαλίαν τοῦ φοβεροῦ καὶ πανουργοῦ μικροῦ αὐτοῦ νηπίου, τὸ ὅποιον ἀποστρέφεται τὸ διδάσκεισθαι καθ' ἡσυχίαν, οὐδεμίαν δὲ ἄλλην γινώσκει γλῶσσαν, εἰμὴ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἣν γινώσκει μόνος ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ δαιμόνιοι.

Ἄλλ' ἐπειδὴ περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ ὁ λόγος, καθ' ἡμᾶς οὔτε ὁ καιρὸς, οὔτε ὁ τόπος εἶναι ἀναρμόδιος πρὸς ἔκφρασιν μεγάλης τιнос εὐχῆς.

Ποίας ;

Ἡ δυτικὴ Εὐρώπη ἀνέκυψε καὶ ἀτεκμήρω ποσεύεται τάχει ἀφ' ἧς ἀπέσεισε τῆς γραμματικῆς τῆς λατινικῆς τὸν ζυγόν. Τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς ὁ κλοιὸς δὲν καταβαρύνει ἀρὰ γε τοὺς φοιτῶντας εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα παιδῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ; Ὁμολογοῦμεν ὅτι σπουδαῖος καὶ τέλειος ἑλληνὶς γυμνὸς ἑλληνικῆς μαθήσεως εἶναι τι ἀκατάληπτον. Ἄλλ' ὅτι ἐπιβάλλεται τοῖς ὀλίγοις εἶναι πάντῃ ἀσύμφορον ἔθνη ὀλοκλήρω. Καὶ πότε ; Ὅταν ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ προσκᾶπτη καὶ εἰς τὰ στόματα καὶ εἰς τὰς γραφίδας τῶν κρατίστων. Ὅλα τὰ ἀλθῶς πεφωτισμένα ἔθνη ἔχουσι γλῶσσαν αὐτάρκη, ὥστε δυνατόν εἶναι νὰ ὑπάρξῃ σοφώτατος Εὐρωπαῖος, οὐδεμίαν ἄλλην γινώσκων γλῶσσαν, εἰμὴ τὴν πάτριον. Ἑλλήν δ' ἐπιστήμων ἢ φιλόλογος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ σήμερον χωρὶς νὰ γινώσκῃ σοφοῦ τιнос ἔθνος ἄλλοφύλλου τὴν γλῶσσαν. Ἄλλ' οὐδέποτε ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα θέλει κατασταθῆ αὐτάρκης, ἐὰν δὲν συνταχθῇ γραμματικὴ τις τῇ ἑλληνικῇ λαφ' ἀρμόζουσα. Μέγας δὲ θέλει εἶσθαι τοῦ γένους ἡμῶν εὐεργέτης ὁ τοιαύτης γραμματικῆς συγγραφεὺς.

Καὶ ἄλλη δὲ τις εὐχὴ δὲν εἶναι καταφρονήσεως ἀξία, ἡ ἀκόλουθος :

Ἡ εἰς τοὺς παῖδας διδασκαλία τῆς πατρῴας αὐτῶν θρησκείας ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι ὅπως ἀμωμος, διότι ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος κατήχησις γίνεται ἐν εἴδη μαθήματος, ἀπλῶς καὶ ἀποσιώσεως ἕνεκα. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ μάθῃ ὁ παῖς τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ κατηχησίᾳ περιεχόμενα, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ πιστεύῃ αὐτὰ. Ἡ πίστις ὅμως εἰς τὸν Θεὸν δὲν διδάσκεται, ἀλλ' ἐμποεῖται. Ἐμποεῖ δὲ αὐτὴν οὐχὶ ὁ κοινὸς λόγος, ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τοῦ διδασκόντος, τοῦ ἱερέως, τοῦ ἀρχόντος, τοῦ ἡγουμένου, καὶ παντὸς ἄλλου προκαθημένου καὶ προσετώτος. Ἀπαιτεῖται ἀρα μεγίστη προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκόντων τοῦ παῖδος τοῦ λαοῦ τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα, ἵνα ᾖναι οὐχὶ μόνον λόγων ῥητῆρες, ἀλλὰ καὶ ἔργων πρῆκτῆρες.

Καὶ ταῦτα μὲν γενικώτερον περὶ τῆς δεκάτης Συναγωγῆς. Ἀσπτομερέστερον δὲ καὶ συγκεκριμένως τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτεθέντα ἐξετάζοντες, καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἐφικτὸν τοῦ καιροῦ καὶ τῶν περιστάσεων, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τέλειον, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν, τὸ μὲν ἤδη ἐν τοῖς τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν σπαργάναις λαμβάνον τὴν πρώτην τροφήν, θραβεύομεν τοὺς κρατιστεύοντας, δίδοντες αὐτοῖς τὰ ὠρισμένα θραβεῖα, ὡς ἀρβῶνας τοῦ μέλλοντος μᾶλλον, ἢ ὡς ἀμοιβὰς τοῦ παρελθόντος. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς, διότι εἰς αὐτὴν ἀνετέθη ἡ τελείων καὶ ἐπιστήμη σοφῶν τεχνουργῶν δημιουργία.

Ἡ πολυτεχνικὴ σχολὴ ἐτέθη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ἐθνικοῦ χεῖμαρῶν ὡς πέτρα τις μεγάλη πρὸς ἀποτροπὴν τῶν πολλῶν ἀπὸ τῶν πρᾶνῶν καὶ μαλακῶν πρὸς τὴν ἐργάνην Ἀθηνᾶν, ἧς ἡ δύναμις σκέπει, πλουτίζει καὶ ζωογονεῖ τὰ ἔθνη, ἀρχει τῆς γῆς καὶ δεσπόζει τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ἐξεπλήρωσεν ἡ σχολὴ αὕτη τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ; Κατὰ κακὴν μοῖραν ὁ ἐξαιρετὸς αὐτῆς φίλος, ὁ σώφρων καὶ φιλόπολις Στουρνάρης, ἠρπάγη καὶ τὸ μέγα τοῦ ἀνδρός αὐτοῦ διανόημα δὲν ἔλαβε τὴν δέουσαν ὑπόστασιν. Ὅπως δὴποτε ὅμως ἡ σχολὴ ἐπαισθητῶς προώδευσε, τὴν ἀληθινὴν δ' αὐτῆς πρόδον μαρτυρεῖ ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ ἢ πρὸς τὰ σιδηρὰ ἔργα τροπή.

Τέσσαρας δὲ μακρὰς ἀριθμεῖ τὸ ἀνθρώπινον γένος περιόδους, τὴν τῆς πέτρας, τὴν τοῦ χαλκοῦ, τὴν τοῦ σιδήρου, καὶ τὴν ἤδη ἀρχομένην ἐφαρμογὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὰς τέχνας, ἧς οὐκ ἔσται τέλος, διότι αἱ κοσμογόνοι φυσικαὶ δυνάμεις ἀπορρέουσιν ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου Θεοῦ.

Προσφέρεται λοιπὸν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν τὸ χρυσοῦν *ρομισματοσύμημον Α' τάξεως* ὡς ἐνθόμημα τῆς ὑποχρέωσως, ἢ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἀνεδέχθη τοῦ νὰ καταστήσῃ δηλ. κινήν τῇ ἑλληνικῇ λαφ' τὴν ἐν ταῖς τέχναις ἐφαρμογὴν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας, τῆς μηχανικῆς, καὶ παντὸς ἄλλου θεωρήματος ἀληθινοῦ, κατὰ μίμησιν τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν, εἰς ἃ ἡ πρακτικὴ ἐπικρατεῖ ἐπιστήμη.

Μετὰ τὴν πολυτεχνικὴν σχολὴν ἔρχεται ἐν τῇ τάξει τῶν σχολείων τοῦ λαοῦ τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα. Ἄπαντες δὲ συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ σχολεῖον αὐτὸ δὲν ἐξήλθε τῆς τροχιάς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιμόνως μένει εἰς ὃ καὶ ἐκλήθη τοῦτο δὲ μέγα νομίζεται κατόρθωμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα τοῦ Ἰκάρου, τοῦ ὑπερβάντος τὰ ὄρια τῆς πτήσεως αὐτοῦ παρὰ τὰς συμβουλάς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαιδάλου.

Τὸ δὲ ὄρφανοτροφεῖον, περὶ οὗ πρόκειται, πραγματικῶς εἶναι σχολεῖον τοῦ λαοῦ διότι πολλὰ τοῦ λαοῦ παι-

διά πτωχὰ καὶ ἔρημα διδάσκονται ἐν αὐτῷ κοινὰς καὶ χρῆσιμους τέχνας· μαρτύρια δὲ τῆς προόδου αὐτῶν ἀναντρήτητα πρόκεινται ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς Ἐκθέσεως αἰθούσῃ πολλὰ διὰ τοῦτο δίδομεν αὐτῷ χρυσοῦν *ρομισματοσύμημον Β' τάξεως*.

Ἄλλ' ἀρὰ γε δὲν ἦτο δυνατόν ἡ τοῦ ὄρφανοτροφείου αὐτοῦ διεύθυνσις νὰ ὑποδοθῆσθαι τὴν τεχνικὴν τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόμενων παιδῶν διδασκαλίαν διὰ τῶν μηχανημάτων ἐκείνων, ὅσα ἐν Εὐρώπῃ ὑπερτοῦσι καὶ τὸν θαναυρότερον τεχνίτην, καὶ κατὰ τινα τρόπον ἀναβιβάζουσι τὴν τέχνην εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ κοινοῦ ; Ἄν τοῦτο ἐγένετο, καὶ τὰ ὄρφανὰ ἦθελον ἐξέρχασθαι ἐκ τοῦ σχολείου αὐτῶν τελειότερα, καὶ τὰ χειρωνακτικὰ ἔργα ἦθελον παρ' ἡμῖν ἀποκτῆσαι τύπους τελειότερους καὶ σχήματα ἀκριβέστερα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ τῶν ἐργαζομένων ἡ τιμὴ ἦθελον ἐλαττωθῆ, καὶ τὰς ἐθνικὰς τῶν Ὀλυμπίων πανηγύρεις ἦθελον κατακοσμεῖ πράγματα ἀξιολογώτερα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τοῦ ὄρφανοτροφείου καὶ τῶν κυβερνῶντων αὐτὸ, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν τε ὄρφανῶν καὶ τῆς πατρίδος.

Μετὸ τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων ἔπεται τὸ τῶν ὄρφανῶν κορασίων, ὃ Σεπτῆ δέ-ποινᾳ ἐθεμελίωσε καὶ γυναῖκες εὐγενεῖς μητρικῶς κυβερνοῦσι. Κρίνομεν δὲ αὐτὸ ἄξιον ἀργυροῦ *ρομισματοσύμημον Α' τάξεως*, διότι παραλλήλως πρὸς τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων βαίνει, καὶ τὰ ποικίλα αὐτοῦ τεχνουργήματα οὐδενὸς ἄλλου ὁμοίου αὐτοῖς ἔργου εἶναι ὑποδεέστερα.

Ἄλλὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀράχνηα ἔργα τῶν ὑποτρόφων τοῦ ὄρφανοτροφείου ἀρμόζουσιν εἰς τοιαύτας πτωχὰς παρθένους ; Ἰδοῦ τι πολλοὶ λέγουσι.

Κατὰ τινας, τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν κορασίων συνέστη ὅπως ἐτοιμάζῃ θαλαμηπόλους τοῖς ὑψιδόμοις οἰκίαις. Ὁ ὀρθὸς ὅμως λόγος λέγει ὅτι τὸ ὄρφανοτροφεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ παρασκευάζῃ ἀνδρώδεις καὶ ἐργατικὰς γυναῖκας τῇ λαφ, καὶ οὐχὶ κομψὰς θεραπεῖνας τοῖς πλουσίοις. Ἄλλ' εἶναι πιθανόν ὅτι κόρη πτωχῆ θέλει καταστῆ ἀνδρώδης γυνὴ τῇ βοηθείᾳ νημάτων ἀράχνης ; Ὅποια τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἔργα, τοιαῦτα συνήθως εἶναι καὶ τὰ βουλεύματα, καὶ αἱ κλίσεις αὐτοῦ. Ἐν γένει δὲ βλάπτει τὸ πτωχὸν καὶ ὄρφανόν κοράσιον ὅ,τι δὲν εὐκολύνη τὴν μετὰ χρῆστοῦ τεχνίτου σύζευξιν αὐτοῦ καὶ ἀρμονικὴν συμβίωσιν. Δὲν ἦτο δὲ προτιμητέα ἢ εἰς τὰ πτωχὰ τοῦ ὄρφανοτροφείου κοράσια διδασκαλία τῆς ὑφαντικῆς, ἢ τῆς ταππητουργίας, ἢ ἄλλης τιнос χρῆσιμου τέχνης, βοηθουμένης διὰ μηχανῆς εὐμεταχειρίστου καὶ εὐώνου ;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ὄρφανοτροφείου ἐξερχομένη κόρη πρέπει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς προίκα καὶ ἐρόδιον τοῦ βίου τέχνην τινα, καὶ αὐτὴ καὶ τῇ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ τῇ λαφ' χρῆσιμον διότι τὰ πλουσίοις πρέποντα ποικίλματα καὶ λεπτοεργήματα ἀγοῦσι κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως τὰς πτωχὰς, τὰς ἐργαζομένας αὐτὰ, καὶ εἰς χρῆσιν αὐτῶν τοῦτο δὲ φθείρει οὐχὶ μόνον αὐτὰς τὰς ἐργαζομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας πτωχὰς, εὐκόλως παρσυρρομένας εἰς μίμησιν. Ἐὰν δὲ ὁ περιώνυμος ἀρχαῖος Λύσανδρος δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ νὰ δεχθῶσι τὰ πολυτελῆ ἱμάτια, τὰ ὅποια ἐπέμψεν αὐταῖς Διονύσιος ὁ τύραννος, φοβούμενος ὁ αὐστηρὸς ἐκεῖνος Σπαρτιάτης μὴ διὰ ταῦτα μᾶλλον αἰσχυρὰ φηνώσι, πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ οὐδὲν ὄντες, πρέπει νὰ ἀποτρέπωμεν ἀπὸ τῶν τριχάπτων τὰς ὄρφανὰς καὶ ἐρήμους κόρας τοῦ λαοῦ, φοβούμενοι μὴ διὰ τρυτὰ καὶ ἀηδέστεραι φανῶσι, καὶ δυστυχέστεραι κατασταθῶσιν.

Ἄλλ' ἐν τίνι δικαίωματι, ἕως εἶπη τις, οἱ Ἑλλανοδίκα ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὰ τῶν ὄρφανοτροφείων ;

Κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐκθέσεως οἱ τῆς δεκάτης Συναγωγῆς Ἑλλανοδίκα κατὰ καθῆκον ἐπεμβαίνουσι καὶ ἀναμιγνύονται εἰς τὰ ἀποβλέποντα τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ λαοῦ πρόδον. Ὅσοι δὲ ἀπέστειλαν πράγματα εἰς τὴν Ἐκθεσὶν οἰκεία βουλῇ ὑπεβλήθησαν εἰς τῶν Ἑλλανοδικῶν τὴν κρίσιν. Ἐὰν δ' ἐκ τῆς Ἐκθέσεως δὲν προκύψῃ διδάγμα τι ὠφελίμον τῇ λαφ, πρὸς τί αὕτη ἐγένετο ;

Πόσαι ψεκᾶδες βροχῆς, καὶ κατ' ἐλάχιστον παραφερόμεναι, ἀντὶ νὰ καταπέσωσιν ἐντεῦθεν τῆς ῥάχως τῶν ἄλπεων, καταπίπτουσιν ἐκεῖθεν, καὶ ἀντὶ νὰ χυθῶσι μετὰ τοῦ ῥήνου εἰς τὴν βόρειον θάλασσαν, ἐκβάλλονται μετὰ τοῦ Δουναβέως εἰς τὸν Βῦξινον Πόντον ! Ἀπαραλλάτως καὶ τὰ ἔθνη, μικρὸν τι κατ' ἀρχὰς παρεκτρεπόμενα, ἀπομακρύνονται ἐπὶ τέλους τοῦ τελικοῦ αὐτῶν σκοποῦ τόσον, ὅσον ἡ Ἀνατολὴ ἀπὸ τῆς Δύσεως ἀπέχει. Ἰπάρχει δὲ παρεκτροπὴ μείζων τῆς θρυπτικῆς παιδεύσεως τῶν θυγατέρων τοῦ λαοῦ ; Δρόσος καὶ χνοὺς εἶναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, τὰ ἐν τῇ Ἐκθέσει, ἔργα πρέποντα εἰς ἔθνος ἀβροδίαιτον, καὶ οὐχὶ εἰς λαὸν, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τρώγοντα ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἔχοντα, εἰμὴ ὅσα πτωχὰς.

Πρὸς τί λοιπὸν τὰ θραβεῖα ἐδόθησαν ; Ἰσως ἄλλος τις ἐρωτήσει.

Ἐπ' ἐλπίδι μέλλοντος τελειότερου, διὰ νὰ μὴ σβεσθῇ τὸ τυφόμενον λίνον, διὰ νὰ μὴ ἀποκοπῇ ὁ συντετριμμένος κάλαμος. Μετὰ χειρὸς δὲ μαλακῆς ἀποτρέπονται ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ κατάντη φορᾶς οἱ λαοὶ οἱ νῆπιοι, οἵτινες ἐκ τῶν ἀνθέων τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τῆς σοφίας, ἀντὶ τοῦ μέλιτος, τὴν ὄσμην καὶ τὴν

χροιάν άντλοῦσι, τοῖς ὀνόμασι μάλλον, ἢ τοῖς πράγμασι προσέχοντες. Καθὼς δὲ ἡ δρῦς χρησιμεύει ὡς στήριγμα τῆ ἀνορθωμένη ἀμπέλω, ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ τῶν Ὀλυμπίων ἔκθεσις πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ τοῖς χρῆζουσιν ὀδηγίας, βοηθείας, ὑποστηρίγματος.

Πάσης ὁμῶς ὀδηγίας καὶ βοηθείας καὶ παντὸς ὑποστηρίγματος εἶναι χρησιμώτερα τοῖς ἀνατρέφουσιν τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ τὰ τῶν προγόνων ἡμῶν διδάγματα, τὰ τὴν πολλῆς ἀχλὺς καὶ ἀμβλύτητος γέμουσαν διάνοιαν τῶν ἐθνῶν ἐκκαθαρίζοντα. Ἀληθῶς δὲ δὲν ὑπάρχει περὶ γυναικείας ἀνατροφῆς διδάγμα ὀρθότερον τοῦ παραδείγματος τῆς Λακαίνης ἐκείνης, ἣτις «Σεμνυνομένης γυναικὸς τινος Ἴωνικῆς ἐπὶ τινι τῶν ἐαυτῆς ὑφασμάτων, ὄντι πολυτελεῖ, ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας αὐτῆς υἱοὺς, ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα, εἶπε, πρέπει νὰ ᾖναι τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς τὰ ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπιτρέπεται αὐτῇ νὰ ἐπαίρηται καὶ νὰ μεγαλαυχῆ.» Εἶθε δὲ ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ αἱ νέαι Ἕλληνίδες τοιαῦτα νὰ ἐτοιμάσωσι πρὸς ἐπιδειξίν ἔργα, διότι πρὶν ἢ τούτο κατορθωθῆ, ἀκατόρθωτος εἶναι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀνάστασις.

Μετὰ τὰ ὄρφανοτροφεῖα καὶ τοὺς παρθενῶνας παράγουσι κατὰ σειρὰν οἱ μαθηταὶ τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς ἢ βραβείων ἢ ἐπαίνων ἄξιοι, καὶ πρῶτοι πάντων ἡγοῦνται, καίπερ μεταγενέστεροι, οἱ τοῦ σιδήρου ἐργάται. Ἠγοῦνται δὲ αὐτοὶ, φυσικῶ τῷ λόγῳ, διότι ὁ σίδηρος εἶναι καὶ τοῦ χρυσοῦ πολυτιμότερος. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ δύναμις τῶν λαῶν γινώμενα ἔχουσι τὴν ἐν αὐτοῖς τοῦ σιδήρου χρῆσιν.

Μετὰ χαρᾶς δ' ἐπιπροφορήθημεν ὅτι τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς οἱ φοιτηταὶ ὄρθην ἔχουσι περὶ τοῦ σιδήρου ἰδεάν, καὶ ἰδοὺ καὶ πατρὸς εὐπόρου τέκνον, καὶ νεανίας ἀπολυτήριον γυμνασίῳ ἔχων, καὶ ἄλλοι εὐπορωτέρων δυνάμενοι νὰ τραπῶσιν ὁδὸν μαθητῶν ἐργάζονται μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου τὸν σίδηρον, καὶ εἰς μαρτύριον τούτου εὐδόκιμα σιδηρὰ αὐτῶν ἔργα ἐξέστησαν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς ἑκθέσεως Συναγωγῆ· τούτο δὲ σημαίνει, ὅτι τὸ ἔθνος ἐνόησεν ἤδη τὰ προτερήματα τῆς χρήσεως τοῦ σιδήρου, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς πηγάζουσαν δύναμιν, πρὸς ἣν οὐδὲν ἰσχύος εἶδος ἰσοφαρίζει. Εὐχόμεθα δὲ νὰ ἴδωμεν τὴν τοῦ σιδήρου τέχνην ὅσων ἔνεστι τάξιον εἰσαγομένην καὶ εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον τοῦ Κατζῆ Κώστα, διότι τὰ σιδηρουργικὰ ἔργα δὲν ἀπηξίωσαν οὐδὲ ἄνδρες σοφοὶ καὶ περίεργοι, οὐδὲ βασιλεῖς.

Περιορίσαμεν δὲ τὰς ἀμοιβὰς τῶν μαθητῶν τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ τέλει τῆς παρουσίας κρίσεως κατάλογον εἰς βραβεῖα καὶ ἐπαίρους. Ἡδυνάμεθα ὁμῶς, καθ' ἃ ὁ κανονισμὸς τῆς ἑκθέσεως ὀρίζει, νὰ προσφέρωμεν τοῖς παρέχουσιν ἀσφαλτοῦς προόδου σημεῖα καὶ χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς τελειοποίησιν αὐτῶν. Ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς συμφερότερον εἶναι νὰ πλουτισθῶσι διὰ τῶν χρηματικῶν αὐτῶν βοηθημάτων καὶ ἡ πολυτεχνικὴ σχολή, καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον Κατζῆ Κώστα, καὶ τὸ τῶν ὀρφανῶν κορασίῳ, πρὸς ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνικῶν μηχανημάτων, δι' ὧν δυνατὸν εἶναι νὰ διαδοθῆ συγχρόνως εἰς πολλοὺς ἢ ἐπιστήμη καὶ ἡ τέχνη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν κυβερνητῶν τὰ ἰδρύματα αὐτά. Ἄν δ' ἐξοχῶς τις νοῦς ἐν τῷ μέσῳ προκύψῃ, τότε ἄς βοηθῆται ἰδίως καὶ ἐξαιρέτως.

Ἄλλ' εἰς τί δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι τὰ βραβεῖα καὶ οἱ ἐπαῖροι τῶν Ἑλλανοδικῶν, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἰδίως καὶ ἐπισταμένους ὁμῶς δὲν ἐξετάσῃ τὴν τῶν Ὀλυμπίων πανύγερην, καὶ ὀδηγομένη ἐξ αὐτῆς δὲν ἐπιμελήθῃ τῶν ἐπιμελείας χρῆζόντων; Δὲν ἀρκεῖ ὅτι ἡ παρούσα ἔκθεσις ὑπερέχει τῆς πρὸ αὐτῆς· διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι μόνον ἐπὶ τῆς Γῆς, ἀλλὰ πολλὰ ἔθνη, γένη πολλὰ προτρέχουσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνῶν. Ἀμφίβολον δὲ εἶναι, ἐὰν τὸ μεταξύ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἡμῶν διάστημα ὁ σημεῖρα αὐξάνει, ἢ ἐλαττοῦται. Ὅ,τι δὲ λυπεῖ πάντα, καὶ ὁπωσοῦν δυνάμενον νὰ ἐνοήσῃ τὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ τέχνῃ τάξιν ἡμῶν, εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἑκθέσεως ἑλλειψὶς τῶν ἔργων ἐκείνων, ἃ ὁ ἄνθρωπος καταργάζεται τῇ βοηθείᾳ τῶν φυσικῶν καὶ μηχανικῶν ἐπιστημῶν, καὶ δι' ὧν ἐπικρατεῖ ἐν τῷ κόσμῳ. Θέλωμεν δὲ κρείττονα ταύτης ἀπόδειξιν τῆς ἐλλειποῦς ἡμῶν παιδείσεως; Μάτην σήμερον ἐλκυστίνδα ἀγωνίζεται νὰ πρωτεύσῃ ὁ ἐν ταῖς φυσικαῖς καὶ μηχανικαῖς ἐπιστήμαις ἔσχατος· διότι καὶ ὁ πόλεμος σήμερον οὐδὲν εἶναι, εἰμὴ ἐπιστήμη. Τὰ ἔθνη μάλιστα τὰ ὀλιγάριθμα διὰ μόνης τῆς ἐπιστήμης δύνανται ν' ἀναπληρώσωσι τῆς πληθοῦς τὴν ἑλλειψιν, διότι ὁ κενὸς τοῦ ἀκοντίου παρήλθε.

Τί λοιπὸν ποιητέον;

Καθὼς ἐν ταῖς νομαῖς ἡ μέλισσα διώκει τὸ ἄνθος, τὸ δὲ αἰγίδιον τὸν θαλόν, ἀλλὰ δὲ ζῶα τὸ σπέρμα καὶ τὸν καρπὸν, οὕτω καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐτέροις ἐτέριον ἐρῶς. Τὸν φιλότιμον λοιπὸν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑκθέσει ἀριστευσάντων ἡ Κυβέρνησις ἄς βραβεύσῃ τὸν ἔχοντα χρημάτων χρεῖαν, ἄς βοηθῆσῃ χρηματικῶς τὸν ἄλλης ἐπικουρίας δεόμενον, ἄς συνδράμῃ καταλλήλως· πρὸ πάντων δὲ καὶ κυρίως ἄς πληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς ἐθνικῆς παιδείσεως, τρέπουσα τὰς διανοητικὰς τῶν νέων δυνάμεις καὶ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν φιλῶν θεωριῶν εἰς ἐπιστήμας παραγωγὸς ὠφελείας ὑλικωτέρας, εὐμερίας καὶ ἰσχύος πολιτικῆς· διότι καὶ πολλὰ τοῦ ἔθνους χρήματα, καὶ αἱ διανοητικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις, καὶ τὸ πολυτιμότερον ἀνάλωμα, ὁ χρόνος, καταναλίσκονται νῦν χωρὶς τῆς προσηκούσης τοῦ λαοῦ ὠφελείας. Ἐν τούτοις ὁ λαὸς καὶ κοιτιᾷ, καὶ εἰσφέρει, καὶ φρουρεῖ, καὶ στρα-

τεύεται. Πρὸς τίνα σκοπὸν; Ἄλλοις ὑπηρετῶν ἀναλίσκονται. Ὅταν ὁμῶς προπότιως φωτισθῇ, τότε ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ δὲν θέλει ματαίως ποτίζει τὴν γῆν, τότε τὰ ἔργα αὐτοῦ θέλουσι κατακοσμεῖ τὰς ἐθνικὰς αὐτοῦ πανηγύρεις, τότε ἑαυτῷ πεποιοῦς ἀκατοκρίτως θέλει λέγει, Ἰδοὺ ἐγώ.

Εἶθε ἡ παρούσα ἔκθεσις νὰ χρησιμεύσῃ τῇ ἐπομένῃ. Εἶθε δὲ νὰ τύχῃ καὶ ἐκείνη ἐπιμελητῶν, οἳ ἀνεδείχθησαν οἱ τῆς παρουσίας, ὧν ἡ προθυμία πολλὰ ἐπλήρωσε κενὰ, πολλὰ δὲ ἀνώμαλα ἐξωμάλυνε. Προθυμία δ' ἐν παντί ἐργῶ ἀθυμίας διαφέρει. Ἐν συνόψει, ἐν τῇ δεκάτῃ Συναγωγῇ, ἣτοι ἐν τῇ Συναγωγῇ τοῦ λαοῦ, οὐδὲν εὐρόντες ἔργον τοῦ λαοῦ, κατ' ἀνάγκην ἐστράφημεν πρὸς τὰ ἔργα σχολείων τινῶν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐταβήσαμεν αὐτὰ τῇ στάθμῃ τῆς ὠφελείας τοῦ λαοῦ· ἐβραβεύσαμεν δὲ πρὸ πάντων τὴν πολυτεχνικὴν σχολὴν, τὸ ὄρφανοτροφεῖον Κατζῆ Κώστα, καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν κορασίῳ, διότι τὰ τρία ταῦτα ἰδρύματα καὶ ἀληθῆ εἶναι τοῦ λαοῦ σχολεῖα, καὶ ἀληθῶς κύριον ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ. Ἐλαττωμένον δὲ περὶ αὐτῶν παρήρσιαστικώτερον, διότι ἀφ' ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ὡ παρήθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Ἀπαιτεῖ δὲ ἡ παρὶς παρ' αὐτῶν τῶν τριῶν σχολείων, ἃ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐπιεικεῖς κυβερνώσι, τὴν τελειοποίησιν τῶν κοινωφελῶν τεχνῶν καὶ τὴν διάδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν λαόν. Ἄν δὲ τούτο πράξωσι, πᾶσα αὐτοῖς πρέπει τιμὴ καὶ πᾶσα δόξα.

Παρ' ὀλίγον παρετρέχον ἐν σιωπῇ τὸν πρῶτον τὴν τάξιν Ἑλληνικῶν παρθενῶνα, τὸν λεγόμενον Ἀρσάκειον, τὸν ἐτοιμάζοντα καὶ χερίμα τῷ λαῷ βιβλία, καὶ διδασκάλους τῶν θυγατέρων τοῦ λαοῦ. Πᾶσαν λοιπὸν πληροῦντες δικαιοσύνην, ἀπενόμενον καὶ εἰς τὸν παρθενῶνα αὐτὸ τὸ χρυσοῦν νομισματόσημον Α' τάξεως. Ἐπειδὴ δὲ οἱ φρόνιμοι πραγμάτων ἐπιστάται ποτὶ τὸν λίθον τὰν σπάρταν ἄγουσι καὶ οὐκ ποτὶ τὰν σπάρταν τὸν λίθον, καὶ τὸ Ἀρσάκειον συμφέρει νὰ κανονίσῃ τὰ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν στάθμην τοῦ ἔθνους, ἐὰν θέλῃ ὄλαι αὐτοῦ αἱ ἐνέργειαι καὶ ὄλαι αὐτοῦ αἱ δυνάμεις τὸ πρέπον νὰ φέρωσιν ἀποτελεσμα.

Ἔπεται ὁ κατάλογος τῶν βραβευομένων μαθητῶν τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς.

Μηχανουργοί.

Καραγιάννης. Ἔργα αὐτοῦ· σήμαντρον ἠλεκτρικόν, γαλβανόμετρον. Ἄμοιβή, ἀργυρῶν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Νικητόπουλος. Ἔργα αὐτοῦ· στρόφαλος σιδηροῦς καὶ κρουνοῦ ἐξ ὀρειχάλκου. Ἄμοιβή, χαλκοῦν νομισματόσημον.

Ἀετιάκης. Ἔργα αὐτοῦ· ἔκκεντρον, ἰχνογραφήματα. Ἄμοιβή, χαλκοῦν νομισματόσημον.

Συραδινός. Ἔργα αὐτοῦ· πρίων σιδήρου, κλειθρον, ἰχνογραφήματα. Ἄμοιβή, χαλκοῦν νομισματόσημον.

Πέρβελις. Ἔργα αὐτοῦ· μέγας διαβήτης σιδηροῦς. Ἄμοιβή, ἔπαιρος.

Π. Κυριακοῦ. Ἔργα αὐτοῦ· τροχὸς σιδηροῦς τετρονευμένος. Ἄμοιβή, ἔπαιρος.

Ζωγράφοι.

Π. Πανταζῆς. Ἔργα αὐτοῦ· εἰκόνες σιδηροργείου, κεφαλῆς ἀνδρὸς, γραίας πλεκούσης. Ἄμοιβή, ἀργυρῶν νομισματόσημον Β' τάξεως.

Π. Αεμιέσης. Ἔργα αὐτοῦ· εἰκόνες γραίας πλεκούσης, νεάνιδος σταχειολογούσης. Ἄμοιβή, χαλκοῦν νομισματόσημον.

Δ. Ἀρτινός. Ἔργον αὐτοῦ· σκιαγράφημα γραίας πλεκούσης· βραβεῖον, ἔπαιρος.

Γ. Τριανταφύλλου. Ἔργον αὐτοῦ· σκιαγράφημα Ἀγριππίνης· βραβεῖον, ἔπαιρος.

Γλύπται.

Ἐφῆκος Χάουκολ. Ἔργα αὐτοῦ· ἀνάγλυφον ἀφροδίτης ἐξ ἀγάλματος, καὶ ἄλλο ἀνάγλυφον. Ἄμοιβή, ἀργυρῶν νομισματόσημον Β' τάξεως.

- M. Καΐσαρ.* Ἔργον αὐτοῦ Ἀφροδίτη ἐκ γύψου. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.
I. Χαλεπᾶς. Ἔργα αὐτοῦ Ἡρας κεφαλὴ, κοσμήματα ἀξιδόλογα. Ἀμοιβή χαλκοῦν ρομιματόσημον.
I. Μαλακατές. Ἔργον αὐτοῦ προτομὴ σατύρου. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.
A. Σ. Πέτας. Ἔργον αὐτοῦ ἀνάγλυφον ἐξ ἀναγλύφου τοῦ παρθενῶνος. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.

Ἀρχιτέκτονες.

- B. Σταματόπουλος.* Ἔργα αὐτοῦ κοσμήματα ἀρχιτεκτονικά. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.
K. Κουρατζής. Ἔργον αὐτοῦ σχέδιον οἰκίας. Ἀμοιβή χαλκοῦν ρομιματόσημον.
N. Κουμέλης. Ἔργον αὐτοῦ οἰκίας σχέδιον. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.
Ἀνδρόνικος. Ἔργον αὐτοῦ κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν. Ἀμοιβή, ἔπαιρος.
B. Τομπρόπουλος. Ἔργα αὐτοῦ σκιαγραφήματα κεφαλῆς Ἡρας κιονοκράνου. Ἀμοιβή, ἔπαιρος.

Ζωγράφος.

- Ἰωάννης Λαζαρίμος.* Ἔργα αὐτοῦ χωρογραφήματα ἀξιδόλογα. Ἀμοιβή, ἀργυροῦν ρομιματόσημον *B.* τάξεως.

Κοσμηματογράφος.

- N. Μοροζίνης.* Ἔργα αὐτοῦ ἀπεικόνισμα κιονοκράνου, σκηνογραφήματα. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.

Χαλκογράφος.

- K. Πρινάρης.* Ἔργα αὐτοῦ χαλκογράφημα, ζυλογράφημα. Ἀμοιβή, χαλκοῦν ρομιματόσημον.

Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ Συναγωγῇ ἐκτεθέντων βιβλίων οὐδεὶς λόγος ;
 Συμφέρι αὐτοῖς μᾶλλον ἢ σιωπῇ, ἢ ὁ λόγος. Κρίνομεν ὅμως ἐπαίνου ἀξία.
 Τὴν περὶ μεταφυτεύσεως δένδρων καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους πραγματείαν Δημητρίου Χριστίνη.
 Τὸ δοκίμιον περὶ ἀγροτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὑπὸ Δ. Δελαβερνῆ, μεταφράσει Κ. Φωστηροπούλου. Τμῆμα πρῶτον.

Οἱ Ἑλληνοδίκαι

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, πρόεδρος.

Γ. ΖΩΧΙΟΣ, εἰσηγητής.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟΥ 1870.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'

(Κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1871).

Παρήσαν τὴν ὁρισθεῖσαν ὄραν ὁ πρόεδρος κύριος Δ. Χρηστίδης, ἐκ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Α. Θεοφιλάς τῆς Α' Συναγωγῆς, I. Καρπούνης καὶ X. Ν. Φιλαδελφεὺς τῆς Β' Συναγωγῆς, N. Μεταξᾶς, I. Ἀποστολόπουλος, Πολ. Κορωνάιος τῆς Γ' Συναγωγῆς, I Τσάτσος, N. Κορέσιος, Γ. Μαντζαβίνος τοῦ Α' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Χρ. Εὐαγγελίδης τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Α. Βουσάκης τοῦ Α' τμήματος τῆς Β' Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης, Α. Χρηστομάνος τοῦ Β' τμήματος τῆς Β' Συναγωγῆς, Δ. Παλάσκας τῆς ΣΤ' Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας τῆς Ζ' Συναγωγῆς, Γ. Γεωργαντᾶς τῆς Η' Συναγωγῆς, Ἐλδράϊχ, Δ. Χαραλάμπης τῆς Θ' Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχίος τῆς I' Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηροπούλος.

Ἀρξάμενης τῆς συνεδριάσεως ὁ πρόεδρος μετὰ προηγηθεῖσαν σύντομον προεισαγωγὴν ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Συνεδριον ὅτι, περατωθεῖσων τῶν ἐκθέσεων ὄλων τῶν Συναγωγῶν, πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀνίγνωσις αὐτῶν διὰ τὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ κύριοι Ἑλληνοδίκαι καὶ φέρωσι τὴν ψήφον των ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων προτάσεων.

Δεκτῆς γενομένης τῆς προτάσεως τοῦ κ. προέδρου, ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἐπελήφθη τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων. Καὶ δὴ ἀνέγνω πρῶτην τὴν ἐκθεσιν τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Α' Συναγωγῆς.

Ὁ Ἑλληνοδικὸς κ. Ν. Κορέσιος ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸ διδόμενον ρομιματόσημον χρυσοῦν Α' τάξεως εἰς τὸ πρόπλασμα τοῦ ἀνδριάντος τῆς Πηνελόπης, ὅτι ἡ θράβευσις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ κανονισμοῦ (ἄρθρ. 50) εἶναι μεγάλη, διότι δὲν εἶναι τελειότης εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, πολὺ μᾶλλον διότι δὲν εἶναι εἰσέτι γεγλυμμένον εἰς μάρμαρον.

Ἀντιπαρατηρησάντων ἄλλων, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἐντελέστατον, καὶ ὅτι ἡ εἰς μάρμαρον ἐκτέλεσις αὐτοῦ οὐδὲν θέλει προσθέσει, διότι τοῦ τεχνίτου ἡ ἰκανότης καὶ εὐφυία καταδεικνύεται διὰ τοῦ προπλάσματος, τὸ Συνεδριον κατὰ πλειονοψίαν παρεδέχθη τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνοδικῶν τῆς Συναγωγῆς, ἥτοι τὴν ἀπονομὴν ρομιματόσημου χρυσοῦ Α' τάξεως.

Ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ προτάσεις τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης ἐγένοντο πικρῶς δεκταὶ μὲ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν, δεκτὴν γενομένην ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ὅτι ἅπασαι αἱ περὶ κατατάξεως εἰς λαχεῖον τῶν κατονομαζομένων ἐκθεμάτων προτάσεις τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνοδικῶν ἐν ταύτῃ τῇ Συναγωγῇ ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲν ἔχουσι κύρος πρὶν ἢ ἐκκαθαρσθῇ τὸ προῖον τῶν πραγματοποιηθησομένων γραμματίων.

τοῦ λαχείου, ὅποτε θέλει γείνει ἀναθεώρησις τῆς κατατάξεως.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Β' Συναγωγῆς.

Ὁ κ. Κορέσιος ἔκαμεν ὡσαύτως τὴν παρατήρησιν ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ διαγωνισμοῦ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Β' Συναγωγῆς διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ νομισματοσήμεου βραβεῖα εἶναι ἀνώτερα τοῦ δέοντος, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὰς πλάκας τοῦ θαλασίου χάρτου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐκτεθέντος καὶ τὸ κήριον σύμπλεγμα τῆς Ἐλισάβετ Ζάγαρη.

Τὸ Συνέδριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης, καὶ εὐρὸν αὐτὰς ὀρθὰς, παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν γνώμην αὐτῶν, ἐπομένως διετήρησε τὴν τάξιν τῶν βραβείων, ὅπως ὠρίσθησαν ταῦτα ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Φίλιππος Ἰωάννου.	Ι. Καρπούνης.
Γ. Ζωχιός.	Χ. Εὐαγγελίδης.
Α. Χρηστομάνος.	Ἄγγελος Βλάχος.
Στ. Παπακωστόπουλος.	Χ. Ν. Φιλαδέλφους.
Ι. Σ. Ἀποστολόπουλος.	Α. Βουζάκης.
Ν. Θ. Κορέσιος.	Θ. Α. Χελδράχ.
Γ. Χατζηφίλιος.	Ν. Β. Μεταξάς.
Κ. Δουρούτης.	Α. Βαρούχας.
Α. Θεοφιλάς.	

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'

(Κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου 1871).

Παρήσαν τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Χ. Ν. Φιλαδέλφους, Ἄγγ. Βλάχος τῆς Β' Συναγωγῆς, Ν. Μεταξάς, Ι. Ἀποστολόπουλος, τῆς Γ' Συναγωγῆς, Ι. Τσάτσος, Ν. Κορέσιος τοῦ πρώτου τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Χ. Εὐαγγελίδης, Ι. Χατζηφίλιος τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης, Α. Χρηστομάνος τοῦ Β' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας τῆς Ζ' Συναγωγῆς, Στ. Παπακωστόπουλος τῆς Η' Συναγωγῆς, Ἐλδράχ τῆς Θ' Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχιός τῆς Ι' Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς Συνεδριάσεως ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Ὁ κ. Α. Βλάχος ὡς εισηγητὴς τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Β' Συναγωγῆς καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην αὐτῶν

ἀναφέρει εἰς τὸ Συνέδριον ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκθεμάτων τῆς Συναγωγῆς τῶν ὑπέπεσαν εἰς λάθος τοῦ ὁποίου προτείνουσι σήμερον τὴν ἐπανόρθωσιν. Τὸν κ. Βουγιούκαν, ἐκθέσαντα τοπογραφικὸν χάρτην τῶν μεταλλείων καὶ ὄρυκτων τῆς Ἑλλάδος ἐβράβευσαν μόνον δι' ἐπαίρου, ἐν ᾧ, ὡς ἐπείσθησαν κατόπιν ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἀξιόπιστων καὶ εἰδημόνων, τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι ἀπλὴ ἀντιγραφή γεωγραφικοῦ χάρτου, ἀλλ' εἶναι ἔργον ἐπιστημονικόν, σπουδαῖον προτείνουσι διὰ τοῦτο ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν κ. Βουγιούκαν ἀντὶ τοῦ ἐπαίρου τὸ ἀργυροῦν νομισματοσήμεον Β' τάξεως.

Τεθέντος εἰς ψηφοφορίαν πρῶτον τοῦ ζητήματος, ἂν τὸ Συνέδριον δύναται νὰ ἐπανελεθῇ εἰς τὰ δεδικασμένα ὅταν οἱ Ἑλληνοδικαὶ τῆς ἀρμοδίας Συναγωγῆς προτείνουσι τροποποίησιν τινα εἰς αὐτά, τὸ Συνέδριον παμψηφεί παρεδέχθη τεθέντος δὲ δευτέρου εἰς ψηφοφορίαν, ἂν πρέπη ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν κ. Βουγιούκαν ἀντὶ τοῦ ἐπαίρου τὸ ἀργυροῦν νομισματοσήμεον Β' τάξεως, τὸ Συνέδριον ἐπίσης παρεδέχθη.

Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος ἐπρότεινε εἰς τὸ Συνέδριον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις τοῦ Κ. Πρινοπούλου, παραπονομένου ὅτι κακῶς ἐξετάσθησαν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἀρχιτεκτονικῆς σχέδια ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Β' Συναγωγῆς, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν τῆς Α', τὸ Συνέδριον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπανελεθῇ εἰς τὰ ἅπαξ ἀποφασισθέντα, ἀφ' οὗ δὲν ζητοῦσι τοῦτο οἱ Ἑλληνοδικαὶ τῆς ἀρμοδίας Συναγωγῆς.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Γ' Συναγωγῆς.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Ἑλληνοδικῶν τούτων τοῦ νὰ λάβῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων φροντίδα περὶ τῆς ὅπως δῆποτε διαθέσεως τοῦ ἐκθέματος τῶν ἀδελφῶν Μαλάκη, τὸ Συνέδριον ἀπεφάνθη πρῶτον μὲν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ τὴν φροντίδα περὶ τῆς πωλήσεως οὐδενὸς ἐκθέματος, δευτέρου δὲ ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοὶ Μαλάκαι ἐκοπίασαν πολὺ καὶ ἐδαπάνησαν οὐκ ὀλίγα διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐκθέματος τῶν, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ λαχεῖον τῶν Ὀλυμπίων, τὸ Συνέδριον γνωμοδοτεῖ νὰ συνδράμῃ αὐτοὺς ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, λαμβάνουσα ποσὸν τι γραμματίων λαχείου μέχρι χιλίων δραχμῶν, ἂν ἀποφασίσωσιν οἱ ἀδελφοὶ Μαλάκαι νὰ θέσωσιν εἰς λαχεῖον τὸ ἔργον τῶν τούτων.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν αὐτῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπονομὴν νομισματοσήμεου χαλκίμου πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἰερογλύπτας Ἰωσήφ Παπαβασιλείου καὶ Γαλακτίωνος Σαμίου, γενομένης ὑπὸ τινῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς παρατηρήσεως ὅτι εἶναι ἀδίκον νὰ βραβευθῶσιν ἐξ ἴσου οἱ τεχνίται οἱτοὶ ἐν ᾧ ὑπάρχει μεγάλη διαφορά τῶν ἔργων τοῦ Ἰωσήφ Παπαβασιλείου, θεωρουμένων πολὺ ὑπερτέρων τῶν τοῦ Γαλακτίωνος Σαμίου, τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν ἀπεφάνθη ὅτι ὁ μὲν Ἰωσήφ Παπαβασιλείου δικαιοῦται νὰ βραβευθῇ διὰ νομισματοσήμεον ἀργυροῦ Β' τάξεως, ὁ δὲ Γαλακτίων Σάμιος διὰ τοῦ χαλκίμου νομισματοσήμεου.

Κατόπιν προτεινάντων τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς αὐτῆς Συναγωγῆς ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν Mathieu, ἐκθέσαντα κεντημένον κάλυμμα τραπέζης, ἐργασίας ὦν λεπτῆς καὶ καλῆς, χαλκοῦν νομισματοσήμεον ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῶν σχηματισθέντος ἐπαίρου, τὸ Συνέδριον παρεδέχθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνεδριάσῃ αὔριον κατὰ τὴν 10 ὥραν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Χ. Φιλαδέλφους.	Χ. Εὐαγγελίδης.
Φίλιππος Ἰωάννου.	Ι. Καρπούνης.
Κ. Δουρούτης.	Ν. Θ. Κορέσιος.
Σ. Παπακωστόπουλος.	Ι. Κ. Τσάτσος.
Γεώρ. Χατζηφίλιος.	Α. Βαρούχας.
Π. Βαλοσαμάκης.	Α. Βαρούχας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ Γ.

(Κατὰ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1871).

Παρήσαν τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλανοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Ἄγγελος Βλάχος, Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς, τῆς Β. Συναγωγῆς, Ν. Μεταξᾶς, Ι. Ἀποστολόπουλος τῆς Γ. Συναγωγῆς, Ι. Τσάτσος, Ν. Κορέσιος, Γ. Ν. Μαντζαβίνος τοῦ Α. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Χρ. Εὐαγγελίδης, Γ. Χατζηφίλος τοῦ Β. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης, Α. Βουσάκης τοῦ Α. τμήματος τῆς Ε. Συναγωγῆς, Δ. Σκαλιστήρης τῆς ΣΤ. Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας, Δ. Βαρουζάκης τῆς Ζ. Συναγωγῆς, Στ. Παπακωστόπουλος τῆς Η. Συναγωγῆς, Ἐλδράχ τῆς Θ. Συναγωγῆς, Γ. Ζωχιὸς τῆς Ι. Συναγωγῆς καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Ν. Κορέσιος ὡς εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῶν Ἑλλανοδικῶν τῆς Δ. Συναγωγῆς τοῦ Α. τμήματος. Ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῶν περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Α. τάξεως* εἰς τοὺς ἐν Πειραιεὶ Ἀδελφοὺς Βολωνάκη, καὶ εἰς τὸν ἐν Πάτραις Γ. Κόγγον, καθὰ καταστηματαρχὰς σπουδαίων θαμβακλωστικῶν καταστημάτων, ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὑπὸ τινῶν μελῶν, ὅτι εἶναι ἀνεπαρκῆ νὰ βραβευσθῶν διὰ τοιοῦτου *ρομισματοσήμου* οἱ καταστηματαρχαὶ οὗτοι, συστήσαντες καὶ διατηροῦντες σπουδαία καταστήματα.

Τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν, ἔχον ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἑλλανοδικῶν διδομένας πληροφορίας περὶ τῆς μεγάλης ἐπιδόσεως τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, κατὰ τὸ ὅποιον βραβεύονται μὲ χρυσοῦν *ρομισματοσήμου* ὅσοι ἠθελον συστήσει καὶ ἐσύστησαν οἱ ἐν λόγῳ καταστηματαρχαὶ *βιομηχανικὰ καταστήματα*, παράγοντα πολλὰ, καλὰ καὶ εὐθηνὰ προϊόντα πρὸς τε ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ πρὸς ἐξαγωγήν, παραδέχεται νὰ βραβευσθῶσι μὲ *ρομισματοσήμου χρυσοῦν Β. τάξεως* οἱ Ἀδελφοὶ Βολωνάκη, καὶ ὁ ἐν Πάτραις Κόγγος, νὰ λάβωσι δὲ καὶ οἱ διευθύνται τῶν θαμβακλωστικῶν καταστημάτων *ρομισματοσήμου* κατὰ ἕνα καθὼν ἀνώτερα τῶν ἐν τῇ ἐκθεσὶ τῶν Ἑλλανοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης σημειωθέντων, ἐκτὸς τοῦ Τρικλητῆρα βραβευομένου μόνον διὰ *χαλκοῦ*.

Περὶ τῶν θαμβακερῶν ὑφασμάτων τῆς Ζακύνθου καὶ τῶν μαλλίνων τῆς Ἰπάτης, ἐπειδὴ οἱ ἐργασθέντες αὐτὰ οὔτε ἐκθέτται εἶναι, οὔτε καὶ κατονομάζονται, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀγνωστοί, τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ βραβευσθῶσι διὰ *χαλκίνοῦ ρομισματοσήμου* οἱ ἄνθρωποι Ζακύνθου καὶ Ἰπάτης εἰς οὓς ὑπάγονται οἱ ἐργασθέντες τὰ ἐνθέρματα ταῦτα.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Ἑλλανοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης περὶ ἀπονομῆς *χρυσοῦ ρομισματοσήμου Α. τάξεως* πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Δουρούτην καὶ πρὸς τὸν κ. Λουκᾶν Ράλλον, γενομένης ὑπὸ τινῶν παρατηρήσεως ὅτι, ἐπειδὴ τὸ κατάστημα ὡς καὶ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τοῦ κ. Α. Γ. Δουρούτη ἠμολογοῦνται ὑπέρτερα τῶν τοῦ κ. Ράλλη, εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ διάκρισις καὶ ὡς πρὸς τὰ *ρομισματοσήμα*, ἐπομένως ὅτι ὁ κ. Α. Ράλλης πρέπει νὰ λάβῃ τὸ *χρυσοῦ τῆς Β. τάξεως*, ὁ δὲ κ. Α. Γ. Δουρούτης τὸ *τῆς Α. τάξεως*,

Ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἔλιβε χῶραν συζήτησις μεγάλη, μεθ' ἧν ὁ πρόεδρος ἔθεσεν εἰς λύσιν τὰ ἐξῆς ζητήματα:

α.) Ἄν ἡ παρατηρηθεῖσα διαφορὰ τῆ ποιότητος μεταξὺ τῆς μετᾶξης τοῦ κ. Α. Γ. Δουρούτη καὶ ἐκείνης τοῦ κ. Α. Ράλλη δικαιολογῆ νὰ γίνῃ διάκρισις εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀπονεμηθησομένων εἰς αὐτοὺς *ρομισματοσήμων*;

Τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 8 πρὸς 7 ἔλυσε τὸ ζήτημα κατ' ἀφατικῶς.

β.) Ἄν ἀφ' οὗ γίνῃ ἡ δέουσα ἐρευνα προκίψῃ βεβαίως ὅτι ὁ κ. Α. Ράλλης εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις εἰσήγαγε καὶ μετεχειρίσθη εἰς τὸν ἀναπηρισμὸν τῶν κουκουλιῶν ἀτμοκίνητον μηχανὴν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Α. Ράλλης νὰ λάβῃ *χρυσοῦ Α. τάξεως*. (α)

(α) Τὸ ζήτημα ἐλύθη διὰ τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1871 ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Δ. Συναγωγῆς Ἑλλανοδίκου κ. Ν. Θ. Κορέσιου, δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐν τῷ τέλει τῆς Δ. Συναγωγῆς σελίδι 40 τοῦ παρόντος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη καταφατικῶς καὶ παμψηφεῖ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ αὔριον τὴν 10ην ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλανοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ

Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς.	Γ. Ν. Μαντζαβίνος.
Σ. Παπακωστόπουλος.	Π. Βαλσαμάκης.
Χ. Εὐαγγελίδης.	Α. Βαρούχας.
Κ. Γ. Δουρούτης.	Α. Βουσάκης.
Α. Σ. Βαρουζάκης.	Ι. Καρπούνης.
Ι. Κ. Τσάτσος.	Ν. Κορέσιος.
Γ. Χατζηφίλος.	Ν. Κ. Μεταξᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ Δ.

(Κατὰ τὴν 5 Φεβρουαρίου 1871).

Παρήσαν τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλανοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Ἄγγ. Βλάχος, Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς τῆς Β. Συναγωγῆς, Ι. Ἀποστολόπουλος τῆς Γ. Συναγωγῆς, Ι. Τσάτσος, Ν. Κορέσιος, Γ. Μαντζαβίνος τοῦ Α. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Χ. Εὐαγγελίδης, Γ. Χατζηφίλος τοῦ Β. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Π. Βαλσαμάκης, Α. Βουσάκης, Π. Βουγιούκας, τοῦ Α. τμήματος τῆς Ε. Συναγωγῆς, Κ. Γ. Δουρούτης τοῦ Β. τμήματος τῆς Ε. Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας, Δ. Σ. Βαρουζάκης τῆς Ζ. Συναγωγῆς, Σ. Παπακωστόπουλος τῆς Η. Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχιὸς τῆς Ι. Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Κατόπιν ὁ κ. Γ. Χατζηφίλος, εἰσηγητὴς τοῦ Β. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ νὰ *ἐπαινεθῶν* τὰ κοράσια τοῦ Ἀρσακίου ὅσα συνειργάσθησαν εἰς τὸ ἔκθεμα τῆς τέχνης τοῦ ἐμβαλώματος, τὸ Συνέδριον ἐθεώρησε προσφορώτερον τὸ μὲν Ἀρσακίον νὰ βραβευθῇ διὰ *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β. τάξεως* εἰδικῶς διότι εἰσήγαγε καὶ διδάσκει τὴν τέχνην ταύτην, τὰ δὲ κοράσια νὰ *ἐπαινεθῶν*.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *χαλκοῦ ρομισματοσήμου* εἰς τὸν Σιδεῖρον Γριζᾶν, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὲς τὸ βραβεῖον τοῦτο καθόσον καὶ ἡ ἐκτεθεισα νυμφικὴ ἐνδυμασία εἶναι ἐργασίας καλῆς, καὶ ὁ ἐκθέτης οὗτος μετέρχεται τὴν τέχνην λίαν εὐδοκίμως παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μαθὼν ταύτην τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β. τάξεως*.

Ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *χαλκοῦ ρομισματοσήμου* εἰς τὸν ἐν Κερκύρα ἀργυροχόον Α. Βαρούχαν, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ τὸν βιομηχανὸν τοῦτον, διατηροῦντα κατάστημα καὶ παράγοντα πολλὰ ἔργα καλῶς κατασκευάζόμενα καὶ εἰς μετρία τιμὰς πωλούμενα, τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β. τάξεως*.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις κιβωτοποιοὺς Χ. Σβολόπουλον καὶ Χ. Λεώνην βραβευομένους δι' *ἐπαίρου*, τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε ν' ἀπονεμηθῶσι *χαλκίνα ρομισματοσήμα* ὡς κατασκευάζοντες πολλὰ καὶ εὐθηνὰ πρὸ πάντων ἔργα.

Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ε. Συναγωγῆς κ. Α. Βουσάκης ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τῶν κλάσεων 32 καὶ 33 ἐκθεσιν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου* πρὸς ὅλας τὰς ἑταιρίας ὅσαι λαβοῦσαι παραχωρήσεις μεταλλείων ἢ ὄρυκτῶν ἐπελήφθησαν ἤδη τοῦ ἔργου των καὶ ἐδαπάνησαν πολλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἔλαβε χώραν μακρὰ συζήτησις, τινῶν μὲν Ἑλληνοδικῶν μὴ ἐγκρινόντων τὴν προτεινομένην ἀπονομὴν εἰμὴ μόνον δι' ἐκείνας τὰς ἑταιρίας αἰτίνας παρήγαγον ἔργα, ἄλλων δὲ συντασσομένων τῇ γνώμῃ τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης, τὸ Συνέδριον ἀπεφάνθη ὅτι θεωρεῖ δίκαιον ν' ἀπονεμηθῶσι *ρομισματοσήμα* εἰς ἐκείνας μόνον τὰς ἑταιρίας ἢ ἰδιώτας, ὅσοι ἐξεμετάλλευσαν ἤδη τὰς παραχωρήσεις των καὶ παρήγαγον προϊόντα τῆς βιομηχανίας των, νὰ μνημονευθῶσι δὲ ἀπλῶς διὰ τὰς προσπάθειάς των ὅσαι ἑταιρίαι ἢ ἰδιῶται, εἰ καὶ κατέβαλον καὶ καταβάλλουσι μεγάλας προσπάθειας καὶ κεφάλαια, δὲν παρήγαγον ὅμως εἰσέτι προϊόντα βιομηχανικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των. Ἐπομένως ἀπεφασίσθη ν' ἀπονεμηθῶσι *ρομισματοσήμα* εἰς μὲν τὸν Ἰλαρίωνα Ροῦ καὶ Σαν. χρυσοῦν *A'* τάξεως, εἰς δὲ τὸν Β. Μελᾶν ἀργυροῦν *A'* τάξεως, καὶ εἰς τὸν Ι. Κόσσον ἐπίσης ἀργυροῦν *A'* τάξεως.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου* εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσαν συλλογὴν μαρμάρων καὶ ὄρυκτῶν, γενομένης ἐνστάσεως ὑπὸ τινῶν Ἑλληνοδικῶν κατὰ τῆς προτεινομένης ἀπονομῆς καθόσον θραβεύσεως ἀξίος θεωρεῖται παρ' αὐτῶν οὐχὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀλλ' ὁ παρασκευάσας τὴν συλλογὴν ταύτην τμηματάρχης κ. Βουγιούκας, τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 9 πρὸς 8 ἐνέκρινε ν' ἀπονεμηθῶσι χρυσοῦν *ρομισματοσήμα* *A'* τάξεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διότι τοῦτο ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ διέταξε τοὺς ὑπαλλήλους του νὰ παρασκευάσωσι τὴν ἐκτεθεῖσαν συλλογὴν. Μετὰ τοῦτο γενομένης προτάσεως ὑπὸ τινῶν Ἑλληνοδικῶν περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου* χρυσοῦ *A'* τάξεως εἰς τὸν κ. Βουγιούκην ὡς ἐργασθέντα μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτεθείσης συλλογῆς μαρμάρων καὶ ὄρυκτῶν, τὸ Συνέδριον δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ἀ.) διότι δὲν προτείνεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Συναγωγῆς ταύτης: β.) διότι ὁ κ. Βουγιούκας οὔτε ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἐκθέτης, οὔτε σημειοῦται ὡς τοιοῦτος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκθετῶν γ.) διότι καὶ ἐκθέτης ἂν ἦτο, πάλιν δὲν ἠδύνατο κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων* νὰ διαγωνισθῆ πρὸς ἀπόλαυλασιν θραβεῖου, ἀφ' οὗ εἶναι Ἑλληνοδικῆς ἐν τῇ συναγωγῇ ταύτῃ ἐνεκρίθη δὲ μόνον νὰ σημειωθῆ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὡς χρησιμεύσας τὸ μέσον, δι' οὗ τὸ ὑπουργεῖον κατήρτισε τὴν συλλογὴν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου* εἰς τὸν Πέτρον Φοῦξ ἐκ τῆς ἐν Κοβλεντία παραρτήνου πόλεως Ρανσβάχ καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ Goldsworthy and Sons διότι τὰ παρ' αὐτοῦ σταλέντα εἰς τὴν ἑκθεσὶν προϊόντα τῆς κατεργασίας τῆς σμύριδος, ἐνεργουμένης εἰς τὰ καταστήματα αὐτοῦ, τὸ Συνέδριον δὲν ἐνέκρινε μὲν τὴν προτεινομένην ἀπονομὴν, διότι αὐτὴ ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, τῶν εἰρημένων ἐκθετῶν ὄντων ξένων καὶ ἐν ξένῃ χώρᾳ ἐργασαμένων τὰ ἐκτεθέντα εἶδη, ἀνέθεσαν ὅμως εἰς τὸν πρόεδρον νὰ γράψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν παρακαλῆσῃ ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς εἰρημένους ἐκθέτας διὰ τὰς ἀποσταλείσας παρ' αὐτῶν συλλογὰς.

Κατόπιν ὁ αὐτὸς εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν του ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων τῆς 34 κλάσεως, καὶ αἱ ἐν αὐτῇ προτάσεις περὶ θραβεύσεως διαφόρων ἐκθετῶν ἐγένοντο καθ' ὀλοκληρίαν δεκταί.

Μετὰ ταῦτα, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνεδριάσῃ αὔριον τὴν 10ην ὥραν π. μ., ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

Οἱ Ἑλληνοδικοί

Χ. Ν. Φιλαδέλφει.

Φίλιππος Ἰωάννου.

Α. Βαρούχας.

Σ. Παπακωστόπουλος.

Ν. Θ. Κορέσιος.

Π. Βαλασμάκης.

Κ. Δουρούτης.

Χ. Εὐαγγελίδης.

Ι. Καρπούνης.

Γ. Χατζηφίλιος.

Π. Βουγιούκας.

Α. Βαρουζάκης.

Π. Κορωναῖος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ Ε΄

(Κατὰ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Χ. Ν. Φιλαδέλφει τῆς Β' Συναγωγῆς, Ν. Μεταξᾶς, Π. Κορωναῖος τῆς Γ' Συναγωγῆς, Ν. Κορέσιος, Γ. Μαντζαβίνος τοῦ Α' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Χ. Εὐαγγελίδης, Γ. Χατζηφίλιος τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Π. Βαλασμάκης, Α. Βουζάκης, Π. Βουγιούκας τοῦ Α' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης τοῦ Β' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας, Δ. Σ. Βαρουζάκης τῆς Ζ' Συναγωγῆς, Γ. Γεωργαντάς, Στ. Παπακωστόπουλος τῆς Η' Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου τῆς Ι' Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια γενόμενα δεκτὰ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ε' Συναγωγῆς τοῦ Α' τμήματος ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν του περὶ τῶν ἐκθεμάτων τῆς 35 καὶ 36 κλάσεως.

Αἱ προτάσεις αὐτοῦ πᾶσαι ἐγένοντο δεκταί ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δ. Σκαλιστήρης εἰσηγητὴς τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς ΣΤ' Συναγωγῆς, ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν του ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων τῆς Συναγωγῆς του.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς χρυσοῦ *ρομισματοσήμου* Β' τάξεως εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἐν Σύρῳ Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, γενομένης ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν παρατηρήσεως ὅτι τὸ ἀπονεμόμενον θραβεῖον εἶναι ἀνεπαρκὲς πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου, παράγοντος πολλὰ καὶ σπουδαῖα βιομηχανικὰ ἔργα, ὡς καὶ τὸ ἐν Πειραιεὶ τοῦ κ. Βασιλειάδου πρὸς ὃν ἀπινεμήθη τὸ χρυσοῦν *ρομισματοσήμα* Α' τάξεως, ἔλαβε χώραν μακρὰ συζήτησις τῶν μὲν συντασσομένων τῇ γνώμῃ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιμένοντος εἰς τὸ τῆς Β' τάξεως χρυσοῦν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθεσὶν του λόγους, τῶν δὲ ὑποστηρίζοντων τὴν πρότασιν τῆς ἀπονομῆς τοῦ τῆς Α' τάξεως, μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 11 πρὸς 7 ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀπονομῆς τοῦ χρυσοῦ Α' τάξεως εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.

Ὁ εἰσηγητὴς κ. Δ. Σκαλιστήρης, σύμφωνα πρὸς τὸν § 3 τοῦ ἄρθρ. 53 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, ἔκρινε δίκαιον νὰ παρακαλῆσῃ τὸ Συνέδριον ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν *Ὀλυμπίων*, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐμπέριαν τῆς Β. Κυβερνήσεως, τὸν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ κ. Βασιλειάδου ἐργαζόμενον μηχανικὸν Ν. Βλάχκαλην, διακρινόμενον διὰ τὴν εὐφυίαν καὶ τὴν μεγάλην φιλοπονίαν του εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος.

Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ *ρομισματοσήμου* Β' τάξεως εἰς τὸν ἐν Γαλαξειδίῳ ναυπηγὸν Παπαπέτρον, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὸ θραβεῖον τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκὲς πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ εἰρημένου ναυπηγοῦ προαγαγόντος τοσοῦτον παρ' ἑμὶν τὴν ναυπηγικὴν, καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀπονεμηθῆ εἰς αὐτὸν τὸ ἀργυροῦν Α' τάξεως, τὸ Συνέδριον παμψηφεί παρεδέχθη.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἐπαύρου εἰς τὸν ἐν Σύρῳ ἐκθέτην Δ. Σαχτούρην ὁ εἰσηγητὴς ἐπρότεινε εἰς τὸ Συνέδριον νὰ συστήσῃ τὸν ἐκθέτην τοῦτον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν *Ὀλυμπίων*, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Β. Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τὸν συνδράμῃ πρὸς ἐκπαίδευσίν του, διότι καὶ εὐφυίαν καὶ ἐπιθυμίαν μεγάλην ἔχει νὰ ἐκπαιδευθῆ εἰς τὰ τῆς ναυπηγικῆς.

Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Ὅλαι αἱ ἄλλαι προτάσεις τοῦ εἰσηγητοῦ τούτου ἐγένοντο παμψηφεί δεκταί ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνεδριάσῃ αὐριον τὴν 10ην ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

N. Θ. Κορέσιος	X. Ν. Φιλαδέλφους.
Π. Βουγιούκας.	Κ. Γ. Δουρούτης.
Π. Βαλαμαάκης.	N. Μεταξᾶς.
X. Εὐαγγελίδης.	Θ. Δὲ Χελδράϊχ.
Γ. Ν. Μαντζαβίνος.	A. Βουσάκης.
Γ. Γεωργαντᾶς.	Γ. Ζωχιός.
A. Βαρούχας.	Δ. Σκαλιστήρης.
Φίλιππος Ἰωάννου.	Σ. Παπακωστόπουλος.
"Αγγ. Βλάχος.	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ ΣΤ΄

(Κατὰ τὴν 7 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. I. Καρπούνης τῆς Β΄ Συναγωγῆς, N. Μεταξᾶς τῆς Γ΄ Συναγωγῆς, N. Κορέσιος τοῦ Α΄ τμήματος τῆς Δ΄ Συναγωγῆς, X. Εὐαγγελίδης, Γ. Χατζηφίλος τοῦ Β΄ τμήματος τῆς Δ΄ Συναγωγῆς, Π. Βαλαμαάκης, A. Βουσάκης, Π. Βουγιούκας τοῦ Α΄ τμήματος τῆς Ε΄ Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης τοῦ Β΄ τμήματος τῆς Ε΄ Συναγωγῆς, Δ. Σκαλιστήρης τῆς ΣΤ΄ Συναγωγῆς, A. Βαρούχας, Δ. Σ. Βαρουζάκης τῆς Ζ΄ Συναγωγῆς, Στ. Παπακωστόπουλος τῆς Η΄ Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου τῆς I΄ Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος,

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Κατόπιν ὁ κ. A. Βαρούχας, εἰσηγητὴς, ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῆς Ζ΄ Συναγωγῆς·

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου Α΄ καὶ Β΄ τάξεως* εἰς διαφόρους ἐκθέτας αἰτών, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὰ θραβεῖα ταῦτα εἶναι μεγάλα σχετικῶς πρὸς τὰ διδόμενα εἰς ἄλλα ἐκθέματα, ἔλαβε χώραν μακρὰ συζήτησις μετὰ τὴν ὁποίαν γενομένης ψηφοφορίας διὰ ψήφων 8 πρὸς 4 ἐγένοντο δεκταὶ αἱ προτάσεις τοῦ εἰσηγητοῦ·

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β΄ τάξεως* εἰς τοὺς ἐκθέτας I. Παραμυθιώτην καὶ Γ. Ἀγγελόπουλον, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὰ ὀριζόμενα θραβεῖα εἶναι μεγάλα ὡς πρὸς τὰ ἐκθέματα αὐτῶν, ἐγένετο ψηφοφορία καὶ διὰ ψήφων 7 πρὸς 5 ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *χρυσοῦ ρομισματοσήμου Α΄ τάξεως* εἰς τοὺς ἐν Κερκύρᾳ ἀδελφοὺς Κόλλα, κατορθώσαντας νὰ παράγωσιν ἔλαια ὡς τὰ τῆς Λούκας, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων δὲν πρέπει νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ χρυσοῦν ὡς μὴ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διότι οὔτε ἐφευρεταὶ εἶναι τῆς τέχνης ταύτης, οὔτε ἐσύστησαν καταστήματα εὐκολόνοντα μεγάλως τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν, καὶ ὅτι ἀρκούν θέλει εἶσθαι τὸ ἀργυροῦν Α΄ τάξεως, ἐγένετο ψηφοφορία καθ' ἣν διὰ ψήφων 9 πρὸς 3 ἐνέκριντο ν' ἀπονεμηθῇ ἀργυροῦν Α΄ τάξεως εἰς τοὺς εἰρημένους ἀδελφοὺς Κόλλα.

Ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν ἡ πρότασις τοῦ νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῇ ἐκθεσὶ τοῦ εἰσηγητοῦ μομφὴ κατὰ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, αἵτινες καὶ τοὶ παράγουσαι πολλὰ καὶ καλὰ προϊόντα δὲν ἐπεμψαν εἰς τὴν Ἐκθεσιν.

Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεὶ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ αὐριον τὴν 10ην ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

N. Θ. Κορέσιος.	X. Ν. Φιλαδέλφους.
Π. Βαλαμαάκης.	A. Βαρούχας.
X. Εὐαγγελίδης.	I. Καρπούνης.
N. Κ. Μεταξᾶς.	Γ. Ζωχιός.
Φίλιππος Ἰωάννου.	Π. Βουγιούκας.
Θ. Δὲ Χελδράϊχ.	Γ. Γεωργαντᾶς.
"Αγγ. Βλάχος.	Σ. Παπακωστόπουλος.
Κ. Γ. Δουρούτης.	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ Ζ΄

(Κατὰ τὴν 8 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Καρπούνης, Ἄγγ. Βλάχος, X. Ν. Φιλαδέλφους τῆς Β΄ Συναγωγῆς, N. Μεταξᾶς, I. Ἀποστολόπουλος τῆς Γ΄ Συναγωγῆς, N. Κορέσιος, Γ. Ν. Μαντζαβίνος τοῦ Α΄ τμήματος τῆς Δ΄ Συναγωγῆς, Κ. Εὐαγγελίδης, Γ. Χατζηφίλος τοῦ Β΄ τμήματος τῆς Δ΄ Συναγωγῆς, Π. Βαλαμαάκης, A. Βουσάκης, Π. Βουγιούκας, τοῦ Α΄ τμήματος τῆς Ε΄ Συναγωγῆς, Κ. Γ. Δουρούτης τοῦ Β΄ τμήματος τῆς Ε΄ Συναγωγῆς, Δ. Σκαλιστήρης τῆς ΣΤ΄ Συναγωγῆς, A. Βαρούχας τῆς Ζ΄ Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχιός τῆς I΄ Συναγωγῆς καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς κ. Α. Βαρούχας ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεώς του ἀπὸ τῆς 60 κλάσεως καὶ ἐπέκεινα.

Ἐπὶ τῆς προτάσεώς του περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ *ρομισματοσήμεου Β' τάξεως* εἰς τοὺς ἐκθέτας σταφίδος Σουλτανίνης Π. Μπακατσούλην ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Χ. Μουστακόπουλον ἐξ Ἄργους, γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινων Ἑλληνοδικῶν ὅτι τὰ ἀπονεμόμενα βραβεῖα εἶναι ἀνεπαρκῆ, διότι τὸ προῖον τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἐπαγγέλλεται μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον, ἀποδειχθέντος ὅτι εὐδοκίμει ἡ φυτεία αὐτοῦ, παράγουσα μάλιστα καρπὸν καλλήτερον τοῦ τῆς Σμύρνης, διὰ τὴν ἐνθαυρῶνθῶσι δὲ οἱ εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς ἐπιδοθέντες καὶ τὸν καρπὸν καλλήτερον περιποιούμενοι πρόσφορον θεωροῦσι ν' ἀπονεμηθῶσιν εἰς τοὺς εἰρημένους δύο ἐκθέτας ἀργυρᾶ Α' τάξεως, εἰς τοὺς ἐπομένους ἀργυρᾶ Β' τάξεως καὶ εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν Θ. Δ. Λάγκουραν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρου, χαλκοῦν

Ψηφοφορηθεῖσαν τὴν πρότασιν ταύτην, τὸ Συνέδριον παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 15 πρὸς 3.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ *ρομισματοσήμεου* εἰς τὸν ἐκθέτην σύκων Α. Λογοθέτην, ὁ κ. πρόεδρος ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Λογοθέτης πρῶτος εἰσήγαγε τὴν καλλιέργειαν τῆς Συμυρναϊκῆς συκῆς, καὶ παρήγαγε καρπὸν ὡς τὸν Συμυρναϊκόν, θεωρεῖ δίκαιον ν' ἀπονεμηθῇ εἰς αὐτὸν *ρομισματοσήμεον ἀργυροῦν Α' τάξεως* ἀντιπαρατηρησάντων δὲ ἄλλων ὅτι ἐπειδὴ, ἀπαιτοῦνται ἔτη τινὰ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἂν ὁ καρπὸς οὗτος θέλει μείνῃ καλὸς, ἢ θὰ χάσῃ τὴν Συμυρναϊκὴν ποιότητά του, δὲν πρέπει νὰ δοθῇ ἀνώτερον βραβεῖον, τὸ Συνέδριον ἐνέμεινεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀρισθεῖσαν βράβειον.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου χρυσοῦ Α' τάξεως* εἰς τὸν κ. Θ. Ὀρφανίδην διὰ τῆς ἐκτεθεισῆς συλλογῆς τῶν Ἑσπεροειδῶν καρπῶν του ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὑπὸ τινων ὅτι ἡ προτεινομένη βράβεισις ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρ. 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ συλλογὰς *Μαγ πλῆρεις* καὶ *Μαγ διδακτικὰς* διὰ τὴν ἀπονομὴν χρυσοῦ *ρομισματοσήμεου*, καὶ τοιαύτη δὲν εἶναι ἡ συλλογὴ τοῦ εἰρημένου ἐκθέτου, ἀντιπαρατηρησάντων δὲ ἄλλων ὅτι ὁ κ. Θ. Ὀρφανίδης ἀποστείλας ὁμοίαν συλλογὰς εἰς τὰς ἑκθέσεις τῆς Πετροπόλεως, τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῆς Μασσαλίας ἔλαβε χρυσοῦν *ρομισματοσήμεον*, ἔλαβε χάωσαν μακρὰ συζήτησις τῶν μὲν ἀσπαζομένων τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, τῶν δὲ συντασσόμενων τῇ γνώμῃ τοῦ εἰσηγητοῦ. Κατόπιν δὲ ψηφοφορίας γενομένης διὰ ψήφων 12 πρὸς 6 ἀπερρίφθη ἡ πρότασις τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου χρυσοῦ Β' τάξεως* εἰς τὸν κ. Θ. Ὀρφανίδην γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 10 πρὸς 8.

Τελευταῖον ἐπροτάθη ἡ ἀπονομὴ ἀργυροῦ *ρομισματοσήμεου Α' τάξεως*, καὶ ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ *ρομισματοσήμεου Β' τάξεως* εἰς τὸν Δημόσιον Λεονδροκομεινὸν γενομένης ὑπὸ τινων Ἑλληνοδικῶν τῆς παρατηρήσεως ὅτι, ἀφ' οὗ κατεβιβάσθη τοσοῦτον ἡ ἀξία τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Ὀρφανίδου, ἀσυγκρίτως ὑπερτέρας τῆς τοῦ Λεονδροκομείου, πρέπει κατ' ἀναλογίαν νὰ δοθῇ εἰς τὸν Λεονδροκομεινὸν *χαλκοῦν ρομισματοσήμεον*, ἐγένετο ψηφοφορία καθ' ἣν διὰ ψήφων 10 πρὸς 8 δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ἐνεκρίθη τὸ *χαλκοῦν*.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς εἰς τὸν Ν. Φ. Σουμαρούπαν ἐκ Νάξου *ρομισματοσήμεου ἀργυροῦ Β' τάξεως*, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι μέγα ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκθέματος, ἐγένετο ψηφοφορία καθ' ἣν διὰ ψήφων 12 πρὸς 6 ἀπερρίφθη ἡ πρότασις τοῦ εἰσηγητοῦ.

Κατόπιν ἐπροτάθη ἡ ἀπονομὴ *χαλκοῦ ρομισματοσήμεου* εἰς τὸν εἰρημένον ἐκθέτην καὶ διὰ ψήφων 15 πρὸς 3 ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ ἀπονομῆς *χρυσοῦ ρομισματοσήμεου Β' τάξεως* εἰς τὸν Γ. Σόλωναν, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι ἡ ἀπονομὴ αὕτη ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρ. 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, καθόσον ὁ ῥηθεὶς ἐκθέτης οὔτε συλλογὴν λίαν πλῆρη καὶ διδακτικὴν ἐξέθηκεν, οὔτε κατάστημα ἐσύστησεν εὐκόλυναν μεγάλως τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν, τὸ Συνέδριον παμψηφεί ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς εἰς τὸν ἐκ Κεφαλληνίας Γ. Μ. Κολέντην *χρυσοῦ ρομισματοσήμεου Β' τάξεως*, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι ἡ ἀπονομὴ αὕτη ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρ. 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν *Ὀλυμπίων*, διότι ὁ ἐκθέτης οὔτος δὲν ἐσύστησε κατάστημα εὐκόλυναν μεγάλως τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν, τὸ Συνέδριον παμψηφεί ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Κατόπιν ἐγένετο πρότασις περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου ἀργυροῦ Α' τάξεως* εἰς τὸν εἰρημένον ἐκθέτην Γ. Μ. Κολέντην. Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου ἀργυροῦ Α' τάξεως* εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν ἐκθέτην Ἰάκ. Κλίπφεν, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι μικρὸν καθόσον ὁ ἐκθέτης συνέστησε κατάστημα μέγα πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ μεγάλην κατανάλωσιν, γενομένης ψηφοφορίας διὰ ψήφων 10 πρὸς 8 τὸ Συνέδριον παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου ἀργυροῦ Α' τάξεως* εἰς τὸν κ. Γ. Γεωργαντᾶν, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον εἶναι μέγα, ἀφ' οὗ οἱ οἶνοι τοῦ ἐκθέτου τοῦτου ἀπεδείχθησαν, ὡς γνωστὸν, ποιότητος κακῆς, τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 10 πρὸς 8 παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμεου ἀργυροῦ Β' τάξεως* εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιίας, γενομένης παρατηρήσεως ὅτι ἡ ἑταιρία τῆς οἰνοποιίας Πατρῶν δὲν πρέπει νὰ βραβευθῇ καὶ μάλιστα με ἀργυροῦν, ἀφ' οὗ δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς της, καταδαπανήσασα εἰς μάτην ἅπαντα κεφάλαια ἐκ μετοχῶν προερχόμενα, γενομένης ψηφοφορίας ἀπερρίφθη ἡ πρότασις τοῦ εἰσηγητοῦ.

Κατόπιν ἐγένετο πρότασις ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν ἑταιρίαν *χαλκοῦν ρομισματοσήμεον* διὰ τινὰ καλὰ εἶδη οἴνων, τοὺς ὁποίους ἐξέθηκε. Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνεδριάσῃ αὔριον τὴν 10ην ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Ἄγγελος Βλάχος.

Χ. Ν. Φιλαδέλφειος.

Ι. Καρπούνης.

Κ. Γ. Δουρούτης.

Φίλιππος Ἰωάννου.

Σ. Παπακωστόπουλος.

Θ. Δὲ Χελδράτχ.

Ν. Μεταξᾶς.

Χ. Εὐαγγελίδης.

Γ. Ν. Μαντζαβῖνος.

Π. Βουγιούκας.

Γ. Ζωχιός.

Γ. Γεωργαντᾶς.

Π. Βαλαμάνης.

Α. Βαρούχας.

Δ. Σκαλιστήρης.

ΕΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ Η΄

(Κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Α. Βλάχος, Χ. Ν. Φιλαδέλφειος τῆς Β' Συναγωγῆς Ν. Μεταξᾶς τῆς Γ' Συναγωγῆς, Ν. Κορέσιος, Γ. Μαντζαβῖνος τοῦ Α' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Χ. Εὐαγγελίδης τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Π. Βαλαμάνης, Α. Βουσιάνης, Π. Βουγιούκας τοῦ Α' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Κ. Δουρούτης τοῦ Β' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Χ. Παλάσκας, Δ. Σκαλιστήρης τῆς ΣΤ' Συναγωγῆς, Α. Βαρούχας τῆς Ζ' Συναγωγῆς, Γ. Γεωργαντᾶς τῆς Η' Συναγωγῆς, Χελδράτχ τῆς Θ' Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχιός, τῆς Ι' Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Ὁ κ. Ἐλδράιχ, πρόεδρος τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Θ. Συναγωγῆς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ, ἀσθενούντος τοῦ εισηγητοῦ κ. Δ. Χαλαράμπος.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Α' τάξεως* εἰς τὸν Μ. Πασχαλίδην, ἐκθέσαντα τὸ μαρμάρινον ἀναβρυτήριον, γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινος Ἑλληνοδίκου ὅτι τὸ ἀπονεμόμενον βραβεῖον εἶναι ἀνώτερον τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας τοῦ ἐλθέματος τούτου, καὶ ὅτι ἐπαρκὲς θέλει εἶσθαι *ρομισματοσημον ἀργυροῦ Β' τάξεως*, τὸ Συνέδριον παμψηφεί παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας παραγράφου ἐν ἣ γίνεται λόγος περὶ τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, τὰ ὅποια κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ Ἀνακτορικὸς κήπος ἐπεμψε, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς ἐξωραϊσμὸν τοῦ καταστήματος τῆς Ἐκθέσεως, τὸ Συνέδριον ὁμοφώνως καὶ ὁμοψήφως θεωρεῖ δίκαιον νὰ ἐκφρασθῆ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητι ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὴν ὄντως Βασιλικὴν ταύτην πράξιν.

Κατόπιν ὁ κ. Γ. Ζωχιὸς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν του.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου χρυσοῦ Β' τάξεως* εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα ὁ κ. Κορέσιος ἐπρότεινε ν' ἀπονεμηθῆ *χρυσὸν Α' τάξεως*, διότι κατ' αὐτὸν εἶναι τὸ μόνον κατάστημα, τὸ ὅποιον ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του.

Τὸ Συνέδριον παμψηφεί παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ εισηγητοῦ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου χρυσοῦ Β' τάξεως* εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν κορασιῶν γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινων Ἑλληνοδικῶν ὅτι τὸ ῥηθὲν κατάστημα δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ διὰ τὸ πλημμελὲς τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας, ὡς θεσπιστὸν τοῦτο καὶ ὁ εισηγητὴς ἐν τῇ ἐκθέσει του, ὅτι ἐπομένως τὸ προτεινόμενον βραβεῖον εἶναι μέγα, ἔλαβε χώραν μακρὰ συζήτησις μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Συνέδριον παμψηφεί ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ εισηγητοῦ.

Μετὰ τοῦτο ἐπροτάθη ἡ ἀπονομὴ *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β' τάξεως*. Τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 10 πρὸς 9 ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην.

Τελευταῖον ἐπροτάθη ἡ ἀπονομὴ *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Α' τάξεως*. Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη διὰ ψήφων 10 πρὸς 9.

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Β' τάξεως* εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν Ι. Λαζαρίκων χωρογράφον, ὁ εισηγητὴς ἐπρότεινε νὰ συστηθῆ ὁ νέος οὗτος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησίν του εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην, διότι καὶ εὐφυτὰν ἔχει οὗτος καὶ διάθεσιν μεγάλην διὰ νὰ ἐκπαιδευθῆ. Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, τὴν 10 ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

Χ. Εὐαγγελίδης.	Σ. Παπακωστόπουλος.
Π. Βαλασμάκης.	Α. Βαροῦχας.
Ν. Θ. Κορέσιος.	Κ. Γ. Δουρούτης.
Γ. Ζωχιός.	Θ. Δὲ Χελδράιχ.
Φίλιππος Ἰωάννου	Ν. Κ. Μεταξῆς.
Π. Βουγιούκας.	Γ. Μαντζαβίνος.
Α. Χρηστομάνος.	Ι. Σ. Ἀποστολόπουλος.
Ἄγγ. Βλάχος.	Α. Βουσιάνης.
Χ. Ν. Φιλαδέλφειος.	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ.

(Κατὰ τὴν 11 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὀρθοῖσταν ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Δ. Χρηστομάνος, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. Ι. Καρπούνης, Ἄγγ. Βλάχος τῆς Β' Συναγωγῆς, Ν. Μεταξῆς, Ι. Ἀποστολόπουλος τῆς Γ' Συναγωγῆς, Ι. Τσίτσος, Ν. Κορέσιος, Χ. Ν. Φιλαδέλφειος τοῦ Α' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Χρ. Εὐαγγελίδης τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ' Συναγωγῆς, Π. Βαλασμάκης, Α. Βουσιάνης, Π. Βουγιούκας τοῦ Α' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Κ. Γ. Δουρούτης, Α. Χρηστομάνος τοῦ Β' τμήματος τῆς Ε' Συναγωγῆς, Α. Παλάσκας τῆς ΣΤ' Συναγωγῆς, Α. Βαροῦχας τῆς Ζ' Συναγωγῆς, Ἐλδράιχ τῆς Θ' Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, Γ. Ζωχιός, τῆς Ι' Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Ὁ κ. Χρ. Εὐαγγελίδης ἠρώτησεν, ἂν διάφορα βιβλία σταλέντα ἐκ διαφόρων μερῶν καὶ ἐκτεθέντα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκριθῆσαν.

Ὁ κ. Φίλιππος Ἰωάννου ἀπάντησεν ὅτι οἱ Ἑλληνοδίκαι τῆς Ι' Συναγωγῆς δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἐν γενεῖ ὅλα τὰ ἐκτεθέντα βιβλία, ἀλλὰ τινὰ μόνον ἀφορῶντα τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, περὶ ὧν προεῖδεν ὁ κανονισμός.

Κατόπιν ὁ κ. Α. Χρηστομάνος, εισηγητὴς τῆς Ε' Συναγωγῆς (Β' τμήματος), ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν του.

Ἐπὶ τῆς προτάσεώς του περὶ ἀπονομῆς *ἀργυροῦ ρομισματοσήμου Α' τάξεως* εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα διὰ τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντας καπνοὺς τῆς Λατανίας καὶ Φλωρίδος, γενομένης τῆς παρατηρήσεως ὅτι τὸ βραβεῖον εἶναι ἀνεπαρκές, προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς νέου προϊόντος ἐπιτυχόντος, ἐπαγγελλομένου δὲ μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον, καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἔρρον 50 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων πρέπει ν' ἀπονεμηθῆ *χρυσὸν*, τὸ Συνέδριον παμψηφεί ἀπένευσε τὸ *χρυσὸν Β' τάξεως*.

Ἐπὶ τῆς προτάσεώς του περὶ ἀπονομῆς *ρομισματοσήμου ἀργυροῦ Α' τάξεως* εἰς τὸ Δημόσιον Δενδροκομεῖον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καπνοῦ τῆς Ἀβάνας καὶ Μακίλλης, γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινων Ἑλληνοδικῶν ὅτι τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκές, διότι πρώτην φοράν εἰσήχθη ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ τούτου παρ' ἡμῖν, ἐπομένως κατὰ τὸ ἔρρον 50 τοῦ κανονισμοῦ εἶναι πρέπον ν' ἀπονεμηθῆ εἰς τὸ εἰρηρημένον κατάστημα *χρυσὸν τουλάχιστον Β' τάξεως*, γενομένης ψηφοφορίας τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 11 πρὸς 8 παρεδέχθη τὴν ἀπονομὴν *χρυσοῦ Β' τάξεως*, ὁ κύριος πρόεδρος ὅμως δὲν ἐσυμφώνησε διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ποιότης αὐτοῦ δὲν ἀπέδειχθη ἀρίστη.

Ἐπὶ τῆς προτάσεώς του περὶ ἀπονομῆς *ἀργυροῦ Β' τάξεως* εἰς τὸν ἐκ Μεσολογίου ἐκθέτην Θεμ. Δεληγεώργην, ἐκθέσαντα καρύκια βάμβακος τοῦ ἐκλεκτοῦ εἴδους τῆς See-Island, γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινων Ἑλληνοδικῶν, ὅτι εἶναι δίκαιον ν' ἀπονεμηθῆ εἰς τὸν ἐκθέτην τοῦτον *ἀργυροῦ Α' τάξεως*, διότι τὸ παρ' αὐτοῦ καλλιεργούμενον εἶδος εἶναι ἀρίστον, καὶ ἐπαγγέλλεται μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον ἂν διαδοθῆ ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ, τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε τὴν ἀπονομὴν *ἀργυροῦ Α' τάξεως*.

Ἐπὶ τῆς προτάσεώς του περὶ ἀπονομῆς *ἐπαύρου* εἰς τὸν ἐκθέτην Θ. Ὀρφανίδην, ἐκθέσαντα φυτὸν Βοιχηρίαν ὀνομαζόμενον, γενομένης ὑπὸ τινων παρατηρήσεως ὅτι τὸ ἀπονεμόμενον βραβεῖον εἶναι ἀνεπαρκές, διότι προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς νέου φυτοῦ ἐπαγγελλομένου ἰκανὴν ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον, πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἡ βράβευσις ἀνάλογος, ὅτι ἐπομένως δίκαιον ν' ἀπονεμηθῆ *ἀργυροῦ Α' τάξεως*, γενομένης ψηφοφορίας τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 11 πρὸς 8 παρεδέχθη τὴν ἀπονομὴν *ἀργυροῦ Α' τάξεως*, ὁ πρόεδρος ὅμως καὶ ἐνταῦθα διεφώνησε διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι οὐδένα σπουδαῖον εἴσθι καρπὸν παρήγαγε χρήσιμον εἰς τὴν ὑφαντικὴν.

Διεγράφησαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Χρηστομάνου τὰ ἐξῆς κεφάλαια:

Περὶ δασικῶν προϊόντων, οἶον βαλάνων, κηκιδίων κτλ.

Περὶ ῥητινῶν καὶ τερθεβνίνης, ὡς κριθέντα ὑπὸ τοῦ τμήματος τῶν δασικῶν.

Ἐπίσης τὸ περὶ σησάμων, ὡς κριθέντων ὑπὸ τῆς Συναγωγῆς τῶν τροφῶν.

Ἐνεκρίθη δὲ νὰ διαγραφῶσιν ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ τμήματος τῶν δασικῶν (Π. Βαλασμάκη) τὰ περὶ τῆς πίστεως ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ τῶν χημικῶν τμήμα.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ *A.* τάξεως εἰς τὸν *A.* Βουσακην διὰ τὴν σύστασιν ἐργοστασίου, παράγοντος θεϊκὴν μαγνησίαν, γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινῶν Ἑλληνοδικῶν ὅτι ἡ θράβευσις αὕτη εἶναι ἀνεπαρκής, διότι προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς νέας βιομηχανίας καὶ συστάσεως καταστήματος εὐκολύνοντος μεγάλως τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν ὡς ἐπράξεν ὁ *A.* Βουσακῆς, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 50, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει ν' ἀπονεμηθῆ εἰς αὐτὸν χρυσοῦν *ρομισματοσῆμον* τοῦλάχιστον *B.* τάξεως.

Γενομένης ψηφοφορίας τὸ Συνέδριον διὰ ψήφων 14 πρὸς 4 παρεδέχθη τὴν ἀπονομὴν χρυσοῦ *ρομισματοσῆμου B.* τάξεως, εἰς τὸν *A.* Βουσακην.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ αὐριον τὴν 10^{ην} ὥραν π. μ. πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

K. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

M. Θεοφιλάς.

Γ. Ζωχίος.

A. K. Χρηστομάνος.

I. Καρπούνης.

Π. Βουγιούκας.

X. N. Φιλαδέλφους.

Ἄγγελος Βλάχος.

I. Σ. Ἀποστολόπουλος.

A. Βαρούχας.

N. Θ. Κορέσιος.

N. K. Μεταξᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ I.

(Κατὰ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1871.)

Παρήσαν τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ὁ πρόεδρος *K. Δ.* Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. *A.* Θεοφιλάς τῆς *A.* Συναγωγῆς, *I.* Καρπούνης, *Ἄγγ.* Βλάχος τῆς *B.* Συναγωγῆς, *N.* Μεταξᾶς, *I.* Ἀποστολόπουλος τῆς *Γ.* Συναγωγῆς, *I.* Τσάτσος, *N.* Κορέσιος, τοῦ *A.* τμήματος τῆς *Δ.* Συναγωγῆς, *Π.* Βαλαμάνης, *Π.* Βουγιούκας τοῦ *A.* τμήματος τῆς *E.* Συναγωγῆς, *K. Γ.* Δουρούτης, *A.* Χρηστομάνος τοῦ *B.* τμήματος τῆς *E.* Συναγωγῆς, *A.* Βαρούχας τῆς *Z.* Συναγωγῆς, Ἐλδράτῃ τῆς *Θ.* Συναγωγῆς, Φίλιππος Ἰωάννου, *Γ.* Ζωχίος τῆς *I.* Συναγωγῆς, καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς *K.* Φωστηρόπουλος.

Ἀρξάμενης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν.

Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς *K. A.* Χρηστομάνος ἐξακολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεώς του.

Ὅλοι αἱ προτάσεις αὐτοῦ ἐγένοντο παμψηφεί δεκταί.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Χρ. Βυαγγελίδης παρετήρησεν ὅτι τὰ καλεμκαϊριὰ ἀποτελοῦντα σπουδαίαν βιομηχανίαν ἐν Σέρφῳ δὲν ἐξετάσθησαν ὑπὸ οὐδεμιᾶς τῶν Συναγωγῶν.

Τὴν περὶ καλεμκαϊριῶν παρατήρησιν τοῦ κ. Βυαγγελίδου ὑπεστήριξεν ὁ κ. πρόεδρος, εἰπὼν ὅτι ἡ βιομηχανία αὕτη ἐνασχολεῖ 580 περίπου διδασκαλίσας, καὶ 2—4,000 κοράσια, ζῶντα ἐντίμως ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης.

Προσέτι ὁ κ. Βυαγγελίδης εἶπεν ὅτι θεωρεῖ δίκαιον νὰ κριθῶσι καὶ νὰ θραβευθῶσι διὰ τοῦ *χαλκοῦ* τοῦλάχιστον *ρομισματοσῆμου* τρεῖς ἐκθέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν Συναγωγὴν αὐτοῦ, τὰ ὅποια αὐτὸς θεωρεῖ ἀξία θραβεύσεως· ταῦτα δὲ εἶναι αἱ *μπιμπίλαι* τῆς Αἰκατ. Μελισσαροπούλου, τὸ χειροτέχνημα τῆς Αἰκατ. Ζυγομαλά καὶ Ἑλ. Πλατῦ, καὶ οἱ *τσιβρέδες* τῆς κυρίας *A.* Μεταξᾶ.

Παρατηρησάντων δὲ ἄλλων ὅτι τὰ καλεμκαϊριὰ δὲν ἐκρίθησαν διότι εἶχον τοποθετηθῆ πρότερον εἰς τὴν *Δ.* Συναγωγὴν, *A.* τμήμα, κατόπιν ὁμοῦς ἀφηρέθησαν ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν *E.* Συναγωγὴν, *B.* τμήμα, ὡς ἀναγόμενα εἰς τὰ *βαφικὰ*· ἀλλ' οἱ Ἑλληνοδίκαι τῆς τελευταίας ταύτης Συναγωγῆς δὲν τὰ ἔλαβαν ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τοῦτο ἔμειναν ἀνεξέταστα.

Τὸ Συνέδριον θεωροῦν ὅτι τὰ καλεμκαϊριὰ ἀνάγονται εἰς τὴν *Δ.* Συναγωγὴν, *A.* τμήμα, ἀπέθεσαν εἰς τοὺς Ἑλληνοδικὰς ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων τῆς Συναγωγῆς ταύτης νὰ συνέλθωσιν ἀνευ ἀναβολῆς, νὰ ἐξετάσωσι καὶ νὰ ἐκφέρωσι τὴν περὶ αὐτῶν ἐπιμηγορίαν των, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦδε ἀνευ ἀναθεωρήσεως ἐκίηρξαν ὅτι παραδέχεται τὸ Συνέδριον.

Τελευταῖον ὁ κ. Ἄγγελος Βλάχος, παρατηρήσας ὅτι ἡ παρούσα συνεδρίασις θὰ ἦναι πιθανὸν ἡ τελευταία, ἐπρότεινε νὰ ἐκφοκασθῆ εὐχὴ ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου, ὅπως ἡ *Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων* διατάξῃ τὴν μετὰφρασιν τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἑλληνοδικῶν ἢ περιλήψεως αὐτῶν εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν διὰ νὰ γίνωσι γνωστὰ καὶ εἰς τὸν ἔξω Κόσμον τὰ κατὰ τὴν παρούσαν ἐθνικὴν ἔθεσιν ἀποφασισθέντα.

Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀφ' οὗ τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ διὰ τελευταίαν φορὰν ὅπως δώσῃ πέρας εἰς τὰς τυχοῦσας ἐκφρεμείας ἐργασίας του ὅτε θέλουν ὑπογράψῃ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς παρουσίας συνεδριάσεως.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

K. Φωστηρόπουλος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΑΙ

A. M. Θεοφιλάς.

A. Βαρούχας.

X. Βυαγγελίδης.

K. Γ. Δουρούτης.

I. K. Τσάτσος.

N. Θ. Κορέσιος.

I. Καρπούνης.

Ἄγγελος Βλάχος.

Π. Βουγιούκας.

X. N. Φιλαδέλφους.

Σ. Παπακωστόπουλος.

Γ. Ζωχίος.

I. Σ. Ἀποστολόπουλος.

Π. Βαλαμάνης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ ΙΑ.

(Κατὰ τὴν 19 Φεβρουαρίου 1872.)

Παρήσαν ὁ πρόεδρος *K. Δ.* Χρηστίδης, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνοδικῶν οἱ κκ. *A.* Θεοφιλάς τῆς *A.* Συναγωγῆς,

Ι. Καρπούνης, Άγγ. Βλάχος, Χ. Ν. Φιλαδέλφει, Ν. Μιτζιάς, Ι. Αποστολόπουλος τῆς Γ. Συναγωγῆς, Ι. Τσάτσος, Ν. Κορέσιος τοῦ Α. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Χ. Εὐαγγελίδης τοῦ Β. τμήματος τῆς Δ. Συναγωγῆς, Α. Βουσάκης, Π. Βουγιούκας τοῦ Α. τμήματος τῆς Ε. Συναγωγῆς, Κ. Γ. Δουρούτης, Α. Ζωγράφος τοῦ Β. τμήματος τῆς Ε. Συναγωγῆς, Α. Βαούγας τῆς Ζ. Συναγωγῆς, Γ. Γεωργαντζᾶς, Στ. Παπακωστόπουλος τῆς Η. Συναγωγῆς, Ἐλδραῖχ τῆς Θ. Συναγωγῆς, Γ. Ζωχίος τῆς Ι. Συναγωγῆς καὶ ὁ γενικός γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξάμενης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγερθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν.

Οἱ Ἑλληνοδικοί τῆς Δ. Συναγωγῆς ἀνέγνωσαν τὴν ἐκθεσὶν των ἐπὶ τῶν καλεμακαιρίων, ἣτις ἐγένετο παμψηφεί δεκτὴ.

Κατόπιν λαβῶν τὸν λόγον ὁ κ. πρόεδρος ἐξέθηκεν εἰς τὸ συνέδριον, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθησαν οἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, πρὸς ἐπιχώρῳσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 48, μετὰ συζήτησιν καὶ ὤρισμον ἀπεφάνθη ὅτι κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων φρονεῖ ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα οὔτε ν' ἀκυρώσῃ οὔτε νὰ τροποποιήσῃ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδιαφέρεται μεγάλως, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅπως οὐδεὶς τῶν ἐκθετῶν ἀδικηθῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν ἡ παρακινῶσα πασαλειψίς, δυναμένη νὰ ἐλαττώσῃ ἐνώπιον τοῦ κοινῶ τὴν ἐαυτήν τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεών του, τοῦθ' ὅπερ δύναται νὰ βλάψῃ μεγάλως τὸν σκοπὸν τῶν ἐθνικῶν ἐκθέσεων, θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ διατυπώσῃ τὸ πορίσμα τῶν παρατηρήσεών της ἐν πνεύματι διαλακτικῶ καὶ εὐκρινεῖ ἀφ' οὗ ἐ ἀνέγνωσαν ὅλας τὰς ἐθέσεις τῶν Ἑλληνοδικῶν καὶ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, ἐπειδή ὅτι ὑπάρχει μεγάλη δυσαναλογία εἰς τὰς βραβεύσεις τῶν διαφόρων Συναγωγῶν, προερχομένη ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ἑλληνοδικοί τινῶν Συναγωγῶν θελήσαντες νὰ τηρήσωσιν ἀκριβῶς τὴν ἔννοαν καὶ τὸ γράμμα τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ ἐφάντησαν φειδωλοὶ περὶ τὴν βράβεισιν προτίθενται, ἐχόντων πραγματικὴν ἀξίαν, ἢ οὐκ ὄντων χρήσεως κοινῆς, ὄρισαντες βραβεῖα δίκαια μὲν ἀλλ' εὐτελεῖ, παραβάλλόμενα πρὸς τὰ βραβεῖα τὰ δοθέντα εἰς ἐκθέματα ἄλλων Συναγωγῶν ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου θέλουσιν ἴσως κατακινηθῆναι διὰ νὰ προληφθῇ ἐν μέρει τὸ καλὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων φρονεῖ ὅτι τὸ συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν ἐδύνατο νὰ σκεφθῇ τίνι τρόπῳ, ἀνεχθῆναι αὐτὴν γῶμην μὲ τὴν Ἐπιτροπῆν, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν τινὰ, τοῦλάχιστον εἰς τὰ σφαιρῶντα βιομηχανίας τινὰς, ἰδίως τὴν ὑφαντοργάνων μεταξωτῶν καὶ τὴν ἀλεροποιῶν, δύο σποδαίαις βιομηχανίαις τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογουμένως ἀναπτυχθείσας καὶ βελτιωθείσας, προφανῶς δὲ ἀδικηθείσας κατὰ τὰς βραβεύσεις. Προσέθηκε δὲ ὁ κ. πρόεδρος ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου εἴτε παραδεχθῇ τοῦτο εἴτε ὄχι τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας παρατηρήσεις αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου ἐκτεθέντων ἐλαβε χώραν συζήτησιν μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ συνέδριον ἀπὸ ἀεροφροσύνης πρὸς τὴν Ἐπιτροπῆν τῶν Ὀλυμπίων ἀπεφάσισε παμψηφεί νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς καὶ σκεφθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς βραβεύσεις τῆς ὑφαντοργάνων τῶν μεταξωτῶν οἱ Ἑλληνοδικοί τῆς ἀρμοδίας Συναγωγῆς ἐξέθησαν ὅτι, ὅτε συνέλαβαν τὴν ἐκθεσὶν των, εἶχον λάβει κατὰ γράμμα τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτοῦντος ἐντέλειαν ἐργασίας διὰ τὴν ἀπονομὴν μεγάλων βραβεῶν, καὶ τοιαύτην δὲν ἔχουσιν ἀκόμη τὰ ἐκτεθέντα μεταξωτὰ ὑφάσματα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ συνέδριον κατὰ τὴν ἐκδικασίαν τῶν περὶ βραβεῶν προτάσεων τῶν Ἑλληνοδικῶν εἰς πῦλλὰς βραβεύσεις δὲν ἐτήρησε τὸν αὐτὸν κανόνα, ἀλλὰ λόγῳ ἐμπυχώσεως ἢ ἐνθαβρύνσεως ἀπένευμεν εἰς πολλοὺς βραβεῖα ἀνώτερα τοῦ αὐστηροῦ μέτρου, φρονούμεν καλὸν πρὸς ἐμπύχωσιν καὶ ἐνθάρρῳσιν τῶν ἐκθετῶν τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων νὰ προτείνωμεν κατὰ ἓνα βαθμὸν προβιβάσασθαι τῶν βραβεύσεων ὅλων τῶν ἐκθετῶν τῶν μεταξωτῶν. Τὸ συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀλεροποιῶν ὁ ἀρμοδίος εἰσηγητὴς ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν βράβεισιν τῶν ἐκθετῶν τῶν ἀλεῶρων ἐλάβαν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ ἐκτεθέντα παρ' αὐτῶν ἀλευρα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἀλεεροποιεῖα, διότι οὐδεὶς τῶν ἐκθετῶν ὑπέβαλε περὶ τούτων ἐκθεσιν.

Παρατηρησάντων δὲ τινῶν Ἑλληνοδικῶν ὅτι ἡ βιομηχανία τῆς ἀλεροποιεῖς δὲν ἐφθισεν εἰσεῖν τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος καὶ ἀναπτύξεως, τὸν ὁποῖον ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμὸς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὴν ἀπονομὴν χρυσοῦ νομισματοσήμου, ἀφ' οὗ εἰσάγεται ἀκόμη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ τῆς καλητέρας ποιότητος ἀλευρος καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰδικῶς τὸν πρῶτον εἰσπαρόντα καὶ ἐραρμόσαντα ἀτμοκινήτους μηχανὰς εἰς τοὺς μύλους κ. Α. Γ. Δουρούτην, οὗτος ἐβραβεύθη ἤδη διὰ τοῦ χρυσοῦ νομισματοσήμου κατὰ τὴν Α. περίοδον τῶν Ὀλυμπίων, ἐπομένως δὲν ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ προβιβάσθωσιν αἱ βραβεύσεις τῶν ἐκθετῶν τῆς ἀλεροποιεῖς, ἄλλως τε ἐπαρκῶς ἀπονεμηθεῖται.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους τὸ συνέδριον δὲν ἔκρινε δίκαιον νὰ προβιβάσῃ τὰς βραβεύσεις τῶν ἐκθετῶν τῶν ἀλεῶρων.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνέφηνεν εἰς τὸ συνέδριον ὅτι ἐδόθησαν ἀναφοραὶ ὑπὸ διαφόρων ἐκθετῶν παραπονομένων ὅτι ἠδικήθησαν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβεῶν, καὶ ἐρωτᾷ τὸ συνέδριον ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν ἀναφορῶν τούτων.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐλαβε χώραν μακρὰ συζήτησιν, τῶν μὲν ἰσχυρίζομένων ὅτι τὸ συνέδριον δὲν δύναται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰ δεδικασμένα αὐτοβούλως, ἐπομένως οὕτω νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἀναφοράς, τῶν δὲ ἐνισταμένων ὅτι τὸ συνέδριον δύναται ν' ἀναθεωρήσῃ τινὰς τῶν ἀποφάσεών του μὴ δημοσιευθείσας εἰσεῖν· πρέπει ἐπομένως νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη τὸ ἐξῆς ζήτημα·

Δύναται τὸ συνέδριον ἐν γένει ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀποφάσεις του ; — Γενομένης ψηφοφορίας διὰ ψήφων 13 πρὸς 5 ἐλύθη ἀποφατικῶς.

Ἰστέρον ἐτέθη τὸ ἐξῆς ζήτημα·

Δύναται τὸ συνέδριον νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἀποφάσεις του καθόσον ἀφορᾷ τὰς παρουσιασθείσας ἀναφορὰς ; Καὶ τοῦτο ἐλύθη ἀποφατικῶς διὰ ψήφων 11 πρὸς 7.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος εἶπε· Κύριοι Ἑλληνοδικοί, περαιωθεῖσάν σήμερα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, κρίνω χρεὸς μου νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μετὰ προθυμίας ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς ὑμᾶς καθηκόντων. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ὡς ἀνωτέρα ἀρχὴ, διέπειτα τὰ τῶν Ὀλυμπίων σὰς ἐκφράζει δι' ἐμοῦ ἐπίσης τὴν εὐγνωμοσύνης της, διότι διὰ τῶν ἐργασιῶν σας συνετελέσαστε μεγάλως εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέσεων, μὴ φεισθέντες κόπων καὶ ἐργασθέντες διαρκῶς καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἡμέρας τῆς ἀποκρίω καὶ τὰς πρώτας τῆς τεσσαρακοστῆς.

Κατόπιν ἐγένετο πρότασις νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν πρὸς τὸν πρόεδρον κ. Δ. Χρηστίδην διὰ τὴν μετ' ἀμεροληψίας καὶ εὐθύτητος διευθύνσιν τῶν συζητήσεων τοῦ Συνεδρίου.

Τὸ συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο πρότασις νὰ ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα κ. Κ. Φωστηρόπουλον διὰ τὴν μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ ἰκανότητος ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Τὸ συνέδριον παρεδέχθη παμψηφεί.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Φωστηρόπουλος.

Οἱ Ἑλληνοδικοί

Ι. Κ. Τσάτσος.

Γ. Ζωχίος.

Α. Ζωγράφος.

Στ. Παπακωστόπουλος.

Ι. Σ. Αποστολόπουλος.

Ν. Θ. Κορέσιος.

Γ. Γεωργαντζᾶς.

Κ. Δουρούτης.

Α. Θεοφιλάς.

Ι. Καρπούνης.

Χ. Εὐαγγελίδης.

Άγγελος Βλάχος.

Χ. Ν. Φιλαδέλφει.

Α. Βουσάκης.

Θ. Δὲ Χελδραῖχ.

Ν. Κ. Μεταξιάς.

Α. Βαούγας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

(Κατά την 17 Φεβρουαρίου 1871).

Παρήσαν εκτός του προεδρεύοντος αντιπροέδρου οί κκ. Π. Ε. Γιαννόπουλος, Ε. Μανητάκης, Α. Γ. Δουρούτης, Σ. Κρίνος, Ξ. Λάνδερρ, Θ. Ορφανίδης και ὁ γενικός γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξάμενης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν μελῶν.

Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος πληροφορεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν ἐπεραίωσε σχεδὸν τὰς ἐργασίας του· δὲν ὑπολείπεται, εἶπεν, εἰμὴ μία ἴσως συνεδρίασις ὅπως δώσῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐντελὲς πέρας. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τὸ Συνέδριον ἀπεφάνισεν ἢ ἠ ὀριστικῶς ἐπὶ τῶν περὶ βραβεύσεως προτάσεων τῶν Ἑλληνοδικῶν τῶν διαφόρων Συναγωγῶν, θεωρεῖ καθήκον του νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ καὶ παρεκάλεσε τὴν Ἐπιτροπὴν, ἀφ' οὗ διέληθ' αὐτὰς νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ποσότητος. Κατὰ τὸ ἀρθρον 48 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων ἢ ὀριστικῶς, εἶπεν, ἀπόφασις τοῦ Συνεδρίου ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων· πρέπει ἐπομένως νὰ σκεφθῶμεν κατὰ ποῖον τρόπον θέλομεν προοδεύσει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν, ἂν, δηλ., ὀφείλωμεν ἀπλῶς καὶ καθαρῶς νὰ ἐπικυρώσωμεν, ἢ ἂν δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ τινὰς παρατηρήσεις, καὶ τίνι τρόπῳ.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔλαβε χώραν μακρὰ συζήτησις, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη·

1) Κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων ἢ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων δὲν ἔχει δικαίωμα οὔτε ν' ἀκυρώσῃ, οὔτε νὰ τροπολογήσῃ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν.

2) Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐνδιαφέρεται μεγάλως ἀφ' ἐνός μὲν ὅπως οὐδεὶς τῶν ἐκθετῶν ἀδικηθῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ, μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν ἢ παρμικρὰ παράλειψις, δυναμένη νὰ ἐλαττώσῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τὴν βαρῦτητα τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεών του, τοῦθ' ὀπερ δύναται νὰ ἐλάψῃ μεγάλως τὸν σκεπὸν τῶν ἐθνικῶν ἐκθέσεων, θεωρεῖ καθήκον της νὰ διατυπώσῃ τὸ πόρισμα τῶν παρατηρήσεών της ἐν πνεύματι συνδιαλλακτικῷ καὶ εὐλικρινεῖ.

Σύμφωνα πρὸς τὰ ἀνωτέρω πρῆβη ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ὅλων τῶν ἐκθέσεων τῶν κατὰ Συναγωγὰς Ἑλληνοδικῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου αὐτῶν.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπέισθη ὅτι μεγίστη δυσαναλογία ὑπάρχει εἰς τὰς βραβεύσεις τῶν διαφόρων Συναγωγῶν, προερχομένη ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ἑλληνοδίκαι τινῶν Συναγωγῶν, θελήσαντες νὰ τηρήσωσιν ἀκριβῶς τὴν ἔνοιαν καὶ τὸ γράμμα τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ, ἐράνησαν φειδωλοὶ περὶ τὴν βραβεύσειν προϊόντων ἐχόντων πραγματικὴν ἀξίαν, ἤγουν ὄντων χρήσεως κοινῆς, ὄρισαντες βραβεῖα δίκαια μὲν, ἀλλ' εὐτελεῖ παραβαλλόμενα πρὸς τὰ βραβεῖα τὰ δοθέντα εἰς ἐχθέρματα ἄλλων Συναγωγῶν· ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου θέλουσι ἴσως κατακριθῆ. Διὰ νὰ προληφθῇ ἐν μέρει τὸ κακὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων φρονεῖ ὅτι τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ, τίνι τρόπῳ ἠδύνατο ἂν ἔχῃ τὴν αὐτὴν μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν γνώμην νὰ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν τινὰ τοῦλάχιστον εἰς τὰ ἀφορῶντα βιομηχανίας τινὰς, ἰδίως τὴν ὑφαντουργίαν τῶν μεταξωτῶν, τὴν ἀλευροποιίαν, δύο σπουδαίας βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ὁμολογουμένως ἀναπτυχθείσας καὶ βελτιωθείσας, προφανῶς δὲ ἀδικηθείσας κατὰ τὰς βραβεύσεις. Ἐξουσιοδοτεῖ δὲ τὸν κύριον προεδρεύοντα νὰ ὑποβάλῃ τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ πράξῃ ὅτι ἐγκρίνη.

Παρακαλεῖται δὲ ὁ κ. ἀντιπρόεδρος νὰ γνωστοποιήσῃ ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του διὰ τὰ περαιτέρω.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ προεδρεύων
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς
Κ. Φωστηρόπουλος.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.
Π. Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ε. ΜΑΝΗΤΑΚΗΣ.
Ξ. ΛΑΝΔΕΡΡ.
Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.
Σ. Δ. ΚΡΙΝΟΣ.
Α. Γ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

(Κατά την 3 Μαρτίου 1871).

(Ἀπόσπασμα.)

Παρήσαν εκτός του προεδρεύοντος αντιπροέδρου ἐκ τῶν μελῶν οἱ κκ. Π. Ἐμμ. Γιαννόπουλος, Μ. Ρενιέρης, Ἐμμ. Μανητάκης, Σ. Δ. Κρίνος, Α. Γ. Δουρούτης, Γ. Μεταξᾶς, Ξ. Λάνδερρ, καὶ ὁ γενικός γραμματεὺς Κ. Φωστηρόπουλος.

Ἀρξάμενης τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τὰ ὅποια ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν μελῶν.

Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος ἐπληροφόρησε τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι σύμφωνα πρὸς τὰ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 τοῦ π. μ. Φεβρουαρίου ἀποφασισθέντα ἔκαμε τὰς δευτέρας παρατηρήσεις πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλληνοδικῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ συζήτησιν τινὰ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἀπεφάνισεν ἀπὸ ἀδροπροσύνην πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, ὡς εἶπε, νὰ ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀποφάσεις του καθόσον ἀφορᾷ τὰς δύο βιομηχανίας τῆς ὑφαντουργίας τῶν μεταξωτῶν καὶ τῆς ἀλευροποιίας. Κατὰ συνέπειαν ἔκριεν εὐλογον νὰ προβιβάσῃ καὶ ἐπροβίβασε τὰς βραβεύσεις τῶν ἐκθετῶν τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων κατὰ ἓνα βαθμὸν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀλευροποιίαν ἐπέμεινε εἰς τὰς γενομένας βραβεύσεις ὡς ἐπαρεῖς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὰς δοθείσας ὡς ἀνωτέρω πληροφορίας ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος, συνεπῆς

πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεις τῆς καὶ ἀφίνουσα τὴν ἠθικὴν εὐθύνην τῶν τυχόν γενομένων παραλείψων ὡς πρὸς τὰς δικαίας βραβεύσεις εἰς τοὺς Ἑλληνοδικὰς, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων ΕΠΙΚΥΡΟΙ ἀπάσας τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Β' περιόδου, τὰς ἐκδοθείσας ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἑλληνοδικῶν τῶν διαφόρων Συναγωγῶν, δι' ὧν ἀπειρηθήσαν αἱ βραβεύσεις, τοὶ τὰ νομοματόσημα καὶ οἱ ἔπαιροι.

Ὁ προεδρεύων
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Κ. Φωστηρόπουλος.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.
Σ. Δ. ΚΡΙΝΟΣ.
Α. Γ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ.
Ε. ΜΑΝΗΤΑΚΗΣ.
Γ. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ

ΓΥΜΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟΥ

1870.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

ὑποβάλλοντες ὑμῖν τὸν κατάλογον τῶν κατὰ τοὺς γυμνικῶν ἀγῶνας ἀριστευσάντων παρακαλοῦμεν νὰ διατάξητε ν' ἀπονεμηθῇ ἐκάστῳ τῶν σημειουμένων νικητῶν τὸ ἀνήκον χρηματικὸν βραβεῖον, ὡς εἶναι ὀρισμένον ἐν τῷ ἐγκριθέντι κανονισμῷ, μετὰ τοῦ πτυχίου τοῦ μαρτυροῦντος τὴν ἀριστείαν ἐκάστου τῶν ἀθλητῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπονομὴ τοῦ χρηματικοῦ βραβεῖου εἶναι ἄμεσον ἐπόμενον τῆς διὰ στεφάνων καὶ κλάδων βραβεύσεως, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ ἀναβληθῇ

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς ὑμᾶς μετ' ὀλίγον ἔκθεσιν περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων καὶ τὰς σκέψεις ὅσας νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν

ὑποσχεσόμεθα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1870.

ΟΙ ΑΓΩΝΟΔΙΚΑΙ

Κ. ΒΟΥΣΑΚΗΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου 1870 ἀναδειχθέντων καὶ βραβευθέντων νικητῶν
τῶν ἐξῆς Ὀλυμπιακῶν γυμνικῶν ἀγῶνων

Βραβείων τάξεις	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον νικητῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Εἶδος ἀγῶνων	Εἶδος βραβείων		
					Χρήματα δραγμαὶ	Στέφανοι	Κλάδοι
A.	Εὐάγγ. Σκορδαρᾶς	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	1. Δίαυλος	100	Ἐλαίας	
B.	Γεώργιος Σουδέας	»	»	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Χατζῆ Ἀναστάσης	Κρήτης	»	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Γ. Τσαντήλας	Μεγαρίδος	Ἐλευσίνος	2. Ἄλμα τριπλοῦν	100	»	»
B.	Παντ. Σκουπόπουλος	Κορινθίας	Κορίνθου	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Δ. Πανταζίδης	Θεσσαλονίκης	»	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Γ. Τσαντήλας	Μεγαρίδος	Ἐλευσίνος	3. Ἄλμα ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα	100	»	»
B.	Δ. Πανταζίδης	Θεσσαλονίκης	»	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Εὐάγγ. Σκορδαρᾶς	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Κ. Καρδαμυλάκης	Κρήτης	»	4. Πάλη μετ' ἀλινδήσεως	100	»	»
B.	Γ. Κόκας	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Δ. Λυπητεράκης	»	»	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Σωτ. Ἰωάννου	Καλλι λεως	»	5. Δισκοβολία	100	»	»
B.	Πάνος Ντούρος	Πελοπ σιος	»	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Ι. Ψύχας	Καρυστίας	Κυμαίων	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Σωτ. Ἰωάννου	Καλλι λεως	»	6. Ἀκοντισμὸς ἐπὶ σκοπῶν	100	»	»
B.	Γ. Τσαντήλας	Μεγαρίδος	Ἐλευσίνος	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Ι. Ψύχας	Καρυστίας	Κυμαίων	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Κ. Καρδαμυλάκης	Κρήτης	»	7. Ἄλμα ἐπὶ κοντῶ	100	»	»
B.	Γ. Γαλύφρος	Μήλου	Σίφνου	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Δ. Κασσανδρῆς	Κεφαλληνίας	»	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Θεοφιλᾶς Ντροῦγας	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	8. Ἀναρρίχσις ἐπὶ ἰστών	100	»	»
B.	Π. Καναρέλλης	Ἄνδρου	Ἄνδρου	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Θ. Παπαγεωργίου	Γορτυνίας	»	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Γ. Ἀκαστορίδης	Κ πόλεως	»	9. Ἀναρρίχσις ἐπὶ κάλων	100	»	»
B.	Ι. Βενετσάνοπουλος	»	»	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Κ. Ντεφεζῆς	Ἄργους	Ἄργείων	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης
A.	Ι. Ψύχας	Καρυστίας	Κυμαίων	10. Ἐλκυστίνδα	100	»	»
B.	Κ. Καρδαμυλάκης	Κρήτης	»	»	50	»	Ελαίας
Γ.	Δ. Λυπητεράκης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Ἐπαινον	»	Δάφνης

ΟΙ ΑΓΩΝΟΔΙΚΑΙ

Κ. ΒΟΥΣΑΚΗΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γυμνασάρχος

ΙΟΥΑΙΟΣ ΕΝΝΙΓΓ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΟΔΙΚΩΝ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἵποβαλόντες τῷ Κυρίῳ ἀντιπροέδρῳ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Ὀλυμπιάδι γενομένων γυμναστικῶν ἀγῶνων καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἀριστευσάντων καὶ ἐπικινεθέντων, κρίνομεν ἐπάντιγες ἢ ἀνακοινώσωμεν καὶ ὑμῖν τὰς ἐξῆς ἡμῶν σκέψεις.

Ὡς μαρτύριον εὐσεβοῦς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μερίμνης τοῦ αἰδίου ἀγωνοθέτου Ζάππα καὶ ὡς ἀνάμνησις προγονικῆ ἐτελέσθησαν ὅπωςδῆποτε ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ οἱ κανονισθέντες γυμναστικοὶ ἀγῶνες. Ἐνεκα δὲ τοῦ κατεσκευασμένου τῆς παρασκευῆς καὶ τοῦ βραχυχροῦ τῆς γυμνάσεως τῶν προσελθόντων, νομίζομεν ὅτι ἐπράχθη ὅτι ἦτο δυνατόν.

Ἄλλ' ἡ συρροὴ τῶν θεατῶν ἢ μέχρι δακρύων συγκινήσασα τοὺς ἀναπολήσαντας τὰς ἡμέρας τῆς προγονικῆς εὐλαίας· ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐκφραστῆς πόθος τοῦ νὰ κατασταθῇ πρακτικώτερον τὸ καλὸν τοῦτο ἴδρυμα, σαφῶς ἐπιμαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐπιζητεῖ καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς.

Ὀλίγοι τινες ἐργατικοὶ ἄνδρες, δυσκόλως ἀπὸ τῶν ποριστικῶν αὐτῶν ἔργων ἀποσπώμενοι, ἐκ τοῦ προχείρου καὶ χάριν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ χρηματικοῦ βραβείου, ἐπὶ βραχὺν χρόνον καὶ ἀτάκτως, προγυμναζόμενοι, σώματα καταπεπονημένα ἢ ἐσκληρωμένα ἐκ τῆς μηχανικῆς ἐργασίας, ταῦτα ἤθελον καθιστᾶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀθλητικὰ θεάματα μᾶλλον ἢ ἦτον εὐστοχον ἀλλ' ἀγονον παρῳδιᾶν τῶν ἀρχαίων ἀγῶνων, οἵτινες εἶχον μέγαν τινα ἠθικὸν σκοπὸν εἰς πρακτικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους θαυμασίως συντελοῦντα· πρὸς τοῦτοις οὕτως ἔχοντες οἱ ἀγῶνες δὲν ἤθελον κινεῖ εἰς ἀμιλλαν τὴν καθ' ἡμᾶς εὐπαιδεύτων νεολαίαν, ἤθελον μᾶλλον ἀποτρέπει αὐτὴν τοῦ νὰ μετέχη τῶν τοσοῦτων πρὸς αὐτὴν οἰκείων καὶ σκοπίμων τούτων γυμνασμάτων.

Ἄν λοιπὸν τὸ ἴδρυμα τοῦτο μέλλῃ ν' ἀσκήσῃ ἀγαθοποιῶν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑγίαν καὶ ἐπιρροῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, πρέπει νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ἀγωγὴν τῶν παιδῶν καὶ νέων, ἧτοι πρέπει ὁ ἀγὼν νὰ γίνῃ ἐθνικὸς, ἀνάλογος τοῦ παρὰ τοῖς προγόνοις, εἰσαγομένης τῆς γυμναστικῆς καθ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς παιδείας. Θέλομεν δὲ βέλτιον ἐννοήσῃ τὸ καθήκον τοῦτο τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ἀν διανοηθῶμεν ὅτι ἡ γυμναστικὴ, ἢ ἐξόχως Ἑλληνικὴ αὕτη τέχνη, εἶναι νῦν εἰσηγμένη εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπὶ πολιτισμῷ εὐδοκίμωντων ἐθνῶν καὶ δὲν εἶναι ἀσχετος πρὸς τὰ ἐκπληκτικὰ τῶν Πρώσων ἀνδραγαθήματα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἄλλοτε ἐσκέφθη περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀνάγκης, ἐφ' ἧ καὶ νόμος ἐγένετο ἐν ἀρχῇ διαρκείας, ὡς καὶ οἱ βραδύτερον συνταχθέντες ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργείῳ κανονισμοὶ καὶ σχέδια, ὧν σκοπὸς ἦτο ἡ πανταχοῦ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτήρισις εἰσαγωγή τῆς γυμναστικῆς, ταῦτα δὲ δύνανται βεβαίως νὰ χρησιμεύσωσι καὶ σήμερον.

Ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι θαρρόυντες ὑποβάλλομεν ὑμῖν, Κύριε πρόεδρε, τὰς ἐξῆς σκέψεις.

A. Τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον, διασκευασθὲν ἀρμοδίως, πρέπει νὰ κατασταθῇ κεντρικὸν τοῦ Κράτους γυμναστήριον καὶ διδασκαλεῖον γυμναστικῆς, ὑπαγόμενον εἰς τακτικὸν καὶ ἀρμοδίον κανονισμόν, ἀντὶ τοῦ νῦν ὅλως ὡς πρὸς τὸν τόπον καὶ τὸν ὄργανισμόν ἀκαταλλήλου γυμναστηρίου.

Καὶ μέχρις ὅμως τῆς διασκευῆς τοῦ τόπου δὲν πρέπει νὰ γίνῃ διακοπὴ, ἀλλὰ νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ γυμνασίαρχος ὁ Κ. Ἐννιγγ, οὗτος ὁ παντὸς ἐπαινοῦ ἀνώτερος καὶ ἀκάματος ζῆλος, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις συνέπραξαν συντονώτατα εἰς τὴν οἰανδήποτε ἐπιτυχίαν τοῦ προτεινομένου ἐθνικοῦ ἰδρύματος.

B. Κατ' ἀρχὰς ἐν πάσῃ πρωτεύουσῃ νομοῦ, ἀκολούθως μετ' οὐ πολὺ ἐν πάσῃ πρωτεύουσῃ ἐπαρχίας, καὶ τέλος ἀμέσως κατόπιν καὶ ἐν παντὶ δημοτικῷ σχολείῳ, πρέπει νὰ κατασταθῇ γυμναστήριον, ὥστε ἡ γυμναστικὴ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὅσον ἐνεστί καταρτιζομένη, τελειοποιουμένη δὲ διὰ τῶν νεωτέρων περὶ αὐτῆς σπουδῶν καὶ ἐφαρμογῶν καὶ τέλος οἰκειότερα πρὸς τὰ ἦθη καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας ἀποβαίνουσα νὰ κατασταθῇ ποτὲ καὶ παρ' ἡμῖν ὅσον τὸ δυνατόν κοινὴ, πράγματι εἰσαγομένη τῆς διδασκαλίας αὐτῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων ἀσκήσεων εἰς πάντα τῆς Ἑλλάδος τὰ σχολεῖα

Οὕτω δὲ μόνον τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἴδρυμα θέλει ἀποκτήσῃ πρακτικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἐν Ὀλυμπίοις γυ-

μνάσια καὶ εὐπρεπέστερα θέλουσιν ἰποβῆ καὶ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα ἐθνικὸν σκοπὸν θέλουσι συντελεῖ διὰ τῆς διεγειρομένης ἀμίλλης μεταξὺ τῆς εὐπαιδευτοῦ πρὸ πάντων παρ' ἡμῖν νεολαίας.

Γ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ αἰοδίμου Ζάππα, ἐννοῶν ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οὓς ἡ εὐσεβὴς σκιά τοῦ Εὐαγγέλιου περιᾶται ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ζωὴν, δὲν δύναται νὰ εὐδοθῶσιν ἄλλως ἢ διὰ τῶν προτεινομένων μέσων θέλει προθύμως παράσχω μέρος τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένης χορηγίας. Ἐπίσης δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι οὐδεμία χρῆσις μέρους τινος τῶν τόκων καὶ ἄνευ ὠρισμένου σκοποῦ κληροδοτημάτων δύναται νὰ γείνη εὐσεβέστερον πρὸς τὴν μνήμην τῶν κληροδοτῶν καὶ σκοπιμώτερον πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ἢ ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης τῆς γυμναστικῆς.

Διὰ ταῦτα παρακαλοῦντες ὑμᾶς, Κύριε πρόεδρε, νὰ ὑποβάλητε τὰς γνώμας ἡμῶν ταύτας, ἂν ἐγκρίνητε, καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πεπισμηθεὶς ὅτι τοῦτο θέλει ἐπιστήσει εἰς κῦτάς τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ σπεύσει νὰ συνεπιληφθῇ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1870.

ΟΙ ΑΓΩΝΟΔΙΚΑΙ

Κ. ΒΟΥΣΛΑΚΗΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ

ΑΓΩΝ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟΥ

1870.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Σήμερον τὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους συνελθόντες οἱ ὑποφαινόμενοι, ἀπαρτίζοντες τὴν ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων τοῦ 1870 Ἐπιτροπὴν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἕκαστος ἡμῶν ἀνέγνω πάντα τὰ ποιήματα κατ' ἰδίαν, ἐπιγραφόμενα ὡς ἑπεται:

Α' ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ.

Ἀριθ. 1.	<i>Κλεομένης</i> , δράμα εἰς πράξεις τρεῖς	Στίχοι	2150
» 2.	<i>Κλεομένης</i> , τραγωδία	»	1264
» 3.	<i>Ἄλωσις Τριπόλεως</i>	»	1715
» 4.	<i>Δαυὶδ Κορινθῶς</i>	»	1419
» 5.	<i>Οἱ ποιμένες τῆς Ἀττικῆς</i> , μυθιστορικὸν διήγημα (ἐπιγραφόμενον παραδόξως δράμα!)	»	1452
» 6.	<i>Ἑλληνική</i> , τραγωδία εἰς πράξεις τρεῖς	»	1375
» 7.	<i>Λέων Καλλέργης</i> , δράμα εἰς μέρη τρία	»	2081
» 8.	<i>Ἰούλιος Βελλάδας</i> , κωμωδία εἰς πράξεις δύο	»	841
» 9.	<i>Γαμβροῦ πολιορκία</i> , κωμωδία ἑμμετρος εἰς πράξεις τρεῖς τοῦ αὐτοῦ	»	1810
» 10.	<i>Γάμος ἔνεκα βροχῆς</i> , κωμωδία εἰς πράξιν μίαν ποιητοῦ	»	549
» 11.	<i>Ἀνδρογυναικομαχία</i> , κωμωδία εἰς μέρη τρία	»	1979

Β' ΛΥΡΙΚΑ.

» 12.	<i>ᾠδαὶ καὶ ᾄσματα ὀκτώ</i>	»	171
» 13.	<i>Τῶν ἐρώτων ἐν πρόωρον θῦμα</i>	»	40
» 14.	<i>Οἱ θεαταὶ τῶν Ὀλυμπίων</i>	»	149

Ἀριθ. 15.	Τὸ ἐμβατήριον τῶν ἀγωνιστῶν τῶν Ὀλυμπίων	Στίχοι	24
» 16.	Ἡ Δάφνη καὶ ἡ Κυπάρισσος	»	44
» 17.	Ἡ Ναρκισσία καὶ Κορινθιακὸν κιονόκρανον	»	25
» 18.	Ὁ θάνατος τῆς Ξανθοῦλας	»	20
» 19.	Ὡ πόσον σὲ ἠγάπησα	»	24
» 20.	Εὐαγγέλη Ζάππα	»	27

Τὸ ὅλον στίχοι 17,156

Μετὰ προηγηθεῖσαν σύσκεψιν καὶ συζήτησιν ἀποφαινόμεθα·

Α'. Ὅτι, ἵνα μὴ ἐπέση ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ του τὸ Πανελλήνιον τοῦτο φιλολογικὸν διαγώνισμα, καὶ πάθη ὅ,τι πρό τινας ἄλλα ὁμοίως φύσεως διαγώνισματα ἔπαθον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ γίνηται ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποβαλλομένων ποιημάτων μετ' αὐστηρότητος μεγάλης. Καὶ ποραδεχόμεθα μὲν νὰ βραβεύηται ἐκάστοτε τὸ σχετικῶς καλῆτερον, τοῦτο ὅμως τὸ κριθὲν, ὡς καλῆτερον καὶ βραβευόμενον, πρέπει νὰ ἔχη ἀρκετὴν τὴν ἀξίαν καὶ νὰ πλησιάζῃ ὅσον οἶόν τε πρὸς τὴν τελειότητα τῆς τέχνης.

Β'. Ὅτι ἀορίστου μείναντος ἐν τῇ προκηρῦξει τῶν Ὀλυμπίων τοῦ εἴδους τοῦ βραβείου, ὀφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ κανονίσῃ αὐτό. Καὶ τὴν μὲν χρηματικὴν ἀμοιβὴν θεωρεῖ ταπεινὴν καὶ ἀνοίκειον· τὰ δὲ χρυσᾶ μέταλλα καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἐπειδὴ ἐχαράχθησαν πρὸς βράβειον τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, θεωρεῖ ὅλως ἀκατάλληλα, προτείνει δὲ ἀντὶ τούτων, ἀφ' οὗ ὁ ἀγὼν ἐκηρύχθη στεφανίτης, νὰ κατασκευασθῶσι στέφανοι ἐξ εὐγενοῦς τινοῦ μετάλλου, οἷον ἀργύρου ἐπιχρυσού ἢ καὶ χρυσοῦ, φέροντος φύλλα δάφνης καὶ δαφνίδας· χρυσοῖς δὲ γραμμασίαι ἐπὶ τῶν ὀπισθεν κρεμαζόμενων ταινιῶν δεξιόθεν μὲν τὴν ἐπιγραφὴν Ὀλύμπια τοῦ 1870, ἀριστερόθεν δὲ Ἀγωνιστῆς Ε. Ζάππας. Τὰ δὲ βραβεῖα ταῦτα νὰ ἴναι ἐκάστοτε τρία· ἓν χρυσοῦν, ὡς πρῶτον, ἓν ἀργυροῦν ἐπιχρυσόν, ὡς δεύτερον, καὶ ἓν ἀργυροῦν, ὡς τρίτον. Νὰ χρησιμεύσωσι δὲ καὶ τὰ τρία διὰ τὰ τρία εἶδη τῆς ποιήσεως ἀδιακρίτως, τὸ λυρικόν, τὴν κωμωδίαν καὶ τὸ δράμα.

Μετὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων ποιημάτων, καὶ ὁμοφώνως μὲν παρέδεχθη ὅτι ἐκ τῶν λυρικῶν ποιήσεων οὐδεμία εἶχε τὴν ἀξίαν ἐκείνην ὅπως τονισθῆ καὶ ψαλῆ ὡς ἀριστεύσαν ἄσμα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν. Διὸ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, συνεπιεῖα τῆς ἀρχῆς ἣν ἔθεσε καὶ παρέδεχθη, δὲν δύναται ν' ἀπονεύμῃ ἐφέτος βραβεῖον εἰς κανὲν τῶν ὑποβληθέντων λυρικῶν ἔργων.

Ἐξετάσασα δὲ κατόπιν τὰ δράματα εὖρε δυστυχῶς αὐτὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχοντα ἀξίαν μὲ τὰ λυρικά ποιήματα, εἰ καὶ δύο ἐξ αὐτῶν, ὁ Δαυὶδ Κομνηνὸς καὶ ὁ Λέων Καλλιέργης διὰ τινὰς σκηνὰς αὐτῶν ὑπερέχον κατὰ τι τῶν ἄλλων, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι καὶ τὴν ἀρετὴν ὥστε νὰ προτιμηθῆ ἐν τούτων διὰ τοιαύτην ἐπίσημον ἐορτήν. Ἀπέδθη δὲ ἡ δραματικὴ αὕτη ἀποτυχία εἰς τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ὅπερ εἶχον οἱ διαγωνιζόμενοι ἀπὸ τῆς προκηρῦξεως τοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ ἔργου τῶν ὅπως συγγράψωσι, καὶ ὅπερ μὲν ἔχει εἰς ἐξόχους καὶ γεγυμνασμένους καὶ πολυμαθεῖς συγγραφεῖς νὰ συγγράψωσι δράμα τι. Ἐμειναν λοιπὸν κατ' ἀνάγκην καὶ τὰ δράματα ἀβράβευτα, ἵνα μὴ ταπεινωθῆ τοῦτο τὸ σπουδαιότατον εἶδος τῆς ποιήσεως.

Ἐξετάσθησαν μετὰ ταῦτα αἱ κωμωδία. Αὗται δὲ ἐν γένει ἐκρίθησαν τελειότεραι σχετικῶς πρὸς τὰ δύο προηγουμένα εἶδη τῆς ποιήσεως. Τρεῖς δὲ ἐκ τούτων διεκρίνοντο ὡς σχετικῶς καλῆτεραι τῆς τετάρτης, τῆς ἐπιγραφόμενης Ἰούλιος Βελλάδας. Ἐκ δὲ τούτων τῶν τριῶν, αἱ ἐπιγραφόμεναι Γαμβροῦ πολιορκία καὶ Γάμος ἔνεκα βροχῆς, ἔργα ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, διὰ τε τὴν στιχομυθίαν, τὴν κατάλληλον πρὸς τὰ πρόσωπα γλώσσαν, τὴν ἐνότητα τοῦ ὅλου, τὴν ὁμαλότητα τῶν χαρακτήρων καὶ τὸν ἠθικὸν σκοπὸν, ἐκρίθησαν ὑπέρτεραι τῆς τρίτης ἐπιγραφόμενης Ἀνδρογυναικομαχία.

Ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ πλειονοψηφίας τεσσάρων ψήρων κατὰ μιᾶς, μειονοψηφούτος τοῦ κυρίου Γ. Μιστριώτου, ἔκρινεν ἀξίας παραστάσεως ἐν τῷ Ἑλληνικῷ θεάτρῳ κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὴν κωμωδίαν Γαμβροῦ πολιορκία εἰς πράξεις τρεῖς, καὶ τὴν κωμωδίαν Γάμος ἔνεκα βροχῆς, εἰς πράξιν μίαν, ἀπονέμουσα τὸ Β' βραβεῖον, ἥτοι τὸν ἐπιχρυσὸν ἀργυροῦν στέφανον, εἰς τὸν ποιητὴν αὐτῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο ἐκλογή τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοιοῦτος ἐξελέχθη ὁμοψήφως ὁ κ. Νικόλαος Δραγοῦμης,

εἰς ὃν παρεδόθησαν πάντα τὰ ποιήματα, καὶ ὅστις παρεκλήθη νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ συνταχθησομένῃ παρ' αὐτοῦ ἐκθέσει τὰς βάσεις, ἃς ἔθετο ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνίσματος, καθὼς καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ κυρίου Μιστριώτου, τοῦ νὰ σημειωθῆ, δηλ. ὅτι οὗτος μειονοψηφῶν ἐθεώρει ὡς ἀξία βραβεύσεως ἐκ μὲν τῶν δραμάτων τὸν Δαυὶδ Κομνηνόν, ἐκ δὲ τῶν κωμωδιῶν τὴν Ἀνδρογυναικομαχίαν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1870.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ι. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀναγνωσθεῖσα τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1870 ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ
τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐντιμοτάτη ὁμήγουρις !

Εἰ καὶ γινώσκετε πάντες ὅποιοι ὑπῆρξαν τὸν πάλαι χρόνον οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον πρὸς τε τὸ συμφέρον τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ἀγωνοδικῶν τὴν εὐθύνην, ν' ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν μνήμην τὸ περίσκιον τῆς ἐορτῆς, ἥτις ἐορτὴ ἐορτῶν καὶ πανηγυριῶν πανηγύρεων ἐδοξάζετο, καὶ οὐκ ἀτόπως· διότι πολλοὺς μὲν καὶ καλλίστους ἀγῶνας τάχους καὶ βίωτης, αἶμα δὲ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τέχνης καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων ἦγον οἱ πατέρες ἡμῶν (1), οὐδεὶς ὅμως ἐθεωρεῖτο τιμιώτερος τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τελουμένων· περὶ οὐδένα ἄλλον ἡμιλλῶντο ἄνδρες ὀνομαστότεροι διὰ τε τὴν ἐκ τῆς ἀνδρίας καὶ τὴν ἐκ τῆς εὐφυΐας καὶ σοφίας δόξαν· ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ εἶδοντο πολυτιμότερα ἔπαθλα (2)· οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἀνεγράφοντο ἐν γυμνασίῳ τὰ ὀνόματα καὶ ἀνηγείροντο οἱ ἀνδριάντες τῶν νικητῶν (3)· καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐκλείζοντο καὶ ἡγαπᾶντο παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τὰ ἔργα, ὅσα τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐγκριθέντα. Εἰς τούτων τὸ στάδιον κατέβησαν

(1) Ἰσοκρ. Πανηγ. ΙΒ'.

(2) Πλούτ. Σόλ. ΚΓ' 20. καὶ Διογ. Λαέρτ. Βιβλ. Ι' Κεφ. Α'.

(3) Πaus. Βιβλ. ζ' Κεφ. ζ' καὶ Βιβλ. Β' Κεφ. ΚΑ'.

καὶ ποιηταὶ, καὶ ἱστορικοὶ, καὶ ἥρωες, καὶ βασιλεῖς, καὶ ἡμίθεοι, καὶ θεοὶ ἔν' ἀγωνισθῶσιν οὐχὶ περὶ χρημάτων, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς (1). Τοσοῦτον δὲ ἐλογίζοντο μέγαρα καὶ ἰσὰ καὶ θεῖα, καὶ τοσαύτη ἢ φροντίς ὅπως τηρῶνται ἀμόλυτα, ὥστε ἀπεβάλλετο πᾶς μὴ Ἕλληνα ἀθλητῆς, μικροῦ δὲ δεῖν ἀπεβάλλετο, εἰμὴ ἀπεδείκνυντο ὅτι ἦτο Ἀργεῖος, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀμύντου Ἀλέξανδρος (2).

Τοιοῦτων Ὀλυμπίων, ἀλειπτῶν ἀληθοῦς ἐμπειρίας, καὶ ἀληθοῦς παιδείας, καὶ ἀληθοῦς ἀρετῆς τὴν ὑπαρξὴν ἤξιον καὶ ὁ εἰς ἀνάγκασιν αὐτῶν θαυματούμενος ὄλον αὐτοῦ τὸν πλοῦτον αἰδίδιμος Ζάππας. Καὶ οὗτος ἤξιον ὅ,τι καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀνανεώτατος τοὺς πρὸ πολλοῦ ἐξελειφθέντας τούτους ἀγῶνας Ἰριτίας, γυμναστήρια δηλαδὴ φιλοπατρίας καὶ χρηστότητος, καθ' ὃν χρόνον φθείρεται, ὡς καὶ τότε, ἢ πατρίδας ὑπὸ διχονοϊῶν ἐμφυλίων (3). Καὶ οὗτος ὡς καὶ ἐκεῖνος ἤξιον ν' ἀποσκορακίζονται ἡ ἀμάθεια, ἡ ἀγυρτία, τὸ θρότος, καὶ ζημιῶνται δὲ καὶ οἱ προπετεῖς ἀθληταὶ καὶ οἱ δεκαζόμενοι Ἑλληνοδίκαί, ὅπως καὶ τότε ἐζημιώθησαν Εὐπωλὸς ὁ Θεσσαλὸς καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ δεξαμένοι δῶρα (4). Διὸ καὶ πάντα ἐτελοῦντο ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ καθὼς τῶν νικόντων ἢ τῶν νικωμένων κατὰ τὸν δίκυλον, τὸν δόλιχον, τὸ ἄλμα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγῶνας τὰ ὀνόματα ἦσαν τοῖς πᾶσι γνωστά, τὸν αὐτὸν τρόπον γνωστά ἦσαν καὶ τὰ τῶν νοητικῶς ἀθλούντων. Ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Πρὸδικος, ὁ Ἰππίδας, ὁ Ἀναξίμενης μόνον ἀνέγνωσαν τὰ ἴδια πονήματα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κηρύσσια προλαμβάνει τὴν προπέτειαν, ἀναγκαῖον καὶ ἡμᾶς νὰ σημειώμεν καὶ σημερινὴν ἐπὶ τῶν ποιημάτων καὶ τῶν ποιητῶν τὰ ὀνόματα, ὡς σημειοῦνται καὶ τὰ τῶν λοιπῶν ἐκθετῶν.

Τῶν τοιούτων Ὀλυμπίων τοὺς Ἑλληνοδίκας διαδεχόμενοι ἡμεῖς, θέλομεν σπουδάσαι κατὰ τὸν πρῶτον τοῦτον ποιητικὸν ἀγῶνα νὰ πατήσωμεν μετ' εὐλαθείας ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν προκατόχων, ἀπείρη μὲν ἴσως γνώμην ἐμπνεύοντες περὶ τῶν ὑποβληθέντων ποιημάτων, κα' ὅσον καὶ σὴ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστὶ πείρας τελευταῖον ἐπιγένημα (5), βεβηχίως ὅμως ἀρροζόμενῃ διὰ τὸ ἀπροσωπώληπτον κρίσις τε τὸ ὑπέριστατον ἀξίωμα τῶν ἀγῶνων καὶ πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ ἀγωνοθέτου.

Ὀφείλομεν δὲ καὶ εἰς ἕτερον τι νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς σεβαστῆς ὀμηγύσεως, εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ κατ' ἔτος τελομένου ἐν τῇ αἰθούτῃ ταύτῃ ποιητικοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ προκειμένου διαφορᾶν. Βακίνοιο μὲν ὁ χαρακτὴρ εἶναι ὄλως διδακτικὸς, οὐ μόνον διότι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἀνάγκη ἢ βούλησις τοῦ ἀγωνοθέτου, ἀπαιτήσαντος ν' ἀναλύονται τὰ ποιήματα, νὰ ἐξελεγχθῶνται αἱ ἐλλείψεις αὐτῶν καὶ αἱ ἀρεταί, καὶ νὰ χειραγωγῶνται διὰ κανόνων καὶ νοθεσιῶν οἱ ἀθλούντες, ἀλλὰ καὶ διότι τοιοῦτο τὸ καλῆκον τοῦ ἀνωτάτου διδασκαλίου εἰς τὴν ἀνεπιβλήτῃ ἢ κρίσει· ὁ δὲ τοῦ ἀγομένου σημερινὸν εἶναι ὄλως πανηγυρικὸς. Καὶ μὲν οἱ Ἑλληνοδίκαί δὲν θέλουσι διατάσαι νὰ δακτυλοδεικτῶσι κεφαλαιωδῶς τὰ κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν κυριώτατα προτερήματα ἢ ἐλαττώματα, ἀλλ' ἢ ἐτυμολογία, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ περὶ τῶν τεχνικῶν, βιομηχανικῶν καὶ τῶν ἄλλων Ὀλυμπίων ἀγῶνων, ἔστι μᾶλλον νύξις πρὸς κρίσεις λεπτομερεστεράς παρὰ τοῦ κοινοῦ, καὶ πρὸς ἐνθερμοτέραν ἀμίλλαν τῶν ἀγωνιζομένων.

Τὰ ὑποβληθέντα ποιήματα διαίρουσιν εἰς εἶδη τρία, ἤτοι εἰς λυρικόν, τραγικόν καὶ κωμικόν κατὰ τὸν ὄρον τοῦ προγράμματος. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα εἰσὶν ἑννέα, ὧν ἰδοὺ τὰ ὀνόματα·

1. Ὀδοὶ καὶ ἄσματα.
2. Τῶν ἐρώτων ἐν πρόωρον θῆμα.
3. Οἱ θεαταὶ τῶν Ὀλυμπίων.
4. Τὸ ἐμβατήριον τῶν ἀγωνιστῶν ἐν Ὀλυμπίοις.
5. Ἡ δάφνη καὶ ἡ κυπάρισσος.
6. Ἡ Ναρκισσία καὶ τὸ κορινθιακὸν κιονόκρανον.
7. Ὁ θάνατος τῆς Ξανθούλας.
8. Ἀγώνισμα λυρικὸν διὰ τὸν Ζάπιον διαγωνισμὸν.
9. Εὐαγγέλιον Ζάπα.

- (1) Ἡρόδ. Η. 26.
- (2) Ὁ αὐτ. Ε. 22.
- (3) Παισ. Βιβλ. Ε. Κεφ. Δ. καὶ Η.
- (4) Ὁ αὐτὸς Βιβλ. Ε. Κεφ. ΚΑ.
- (5) Λογγ. περὶ ὕψ. λόγου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω ποιημάτων, ἦτοι αἱ ὄδοι καὶ τὰ ἄσματα, ἀπαρτίζεται ἐξ οἰκτῶ τοιούτων φερόντων ταύτας τὰς ἐπιγραφάς·

1. Ὀδοὶ πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Ζάπα.
2. Πρὸς τὴν πατρίδα.
3. Πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.
4. Πρὸς τὴν πατρίδα.
5. Πρὸς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος θηήσκοντας.
6. Πρὸς τὴν ἀρετήν.
7. Εἰς τοὺς μάρτυρας τῆς πατρίδος.
8. Ὁ βοσκός.

Ἐκ τῶν ποιητῶν τρεῖς δὲν ἐτήρησαν τὸν ὄρον ἐκεῖνον τοῦ προγράμματος, καθ' ὃν ἀέκαστον ἄσμα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς εἴκοσι πέντε στίχους ὅπως μελοποιήθῃ ψαλῆ· διότι ἢ μὲν «Δάφνη καὶ Κυπάρισσος» σύγκειται ἐκ 44, τὸ δὲ «Πρόωρον θῆμα τῶν ἐρώτων» ἐκ 40, καὶ οἱ «Θεαταὶ τῶν Ὀλυμπίων» ἐξ 149 στίχων. Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὰ διεξοδικώτερα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα τὰ μὴ παραβάτα τὰ ὠρισμένα, εἰ καὶ ἐφείλικον τὸν ἔπαινον τῶν ἀγωνοδικῶν εἰς τὴν πρόθυμον προαίρεσιν τῶν ἀγωνισαμένων, ἐθεωρήθησαν ὡς ἄλλα θεματογραφήματα ἀνάγκη ἔχοντα διδασκαλικῆς ἐπιδιορθώσεως, καθόσον μάλιστα οὐ μόνον οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἐμπρότερον εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν, οὔτε ὕψος ἰδεῶν, οὔτε θερμότητα αἰσθήματος, οὔτε γλώσσης κάλλος, ἀλλ' οὐδ' ἀνορθογραφικῶν ἀμοιροῦσι τὰ πλεῖστα· διὸ καὶ ἐκρίθησαν παμπήσει ἀπορρίπτέα. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ τέσσαρες τῶν λυρικῶν τούτων ποιητῶν μετὰ τριῶν ἐκ τῶν δραματοργῶν, ὀργῶντες πρὸς τὸν κόπτινον, ἐπεμψαν ἡμῖν θρασεῖαν ἐπιστολὴν προμηνύουσαν πάταγον, παρακαλοῦμεν τὸ ἀκροατήριον νὰ συγκαταβῆ ἰν' ἀκούσῃ, γεύματι χάριν, δύο ἢ καὶ τρία τῶν ἁσμάτων τούτων.

Τὸ ἐμβατήριον τῶν ἀγωνιστῶν ἐν Ὀλυμπίοις.

Ἦλθ' ἢ ὦρα τῶν ἀγῶνων!	Ἐλθετε Σταδιοδρόμοι!
Ἀθληταὶ! Ἐμφανισθεῖτε!	Μὴ βιάζεσθε! σταθεῖτε!
Ὅσοι στέφανον ζητεῖτε.	Τὸ σημεῖον νὰ ἰδῆτε.

Τὴν καταγωγὴν τοῦ γένους.	Ἐτοιμάσθητι θὰ πλύνῃ
Ἐδῶ τῶρα μὴ ζητεῖτε,	Ὁ ἰδρῶς τὸ μέτωπόν σας,
Καὶ τὰ ἔτη μὴ μετρεῖτε.	Εἴν' εὐρὺ τὸ στάδιόν σας!

Εὐγενὴς θὰ ἦναι πᾶς τις,	Καὶ σεῖς ὅσοι εἰς τὰ ἄλλα
Ὅστις εἰς ἀγῶνα σπεύδει.	Εἶδῃ θὰ ἀγωνισθῆτε,
Καὶ νοβρὸς ὅστις καθυδύει.	Μετὰ θάρρους προχωρεῖτε!

Θ' ἀκουσθῆ τὸ ὄνομά σας.	Πᾶσα Ἕλληνος καρδία
Ἡ πατρίς σας θὰ καυχᾶται.	Πάλλουσα μεγάλως ἢδ' ἢ
Ἀθληταὶ! Μὴ δειλιάτε!	Νικητὰς ὄργᾳ νὰ ἰδῆ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΑΠΕΙΟΝ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ.

Ἡ Ναρκισσία καὶ τὸ κορινθιακὸν κιονόκρανον.

(Ἔλισμα χορικόν.)

Βλέπετε τοῦ Ὀλυμπείου τὴν σεπτὴν ἐκείνην στήλην
καὶ τὸ κιονόκρανόν της τὸ ὑπόχρυσον ἐκεῖνο;
Χεῖρα τρέμουσαν τεχνίτου εἰς τὰ φύλλα διακρίνω.
αἰσθημα νομίζεις πόνου καθωδήγησε τὴν σμίλην·
Οἶμοι! διατὶ ἐπόνει ὁ τεχνίτης, διατὶ;

Ξανθή κόρη δεκάετις, ρόδου ἔχουσα τὸ χρῶμα,
μέσφ ρόδον (1) ἐκυνήγει ποικιλόχρουν χρυσαλλίδα.
«Ἐδῶ, εἶνε, ἐδῶ εἶνε! ἄ! ἐκεῖ, ἐκεῖ τὴν εἶδα!»
κ' ἤστραπτε τὸ παιδικὸν τῆς ἰλαρὸν (2) ἐκείνο ὄμμα...
Οἴμοι! τὸ μικρὸν ἠγνόει ποῦ βαδίζει ποῦ πατεῖ.

Εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὰς ὄχθας κυνηγῶσα (3) ἐπλανήθη
τὴν ἐξήλευσε τὸ κύμα— ἦτο τὸσον ἐρασμία! —
Ἐγίν' ἀφανὴς ἐξαίφνης ἡ Ξανθὴ ἡ Ναρκισσία,
τὴν παρέλαβε τὸ κύμα κ' εἰς τὸν φλοῖσθον ἐκοιμήθη.
Οἴμοι! σπεύδει ἡ τροφός τῆς... τὴν ἀνέσυρε... νεκράν.

Ποῦ ἐκείνη; τῶρα τάφου ψυχρὸν χῶμα τὴν καλύπτει.
Βλέπουσα τ' ἀθύρματά τῆς ἡ τροφός τῆς κλαίει ἔτι,
καὶ ἐντὸς καλάθου ταῦτα εἰς τὸν τάφον ἀναθέτει
ὅπου ἡ πρῶτα δρόσου μαργαρίτας καταβρίπτει.
Οἴμοι! κ' ἡ αὐγὴ νομίζεις δακρυλοῦει (4) τὴν μικράν.

Μὲ τὴν (5) καλάθον ἀκάνθας εἶδ' ἐκεῖ περιπλεγθείσας
Χλωρὰς ἔτι ὁ τεχνίτης καὶ τὴν κόρην ἐνθυμήθη!
—Χρόνος ἔρρευσε· σκεπάσει τὰ ἀθύρματά τῆς λήθη
Ἐλαβεν ἀλγῶν τὴν σμίλιν ὁ τεχνίτης παραστήσας
Οἴμοι! τῆς πτωχῆς καλάθου (6) τὴν εἰκόνα ζωηράν!

Ὁ θάνατος τῆς Ξανθοῦλας

Βλέπεις πέραν τὴν ἰτέαν παρὰ τὰ γλαυκὰ νερά;
βλέπεις καὶ τὴν ἄσπρην πέτραν ἣν ἀφρίζον κύμα θρέχει,
βλέπεις τὸν σταυρὸν ποῦ πλέκουν δύο ἀφυλλα στελέχη;
Σιωπῆ! Ἐκεῖ κοιμᾶται ἡ Ξανθοῦλα ἡ μικρά.

Ἐνθυμῆσαι; Ὀλη ρόδα ἦτο ἡ χρυσοῦ αὐγὴ
καὶ τὰ δένδρα ἔλα φύλλα, ὅλα ἄσμα τὰ στρουθία
βόσκοντα ἐχοροπήδων τὰ βελάζοντα ἀρνία.
Καὶ πλησίον τῆς Ξανθοῦλας μὲ τὸν Φλώρον ἡ σιγὴ.

Ἐνθυμῆσαι; τὴν ἐσπέραν ἦσαν ὅλα σκοτεινά.
Ἐκοιμῶντο εἰς τὴν στάνην ἦσυχά τὰ πρόβατά τῆς
δὲν ἐτάρασε τὸ θάσος αὔρα οὔτε διαβάτης,
καὶ οἱ δύο νέοι μόνον συνωμίλουν ταπεινά.

Ἐξαφνα χλωμὴ μ' ἐφάνη ἡ Ξανθοῦλα, σκεπτική.
Γελαστὴ δὲν ἦτο πλέον, ἔβλεπε κ' ἐλησμονεῖτο
τὴν ἐφῶναζον Ξανθοῦλαν, ἡ Ξανθοῦλα πλὴν δὲν ἦτο.
Τόσον τὴν ἐστενοχῶρει μία σκέψις μυστική.

Μίαν νύκτα λέγουν, ὅτι ἐκλαυσε πολὺ πολὺ.
τὴν δ' αὐγὴν ἐν ᾧ ὁ κόσμος ὅλος εἶχεν ἐξυπνήσει
δὲν ἐξύπνησεν ἐκείνη. Κρῖμα! εἶχεν ἀγαπήσει
κ' ἀπὸ ἔρωτα ἐπῆγεν ἡ Ξανθοῦλα ἡ καλή. (7)

(1) Γρ. ἐν μέσφ ρόδων. (2) Γρ. ἰλαρὸν. (3) Γρ. κυνηγούσα. (4) Σόλοιμος κατασκευή. (5) Γρ. μὲ τὸν. (6) Γρ. τοῦ πτωχοῦ. (7) Κατὰ τὴν παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω, καθὼς καὶ τῶν ἐφεξῆς παρατεθησομένων ἀποσπασμάτων, ἐτηρήθη ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ τῶν πρωτοτύπων γραφὴ.

Ἀπὸ τῶν ἐννέα λυρικῶν μεταβαίνομεν εἰς τὰ ὑπὸ δραματικὰ, ταύτας ἔχοντα τὰς ἐπιγραφάς:

1. *Κλεομένης*, τραγωδία εἰς πράξεις τρεῖς.
2. *Ἑλιπτική*, τραγωδία εἰς πράξεις τρεῖς.
3. *Ἡ Ἄλωσις τῆς Τριπόλεως* δράμα εἰς τρεῖς πράξεις.
4. *Δαυὶδ Κορινθός*, δράμα εἰς μέρη τρία.
5. *Κλεομένης*, δράμα εἰς πράξεις τρεῖς.
6. *Ἄων Καλλέργης*, δράμα εἰς μέρη τρία.
7. *Οἱ ποιμένες τῆς Ἀττικῆς*, βουκολικὸν μυθιστορικὸν δράμα ἑμμετρον.

Ἐξ αὐτῶν δύο ὑπόθεσιν ἔχουσι τὸν θάνατον τοῦ Κλεομένου· παραθέτομεν δ' ἐνταῦθα καὶ τὰ δύο, οὐχὶ χάριν συγκρίσεως, ἀλλ' ὡς ἔχοντα πολλὰ τὰ κοινὰ, καὶ λόγου ὕψην, καὶ στιχουργίαν, καὶ δεξιότητα ποιητικὴν καὶ ἄλλα, ὑπολαμβάνοντες, καλὸν ἅμα δὲ καὶ εὐεργετικὸν πρὸς τὸ ἀκροατήριον ν' ἀπορῶγομεν τὴν παλιλλογίαν.

Τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου γόνου τῶν Ἡρακλειδῶν πάντες ἐμάθομεν ἐκ τοῦ Πλουτάρχου. Ἀναλαβὼν τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης μετὰ Λεωνίδα τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εὐρὼν τοὺς πολίτας παντάπασιν ἐκλελυμένους, ἀπροθύμους τε πρὸς τὸν πόλεμον, ἀφιλοτίμους πρὸς τὴν ἀγωγὴν καὶ παρορῶντας ἕνεκα τῆς πλεονεξίας τὰ κοινὰ, εἰς νοῦν ἔθετο νὰ μεταστήσῃ τὰ τῆς πολιτείας κατὰ Λυκούργον τὸν νομοθέτην, καὶ διανέμων ἐξ ἴσου τοῖς πολίταις τὰ κτήματα νὰ προαγάγῃ τὴν Σπάρτην ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Ἰδὼν ὁμῶς ὅτι ἡ καινοτομία ἀπήρθεσκεν εἰς πολλοὺς, καὶ νομίσας ὅτι εὐχερέστερον ἐπετυγχάνετο ὁ σκοπὸς ἐν πολέμῳ ἢ κατ' εἰρήνην, συνεκρούσθη πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος, καὶ γενόμενος ἰσχυρὸς μετέβαλε τὸ πολίτευμα. Ἄλλ' ὁ Ἄρατος, ὅς τις τριάκοντα τρία ἔτη πρωτεύων ἐν Ἀχαίᾳ, βουλὴν εἶχε καὶ αὐτὸς νὰ φέρῃ τοὺς Πελοποννησίους εἰς μίαν σύνταξιν, ἐλέπων διαβρέουσαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν, αἰετράπη, λέγει τῶν «Παραλλήλων βίων» ὁ συγγραφεὺς, πρὸς ἔργον οὐδενὶ μὲν τῶν Ἑλλήνων προσῆκον, αἰτίχιστον δ' ἐκείνῳ καὶ τῶν πεπραγμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ πεπολιτευμένων ἀναξιώτατον, ἐκάλεσε δηλαδὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς Μακεδόνας, οὓς πρότερον αὐτὸς οὔτος, νεώτατος ἔτι, ἐξήλασεν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἐνῶ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἐθεώρουν δικαίαν τὴν ἀξίωσιν τῶν Λακεδαιμονίων ἵνα κοσμήσωσι τὴν πατρίδα εἰς τὸ πάτριον σχῆμα. Ἐτηθείς ὁ Κλεομένης ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἵνα λαβὼν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου συνδρομὴν ἐλευθερώσῃ τὴν Σπάρτην· ἀλλ' ἀποτυχὼν μετὰ πολλὰς ὑποσχέσεις, καὶ συκοφαντηθείς ὅτι ἐπεβούλευε μετὰ Μάγα, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως, τὸν βασιλεῖα τοῦτον, ἐφυλακίσθη. Προτιμῶν ὁμῶς ν' ἀποθάνῃ ἀξίως τῆς Σπάρτης ἐξῆλθεν ἐπιτηδείως τῆς φυλακῆς, καὶ ὁρμήσας εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ δεκατριῶν ἄλλων συμπολιτῶν ἐκάλεσε τὸν λαὸν εἰς ἐπανάστασιν· ἀλλὰ ματαία ἡ πρόσκλησις! οὐδεὶς ὑπήκουσε. Τότε ἀπαξιῶν νὰ πέσῃ ζῶν εἰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων ἠυτοκτόνησε, συναυτοκτονησάντων καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Ἀπεσφάγησαν δὲ κατὰ προσταγὴν τοῦ Πτολεμαίου, καὶ τὰ τέκνα, καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Κλεομένου, καὶ ἡ τοῦ ἐπιστηθίου αὐτοῦ Παντίως γυνὴ, ἡ τις ἀγαπῶσα εἰς ἄκρον τὸν ἄνδρα συναπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον.

Τοῦτο τὸ ἱστορικὸν γεγονός ἐδραματούργησαν ἀμόρτεροι οἱ ἀθηναῖοι, ποῦ μὲν ἀκολουθήσαντες κατὰ πόδα τῆ ἱστορίᾳ, ποῦ δὲ παραλλάξαντες αὐτὴν καὶ παρεντιθέτες ὡς εἰκὸς ἐπεισόδια. Ὁ ποιητὴς μάλιστα τῆς τραγωδίας, διότι, ὡς εἶδομεν, τὸ μὲν τῶν ποιημάτων ἐπιγράφεται τραγωδία, τὸ δὲ δράμα, καὶ ἀνέστρεψε τὴν γυναικῆα τοῦ Κλεομένου Ἀγιάτιδα πρὸ πολλοῦ ἀποθανοῦσαν ἐν Σπάρτῃ.

Τῆς τραγωδίας ἡ σκηνὴ τίθεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκ δὲ τῆς πρώτης πράξεως μαθαίνομεν, ὅτι ὁ εὐνοῦς τοῦ Πτολεμαίου Σωσίβιος, φοβούμενος μὴ ὑπυσκελισθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἐτεκταίνοτο κακὰ κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἕτερον τοῦτο, τὸ μὴ συμβῆλλον διόλου εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἄσπονδον κατὰ τυράννων μίσος καταφλέγει τὴν καρδίαν τοῦ ποιητοῦ. Τοσοῦτον δὲ ἐπιταίνεται προϋούσης τῆς πράξεως τὸ μίσος τοῦτο, ὥστε φαίνεται ὅτι ἡ πολλὰ ἔπαθε παρὰ τῆς τυραννίας ἡ πολλὰ ἤκουσε περὶ αὐτῆς. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἐντείνειν γνώμας καὶ ὑποθήκας φιλοσόφους καὶ συγκαταπλέκειν τῷ δράματι, καὶ τοῦτο ποικιλεῖ, καὶ τὸν ἀκροατὴν διδάσκει καὶ τέρπει, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ γίνεταί κατὰ μέτρον, ἐν εἶδει γωμικῶν ἢ ἠθικῶν ἀποφθεγμάτων. Ὁ ἡμέτερος ὁμῶς ποιητὴς ὀλόκληρον σκηνὴν, τὴν Β, ἀφιερὸν εἰς διάλογον μεταξὺ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσης Ἀγιάτιδος καὶ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, κύριον θέμα ἔχοντα τοὺς τυράννους. Ἡ Κρατησίκλεια, εἰ καὶ θυγάτηρ τῆς Σπάρτης, ὅπου ἐπεκράτει κατὰ τε τὸν λόγον καὶ τὴν γραφὴν ὁ παροικιακὸς λακωνισμὸς, ἐκπυροσκορεῖ κατὰ τυράννων ἀλλεπαλλήλους μύδρους, οἱ τινες δὲν ἔχουσι καὶ τὴν ἀρετὴν νὰ καίωσιν.

«Οἱ γηραιοὶ μοι χρόνοι μοὶ ἐδίδαξαν
 «Νὰ ἀγαπῶ δημίους περισσό-τερον
 «Παρὰ τυράννου. Οἱ μὲν δήμιοι
 «Φονεύουσιν ἀδίκους, ἀλλ' οἱ τύραννοι
 «Δικαίους μᾶλλον.»

Καὶ οὕτω πως ἐξακολουθεῖ ἀπεραντολογούσα ἡ Λάκκινα, καὶ προμαντεύουσα πρὸ δύο χιλιάδων καὶ τετρακοσίων ὡς ἐγγίστα ἐτῶν τὴν κατὰ τυράννων ἀνηλεῆ γνώμην τοῦ καθ' ἡμᾶς ποιητοῦ, μὴ ἐνοήσαντος φαίνεται ὅτι εἰς τὴν ἠθοποιῶν ἱστορικῶν μάλιστα προσώπων δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς ἡ ἀνάμνησις τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ ἥθους καὶ τοῦ φρονήματος παράστασις, καὶ αἱ ἐπικρατούσαι ἰδέαι, καὶ ἡ φυσιογνωμία τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἤκμαζον. Ὁ ἀκροατὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης τοῦ δράματος ἀδιαφορεῖ περὶ τοῦ ποιητοῦ, ἐνδιαφέρεται δὲ μόνον περὶ τοῦ ἠθοποιουμένου. Ὁ χαρακτήρ τῆς Κρατησικλείας φέρ' εἰπεῖν ὅπως ζωγραφεῖται, ἀντίκειται ἐκ θεμελίων εἰς τὸν θαυμασιῶς ἱστορούμενον παρὰ τοῦ Πλουτάρχου, τούτου μὲν παριστάντος αὐτὴν ὑψηλόφωνα, ἀνένδοτον εἰς φόβον, ἀληθῆ Σπαρτιάτιδα, ἐκείνου δὲ προληπτικὴν περιδεῆ, ὑποπτον.

«Ὡ πλέον παῦσε Κρατησικλεία
 «Τὸν φόβον ὅστις πρὸ πολλοῦ κατήντησε
 «Δεσπότης μέγας τῆς καρδίας σου.

 «Πλὴν μέχρι τίνος φόβοι θὰ σὲ δάκνωσι ;

 «Τὴν μητρικὴν στοργὴν σου βλέπω πάντοτε
 «Οἱ φόβοι θὰ ταραττοῦν.»

Ταῦτα ἔλεγεν ἡ Ἀγιάτις πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Κατὰ τὸν Πλούταρχον ὁμοίως, ὅτε μετὰ πολλοὺς διασταγμούς ὁ Κλεομένης ἐν Σπάρτῃ ἔτι ὢν, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ τῇ μητρὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὅπως παράσχῃ αὐτῷ βοήθειαν, ἀπαιτεῖ ὄμηρα αὐτὴν καὶ τὸ τέκνον, αὕτη γελάσασα· «Τοῦτο ἦν, εἶπεν, ὁ πολλακίς ὄμηρας λέγειν ἀπεδειλίσας ; Οὐ θάπτον ἡμᾶς ἐνθέμενος εἰς πλοῖον ἀποστελεῖς ὅπου ποτὲ τῇ Σπάρτῃ νομίσεις τὸ σώμα τοῦτο χρησιμώτατον εἶσεσθαι ; » Καὶ ὅτε ἔμελλε νὰ ἐπιβῇ τῆς νεῶς λαβοῦσα τὸν υἱὸν καὶ κατασπασαμένη αὐτὸν διαλυοῦντα καὶ συντεταραγμένον· «Ἄγε, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ Λακεδαιμονίων, μηδεὶς ἴδῃ δακρύνοντας ἡμᾶς μηδὲ ἀνάξιόν τι τῆς Σπάρτης ποιοῦντας.» Ἀλλὰ καὶ ἐξ Αἰγύπτου ἐπέστειλεν αὐτῷ τὰ τῇ Σπάρτῃ πρέποντα καὶ συμφέροντα πράττειν, καὶ μὴ διὰ μίαν γραῦν καὶ παιδάριον αἰεὶ δεδιέναι Πτολεμαίων.» Ἄπαξ μόνον λέγει ὁ ἱστορικὸς, καὶ τοῦτο πότε ; ὅτε ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ, «καίπερ οὕσα γενναία γυνὴ προῦδωκε τὸ τὸ φρόνημα πρὸς τὸ τῆς συμφορᾶς μέγεθος, καὶ περιβαλοῦσα τὰ παιδία τοῦ Κλεομένου ὠλοφύρετο.»

Καὶ ἡ δευτέρα δὲ πράξις εἰς δύο τινὰ περιστρέφεται, εἰς τὸν πρὸς τὸν Κλεομένην ἔρωτα τῆς Ἀγαθοκλείας, καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς ἐναντίου τούτου συκοφαντίας. Ἡ Ἀγαθοκλεία ἦτο ἐρωμένη τοῦ Πτολεμαίου, καὶ ἐπειδὴ οὗτος διαφθαρεῖς τὴν ψυχὴν ὑπὸ γυναικῶν καὶ πότων κατηναλίσκετο εἰς τυμπανοκρουσίας καὶ τελετάς, ἡ Ἀγαθοκλεία μετὰ τῆς φαυλοβίου αὐτῆς μητρὸς Οἰνάνθης διεχειρίζοντο καὶ τὰ μίγματα τῆς ἀρχῆς πράγματα.

Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἱστορικόν· ἀλλ' ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἰδίῳ δικαίωματι ἔπλασε τὴν Ἀγαθοκλείαν ἐρασθεῖσαν τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης, καὶ τὸν ἔρωτα δηλώσασαν αὐτῷ ἀποτόμως, ἀνευ προπαρασκευῆς, ἀνευ στροφῶν καὶ περιφράσεων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σπαρτιάτης ἀντέτεινε, ἐκείνη πρὸς τῷ ἐπιχειρήματι τοῦ ἔρωτος ἔσπευτε νὰ προσθέσῃ καὶ ἕτερα πειστικώτερα, τὸν φόβον τοῦ Πτολεμαίου, τὴν εἰς τὸν θρόνον τῆς Αἰγύπτου ἀνάβασιν τοῦ Κλεομένου, καὶ τὴν μετὰ στρατοῦ καὶ στόλου καταδίωξιν τοῦ Ἀντιγόνου, ἐν τι μόνον, καὶ τοῦτο μικρὸν ζητήσας παρ' αὐτοῦ, τὴν ἀποπομπὴν τῆς ἐν μακαρία τῇ λήξει Ἀγιάτιδος.

Ἄλλὰ καὶ τὰς νέας ταύτας προτάσεις μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέκρουσεν ὁ Σπαρτιάτης. Τί δὲ κατήντησε ν' ἀπαιτήσῃ τότε ἡ Ἀγαθοκλεία ;

«Πλὴν χύσε τέλος ἐν σοὺ δάκρυον γλυκὺ
 «Ν' ἀναμιχθῇ μὲ τὰ πολλά μου δάκρυα,
 «Θυσίαν ἐλαχίστην θλίψεις σοὶ ζητῶ
 «Ἄντι ἐκείνων ὅσα σοὶ ὑπόσχομαι.»

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ τοῦ ἐνός τούτου δακρύου δὲν ἀξιοῦται ἡ ταλαίπωρος, ἐν ἀκαρεῖ τὸν φλογερὸν αὐτῆς ἔρωτα διαδέχεται φλογερώτερα ἐκδίκησις. «Τῆς γυναικός,» ἀποφαινεται ἐν μονολόγῳ

«Τῆς γυναικός ὁ λόγος εἶναι ὡς σπινθὴρ,
 «Ὅστις πετῶν ταχέως φλόγα δύνεται
 «Ν' ἀνάψῃ ὅπου ἤθελε προσκολληθῇ.»

Καὶ προσεκολληθῆ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, διότι συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ φθονοῦντος τὸν Κλεομένην Σωσιβίου, ἐξέφανε δεινὴν κατηγορίαν, τὴν κοινοτάτην τῶν κατηγοριῶν ἧς πολλακίς μυθιστοριογράφοι τε καὶ δραματοῦργοι ἐποίησαντο χρῆσιν, ὅτι διενεοῖτο νὰ δολοφονήσῃ τὸν Πτολεμαῖον.

Ἐνταῦθα λήγει ἡ δευτέρα πράξις, ἐν ἣ καὶ τοῦ Κλεομένου ὁ χαρακτήρ διαστρέφεται καὶ ἀλλοιοῦται· διότι ὁ μὲν Πλούταρχος λέγει αὐτὸν καὶ ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκείνῃ τῶν συμφορῶν ἀνδρὰ ἐμφρονα, τῆς καθ' ἡμέραν ὀμιλίας αὐτοῦ τὸ λακωνικὸν καὶ ἀφελὲς τὴν χάριν ἐλευθερίων ἔχοντα καὶ τὴν εὐγένειαν οὐδαμῇ κατασχύνοντα οὐδὲ καμπτόμενον ὑπὸ τῆς τύχης, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡμετέρου ποιητοῦ παρίσταται συνεχῶς ποθῶν οὐχὶ τὴν ἀπελευθερωσὶν ἀλλὰ τὸν ἀνυπαρκτὸν τότε θρόνον τῆς Σπάρτης, καὶ ἐπιδιδόμενος ὡς καὶ ἡ Κρατησικλεία εἰς μακρηγορίας, πλήρεις τετριμμένων ταυτολογιῶν.

Ἡ τρίτη πράξις περιέχει τὴν καταστροφὴν. Ὁ Κλεομένης κεῖται μονολογῶν ἐν σκοτεινῇ φυλακῇ· ἀλλ' οἱ συνεξόριστοι Σπαρτιάται κατορθώσαντες νὰ μεθίσωσι τοὺς φύλακας ἐρχονται ἵνα παραλαβόντες αὐτὸν συνεξέλθωσιν εἰς ἐπανάστασιν. Ἐνῶ δὲ ἤνοιξαν τὰς θύρας ἰδοὺ παρουσιάζονται αἰφνης ἡ Ἀγιάτις, ἡ Κρατησικλεία καὶ τὰ τέκνα, ἃς ἰδὼν ὁ Κλεομένης ἠσθάνθη ἑαυτὸν συνταρασσόμενον. Καὶ ἡ μὲν σύζυγος ἀγωνίζεται νὰ μαλακῆ τὴν καρδίαν τοῦ Κλεομένου· ὑπὲρ τῶν τέκνων καὶ ἑαυτῆς, ἡ δὲ μήτηρ ἐξ ἐναντίας καὶ ν' ἀποθάνῃ ἐξορκίζει ὑπὲρ πατρίδος. Παρεμβαίνουνσι δὲ καὶ τὰ τέκνα, ὧν τὸ πρεσβύτερον, ἀνὰ χεῖρας ἔχον θέλος, ἀπορεῖ διὰ τί μένει ὁ πατὴρ ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐρωτᾷ·

«Μήπως μισῆς τὸν ἥλιον τὸν φλογερὸν
 «Εἰπέ νὰ τὸν τοξεύσω μὲ τὸ τόξον μου
 «Ἐχουν πετὰ τὰ βέλη καὶ τὸν φθάνουσιν.»

Καὶ ὁ πατὴρ κατ' ἰδίαν·

«Οἱ παιδικοὶ τοῦ λόγου διασχίζουσιν
 «Εἰς δύο τὴν καρδίαν καὶ τὰ σπλάγχνα μου,
 «Καθὼς μικρὸς ἀδάμας καθετον γραμμὴν
 «Ἐπὶ ὑέλου διαγράφων πάραυτα
 «Τὴν ὑέλον εἰς δύο σχίζει.»

Γελοία παρομοιώσις καρδίας διχοτομουμένης πρὸς τὸν ὑέλον, ἄγνωστον μάλιστα τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγιάτις, ὅπως κάμψῃ τὸν σύζυγον λέγει ὅτι τὰ τέκνα παρεδίδοντο εἰς κοπετούς, ἐνῶ, ὡς πρὸ μικροῦ εἶδομεν, οὐδ' ὑπόπτειον τί κατὰ νοῦν εἶχεν ὁ πατὴρ, καὶ ὁ Κλεομένης ἀποστρεφόμενος πρὸς τὸ γυμνωθεῖ αὐτοῦ ξίφος ἀνακράζει·

«Ματαίως προωρίσθης ξίφος μου λαμπρὸν
 «Τὸν τύραννον νὰ πλήξῃς.»

ἐνῶ τὴν πρότασιν τοῦ φόβου τοῦ Πτολεμαίου, γενομένην παρὰ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶχεν ἀποβρίψῃ πρὸ μικροῦ μετ' ὀργῆς.

Τὰ λοιπὰ συνέβησαν ὡς εἶπομεν προλογίσαντες. Ὁ Κλεομένης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δεκατρεῖς ἐξεπήδησαν εἰς τὴν πόλιν γυμνῶ τῷ ξίφει, καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν διαφυγόντες Σπαρτιάτης διηγεῖται, ὡς ἔθος τοῖς δραματικοῖς, τῇ Ἀγιάτιδι τὰ κατὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐρχεται καὶ ὁ Κλεομένης μετὰ τῶν λοιπῶν, εἰς δὲ μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγοι, κτείνουσιν ἐκτουτοῦ; ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀναδεικνύοντες αὐτὴν ἀληθῆς σφραγεῖον.

Τοῦ δὲ δράματος ἡ διασκευὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις, πλὴν τῆς πρώτης πράξεως ἦν ἔθετο ὁ ποιητὴς ἐν Σελασία ὅπου ἠττήθη ὁ Κλεομένης, καὶ ἐν Σπάρτῃ, εἰσὶν αἱ αὐταὶ περίπου ὡς αἱ τῆς τραγωδίας. Καὶ ἐν αὐτῷ πολυλογία ἀγανῆς, ἀχανεστέρα μάλιστα, καὶ μονόλογοι ἀλλεπάλληλοι καὶ ἐκτενεῖς, καὶ περιαιτολογία ἄτοπος, καὶ ὕφος ὑπτιον, ἀμοῖρον ποιητικῆς βαφῆς, καὶ ἰδέαι χαμαιζήλοιοι, καὶ εἰκόνες ἀπροσφείς, καὶ χαρακτῆρες ψευδεῖς, καὶ στίχοι νῦν μὲν χωλοὶ, νῦν δὲ ὑπέμετροι καὶ παράτονοι, καὶ πλῆθος παρεκτουσῶν λέξεων ὅπως βύωνται τὰ κεχνηνῶτα τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ ἐντελής, ὡς καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ, ἔλλειψις φαντασίας καὶ τέχνης. Τὰ ὀμιλοῦντα πρόσωπα ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ εἰσὶ δώδεκα, ἐν δὲ τῷ δράματι εἰκοσι δύο, πλὴν τοῦ λαοῦ, τῶν στρατιωτῶν, τῶν φυλάκων, τῶν προσφύγων Σπαρτιατῶν καὶ ἄλλων. Δὲν ἐγείρεται μὲν καὶ ἐνταῦθα ἡ Ἀγιάτις

ἐκ νεκρῶν, ἀναπληροῖ ὅμως αὐτὴν Καλλιστώ τις ἐκ Μεγαλοπόλεως αἰχμάλωτος, ἧς τοὺς γονεῖς ἐφόνευσεν ὁ Κλειμένης, ὃν ὅμως ἀγαπᾷ ἐμμανῶς.

Ἰνα μὴ μείνῃ δὲ τὸ ἀκροατήριον ἄγευστον καὶ τῆς τοῦ δράματος καλλιπείας, φέρε ἀναγνώσωμεν ὀλίγα καὶ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Κλειμένης λέγει πρὸς τινὰ τῶν πολεμάρχων·

«Γνωστὴ ἡμῖν, Σωκλείδα, ἡ ἀνδρεία σου
«Τῆς Σπάρτης εἶσαι στύλος, ἂν δ' ἐγὼ λαβῆ
«Τοῦ ξίφους ταύτης εἶμαι, εἶσαι σὺ λεπίς.»

Στύλος τῆς Σπάρτης ὁ Σωκλείδας, ἄριστον· ἀλλὰ λεπίς τοῦ ξίφους οὐ τινος τὴν λαβὴν κρατεῖ ἄλλος! Ἡ μεταφορὰ τοῦλάχιστον ὑπὲρ τὸ δέον παρακεκινδυνευμένη.

Ἴδου καὶ ἐκ τινος μονολόγου τῆς Καλλιστοῦς·

«ὦ πόνοι, πόνοι δύσπονοι, πολὺ θάρεις
«Ἐπάνω τῆς ψυχῆς μου ἐκαθέσθητε·
«Τὰ πάθη σᾶς γεννώσι τὰ ἀντίθετα
«Τὰ ἰδρυθέντα ἐν τῷ στήθει μου διό
.....
«Ὁ νοῦς μου ὡς ἡ ἄτρακτος συσφέρεται»

Ἄφ' οὗ δὲ τὸ ἀδράκτι ἦτοι ὁ νοῦς τῆς Καλλιστοῦς κλωσεί, ἡ κλωστή χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ βρέψῃ αὐτὴν τὴν κλωσασάν· δὲν λέγομεν δὲ τοῦτο ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ ποιητὴς, καὶ ἀκούσατε·

«ὦ! θραύεται εἰς δύο ἡ καρδία μου,
«Εἰς μίσος καὶ εἰς ἔρωτα, ἀλλοίμονον
«Ὡσεὶ βελόνῃ τὴν καρδίαν μου κεντᾷ
«Τὸ αἰσθητὸν μου τοῦτο τὸ οὐδέτερον
«Πλὴν καὶ διπλοῦν συνάμα, μὲ συμβράπτει δὲ
«Μὲ σιδηροῦν τὸ ῥάμμα εἰς τὴν αὐξοῦσαν
«Τῆς κεφαλῆς μου ταραχὴν.»

Ἀλλὰ καιρὸς νὰ παύσωμεν καὶ ἡμεῖς ταραττοντες διὰ τοιαύτης ληρωδίας τὴν κεφαλὴν τῆς ἐντίμου ὀμηγύρεως.

Ἐτέρα τραγωδία ὑπεβλήθη ἡ *Ἑλληνική*, ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν γνωστὸν θάνατον τοῦ Καραϊσκάκη. Ἐκ τοῦ προτασσομένου τούτου ῥητοῦ, ἀδει τὴν σύλληψιν τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλὴν εἶναι ἀλλὰ συμπεπλεγμένην, ὑπεθέσαμεν τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτι τῶν πολυπλοκῶς ἦτο ἡ *Ἑλληνική* ἀλλ' εὐγνωμονοῦμεν τῷ ποιητῇ ὅτι παρακούσας τοῦ Ἀριστοτέλους, παρεδέχθη ἐξ ἐναντίας πλοκὴν τοῦ δράματος ἀπλουσιάν, ψιλὴν ἐπεισοδίων καὶ περιπετειῶν. Ὁ Καραϊσκάκης ἔμενεν ἐν τῇ σκηνῇ πυρέσσων καὶ περιθαλπόμενος ὑπὸ τῆς τροφῆς αὐλοῦ τῆς *Ἑλληνικῆς* φορούσης, ἡ, κατὰ τὸν ποιητὴν, *ἐσθμημένης* φουστάνελλαν, συνδιαλεγόμενος δὲ καὶ μετὰ Νικήτα τοῦ Τουρκοφάγου, τοῦ Κώστα Βλαχοπούλου, τοῦ ὑπασπιστοῦ Κακλαμάνου, καὶ τινῶν ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, ἡ, ὡς λέγει, ἀρχῶν. Ἐχει δὲ τὸ δράμα καὶ τινὰ ἄλλα πρόσωπα, οἷον τὸν Κιουταχὴν ἢ Κυταχὴν, τὸν Βουκὺρ πασσάν καὶ ἐξ ἄλλου ἀνωνύμου πασσάδας. Ὁ θάνατος τοῦ ἐνδόξου ἀρχηγοῦ συνέβη καθ' ὃν τρόπον πάντες γινώσκουμεν· συμπλοκὴ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν ἐγένετο παρὰ τὰ προστεταγμένα, καθ' ἣν ὁ Καραϊσκάκης ὀργισθεὶς ἀναβάνει τὸν ἴππον αὐτοῦ, καὶ ὁρμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πλήττεται ὑπὸ θανατηφόρου σφαίρας. Ἴδου ὅλος ὁ μῦθος μετὰ τινῶν ἐπεισοδίων, ὧν τὸ κυριώτερον φαίνεται τὸ ἐξῆς·

Ὁ Κακλαμάνος ἑλθὼν δρομαῖος ἐκ Πειραιῶς ὅπως ἀναγγεῖλῃ τῷ ἀρχηγῷ τὰ κατὰ τὴν Μοῆν, καὶ λίαν κεκοπιτικῶς ὦν, ἐζήτησε νὰ δροσίση αἶψα τὰ χεῖλη. Καὶ ἐδόθη μὲν ὁ οἶνος καὶ ἡ φιάλη (ὑποθέτομεν ἡ *ταίσα* ἢ *ταύτρα*) ἐκενώθη μέχρι σταγόνας, ἀλλ' ὁ Κακλαμάνος ἀπήτει καὶ δευτέραν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Καραϊσκάκης, ἀστεειυόμενος θεβαίως, παρέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸν Κιουταχὴν ἵνα εὖρη τὴν δευτέραν, ὁ οἰνοβαρῆς ὑπασπιστὴς ὀλισθήσας καθ' ὁδὸν ἔπεσε, καὶ ἀντὶ φιάλης εὖρε νήδυμον ὕπνον. Ὁ δὲ Καραϊσκάκης φοβούμενος μὴ ἐξεγερθεὶς ἐπιτελέσῃ ὅ,τι εἶχε κατὰ νοῦν, ἔδρασε αὐτὸν χειροπόδαρα. Ἴδου πῶς διηγεῖται ὁ ποιητὴς τὴν περιπέτειαν ταύτην.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ.

«Τί ποιεῖς αὐτοῦ ; »

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ.

«Ὁ φίλος Κακλαμάνος ὁ ὑπασπιστὴς,

«Περὶ φιλοσοφίαν διατρίβει νῦν
«Σπουδὴν εἰσφέρων εἰς τὴν κίνησιν τῆς γῆς.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ.

αἴς μεθῶν κείται.

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ.

«Κεῖται ἀληθῶς
αἴς ἂν μεθῶν, ὅτι οὗτος πάροις
«Οὐδέποτ' ἐφωράθη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ.

«Τί δὴ δέδεκας

σαυτόν ;

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ.

«Κοιμᾶται οὗτος ἀπὸ μέθης νῦν
«Ἀλλὰ σμικρὸν τι εἰς ἀποκραυγαλισμὸν
αἴς περιέληθ', φόβος τις ἐπίκειται,
«Τῆς πρώην μήπως ἀναμνησκόμενος
«Βουλῆς αὐτοῦ ὁδούση πρὸς τὸν Κιταχὴν,
«Ζητῶν, ὡς εἶπεν, οἶνων ἀποστάγματα
«Καὶ τόπων τούτων εὖρη στάγματα ἰνῶν.»

Τί δὲ τὰ στάγματα τῶν ἰνῶν ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀγνοοῦμεν. Ἐν τσοῦτω ὁ Κιουταχὴς βλέπων ἀδύνατον νὰ κυριευθῇ ἡ Ἀκρόπολις ζῶντος τοῦ Καραϊσκάκη, κατέφυγεν εἰς ἀπάτην πολλὰ ὑποσχόμενος πρὸς τὸν δολοφονήσοντα τὸν Ἕλληνα στρατηγόν. Ὅθεν λέγει πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν πασσάδας·

«Περὶ θανάτου νῦν τοῦ ἐγκαθεύδοντος
«Υἱοῦ τῆς Καλογραιῆς ὁ ἀγὼν ἐστὶ
«Τοῦ νεωτέρου ἐξ ὑμῶν ἀνδρεία χεῖρ
«Ἀποκεφαλίσάτω τούτον ἀκαρῆ,
«Τὴν δὲ ταμείσαν κᾶρα κομισάτω μοι
«Ἴδου μεγίστου μέλλοντος τὸ στάδιον»

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βουκὺρ πασσᾶς ἀνασπᾷ τὴν σπάθην καὶ σπεύδει ἔρπων πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀρχηγοῦ. Φρουρὸν οὐδένα ἀπαντᾷ, ἀλλὰ μόνον κοιμώμενον τινὰ παρὰ λίθον καὶ βέγγοντα, καὶ εὐθὺς εἰδοποιεῖ τὸν Κιουταχὴν ἵνα προχωρήσῃ. Σημειωτέον ὅτι ὁ στρατάρχης τῶν Τούρκων περιέμενεν ἐκεῖ πλησίον ἐφιππος. Ἐνῶ δὲ προσβάνειν ἀκούει φωνὴν, τὴν τῆς Ἑλληνικῆς, κράζουσαν·

«Τίς εἶ ; »

Οὗτω πως καὶ καὶ μετὰ τοιαύτης γλώσσης προβαίνει μέχρι τέλους ἡ τραγωδία, ἧτις ἂν ἐδιδάσκετο ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἤθελε φέρεῖ θεβαίως τὸ σύνθημα εἰς τὰ τραγικὰ δράματα ἀποτέλεσμα, ἦτοι πολλὰ πάνυ δάκρυα, ὑπὸ τοῦ γέλωτος ὅμως.

Καὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως ἡ ὑπόθεσις ἐλήθη ἐκ τῆς ἱστορίας. Ἡρῶς τοῦ δράματος φαίνεται ὁ Ὀμηρος, εἰς δηλαδὴ τῶν τεσσαράκοντα καὶ ἐπέκεινα ὁμῆρων οὐδὲ ζητήσασα ἢ ἐν Τριπόλει Ὀθωμανικῆ ἀρχῇ ἐβρίψεν εἰς ζοφερὰν φυλακὴν, ἐξαιρέσει πέντε μόνον προστατευομένων ὑπὸ ἰσχυρῶν Ὀθωμανῶν. Εἶπομεν δὲ ὅτι φαίνεται, διότι τὸν χαρακτῆρα τοῦ κυρίου προσώπου ὡς δυσδιάκριτον, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ οικειοποιηθῶσι καὶ ἄλλοι.

Κατὰ τὸν ποιητὴν, συνθηροισμένοι ἐν ὑπογείῳς Τριπολίται Ἕλληνες παρεσκευάζον συνωμοσίαν, ἧς τὴν ἐκβασιν ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃ ὁ Ὀμηρος ἀπέστειλε τὸν πιστὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην Καλύβαν εἰς ἀνακάλυψιν τῶν ὑπογείων. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἐλμάζ μπεν, ἀρχηγὸς τῶν ἐπικούρων Τουρκαλβανῶν, δυσηρεστημένος ὅτι ὁ διοικητὴς Κεχαγια μπεν ἀπεποιεῖτο ν' ἀποτίσῃ ἐξαμνηναίους ὑστεροῦντας μισθοὺς, ἅμα δὲ καὶ προβλέπων πιθανὴν τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν ἐπαναστατῶν, προσῆλθεν εἰς τὸν Ὀμηρον ζητῶν ἀσφάλειαν ἐν περιπτώσει ἀλώσεως τῆς πόλεως, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑποσχόμενος νὰ μὴ συμπολεμήσῃ μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν. Μόλις ὅμως εἶπε ταῦτα τῷ Ὀμῆρῳ, καὶ καλέσας αὐτὸν ὁ Κεχαγια μπεν ἀπήτησε ν' ἀνακαλύψῃ τὴν φωλεὰν τῶν συνωμοτῶν, ἀπέτισε

τὰ ὀφειλόμενα καὶ ἔδωκεν ἐπαγγελίας θησαυρῶν. Καὶ ὁ Ἐλμάζ μπεης, πλεονέκτης ὡς πάντες οἱ ἐκ τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς, παριδῶν τὴν πρὸς τὸν Ὀμηρον συμβολὴν, ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Κεχαγιᾶ μπεης. Μετ' ὀλίγον ἔλθων ὁ Καλύβας ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ συνωμοῦνται εἰσὶν ἔτοιμοι εἰς ἐπανάστασιν, καὶ ὅτι οἱ ἀλλαχοῦ τῆς Πελοποννήσου ὀπλισθέντες Ἕλληνες ἐπλησίασαν εἰς τὴν Τρίπολιν. Ὁ Ὀμηρος ἐνθουσιᾷ, θέλει ἀφύκτως νὰ ἐξέλθῃ τῆς Τριπόλεως, ὁ δὲ Καλύβας ἀναλαμβάνει νὰ μεθύσῃ τοὺς φύλακας μιᾶς τῶν πυλῶν τοῦ τείχους καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὴν δραπέτευσιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Μόλις ἐξῆλθεν ὁ πιστὸς θεράπων καὶ εἰσελθοῦσα ἡ ὠραία σύζυγος τοῦ Κεχαγιᾶ μπεης Ναζινίνη, διεκρίνωσε πρὸς τὸν Ὀμηρον τὸν ἐνθερμον αὐτῆς ἔρωτα. Ὁ Ὀμηρος ἐξίσταται καὶ δυσπιστεῖ κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅτε ἐξαγαγοῦσα ἐκ τοῦ κόλπου σταυρὸν εἶπεν ἑαυτὴν χριστιανὴν καὶ Ἑλληνίδα, ἤς τοὺς γονεῖς ἔσφαξαν οἱ Τοῦρκοι, δὲν ἀνταπεκρίθη μὲν εἰς τὸ πάθος τῆς Ναζινίνης, ἐζήτησεν ὅμως συνδρομὴν ἐν δραπέτευσί τὴν νύκτα. Εὐθὺς τὴν γυναῖκα τοῦ μεγιστάνου Ὀθωμανοῦ ἀνέφλεξεν ἄλλος ἔρωτος, ὁ τῆς πατρίδος, καὶ μετὰ ἐπιφώνησιν πρὸς αὐτὴν ὑπεσχέθη νὰ ἐπανέλθῃ τὸ μεσονύκτιον. Καὶ τῶντι ἐπανήλθε φέρουσα ξίφος πρὸς τὸν Ὀμηρον, ὃς τις λαθῶν αὐτὸ ἐγένετο ἄφαντος. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπανερχεται καὶ ὁ Καλύβας κομίζων τὴν εἶδησιν ὅτι τὰ πάντα ἔτοιμα πρὸς φυγὴν ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ εὐρίσκει τὴν Ναζινίην λειποθυμοῦσαν. Ἰποθέσας δὲ ὅτι ἐφόνευσεν τὸν κύριον αὐτοῦ καταλαμβάνεται ὑπὸ μανίας καὶ ἐκβάλλει φωνάς, θέλων πρὸς ἐκδίκησιν καὶ νὰ στηλιτεύσῃ τὴν παραβᾶσαν τὰ πρὸς τὸν ἄνδρα καθήκοντα. Ὁ Κεχαγιᾶ μπεης ἀφυπνισθεὶς ἔρχεται, ἡ Ναζινίην ὀψάσας μετὰ περιφρονήσεως καὶ ὀργῆς χαμαὶ τὸ τουρκικὸν κάλυμμα τοῦ προσώπου ὑβρίζει καὶ αὐτὸν καὶ τὴν πίσιν αὐτοῦ, ὁ μουσουλμάνος βλέπει ἀτάραχος εἰς κοιτῶνα Γκιοῦρη τὴν ἰδίαν σύζυγον, καὶ ἔτι πλέον ἀτάραχος ἀκούει τὴν διπλὴν ὕβριν, ὁ Καλύβας ἐννοεῖ τὴν ἀπάτην αὐτοῦ καὶ ὁ Ἐλμάζ μπεης εἰσορμᾷ φέρων τὴν ἀγγελίαν ὅτι εἶδε τὸν Ὀμηρον καταβαίνοντα εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν συνωμοτῶν. Συλληθῆεις ὁ Ὀμηρος ἄγεται ἐνώπιον τοῦ Κεχαγιᾶ μπεης, ὃς τις ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃ τὰς μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Τριπόλεως συνεννοήσεις, ὑπόσχεται αὐτῷ ἄφεισιν ἀμαρτιῶν καὶ δῶρα. Μὴ καμφθέντος ὅμως τοῦ Ἑλλήνος ὁ Ὀθωμανὸς προσέταξε νὰ θανατωθῇ.

Αἴφνης ἔλθων Τοῦρκός τις δραματικός ἀναγγέλλει ὅτι ἔφθασε πρὸς τὸ τείχος ὁ στρατὸς τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὁ μὲν Κεχαγιᾶ μπεης ἐπιμένει νὰ πολεμήσῃ, οἱ δὲ λοιποὶ Ὀθωμανοὶ δειλιάσαντες προτρέπουσιν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς λόγους μετὰ τῶν πολιορκητῶν διὸ ἐπεμψε πρεσβεῖαν, ἥτις ἐπανήλθεν ἄπρακτος, τῶν πολιορκουμένων μὴ συναινούντων νὰ παραδώσωσι τὰ ὄπλα. Ὁ Ὀμηρος, ἡ Ναζινίην καὶ ὁ Καλύβας μεταφέρονται εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐνῶ ὁ δῆμιος ἀνυψοῖ τὸν πέλεκυν, σφαῖρα πυροβόλου ῥίπτει αὐτὸν κατὰ γῆς. Οἱ Ἕλληνες εἶχον ἀναβῆ τὸ τείχος, καὶ ὁ ἐξακοντίσας τὴν σφαῖραν ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Ὀμήρου.

Σημειωτέον ὅτι ταῦτα πάντα ἀναβλαστάνουσι διὰ μιᾶς ἐξ ἀπροόπτου καὶ ὡς ἐκ μηχανῆς θεός.

Τοιαύτη ἡ τῆς ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως οἰκονομία, θμελιουμένη μὲν ἐπὶ τῆς ἱστορίας κατὰ τινα μέρη, ἐξελέγγουσα ὅμως ἀσθενῆ τὴν εὐρετικὴν δύναμιν τοῦ φιλοπάτριδος ποιητοῦ διότι ἀντὶ νὰ πλατύνῃ καὶ κοσμήσῃ τὸ ἀληθῶς δραματικὸν ἐκεῖνο γεγονός, εἰς ὃ παρεστάθησαν ἐνεργοὶ ἄνδρες ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων, καὶ διεδραματίσθησαν ἔργα αἰματηρὰ, συνέσφιγγεν ἐξ ἐναντίας καὶ περιέστειλεν ἐντὸς στενοτάτων ὁρίων. Πλὴν τούτου οἱ χαρακτῆρες εἰσὶ παράχρους καὶ ξένοι, αἱ εἰκόνες ἀπειροκαλοὶ, τὰ ἐπίθετα περισσὰ καὶ ἀνάρμιστα, ἡ ταυτολογία καὶ ἡ ἀπεραντολογία ἔσαι σχεδὸν πρὸς τὰς τῶν προεξετασθέντων δραμάτων, καὶ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ναζινίνης κατὰ κράτος ἀπίθκνον.

Ἀκούσωμεν πῶς διαλέγονται τὰ κυριώτερα τῶν προσώπων. Ὁ Κεχαγιᾶ μπεης λέγει πρὸς τὸν Ἐλμάζ μπεης ταῦτα:

«Τῆς ἀλώπεκος

«Τὴν πονηρίαν, ὄφως περινοῖαν
«Συμβοηθούς σου λάβε, τὸ ἀνήμερον
«Τῆς μαιοφόνου τίγρεως ἢ κάλλιον
«Λεχοῦς υἱαίνης, ὄχι· τὸ ἀνήμερον
«Μὴ δανεισθῇ, τὸ ἔχει· εἶσαι Ἄλβανός!»

Δὲν νομίζετε ὅτι ἀκούετε καθηγητὴν ζωολογίας;

Ἰδοὺ δὲ καὶ πῶς φιλοσοφεῖ ὁ Ἄλβανός Ἐλμάζ μπεης, ἀρχόμενος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου:

«Ὁ πρῶτος νομοθέτης ἂν τὸν ἄνθρωπον
«Πλειότερον ἠννοεῖ, εἰς τὸ ἐγκλημα
«Ποινὰς μὴ θέτων κάλλιον θὰ ἔπραττε·
«Κηρύττων δὲ βραβεῖα πολυτίμητα
«Τὴν ἀρετὴν βραβεύων, τοῦ ἐγκλήματος

«Τοὺς ὀπαδοὺς ἡραίου, πρὸς τὴν ἀρετὴν
«Ἰποκινῶν τὰ πλῆθη, ὅπου πρόκεινται
«Βραβεῖα προκαλοῦντα τὸν ἐνάρετον.
«Διότι καὶ ἂς λέγουν ὅτι θέλουσι
«Τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἀπὸ γενετῆς
«Τὸ κέρδος ὑποκνίξει καὶ τὸ χεῖριστον
«Ἐπὶ τοσοῦτον παρορμᾷ τὸν ἄνθρωπον
«Ἡ αἴσθησις τοῦ κέρτους, ὥστε παρορῶν
«Τὴν ἀψινθον τοῦ νόμου, τοῦ συμφέροντος
«Ἐπιδιώκει τὴν τερψιθιμον ὀδόν.» κτλ.

Ἰδοὺ καὶ τοῦ ἐνθουσιῶντος Ὀμήρου μονολογία:

«Ψυχὴ μου κλαῦσον καὶ εἰς δάκρυα πιχρὰ
«Ἐβώδυρον τὰς τύχας τῆς πατρίδος μου,
«Τὴν συμφορὰν μου καὶ τὴν δυστυχίαν μου!
«ὦ, πῶς φθονῶ, Ἥλια, τὸ Βαλτέτσι σου
«Τὰς δάφνας σου, Νικήτα, τῶν τροπαίων σου
«ὦ Ὀδυσσεῦ τὸ κλέος τὸ ἀνέφθετον
«ὦ μεθ' ὑμῶν ἂν ἦην, Τουρκοσφάκτρια
«Ἡρώων τόσων χεῖρες. Αἶμα πύρινον,
«Ἡ αἰωνία αὐτῆ φαντασία μου,
«Κοχλάζει καὶ τὰς φλέβας διερχόμενον
«Μοῦ πυρπολεῖ τὰ στήθη. Ἐνθους αἶρομαι
«Ὀὐρανομήκεις ἐντανύων πτέρυγας,
«Τὸν Τουρκοκτόνον ἀναπλάττων πόλεμον.
«Ἰδοὺ σαλπύγγων εἰς τὰ ὄτα μου βοῆ
«Καὶ τηλεβόλων βόμβαι, ποδοκρούσματα
«Ἀφηνιώντων ἵππων καὶ λογγῶν κλαγγῆ
«Γιγαντιαῖον προμηνύουσι πόλεμον.»

Σημειωτέον ὅτι λόγχα οὐδ' οἱ Ἕλληνες οὐδ' οἱ Τοῦρκοι εἶχον τὸ 1821 ἔτος. Ἀλλὰ καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Ὀμήρου ἐλαττοῖ ἐπὶ τέλους ὁ ποιητής· διότι ἐνῶ τὴν καρδίαν ἔχων ὄλωσ ἀφωσιωμένην εἰς τὴν πατρίδα οὐδ' ἀσθενῆ χαριτολογίαν ἀπέτεινε πρὸς τὴν ἀποκαλύψασαν τὸν ἔρωτα αὐτῆς Ναζινίην, ὅτε ἔλαβε τὸ ξίφος παρὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἀνεφώνησε τὰ εἰς ἄνδρα τοσοῦτον φιλοπατρίδα ἀνοικία ταῦτα, κίβδηλεύοντα τὸν μέτριον τοῦδε χαρακτῆρα αὐτοῦ:

«Ἄθλιος ἐγώ!

«Δεσμὰ δουλείας νὰ συντρίψω ἤλπισα
«Πλὴν ἄλλα μὲ συσφίγγουν ἰσχυρότερα.»

Ἐλθωμεν καὶ εἰς Δαυὶδ τὸν Κομνηνόν. Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως γενόμενος κύριος ὁ Μωάμεθ καὶ τῆς Τραπεζοῦντος, παραδοθείσης διὰ συνθήκης ὑπὸ τοῦ δειλιάσαντος αυτοκράτορος Δαυὶδ, τοῦτον μὲν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ἀπέστειλεν εἰς Μακεδονίαν, τὰ δὲ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκείνου κράτους συνθεθεμένα παρέβη, κακώσας καὶ ἐξανδραποδίσας αὐτούς. Μετὰ τινα ὅμως ἔτη φοβηθεὶς μὴ οἱ σύμμαχοι τοῦ πρώην αυτοκράτορος ἐκστρατεύσωσι κατ' αὐτοῦ, μετεπέμψατο εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Δαυὶδ, καὶ προέτεινε αὐτῷ νὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο τούτων, ἢ τὸν ἰσλαμισμὸν ἢ τὸν θάνατον. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος προετίμησε τὸν θάνατον, πρῶτον μὲν ἔσφαξε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς ἐπτά υἱούς καὶ τὸν νεαρὸν ἀνεψιὸν Ἀλέξιον, εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνον, τὴν δὲ περικαλλῆ αυτοκράτειραν καὶ τὰς ὠραίας αὐτῆς θυγατέρας ἐνέκλεισεν εἰς τὸν γυναικωνίτην. Ταῦτα διεσκεύασεν ὁ ποιητὴς ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ὁ Μωάμεθ ἐπιμένει νὰ θανατώσῃ τὸν Δαυὶδ, διότι ὑποψία ἦτο μὴ οἱ σύμμαχοι τούτου ἡγεμόνες κηρύξωσι πόλεμον πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ἀλλ' ὁ ἐκ Τραπεζοῦντος Γεώργιος Ἀμιρούτζης, Ἕλληνας μὲν ἀλλὰ προδότης καὶ διὰ τοῦτο ἰσχύων παρὰ τῷ κατακτητῇ, καὶ ὁ βεζύρης Μαχμουὺδ μετέπεισαν αὐτόν. Τότε ὁ Σουλτάνος ἐπέμψε τὸν βεζύρην εἰς τὴν εἰρατὴν ἵνα πείσῃ τὸν Δαυὶδ ν' ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμὸν. Εἰς μάτην ὅμως καὶ αἱ προτροπαὶ καὶ οἱ παραβολαὶ τοῦ ἀπεσταλμένου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ὁ Εὐγένιος διαλέγεται μετὰ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἐρμηνεύει ἐλπίδας ὑπὲρ ἀπε-

λευθερώσεως τῆς ἑλληνίδος χώρας, ἃς ὁ Δαυὶδ θεωρεῖ παρακαίρους. Ὁ Μωάμεθ ἐλπίζων νὰ κατορθώσῃ ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ὁ Βεζύρης, μεταβαίνει αὐτοπροσώπως εἰς τὴν εἰρκτὴν, ὅπου εὐρίσκει ἀκαμπτον τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα καὶ ἀκούει ὕβρεις κατὰ τῆς θρησκείας τῶν Μουσουλμάνων. Διὰ γενόμενος ἐμμανὴς ὀργῆς ξιφῆρης κατὰ τοῦ αὐθάδου, καὶ ἐνῶ ἀνυψοῖ τὴν δεξιάν, ἀναλογισθεὶς ὅτι ἀποπνῆστο νὰ πράξῃ ἰδίᾳ χειρὶ φόνον, ῥίπτει τὸ ξίφος καὶ ἐξέρχεται. Ἀναλαβὼν τὸ ξίφος ὁ Δαυὶδ στρέφει κατὰ τοῦ ἰδίου στήθους, ἀλλ' ἰδὼν ἐρχομένην τὴν θυγατέρα Εἰρήνην ῥίπτει καὶ αὐτὸς τὸ ὄπλον, ὅπερ εὐρύτα ἡ Εἰρήνη ἐγχειρίζει τῷ πατρὶ ὅπως ἀποκτείνῃ αὐτὴν προκρίνουσαν τῆς ἀτιμίας τὸν θάνατον. Ὁ πατὴρ ἐτοιμάζεται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εὐχὴν τῆς κόρης, ἀλλὰ παρουσιασθεὶς αἰφνης τῆς συζύγου Ἑλένης καταβιάζεται τὸ ξίφος. Ἡ Ἑλένη παρατηρεῖ αὐτὸ καὶ ἰδοῦσα ἐγγεγλυμμένα γράμματα τουρκικὰ ἐπιπλήττει τὸν σύζυγον ὡς φρονήσαντα ἕνεκα φόβου τὰ τῶν ἀπίστων. Μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἀνὴρ καὶ γυνὴ καὶ θυγάτηρ καὶ υἱὸς ἀσπασθέντες ἀλλήλους τὸ τελευταῖον, κλίνουσι γόνυ καὶ προσεύχονται.

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ μέρει ἐρχεται ἀπὸ τοῦ σεραγίου εἰς τὸ δεσμοτήριον ὁ μικρὸς Ἀλέξιος, καὶ ἀπορεῖ διατὶ κεῖται σιδηροδέσμιος ὁ θεῖος. Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Μωάμεθ κατατομοῦνται ὁ τε Δαυὶδ καὶ ὁ Εὐγένιος· ὁ Ἀμιρούτζης διηγείται τὰ κατὰ τὴν κατατομίαν, ὁ δὲ Σουλτάνος προστάττει νὰ μὴ ταφῶσιν ἀλλὰ νὰ ῥιφθῶσιν ἐκτὸς τοῦ τειχοῦς τὰ πτώματα· ἡ Ἑλένη ὁμῶς ἀνορύξατα μόνη λάκκον ἐθάψεν αὐτούς. Ἡ Εἰρήνη ἀρπάσασα κρυφίως τὸν Ἀλέξιον δραπετεύει, προσκόψασα δὲ καθ' ὁδὸν πίπτει καὶ χρίεται δι' αἵματος, τοῦ αἵματος τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἐκεῖ θλίπει καὶ τὴν μητέρα καθεύδουσαν (1). Ὁ Ἀμιρούτζης μεταμεληθεὶς δραπετεύει καὶ αὐτὸς καὶ ἐρχεται ὅπου καὶ οἱ λοιποί. Ἡ μήτηρ θέλει ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ συζύγου καὶ τοῦ υἱοῦ· προφθάνει ὁ Μωάμεθ, καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ἡ Εἰρήνη καὶ ὁ Ἀλέξιος ἐπαναφέρονται εἰς τὸ χαρέμιον, ἐνῶ στρατιώτης ἀποκτείνει τὴν Ἑλένην ἀνθισταμένην εἰς τὴν ἀπαγωγὴν τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ.

Τοιοῦτος ὁ Δαυὶδ, ἀτεχνῆς τὴν οἰκονομίαν, πτωχὸς τὴν εὐρεσίαν, ἀδέξιος τὴν λύσιν καὶ καταπεπικνωμένος ἀπιθανότητων. Αἱ ἐννοιαὶ εἰσὶν ἐνίοτε πλημμελεῖς, ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ εὐκρινεῖς, οἱ χαρακτῆρες συγκεχυμένοι καὶ ἀδιάρκτοι, καθόσον πάντες, καὶ Δαυὶδ καὶ Μωάμεθ καὶ δεσμοφύλαξ, ὀμιλοῦσι τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, αἱ μεταφοραὶ, αἱ παραβολαὶ καὶ αἱ εἰκόνες ποῦ μὲν πλήρεις κόμπου καὶ φουσιήματος, ποῦ δὲ χυδαῖαι ἢ ἄκοσμοι. Πλημμυρίζουσι τὸ δράμα ὡσανεὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ παρασταθῇ τι σεμνῶς κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ μορφήν, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐνδοια πυχρὸς ποιητικὸς περὶ τὴν φαντασίαν καὶ τὸ αἶσθημα· οὐδ' ὁ ποιητὴς παθαίνεται οὐδὲ πρὸς ἄλλους ἐμπνέει πάθος, ἐνῶ ἡ ὑπόθεσις ἦν εὐστόχως ἐξελέξατο, δραματολογουμένη ὑπὸ ἀληθοῦς ποιητοῦ, ἤθελε γεννήσει ζωνρό-ατον ἐνδιαφέρον διὰ τε τὴν δειλίαν τοῦ Δαυὶδ, καὶ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ, καὶ τὴν νεκρὰν ἡλικίαν τῶν τέκνων, καὶ τὰς ἄλλας παρεμπιπτούσας θέσεις. Μελετήσας μετρίως τὰ ἦθη τοῦ χρόνου ἐν ᾧ τὸ δράμα καὶ τοὺς χαρακτῆρας τῶν προσώπων, ἔτι δὲ μετρίωτερον ἢ καὶ οὐδόλως τὸν τοῦ Μωάμεθ ἄνδρα, κατὰ τὴν ἱστορίαν, συνετοῦ, ἐγκρατοῦς περὶ τὸ λέγειν, μηδὲ βέροντος πρὸς τὸ κομπορῆμονεῖν, φαίνεται δραματίζων οὐχὶ ἱστορικῶς ἀντικείμενα, ἀλλὰ καθαρὸν ἀνάπλασμα φαντασίας. Ἰπῆρξέ ποτε σουλτάνος λογισθεὶς ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον αὐτοῦ νὰ φονεύσῃ ἰδίᾳ χειρὶ χριστιανόν, ἐξονειδίσαντα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ληστὴν τὸν ἀρχηγόν τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας; Συγκατέβη ποτὲ σουλτάνος ἢ καὶ Βεζύρης νὰ πορευθῇ πρὸς χριστιανόν, αἰχμάλωτον μάλιστα καὶ κατὰ προσταγὴν αὐτοῦ φυλακισθέντα, ἐνῶ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ φέρῃ αὐτὸν πρὸ τῶν ἰδίων ποδῶν; Ἐνδιατρίβει ποτὲ σουλτάνος ἢ καὶ Βεζύρης εἰς σχινοτενεῖς συνομιλίας, οἷαι αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν Μωάμεθ καὶ τὸν Μαχμούδ; Ἡ ἀλλεπάλληλος ἀποβολὴ καὶ ἀνεύρεσις τοῦ ξίφους τοῦ Μωάμεθ, ἡ σύγχρονος ἀπόφασις αὐτοκτονίας καὶ φόνων καὶ ἡ μὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, ἡ φυγὴ τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ Ἀλέξiou, ἡ ἀντὶ γενναίας καθάρσεως ἀπλῆ μετάνοια καὶ φυγὴ τοῦ διὰ προδοσιῶν καταρρῦπωθέντος Ἀμιρούτζη, ἡ ἐξολίσθησις ἐκείνης κατὰ τοῦ αἵματος τῶν συγγενῶν, ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπρομελέτητος τῆς συζύγου, τῆς θυγατρὸς, τοῦ ἀνεψιοῦ καὶ τοῦ προδότου συνέντευξις, ἐκ διαφόρων μερῶν ὀρμηθέντων, πᾶσαι λέγομεν αἱ συμπτώσεις αὐταὶ δὲν φαίνονται μᾶλλον ἔργον θαυματουργοῦ τινος προνοίας, ἢ ποιητοῦ θρηυέντος κατὰ καθῆκον τὸ πιθανόν;

Ἰδοὺ τινα πειστήρια τῶν εἰρημένων.

Ὁ ΜΩΑΜΕΘ λέγει πρὸς τὸν Βεζύρηνα
 « Ἀλλ' ἂν εἰς Μέκκαν μόνον καὶ εἰς Μεδινάν
 « Πατρεύεται ἐκεῖνος, ἅπασαν τὴν γῆν
 « Ἐγὼ τζαμίον θέλω. Ἀρχιτέκτονα
 « Μαζὺ μου σύρω, κρεμαστὸν εἰς τὸ πλευρόν,

(1) Ὅπως παρασταθῶσι τὰ ἀνωτέρω ἐν θεάτρῳ ἰδοὺ ὅποιος ἔστι ὁ δίκαιος τῆς σκηπῆς· ἀκέραια πτώματα δύο, αἶμα περιεχυμένον εἰς τὸ ἔδαφος, χῶμα, ἀξίνη καὶ πτόον!

« Τὸ ξίφος διαλέγον κιονόκρανα
 « Τὰς καλλιτέρας τῶν ἀπίστων κεφαλὰς.
 « Ἐνθυμηθῆτ' ἐκεῖνον ὅστις ἔφερε
 « Πλοσίον τοῦ Πυξίτου ὅτε ἤμεθα,
 « Τὴν Τραπεζοῦντος πτώσιν ἀναμένοντες,
 « Τῆς πόλεως τὰς κλειδάς. Ἦτο εὐειδής·
 « Ἡ κεφαλὴ ὠραία· ὁμῶς ἀπειθεὶς
 « Καὶ ἀθάδες τὸ σῶμα. Τὸ χωρίζομεν
 « Καὶ μένει μόνη σπκίρουσα ἡ κεφαλὴ.
 « Ἀφ' οὗ ἐπὶ τῆς στήλης δὲν ἰδύνατο
 « Κανεὶς νὰ εἶλῃ χεῖρα, ἦτο φρόνιμον
 « Νὰ χρησμεύσῃ κἂν τὸ ἐπιστήλιον.

ΜΑΧΜΟΥΔ.

« Τὸ ὁμοιάζον διὰ τὴν βανιζουσαν
 « Αὐτὸ πορφύραν τῶν αἱμάτων κίονα
 « Ἐκ Καρικοῦ μαρμάρου.

ΜΩΑΜΕΘ.

« Ἦσαν φειδωλοὶ
 « Τῶν ἀνθρώπων κεφαλῶν οἱ βασιλεῖς
 « Τοῦ Βυζαντίου, ἄλλως τὴν Σοφίαν των
 « Ἐπρεπε μὲ τοιαῦτα κιονόκρανα
 « Ἀντὶ μαρμάρων νὰ κοσμῶσι Καρικῶν.»

Ἀνάρμοστος ἄμα δὲ καὶ κινεζὴς καὶ φορτικὴ ἢ διὰ τριῶν καὶ εἴκοσι στίχων παρομοίωσις τοῦ μὲν ξίφους πρὸς ἀρχιτέκτονα κρεμαστὸν εἰς τὸ πλευρόν, τῶν δὲ κεφαλῶν καὶ σωμάτων πρὸς κίονα καὶ κιονόκρανα τῆς ἁγίας Σοφίας.

Ὁ Ἀμιρούτζης συμβουλεύων τὸν Σουλτάνον νὰ φεισθῇ τοῦ Δαυὶδ λέγει ταῦτα, ὅπως ἀκατάληπτα περὶ τὸ τέλος·

« Τὸν δεσμώτην σου Δαυὶδ
 « Ὅστις δὲν εἶναι πλέον οὔτε Κομνηνός
 « Ἀλλ' ἀβλαβὴς οἰκέτης μαύρης φυλακῆς,
 « Εἶδεν εἰς δόξης κολυμβῶντα πέλογος
 « Ὁ Ἀμιρούτζης ἄλλοτε. Ἐγνώριζον
 « Τὸν Κομνηνὸν ὅπως τέκνον τὴν χροιάν
 « Ἦν ἔχ' ἡ κόρη τοῦ πατρίου ὀφθαλμοῦ.»

Ἀπαγόμενος δὲ εἰς θάνατον ὁ Δαυὶδ ἀναφωνεῖ τὴν εὐχὴν ταύτην·
 « Ἐλλὰς εὐτύχει ὅπως εὐτυχῶ ἐγὼ
 « Διότι ἀποθνήσκων θνήσκω δι' ἐσέ.»

Καὶ εὐτυχεῖ λοιπὸν ἡ πατρίς θνήσκουσα. ὡς εὐτυχοῦσιν οἱ πίπτοντες ὑπὲρ αὐτῆς!

Διὰ τοιοῦτου ὀγκώδους ὕφους, πλήρους μάλιστα ὑπερβατῶν καθιστώντων τὴν φράσιν σκοτεινὴν καὶ ἀδιανόητον, ἐγράφη ὀλόκληρον τὸ δράμα, νῦν μὲν προσωποποιοῦν τὴν εὐτυχίαν γελῶσαν καὶ ὀργανὴν τιμῆς, νῦν δὲ τὴν Ἑλλάδα ἔχουσαν ὀπισθεν τῶν ὀμμάτων ἄλλοις ποταμοῦς ἵνα χύσῃ χεῖμαρτον θολῶν δακρύων, ἄλλοτε ἐρωτῶν ἂν ἡ πλάξ γινεταί κατὰς καὶ ὁ ἥλιος μεταβάλλεται εἰς κόκκινον, ἢ παριστῶν τοὺς σπαραγμοὺς σκάπτοντας τὰ στήθη, τὴν στέρνην τῶν ἡμερῶν δίδουσαν πτερὰ εἰς τὰς περιπτώσεις, τὴν δειλίαν χρησιμεύουσαν ἀντὶ λύχνου τῶν τυκτῶν, τὴν μετάνοιαν λαλοῦσαν μ' ἐν γέλημα θερμῶν, τὴν δουλειὰν ἔχουσαν πάγον, τὴν κεφαλὴν σπαίρουσαν, τὰς προσφιλεῖς ὑπάρξεις σφιγγόμενας εἰς τοὺς κόλπους, τὸν Μωάμεθ φιλοδοροῦντα τὸν ἄερα μ' ἐπὶ μάγα, τὰ στέρνα μεταβαλλόμενα εἰς ξιφοθήκη, εἰς ἃ προσθετόν καὶ τὰ ἀκομψα ταῦτα καὶ ἀγοραῖα, νὰ αισθανθῶμεν φιλικῶς ἰδρόνουσαν τὴν χεῖρα τοῦ Κομνηνοῦ εἰς τὴν χεῖρά μας, καὶ σκληροδέστατος τῶν θημιῶν, καὶ τὸ χεῖλος κλειόμενον διὰ βάρβακος, καὶ λεπτοκαμωμένος λιχανός, καὶ τὸ αἶμα ἐμπλεκόμενον εἰς τῶν ἐχθρῶν σχεδίων τὰς κλωστὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Τὸ δ' ἐπιγραφόμενον *Λέων Καλλέργης* ὑπόθεσιν ἔχει περισπούδαστον ἐκ θάθρων ἀνασειούσαν τὰς ἑλληνικὰς καρδίας, διότι τὰ ὑπὲρ ἐλευθερίας πολυάριθμα θύματα τῆς αἰμοφύρου Κρήτης ἀσπαύρουσιν ἐπὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν, καὶ χθὲς ἐπὶ τοῦ Καλλέργη τὸ ὄνομα ἦτο τῆς ζώσης ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐγκαλλώπισμα. «Τῶν Κρητικῶν ἀγῶνων ἡ ἐποπία, λέγει τις τῶν ἡμετέρων σοφῶν, παρίσταται ὑπὸ ποικιλοτάτην μορφήν. Ὁλίγα παραδείγματα ἢ χρονογραφία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μεσαιῶνος μαρτυρεῖ παρομοίας ἐπιμονῆς καὶ ἀκαταβλήτου ἀντιπαλαίσεως, οὐδὲ παρέχει σκηνὰς δραματικωτέρας ἅμα καὶ ποικιλωτέρας εἰς χρῆσιν τοῦ ἱστορικοῦ, τοῦ ποιητοῦ, τοῦ μυθιστοριογράφου. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας ἀναπηδᾷ εἰς Κρήτην ἐκ τῶν σπλάγγων αὐτῆς τῆς γῆς, εἶναι προῖον αὐτόφυτον, ἰθαγενὲς ὡς ὁ λαύδανος τοῦ Μυλοποτάμου καὶ τῆς Ἰδης ὁ δίκταμος.» (1)

Τούτου τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας αἰωνίου ἀγῶνος τῆς Κρήτης, κατανοητικὸν ἐπεισόδιον ὑπάρχει καὶ ὁ μαρτυρικός θάνατος τοῦ Λέοντος Καλλέργη. Ἄλλ' ὅσον εὐγενὲς καὶ σεμνὴ ἢ ὑπόθεσις ὅπουτ' ἀλλοίωται ἡ αὐτὴν ἢ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη, ἢ ἄλλη οὐδεμία ἐνθουσιαστικώτερη, τοσοῦτ' θερμουργίᾳ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ φαντασία, καὶ ἐξαιρέτος ἡ εὐφυΐα, καὶ εὐρεία ἢ μάθησις, καὶ ἐπιτήδειος ὁ κάλαμος τοῦ δραματούργου. Ἰδόμεν δὲ κατὰ πόσον ὁ ποιητὴς τοῦ Λέοντος κέκτηται τὰς ἀρετὰς ταύτας.

Κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς περιόδου ἐκείνης τῆς Κρήτης, ἣν καταλογάδην μὲν δραματικῶς δὲ περιέγραψεν ὁ ἡμέτερος Σπυρίδων Ζαμπέλιος, τὸν Λέοντα εἶχεν υἱοθετήσῃ ὁ θεῖος αὐτοῦ Ἀλέξιος, μέγα ἰσχύων διὰ τε τὸν πλοῦτον, καὶ τὰς σχέσεις, καὶ τὸ σεπτὸν τῆς οἰκογενείας ὄνομα καταγομένης ἐκ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν εἰς Ἑνετίαν ἀφοσίωσιν. Καὶ ἀνέβρεψε μὲν ἐπιμελῶς ὡς ἴδιον υἱόν, δὲν κατάρθωσεν ὅμως καὶ νὰ μεταδώσῃ αὐτῷ τὴν πρὸς ταύτην συμπάθειαν ἐξ ἐναντίας τὴν καρδίαν τοῦ νέου Κρητῆς κατέτιθεν ἄσθετος πόθος, ἢ ἀπελευθέρωσις τῆς πατρίδος. Ἐπὶ τούτου συνεννοηθεὶς καὶ μετ' ἄλλων προπαρσεύσας μυστικῶς ἀγῶνα κατὰ τῶν ξένων, ὃν ἀνακαλύψασα ἢ φιλύποτος ἐξουσία συνέλαβε καὶ καθείρε τὸν Λέοντα. Ὁ δὲ Ἀλέξιος, θηρίου σπλάγγνα ἔχων, ἀπεκέρυεν αὐτὸν, ἀπαιτήσας καὶ νὰ σαλῇ δέσμιος εἰς Ἑνετίαν.

Ἡ σύλληψις τοῦ Λέοντος ἐξῆψε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Κρητῶν, οἱ τινες ὑπὸ τὸν Σμυρίλιον, ἄνδρα μὲν ἐκ τοῦ λαοῦ, πλοῦσιον δὲ, βραγδαῖον τὰ πάθη καὶ τὰ μάλιστα τολμηρὸν, ἀνύψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως· ταχέως ὅμως κατετροπώθησαν διὰ τὴν περὶ τὰ στρατιωτικὰ μικρὰν δεξιότητα τοῦ Σμυριλίου. Μετὰ τὴν ἦτταν ἐλθὼν ὁ Ἀλέξιος εἰς τὴν φυλακὴν ἐπέδειξε τῷ Λέοντι ἐπιστολὴν τοῦ ἐκ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ μοναχοῦ Γοῦδελέα, προδίδουσαν τὸ μυστικόν. Τότε ὅπως καὶ τοὺς οἰκείους σῶσῃ καὶ ἑαυτὸν ἐπιφυλάξῃ πρὸς νέον εὐχερέστερον ἀγῶνα, ὁ Λέων ὑπεκρίθη μετάνιαν· κατορθώσας δὲ νὰ δραπετεύσῃ περισυνήγαγε τὰ λείψανα τοῦ ἠττηθέντος στρατοῦ καὶ ἐπέπεσε λαῖρος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὀλίγοι ὅμως πρὸς πολλοὺς ἐδιάσθησαν μετὰ μικρὰς τινας ἐπιτυχίας νὰ ὑποχωρήσῃσι, κατασφαγέντες ἢ ζωγρηθέντες οἱ πλείστοι· αὐτὸς δὲ φθὰς κατέφυγεν εἰς ὄρος δυσπρόσιτον.

Ἡ ἐξουσία ἀδυνατοῦσα νὰ συλλάβῃ τὸν κρυπτόμενον ἐκέρυεν, ὅτι εἰ μὴ παρεδίδοτο ἤθελε κακοποιήσῃ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Λέοντος ἐπέστελλε παρακαλῶν νὰ σπεύσῃ εἰς σωτηρίαν τῶν οἰκείων, μετέβη εἰς Χάνδακα ὅπου ἀντὶ δεσμῶν ἔτυχε φιλοφροσύνης, προσκλήθει καὶ εἰς μεγαλοπρεπέστατον συμπόσιον. Ἄλλ' ἡ πρόσκλησις ἦτο ἐπιβουλος, διότι ἀκμαζούσης τῆς εὐθυμίας στρατιῶται εἰσπηδήσαντες συνέλαβον καὶ εἰς βασανιστήρια παρέδωκαν τὸν Λέοντα. Μετὰ δὲ τὰ βασανιστήρια βληθεὶς ἐν τὸς σάκκου μετὰ λίθου ὀγκώδους κατεποντίσθη διὰ νυκτὸς εἰς τὴν θάλασσαν. αὐτὸ δὲ μορμυρογμὸς τῶν ὑδάτων, λέγει ὁ ἱστορικός, ἐσήμανεν ὅτι καὶ ἕτερος μάρτυς τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἐξέλιπεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Παράδοσις δὲ σωζομένη καὶ σήμερον ἐν Κρήτῃ ἐν εἴδει μύθου λέγει, ὅτι τὸν Λέοντα ἠγάπα περιπαθῶς ἢ θυγάτηρ τοῦ δουκὸς Φιορέντζα, ὅτι αὐτὴ ἔλυσε τὰ δεσμὰ τοῦ φιλοπάτριδος Κρητῆς ὅτε τὸ πρῶτον ἦτο ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὅτι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐραστοῦ ἀπέθανε καρδιόπληκτος.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐξύφανεν ὁ ἡμέτερος ποιητὴς ἀκολοθησας μέχρι καὶ τοῦ συμποσίου τῆς ἱστορίας, δραματικωτέραν καὶ εὐαρμοστοτέραν πρὸς τὴν λύσιν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς διδασκαλίαν νομίσας ἄλλοιαν καταστροφὴν· διότι ὑποθέτει τὸν μὲν Λέοντα δηλητηριασθέντα, τὸν δ' Ἀλέξιον ἀνακαλύπτοντα τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ τὴν Φιορέντζαν ἀρπάσασαν καὶ πιούσαν τὸ λοιπὸν τοῦ δηλητηρίου, ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ἐραστὰς ἐκπνεύσαντας παρὰ τὴν τράπεζαν.

Καὶ μέχρι μὲν τοῦ ἱστορικοῦ μέρους καλῶς ὁπωσοῦν διεσκεύασθη τὸ δράμα· τὰ περαιτέρω ὅμως ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἀμοιρεῖ καὶ τέχνης, καὶ ἐμπνεύσεως, καὶ ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς ἱστορίας.

Ὅτε ὁ Λέων συνελήφθη τὸ πρῶτον ὡς ἐργάτης ἀποστασίας, ὁ δούξ συνεκάλεσεν εἰς τὰ μέγαρα καὶ Ἑνετοὺς καὶ Κρητὰς ἵνα ἀνακρίνῃ ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τὸν ἀποστάτην ὥστε, ἂν ὑβρίσῃ τὴν Ἑνετίαν νὰ ἔχη μάρτυρας· ἐὰν δὲ γίγῃ ἐνετόφρων νὰ ἐορτάσῃ μεγάλην ἐορτήν. Προσεκάλεσε δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀνακρί-

(1) Οἱ Κρητῆς μετὰ τὴν ἐπανάκτησιν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Σ. Ζαμπελίου.

σεως καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἵνα διέλθῃ τὴν ὄραν εὐχαρίστως. Ἀλλὰ παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ Ἑνετῶν ἢ ἀνακρίσεως, εἴποτε ἐγένετο τοιαύτη, ἐγένετο ἐν παραβύστω· ὅτι κανόνα εἶχεν ἡ δημοκρατία νὰ ρίπτῃ τοὺς ἐπὶ πολιτικῷ ἐγκλήματι κατηγορούμενους εἰς σκοτεινὰς φυλακὰς, καὶ ἐπὶ σκοτιώτερον νὰ παραδίδῃ αὐτοὺς εἰς θάνατον, ὡς ἐπραξε καὶ πρὸς τὸν Λέοντα. Πλὴν τούτου δὲν νομίζομεν τὰς δικαστικὰς ἀνακρίσεις πολλῆς ὁμολογίας προξένους, ὥστε καὶ παρθένοι νὰ καλῶνται εἰς αὐτάς.

Καὶ ἀνακριτὴς μὲν ἦτο ὁ δούξ, ἑσθὸς δὲ αὐτοῦ, ὡς φαίνεται, ὁ Ἀλέξιος· κατὰ τίνα δὲ τρόπον ἐγένοντο αἱ ἀνακρίσεις μανθάνομεν παρὰ τοῦ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων διαλόγου, οὗ τινος παραθέτομεν ἀπόσπασμα. Ὁ Λέων πρῶτος λέγει·

αΔόσατε

ατὴν ἔδραν τοῦ προέδρου εἰς τὸν πρώτιστον
ατῶν Ἑνετῶν, τὸν γέροντα Ἀλέξιον.
αὐοῦδεις θὰ μὲ δικάσῃ αὐστηρότερον.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

αὐβῶ βεβαίως. Μόνος σὲ ἐγνώρισα
αὐεῶ ἐκ θάθους, μόνος δύναμαι ἐγῶ
αὐν' ἀνοίξω τοὺς ἀσκούς τοῦ ἐγκεφάλου σου (1)
αἶνα ἐκρεύουν οἱ ἀτμοὶ οἱ ἀφθονοὶ
ατῆς κεφαλῆς σου. »

Ἐν παρόδῳ παρατηρητέον ἐναυθῆ τὴν παρομοίωσιν τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς ἀσκούς, καὶ τὴν ἐκροὴν τῶν ἀτμῶν, οἵτινες, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, δὲν ῥέουσιν ἀλλ' ἀναδίδονται.

ΔΟΥΞ.

αἶρχον !

ΑΛΕΞΙΟΣ.

αὐλόγους μετ' αὐτοῦ
αὐεῶ δὲν θέλω νὰ μοιράσω.

ΑΕΩΝ.

αὐδικσταὶ

αὐαυτόκλητοι, ματαίως μ' ὑποβάλλετε
αὐεἰς δίκην· εἶμαι Κρῆς καὶ τοῦτο μοὶ ἀρκεῖ,
αἶνα μὲ δεῖξῃ ἔνοχον. Διότι τίς
αὐεἰς Ἑνετοῦς δουλεύων εἶναι πλέον Κρῆς ;

ΔΟΥΞ.

αὐΠαῖδιον, πρὶν εἰς θράσους ἐπὶ ἐκτραπῆς
αὐτοὺς ἀνοιχθέντας ῥώθωνάς σου σύστειλον,
αὐατὰς ἐπηρμένους καταβίβασον ὄφρυς,
αὐακ' ἴδὲ ἐνώπιόν σου ποιοὶ ἴστανται.
αὐΜὴ λησμονήσης πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐμπρὸς
αὐατῶν ἵπποτων τῆς Ἑνετίας ἴστανται
αὐαδεσμώτης, ὅτι ἔχεις σοῦ ἀπέναντι
αὐατὸν θεῖόν σου καὶ πρῶτον Κρῆτα ἄρχοντα.

ΑΕΩΝ.

αὐφρονῶ πρὸ τῶν δημίων οἱ καταδίκαιοι
αὐαὐεἰ οφείλουσιν σεβασμὸν πλείοτερον
αὐαπαρὰ πρὸ μυριάδων Φράγκων πειρατῶν.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

αὐΠοῦ ἐδιδάχθης ἀπορῶ μὰ τὸν Θεόν,
αὐαποῦ ἐδιδάχθης ταύτην τὴν θρασύτητα.

ΑΕΩΝ.

αὐἩμῖν θετὸς υἱὸς σου κ' ἐδυστόχησα
αὐαπαῖς ὢν τὴν Ἑνετίαν νὰ ἐπισκεφθῶ.

ΔΟΥΞ.

αὐΕἰς τοὺς προλογισμοὺς μὴ δαπανώμεθα.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

αὐΕἶνε ἀνήμερος ὁ Λέων, φίλε δούξ.

ΑΕΩΝ.

αὐΤοῦ πειθηνίου ὄνου ζωηρότερος·

ΑΛΕΞΙΟΣ.

αὐΠαῖδιον . . . πτώμα μετ' ὀλίγον θὰ γενῆς.

ΑΕΩΝ.

αὐΠρὶν γίνω ὅμως πτώμα, κόραξ ἔγενες.

ΔΟΥΞ.

αὐΠόσῃν ἢ φρῆν τῶν νέων ἀλλοπρόσαλλος !

ΑΕΩΝ.

αὐὍσον τῶν παλιμπαιδῶν ἄτονος, ξηρά !

(1) Φαίνεται ὅτι ἀσκῶν εὐμοιροῦσι πολλὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, διότι καὶ ὁ ποιήσας τὴν Βυζαντινὴν ἢ Ἑβρον τὸν Ὁρᾶκα εἶπε τὴν καρδίαν ἔχουσαν ἀσκούς. Ἴδε κρίσιν τοῦ Βουτσιναιῶ διαγωνισμοῦ ἐν ἔτη 1870 σελ. 59.

ΑΛΕΞΙΟΣ.

«Οί ὄνυχές σου οὔτοι, Λέων, θ' ἀμβλυθοῦν.

ΛΕΩΝ.

«Ἄλλὰ θὰ ἀπομείνουν εἰς τὰς σάρκας σας.

ΔΟΥΞ.

«Ἡρώων λόγους, βλέπω εἰς τὸ στόμα σου
ασυχνότερον συστρέφεις τοῦ σιέλου σου.

«Τὸ ἀνειμένον ἦθος σου, ὁ πάταγος
αὐτῶν βροντωδῶν σου λόγων, τὸ ἀγέρωχον
αὐτῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ ἡ ἀπειλοῦσα χεὶρ,
ἀγέρωχες εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πῶς φαίνονται
αὐτῶν εὐγενῶν τῆς Ἑνετίας ἱπποτῶν ;
ἀποκριτοῦ γελοίου παντομιμικῆ
ἀπαράστασις τετυφωμένου μείρκου
αὐτὰ πρῶτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ θήματα. κτλ.»

Τοιαύτῃ ἡ ἀνάκρισις τοῦ Λέοντος, ἐν ἣ ἀναγινώσκουμεν ἀντεγκλήσεις ἀγενεῖς, καὶ ἰδέας ψευδεῖς, ὅσον βῶθ-
νας ἀνοιχθέντας ὡσανεὶ ὑπῆρχον καὶ κλειστοί, καὶ ὄνους, καὶ σάγματα, καὶ σιέλους, λέξεις ἀκόσμους καὶ ἀ-
πρεπεῖς εἰς δῶμα τραγικόν, ἅς ὅμως ὁ ποιητὴς ἐπικαλεῖ *βροντώδεις*, καὶ τὴν μάλιστα ἀξίαν σημειώσεως
ταύτην φράσιν, ἀφ' ἧν ὁ δοῦξ ἀποδίδει τῷ Λέοντι, καὶ δι' ἧς μόνῃς ἀνατρέπεται ἐκ θε-
μελίων ἡ κυριωτάτη τῶν ἀρετῶν, τὸ εὐσταθές, λέγομεν, καὶ ἔμπεδον τοῦ φρονήματος, δι' ἧς ἐπικοσμεῖ δι' ὁ-
λου τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς τὸν ἥρωα αὐτοῦ (1).

Μετὰ τὴν ἀνάκρισιν ὁ Λέων καθείρθη ἀλ. σιδετός. Ἡ Φιορέντζα, ἡ κατὰ τὸν ποιητὴν Φλωρεντία, εἰσδύει
τῇ βοηθείᾳ τοῦ πιστοῦ αὐτῇ Ἀδόλφου εἰς τὸ δεσμωτήριον, εὐρίσκει τὸν Λέοντα καθυδόντα μετὰ μονόλογον
ὑπὲρ τὸ δέον ἐκτενῆ, καὶ μετὰ τρικυμίαν, ὡς λέγει αὐτῇ, σκέψων, ἦν ἄπορον πῶς ἐμάντευσεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ
Κρῆς ἥρωας κοιμᾶται, ἀντὶ τὰ ἐξυπνίσθη ἀνευ ἀναβολῆς αὐτὸν ὡς ἐπιγεούσης τῆς ὥρας, ἀνακρούεται καὶ αὐτῇ
μονόλογον. Παρατηρητέον δ' ἐνταῦθα ὅτι οἱ μονόλογοι ἐπανερχοῦνται *συνεχεῖς*, συμπαρασύροντες καὶ ἰδέας, καὶ
λέξεις, καὶ εἰκόνας, καὶ μεταφορὰς τὰς αὐτάς· ὁ ζέφυρος, ὁ ἄνεμος, ὁ ἀήρ, πολλαῖς θωπεύουσι κόμας, σημαίας,
χεῖρας *κοραλλῖνοις* (οὐχὶ κρινολεύκου), πρόσωπα· ἡ ἦδη, ὁ χάλκινος λέων τῆς Ἑνετίας, αἱ ὑπάρξεις, ἡ φρῆν,
τὰ ἐπη, τὸ σφριγῶ, τὸ αἶμα σφύζει, ὁ Κυναίγειρος, ὡς εἰ ἦτο ὁ ὑπατος τῶν ἠρώων τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Ἀ-
λέξανδρος, αἱ κλητικαὶ, τὸ ταλαίπωρον ἦδη τὸ καταδεδικασμένον νὰ πληροῖ τὰ κενὰ τοῦ ρυθμοῦ, καταπον-
τίζουσι τὸ δῶμα. Αἱ ὑπὲρ πατριδος ἐνθουσιώδεις ταυτολογίαι, αἱ κατὰ φράγκων ὕβρεις τοῦ Λέοντος ὡς κε-
ραυνοὶ ἐκρήγνυνται ἀλλεπαλλήλως, ὥστε αἰετὶς ἀφέλοι ὅσα τοιαῦτα παρατίθεται κενὸς ὁ χάρτης καταλελει-
ψεται (2).

Ἀνανήψαντα ἐπὶ τέλους τὸν Λέοντα εἰδοποιεῖ ἡ Φλωρεντία ὅτι τὰ πάντα ἔτοιμα ὅπως δραπετεύσῃ. Ἄλλ' αὐ-
τὸς, καὶ τοι γινώσκει ὅτι ἀγαπᾶται περιπαθῶς, καὶ τοι πρὸ μικροῦ ἐξετραγώδησε διὰ τεσσάρων καὶ τεσσαρά-
κοντα στίχων τὸν ἀμοιβαῖον ἔρωτα, εἰπὼν πρὸς τοῖς ἄλλοις·

«Καὶ ὅμως, Φλωρεντία, σὺ, ἡ ξένη σὺ
αἷ κέρη τῶν δημίων μου, ἡ ναχελῆς
αὐτῶν αἰθουσῶν παρθένος εἰς τὸ στήθος μου
ἔχεις ποιήσει κατοχὴν.
«Τὴν εἶδον τρικυμίαν εἰς τὰ στήθη τῆς
ἀέγκλειουσα, δεσμώτην καὶ κατάδικον
αὐμὸλις μὲ εἶδεν ἡ πτωχὴ ἐρρήγησε
καὶ ἐπροδόθ' εἰς πάντας ὠχιάσασα.» κτλ.

Ἔμως φοβεῖται ἐπιβουλήν παρὰ τῆς ναχελῆος παρθένου τῆς ἀγκλειώσης χάριν τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ *τρικυμίαν*
εἰς τὰ στήθη τῆς ! Ὑβρίζει τὴν ταλαίπωρον ὡς κόρην φράγκου, καὶ μὸλις πείθεται ὅτε ἤκουσεν αὐτὴν λέ-
γουσαν·

«Δὲν ἔχουν αἱ καρδίαι ἐθνικότητα.»

Καὶ μετὰ παγερὸν ἀποχαιρετισμὸν ἔφυγεν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ δεσμοφύλαξ ἀκούσας ὁμιλίαν ἀνοίγει τὴν θύραν· ἡ Φλωρεντία λειποθυμεῖ καὶ πί-
πτει· ὁ Ἀλφόνσος ῥίψας ἐπ' αὐτὴν χλαῖναν κρύπτεται ὀπισθεν τῆς θύρας· ἔρχεται ὁ Ἀλέξιος, ἔρχεται καὶ ὁ
δοῦξ καὶ ἀνακαλύπτεται ἡ Φλωρεντία. Βεβαίως τὸ ἀκροατήριον ὑποθέτει ὅτι ἐξεπλάγη ὁ Ἀλέξιος, ἡ ὅτι ὁ
πατὴρ ἐξεμάνη ἰδὼν ἐκεῖ τὴν ἐνοχον θυγατέραν. — Καὶ τῶντι ὅποσον εὐπετής καὶ πλουσία ἡ θέσις αὐτῆ

(1) Ἴδου πῶς ἐρμηνεύουσι τὴν λέξιν ἀλλοπρόσαλλος· τὰ λεξικά· «Ἄλλοτε πρὸς ἄλλο, ὅτε μὲν ἔνθα, ὅτε
δ' ἐκεῖσε τρεπόμενος» κτλ. Γαλ. *inconstant, infidèle*.
(2) Ἀπολλοδ. ἐν Διογ. Λαερτ. Βιβλ. Ζ'. Κεφ. Γ.'

πρὸς δραματικὴν ἐπεισόδιον ! — οὐδὲν ὅμως τούτων· οὐδὲ κἀν συνωφρῶθη ὁ δοῦξ· ἀλλὰ παραλαβὴν αὐτὴν
ἐπανῆλθεν ἥσυχά ἥσυχά εἰς τὰ ἴδια, τοῦτο μόνον τὸ ἀφελέστατον ἀναφωνήσας·

«Καλύπτρα ἐπὶ τούτων νὰ ἐπιρρίψῃ.»

Συγχρόνως ὁ Ἀλέξιος δίδει τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι μετ' ἡμέρας δύο θέλει παραδώσει τῷ δουκὶ τὸν
ἀποστάτην πόθην ὅμως ἐπορίζετο τὴν τόσην βεβαιότητα, οὐδὲν λέγει ὁ ποιητὴς.

Εἶδομεν ὅτι ὁ Λέων ἐπιθυμῶν νὰ σώσῃ τοὺς γονεῖς ὑπετάγη, ὅτι παρεκάθησεν εἰς τὸ πανηγυρικὸν συμπό-
σιον, πλησίον μάλιστα τῆς Φλωρεντίας, καὶ ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος μεταμελούμενος εἶπε τῷ ἀνεψίῳ ὅτι ἐπιε δη-
λητήριον. Ἄρα ἐγίνωσκεν οὗτος τὸ κακούργημα· καὶ ἀφοῦ ἐγίνωσκεν αὐτὸ διὰ τί δὲν εἰδοποίησε πρότερον τὸν
Λέοντα ; Ἡ ἂν τότε κατὰ πρῶτον ἡσθάνθη τύπτουσαν αὐτὸν τὴν συνείδησιν, ὁ ἐξίλασμός τῶν τοσούτων ἐ-
πιβουλῶν καὶ προδοσιῶν κατὰ τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπέβη δραστι-
κώτερος. Ἡ ἀπλῆ ὕβρις ἦν λέγει κατὰ πρόσωπον τοῦ δουκὸς ὅτι αἱ Ἑνετοὶ εἰσὶ πειραταὶ, καὶ ἡ ἑλληνικὴ
σημαία, ἡ τις ἄπορον πῶς εἰρήθη ἐκεῖ, δι' ἧς ἐκάλυψε τὸν νεκρὸν τοῦ Λέοντος, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο χα-
μαίζλον καὶ ἄχαρι ἐπιρῶνημα·

« Λέων, Ἕλληνας γνήσιος
αὐτῆρξες, ὅσῳ θλάξ καὶ ἄτιμος ἐγώ !
«Συγγνώμην, Κρήτη, Ἕλληνας μου πολῖτις !»

ἀποτελοῦσι μετριωτάτην κἀβαρσιν, πάντη ἄμοιρον δραματικοῦ διαφέροιο.

Ἐνταῦθα λήγει τὸ δῶμα. Ἔχει δὲ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὀγκῶδες ὕψος τοῦ Δαυὶδ τὴν στιχουργίαν εἰς ἄ-
κρον ἀπέριττον, εὐχερῶς μεταβαλλομένην εἰς πεζὸν λόγον ἅμα λυθέντων τῶν μέτρων. Εἰ δὲ ποτε οἰστρηλα-
τούμενος θελήσει νὰ μετεωρισθῇ ὁ ποιητὴς παρομοιάσει τὸν βίον πρὸς ἑστὸν, τὸν ἐγκέφαλον πρὸς ἀσκόου, τὰ
στήθος πρὸς τέλμα καὶ ἰλὸν· λέγει αὐτὸ αἶμα ὄσον δηλητηρίων, τὴν Ἑλλάδα ὑποβαλλομένην εἰς φρικτὸν
στραγγαλισμὸν, τὴν πλατεῖαν τοῦ δουκὸς κατασταθεῖσαν ἔλος ἐρυθροῦν, τὸν Λέοντα σκύμονον βρυχώμενον,
ἐνῷ οἱ σκύμονοι δὲν βρυχῶνται, τὸν μελὸν τῶν νέων εὐζύμωτον, τὴν φρένα ἀλύγιστον, τὸν τραχὺν γρανίτην
αὐλακούμενον εἰς τὴν πίεσιν, τὴν Φλωρεντίαν δὲ ἔχει ποιήσει κατοχὴν εἰς τὸ στήθος τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς,
καὶ τὰ τοιαῦτα.

Οἱ δὲ *Ποιήματα τῆς Ἀττικῆς* εἰ καὶ ἐπιγράφονται *Βουκολικὸν μυθιστορικὸν δῶμα ἔμμετρον*, ὅμως οὐδένα
χαρακτῆρα δράματος ἔχουσιν· εἶναι ἀπλῆ διήγησις διὰ στίχων, ἧς καὶ ἐπιπολιωτάτη ἀνάλυσις ἤθελε προξε-
νήσει κόρον πρὸς τὸ ἀκροατήριον. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμήσαμεν νὰ παραλάβωμεν αὐτὸ συνδικαστήν,
παραθέτομεν ὡς πρόσωπον τηλαυγὲς τοῦ ὅλου ποιήματος τοῦς πρώτους ὀκτὼ στίχους. Παρακαθαίνοντες δὲ προσ-
θέτομεν ὅτι ἕκαστος σχεδὸν τούτων ἐξανθεῖ ἀνά μίαν τοῦλάχιστον ἀνορθογραφίαν.

«Μὲ μαῦρον πέπλον πένθημον, ὦ Μοῦσά μου στολή σου
«Μὲ κηπαρίσσου στέφανον στέψον τὴν κεφαλὴ σου
«Καὶ ψάλλε ἐπιτάφιον ὕμνον τῷ ὑμεναίῳ
«Ἐγὼ θὰ σὲ ἀκολουθῶ θήματι θαρραλαίῳ
«Ὁ ἔρωσ πῦρ ἂν ἦναψε καὶ τὸ σβέσεν ὁ φθόνος,
«Ἄκμαιον τὸ διατηρεῖ ὁ Πανδαμάτωρ Χρόνος.
«Δύο ἀθῶα πλάσματα συκοφαντίας θῆμα
«Κατασταθέν· ἀμφοτέρω, κείνται εἰς κρῦ μνήμα !

Παρατηρήσατε ἴσως, Κύριοι, ὅτι περὶ τῆς οὐσίας τῶν δραμάτων διαλαβόντες, περὶ τῆς τεχνῆς ὅμως καὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν εἶδους οὐδὲν σχεδὸν εἶπομεν. Καὶ ὅτι μὲν πλὴν ἐνός τὰ λοιπὰ εἰσιν ἐντεταμένα
εἰς τριμέτρος ἰάμβους, ἅμα δὲ καὶ ἀνεπίδεκτα τεχνικῆς ἀναλύσεως, ἐμάθατε ἐκ τῶν παρατεθέντων ἀποσπα-
σμάτων καὶ ἐκ τῆς γενομένης συνόψεως· ὡς πρὸς δὲ τὸ λεκτικὸν εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἐδυνάμεθα νὰ σιωπή-
σωμεν· ἀλλ' ἐνθυμηθέντες καὶ τοῦ Ἀλεξ. Σούτσου τὸ δίστιχον τοῦτο·

αἰδέαι ὅμως πλοῦσιαι πτωχὰ ἐνδεδυμένα,
ἀδὲν εἶναι δι' αἰώνιον ζῶν προωρισμένοι.»

ἐνομίσαμεν καθῆκον νὰ καλέσωμεν τῶν ποιητῶν τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν καὶ εἰς τὰ ἐπτὰ δρά-
ματα ἄγνωστον τῆς γλώσσης· ἀκυρολεξίαι, ψυχρολογία, κατασκευὴ λέξεων ἐσφαλμένη, λέξεις ἀνύπαρκτοι, ἀδό-
κιμοι ἢ πεπατημένοι, ἐπιθετα ἀπροσφυῆ, φρασεολογία βεβιασμένη, ἀπειρία ἀκατανόητος τῶν ὀρθογραφικῶν
κανόνων, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀξιοσημείωτος ἀπειροκαλία ἀσχημίζουσιν ἐν γένει αὐτά. Καὶ ὅμως ἡ ποίησις,
καὶ πρὸ πάντων ἡ δραματικὴ, ἀξιοῖ τοὺς ἱεροφάντας αὐτῆς καὶ τὰ βαθύτατα τῆς γλώσσης μυστήρια μεμυημέ-

αξιοί λέξιν ἀνθράν και κυρίαν, φράσιν εικονικὴν και γλαφυράν ἐρρύθμως συνημολογημένην, αξιοί ἀρ-
μονίαν, κομψότητα, κάλλος, σαφήνειαν, δύναμιν και διαγραφὴν ἠθῶν και χαρακτήρων τοιαύτην, ὥστε ὁ θεατῆς
ὡς μεταφέρεται ἀνεπαισθήτως εἰς τὸν χρόνον και τὸν τόπον καθ' οὓς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις. Ταύτην δὲ τὴν φυ-
σιολογικὴν οὕτως εἰπεῖν ἰδιότητα, τὴν παρὰ τῶν νεωτέρων ὀνομασθεῖσαν couleur locale, ἀπαραίτητον νὰ
ἔχωσιν ἰδίως τὰ δράματα ἐκεῖνα, ὧν τὴν ὑπόθεσιν ἀρούεται ἐκ τῆς ἱστορίας ὁ ποιητής. Ὅπως ὁ ζωγράφος ἢ
ἡ ἀγαλματοποιός, τὸν αὐτὸν τρόπον και ὁ φοιβόληπτος ὁ ἐπιχειρῶν νὰ περιβάλῃ διὰ στίχων τῆς ἐνοίας αὐ-
τοῦ, ἀνάγκη νὰ ἔχη και τὴν χεῖρα γεγυμνασμένην, και τὴν σμίλιν ἢ τὸν χρωστῆρα ἐντελῆ. Καὶ περιουσίαν
πισθῆματος, και φαντασίας πλούτου, και ἰδεῶν γονιμότητος ἂν ἔχη, ἄνευ τῆς τέχνης τῆς γλώσσης, τὸ ποίημα
ἔσται κατάψυχρον ὑπὲρ τὴν κασπιακὴν θάλασσαν και τὸν κρύσταλλον τὸν κελτικόν.

Ταῦτὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μετὰ λύπης ἀποφαινόμεθα ὅτι οὐδὲν τῶν ἐπτὰ δραμάτων ἐκρίθη ἄξιον τῆς καλ-
τιστεφάνου ἐλαίας. Ναι' μὲν δὲν ἐκρίθησαν και τὰ ἐπτὰ ἰσοβαρῆ, καθόσον τὸ τοῦ Λέοντος παραδείγματος χάριν
και τὸ τοῦ Λαυρῆ θεωρηθησαν ἤττον ἀδόκιμα, ἀλλ' ἐπὶ δραματικῆς ἐξαιρέτως

«Il n' est point de degré du médiocre au pire»

κατὰ τὸν Γάλλον ποιητὴν, οὗ τινος ἡ γνώμη εἶναι ἀξίωμα. Ἰσως διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου οἱ ποιηταὶ ἔσπευσαν
νὰ ὑποβάλωσιν ἄξεστα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τοὺς σπεύδοντας ὅμως χαριέστατος τις ἀρχαῖος φιλόσοφος ἔδωκε
τὴν φιλόσοφον ταύτην συμβουλήν:

«Θέλεις Ὀλύμπια νικᾶσαι; Κἀγὼ, νῆ τοὺς θεοὺς κομψὸν γάρ ἐστιν ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγούμενα, και τὰ
ἀκόλουθα και οὕτως... ἔρχου ἐπὶ τὸ ἀθλεῖν. Εἰ δὲ μὴ ὡς τὰ παιδία ἀναστραφήσῃ, ἂ νῦν μὲν παλαιστὰς
παίζει, νῦν δὲ μονομάχους, νῦν δὲ σαλπίζει, εἴτα τραγωδεῖ οὕτω και σύ, νῦν μὲν ἀθλητής, νῦν δὲ μονομά-
χος, εἴτα ῥήτωρ, εἴτα φιλόσοφος, ὅλη δὲ τῆ ψυχῇ οὐδὲν ἀλλ' ὡς πῆχτος, πᾶσιν θέναν, ἦν ἂν ἴδης μιμῆ, και
ἄλλο εἰς ἄλλου σοὶ ἀρέσκει. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπὶ τι, οὐδὲ περιοδεύσας· ἀλλ' εἰκῆ, και κατὰ ψυ-
χρᾶν ἐπιθυμίαν (1).»

Και ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπτὰ τραγικῶν δραμάτων· ἔλθωμεν δὲ και εἰς τὰ τέσσαρα κωμικά, ὧν ἰδοῦ αἱ
ἐπιγραφαί:

1. Ἰούλιος Βελλάδας ἢ ὁ ἐφημεριδογράφος, κωμωδία εἰς πράξεις δύο.
2. Ἀνδρογονναικομαχία, κωμωδία εἰς μέρη τρία.
3. Γάμος ἔνεκα βροχῆς, κωμωδία ἑμμετρος εἰς πράξιν μίαν.
4. Γαμβροῦ πολιορκία, κωμωδία ἑμμετρος εἰς πράξεις τρεῖς.

Ὁ Ἰούλιος Βελλάδας κύριον σκοπὸν ἔχει, ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης σκηνῆς ἀποκαλυπτόμενον, τὴν διακωμωδή-
σιν τῶν ἐφημεριδογράφων. Τρεῖς πρώην ὑπάλληλοι τοῦ δημοσίου, οὓς ἀποκαλεῖ παυσανίας, καθήμενοι εἰς τὰ
Καφετεῖα και περὶ πολιτικῶν ὡς ἔθος ἀδολοσχούντες, λέγουσι πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἐ-
φημερίδων ἐλάμπρυνεν ἐπ' ἐσχάτων ἡ ἀνατολὴ και νέας ἄλλης συντασσομένης ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Βελλάδα, ὅς
τις λαβὼν ὑπὸ τὴν ἰδίαν προστασίαν πεπαυμένον ὑπάλληλον, ἐξεβίασε τὴν κυβέρνησιν δι' ἄρθρου φλογεροῦ
νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν εἰς τὰ πράγματα. Τοῦτο ἀκούσας ὁ τρίτος τῶν παυσανίων, ὁ Γαλάνης, ἔδραμε πρὸς τὸν
πρωτάκτην τῆς Μελλοσης (οὕτως ἐπεγράφετο ἡ νέα ἐφημερίς), ὅπως δυνάμει χρημάτων τύχῃ και αὐτὸς προ-
στασίας. Ὁ ἐκδότης τῆς νέας ἐφημερίδος εἶχε και γυναῖκα φροσύνην τοῦνομα, διαφωνοῦσαν πρὸς τὸν ἄνδρα, και
διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων ἀγωνιζομένην νὰ πείσῃ αὐτὸν ἵνα ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐνδοξὸν τῆς ἐφημεριδογραφίας
ἐπάγγελμα.

Ἡ ἐφημεριδογράφος ἠθέλησεν νὰ γείνη
«Ἄλλοίμονον Βελλάδα! πτωχὸς νὰ ἦσαι θέλεις!
«Τὸν κόσμον πῶς δὲν βλέπεις, Ἰούλιε γεμάτον
«Ἀπὸ ἐφημερίδας; Ποῦ ἔπεσαν, ὡς πίπτουν
«Τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων ψωμί θὰ πρωτοπάρῃς;
«Ἐνοίκιον θὰ δώκῃς; Τὴν κόρην θὰ νυμφεύσῃς;
«Τὸ φύλλον μὲ πεντάρια σὸν δρόμον ἂν πωλοῦν;»

Ὁ Βελλάδας ὅμως δὲν καταπίθεται, ἀλλ' ὠργισμέ-
νος ἀπαντᾷ:

(1) Ἐπίκτ. Ἐγγ. ΚΘ', 23.

Ἐν τοσοῦτῳ φθάνει ὁ Γαλάνης, διηγεῖται ὅτι ὑπάλληλος ὧν ἐπαύθη, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ Ἄγγελος,
ληστῆς, χρεωκόπος και αἰσχροκερδῆς, παρακαλεῖ τὸν Βελλάδαν νὰ δημοσιεύῃ ἀνωνύμως πάσας ταύτας τὰς
ιδιότητας τοῦ νεωστὶ διορισθέντος, και δίδει ἀντὶ ἀμοιβῆς δραχμὰς δεκαπέντε, ἅς ὑπεκρίθη μὲν ἐκεῖνος ὅτι
δὲν ἤθελε νὰ λάβῃ, ἀπεταμίευσεν ὅμως προθύμως εἰς τὸ θυλάκιον αὐτοῦ.

Ἀθήνας παρουσιάζεται ἡ θυγάτηρ τοῦ Βελλάδα Μαριόρα, και μετὰ συστολῆς ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ πα-
τρὸς τὴν χάριν νὰ καταχωρίσῃ και αὐτὴ ἄρθρα ἐνίοτε ἐν τῇ Μελλοση. Ἡ πρότασις ἐγένετο μετὰ
χαρᾶς δεκτῆ, και πικρῶς ἀνετέθη τῇ νέᾳ κόρῃ ἡ σύνταξις διατριβῆς κατὰ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Γαλάνη
Ἡ διατριβὴ ἐγράφη μετὰ θερμότητος, ἡ δὲ γράψασα συλλαμβάνει ἔρωτα οὐχὶ πρὸς τὸν ἄγνωστον αὐτῇ Γα-
λάνην, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα τούτου, ὃν συμπεραίνει ὠραῖον και μέλλοντα αὐτῆς σύζυγον. Ὁ Γαλάνης ἐπανέρ-
χεται, εὐρίσκει μόνην τὴν κόρην, ἡ τις μεγαλυνομένη ἐπὶ συγγραφικῆς δεινότητι δεικνύει αὐτῷ χειρόγραφον τὸ
ἄρθρον, και εὐχαριστηθεὶς διὰ τοῦτο ἀναχωρεῖ. Μόλις δὲ ἀνεχώρησε και ἰδοῦ εἰσέρχεται ὁ ὕβρισθης Ἄγγελος,
ξυλοκοπεῖ τὸν Βελλάδαν διὰ τὸ δημοσιεύειν ἄρθρον, ἐπιμένει ζητῶν ἀναίρεσιν, ἦν ὑπόσχεται αὐτός, λαβὼν
παρὰ τοῦ ξυλοκοπήσαντος χρήματα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Γαλάνης γίνεται ὑπαστυνόμος, και μαθὼν ὅτι ἐμελλε νὰ γράψῃ και' αὐτοῦ ὁ Βελ-
λάδας, ἔρχεται μετὰ κλητῆρων ἵνα συλλάβῃ αὐτὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα μὲν ὅτι εἶναι χρεωφειλέτης, πράγματι
ὅμως χάριν σωφρονισμοῦ· δὲν ἀργοπορεῖ δὲ νὰ συγχωρήσῃ τὸν Βελλάδαν, νὰ νυμφεῖται τὴν Μαριόραν και νὰ
διορίσῃ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ βοηθὸν τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Ἰ. Βελλάδας εἶναι μῖμος μᾶλλον ἢ κωμωδία, εὐγενῆ μὲν ἔχων τὸν σκοπὸν, τὴν μαστίγωσιν λέγομεν τῶν
περὶ τὴν ἐφημεριδογραφίαν καταχρήσεων, μετρίως ὅμως εὐδοκίμων διὰ τε τὸ χαλαρὸν και ἀνεμῆμον τοῦ ὕ-
φους, τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐμπνεύσεως και ἄλατος κωμικοῦ και τὸ διδακτορικὸν και σεσοβαρευμένον ἦθος τῶν
προσώπων τοῦ δράματος, πάντων στερουμένων ἐξ ἴσου ζωῆς. Παρενέβαλε δὲ ὁ ποιητής και τινὰς παρηγήσεις
και ὑπερβολὰς, ἀστείότητος βεβαίως ἔνεκα, αἱ τινες ὅμως σπανίως και πρὸς μεῖδιμα διαστέλλουσι τὰ χεῖλη.
Ἀλλὰ και ἡ ἐξ ἰάμβων και δεκατετρασυλλάβων στιχοιουργία ἀμαρτάνει ἐνίοτε, περὶ τὴν τομὴν μάλιστα.

Τῆς δὲ Ἀνδρογονναικομαχίας ἡ ὑπόθεσις προδίδεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς, και τοῦ παρακειμένου τῇ ἐπι-
γραφῇ ἀποστολικοῦ και οὐχὶ εὐαγγελικοῦ, ὡς σημειοῖ ὁ ποιητής, τούτου ῥητοῦ· «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν
ἄνδρα». Σωσιάνης τις εἶχε γυναῖκα Ἑλπινίκην ὀνόματι, ἀγαπῶσαν μὲν ὑπερβαλλόντως τὸ πολυτελὲς ἐνδυμα,
τὸν ἀμέριμον βίον, τὰς συναναστροφὰς, τοὺς χοροὺς και τὴν εὐθυμίαν, ἀδιαφοροῦσαν δὲ περὶ τὰ τοῦ οἴκου
και μηδὲ νὰ ῥάψῃ καταδεχομένην. Διεκρίνετο δὲ και δι' ἄλλης ἀρετῆς ἡ Ἑλπινίκη· ἦτο ἐγκρατεστάτη τῶν
κανόνων τῆς πειθαρχίας, οὓς ὅμως ἐφήρμοζε κατὰ προτίμησιν εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ὁ Σωσιάνης ἐκρέματο ὅλος
ἀπὸ τῶν νευματῶν τῆς ἀγαπητῆς συζύγου, και οὐδ' εἰς τὴν ἐλαχίστην αὐτῆς φαντασιοκοσίαν ἐτόλμα ν' ἀν-
τίστη. Ἐν τι μόνον ἐτάραττε τὸν ἀγαθὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ἡ πρὸς τὴν δαπάνην ἀνάθεκτος τῆς Ἑλπινίκης
κλίσις. Μίαν τῶν ἡμερῶν καθ' ἣν δεινολογουμένη και μεμφιμοιροῦσα ἔρραπτε μόνη μετὰ τῆς φίλης Ἀγλαίας
πλουσίαν ἐσθῆτα, ἐμφανίζεται αἴφνης μελανοπρόσωπός τις κρατῶν ἐστιοκόρου ἢ, κατὰ τὸν ποιητὴν, καμινο-
καθαριστοῦ ἐργαλεῖα, ὃν ἰδοῦσαι ἐκεῖναι ἐποτήθησαν και ἠρώτησαν τίς ἦτο και τί ἤθελε. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν
ἐβεβαίωσεν ὅτι αὐτόκλητος ἀνέλαβε τὸν κόπον νὰ καθάρσῃ τὰς ἐστίας, μετ' ὀλίγον δὲ λησμονήσας τί εἶπε,
δι' ἄσχυρίσθη ὅτι δημοσίος ὧν ὑπάλληλος προσετάχθη παρὰ τῆς ἀστυνομίας. Ἡ Ἑλπινίκη φοβηθεῖσα μὴ πάθῃ τι
ἀπαίσιον ἢ ῥαπτομένη ἐσθῆς ὀργίζεται και διώκει τὸν Μῶμον (οὕτως ὠνομάζετο ὁ μελανοπρόσωπος), ὅς τις
ὅμως ἐπιμένει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀστυνομικὴν διαταγὴν. Ἐλθὼν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Σωσιάνης, συντάσσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Μετὰ μικρὸν δὲ ἦλθε και ἑμπερος φέρων μεταξωτὰ, ἐξ ὧν ἡ Ἑλπινίκη ἠγόρασεν οὐκ
ὀλίγα, καταφρονοῦσα τὰς εὐσεβάτους παρατηρήσεις τοῦ ἀνδρός. Ὁ Μῶμος μέμφεται τὸν Σωσιάνην διὰ τὴν ἀ-
σθένειαν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, και προτρέπει νὰ ἐνδύῃ τοῦ λοιποῦ τὴν γυναῖκα ὡς οἱ Ἀμερικανοὶ διὰ καννα-
βίνων ὑφασμάτων, γινόμενος οὕτω παράδειγμα και πρὸς τοὺς λοιποὺς ἄνδρας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Σωσιάνης δὲν
εἶχε τὸ θάρρος νὰ πράξῃ τι ἀπαρέσκον τῇ Ἑλπινίκῃ, ὁ Μῶμος συμβουλεύει αὐτὸν νὰ βάλῃ, ἀποκρέω οὔσης,
προσωπίδα, και συγκαλέσας εἰς ξενοδοχεῖον πολλοὺς νὰ ὀμιλήσῃ ἄγνωστος κατὰ τῆς πολυτελείας. Ἡ συμβουλὴ
ἤρρεσεν εἰς τὸν Σωσιάνην, και παρεθῆς ἔσπευσε νὰ μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς πρᾶγμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἑλπινίκη
ἀκούσασα τὸν διάλογον παρεπονήθη πρὸς τὸν Μῶμον, οὗτος κατὰ πρῶτον μὲν δικαιολογεῖται, ἐπὶ τέλους ὁ-
μως λαβὼν ὑποσχέσεις ἔρωτος, φορεῖ και αὐτὸς προσωπίδα και γυναικεῖον ἐνδυμα, και ἀπέρχεται εἰς τὸ ξε-
νοδοχεῖον ἵνα δημηγορήσῃ κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ Σωσιάνου. Ὁ Σωσιάνης ἐκλαβὼν τὸν Μῶμον ἐκ τοῦ ἐν-
δύματος ἀντὶ τῆς Ἑλπινίκης, ἠθέλησε ν' ἀποβάλῃ αὐτόν· οὗτος ὅμως οὐ μόνον δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλὰ και ἠγό-
ρευσεν εὐγλωττωτῶς· ἠγόρευσε δὲ εἰς ὅτα μὴ ἀκούονταν, διότι ὑπερισχύσαντες οἱ πλείους ἐξέδωκαν ψήφισμα
κατὰ τῆς πολυτελείας. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς συνελεύσεως ὁ Σωσιάνης ἐλθὼν πρὸς τὴν ὑποτιθεμένην Ἑλπι-
νίκην, ἐπιπλήττει και διατάττει αὐτὴν νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὴν συζυγικὴν οἰκίαν. Ἀλλ' ἠγόρευσε ὅτι

ἐπανελθὼν εἰς τὰ ἴδια εὗρεν αὐτὴν ἐκεῖ. Εὐθὺς ἀρχονται νέαι ἔριδες καὶ νέαι ἐπιπλήξεις, καθ' ἃς ἡ Ἑλληνική πείθει τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὅτι εἶναι ὑποβάτης, καὶ ὅτι κομώμενος ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸν δακτύλιον ὃν ἔφερον ὁ μετημφιεσμένος Μῶμος. Μετὰ ταῦτα ἐλθοῦσα εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν συγκαλεῖ καὶ ἄλλας γυναῖκας, αἱ τινες κοινῇ ψήφω ἐκδίδουσι δόγμα ἀκυροῦν τὸ τῶν ἀνδρῶν. Ὁ Σωσιάδης ἀναγνωρίζει ἐν τοσοῦτῳ τὸν Μῶμον, τρέχει μετ' αὐτοῦ εἰς ἀνεύρεσιν τῆς συζύγου, καὶ εὐρῶν παρακαλεῖ νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ Ἑλληνική ἀπαιτεῖ νὰ ὑποσχεθῇ προηγουμένως ἐκεῖνος, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἔσται ἐλευθέρω νὰ πράττῃ ὅ,τι καὶ ἂν καταβῇ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ὁ Σωσιάδης ἀποποιεῖται προτείνων τὸ πρὸ μικροῦ ἐκδοθὲν ψήφισμα μετ' ὀλίγον ὁμοῦς κλίνει γόνυ καὶ ἀποτάσσεται τῷ ψήφισματι. Ἐρχονται καὶ οἱ λοιποὶ ἄνδρες ζητοῦντες τὰς ἰδίας γυναῖκας, ξυλοκοποῦσι τὸν Σωσιάδην ὡς αἴτιον τῆς τῶς ἀναστατώσεως, καὶ ἡ σκληροτράχηλος Ἑλληνική, κάμπουσα τὸν αὐχένα, ἐπικαλεῖται τὸ γραφικὸν ῥητὸν, « ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, » διασαλπίζει ὅτι αἱ γυναῖκες ἔχουσιν ἄδικον, ζητεῖ συγχώρησιν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἡμερος ὡς ἀρνίον ἐπανερχεται εἰς τὰ ἴδια.

Τῆς κωμωδίας ταύτης ὁ σκοπὸς πρόκειται ἐναργῆς· ὁ ποιητὴς προτίθεται νὰ ψεξῇ τὴν ἀμετρον τῶν γυναικῶν ῥοπὴν πρὸς τὴν πολυτέλειαν, νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς περιστολῆς αὐτῶν, καὶ νὰ κατακρίνῃ τοῦ ἀνδρικοῦ χαρακτῆρος τὴν ἀσθένειαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἀξιεπαίνα· οἱ τρόποι ὁμοῦς οὐδ' μετέρχεται ἵνα φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν, καὶ ἀληθείας, καὶ πιθανότητος καὶ συνεπειᾶς ἀμοιροῦσι. Καὶ πρῶτον τίς ἐστὶν ὁ Μῶμος ὁ ὑπὸ τὸ ἐνδυμα εἰστικοῦ εἰσπηδῶν εἰς τὴν σκηνὴν; Εἶναι πρόσωπον ἀλληγορικόν; Εἶναι οἰκείος τοῦ Σωσιάδου ἐπίτηδες μεταμορφωθείς; Εἶναι ἄλλος τις ξένος; Κατ' ἀρχὰς αὐτὸς μόνος λέγει ὅτι εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ καμινοκαθαριστής, καὶ ἔπειτα ἡμίθεος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἡ δι' ὄλου τοῦ δράματος παρέμβασις εἰς τὰ τοῦ Σωσιάδου, καὶ ἡ ἐνέργεια εἰς πάντη σκοτειναὶ καὶ ἀνεξήγητοι. Ὁ Σωσιάδης φαίνεται ἀνήκων εἰς ἔγχριστον τάξιν τῆς κοινωνίας· πῶς λοιπὸν ὁ εἰστικοῦ ἀναβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν θάλαμον ἐν ᾧ ἐργάζεται ἡ οἰκοδέσποινα; Πῶς ὁ Σωσιάδης ἀνέχεται αὐτὸν, καὶ συνομιλεῖ ὡς οἰκείος, ὡς ἴσος πρὸς ἴσον, ἐπὶ μακρὸν, καὶ ἐπιτρέπει νὰ γίνῃ μάρτυς οἰκογενιακῆς διενέξεως, καὶ ἐξομολογεῖται τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου, καὶ ἀκούει νοουθεσίας, καὶ ἐνεργεῖ προθύμως αὐτάς; Πῶς ἡ κυρία Σωσιάδου ὑπόσχεται μετὰ τοσαύτης ἐπιπολαιότητος πρὸς καμινοκαθαριστὴν, ἐμπλεῶν καπνίας καὶ ἀσβόλης, ὃν πρὸ μικροῦ εἶδεν ἀναφρίττουσα, ἔρωτα, καὶ διδοῖ ἐσθῆτα καὶ δακτύλιον, καὶ παρίσταται εἰς τὴν μεταμφίεσιν αὐτοῦ; Καὶ εἶχε λοιπὸν τοσαύτην πρὸς τὴν πολυτέλειαν καταφορὰν, ὥστε καὶ ἀσυστόλως νὰ καταφρονήσῃ πᾶν αἰσθημα αἰδοῦς, χάριν μάλιστα ἀνθρώπου πρὸς αὐτὴν ταύτην ἀποτραπαίλου καὶ πάντη ἀγνώστου μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης;

Ταῦτα πάντα ἐξελέγχονται καὶ ἀτοπα, καὶ τοῦ ἀπιθάνου ἀπιθανώτερα, ἅμα δὲ καὶ ἀνεύ ἀνάγκης θεοδιασμένα· διότι, ἂν ἀντὶ τοῦ εἰστικοῦ εἰσῆγτο οἰκείος τις τοῦ Σωσιάδου, ἀντὶ δὲ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀσέμου προτάσεως ἐγίνετο ἄλλη τις, ἔστω καὶ ὑπεμφαίνουσα εὐμενὲς αἰσθημα, οὔτε ἡ οἰκονομία, οὔτε τὸ ἀστεῖον τῆς ὑποθέσεως ἤθελον παραβλαφθῇ καθ' ἑμᾶς.

Ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρώτης μέχρι τῆς προτελευταίας σκηνῆς τῆς τρίτης πράξεως ἡ Ἑλληνική δεικνύεται δεσποτική καὶ ἀνένδοτος, καὶ τοσοῦτον μάλιστα, ὥστε ἵνα μὴ ὑπακούσῃ τῷ ἀνδρὶ ἀναχωρεῖ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς οἰκίας, καὶ μετὰ πολλῆς δραστηριότητος διεγείρει εἰς στάσιν καὶ ἄλλας γυναῖκας. Προκρίνω, ἀνακράζει,

« Προκρίνω μὰ τὸ ἄλας στήλη ἄλατος
εἰγὼ νὰ γίνω ὡς ἡ σύζυγος τοῦ Λῶτ
«παρὰ νὰ ὑπακούσω.»

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ στήλη τοῦ ἄλατος, αὐτὴ ἡ προκαλέσσα πρώτη τὸ ψήφισμα δι' οὗ ὠρκίζοντο αἱ γυναῖκες νὰ μὴ ἐπανελθῶσι πλέον εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀνδρῶν, αὐτὴ λέγομεν ἡ στήλη τοῦ ἄλατος ἀναλύεται αἰφνης εἰς χλιαρὸν ὕδωρ, ὁμολογεῖ ἀτόπως φερομένης τὰς γυναῖκας, καὶ ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ἀνδρὸς συγγνώμην, ὑποθέτετε δὲ πότε; Καθ' ἣν ὥραν, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Σωσιάδης ὑπόσχεται νὰ χορηγήσῃ αὐτῇ τὴν ἐπιούσαν δύο ἐνδυμασίας τοῦ τελευταίου συρμοῦ, καὶ πρὸς ταῦτα

« Τρεῖς πῖλους δὲ συνάμα, δώδεκα πτερά,
ἀυποδημάτων ζεύγη δεκατέσσαρα·
ἀδιοπτρά πέντε, ἐξ ἀλύσεις τοῦ λαίμου,
εἰς σάπωνα εὐώδεις, τρί' ἀνθήλια
ἀκαὶ χειροκίτων δωδεκάδα
ἀκαὶ δύο κρινολίνας εὐρωπαϊκάς
ἀκαὶ ῥιπίδια
ἀτὰς μίας νὰ διώκῃ τρία τέσσαρα, »

καὶ ὅτε ἐπιφραγίζων τὴν ὑπόσχεσιν πίπτει πρηνὴς πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ, κατὰ προσταγὴν αὐτῆς ταύτης, κλίνει εἰς ἔδαφος καὶ γόνυ καὶ χεῖρας οὕτω πως, ὥστε ἐφιλοδώρησεν αὐτῷ ὁ Μῶμος τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἐπιφώνημα· « Εὐγέ σου, τετράποδον! » Ἡ ἀπότομος καὶ ἀκαριαία αὐτῆ ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον μετάπτωσις ἀνεύ λόγων ἀποχρώντων καὶ πειστικῶν, καταδεικνύει καὶ τέχνης ἑλλειψιν περὶ τὴν οἰκονομίαν, καὶ χαρακτήρων ἀνωμαλίαν ἀπίθανον. Τὸ δὲ πλέον πάντων τῶν ἄλλων ἀξίων σημειώσεως εἶναι ἡ ἐντελής ἀποτυχία τοῦ σκοποῦ, ὃν δι' ὄλου τοῦ δράματος ἐπιδιώκει ὁ ποιητὴς· διότι ἡ τυφλὴ συγκατάθεσις τοῦ Σωσιάδου εἰς τὰς ὀρέξεις τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀτοπωτέρας καὶ παραλογωτέρας ἢ πρὶν, συντελεῖ μᾶλλον εἰς τὸν θρίαμβον τῆς κακίας ἢς πρόκειται ἡ τιμωρία. Δι' ὃ καὶ ἡ κωμωδία ἐν τῷ τέλει περιέχεται εἰς σημεῖον πολὺ πλέον ἀξιόμυμπον ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ ὑποβάσεως εἰσὶν ὅλας ἀνάμυστα. Ναι μὲν ὑπάρχουσιν ἄνδρες πολλὴν πίστιν ἀναθετόντες εἰς τὰς ἰδίας γυναῖκας, ὁ Σωσιάδης, ὁμοῦς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς, δὲν φαίνεται τόσον ἠλίθιος ὥστε νὰ πιστεύῃ εἰς τοιαύτας μωρολογίας.

Καὶ τὸ ἐξῆς δὲ ἐθεωρήθη κενὴ ληρωδία·

« Προχθὲς ἐγὼ ἀκόμη εἰς τὸν οἶκόν μου
ἀεκάθησα νὰ φάγω ἕνα λαγῶν
« ψητὸν, ὃν εἶχα ἀγοράσει τρεῖς δραχμάς·
« ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἐστράφη ἀδελφοί,
ἀνὰ πτύσσω πρὸς τὴν θύραν καὶ ὁ λαγῶς
ἀεὶ τῆς τραπέζης ἐγένει ἀνάσπαστος.
« Ἡ σύζυγός μου, κύριοι, τὸν ἔφαγε·
« τὰ κόκκλα δὲ μόνον ἄφησ' εἰς ἐμέ. »

Πολυτέλεια λοιπὸν καὶ ἡ ὄρεξις!

Καὶ ἂν μόνον τὰ χυδαῖα ταῦτα καὶ ἀκομψὰ ἠσπάζετο ὁ ποιητὴς, ἡ ζημία θὰ ἦτο ἀπλῶς φιλολογικὴ φαίνε-
ται ὁμοῦς πρεσβεῦσαν καὶ περὶ ἠθικῆς ἀρχῆς μὴ συναδούσας πρὸς τὰ κοινῶς παραδειγματίζοντα. Εἶδομεν ἀνωτέρω
τὰς ἀκόσμους φιλοφρονήσεις τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὸν Μῶμον· ἀκούσωμεν δὲ καὶ τί περὶ γάμου δογματίζει αὐ-
τὸς οὗτος ὁ Μῶμος, ὁ διαδραματίζων πρόσωπον διδασκάλου κοινωνικῆς ἀναπλάσεως

« Χάχ! πόσα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν κανεὶς μανθάνει, « ὡς ὅτου νὰ γηράσῃ. « Ἐὰν κανεὶς θελήσῃ, « τί βλέπει τί ἀκούει ἀγελοῖα καθ' ἡμέραν σὺπ' ὄψιν του νὰ λάβῃ « καὶ μ' ὅλα νὰ γελάσῃ, « σκαθάρσια τῶνόντι « ἀδριμύτερα δὲν θέλει « ἀτὰ ἔντερα του ἐξῶ « ἀὸ γέλωος νὰ πετάξῃ. « ἄλλος δεῖγμα δὲ τοῦ λόγου « ἀσᾶς φέρω τὰς ἐγγάμους. « Ἄν σήμερον κανένα « σύζυγον ἐρωτήσῃ « — αἰ! φίλε, δὲν μοῦ λέγεις	« πῶς μὲ τὴν σύζυγόν σου « ἀπερᾶτε τὰς ἡμέρας; « — ἄχ! ἀδελφεὲ θ' ἀκούσης « ἀνὰ σοῦ εἶπῃ ἀμέσως· « ἀκατηραμέν' ἡ ὥρα « ἀπόταν εἰς τὴν βράχιν « ἀγυναῖκα ἐφορτώθην « ἀμὲ τὸσας ἀπαιτήσεις. « Σήμερον θέλει τοῦτο « ἀτὴν αὐρεῖον τὸ ἄλλο, « εἰγὼ κάθε ἡμέραν « ἀπληρόνω κ' ἐξοδεύω. « Τὸ λέγει καὶ ἐν τούτοις « ἀὸ ἴδιος κατόπιν « ἀτρέχει νὰ προμηθεύσῃ « ὅτι ἡ σύζυγός του « ἀδρέγεται καὶ θέλει » κτλ.
---	---

Καὶ τῆς γλώσσης δὲ ἔχει μετρίαν γνῶσιν ὁ ποιητὴς· καὶ ἐνῶ περὶ τὸ στιχογραφεῖν δὲν στερεῖται εὐχε-
ρείας, αἱ ἀκυρολεξίαι, αἱ ξενικαὶ φράσεις, αἱ ἀσυνταξίαι, αἱ διάστροφοι ἔννοιαι, αἱ ἀναριθμητοὶ ἀνορθογραφίαι
οὐδ' ἐπιτεροῦσι καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα (1).

(1) Δύνασθε ν' ἀναπαυθῆτε εἰς ἐμέ (compter sur moi). Νὰ μᾶς ἀνεγείρῃ ἀπὸ τὰς ἐργασίας μας. Σείονται
τὰ νεῦρα. Παιζοῦν αἱ φλέβες. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος καταργεῖται. Πρόγευμα (ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου). Σᾶς λαμβάνω
engagé (ἢ engagé δὲν λαμβάνεται). Ἀνέλυσεν ὁ πάγος κ' ἔγειν' ἔλαιον (εὐεργετικὴ ἢ ἐφευρέσις!) Εἰς τὸν
φκὸν προσπίπτεις τῆς καρδίας μου. Καταφορὰ θολώνει τὸ αἷμα κατὰ γυναικῶν. Ἄφτε τὸν πυρετὸν (ὁ πυ-

Περὶ δὲ τῶν ὑπολειπομένων δύο κωμωδιῶν, ἦτοι τοῦ Γάμου ἔνεκα βροχῆς καὶ τῆς τοῦ Γαμβροῦ πολιορκίας, θέλομεν διαλάβει ἐν ταύτῃ, διότι καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ δελτίου ὑπεβλήθησαν, καὶ διότι κοινὸν ἔχουσαι τὸν πατέρα πολλὰ ἔχουσι καὶ τὰ κοινά.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Γάμου ἔνεκα βροχῆς εἶναι ἀπλουστάτη. Μετὰ χορὸν costumé, κατὰ τὴν ποιητὴν, συγκροτηθέντα τὸ 1867 ἔτος ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας Σοφίας Ζηλείδου, καὶ διαρκέσαντα μέχρι τῆς τρίτης ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἡ οἰκοδεσποινὰ ἔστειλε τὴν ὑπηρετίδα Κατερίναν ἵνα ἐτοιμάσῃ τὴν κλίνην αὐτῆς. Ἐνῷ δὲ ἀπῆρχετο ἡ γραῖα εἶδε πρόσωπον εἶνα ἔχον ὑπεργέθη, καὶ φοβηθεῖσα καθ' ὑπερβολὴν ἀφῆκε κραυγὴν τρομερὰν, ἣν ἐπανελάθε τρομερωτέραν ὅτε προχωροῦσα προσέκοψεν εἰς σῶμα κοιμωμένου. Τρέχει ἡ Σοφία καὶ βλέπει ἀγνωστὸν τινα μόλις ἀνανήψαντα ἀπὸ τοῦ ὕπνου· ἐρωτήσασα δὲ μανθάνει ὅτι ὀνομάζεται Πιπίλης, ὅτι ἦτο προσκεκλημένος εἰς τὸν χορὸν, καὶ ὅτι ἀγνωστος ὢν εἰς τὴν καλέσασαν, ξένος δὲ καὶ πρὸς πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους, ἀπεχώρησεν εἰς γωνίαν ἔπου ἀποβλόντα τὴν μεγαλόρρινον προσωπίδα κατέλαβεν αὐτὸν ὕπνος.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διάλογον, μετὰ τὸ τέλος οὗ τινος ἠτοιμάσθη ἡ ἀναχωρήσις ὁ Πιπίλης. Ἄλλ' ἀφῆκεν ἠκούσθη βροχὴ τοσοῦτω βραγδαία, ὥστε καὶ αὐτὸς ἐδυσκολεύετο νὰ καταβῇ εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐκείνη ἐλυπεῖτο ἡ ἀπιπέμψῃ τὸν ξένον. Ἀλλὰ πῶς νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, χήρας καὶ νέας, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ὑπηρετὴς Διονύσιος μεθυθεὶς ἐκ τοῦ θερμοῦ οἴνου (vin chaud) ἐκοιμάτο ὡς θετιεῶς; Ἀπεφασίσθη λοιπὸν, μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς τῆς οἰκοδεσποίνης, νὰ ἐξαπλωθῇ ὁ Πιπίλης ἐπὶ ἀνακλίντρον, αὕτη δὲ μεταβάσῃ εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς ἔκλεισεν ἐπιμελῶς τὴν θύραν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὴ δυνάμενος νὰ κοιμηθῇ, εἴτε διότι ἦτο ξηρὸν τὸ στρώμα, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, κατέλιπε τὸ ἀνάκλιτρον, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸ παράθυρον ἤνοιξεν ἵνα παρατηρήσῃ ἂν ἐπαυσεν ἡ βροχὴ. Αἰφνης ὅμως φωνὴ τις ἐκ τῆς ἀντικρῦ οἰκίας προσηγόρευσεν αὐτόν. Ἡ προσηγορία μετεβλήθη θαυμάσιον εἰς διάλογον ὁπωσοῦν ἐντιονον, ὃν ἀκούσασα ἡ Σοφία ἤλθε νὰ μάθῃ τί τρέχει. Ὅτε δὲ εἶδεν ἀνοικτὸν τὸ παράθυρον ἤρχισε νὰ ὀδύρεται, διότι μετὰ τινος ὥρας θὰ διαλαλεῖτο ἀνά πάσας Ἀθήνας ὅτι νέος ἀνὴρ διενυκτέρευσε παρ' αὐτῆς. Καὶ τῶντι τὸ πρᾶγμα κατῆντα σπουδαιότατον, καθόσον ὁ ἀπέναντι ἐκεῖνος ἐρώμενος τῆς Σοφίας κατεσκόπευεν αὐτήν, ἀπειλήσας μάλιστα τὸν Πιπίλην ὅτι καὶ θέλει δημοσιεύσει τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἐζητήθη λοιπὸν τρόπος θεραπείας, ὃς τις καὶ εὑρέθη ἐπὶ τέλους, ὁ ἐξῆς ἡ Κ. Σοφία Ζηλείδου μετεσκευάσθη εἰς Κ. Σοφίαν Πιπίλην, καὶ ἀνοικνύμενος τοῦ παρθύρου προσεκλήθη ὁ ζηλότυπος γείτων εἰς τὸν γάμον μέλλοντα νὰ τελεσθῇ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ.

Τὸ κωμικὸν τοῦτο δραματίον σκοπὸν μὲν ὠρισμένον δὲν ἔχει· ἀλλ' ἂν δὲν ἔχει ἓνα βάλλει ὅμως πολλοὺς διὰ περιπετειῶν ἀλλεπαλλήλως γενιωμένων, καὶ οὕτω ἀβιάστως ἀρμοζομένων πρὸς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ὥστε ἐνῷ προχωρεῖ ἀπροσκόπως πρὸς τὴν λύσιν, ἐξακοντίζει ὑπολαθάνον σαρκασμοὺς καὶ πρὸς τοὺς προσκαλοῦντας ἀνθρώπους ἀγνωστούς αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοὺς δεχομένους τὰς τοιαύτας προσκλήσεις, καὶ πρὸς τοὺς τραγε-

ρετὸς δὲν ἀφίεται ἀλλ' ἀφίνει·) Ἐγὼ εἰμ' ὄμφαξ (λέγει ὁ Σωσιάδης πρὸς τὴν μετανοοῦσαν σύζυγον) Καὶ ἔτερα ὑπερβατὰ καὶ ἀσύντακτα οἶον·

«Δὲν ἐννοεῖτε ὅτι ὕπανδρος γυνὴ
ἀποσῶς δὲν σᾶς συμφέρει οὔτε σᾶς τιμᾶ
«τὸν οἶκόν σας τὴν νύκτα νὰ ἀφίνετε.» Καὶ
«Πλὴν οὐδὲ χορευτρία
ἀκαμμία βλέπω νὰ προσέρχεται ἐδῶ.»

Καὶ τὰ ἀηδῆ ταῦτα·

«Τὸ σ' ἀγαπῶ κυρία, ὡς ὁ σιέλος
αεὶς τῶν ἀνδρῶν τὴν γλώσσαν πλέει πάντοτε.» Καὶ
«Τὸ πρόσωπόν μου μόλις ἔπτυσες κ' εὐθύς
σοὶ δύο ὄφθαλμοὶ μου ἠενώχθησαν
ὡς ἄνη παπαρούνας ὀλοστρόγγυλλα,» κτλ.

Ἐκτοτε. Ἐργαλίων. Σπουδαιωτάτη. Ἰδατε (ἀντὶ ἀορίστου πολλὰκις). Ἄλυσον. Τὴν δικαιοῦται. Πήχυν. Ἐνδεκα. Τεχνιτά. Ἡμεῖς. Ἐντιμώτερον. Φαίνετε. Καννάβιος. Εἶπα. Ἐκοίλησαν. Ἐδεμόνισε. Ἐχωμεν. Ἐφαρμώσουν. Φύλον. Νὰ ἐμμεῖνομεν. Κόριζαι. Δὲν ἀκούωμεν. Καὶ σῶζωμεν. Ἀμφωτέρωθεν. Μέλλει (ἀντὶ μέλει πολλὰκις). Βλάκεις. Βύλυγησία. Ἐνοχλήσθε. Ἀποκρύνομαι. Νὰ ὀμνύεται. Ἐντραίπεσθαι. Νὰ ἐνδύομαι. Ὄπότεν ἐγειρόμεθα. Νήψη. Τοίχοι. Ἀμέσως. Ἐφθινωτέ:αν. Συστενετε. Τὰ πό. Ἀλλάντες. Πληξίς μ' ἔρχεστε. Μὲ ἴδρωσεν (ἦτοι μοὶ προσξένησεν ἰδρώτα.) Ἀλληλένδετα ὡς οἱ ἀλλάντες κτλ. κτλ. κτλ.

λαφικῶς ἐπιπάσσοντας γαλλικὰς λέξεις ἐπὶ τὴν ὀμιλίαν, καὶ πρὸς τοὺς δλοκλήρους νύκτας σπαταλῶντας εἰς εὐθυμίας, καὶ πρὸς τοὺς ἀδεξίως ἀπομιμουμένους τὰ ξένα, καὶ πρὸς τὸ ἐπιπόλαιον τῆς γυναικείας ἀγωγῆς, ἦν πολλοὶ ἐκλαμβάνουσιν ἐντελῆ ὁσάκις κόρη ψελλιζῆ λέξεις ξένας, ἡ σπαράττη τὰ ὄτα δι' ἀμούσων τινῶν φθόγγων καὶ καθεξῆς. ἔχει δὲ τὸν διάλογον ζωηρὸν, τὸν στίχον γλαφυρὸν καὶ βέοντα εἰ καὶ ὀμοιοκατάληκτον, τὸ λεκτικὸν εὐκρινὲς καὶ ἀνεπιτήδευτον, ἰδιάζον εἰς ἕκαστον τῶν προσώπων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ κωμικὸν ἄλλας ἀπαραιμείων. Οὐδὲν τὸ ἐξηρηρμένον ἢ ὀχληρὸν ἐν τῷ ἀνθυλλίῳ τούτῳ· ἡ πλοκὴ ἀναβλαστάνει ὡς εἰπεῖν αὐτοφύως κατὰ τὴν πρώτην μεταξὺ τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ τοῦ ξένου συνάντησιν, ὅτε οὗτος μὲν νομίζει τὴν Σοφίαν εὐπρόσωπον καὶ χαρίεσσαν, ἐκείνη δὲ τὸν Πιπίλην εὐφῶ καὶ εὐπρεπῆ τὸ ἦθος. Ὡσαύτως φυσικῇ ἐπέρχεται καὶ ἡ λύσις· ἡ μὲν Σοφία ταράττεται καὶ ἀδημονεῖ ἐνθυμουμένη ὅτι θέλει συκοφαντηθῆ, καὶ ὅτι ἀδίκως θέλει διαστρεφθῆ τὸ ὄνομα αὐτῆς· ὁ δὲ Πιπίλης, ἀναλογιζόμενος τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐμελλε νὰ περιέλθῃ ἔνεκα αὐτοῦ ἡ τιμὴ χήρας γυναικός, μίαν καὶ μόνην βλέπει ἐντιμον θεραπείαν, τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν πρὸς γάμου κοινωνίαν. Ἀλλὰ πῶς νὰ διατυπώσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην τοσαύτης ἐπικρατούσης σπουδῆς; Ἄρχεται λοιπὸν παρενείρων ἐπιτηδείως μεταξὺ τῆς διηγήσεως τῶν διατρεξάντων καὶ τινὰ ἐμφαντικά, οἶον·

«Ἐβλεπα κάτι ὄνειρα μαγευτικά, . . . ὦραϊα
ἐπλήρη ἐκστάσεως»

καὶ ζητῶν νὰ προδιαθῇ τὴν Σοφίαν, ἡ τις ὅμως περὶ μόνης τῆς ἰδίας τιμῆς φροντίζουσα καὶ ἐπέπληττεν αὐτὸν ὡς ἄκαιρα λέγοντα. Ἄλλ' ὁ Πιπίλης ἐπιμένει, καὶ ὅτε ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀγνωστος ἐκεῖνος συλλαβῶν πρὸ πολλοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν Σοφίαν ἐπολιόρκει καὶ κατεσκόπευεν αὐτήν, νομίσας τὴν ὥραν κατάλληλον πρὸς σαφεστέρα ἐξήγησιν, ἀνεφώνησεν·

«Ἄ, ἄ! καταλαμβάνω!
ἀζηλιάρης εἶν' ὁ κύριος, καὶ μὲ τὸ παραπάνω
αμὲ εἶδ' ἐδῶ κ' ἐθύμωσεν ἡ ἀτυχῆς ἀγάπη
ατοῦ ταλαιπώρου εἰς χολὴν καὶ ὄζος μετετρέπη
ακ' ἐχύθη ὅλη φοβερά κατὰ τῆς κεφαλῆς μου! . .
«ἐνόησα . . ὁ κύριος εἶναι ἀντεραστῆς μου.»

Καὶ ἡ Σοφία·

«Ἀντεραστῆς σας! νὰ καὶ σᾶς ἐκόλλησεν ἡ νόσος;
αἴ μὴ σᾶς ἐσκανδάλισεν ὁ ἔρωσ του ὁ τόσος
καὶ θέλετε νὰ παίξετε τοῦ γείτονος τὸ μέρος;

Ἐνταῦθα ἄρχεται ἡ λύσις ἡ ἐπαγαγοῦσα τὴν καταστροφὴν, ἣν θέλει προτιμήσῃ ἴσως ν' ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τοῦ ποιητοῦ τὸ ἐντιμον ἀκροατήριον.

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Τί νὰ σᾶς πῶ; κολλητικὸς μὲ φαίνεται ὁ ἔρωσ·
αμοὺ ἀνοιξε τὴν ὄρεξιν . . . κ' ἐγὼ ζηλεύω τώρα!

ΣΟΦΙΑ.

«Ἀφήσατε τὰ χωρατὰ· εἶναι κακὴ ἡ ὥρα!
ἀΚυττάζετε τί φοβεράν συνέπειαν θὰ ἔχη
ααὐτὴ ἡ τρέλλα»

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Ἄχ, ἐὰν δὲν ἔπαυε νὰ βρέχη,
«τὰ πράγματα διάφορα, κυρία μου, θὰ ἦσαν
ακυττάζετε μία βροχὴ τί κάμνει!

ΣΟΦΙΑ

(πρὸς ἑαυτήν).

«Μὲ τί λύσαν

«θὰ φλυαρήσῃ αὐριον, τὸ πρᾶγμα μεταβάλλων!

«Τίς εἶδε τί θεὸς νὰ εἰπῇ ὅ τὸν ἓνα καὶ ὁ τὸν ἄλλον!
α—Πολὺ δυσάρεστος αὐτὴ θὰ ἦν ἡ ἱστορία.

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Ἐχετε δίκαιον, ἀλλὰ . . . ἀλλὰ δὲν εἶναι θεραπεία;

ΣΟΦΙΑ.

«Τί θεραπεία; εὔρετε, σκεφθῆτε, σοφισθῆτε

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Θαῤῥῶ πῶς κάτι ἠμπορεῖ νὰ γείνη»

ΣΟΦΙΑ.

«Τί;

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Σταθῆτε,

«Σταθῆτε (Σκέπτεται. Ἐνίοτε βλέπει τρομερῶς
ἀπρὸς τὴν Σοφίαν).

ΣΟΦΙΑ

(βλέπουσα πλαγίως πρὸς τὸν Πιπίλιν).

«Εἶναι μέσον ἓν, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐσχάτων
καὶ ἔτσι ἐξαφνα . . . εὐθύς; ποτέ! — τῶν ἀδυνάτων!

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Α! μ' ἔρχεται μία καλὴ καὶ φαινή ἰδέα.

ΣΟΦΙΑ.

«Βίπέτε την καὶ γρήγορα.

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Εἶνε πολὺ ὠραία,
ἀλλὰ . . . (βλέπων μετὰ περιπαθείας τὴν Σοφίαν)
ἀδὲν ξεύρω . . . δύσκολον θὰ σὰς φανῇ τὸ βῆμα
καὶ δὲν πιστεύω. Πλὴν ἐὰν ἠθέλατε . . .

ΣΟΦΙΑ.

«'στὸ πνευμά σας.

«Αχ! κρίμα

ΠΙΠΙΑΗΣ.

(σκέπτεται).

ΣΟΦΙΑ.

«Τί σκέπτεσθε; πρέπει νὰ τελειώῃ
σοῦτως ἢ ἄλλως τὸ κακόν.

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Ἐξόδος μία μόνη
εὐπάρχει, ὅμως δὲν τολμῶ καὶ νὰ σὰς τὴν προσφέρω.

ΣΟΦΙΑ.

«Καὶ τί φοβεῖσθε; λέγετε.

Η ΦΩΝΗ

(ἀπὸ τὸ βάθος τῆς σκηνῆς).

«Κυρία! σὰς συγχαίρω

«διὰ τὴν ἐκλογὴν!

ΣΟΦΙΑ.

«Ἴδού, αὐτὸς φωνάζει πάλιν!

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Κυρία μου, δὲν εὔρηκα φεῦ! θεραπείαν ἄλλην.

ΣΟΦΙΑ.

«Πέτε τὴν πρώτην σας, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν ἑτέραν,

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Ἀκοῦτ' αὐτὸς ὁ ἄθλιος τί λέγει ἐκεῖ πέραν;

ΣΟΦΙΑ.

«Ἀκοῦτε ἂν τὸν ἤκουσα;

«Ἡ δὲ τελευταία ἢ ἐπιγραφομένη Γαμβροῦ πολιορκία, ταύτην ἔχει τὴν ὑπόθεσιν. Νέος τις Κωστάκης τὸ ὄνομα, ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Δυτικῆς Βυρώπης, ὅπου εἶχεν ἀποδημήσει χάριν σπουδῆς, ἠράσθη τῆς ἀνε-

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Λοιπὸν—μὲ συγχωρεῖτε—

(μετὰ δειλίας)

«μὲ δίδετε τὴν χεῖρά σας;

ΣΟΦΙΑ.

«Πῶς; τώρα ἰννοεῖτε;

«ἢ διὰ πάντοτε;

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Αὐτὸ, κυρία μου, δευτέρα

«εἶναι ὑπόθεσις.

ΣΟΦΙΑ.

(τείνουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα).

«Ἴδού.

ΠΙΠΙΑΗΣ

(λαμβάνων τὴν χεῖρα τῆς Σοφίας καὶ πορευόμενος εἰς
τὸ παράθυρον, οὗ τινος ἀνοίγει τὰ
παραπετάσματα.)

«Κύριε, καλησπέρα

καὶ πάλιν.

Η ΦΩΝΗ.

«Τώρα λέγουσιν ὁ κόσμος καλημέρα,
ἀδιότι ἐξημέρωσε.

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Merci διὰ τὸ νέον
«Ἄλλ' εἶναι ἀδιάφορον νομίζω τὸ σπουδαῖον
«εἶν' ἄλλο, καὶ παρακαλῶ ἡσυχῶς νὰ μ' ἀκούσῃ
«τὸ εὐερέθιστόν σας οὗς. Ἡ γείτων σας κυρία
«Ζηλείδου καὶ ὁ δούλος σας Πιπίλης σὰς καλοῦσι
«τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἵστοῦς γάμους των.

Η ΦΩΝΗ.

«Υγεία!

ΣΟΦΙΑ.

«Πλὴν, κύριε . . .

ΠΙΠΙΑΗΣ

(πρὸς τὴν Φωνήν).

«Εὐχαριστῶ καὶ ἵστα δικά σας!

ΣΟΦΙΑ.

«Ὅμως . . .

ΠΙΠΙΑΗΣ.

«Κυρία μου, τὸ εἶδατε, δὲν ἴτο ἄλλος δρόμος.»

ψιᾶς Λυκίδου τινός, φίλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· δὲν συγκατετίθετο ὅμως καὶ νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν πρὶν ἢ διορισθῆ,
ὡς ἤξιον, καθηγητῆς· ἀλλὰ πολιορκηθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν περιστάσεων ἐνέ-
δωκεν ἐπὶ τέλους. Διηρώμαστο δὲ ταῦτα ὁ ποιητὴς ὡς ἐξῆς:Ἐκ τῶν ἐννέα προσώπων τοῦ δράματος ἐμφανίζονται τὰ ἑξ' ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, ἦτοι ὁ πατὴρ τοῦ Κω-
στάκη Διαμαντῆς, ἡ μήτηρ Χρυσῆ, ὁ Κωστάκης αὐτός, ὁ Λυκίδης, μία προξενήτρια Κυρὰ Ἀνέμη, καὶ εἷς ὑπη-
ρέτης, ὃν ἰχνογραφοῦνται οἱ χαρακτήρες καὶ προσικονίζοντας τὰ περὶ αὐτῶν.Ὁ Διαμαντῆς, ἐμπορευόμενος πρότερον ἐν Πειραιεῖ, ἐπλούτησεν ἐπὶ τῆς ἀγγλογαλλικῆς κατοχῆς τροφοδο-
τῶν τοὺς ξένους· σήμερον δὲ πάσχων δεινὸς ρευματισμοῦς, ὃν τὴν ὑπαρξιν ἐνθουμείται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ-
σάκεις πρόκειται ν' ἀποδιώξῃ δυσάρεστον τινα ἀνάμνησιν, ἢ ν' ἀποφύγῃ ἀπόκρισιν ἐπίσης δυσάρεστον, καὶ ἀναγ-
καζόμενος νὰ οἰκουρῇ, μίαν μόνην εἶχε παραμυθίαν, τὸν Λυκίδην, φέροντα ἐφημερίδας καὶ εἰδήσεις καὶ παί-
ζοντα μετ' αὐτοῦ κορτσίναρ. Ἦτο δὲ καὶ φιλάργυρος, καὶ ἐπεπόθει τὰ ἀρχαῖα κέρδη, ἃ τινα ὡς ὑπερφαίνε-
ται, δὲν εἶχον τὴν πηγὴν πολλὰ καθάρην, διότι ἠκούσθη ποτὲ ἐπιφωνῶν:«Χὰ, χὰ, τί γίδα τοὺς ἐτάγισα τοὺς κύρ
«Ἰγγλέζους! ἄ! ἀκόμη θὰ τὴν ἔχουσε εἰς τὸ στομάχι.»Ἡ Χρυσῆ εἶχεν ὅλως διάφορον τὸ ἦθος· ὀργίλος, τυραννικὴ καὶ δύστροπος, ἀκαταπαύστως θρονώσα καὶ
ποιούσα ὕδωρ, κατεσπάρτατε τὸν πρῶτον Διαμαντῆν, ὃς τις ὅμως ἠνείχετο αὐτὴν ὡς ἄλλος φιλόσοφος τῆς ἀ-
γορᾶς, σιωπῶν καὶ ὑποτασσόμενος. Εἰσὶσι δὲ καὶ τὸν Λυκίδην, φοβουμένη ὅτι ἐθώπευε τὸν Διαμαντῆν ὅπως
δώσῃ εἰς νόμφην τῷ Κωστάκῃ τὴν Λίζαν, ἣν, στερουμένην καὶ πρῶτος καὶ γένους, ἀπεστρέφετο ἐπίσης, ἐνῶ
ἐκεῖνη ἐσεμνύνετο ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπάρξαντος σιτεμπόρου. Τοῦ ἀνδρογύνου τούτου οἱ ἀντί-
θετοι χαρακτήρες ὑποτυποῦνται κατὰ πρῶτον, ὅτε ὀργισθεῖσα ἡ Χρυσῆ πρὸς τὴν ὑπηρετίδα, εἰσήλθεν εἰς τὸ
δωμάτιον τοῦ ἀνδρὸς ἀσθμαίνουσα καὶ ἀναφωνούσα:

«Α! ἄ!

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

«Τί ἔχεις πάλιν, ἀδελφῆ;

ΧΡΥΣΗ.

«Ἰδὲς ἐκεῖ ἐρώτησιν; τί ἔχω; καὶ τί ἤθελες
ἀνὰ ἔχω δὲν μὲ λέγεις;

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

«Ἐγώ; Θεός

«φυλάξοι! τίποτε ψυχῆ μου· ἐρωτῶ
ἀάπλως, διότι βλέπω πῶς συγχίσηκες . . .

ΧΡΥΣΗ.

(εἰρωνικῶς).

«Κ' ἐνδιαφέρεσαι μὴν πάθω;

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

«Βέβαια

«εἰ ἄλλο.

ΧΡΥΣΗ.

«Κ' ἔχεις ἐξόδα καὶ ἰατροὺς

«κ' ἰατρικά.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

«Αἰ! ἔχεις πάλιν ὄρεξιν.

ΧΡΥΣΗ.

«Μὴ δὰ ἠξεύρεις ἄλλο τίποτε νὰ ᾤης;

Ὁ Κωστάκης, φιλόγελως καὶ κοῦφος, σπουδάζων μάλλον περὶ τὴν Λίζαν ἢ περὶ τὰ γράμματα ἃ ἤξιον νὰ
διδάξῃ, ἔβρεπεν ἐναντίον τῶν ἔξεων τοῦ πατρὸς πρὸς τὰς δαπάνας καὶ τὴν πολυτέλειαν· ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς«Ἐσένα τί σὲ μέλει; — βέβαια! καρφί
«σοῦ καίεται; τὰ ἔχεις ὅλα ἔτοιμα
«ἀς σκάξ' ὁ ἄλλος! ἀς κατασυγχίξεται!
«Βεῖς οἱ ἄνδρες, εἰσθε πέτραις μοναχαῖς!

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

«Πέτραις ἀλήθεια! ἔχεις δικαίον 'ς αὐτὸ,
«ἀλλῶς θὰ ἐσκούσαμε σὰν τὰ κουκιά . . .

ΧΡΥΣΗ.

«Ὅριστε λόγια! ὄρεσε ἄνδρας μάλαγμα!
«Ἐμένα ἢ καρδιά μου αἰματόνει, καὶ . . .
«Θεέ μου, ἄχ! τὰ νεῦρά μου! . . .

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

(καθ' ἑαυτὸν).

«Τὰ νεῦρά της!

«αὐτὸ ἀκόμη ἔλειπε!

(Μεγαλοφώνως).

«Μὰ χριστιανῆ,

«ποῖος σοῦ εἶπε νὰ συγχίξῃσαι, χωρὶς
«κανένα λόγον . . . ποῖος σοῦ πταίει;

(βλέπει τὴν Χρυσὴν προσποιουμένην τὴν λειπόθυμον)

κτλ. »

χρέη υπέπιπτεν, ἐδαψιλεύετο φιλοφροσύνας καὶ περιποιήσεις πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὅπως δι' αὐτῆς ἀπο-
σπάσῃ χρήματα. Ἐννοιά σου, ἔλεγέ ποτε αὐτῇ ἀγανακτοῦσα κατὰ τοῦ ἀνδρὸς,

«Ἐννοιά σου, μητέρα μου,
εὐ γιός σου σ' ἐννοεῖ καὶ τὸ καθήκον του
αγνοεῖ... Ἐγὼ
ἀπὸ εἶδα κόσμον ξένον καὶ ἐγνώρισα
ἀτόσους πολιτισμένους τόπους, ἔμαθα
ἀεκτός τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸ νὰ ἐκτιμῶ
ἀτὸ γυναικείον φύλον ὅπως πρέπει. Τί θαρβεῖς,
ἀκαλὲ μητέρα; εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ
εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ παντοῦ οἱ ἄνθρωποι
ἀναγνωρίζουν σήμερον ὅτ' ἡ γυνὴ
«πρέπει νὰ λάβῃ πλέον θέσιν ἐντελῶς
ἀδμοίαν μὲ τὸν ἄνδρα» εἶναι θάρβαρον
ἀνὰ θέλωμεν οἱ ἄνδρες πάντοτε παντοῦ
ἀνὰ σὰς ὑπερτερῶμεν, ἀφοῦ μάλιστα
εἴσθε πολὺ ἀνώτερά μας εἰς πολλὰ, κτλ.»

Καὶ ὅτε ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα εἰπὼν ἐξήγειρε τῆς μητρικῆς φιλοστοργίας τὰ αἰσθήματα, ὡς εἰ προσέβαλέ τ'
αἴφνης τὴν μνήμην αὐτοῦ, «ἅ!» ἀνεφώνησεν·

«Ἀλήθεια, εἶδες... κατὶ ἤθελα...
(σκέπτεται) ἅ, ναί! ...»

«Μήπως ὁ ῥάπτης ἔστειλε λογαριασμόν;
ΧΡΥΣΗ.

«Δὲν ξεύρω' ἔσως διὰ τί;

ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

«Μὲ τρώγεται

«Μιὰν ἐβδομάδα τώρα, καὶ δὲν ἤθελα
ἀνὰ τὸν ὀφελῶ' μὲ στενοχωρεῖ πολὺ,
ἀκαί, Ξεύρεις, μητερίτσα, ἀξιοπρεπὲς
εἰδὲν εἶναι δι' ἀνθρώπους ὡς ἐμέ...»

ΧΡΥΣΗ.

«Καλὲ

«Παιδί μου, ἔχει λόγον; πόσα εἶνε;

ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

«Μὰ

«Νομίζω τριακόσαι εἴκοσι δραχμαί.

Ὁ Λυκίδης ἓνα μόνον σκοπὸν ἔχων, τὸν μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Διαμαντῆ γάμον τῆς Λίτζης, ἀγωνίζεται νὰ
φανῆ εὐάρεστος αὐτῷ, καὶ ἀναζητεῖ τρόπον ἵνα φανερώσῃ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν, μὴ τολμῶν φαίνεται διὰ τὴν
ἐλλειψιν προικὸς, νὰ ὑποβάλλῃ ἀμέσως τὴν πρότασιν. Ὅτε δὲ ποτε εὔρε τὸν πρῶτον ἔμπορον τοῦ Πειραιῶς ἀ-
δημονοῦντα κατὰ τῆς γυναικὸς καὶ μακαρίζοντα τὸν φίλον αὐτοῦ ἀπολαύοντα τῶν περιποιήσεων τῆς ἀνεψιάς,
νομίσας ἀρμοδίαν τὴν ὥραν ἀπεκρίθη·

«Τί νὰ σοῦ εἶπω, ἀδελφέ; εἶναι καιρὸς
ἀόλιγος ποῦ τὴν βλέπω καὶ ἄλλαξαι' παιδρά
ἀδὲν εἶναι καθὼς πρῶτα' πότε σκέπτεται
ἀπότε βεμβάζει, πότε μυθιστόρημα...»

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

(διακόπτων).

«Ποῦ νὰ τὰ πάρῃ ἡ ὀργή...»

ΧΡΥΣΗ

(μειδιῶσα).

«Παραλυμένε... εἰς τὰ λούσα τὸ ῥόμπες.

ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

«Λούσα; δὲν εἶναι πρᾶγμα νὰ τὸ λές, ἀφοῦ

εἰς ξεῦρεις πόσον εἶμαι οἰκονόμος· πλὴν
ἀμπορῶ μαζή σου νὰ εὐγαίνω ἀπρεπῶς
ἀένδεδυμένος;

ΧΡΥΣΗ.

«Ὅχι βέβαια.

ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

«Λοιπὸν.

ΧΡΥΣΗ.

«Ἄ! χωρατεύω! δά!»

ΛΥΚΙΔΗΣ.

«Διαβάζει, καί.

«κοντολογῆς, ὁ νοῦς τῆς ἀερίστηκε!
ἀτὸ θράδῳ αἰωνίως 'στὸ παράθυρον
ἀκάθηται καὶ κυττάζει τὸ φεγγάρι, καὶ
«καὶ καμμιὰ φορὰ τῆς φεύγει καὶ κανένα' ἄχ!
«αὐτὸ μὲ ἔχει εἰς μεγάλην ταραχήν»

Ἄλλ' ὁ Διαμαντῆς ὑπολαβὼν εἶπε τῷ φίλῳ αὐτοῦ νὰ μὴ ἀνησυχῇ, διότι ἡ ἀσθένεια τῆς Λίτζης εἶναι συνήθης
εἰς τὰς παρθένους, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν εἰς γάμον. Ὅτε δὲ εἶδε τὸν Διαμαντῆν ἐμφιλοχωροῦντα
εἰς ἐπεξηγήσεις, ἠθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ ἐξηγηθῇ πλατύτερον· δυστυχῶς ὅμως ἐπῆλθεν ἡ Χρυσὴ καὶ μετ' αὐτῆς
σιωπὴ. Ἄλλ' ὁ προνοητικὸς θεὸς εἶχε στήσει καὶ ἑτέραν πολιορκητικὴν μηχανήν, τὴν τῆς προξενητρίας. Ὡς
γνωστὸν συνήθης ἐν Ἑλλάδι ἡ παρέμβασις προξενητριῶν, καὶ μεγίστη ἡ ἐπιτηδειότης αὐτῶν, ἰδίως δὲ ἡ περι-
τρήφου αὐτῶν γλώσσης, ὥστε σπανίως ἀποτυγχάνουσιν. Ἡ Κυρ' Ἀνέμη τῆς ἀνὰ χεῖρας κωμωδίας ὑπάρχει
θεβαίως ζωηροτάτη καὶ ἀκριβεστάτη εἰκὼν τῶν τοιούτων γυναικῶν. Δὲν ὑποβάλλει μὲν ἀμέσως τὴν πρότασιν·
ἀλλ' ἀρχομένη πόρρωθεν, ἀφοῦ προσηυχῆθῇ ὅτι διαβατικὴ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Χρυσῆς, ἀφοῦ ὡς ἐν πα-
ρεκβάσει ἐξυμνήσῃ καὶ ταύτην, καὶ τὸν Διαμαντῆν, καὶ πρὸ πάντων τὸν προσφιλῆ υἱὸν ὅπως διεγείρῃ τὴν μη-
τρικὴν ὑπερηφανίαν, ἀφοῦ συμβουλεύσῃ τὴν Χρυστὴν νὰ προσέχῃ μήπως δελεάσῃ τὸν Κωστάκην νὰ μὴ ἀρμό-
δῶσα αὐτῷ, φθάνει τέλος πάντων διὰ περιστροφῶν καὶ ἐλιγμῶν εἰς τὸν κύριον σκοπὸν καὶ λέγει·

«Δὲν ἔχει δὰ ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλὰς,
ἀλλὰ ἄς εἶνε... ἓνα λόγον εἶπα... Καί
«ποῦ λές, κυρὰ Χρυσούλα, ἔχω νύφη 'γὼ
«ἄταν θελήσῃ, ποῦ 'νε ἄστρο μοναχό'
«φεγγάρι!... ἥλιος! νέα, εὐμορφῆ, καλὴ
«γραμματισμένη, καὶ... μὲ κατάστασιν
«ἄχι μεγάλην, δὲν σοῦ λέγω μὰ καλὴν
«καταστασοῦλα ἔχει' ἐπειτα καὶ τί
«τὰ θέλει τὰ πολλὰ ὁ Κύρ Κωστάκης; μὴ
«ἀδὲν ἔχῃ ὁ μπαμπάκας του, ἄς ἦν' καλὰ;
«αὐτὸς θε νὰ κυττάξῃ τὴν ἀνατροφή,
«τὴν εὐμορφιά, τὴν γνῶσι τὴν καλὴ καρδιά,

«τὸ γένος...
«Ἄλλὰ σοῦ εἶναι ὅμως μιὰ νυκοκυρά!
«φέρει τὸ σπῆτι ὅλο γύρα μόνη τῆς'
«'στὸ μαγειρεῖο, 'στὴν πλύσι, 'στὸ σιγύρισμα,
«παντοῦ θὰ βίξῃ μόνη τῆς τὸ μάτι τῆς'
«καὶ χρυσοχέρα! τί χειροτεχνήματα
«θέλεις καὶ δὲν σοῦ κάμνει! θλίπει; τᾶμαθε
«εἰς ταῖς Γαλλίδαις ταῖς καλόγυρες' καλὸ
«σχολεῖο σὲ θεβαίνω. τί τὰ θέλετε,
«κοντολογῆς νὰ ποῦμε, εἶναι χωριστὴ
«ἀνὴρ γιὰ τὸν Κωστάκην, καὶ σκεφθῆτέ το.»
[κ.τ.λ.]

Ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ἡ Λίτζα δεινολογεῖται ὅτι κατηνάλωσεν ὡς μοναχὴ τὰ πρῶτα εἰκοσιπέντε ἔτη τοῦ
βίου αὐτῆς, καὶ κατακρίνει τοὺς ἄνδρας προτιμῶντας νέας δεκαοκτὼ ἔτων, μόλις ἐξεληθούσας τοῦ σχολείου.

«Δὲν ἐνθυμοῦμαι (λέγει) ποῦ ἀνέγνωσα, ἀλλὰ
«τ' ἀνέγνωσα θεβαίως, ὅτ' ἡ νέα, πρὶν
«ἀπεράσῃ τὰ εἰκοσιπέντε, δὲν 'μπορεῖ
«ἀνὰ αἰσθανθῆ ἀγάπην, ὅπως πρέπει, καὶ
«αὐτὸ βλέπω τώρα εἰς τὸν ἐτυτόν μου, πῶς
«ἀὸ συγγραφεὺς ἐκεῖνος εἶχε δίκαιον...»

Τὴν Λίτζαν καταλαμβάνει συλλογιζομένην ὁ Λυκίδης, καὶ λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τίνος ἐργοχειροῦ, παραινεῖ ὅ-
πως σκεφθῇ ὀριμώτερον περὶ τῆς ἰδίας ἀποκαταστάσεως. Μὲμφεται τὰς νέας, καὶ μετὰ τούτων καὶ τὴν ἀνε-
ψιάν αὐτοῦ, ὅτι παραφερόμεναι ὑπὸ τῆς φαντασίας ἀποκρούουσι διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον τοὺς
παρουσιαζομένους μνηστῆρας, ὅταν δὲ προκόψωσι τῇ ἡλικίᾳ καὶ δὲν ἐπιζητῶνται πλέον παρ' οὐδενός, τότε
μόνον αἰσθάνονται τὸ λάθος αὐτῶν. Ἀνάγκη, λέγει,

«ἀνάγκη λοιπὸν ἄφευκτος

«ἡ ἐρωτοτροπία νὰ διαγραφῇ

«ἀπὸ τὸ λεξικόν σου...»

Ἐγκρίνει μὲν τὴν προτίμησιν τῆς Λίτζης ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Διαμαντῆ, νέου ἀλειφθέντος ὅπως οὖν διὰ γραμμάτων
ἐν Εὐρώπῃ, ἀξιοῦντος θέσιν καθηγητοῦ καὶ κληρονόμου πλουτίου πατρὸς, ἀλλ' ἀπαιτεῖ νὰ μὴ δέχεται αὐτὸν
ἐπὶ ματαίῳ, ἀνὰ λείψωσι δὲ καὶ τὰ σύρτα φέρτα, διότι ἀκαὶ ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ φλυαρῇ.»

Αναχωρήσαντος του Λυκίδου έρχεται η Κυρά Ανέμη, ην τινα δέν δέχεται η ύπηρετις της Λίζης· άλλ' εν τω μεταξύ τούτω φθάνει και ο Κωστάκης, ός τις άγνωστος ών εις την περιεργον Ανέμην, κρύπτει τó όνομα αύτου, και λέγει ότι νεωστί έλθών εξ Αίγύπτου και ιδών την Λίζαν έτρώθη την καρδίαν και ότι έπιθυμεί να λάβη αύτην εις γυναίκα· η δέ Ανέμη υποθέτουσα ότι ώς έρχόμενος από τó Μισίρι» θά έχη πλούτον άπλετον, οδύρεται ότι προλαβούσα έμεσίτευσεν ύπερ του υιού του Διαμαντή, λαμβάνει παρ αύτου χρήματα, και άπερ- χεται ύποσχόμενη ένέργειαν.

Πρός την άνεψίαν του Λυκίδου εισελθούση μετ' όλίγον, διηγείται ο υίος του Διαμαντή την προξενείαν της Ανέμης, και θεβαιούσθι ότι φώς, πνοήν, ζωήν έχων μόνην την Λίζαν, αδύνατον να ζήση άνευ αύτης. Αλλ' ότε αύτη άπεκρίθη ότι όπως λοιπόν βλέπη και αναπνήη και ζή ή τρόπος εύκολος, ο της συζυγίας, εκείνο; συμπο- διαθείς εν τοις λόγοις, προέτεινε αναβολήν μέχρι της προσεχώς δοθησομένης αύτῃ καθηγετίας. Επειδή όμως η Λίζα ένόησεν ότι ήτο φιλή πρόφασις, ο Κωστάκης διαπαιδαγωγών αύτην είπεν·

«Ελπίζω να τελειώση μην άνησυχής·
αάνθρώπους ώς έμένα δέν παραμελούν
(συνήθως· μη σε μέλει· άφες τόρα μάλιστα
ανά τυπωθή η νέα μου διατριβή,
αείκοσι φύλλα τυπογραφικά, εξ ών
ατά δύο τρίτα σχόλια, παραπομπαι
ακαι σημειώσεις. Τότε βλέπεις· στην στιγμίν
αθά με φωνάζουν είμαι θεβαιος.»

Εν δέ τη τρίτη και τελευταία πράξει εμφανίζεται πρώτος ο ύπηρετις του Διαμαντή Δημήτριος, φέρων ώς άλλος Πολιορκητής την έλέπολιν της αλώσεως του Κωστάκη. Ο Κωστάκης ύπογράφας συνάλλαγμα εκ 1280 δραχμῶν και μη άποτίσας έμπροθέσωσ αύτό, κατεδικάσθη ύπό του Έμποροδικείου και εις προσωπικήν κρά- τησιν. Ταύτην την άπόφασιν επιδοθείσαν εις τόν ύπηρετην έλαβεν ο Λυκίδης εις χείρας, επ' έλπίδι ότι ήθελε πείσει δι' αύτης τόν φιλάργυρον πατέρα να ένδώση εις τόν γάμον. Ως μη άγνοών δέ ότι τó μέγα έμπόδιον ήτο ο προς την Χρυσήν φόβος του Διαμαντή, ήρξατο προτρέπων αύτόν δια πολλών και παντοίων επιχειρη- μάτων να αναλάβη τέλος πάντων αξίωμα άνδρός, και διαδεχαιών εν ταύτῃ ότι τó πολυδάπανον του Κω- στάκη θέλει διορθώσει ο γάμος. Και έφάνη μεν συναινών ο Διαμαντής, άλλά πώς ν' άντιστη εις την θέ- λησιν της γυναίκος; Τότε ώς τελευταίον επιχείρημα δεικνύει ο Λυκίδης την άπόφασιν του Έμποροδικείου, ην ιδών ο πατήρ μαινεται κατά του υιού και παραδέχεται την πρότασιν, ειπών εκείνω να επανέλθη φέρων και την Λίζαν.

Απελθόντος του Λυκίδου έρχεται ο Κωστάκης· και ο μεν πατήρ επιπλήττει σφοδρώς αύτόν, ούτος δέ ά- γωνίζεται να εξιλεώση τόν πατέρα, λέγων πρό πάντων ότι ώρας πολλας καθ' εκάστην καταγίνεται εις μελέ- τας όπως διορισθῃ καθηγητής. Αλλ' ο Διαμαντής έννοών τó ψεύδος άποκρίνεται, ότι·

«Αφού άλλέως άνθρωπος δέν γίνεσαι
αάπεφάσισα να σε πανδρεύσω.»

Ο Κωστάκης άνθίσταται, η δέ Χρυσή άκούσασα την όμιλίαν τρέχει εις βοήθειαν του υιού και συνηγορεί ύπερ αύτου. Ο διάλογος προχωρεί ζωηρότατος, γίνεται λόγος πολυς περί χρημάτων και περί εύγενείας, περι- ης ο Διαμαντής δέν διστάζει να αναφωνήση·

«Ξεύρεις ποιούς λέγω εύγενείς· εις τόν τόπον μας
αεγώ; εκείνους μόνον όσοι έχου
ακεφάλι κι από τούτα...» (χρήματα).

Παρ' όλίγον δέ να αναλάβη την προτέραν ασθένειαν ο χαρακτήρ του Διαμαντή ει μη παρουσιάζετο ο Λυκίδης, όν τινα ιδών ένθαβρόνεται και ζητεί να επιβάλη την ιδίαν θέλησιν. Η Χρυσή εκπλαγεύσα προς την άνέλπιστον ταύτην επιμονήν του άνδρός, στρέφεται προς τόν υιόν φρονούσα ότι δέν θέλει συγκατανεύσει· ούτος όμως ιδών δειχθείσαν παρὰ του πατρός την άπόφασιν και πτοηθείς, άφες, είπε προς την μητέρα,

«Άφες, τί να γείνη πλέον...·
αγίνομαι καθηγητής κατόπιν.»

Τότε παρεμβαίνει ο Λυκίδης, και δια λόγων συγκινητικῶν άγωνίζεται να κάμψη την άκαμπτον Χρυσήν, και να ελκύση προς την Λίζαν την μητρικήν αύτης στοργήν. Η Χρυσή ταλαντεύεται, μικρόν κατά μικρόν μαλάσ- σεται η καρδια αύτης, και επί τέλους εμφανισθείσας άπροσοκλήτως της Λίζης ήττάται. Ο δέ αγαθός Διαμαν- τής, ός τις δικαίως ώνόμαζεν αύτην πρότερον μολυβδίνην, άνεφώνησεν αγαλλόμενος·

«Χρυσή

α με τὰ σωστά σου τώρα γίνεσαι.»

Τοιαύτη εν γένει η οικονομία της ανά χειρας κωμωδίας η τις, όπως και η προηγηθείσα, σκοπόν μεν ένα δέν έχει, βάλλει όμως εύστόχως πλειονας, οίον την διόρθωσιν της εκλελυμένης διαγωγής των νέων, την κατα- στολήν της γυναικείας ισχυρογνωμοσύνης, τόν έλεγχον της οίήσεως των άπογευσασμένων όλίγων γραμμάτων και δια τούτο ανυφούντων αναξίως τὰ βλέμματα προς ύψηλά. Και ένῳ εν τῷ μεταξύ, καθ' όδόν ώς είπειν, εκτο- ξεύονται και κατ' άλλων έλλείψεων βέλη ειρωνείας, η αλληλουχία τηρείται αδιάσειστος και φροντις καταβάλ- λεται μη διαταραχθῆ η άρμονία του όλου ποιήματος. Οι χαρακτήρες και τὰ ήθη ζωγραφούνται μετὰ χρωμά- των φυσικῶν, α εδανείσθη ο ποιητής παρὰ της κοινωνίας εν η ζή, ιδίως δέ ο της προξενητριας άνομολογείται άριστοτέχνου έργον. Μόνος ο της Λίζης φαίνεται πως ασαφής, η δε ασάφεια αύτη επιδρά ιδίως επί της δευ- τέρας πράξεως εν η περισταται ως εν τῷ κυριώτερον προσώπων. Έχει δέ και τó ύφος απ' αρχῆς μέχρι τέλους αδιάπτωτον, άρμόζον προς τε την ύπόθεσιν και προς έκαστον των προσώπων, την δέ λέξιν κυρίαν και την φράσιν ζωηράν, γραφικήν και εύληπτον (1).

Οι Έλλανοδίκαι, σταθμίσαντες και των τεσσάρων κωμωδιῶν τας έλλείψεις και άρετας, απεφώνησαντο Όλυμ- πιονικήν, αξιον του δευτέρου βραβείου, κατὰ πλειονοψηφίαν τεσσάρων προς ένα, τόν ποιήσαντα τόν Γάμον έρεκα βροχής και την Γαμβρού πολιορκίαν. Ο δε μειοψηφών καθηγητής Κ. Μιστριώτης θεωρεί βραβεύσιμα, εκ με των τραγικῶν δραμάτων τόν Δαυτδ Κοιμητόν, εκ δε των κωμικῶν την Ανδρογυναικομαχίαν. Και τó μεν δελτίον του νικήσαντος εκρίθη εύλογον ν' άποσφραγισθῆ την προσεχῆ Κυριακήν, καθ' ην τελεσθήσεται εν τῷ Πανεπιστημίῳ ο δεύτερος όλυμπιακός άγών, ο ακαδημαϊκός, ο δε στέφανος ν' άποδοθῆ την έσπέραν καθ' ην διδαχθήσεται η έτέρα των δύο κωμωδιῶν. Επειδή δέ, κατὰ τó πρόγραμμα, απαιτείται και τραγικού δράματος παράστασις, ούδέν δέ των υποβληθέντων ενεκρίθη, οι Έλλανοδίκαι, τη έπινεύσει και της επί των Όλυμπιῶν Επιτροπῆς, απεφάσισαν να διδαχθῆ η εκ του γαλλικού μεταφρασις του υπό Pichat Λεωνίδου, ός τις ύπόθεσιν έχων έλληνικήν παρεστάθη εν Παρισίους επί του ήμετέρου μεγάλου άγώνος, τη συμπράξει του περιωνόμου Talma, και εξήγειρε μέγαν ένθουσιασμόν.

Εν Αθήναις την 23 Οκτωβρίου 1870.

Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.
Ι. ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΗΣ.
Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.
Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ (μειοψηφών).
Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ (εισηγητής).

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ.

Σημειούμεν ένταύθα τὰ περί την γλώσσαν και την όρθογραφίαν άμαρτήματα όσα προδήλω: φαίνονται ουχι άπλῆς άπροσεξίας η χειρός παραδρομαί· παρατηρητέον δέ ότι ουκ όλίγα εξ αύτων επαναλαμβάνονται δις και τρις η και πλεονάκις. Περιωρίσθημεν δι εις μόνα τὰ των νομιθέντων ήττον άδοκίμων ποιημάτων, παρα- λιπόντες τὰ λοιπά έλκεσιν άνορθογραφικοις και γλωσσικοις ως επί τó πολυ βύοντα.

ΕΙΣ ΔΑΥΙΔ ΚΟΜΗΝΟΝ.

Οικέτης μαύρης φιλονκῆς.—Οικέτης λέγεται ο ύπηρετις. Υποθέτομεν ότι ο ποιητής ήθελε να είπη οικήτωρ. Απειλούμαι κίνδυνον — γρ. ύπό κίνδυνου.

(1) Τὰ γλωσσικά και τὰ περί την όρθογραφίαν άμαρτήματα ειςιν εύαριθμα· λέγει παραδείγματος χάριν εύπρεπίζω αντί εύτρεπίζω, και την robe de chambre κοιτωνίτην, ένῳ ούτως ώνομάζετο ο valet de chambre.

Πολεμῶντα — γρ. πολεμοῦντα.
 Ἀπαισία — γρ. ἀπαίσιος.
 Δῶσον — γρ. δός.
 Ἄφωτος — λέξ. ἀνύπαρκτος.
 Ἀλύσους καὶ ἀλύσων — γρ. ἀλύσεις καὶ ἀλύσεων. Ἄλλαχού δὲ καὶ δασύνει τὴν λέξιν ὁ ποιητής.
 Τὸν ἀπροσεκτοῦντα, — λέξις ἀνύπαρκτος καὶ ἀσυνήθης.
 Φυλορρέοντα, — γρ. φυλορροοῦντα.
 Ἐρρίκνωσεν, — λέξ. ἀνύπαρκτος. Δέγομεν ρικνόμαι, καὶ οὐχὶ ἐνεργητικῶς.
 Τὴν οὐδὲν, — γρ. τὸν . . .
 Ἀλυσόδετον, — γρ. ἀλυσίδετον.
 Αἰμωδία, (παρατ.) — γρ. αἰμωδῖαι, καὶ οὐχὶ ἐνεργητικῶς.
 Δὲν ἐλόγιζον, — ἐνεργητ. τύπος δὲν ὑπάρχει.
 Δακρυχέοντα, — ἡ λέξις αὕτη οὕτω πως συνθεθεμένη συγχωρεῖται εἰς μόνον τὸν ὄμῳ.
 Μέσφ κρατῶν βαρβάρων, — γρ. ἐν μέσφ ἢ ὀρθότερον, μεταξὺ.
 Συνωμωτῶν. — μετοχὴ ῥήματος ἀνυπάρκτου.
 Σίγα, — γρ. σίγα.
 Ἐξωμῶση, — γρ. ἐξωμῶση.
 Τὸ σκανδαλίζον ὄπλον.
 Προκριτωτέρα, — γρ. προκριτοτέρα.
 Μονοπωλεῖον, — γρ. μονοπώλιον.
 Ποῦ καὶ ποῦ, — γρ. ποῦ καὶ ποῦ.
 Μ' ἐδαπάνησε πολλὰς ὥρας, — γρ. μὲ ἀπησχόλησε.
 Ὁ ἀ σφίγξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου τὰς προσφιλεῖς ὑπάρξεις, — αἱ ὑπάρξεις δὲν σφίγγονται.
 Σεσηρότα χεῖλη γαλαρῶν, — πλεονασμὸς, διότι καὶ τὰ σεσηρότα καὶ τὸ χαλαρῶν ἔχουσιν ἐνταῦθα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν.
 Σκότος στοιβακτῶν, — τὰ νέφη στοιβάσσονται, οὐχὶ δὲ τὸ σκότος. Στοιβακτῶν σκότος εἶπεν, ἂν δὲν ἐλη-
 μονήσαμεν, πρῶτος ὁ τραγωδοποιὸς I. Ζαμπέλιος κατὰ τοῦτο ὁμῶς δὲν εἶναι ἄξιος μιμήσεως.
 Τὸ αἶμα αὐτ' αἰ πέτραι θά ῥοφήσῃ, — τὸ χῶμα ῥοφεῖ.
 Δουλείαν παχυλὴν, — ἄρα ὑπάρχει καὶ λιγνὴ δουλεία κλ.

Εἰς Λεόντα Καλλιερῆν.

Ἐλαττωματίας, — ἀνύπαρκτον.
 Ἀρρενωπὴ, — γρ. ἀρρενωπός.
 Ῥακένδυτος, — γρ. ῥακενδύτης.
 Δωρίζεις, — (δὲς) ἀντὶ δωρεῖσαι. Δωρίζω σημαίνει τὸ μιμοῦμαι τοὺς Δωριεῖς.
 Ἐγγύησιν ἀπολαμβάνω, — ἡ ἐγγύησις δὲν ἀπολαμβάνεται.
 Ὅπως ὡς ἐμὲ, — γρ. ὡς ἐγώ.
 Μειδιάσόν μου, — γρ. μειδιάσόν μοι.
 Ἀγγόνη ἀλαζῶν. — Ἀλαζῶν ἐπὶ ἀψύχων λέγεται; ἀλλὰ καὶ ἀνάρμοστον τὸ ἐπίθετον.
 Τὴν ἀρπαγὴν ἐσπείρατε, — Δὲν σπείρεται ἡ ἀρπαγὴ.
 Ἀμαζῶν παρατάσσουσα, — γρ. προτάσσουσα.
 Ὠκεανούς ὑπομονῆς. — Εἰς τοῦλάχιστον δὲν ἦτο ἀρκετός;
 Παραλογεῖ. — Ἀνύπαρκτον καὶ ἀκατάλληλον.
 Ἐρυθροῦν, — γρ. ἐρυθρόν.
 Τὰ σέβη, — τὸ σέβας ἔχει τρεῖς πτώσεις εἰς τὸν ἐνικ. μόνον ἀριθμὸν ὀνομαστικῆν, αἰτιατικῆν καὶ κλη-
 τικῆν.
 Ἡ ἀραβῶν, — γρ. ὁ ἀραβῶν.
 Μολυσθεῖσα, — γρ. μολυνθεῖσα.
 Ὄρος σιδιροῦν. — Ἐὰν τὸ ὄρος ἦτο ἐκ μετάλλου καλὸν τὸ ἐπίθετον.
 Τοῦ βίου μου θά ἦτο τὸ καλλίστευμα. — Τὸ καλλίστευμα σημαίνει θραβεῖον κάλλους.
 Καὶ νὰ εἴπης ἔχεις συνεπῶς. — Τί πρᾶγμα εἶναι τοῦτο τὸ συνεπῶς;
 Ἄλλως τε εἰς ἔνετός. — Τὸ ἄλλως τε ἐνταῦθα δὲν σημαίνει ἐξαιρέσειν, ὡς ἔννοε ὁ ποιητής, ἀλλὰ προσ-
 θήκη.

Ὁ Ψαρμῆλιγγος δὲν συνεπλάκη μὲ πολλὰς ζητίας του. — Πῶς συμπλέκεται τις μὲ ζητίας;
 Καὶ ἐν τούτοις μένουσιν. — Τί πρᾶγμα εἶναι τοῦτο τὸ ἐν τούτοις, καὶ τί σημαίνει;
 Ὅπουτον φέρεις ὄνομα ἀναλόγισον. — Δὲν ὑπάρχει ῥῆμα ἀναλογίζω.
 Τὸν καλὸν διδάσκαλον! νὰ μὲ διδάξῃ ἔρχεται τὸ δίκαιον, — γρ. ὁ καλὸς διδάσκαλος!
 Κυκνεῖου ἔπους. — Ὁ κύκνος ἄδει ἀλλὰ δὲν ὀμιλεῖ.
 Τὰς αἰθούσας πλήττων ἔβλεπεν, καὶ, τὸν ἐπληττ' ὁ ἀήρ τῶν αἰθουσῶν. — Πλήττω σημαίνει κτυπῶ. Τοῦτο
 ἔννοε ὁ δραματικός;
 Ἱστορία ὀρθότητα οὗτος ὀπλιζῶν τοῦ θρασέως νὰ χαιρετήσω παραγγέλει θῆρα (θύρα) τυράνων αἰφνη-
 δίως ἱεράκας μοῖ (μοί) ὁπόταν ἀλύσεις περιδαίρουν κρήτη κλύνη κηλίδας ἐψυθίρισα εὔρον μονδριον.
 ὀπαδούς τῆς πειρας δεξιῶθεν παντομημική χριστὸς ἀποθούσα ἐτυμοθάναντον προσφυλοῦς νεκρώσημος ἐτι-
 θὰ ἐωρτάσω ἔμμε βαβαρῶν θὰ ἀφήσητε ἐμὲ κύνδινον συγκεινήση ἀπωλέσης εὐρεθῆς κτυπῶσι εἴθε
 γλώσσα ἴρω μεσιμβρία δῖλιμμα ὀρκίσθημεν ὀνειροπόλουν ἐφαρμῶσω ἐβίων πίστην ἴσως ἐτοιμασία
 ἐμβάλει (ἐνεστῶς) μνησθῆς ἂν φέρει ἐραδύνης (ἐνεστ.) αἰμοβόρον γράμμα μυρώντες κτλ.

Εἰς Ἀναρογίναϊκομαχίαν.

Τὰς ἐξῆς σημειώσεις ἔγραψεν ὁ μειοψηφιστὴς ἰδίᾳ χειρὶ ἐπὶ τῆς κωμῶδιος ταύτης, ἣν καὶ ἔκρινεν ἄξιαν
 τοῦ θραβεῖου.
 Σελ. 4. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐρωτᾷ τὸν Μῶμον τίς εἶναι; ὁ δὲ μειοψηφῶν σημειοῖ, ἡ παρουσία του μαρτυρεῖ τίς
 εἶναι.
 Σελ. 5. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐρωτᾷ τὸν Μῶμον ἂν ἤθελε νὰ καθάρισῃ τὴν ἐστίαν, οὗτος δὲ ἀποκρίνεται. «Τὸ ἤρατε»
 Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ. *Μέγα τὸ εἶρημα!*
 Σελ. 8. Ἡ Ἑλληνικὴ δεικνύει εἰς τὸν πρὸ μικροῦ εἰσελθόντα σύζυγον τὸν Μῶμον. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ.
Διὰ τὸ Σωσιάδης μέχρι τοῦδε δὲν ἰδὸν ἔβλεπε; ὅτε δὲ ὁ Σωσιάδης ἠρώτησεν αὐτὸν τίς εἶναι, ἐρωτᾷ καὶ ὁ
 μειοψηφῶν δὲν τὸν βλέπει τίς εἶναι;
 Σελ. 32. Ἡ Ἑλληνικὴ ζητεῖ παρὰ τοῦ Μῶμου χάριτα, οὗτος δὲ ἐρωτᾷ, ἀτὶ χάριτα ἀγαπάτε; καὶ ὁ
 μειοψηφῶν, ἀπίθανον.
 Σελ. 45. Ὁ μετημφισμένος Μῶμος εἶπεν ὀμιλῶν πρὸς τινὰ κύριον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὗτος δὲ ἐθαύμασεν
 ὅτι ἐγνωρίσθη. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ, *Σπουδαῖα ἀνακάλυψις!*
 Σελ. 55. Ἀνὴρ τις λέγει τὰ περὶ καταβροχθίσεως τοῦ λαγῶδου, τὰ ἐν τῇ σελ. 195 τῆς ἐκθέσεως. Ὁ μειο-
 ψηφῶν σημειοῖ, ἀνοῦσια καὶ ἀπίθανον.
 Σελ. 61. Ὁ Μῶμος μέμφεται τὰς γυναῖκας προτιμῶσας νὰ ἐνδύονται ὡς φιγουρίνια παρὰ νὰ ἔχωσι ψω-
 μίον. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἀνάρμοστον.
 Σελ. 68. Ὁ Σωσιάδης λέγει πρὸς τὸν μετημφισμένον Μῶμον, ὅν τινα ἐκλαμβάνει πάντοτε ἀντὶ τῆς συζύ-
 γου, ὅτι ἐκ τῆς ὀργῆς μορφάζει ὡς οὐραγγοῦτάγκος. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἄτοπα.
 Σελ. 70. Ὁ μετημφισμένος Μῶμος ἐρωτᾷ τινὰ ποῦ πονεῖ, οὗτος δὲ δεικνύων τὴν καρδίαν ἀποτείνει τῷ
 Μῶμῳ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ὁ δὲ Μῶμος ἀποκρίνεται ὅτι πονεῖ εἰς τὸν στόμαχον. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἄτοπα.
 Σελ. 74. Εἰς τὰ περὶ ὑποβασίς ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἀπίθανον.
 Σελ. 74. Ὁ Σωσιάδης διαβεβαίει τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ὅτι τὸ κατὰ γυναικῶν ψήφισμα ἐδέχθησαν οἱ ἄνδρες
 προθύμως ὡς οἱ ταραξίαι μαθῆται ὅταν ἐρωτῶνται ἂν πρέπει νὰ πάσῃ ἡ παράδοσις. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ,
 ἀνάρμοστος παραβολή.
 Σελ. 85. Ἡ Ἑλληνικὴ λέγει ὅτι οἱ ἄνδρες ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν γυναικῶν, διότι ἂν αὐτὰ δὲν καθαρῶσιν
 τὴν οἰκίαν αἱ ἀράχαι θὰ τοὺς περιτυλίξωσιν ὡς κουκούλια. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ, ἡ κυρία Ἑλληνικὴ ἤτοι
 ἐθεώρει ποταπὸν ἔργον ὅτι ἔριψατε ἐνδύματα τοῦ χοροῦ, πῶς ἠδύνατο νὰ ἔχη τοιαύτας σκέψεις;
 Σελ. 99. Εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Σωσιάδου τὰς ἐν σελ. 194 τῆς ἐκθέσεως, ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ὑπερβολαί.
 Σελ. 101. Εἰς τὰς περὶ γάμου ιδέας τοῦ ποιητοῦ τὰς ἐν τῇ σελ. 195, ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἀντικωνωνικά.
 Σελ. 109. Ἡ Ἑλληνικὴ λέγει ὅτι ἂν οἱ ἄνδρες δὲν ἀπορρίψωσι νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὰς θελήσεις τῶν γυ-
 ναικῶν, αὐτὰ θὰ πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Παρατηρήσαντος δὲ τινος ὅτι θὰ πνιγῶσιν, ἐκείνη ἀπεκρίθη ὅτι
 δὲν τὸ ἐσκέφθη. Ὁ μειοψηφῶν σημειοῖ ἀνάρμοστον.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 7 Ἰουλίου 1870.

... Ἀνεγνώσθη τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ ἀγῶνος Ἐπιτροπῆς, ἣτις δίδει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπεραίωσε τὴν μελέτην τῶν παρουσιασθέντων ποιημάτων, καὶ προσεχῶς θέλει ἀναγῶσει τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον· προτείνει δὲ ἀντὶ βραβείου τιμητικοῦ ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἢ ἀπονεμηθῆ εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας στέφανος κομψῶς κατασκευασμένος ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἐπιχρῶσου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη, καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Θ. Γ. Ὀρφανίδην νὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου τὴν ῥηθείσαν Ἐπιτροπὴν. Ὁ κ. Θ. Ὀρφανίδης ἐγνωστοποίησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι οὔτε ἐκ τῶν παρουσιασθεισῶν τραγωδιῶν ἐκρίθη τις ἀξία βραβεύσεως, οὔτε ἐκ τῶν ἀσμάτων. Μόναί δύο τῶν κωμωδιῶν διεκρίθησαν, καὶ ὁ ποιητὴς αὐτῶν θέλει στεφανωθῆ, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι εἰς τὸ θεᾶτρον θέλει παρασταθῆ μόνη ἡ ἀριστεύσασα κωμωδία.

Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος. Λυπηρὸν εἶναι ὅτι ἐκτὸς τῶν κωμωδιῶν, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, οὐδὲν ἄλλο ἐκ τῶν παρουσιασθέντων ποιημάτων ἐκρίθη ἀξίον βραβεύσεως· νομίζω δὲ ὅτι διὰ τὸ σοβαρὸν τῆς πανηγύρεως δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν παράστασιν μόνης τῆς ἀριστεύσασας κωμωδίας, ἀλλὰ νὰ ἐκλέξωμεν καὶ ἄλλο τι σοβαρὸν δράμα, τὸ ὁποῖον νὰ παρασταθῆ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη καὶ ἐπεφόρτισε τὸν κ. Ὀρφανίδην νὰ παρακαλέσῃ τὴν τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ Ἐπιτροπὴν νὰ ἐκλέξῃ δράμα κατάλληλον νὰ παρασταθῆ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 25 Ἰουλίου 1870.

... Ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι κατασκευάσθη, ἐπιστάσις τοῦ κ. Θ. Ὀρφανίδου, ὁ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 Ἰουλίου ἀποφασισθεὶς στέφανος διὰ τὴν βράβειον τοῦ ἐν τῷ ποιητικῷ ἀγῶνι ἀριστεύσαντος, καὶ ἐπληρώθησαν δι' αὐτὸν δραχ. 250.

ΣΗΜ. Τὴν ἑσπέραν τῆς 29 Νοεμβρίου 1870 παρεστάθη ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ ἀριστεύσασα κωμωδία, τῆς ὁποίας ὁ ποιητὴς κ. Ἄγγελος Βλάχος ἐστεφανώθη ἐν τῷ θεάτρῳ διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κατασκευασθέντος χρυσοῦ στεφάνου. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν παρεστάθη καὶ τὸ δράμα αὐτὸ λεωνίδας κατ' ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ.

ΑΓΩΝΕΣ

ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΣ, ΚΟΛΥΜΒΗΜΑΤΟΣ, ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΟΔΡΟΜΙΑΣ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 14 Ἰουλίου 1870.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι, προχωρησάσης πολὺ τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ ἀγῶνες καταπτώσι δυσχερεῖς καὶ ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἀγωνισθησάντων, ὅτι τὸ περὶ τὸ Φάληρον πεδῖον

ὑπὸ τῶν βροχῶν κατακλύζεται ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ δὲν εἶναι πρόσφορον δι' ἵπποδρομίαν καὶ ἀμαξοδρομίαν, ἀπεφάσισε ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ὀρισθησομένην ἐν καιρῷ ἐποχῇ τὴν τέλει τῶν ἀγῶνων τῆς λεμβοδρομίας, τοῦ κολυμβήματος, τῆς ἵπποδρομίας καὶ τῆς ἀμαξοδρομίας, νὰ τελεσθῶσι δὲ τὸν προσεχῆ μῆνα μόνον οἱ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ ἀγῶνες.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΣΚΟΠΟΝ ΒΟΛΗΣ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 16 Ἰουνίου 1871.

Κατόπιν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς συνεδριάζουσας ὁ κ. Ν. Νέγρης, μέλος τῆς ἑταιρίας τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ βοηθήσῃ χρηματικῶς τὴν ἑταιρίαν ταύτην, ὅπως δυναθῆ νὰ ὑπερπηθήσῃ τὰ παρεμβαλλόμενα, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων, κωλύματα εἰς τὴν σύστασιν καὶ πρόδόν τῆς, παραστήσας τὴν ἐκ τῆς ἑταιρίας ταύτης προκύψασαν ὀφείλειαν εἰς τὸν τόπον, καὶ συνάμα ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων θέλει ἐντεῦθεν ἀποκτήσει προνομία τινὰ ἐπὶ τῆς ἑταιρίας αὐτῆς.

Ἀποχωρήσαντος τούτου, ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀναγνωρίζουσα τὴν ὀφελιμότητα τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας, τῆς ὁποίας ἡ σύστασις γονιμοποιεῖ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ἀνέγραψε, καὶ οὗτος εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, καὶ ἔχουσα ἄλλως τε ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 Ἰουλίου π. ε. πρακτικὸν αὐτῆς, δι' οὗ ἀπεφάνθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς τὰς ἐν τῷ κανονισμῷ τῶν Ὀλυμπίων ὀρισθείσας διὰ τὰ βραβεῖα τοῦ ἀγῶνος τούτου δραχμὰς 400, προσθέτουσα καὶ χρηματικὴν τινὰ συνδρομὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος,

Ἀ π ε φ ἄ σ ι σ ε

Νὰ χορηγήσῃ ἀπαξ εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, λόγῳ σπουδαίας συνδρομῆς, δραχμὰς 1000, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως τοῦ νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἑταιρία τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ πανηγυρίσῃ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα.

Ἀριθ. 28.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1872.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΣΚΟΠΟΝ ΒΟΛΗΣ.

Πρὸς τὸν κύριον πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἑταιρίας τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς πληροφορηθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1780 ἐγγράφου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣς προέστασθε, τὴν ἀπόφασιν ὑμῶν, δι' ἣς χορηγεῖτε συνδρομὴν χιλίων δραχμῶν διὰ τὴν εὐδωσίαν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν, ἐδέχθη εὐγνωμόνως τὴν προσφορὰν ταύτην καὶ δι' ἐγγράφου τῆς ἀπὸ 19 Ἰουλίου π. ε. ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐπιτροπὴν τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς.

Πληροφορηθεῖσα ὅμως νῦν ἐξωδίκως, ὅτι τὸ ἐγγράφον ἐκεῖνο δὲν ἔρθε εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑμῶν, ἀνακοινοῖ ἐκ νέου ὑμῖν τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσφορᾶς ἐκείνης τῶν χιλίων δραχμῶν, ὑποσχομένη συγχρόνως, ὅτι εὐχαρίστως θέλει συμμορφωθῆ μετὰ τὴν αἴτησιν ὑμῶν, καὶ προθύμως θέλει ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ πανηγυρίσῃ τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον.

Φέροντες τὰ ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, κύριε πρόεδρε, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νὰ ἀνακοινώσῃτε αὐτὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

Ὁ πρόεδρος

Ι. ΒΑΣΣΟΣ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 4 Ἰουλίου 1870.

Λόγου δὲ γενομένου περὶ διαγωνισμοῦ τῶν ζώων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλλῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ δὲν ἐνε-
ργάφησαν ἀρκετοὶ ἐκθέται.

ΑΓΩΝΕΣ ΜΟΥΣΙΚΟΙ.

Ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
τῆς Συνεδριάσεως τῆς 13 Δεκεμβρίου 1870.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς ἀναφορὰ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Παραλλ Παριζίνου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ Σ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Κύριε Πρόεδρε!

Ὁ εὐσεβῆς ὑποσημειούμενος ἐνταλθεὶς ὑφ' ἡς ἐπαξίως προεδρεύετε ἐπιτροπῆς, ἐτόνισα ἐμβατήριόν τι
πᾶσα πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὕμνον πρὸς τὰς Α.Α. Μ.Μ. καὶ χορὸν ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν ἐξεγύμνασα πρὸς
τοῦτο, ὅστις ἀμφότερα μετὰ τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς ἐψάλλον ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν Γυμνικῶν Ὀλυμπια-
κῶν ἀγῶνων.

Ἐμπνεόμενος δὲ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς ἱερὰς σκιὰς τῶν ἐν Κρήτῃ ἀρτίως πεσόντων ἡρώων κατὰ τὴν
μάχην τοῦ Βαφέ κλπ. καὶ ἰδίως τῶν πεσόντων ἐν τῷ ἀποκλεισμῷ τῆς Μονῆς τοῦ ἱεροῦ Ἀραδίου, καὶ ποθῶν
σὺν ἄλλοις προηγουμένοις νὰ προσφέρω εἰς τὴν φιλότιμον μου Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὴν Βαζὴν ταύτην Ὀλυμπιάδα
μουσικὸν τι καὶ κατ' ἐμὴν δύναμιν ἔργον, συνειροθεὶς δὲ προηγουμένως μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς ἐπὶ τοῦ
Θεάτρου Ἐπιτροπῆς, τοῦ καὶ μέλους τῆς ἐφ' ἧς προέστασθε, συνέλαβον τὴν ἰδέαν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ
στοιχ. Θ. καὶ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου ε. ε. ὑμετέραν ἐγκύκλιον, συνέθεσα Ἑλληνικὴν Μουσικὴν συμφωνίαν (ἐν
εἶδει μελοδράματος) ἐν ἧ' ἐξυμνῶ τὸν γιγάντιον ἡρωϊσμόν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἱεροῦ Ἀραδίου πεσόντων, ἦν
καὶ ἔχω ἐτοίμην, ἵνα ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ Θεάτρῳ συμφώνως πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν ἐγκύκλιον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς
ἐσπέρα Μουσικῶν ἀγῶνων, ὡς μανθάνω, ὀρισθήσεται ἡ τῆς ἐλευσομένης Κυριακῆς (29 τ. μ.) ἥ τις θεοκίως δὲν
ἐπαρκεῖ καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἡμετέρου ἔργου. Ἡ δὲ τελευταία τῶν Ὀλυμπίων ἡμέρα, ἧ' ἡ ἐσπέρα ὀρι-
ζεται ὑπὸ τῆς διαληφθείσης ἐγκυκλίου ἡ κατάλληλος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Μουσικῶν ἀγῶνων, παρετάθη δ'
αὕτη ὡς πληροφοροῦμαι ἐπὶ τινὰς εἰσέτι ἡμέρας καὶ εἶναι πρόπον ἡ τελευταία αὕτη ἡμέρα νὰ ἐπισφραγισθῇ διὰ
τοῦ τοιοῦτου καταλλήλου μουσικοῦ ἔργου.

Δι' ὅλα ταῦτα, παρακαλῶ εὐσεβῆς ἵνα εἴτε ἡ τελευταία τῶν Ὀλυμπίων ἐσπέρα, εἴτε ἡ τῆς ἐπερχομέ-
νης Κυριακῆς (5 Δεκεμβρίου) ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς σας ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἡμετέρων ἔργων ἥτις τῆς τε
μουσικῆς μου συμφωνίας, τοῦ τε διαληφθέντος Β. ὕμνου καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄσματός μου καὶ οὕτινος
ἄλλου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης παραστάσεως ἢ ἐπὶ τοῦ Θεάτρου ἐπιτροπῆ ἐγκρίνη.

Προστίθημι δ' ὅτι τὰ ἔργα μου προσφέρω δωρεάν τῇ Σ. Ἐπιτροπῇ τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὴν φιλότιμον μου
Ἑλλάδα. Ὀλίγιστα δ' ἐξοδα δαπανηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφῆως διὰ τὴν ἀντιγραφήν τῆς Μουσικῆς καὶ τὴν εἰς

διάφορα ὄργανα ἀντιγραφήν τῆς παρτητούρας, ἀν εὐαρεστηθῇ ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ νὰ ἐγκρίνη, ἄλλως ἐγὼ αὐτὸς
καὶ ταῦτα καταβάλω. Ἐὐέλπις εἰς τὸν πατριωτισμόν σας

ὑποσημειοῦμαι εὐσεβῆς

Ὁ Μουσικοδιδάσκαλος.
RAFF. PARISINI.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.....

Ἐγκρίνει:

α') Νὰ πληρώσῃ μόνος δραχ. 50 διὰ τὴν ἀντιγραφήν τὴν παρτητούρας, καὶ
β') Νὰ συστήνῃ κατὰ τὴν παράστασιν τῆς μουσικῆς συμφωνίας, ἥτις πρέπει νὰ γείνη καθ' ἡμέραν ἢ θέλῃ
συναινέσει ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, εἰδικὴν ἐπιτροπὴν Ἑλληνοδικῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς μουσικῆς συνθέσεως
του, σύμφωνα μετὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ὀλυμπίων.

ΣΗΜ. Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐσυστήθη, συγκειμένη ὑπὸ τῶν Κ.Κ. Βέλκερ, ἀρχιμουσικοῦ τῆς μεγάλης στρα-
τιωτικῆς μουσικῆς, Καϊδεμὲρ, ἀρχιμουσικοῦ τῆς μικρᾶς στρατιωτικῆς μουσικῆς, καὶ Βολονίνη, διευθυντοῦ τῆς
ἀρχίστρας τοῦ Θεάτρου, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις τῆς μουσικῆς συμφωνίας τοῦ κ. Παριζίνου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΝΟΗΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΙΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ (*).

«Σὺν Ἄθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει».

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων περιλαμβάνει ἐν αὐτῇ ἀνδρας, οἵτινες καθὼ μετελθόντες τὰ κοινὰ εἴτε ὡς ὑπουρ-
γοὶ, εἴτε ὡς ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, παντὸς ἄλλου εἶναι ἀρμοδιώτεροι νὰ κρίνουν περὶ τῶν συμφε-
ρόντων τοῦ τόπου. Ἐπαγγελλόμενοι λοιπὸν τὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ διετύπωσεν εἰς τὴν περὶ θρα-
κείων καὶ ἀμοιβῶν διακήρυξίν της, ἀναλαμβάνουσιν οἱ ἀνδρες οὗτοι τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ἐνώπιον τοῦ Πανελ-
ληνίου, ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὴν τὰς νέας ταύτας ἰδέας, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλουσι
νὰ δώσωσιν τὴν δέουσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν ἐκ τῶν ἀφθόνων τῆς Κυβερνήσεως μέσων.

Ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀγωνισμάτων εἶναι ἐν καὶ τὸ ἐξῆς: «Δραχμαὶ 200—1000 ἀπονεμηθήσονται εἰς τὸν
ὅστις ἐπινοήσῃ ἢ ἐφαρμώσῃ νέον σύστημα καλλιέργειας τῶν σταφιδάμπελων μεθοδικώτερον καὶ οικονομικώ-
τερον». Ἀριθμοῦσα δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ἐν τῇ περὶ τούτου διακηρύξει αὐτῆς, τὰς πολλὰς ποι-

(* Ἐλήφθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων τῇ 9 Ἰουλίου 1870.

δώνων, όσοι ἐφυτεύθησαν εἰς παχείας, ποτιστικὰς καὶ θαλωδεις γαίας, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐξ ἰδίας πείρας τὴν στοργὴν τῶν ἀνθρώπων τούτων πρὸς τὰ κλήματα, τὰ ὅποια δι' ἀδρότάτων δαπανῶν ἀνέστησαν, καὶ διὰ τοῦτο θέλομεν προτείνει σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐλαττώνει εἰς τὰ ὄμματα τῶν σταφιδοκτημόνων τὴν σκληρότητα τῆς γενικῆς καταστροφῆς. Τὸ παρ' ἡμῶν δὲ προτεινόμενον σύστημα εἶναι τὸ τῆς ἀραιώσεως τῶν κλημάτων, καὶ αὕτη δὲ νὰ γείνη μικροτέρα μὲν εἰς τοὺς σταφιδώνας τῶν ξηρῶν, λοφωδῶν καὶ λεπτῶν γαιῶν, μεγαλύτερα δὲ εἰς τὸς τῶν παχέων, ποτιστικῶν καὶ θαλωδῶν μερῶν. Διὰ τῆς ἀραιώσεως προτιθέμεθα νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κλημάτων τούτων τὴν χρῆσιν τοῦ ἀρότρου, διὰ τοῦ ὁποῖου θέλει γίνεσθαι τὸ σκάψιμον καὶ τὸ σκάλισμα ταχέως, ἐγκαίρως καὶ εὐθυσί. Αἱ ἐργασίαι δὲ αὗται, οὗσαι αἰ σπουδαιότεραι, θέλουν στοιχίζει τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον τῶν διὰ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν γενομένων. Τῆς ἀραιώσεως δὲ ἐνεργηθεῖσαι θέλομεν ἔχει καὶ ἄλλας οικονομίας εἰς τὰς δαπάνας. Τὸ ζῶον ὅπερ θὰ σὴρῃ τὸ ἀρότρον, μέσον τῶν σειρῶν τῶν κλημάτων, δύναται νὰ σὴρῃ ὡσαύτως ἀμαξίδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ μετακομίζονται εἰς τὸ ἔνδον τοῦ κτήματος αἱ φουρκάδες, τὰ λιπάσματα ἕκ δὲ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κτήματος θέλουν μετακομίζεσθαι τὰ λιθάρια, αἱ παλαιαὶ φουρκάδες, τὰ τοῦ κλαδοκαθάρου κλήματα, καὶ θέλει βοηθεῖσθαι ἢ εἰς τὰ ἀλώνια μετακομίας τῶν τρυγομένων σταφυλῶν, τοῦθ' ὅπερ κατὰ ἐλάχιστον ὄρον θέλει διπλασιάσει τὴν ἐργασίαν τῶν τρυγητῶν, οἵτινες σήμερον χάνουσι πολὺν χρόνον μετακομίζοντας τὸν καρπὸν εἰς τὰ ἀλώνια εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀρότρου καλλιέργεια εἶναι ἀρίστη, ὅταν μάλιστα παρακολουθῇ ἐργάτης διορθῶν διὰ τῆς ἀξίνης τὸ περίξ τοῦ κορμοῦ τοῦ κλήματος, ὅπου δὲν διαβαίνει τὸ ἀρότρον ἀπὸ φόβου μὴ θλάσῃ τὰς ρίζας τοῦ φυτοῦ. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἀγοράσῃ ζῶον δύναται νὰ μισθῶναι τοιοῦτο κατὰ τὰς ἀνάγκας του.

Ἀπρηθμύσαμεν ἤδη τὰ πλεονεκτήματα τῆς διὰ τοῦ ἀρότρου καλλιέργειας τῶν σταφιδοκτημάτων καὶ αὐτῶν τῶν ἀμπέλων, ἀλλὰ θέλει ἴσως ἀντιταχθῆ ὅτι οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κτηματῖαι οὔτε ἀρότρα τοιαῦτα ἔχουσιν οὔτε ἠξεύρουσι νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰ, οὔτε τὰ κλήματα τῶν σταφιδῶν εἶναι εἰς εὐθείας γραμμὰς. Ἀπαντῶμεν ὅτι τοιαῦτα ἀρότρα κατασκευάζει τὸ ἐν Πειραιεὶ σιδηροουργεῖον τοῦ κ. Γ. Βασιλειάδου, ἡ δὲ εἰς τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας ἀποστολὴ αὐτῶν οὔτε δύσκολος οὔτε πολυδάπανος εἶναι ἀφ' οὗ ἀρχισθῆ ἢ συνθήσεια τῆς χρήσεως τῶν ἀρότρων τούτων, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι τὸ εἰρημένον σιδηροουργεῖον θέλει ἔχει ἀποθήκην εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀρότρου τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἐπίσης δύσκολον. Ὁ αὐτὸς γεωργός, ὁ ὁδηγῶν σήμερον ἐξευγμένους βόας ὑπὸ τὸ κοινὸν ἀρότρον, εὐκόλως θέλει κατορθῶσαι νὰ ὀργῶνῃ διὰ τελειοποιημένου ἀρότρου, καὶ μάλιστα δι' ἵππων ἢ ἡμιόνων ἢ καὶ ὄνων. Εὐχεριστῶς δὲ παρετηρήσαμεν ὅτι εἰς τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν ἤρχισε νὰ γενικεύεται ἡ χρῆσις τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων εἰς τὰ ὄργωματα, καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ ἔχοντες ἵππους καὶ ἡμιόνους ἀγωγιάται θὰ ἀναλαμβάνωσιν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ τὴν δι' ἀρότρου καλλιέργειαν σταφιδῶν καὶ ἀμπέλων. Ὡς πρὸς τὴν διορθῶσιν τῶν τυχόν βλαβηθέντων μερῶν τοῦ ἀρότρου θέλει γείνη ὅτι καὶ διὰ τὰ ἄλλα ἀρότρα εὐρωπαϊκοῦ τρόπου, τὰ ὅποια τὸ σιδηροουργεῖον τοῦ κ. Βασιλειάδου πέμπει παντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑπικρατείας ἤτοι, τὰ μὲν παθόντα σπουδαιότεραν βλάβην ἐπικρατῶνται εἰς τὸ κατάστημα καὶ διορθοῦνται, τὰ δὲ μικρὰν δύναται νὰ διορθῶσιν καὶ οἱ κατὰ τόπους σιδηροουργοὶ τῶν δὲ μικρῶν ἐργασιῶν τῶν εἰς βλάβην ὑποκειμένων δύναται νὰ ἀγοράξωσιν πλείοτερα ὅμοια πρὸς ἀντικατάστασιν ἐν ἀνάγκῃ. Εἶναι δὲ πολὺ πιθανόν ὅτι οἱ κατὰ τόπους σιδηροουργοὶ θέλουν ἀπομιμηθῆ ταχέως τὴν κατασκευὴν τῶν ἀρότρων τούτων, ὡς ἐπραξαν ἤδη διὰ μηχανὰς σπουδαιότερας, ὡς τὸς τοῦ καθαρίσματος τοῦ σταφιδοκαρποῦ, τῶν σιτηρῶν, καὶ τῶν ὑδραντλιῶν.

Μένει ἤδη ἡ μεγάλη ἐνστάσις ὅτι πολλοὶ σταφιδάμπελοι δὲν ἔχουσι τὰ κλήματα εἰς γραμμὰς εὐθείας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ δι' ἀρότρου καλλιέργεια. Ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ δυσκολία αὕτη δὲν εἶναι ἀνυπερέβλητος. Ἀφίνομεν κατὰ μέρος ὅτι ὅλαι αἱ νέαι σταφιδάμπελοι, αἵτινες ἀπαρτίζουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου τῶν σταφιδοκτημάτων, εἶναι φυτευμένοι κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον εἰς εὐθείας γραμμὰς, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀραιώσις ἄλλο δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ νὰ ἐκρίζωθῶσι τὰ κλήματα μίας ἐκ τῶν κατὰ διαδοχὴν ὑπαρχουσῶν τριῶν σειρῶν κλημάτων καὶ νὰ μένωσι δύο. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχωσι κλήματα σταφιδῶν φυτευμένα οὐχὶ κατὰ σειρὰν εἰς ἀπτεχαιωμένους τινὰς σταφιδώνας, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν γραμμὴν διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου: Τεντόνομεν σχοινίον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σειρᾶς τινος κλημάτων, καὶ ὅσα μὲν κλήματα εὐρίσκονται εἰς τὴν γραμμὴν διατηροῦνται, ὅσα δὲ ἐξέρχονται τῆς γραμμῆς διὰ καταβολᾶν φέρονται εἰς τὴν γραμμὴν. Οὕτως ἡ ἐργασία αὕτη δὲν εἶναι δύσκολος, οὔτε ἡ δαπάνη μεγάλῃ προκειμένου μόνον περὶ τινων κλημάτων.

Ἡ ἀπόκτησις δὲ ἐνός ζώου (ἵππου, ἡμιόνου, ἢ καὶ ὄνου) εἶναι ὠφελιμωτάτη εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην. Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ὠφελείας διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματος θέλει ἔχει ὁ σταφιδοκτήμων τὴν εὐκολίαν τῆς μετακομίας τῶν καρπῶν, τῶν ἀπορριπτομένων κλημάτων τοῦ κλαδοκαθάρου, τῶν ἀχρήστων φουρκάδων εἰς τὴν πόλιν, τὴν τῆς μεταβάσεως τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὸ κτήμα διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ συγκομιδὴν, καὶ μάλιστα ὅταν ᾖναι δυνατόν νὰ ἔχη ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐν κάρῳ καὶ αὕτη δὲ ἡ κόπος τοῦ ζώου συναζομένη θέλει εἶσθαι οὐχὶ μικρὰς ἀξίας.

Αἱ μνημονευθεῖσαι ἤδη, ἐκ τῆς ἀραιώσεως καὶ δι' ἀρότρου καλλιέργειας, μεγάλαι ὠφέλειαι ἀφορῶσι κυρίως τὰς σταφιδοκτημοσύνας ὅσαι ἐφυτεύθησαν εἰς γαίας λεπτάς, ξηράς καὶ παχῆς. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν εἰς παχείας, ποτιστικὰς καὶ θαλωδεις γαίας φυτευθεῖσων σταφιδοκτημάτων, τὸ σύστημα τῆς ἀραιώσεως προτεινόμενον νὰ ἐφαρμοσθῆ ὡς ἐξῆς: Αἱ σειραὶ τῶν κλημάτων νὰ προβαίνωσιν ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν καὶ νὰ ἀπέχωσιν ἀπ' ἀλλήλων τοῦλάχιστον τρία μέτρα, ἐφαρμοζομένου προσφόρου συστήματος κλαδεύσεως ἐπιτρέποντος ὥστε ὄλον τὸ ἐντὸς τῶν σειρῶν τῶν κλημάτων διάστημα νὰ καλλιερῆθῃ διὰ δημοτικακοῦς καρποῦς, καὶ πρὸ πάντων διὰ κηπουρικὰ προϊόντα καὶ κτηνοτροφικὰ φυτὰ αἱ παχείαι, ποτιστικαὶ καὶ θαλωδεις γαίαι τῶν σταφιδοκτημάτων κείνται εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους, ἐν μέρει τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ Αἰγίου, εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Πατρῶν, εἰς τὴν Ἠλείαν, τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. Αἱ χῶραι αὗται, εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἦσαν πρότερον σιτοφόροι καὶ κτηνοτρόφοι, εἶναι δὲ ὡς ἐκ τοῦ κλήματός των ζεσταὶ καὶ τὰ προϊόντα των ὠριμάζουσι πολὺ προῖμώτερα τῶν ἄλλων, ἡ δὲ κτηνοτροφία θεωρεῖ αὐτὰς ὡς ξεχειμαδιά.

Ἄν οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ἐπιδοθῶσιν εἰς παραγωγὴν κηπουρικῶν προϊόντων θέλουσι φορολογεῖσθαι ὅλας τὰς πρὸς ἄρκτον τῆς Ἑλλάδος χῶρας. Οἱ κάμμοι, τὰ πίσσα, αἱ ἀγκινάραι κλπ., στελλόμενα σήμερον μὲν διὰ τῶν ἀτμοκινήτων, προσεχῶς δὲ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἡγεμονίας καὶ Ρωσσίαν, ἢ εἰς τὴν Τερζέστην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Γερμανικὰς χῶρας, θέλουσι φέρεαι δεκάκις τόσα κλήματα ἀπὸ ὅσα φέρεαι σήμερον ὁ καρπὸς τῶν σταφιδοκτημάτων. Θέλει ἀναπτυχθῆ γεωργικὴ βιομηχανία ἐκ τῶν πλουσιωτάτων καὶ εὐτυχεστάτων. Ὁ ἀμφιβάλλων ἂς ἐρωτήσῃ ἵνα πληροφορηθῆ πόσα κερδίζουσιν οἱ κηπουροὶ τοῦ ξηροῦ βράχου τῆς Σύρου καὶ οἱ τοῦτους ἀρχισάντες νὰ μιμῶνται κάτοικοι τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Λακωνίας, στέλλοντες κατ' ἔτος ἑκατομμύρια ὀκτῶν καμμῶν, κλπ. εἰς Κων/πολιν. Ἡ καλλιέργεια ἄλλως τε τῶν χορταρικῶν συμβιβάζεται ἀρίστα καὶ μὲ τὴν τῶν σταφιδοκτημάτων, διότι ὡς ἐκ τοῦ ζεστοῦ καὶ γλυκέως κλήματος, γενομένη τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα, δὲν φέρεαι ἐμπόδια εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σταφιδοκτημάτων ἀπ' ἐναντίας τὰ κλήματα, ἐπειδὴ θέλουν μετέχει τῶν λιπαρμάτων, τὰ ὅποια τὰ κηπουρικὰ φυτὰ ἀπαιτοῦσι, θέλουσι παράγει πολλὰς καὶ ὑγιεῖς σταφυλάς καὶ δὲν θέλει εἶπει τις ἴσως ὑπερβολὴν, ἂν διίσχυρισθῆ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου ἀγαπῶσι καὶ τρέφονται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιον, ἡ ἀραιώσις αὐτῶν θέλει ἐπιφέρει τὴν αὐξίνην τῆς παραγωγῆς των, ὥστε νὰ ἀναπληρωθῆ ἴσως καὶ ὁ ἐκλείψων καρπὸς ὡς ἐκ τῆς διὰ τὴν ἀραιώσιν αὐτῆν ἐπελθούσης καταστροφῆς μέρους τῶν κλημάτων. Διὰ νὰ πεισθῆ περὶ τούτου δὲν ἔχει ἀνάγκην εἰμὴ νὰ παρατηρήσῃ τὰς πλησίον τῶν οἰκίων κρεβάτινας, αἵτινες σχεδὸν ἄνευ καλλιέργειας καὶ λιπαρμάτων, καὶ μόνον διότι ἔχουν πολὺν ἀέρα καὶ ἥλιον, παράγουσι καρποὺς ἀφθονωτάτους. Ἡ διὰ τῆς ἀραιώσεως τῶν σταφιδοκτημάτων παραγωγή ἀφθόνων δημοτικῶν καὶ κηπουρικῶν προϊόντων καὶ κτηνοτροφικῶν φυτῶν θέλει ἐνισχύσει καὶ τὴν ἡμερον κτηνοτροφίαν, διότι ὅχι μόνον ἐκ τοῦ περισεύματος τῶν λαχανικῶν θέλει ὑπάρχει τροφὴ πρόχειρος διὰ τὰ ζῶα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια ἀπαιτεῖ λιπάσματα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἵππων θέλουν εἶσθαι ὑποχρεωμένοι οἱ ἰδιοκτῆται νὰ τρέφωσι ζῶα, θέλουσι παραδεχθῆ τοιοῦτο σύστημα ἀμειψισπορῶν, τὸ ὁποῖον νὰ συντελῆ εἰς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἴδου δὲ τίνι τρόπῳ θέλει καλλιερῆθῃ τὸ ἀραιωθησόμενον μεταξύ τῶν σταφιδοκτημάτων μέρος. Ὁ τρυγητὸς τῶν σταφιδῶν τελειώνει περὶ τὰς 15—20 Αὐγούστου, ἀμέσως θέλουσι σπεῖρει καμμούς, ἢ πίσσα, τὰ ὅποια θέλουν καρποφορήσει τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, ἢ Φεβρουάριον, μετὰ τὴν συγκομιδὴν αὐτῶν θέλουν σπεῖρει κριθὴν ἢ σίτον δίμηνον, τὰ ὅποια ἢ κόπτονται νωπὰ διὰ σανὸν, ἢ θερίζονται περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου, ὥστε ὁ ἀγρὸς ὀργονόμενος μετὰ τὸ θέρισμα μένει ἐλεύθερος τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὐγούστον. Οὕτω δὲ ἀφ' ἐνός μὲν συντελεῖ εἰς τὴν ταχέαν ὠριμάσιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν θέλει ἐπιφέρει προσκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρύγου. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος σπεῖρουσι καρποὺς ἄλλους, συναλλάσσοντες ἐκάστοτε τὰ εἶδη αὐτῶν. Ἐκαστος δὲ ἰδιοκτήτης θέλει ἐκλέξει τὸ προσφορώτερον εἰς τὰς γαίας καὶ εἰς τὰ συμπεφέροντά του σύστημα ἀμειψισπορῶν.

Ἡ εἰς τοὺς δημοτικακοῦς καρποὺς, τὴν κηπουρικὴν καὶ τὴν συστηματικὴν κτηνοτροφίαν καθιέρωσις τῶν μνημονευθεῖσων εὐφρόνων τῆς Ἑλλάδος χωρῶν, ἐν ᾧ ὀλίγον βέλῃ ἐλαττώσει τὴν παραγωγὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ, θέλει πρῶτον μὲν ἀναπληρῶσαι τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα τῆς τροφῆς τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ὁποῖαν στέλλονται ἐτησίως ἐκτὸς τοῦ κράτους 10—15 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐμπορικῶν πινάκων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Δεύτερον δὲ θέλει συντελεῖσει εἰς μεγαλητέραν ἡθικοποίησιν τινῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν σταφιδοκτημόνων, διότι ἐπειδὴ θὰ ἔχωσιν ἀνάγκας ἐργασίας καὶ ἐνασχολήσεις ὅσας ἀπαιτεῖ ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, θὰ παραιτήσωσι τὰς συνήθεις σήμερον διατριβὰς, βλαπτούσας τὰ ἦθη καὶ τὰ βάλαντια αὐτῶν. Καὶ τρίτον θέλει γεννηθῆ ἡ ἀγάπη τῶν κατοίκων πρὸς τὴν ἡμερον κτηνοτροφίαν ἥτις ἐν ᾧ θέλει φέρεαι πλοῦτον ἀνυπολόγιστον εἰς τὸν τόπον, συγχρόνως θέλει κατὰ μικρὸν ἀπαλλάξει αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς μάστιγας τῆς διὰ τῶν βλαχοποιμένων ληστείας.

Ἡ διατήρησις ζῶων πολλῶν ἢ ὀλίγων καταντὰ ἀναπόφευκτος διότι τὰ κλήματα καὶ τὰ ὀπωροφόρα δὲν

δρα θά παύσων ἀποφέροντα καρποὺς μετὰ τινα ἔτη ἀνευ πλουσιῶν λιπασμάτων. Πόθεν δὲ θά προμηθεύωνται ταῦτα οἱ κτηματῖαι ὅταν δὲν ὑπάρχωσι ζῶα; Ἡ περίστασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ διαφύγη τὴν δευδερκίαν τῶν ἐνδιαφερομένων, διότι ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν λιπασμάτων στερίωσις θέλει ἐπέλθει ἀφεύκτως. Ἦρχισε μάλιστα νὰ ἴται ἀπὸ τοῦδε σποραδικῆ εἰς τινὰς σταφιδοφόρους τόπους.

Ὅταν οἱ κάτοικοι τῶν σταφιδοφόρων μερῶν ἐννοήσωσι καλῶς τὰ πλεονεκτήματα τοῦ προτεινομένου συστήματος καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ, θέλει τελεσθῆ ἐν Ἑλλάδι ἡθικὴ ἐπανάστασις, ἥτις θέλει μεταβάλλει ὅλως τὴν ὄψιν αὐτῆς.

Τῶντι· ἂν ὑπολογίσωμεν τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῶν σταφίδων καὶ τῶν ἀμπέλων εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον, θέλει προκύψει ἀμέσως ὠφέλεια ἀπὸ τὰς δαπάνας τῆς καλλιέργειας (πρὸς δρ. 10 τὸ στρέμμα κατ' ἐλάχιστον ὄρον) δέκα τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἂν εἰς ταῦτα προσθῶμεν τὴν ἐξ ἑτέρων δεκαπέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν παραγωγὴν ἐκ τῆς εἰς τοὺς σταφιδῶνας καὶ ἀμπελῶνας εἰσαγωγῆς τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, θέλομεν εἶχει τὸ μέγα ποσὸν τῶν εἰκοσιπέντε ἑκατομμυρίων αὐξήσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Ἡ εὐπορία θέλει εὐκολύνει καὶ τὴν ἐξέυρεσιν μέσων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐκ τῆς βροχῆς ζημιῶν τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Φρονοῦμεν μάλιστα ὅτι οἱ νοήμονες ἡμῶν συμπατριῶται, ὅταν ἐννοήσωσι τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου δὲν θέλουσι περιορισθῆ εἰς μόνην τὴν ἀραιώσιν τῶν σταφιδοκλήματων καὶ ἀμπελοκλήματων, ἀλλὰ θέλουσι τὰ ἐξορίσει ὅλως ἀπὸ τὰς εὐφόρους πεδινὰς γαίας, καὶ ἐπιδοθῆ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν συστηματικὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὡς ἔλθῃ δὲ ἡμέρα καθ' ἣν τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, αἱ ἀμπελοὶ καὶ αἱ σταφιδάμπελοὶ θέλουσι καταλάθει τοὺς λόφους, τὰς κλιτύς τῶν βουνῶν, τὰς πετρώδεις καὶ πτωχὰς γαίας, τὰς δὲ εἰσβάλας πεδιάδας οἱ δημοτικῶν καρποὶ καὶ ἡ ἡμερὸς κτηνοτροφία. Ἐν ἣ ἂν ἡμέρα πραγματοποιηθῆ ἡ προσδοκία αὕτη, ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει εἶσθαι ὁ εὐτυχέστερος τῆς Εὐρώπης.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη θέλει ἐπέλθει μίαν ἡμέραν κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' εὐχῆς ἔργον νὰ ἐννοηθῆ καὶ πραγματοποιηθῆ τὸ ταχύτερον, ἐπειδὴ ἡ χώρα τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατὰ 7|10 σχεδὸν λοφώδης καὶ ὄρεινῆ· τὰ ἀναλόγως μικρὰς ἐκτάσεως πεδινὰ αὐτῆς μέρη δὲν θά μείνωσι θεθαίως καταδικασμένα νὰ παράγωσι σταφίδα καὶ οἴνους μηδεμίαν ἀξίας, ἐν ᾧ εἰς αὐτὰ εὐδαιμονοῦσιν ὑπερβαλόντως ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα πωλοῦνται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, ἀφ' οὗ εἰς τοὺς λόφους καὶ τὰ χαμηλὰ ὄρη μας δύνανται ἐπωφελῶς νὰ φυτευθῶσιν ἀμπελοὶ, σταφιδάμπελοὶ, ὀπωροφόρα δένδρα, καὶ οὕτως ἔχι μόνον νὰ αὐξηθῆ ἡ καλλιερ- γουμένη ἐπιφάνεια τῆς χώρας, ἀλλὰ θέλει ἐπέλθει καὶ μεγάλη βελτίωσις εἰς τὸ κλίμα αὐτῆς, ἀλλοιωθὲν ὡς ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν δασῶν ὑπὸ τῆς νῦν ληστροτρόφου κτηνοτροφίας μας. Ἄλλως, ἂν θέλωμεν τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας διὰ τῶν ἐντελῶν μηχανῶν, πρέπει πάντες νὰ ἐκχωρήσωμεν εἰς αὐτὴν τὰς πεδινὰς γαίας, ἐν αἷς δύνανται νὰ ἐργασθῶσι μηχαναί.

Ἐίπομεν ἀρχόμενοι ὅτι ἔχομεν μεγάλας ἐλπίδας ἀπὸ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, οἵτινες εἶναι μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἐρχόμεθα ἤδη νὰ δεῖξωμεν κατὰ τί δύνανται νὰ συντελέσωσιν οὗτοι εἰς τὴν ὕλικὴν παραγωγὴν τοῦ ἔθνους. Διὰ νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς σταφιδοκλήμονας εἰς σωτηριώδεις νεωτερισμοὺς πρέπει νὰς παρέξωσι καὶ αὐτοὶ πλεονεκτήματα τινὰ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ταῦτα καθ' ἡμᾶς δύνανται νὰ ἴται τὰ ἑξῆς:

1) Ἐν διαστήματι εἰκοσαετίας οὐδένα νὰ πληρῶνῃ φόρον εἰς τὸ δημόσιον ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, αἵτινες ἤθελον ἐγκατασταθῆ ἐντὸς σταφιδῶνων εἴτε ἀραιουμένων, ἢ ἄλλως μεταβαλλομένων εἰς γεωργικοὺς καρποὺς.

2) Νὰ χαρίσῃ ἡ Κυβέρνησις 10—20 ἄροτρα ἀμπελοφυγίας εἰς νοήμονας νεωτεριστὰς σταφιδοκλήμονας τῶν κεντρικῶν μερῶν τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν.

3) Νὰ μισθώσῃ πρακτικῶν, γνωρίζοντα τὴν διὰ τοῦ ἀρότρου καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων, καὶ νὰ πέμψῃ αὐτὸν εἰς τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας πρὸς διδασκαλίαν τῆς χρήσεως ἀρότρου καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐγγυρῶν σιδηρουργῶν.

4) δὲ καὶ σπουδαιότερον, Νὰ φροντίσωσιν οἱ πολιτικοὶ ἀνδρες περὶ συστάσεως εἴτε ἐδικοῦ Ἰπουργείου τῆς γεωργίας, εἴτε ἄλλης τινος ἀρχῆς, ἥτις νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν ὕλικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, τὰ ὁποῖα σήμερον εὐρίσκονται ὅλως παρημελημένα, διότι ἡ περὶ τούτων φροντίς εἶναι ἀναθεθεμένη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἥμισυ πρόσφορον διὰ τῆς αὐτῆς ἐργασίας. Περὶ συστάσεως Ἰπουργείου τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, καὶ τῆς βιομηχανίας, εἶχε δοθῆ ῥητὴ ὑπόσχεσις τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, ἐπιθυμοῦντα τὴν σύστασιν αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις ἐλησμονήθη παντελῶς, καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διὰ τὸ ὁποῖον τσαυτὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν, οὐδὲ νὰ μνημονεῦθῃ κἀν ἐκρίθη ἄξιον εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον

Καὶ ταῦτα μὲν ἐλπίζομεν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, ἀπαιτοῦμεν ὁμῶς πλείοτερα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς σταφιδοκλήμονας, οἵτινες κάλλιον παντὸς ἄλλου γνώσκουσι τὰ παθήματα τῶν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν. Αὐτοὶ ἄς ἐπιληφθῶσι τῶν πρὸς θεραπείαν μέσων ἄς ἐφαρμώσωσι πρὸς δοκιμὴν τοῦλάχιστον εἰς μικρὰς ἐκτάσεις τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς ἀραιώσεως καὶ τῆς διὰ τοῦ ἀρότρου καλλιέργειας τῶν σταφίδων καὶ τῶν ἀμπέλων. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλουσιν εὐρεθῆ μετανοημένοι· τούναντιον ταχέως θέλουσιν ἐπεκτείνει τὸ σωτήριον μέτρον τῆς ἀραιώσεως τῶν κλημάτων ἐφ' ὅλας τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἄς μὴν ἐλπίζωσι λοιπὸν τὴν σωτηρίαν ἀπὸ ἀνθρώπων ἀλλ' ἀπὸ τῶν Θεῶν, ἐργαζόμενοι ὁμῶς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πρὸς τοῦτο. Ἄς πράξωσι, ὁπλ. ὡς ἔλεγον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἀσὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνεῖσθαι.

Ταῦτα μὲν ἐγράψαμεν ἡμεῖς, εἰς δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀπόκειται νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἂν τὸ προτεινόμενον παρ' ἡμῶν σύστημα καλλιέργειας τῶν σταφιδάμπέλων εἶναι ἐκεῖνο τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπιποίησιν ἐπιδοκίει αὕτη διὰ τῆς συστάσεως τῶν κηρυχθέντων βραβείων καὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν.

Ἐκ Πατρῶν

ΣΗΜ. Ἡ διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ, σύμφωνα πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ συναγωνισμοῦ, δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε ἕνεκα διαφόρων προσκομμάτων, νὰ συντάξῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ὑπομνήματος κρίσιν τῆς.

ΛΟΓΟΣ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΥΡΙΟΥ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

Τὴν 14 Μαρτίου 1871, ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως

ΤΗΣ Β. ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΤΟΥ

1870.

Κύριοι!

Περαιώσασα εὐτυχῶς τὰς πολυμόχθους ἐργασίας τῆς ἡ Ἐπιτροπῆ τῶν Ὀλυμπίων κηρύττει σήμερον τὴν λήξιν τῆς Ἐκθέσεως τῆς Β. περιόδου τῶν Ὀλυμπίων, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ διάρκεια τῆς πανηγύρεως ἐστάθη, ὅσον τὸ δυνατόν, σύντομος. Μέγιστα ὑπῆρξαν αἱ δυσκολαί· καὶ ὁμοῦ ἅπασαι κατενικήθησαν, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν ὅσοι κληθέντες παρ' αὐτῆς δὲν ἠρνήθησαν τὴν πολύτιμον συνδρομὴν των.

Ὅ,τι, Κύριοι, πρέπει νὰ ἐπαναπαύσῃ τὴν συνείδησιν ἀπάντων τῶν ἀφιλοκερδῶς ἐργασθέντων ὑπὲρ τῆς εὐδόσεως τοῦ ἔργου καὶ πρὸ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ὡς ἐκθέται συνετέλεσαν εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὸν ὠραϊσμὸν τῆς Ἐκθέσεως, εἶναι ὅτι ἐπέτυχε πληρέστατα ἡ ἔκθεσις ἐν τῇ κρίσει τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπόδειξις τρανῆ τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ μέγιστη συβρῶν τοῦ κοινοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἐκθέσεως, καὶ ἡ πολυτρόπως ἐκδηλωθεῖσα παρ' αὐτοῦ εὐγνώμων ἐτυμηγορία· τούτου δ' ἕνεκα καὶ ἡ διάρκεια τῆς πανηγύρεως παρετάθη πέραν τοῦ Νοεμβρίου ἐπὶ εἴκοσιν εἰσέτι ἡμέρας.

Μαρτυρεῖ δὲ τὴν συβρῶν τοῦ λαοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν πωληθέντων εἰσιτηρίων ἀνερχομένων εἰς 17,648 1|2, ἐκτὸς ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ, οἵτινες ὑπὸ διαφόρους τίτλους εἰσῆρχοντο καὶ ἐξῆρχοντο δωρεάν.

Καὶ διατὶ νὰ μὴ καταστήσωμεν πάνδημον, ὅτι ἡ ὑψίστη καὶ ἀναμφισβήτητος κύρωσις τῆς ἐπιτυχίας ἀνήκει εἰς τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Βασιλέα Γεώργιον, διαδηλώσαντα ἐπανειλημμένως τὴν πλήρη αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ὑπὲρ τῆς Ἐκθέσεως, καὶ μὴ παύσαντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς νὰ ἐπισκέπτεται λίαν συνεχῶς μετὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσεως ἅπαντα τὰ ἐν τῷ καταστήματι ἐκθέματα μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος καὶ ὄντως Βασιλικῆς ἐρεῦνης, καὶ οὐκ ἀπαξιώσαντα ν' ἀγοράσῃ αὐτὸς τε καὶ ἡ Βασίλισσα ἐνδύματα, τάπητας καὶ ἄλλα, ὡς καὶ προϊόντα ἄξια λόγου τῆς γλυπτικῆς πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν ἐκθετῶν· Καὶ τίς δύναται πλέον ν' ἀμφισβᾷ, ὅτι μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ἡ τέχνη καὶ ἡ βιομηχανία τῆς Ἑλλάδος ἀπέκτησαν ἰσχυρὸν προστάτην τὸν Βασιλέα Γεώργιον· πρὸν δὲν ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς ἡ Ἐπιτροπῆ τῶν Ὀλυμπίων.

Ἐάν ἤδη θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν οὐ μόνον περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀξίας τῆς Ἐκθέσεως, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκθετῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐκθεμάτων, εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν, ἐκθετῶν ὅμως πραγματικῶν, καὶ τῶν πλείστων σπουδαίων, ἀνέβη εἰς 1,200, τῶν δὲ ἐκθεμάτων εἰς 5,913.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων, βεβαιουμένων οὐχὶ θεωρητικῶς ἀλλ' ἀριθμητικῶς καὶ θετικῶς, δικαιούμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀληθὴς μεγάλη καὶ γόνιμος ἰδέα τῶν περιοδικῶν τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας Ἐκθέσεων ὠρίμασεν ἰσχυρῶς καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν εἰσέτι τὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν δὲν ἔγιναν καταφανῆ τοῖς πᾶσιν, οὐχ ἦσαν ἐκ τῆς τάσεως, ἥτις ἀπὸ τῆς Α' Ἐκθέσεως τοῦ 1859 ἀνεπτύχθη καὶ ἐξακολουθεῖ ἀναπτυσσομένη εἰς πᾶν εἶδος βιομηχανίας καὶ τέχνης, καὶ ἰδίως εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῶν μηχανῶν, προκύπτει ἡ βεβαίωσις ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔμεινεν ἀλλοτρία τοῦ εὐεργετικοῦ κλονισμοῦ, ὅστις κατέλαβε τὸν βιομηχανικὸν κόσμον ἐν Εὐρώπῃ, ἀφ' οὗτο μάλιστα αἱ παγκόσμιοι Ἐκθέσεις, δύο ἐν Λονδίῳ καὶ δύο ἐν Γαλλίᾳ, εἰς ἃς ἔλαβε μέρος καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἐκάλεσαν τοὺς λαοὺς τῆς ὑψηλοῦ εἰς τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν τῆς προόδου.

Ὅστις ἐπεσεκίθη οὐχὶ ἐπιπολαίως, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς, οὐχὶ ἀπαξ ἀλλ' ἐπανειλημμένως τὴν Ἐκθεσιν καὶ τὰ ἐκθέματα τοῦ 1870 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σπουδασῇ ὅποια τις εἶναι ἡ βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1870, ἐκεῖνος ἀναμφιβόλως ἐπίσθη ὅτι αἱ πρόδοι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Α' Ὀλυμπιάδος εἶναι οὐ μόνον κατὰ πολὺ ὑπέρτεροι, ἀλλὰ καὶ ἀξίαι θαυμασμοῦ.

Καὶ τίς ἀμφισβᾶλλει πλέον, ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν αὐτῶν, ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, εἰς τὸ πείσμα ὅλων τῶν προσκομμάτων, τελεῖται μυστηριωδῶς πως καὶ ἀνευ διακοπῆς καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἔθνικης δραστηριότητος τεραστία ἀνάπτυξις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ ὅτι τὸ μόνον καθήκον, τὸ ὅποιον μᾶς ἐπιβάλλεται, εἶναι νὰ ὑποδοθῶμεν τὴν φυσικὴν, ἵνα οὕτως εἶπω, πρόδοον;

Δέκα ὅλοι Συναγωγαί, διηρημένοι εἰς ὀγδοήκοντα κλάσεις, κατὰ τὴν μέθοδον τῆς τελευταίας Γαλλικῆς Ἐκθέσεως, περιέκλειον ἅπαντα τὰ ἐκθέματα τὰ εἰς τὴν Ἐκθεσιν εἰσελθόντα. Εἰς ἐκάστην δὲ τῶν Συναγωγῶν καὶ τῶν κλάσεων αὐτῶν ὁ παρατηρητὴς ἠδύνατο ν' ἀνεύρη μίαν νέαν βιομηχανικὴν κατὰκτησιν, ἢ μίαν νέαν τέχνην ἢ βελτίωσιν τέχνης.

Ἀλλὰ ποῦ κεῖται ἡ ὑπεροχὴ μεταξὺ πάντων; Πανταχοῦ!! ἅπαντῶ.

Ἡ κοινωνία ἔχει μυρίας καὶ πολυεῖδεις ἀνάγκας, καὶ ἐπιδιώκει τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἐπίσης. Ζητεῖ παντοῦ τὸ καλῆτερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον, καὶ τιμᾷ τὴν σχετικὴν ἀξίαν ἐκάστου ἀναλόγως. Ἡ Ἐκθεσὶς τοῦ 1870 ἔδειξεν ὅτι ἡ πρόδοος δὲν περιορίσθη εἰς ἐν ἢ δύο ἀντικείμενα· καὶ διὰ τοῦτο ἄφησε βαθείας καὶ εὐρέστους ἐντυπώσεις· καὶ ἡμεδαποὶ καὶ ξένοι, ἐξερχόμενοι τοῦ καταστήματος τῆς Ἐκθέσεως, ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των· δὲν εἶναι δυνατὸν ὅλοι νὰ ἠπατήθησαν. Οὐδεμία φωνὴ, ἀλλως τε, ἐναντία ἠκούσθη. Ἐκφράζων ἦδη καὶ ἐγὼ τὸν θαυμασμόν μου, δὲν κάμνω ἢ νὰ διερμηνεύσω τὸ κοινὸν αἰσθημα· ἀλλ' αὐτὸ τὸ κοινὸν αἰσθημα δὲν ἐσηματίσθη δωρεάν· ὄχι! Μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων διεκρίνοντο πολλὰ καὶ διάφορα.

Ἐν πρώτοις παρετηρήθη, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ καὶ πολλαπλασίαισι τῶν μηχανῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι μηχανῶν, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ βελτίωσις τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων τεχνῶν, κῆρξεν σπουδαίως τὴν παραγωγὴν τῶν τεχνικῶν προϊόντων, καὶ ἐξέτεινε τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν κατανάλωσιν αὐτῶν. Ἡ κατεργασία τῆς μετάξις ἀνωμολογήθη ἐφάμιλλος τῆς ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζομένης. Ἡ βαμβακλωστικὴ οὐ μόνον ἐπέδωκεν, ἀλλ' εὗρε καὶ ἐν αὐτῇ τῷ τόπῳ σπουδαίαν κατανάλωσιν. Ἡ ἐπιπλοποιία παρέστη λίαν εὐπρόσωπος. Ἡ ταπητουργία ἔδωκεν ἔργα ἀξιόλογα. Ἡ μεταξοῦραντικὴ ἐβελτιώθη οὐσιωδῶς ὡς ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς μεταξοκλωστικῆς. Ἡ βυρσοδεψικὴ ἔλαβε σπουδαίας διαστάσεις. Ἡ σιδηρουργικὴ ἔδειξεν ὅτι ἀνδρίζεται. Ἡ γεωργία ἐπεμψεν ἀξιόλογα προϊόντα τῆς γῆς· διὰ νὰ καθέξῃ δὲ τὴν ἀνίκουσαν εἰς αὐτὴν ὑψηλὴν θέσιν ἔχει ἀνάγκην πρὸ πάντων ἐντελῶν γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν. Ἡ συλλογὴ τῶν μαρμάρων καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν ὡς καὶ μεταλλικῶν οὐσιῶν ἐβεβαίωσεν τὸν ἐν τοῖς ἐγκάτοις τοῦ τόπου πλοῦτον. Πρωτοπαρουσίαστα δεῖγματα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατεργαζομένης ἑλληνικῆς σύμριδος πρὸς διαφόρους χρεῖας διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν. Ἡ τελειότερα κατασκευὴ τοῦ ἐλαίου, τῶν οἴνων, τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῆς ζαχαροπλαστικῆς ἐνασχολεῖ ἱκανὰ κεφάλαια, καὶ ἀπέκτησε φιλοπόνοους προσπάθειαι. Ἡ δένδροκομία καὶ φυτουργία υἱοθετεῖ καθ' ἐλάσ-την φιλοπόνοια καὶ ἐπιτυχῶς ἱκανὰ ξένα φυτοργήματα. Τὰ ναυπηγεῖά μας εὐρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Τὰ χειρτεχνήματα τοῦ ὠραίου φύλου οὐδαμῶς ὑπελείποντο. Αἱ ὠρταὶ τέχναι, ἐν αἷς διέπρεπον ἡ γλυπτικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ· καὶ αἱ ἐλευθέραι, ἐν αἷς προσέχεν ἡ λιθοξοικὴ, ἡ τυπογραφικὴ, ἡ χυτοτυπικὴ, ἡ ἠλεκτροχαρακτικὴ καὶ ἡ φωτογραφικὴ· ἐκόσμουν τὸ ἀξιόλογον τῆς Ἐκθέσεως θέαμα.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ φυσιογνωμία τῆς ἔθνικῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1870 ἔδεικνυεν ὅτι ἡ πρόδοος τῆς βιομηχανικῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1870, συγκριτικῶς πρὸς τὴν κατάστασιν αὐτῆς κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1859, ἔλαβε μεγάλη ἐπὶ τὸ βέλτιον διαστάσεις.

Ἀλλὰ διὰ νὰ λάβητε, Κύριοι, γνῶσιν ἀκριβῆ τῆς ἀξίας ἐν γένει τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἐνὸς ἐκάστου ἰδίως τῶν ἐξαιρέτων αὐτῆς ἐκθεμάτων, ἀνάγκη νὰ διέλθητε μετ' ἐπιστάσις τὰς εἰσηγήσεις τῶν Ἑλλανοδικῶν, καὶ νὰ σπουδάσητε τοὺς λόγους τῶν βραβεύσεων. Διὰ νὰ γνωρίσητε δὲ ὡσαύτως τὰς μεγάλας δυσχερεῖας ὅσας ὄφειλε νὰ κατανικήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ προσωρινοῦ καταστήματος τῆς Ἐκθέσεως, εἰς τὴν συγκέντρωσιν, κατὰ τὰς καὶ τοποθετικῶν τῶν ἐκθεμάτων, πρέπει νὰ λάβητε γνῶσιν τῶν σπουδαιότερων ἐγγράφων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς μετὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀρχῶν, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν. Ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ θέλουν δημοσιεῖσθαι καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ πρὸς πλῆρη γνῶσιν τοῦ κοινού. Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀγνοῆτε, Κύριοι, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐντὸς δεκαετίας πρόδοος μας ἐστάθη μεγάλη, πολὺ ὅμως μεγαλήτεροι εἶναι εἰσέτι αἱ ἐλλείψεις μας. Ὅπως καθαρῶς σὰς εἶπον εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον μου, τὰ αὐτὰ ὄφειλω νὰ σὰς ἐπαναλάβω καὶ σήμερον· οὐδὲ νὰ ἐνατενίσωμεν εἰμεθα εἰσέτι εἰς κατάστασιν πρὸς τὴν πρόδοον τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας τῆς Εὐρώπης, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ διαγωνισθῶμεν πρὸς τὰ προϋόντα αὐτῆς· καὶ πρέπει ἀφεύκτως ν' ἀσχυληθῶμεν πῶς νὰ διαγωνισθῶμεν· ἄλλως ποτὲ δὲν θέλομεν δυνηθῆναι νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν ἀλληλεγγύην τῶν πεφωτισμένων λαῶν· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀνάγκη νὰ συνταχθῇ καὶ δημοσιεῖσθαι κατόπιν ἐκτὸς τοῦ μνημονουθέντος φυλλαδίου καὶ ἰδιαιτέρα πραγματεία, ἐξελίσσουσα καὶ παραβάλλουσα καθ' ὕλην τὸ παρὸν πρὸς τὸ παρελθόν· ἐν ταύτῃ πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ λόγοι τῆς ἐπιτυχίας τῆς παρούσης Ἐκθέσεως, τὰ πλεονεκτήματα ὡς καὶ αἱ ἐλλείψεις αὐτῆς σχετικῶς πρὸς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1859, καὶ πρὸς τὴν πρόδοον ἐν γένει τῆς τέχνης καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν Εὐρώπῃ· νὰ κατονομασθῶσι δὲ ῥητῶς αἱ ἀτέλειαι τῆς παρ' ἡμῖν βιομηχανίας καὶ γεωργίας, καὶ νὰ ὑποδειχθῶσι τὰ μέσα καὶ τὰ μέτρα, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν προσκομμάτων καὶ τὴν ἀπρόσκοπτον πρόδοον καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Ἡ κολοσιαία ὅμως αὕτη ἐργασία δύσκολον εἶναι νὰ καταρτισθῇ ἐντελῶς ὑφ' ἐνὸς καὶ μόνου, καὶ ταῦτα ἐντὸς βραχέος διαστήματος χρόνου, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀνατεθῇ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον εἰς δύο ἢ τρεῖς εἰδικούς ἀνδρας.

Ἐν τούτοις θέλουν ἄρα γε καρποφορήσει ἀποχωρῶντως τοσοῦτοι κόποι καὶ θυσίαι, αἵτινες προηγῶνται καὶ ἐπονται τῶν Ἐκθέσεων οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ δι' ἀποτελεσμάτων σπουδαίων; Τὸ κατ' ἐμὲ οὐδένα ἔχω δισταγμόν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀπατώμεθα τὰ ἀποτελέσματα θέλουν εἶσθαι καὶ θετικὰ καὶ ταχέα, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ μεριμνήτῃ ἐνθέρμως περὶ τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας.

Δὲν συμφωνῶ παντάπασιν πρὸς τὰ διδάγματα τῆς σχολῆς, ἥτις ὄνειροπολεῖ πρόδοον σπουδαίαν καὶ ταχέαν ἐν τῷ τόπῳ ἀνευ τῆς δευτέρας ἀρωγῆς τῆς Κυβερνήσεως. Οὐδεὶς θ' ἀρνήθῃ ὅτι εἰς ὠραϊσμὸς τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τῆς προόδου ὑπῆρξαν τὰ προϊόντα τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἐργοστασίου τοῦ Βασιλειάδου καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰ τοῦ Ἀγαθοκλέους ἐν Στυλίδι· καὶ ὅμως ἀμφοτέρω ὄφειλουν τὴν ἀναβίωσιν των εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ περίφημα βυρσοδεψεῖα τῆς Σύρου, τὰ ὅποια βάλλουσιν εἰς κυκλοφορίαν κατ' ἔτος 9—10 ἑκατομμυρίων κεφάλαια, δὲν ἤθελον ὑπάρχει σήμερον ἐν τῇ ζωῇ, ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1869 δὲν ἐσπευδε νὰ καταβιάσῃ τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων ἀπὸ 16 εἰς 6 μόνον λεπτὰ τὴν ὄκταν.

Προσθέτω μάλιστα, ὅτι διὰ ν' ἀναζωογονηθῶσι καὶ ἀνθήσῃσι τὰ ἐργοστάσια ταῦτα, πρέπει νὰ μείνωσιν ὅλως δύναντα ἐλεύθερα τέλους τὰ ἐν αὐτοῖς κατεργαζόμενα δέρματα ὡς ἀντικείμενα τῆς πρώτης ὕλης. Δι' ἄλλου τρόπου δύναται νὰ συνδράμῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ κεφαλοδέματα (καλεμκαϊριά) τῆς Σύρου, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἐνασχολεῖ πρὸ πολλοῦ 580 περίπου διδασκαλίσσας καὶ 2—4,000 κοράσια.

Βεβαίως τὸ διαρκὲς ἐλατήριον τῆς προόδου ἀναγνωρίζεται πανταχοῦ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν, ἐν ἀρτιπαγεὶ Κράτει μάλιστα, τὴν μεγάλην καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἰσχυροῦ τούτου μοχλοῦ, ὅστις καλεῖται Κυβέρνησις, οὐχὶ ὅταν παρίσταται ὡς βιομήχανος, διότι εἶναι κακὸς καὶ ἐργολάβος καὶ βιομήχανος, ἀλλ' ὅσάκις εὐκολύνει διὰ διαφόρων καταλλήλων μέσων καὶ μέτρων τὴν ἰδιωτικὴν ἱκανότητα καὶ τιμιότητα. Καλῆτερον εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν μου, νὰ καταστραφῶσι μύρια ἀπόλυτοι ἀρχαὶ (principes), παρὰ νὰ κέσῃ μία θλίψις τοῦ βιομηχανοῦ, παρὰ νὰ λείψῃ μία ἀρωγὴ, ἔστω καὶ ἐλαχίστη, δυναμένη νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀπορον ἱκανότητα.

Μεταβαίνω ἤδη εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῆς Ἐκθέσεως.

Σύμφωνα μετὰ τὸν κανονισμόν τὰ ἐκθέματα τῆς Ἐκθέσεως ἅπαντα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντων Ἑλλανοδικῶν. Ἐν τῇ Ἐκθεσὶ τοῦ 1859 εἰς 24 κλάσεις διενεμήθησαν τὰ ἐκθέματα ἐν τῇ παρουσίᾳ παρεδέχθημεν, ὡς εἴρηται, Συναγωγὰς 10 καὶ κλάσεις 80.

Ἀλλ' ἡ κατάταξις τῶν ἐκθεμάτων εἰς τὰς διαφόρους κλάσεις ἐστάθη ἐν μέρει δυσχερὴς, διότι εἰς τὴν ἐφαρ-

μογήν τινῶν αἱ γινώμαι διηρέθησαν· ἄλλη δυσκολία ἐπέγησε καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀποστολαὶ τῶν ἐκθεμάτων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἐγένοντο ἐν τάξει, οὐδ' ἐγκαίρως, καθὼς καὶ διότι ἅπαντες οἱ ἐκθέται δὲν ἐπραγματοποιήσαν τὰς ὑποσχέσεις τῶν εἰσι μάλιστα καὶ τινες τῶν ἐκθετῶν, οἵτινες ἐπαρουσιάσθησαν μετὰ ταῦτα χωρὶς νὰ ἐγγραφῶσιν ἐγκαίρως· τοῦτο διεκώλυσε μέχρι πρὸ ὀλίγου τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐκθετῶν καὶ τῶν ἐκθεμάτων κατὰ Συναγωγὰς καὶ κλάσεις.

Ὁφείλω ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσω πανδήμως, ὅτι ἅπαντες σχεδὸν οἱ Ἑλλανοδίκαι εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου, καὶ τῇ κοινῇ μεταξὺ αὐτῶν συνεννοήσει ἐκανονίσθη ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς εἰς Συναγωγὰς καὶ κλάσεις κατατάξεως τῶν κατὰ τοῦτο ἀμφιβόλων ἐκθεμάτων. Ὁφείλω νὰ μὴ ὑποκρύψω ὡσαύτως, ὅτι τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν ἐπιθυμοῦν νὰ δώσῃ τὸ ταχύτερον πέρασ εἰς τὰς ἐργασίας του, εἰργάσθη ἄνευ διακοπῆς καὶ καθ' ὅλας τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἀποκρέω, ὡς καὶ εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς τεσσαρακοστῆς, καὶ ὀφείλεται εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἴδιος ἔπαινος.

Τὰς περὶ βραβείων προτάσεις τῶν ἐπιτροπῶν τῶν Συναγωγῶν λαβὼν ὑπέβαλον εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ σπουδαίαν καὶ ὠρμον συζήτησιν ἐξεδωκε τὴν περὶ τούτου ἐτυμηγορίαν του, ἔχον πάντοτε ὡς κυρίαν βᾶσιν τῶν ἀποφάσεών του τὰς προτάσεις τῶν ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ μόνον ἐν ἀνάγκῃ ἐπήνεργε τινὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρησε δικαίας.

Ἀπενεμήθησαν δὲ τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα·

Χρυσᾶ	A'	τάξεως	12
»	B'	»	12
Ἀργυρᾶ	A'	»	87
»	B'	»	133
Χαλκᾶ			353
Ἐπαινοὶ			310
		ἦτοι ἐν ὄλῳ	907.

Ἄλλ' ἂν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὴν κρίσιν ἴσως τινῶν, δὲν φέρωσιν, εἰς λίαν περιορισμένας περιπτώσεις, τὴν σφραγίδα τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης, τοῦτο δὲν εἶναι θεσφαίως μία ἐξαιρέσις μεταξὺ τῶν ἐργῶν τῆς πραγματοποιημοσύνης, ἧτις δὲν ἔχει οὔτε δύναται νὰ ἔχη ἀπαράβατον κανόνα ἄλλον παρὰ τὴν πείραν καὶ τὴν συνείδησιν.

Ἐπὶ τῶν δέκα Συναγωγῶν διωρίσθησαν, ἀνά τρεῖς, τριάκοντα Ἑλλανοδίκαι, διαιρεθεισῶν δὲ εἰς δύο τμήματα τῶν δύο Συναγωγῶν Δ' καὶ Ε' προσετέθησαν ἕτεροι ἐξ. Ἐξ ὧν τῶν Ἑλλανοδικῶν ὀλίγοιτο παρητήθησαν, τινὲς ἀπουσίασαν, εἰς δὲ πολῦ τιμὸς ἀνὴρ δυστυχῶς ἀπεβίωσεν, οἱ δὲ πλεῖστοι διαρκῶς καὶ μετὰ ζήλου εἰργάσθησαν. Ἐὰν κίμων, Κύριοι, σπουδαῖον λόγον περὶ τῆς διηγουμένης ἐργασίας τῶν Ἑλλανοδικῶν, τοῦτο εἶναι φόρος ὀφειλόμενος πρὸς ἄνδρα, οἵτινες κάμνον ἀληθῶς ἐξαιρέσειν εἰς ἕνα αἰῶνα καθ' ὃν ἐπικρατεῖ ἐν πᾶσι σχεδὸν τὸ ἴδιον συμφέρον.

Ἐκ τῶν δέκα Συναγωγῶν ἀνεβλήθη ἡ ὀγδόη, ἡ ἀφορώσα τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἰδοῦσα ὅτι ἐπαρουσιάσθησαν ὀλίγοιτο ἐκθέται ζώων καὶ προϊόντων αὐτῶν διὰ τὰς κλάσεις 63, 64, 66, 67, 69 καὶ 70, ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ εἰς ἄλλην ἐποχὴν καταλληλοτέραν εἰδικὴν ἔκθεσιν τῆς κτηνοτροφίας.

Τὸ αὐτὸ ἐπραξε καὶ διὰ τὴν ἵπποδρομίαν, τὴν λεμβοδρομίαν, τὴν ἀμαξοδρομίαν καὶ τὴν σκοποβολὴν, ἀγῶνας ἀναβληθέντας ὡσαύτως, ὡς μὴ ἐπιτρεπούσης τῆς ὥρας τοῦ χρόνου, καὶ τινῶν ἀναγκαίων μέσων ἐλλειπόντων.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, οὗτοι ἐξετελέσθησαν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ μὲ ἀπίστευτον, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐπιτυχίαν.

Ἡ συρροὴ τοῦ λαοῦ, ἀριθμουμένου περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας, εἰς τὸ διασκευασθὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀρχαῖον Παναθηναϊκὸν στάδιον κατὰ τὴν 8 Νοεμβρίου π. ε. ἡ καθ' ὅλην τὴν πολύωρον διάρκειαν τῶν ἀγῶνων τρηθεῖσα θρησκευτικὴ τάξις, ἡ ἐνδόμυχος συγκίνησις ἧτις διεδύλωτο εἰς τὰ πρόσωπα ἀπάντων τῶν θεατῶν, μαρτυροῦσι τὴν στενὴν καὶ ἀδιαφιλονεικτοῦ συγγένειαν τῶν ἀπογόνων Ἑλλήνων πρὸς τοὺς προγόνους αὐτῶν ἀναλόγως τῶν καιρῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κοινὸν τοῦ χαρακτήρος, τῶν κλήσεων καὶ προαιρέσεων αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι, ὡς οὗτοι, κατεκλιθῶντο εἰς τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἀσκήσεις· καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐκεῖνοι, διώκουσιν ἐπίσης τὴν διάκρισιν εἰς τὸν στέφανον τῆς δάφνης καὶ τοῦ κοτίνου.

Ἄλλ' ὀφείλω νὰ μὴ παρασιωπήσω, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, πρυτανεύοντων ἀμφοτέρων τῆς πανηγύρεως, διαδηλούντων πολυτρόπως τὴν ἀπροσποίητον μετοχὴν των εἰς τὰ αἰσθητάματα τοῦ περιεστώτος λαοῦ, καὶ στεφανωσάντων ἰδίας χερσὶ τοὺς νικητὰς ἐκ των ἀθλητῶν, ἐδῶκεν εἰς τὴν τελετὴν τὸν σπουδαιότερον χαρακτήρα.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀγῶνων προσμαρτύρησεν εἰς τὴν τῆς Ἐκθέσεως ἄνευ τούτων ἴσως ἢ περὶ Ἐκθέσεως κρίσις τοῦ κοινῶν ἤθελε παρὰ τισὶ μένρ μετέωρος. Ὁφείλω ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἰς τὴν λίαν κοπώδη παρασκευὴν τῶν ἀθλητῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχὴν τέλεισιν τῶν ἀγῶνων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως αὐτῶν, εἰργάσθη μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐπὶ τρεῖς καὶ ἐπέκεινα μῆνας ὡς Γυμνασιάρχος δ κ. Ἐνίγγ, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ τῷ δοθῇ τεκμηρίον τι ἰδιαιτέρας ὑπολήψεως. Οὐχ ἦττον δὲ εἶναι ἀξιοὶ ἐπαινοῦ καὶ οἱ ἀναλαβόντες προθύμως καὶ ἐκτελέσαντες σοβαρῶς τὸ ἔργον τῶν ἀγωνοδικῶν, ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Βουσαῆς καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Φίλιππος Ἰωάννου καὶ Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

Ὁ ἰδρυτὴς τῶν Ὀλυμπίων Εὐαγγέλης Ζάππας ἂν παρηγορῆται, εἴ τις αἰσθησις τῶν ἐνταῦθα, ἔλεπων ὅτι δὲν ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων του. Ἐπιθυμήσας νὰ καταλήψῃ ἀποθανῶν ἐξαιρέτων τινα προικοδοτήσιν, ἠθικὴν μάλλον, εἰς τὴν προσφιλεῖ πατρίδα του, προικοδοτήσιν οὖσαν οὐ μόνον Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ ὀφελείας μεγάλης πρόξενον, ἐσύστησε τὰ Ὀλύμπια, ἀφιέρωσας διὰ τὴν τέλεισιν αὐτῶν ὅλην τὴν περιουσίαν του. Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῆς βιομηχανικῆς Ἐκθέσεως καὶ τῆς πανηγύρεως τῶν γυμνικῶν ἀγῶνων τοῦ 1870 ἐστεφάνωσαν τὸν μέγαν σκοπὸν του· Ἡ Ἑλὰς θέλει εὐλογεῖ πάντοτε τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου τούτου πολίτου ὡς τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς εὐεργέτου, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δὲν θέλει παύσει νὰ ἐκτελῇ πιστῶς κατὰ τετραετίαν τὰ Ὀλύμπια, τῶν ὁποίων ἡ τέλεισις, οὐδεὶς πλέον διστάζει, ὅτι θέλει γένηε πρόξενος τῆς μεγάλης παρ' ἡμῖν ἐπιδόσεως τῆς τε βιομηχανίας καὶ γεωργίας, ἀμφοτέρων ἀποραιτήτων διὰ τὴν εὐμερίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος.

Δὲν δύναμαι, Κύριοι, ν' ἀπευθύνω τοὺς δικαίους ἐπαίνοους πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἰδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων χωρὶς νὰ μνησθῶ καὶ τοῦ φιλογενοῦς ἐξαδέλφου καὶ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης ἐκείνου Κωνσταντῖνου Ζάππα διὰ τε τὴν εὐλαβικὴν καὶ περρωτισμένην διοίκησιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη, ἧτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀνέκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διότι διδὲι δειγμάτια φιλοπατρίας, ἐφαμίλλου πρὸς τὴν τοῦ ἐξαδέλφου του. Πρὸ ὀλίγου ἐγραψεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ κατασκευάσῃ τὴν γέφυραν, ἧτις θέλει ἐνώσει ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον πρὸς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην, ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνη.

Πρὶν ἢ δώσω πέρασ, Κύριοι εἰς τὴν σίντομον ταύτην ἀνήγησιν τῶν ἀφορώντων τὴν τέλεισιν τῶν Ὀλυμπίων τοῦ 1870, δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀποδώσω δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν διακεκριμένον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φίλιππον Ἰωάννου διὰ τὸν σπουδαῖον Ὀλυμπιακὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἀπήγγειλεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σύμφωνα μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ καταστατικοῦ τῶν Ὀλυμπίων, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως. Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ὁ κ. Φίλιππος Ἰωάννου ἐφιλοπόνησε μετὰ σπουδαίας πολυμαθείας τὴν ἱστορικὴν πορείαν, ἣν διήνεσαν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐκ παλαιῶν τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, καταδειξὰς μετὰ τῆς δεουσιῆς σαφηνείας· πόσον ἄγρια καὶ πρὸς αὐτῶν ἐγένετο, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεγέρσεως καὶ πολιτικῆς ὑπέξεως. Ὁ λόγος τοῦ κ. Φιλίππου Ἰωάννου, τυπωθεὶς ἐπιμελεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς, διενεμήθη ἐντὸς τε καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ἐπαινεθεὶς παντοῦ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ἐπροξένησεν, εἰς τρόπον ὥστε ἐξκνήθη σχεδὸν ὀλόκληρος ἡ ἔκδοσις.

Ἐπρεπε νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ καταστατικοῦ καὶ διὰ τῆς συνθέσεως καὶ παραστάσεως ἐν τῷ θεάτρῳ Ἑλληνικῶν δραμάτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐκάλεσε τοὺς λογίους εἰς διαγωνισμὸν. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ καθηγητῶν ἔκρινε τὰ διάφορα ὑποβληθέντα δράματα, ἀλλ' ἔλαβε τὰς ψήφους ἡ κωμῆδία τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου, ἧτις παρασταθεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπληρέθη παρὰ τοῦ κοινῶν, παρὰ δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐστεφανώθη ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ δι' ἐπιχρύσου στεγάνου.

Ἄλλην μίαν ὑποχρέωσιν ἐπιβάλλει τὸ καταστατικὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκτέλεισιν μουσικῆς συμφωνίας Ἑλληνικῆς συνθέσεως. Ὁ κ. Παρίσινος, εἰς τῶν διακεκριμένων μουσικῶν, ὁ συντελέσας καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐορτὰς διὰ τῆς περὶ τὴν μουσικὴν εὐφρίας του, συνέταξεν ἰδίαν συμφωνίαν μουσικὴν, ἧτις παρίσταται λίαν προσεχῶς ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ δὲν ἀμυβιάλλω ὅτι θέλει εὐδοκιμήσει.

Μετ' ὀλίγον γίνεσται καὶ ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐντὸς τοῦ καταστήματος, καὶ τὰ ἀποτελέσματα θέλουσι δημοσιεῖσθαι διὰ τοῦ τύπου, καὶ εἰς ἕκαστον λαχὸν θέλει ἀποδοθῇ τὸ ἐπικληρωθῆσόμενον ἔκθεμα.

Ἀποτεινόμενος ἤδη πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐκθέτας τοὺς τε παρεστώτας ἐν τῇ τελετῇ καὶ τοὺς μακρὰν αὐτῆς

διατελούντας, συγγαίρω αὐτοὺς ἐκ καρδίας, διότι ὡς καλὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἐδειξαν ὅτι ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς τιμῆς αὐτῆς, ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς. Δὲν ἐφείσθησαν οὔτε κόπων οὔτε δαπανῶν διὰ νὰ πέμψωσι τὰ ἔργα καὶ τὰ προϊόντα τῆς τέχνης καὶ τῆς βιομηχανίας των ἐκεῖ ὅπου οἱ λαοὶ δίδουν τὸ ἀληθὲς μέτρον τῆς ἀξίας των καὶ πολιτογραφοῦσι τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς γῆν εἰς τὰς δέλτους τῆς ζωῆς καὶ τῆς δόξης. Δέξασθε ἀγαθοὶ πολῖται τὸν ἐγκάρδιον ἀσπασμόν μου, καὶ ἀκούσατε παρ' ἐμοῦ τοῦ τελευταίου συμπολίτου σας τὴν πρόβησιν ὅτι θὰ γίνητε ἐφάμιλλοι κατὰ τὰς ἀρετὰς τῶν ἐνδόξων προγόνων σας, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, καὶ θὰ δοξασθῆτε ὡς ἐκεῖνοι, ἐὰν παντοῦ προτιμᾶτε τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον.

Ἐπὶ τέλους ἐπιτρέψατέ μοι νὰ προσθέσω δύο λέξεις διὰ νὰ συστήσω ἐκ νέου εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ μνήμην τοῦ κοινοῦ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων οὔτε μάχων ἐφείσθησαν οὔτε θυσιῶν ὡς ἀγαθοὶ πολῖται ἐδωκαν παντοῦ τὰ τρανώτερα δείγματα φιλοπατρίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἐπαινος ἰδιαίτερος ὀφείλεται καὶ εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔφορον τῆς Ἐκθέσεως διὰ τοὺς ἀτύτους κόπους, οὓς κατέβαλε διὰ τὴν εὐδόσιν αὐτῆς. Ἐν τέλει ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐκ νέου ἐνθέρμως τὴν ἰσχυρὰν καὶ πεφωτισμένην πρόνοιαν καὶ προστασίαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας ἐν γένει τῆς πατρίδος.

Καλῶ ἤδη τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀναγνώσῃ μεγαλοφώνως τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν βραβευθέντων ἐκθετῶν.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΚΘΕΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Β. ΠΕΡΙΟΔΟΝ

ΤΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟΥ

1870.

ΚΑΤΑ ΣΥΝΑΓΩΓΑΣ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α. — Καλλιτεχνία.

Αριθμὸς ἀριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβεῖου
1	Λεωνίδας Δρόσης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	3	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1 Πηνελόπην, διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 5 σύμπλεγμα τοῦ μετωπίου τῆς Σινιαίας Ἀκαδημίας, διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 προτομὴν Στ. Δούμπα, καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 προ- σχεδιάσματι τῆς Πηνελόπης ἰδέαν	Χρυσοῦν Α. τάξεως
2	Γ. Βιτάλης	Σύρου	Ἐρμούπολεως	3	Διὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 23 Θ. σέα, διὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 28 ἀποχωρισμὸν τοῦ Ἑκτορος ἀπὸ τῆς Ἀνδρομάχης, καὶ διὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 25 Πάριν	Ἄργυροῦν Α. τάξεως
3	Ἰωάννης Κόσσης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	3	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 34 προτομὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ διὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 32 Ῥήγαν τὸν Φεραῖον	Ἄργυροῦν Α. τάξεως
4	Σ. Βαρούτης	Τήνου	Τήνου	4	Διὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 36 Διόνυσον, καὶ διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 35 Ψυχὴν	Ἄργυροῦν Β. τάξεως
5	Μ. Πραξίας	Σμύρνης			Διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 44 πρόθεσιν τῆς προτομῆς τοῦ ποιητοῦ Α. Σούτσου	Χαλκοῦν
6	Π. Σταυράκης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	3	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 48 μαρ. ἀνθοδέσμη	Χαλκοῦν
7	Σταῦρος Κωνσταντίνου	»	»	3	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 49 προτομὴν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 52 κεφαλὴν τοῦ φαρνεσιανοῦ Ἡρακλέους	Ἐπαινος
8	Σωτήριος Μέγκλης	»	»	3	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 58 προτομὴν τοῦ Διάκου	Ἐπαινος
9	Σ. Προσαλέντης	»	»	1	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1 εἰκόνα τοῦ ἔνε- του Ἰσραηλίτου Schylock, καὶ διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 3 εἰκόνα τοῦ Σρα-	

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έχητων	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
10	Γ. Μαργαρίτης	Άττικής	Αθηναίων	1	τηγού Καλλέργη Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 39 σκιαγραφίαν τοῦ τραύματος τοῦ Καραϊσκάκη	Χρυσῶν Β' τάξεως Ἀργυρῶν Α' τάξεως
11	Β. Λάντσας	»	»	2	Διὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 40, 41, 42 ὑδατογραφικὰ τόπια	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
12	Ι. Δοῦκας	»	»	1	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 11 κεφαλὴν ὑπνώτοντος, τὴν ὑπ' ἀρ. 7 προτομὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 5 εἰκόνα τοῦ Κ. Ἀσωπίου	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
13	Σπ. Χατζηγιαννόπουλος	»	»	»	Διὰ τὰς ὑπ' ἀρ. 36, 37, 38 ἀγιογραφίας τῆς ἁγίας Ἀλεξάνδρας, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
14	Θ. Βρυζάκης	»	»	5	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 49 λιθογραφὸν εἰκόνα τοῦ στρατοπέδου τοῦ Καραϊσκάκη	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
15	Ἀσπας. Πιπαιοπούλου	Κ πόλεως		2	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 74 μελανογραφίαν τοῦ Ἑρωτος ἐπὶ Λέοντος	Χαλκοῦν
16	Μ. Μαντζαβίνος	Κερκύρας	Κερκυραίων	1	Διὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 21 σκηνογραφίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλικῆς τοῦ ἁγίου Πέτρου	Χαλκοῦν
17	Δ. Καλυβωκῆς	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 22 ἐσταυρωμένον	Χαλκοῦν
18	Σ. Φαρμακίδης	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ τὴν τῆς ὑπ' ἀρ. 25 εἰκόνας τῆς Βουβουλίνας ιδέαν	Χαλκοῦν
19	Σ. Ζέζος	Άττικής	Αθηναίων	4	Διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 1 σχέδιον Μουσείου	Ἐπαινος

ΞΥΝΑΓΩΓΗ Β' — Ἐλευθέριοι τέχνηαι.

1	Περόης—Βαμπᾶς	Άττικής	Αθηναίων	6	Διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα τυπογραφικὰ προϊόντα	Ἐπαινος
2	Ν. Πάσαρης	»	»	»	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα τυπογραφικὰ προϊόντα	Ἐπαινος
3	Α. Μηλιάδης	»	»	»	Διότι ἐξέθεσε σειρὰν ὀλόκληρον Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν χαρακτήρων, καὶ ἄλλα τυπογραφικὰ κοσμήματα, καὶ διότι καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν διαδίδει τὰ προϊόντα τοῦ στοιχειοχυτικοῦ αὐτοῦ καταστήματος	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
4	Γ. Κόλμαν	»	»	12	Διὰ λιθογραφικὰ ἔργα	Χαλκοῦν
5	Π. Πεπεφρῆς	»	»	7	Δι' ἔργα βιβλιοδετικῆς	Χαλκοῦν
6	Μ. Νικολαΐδης	»	»	»	Δι' ἔργα βιβλιοδετικῆς	Ἐπαινος
7	Γ. Μουστακούλας	Κερκύρας	Κερκυραίων	12	Διὰ χρωστήρας	Ἐπαινος
8	Γ. Βασιλειάδης	Άττικής	Πειραιῶς	»	Διὰ γραμματοπιστήριον	Ἐπαινος
9	Ίάσιων Ζωχιός	»	Αθηναίων	8	Διὰ δύο χαλκίνοὺς πλάκας κεχαραγμένας δι' ἠλεκτρισμοῦ, παριστώσας τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ τὴν Προποντίδα	Χρυσῶν Β' τάξεως

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έχητων	Έπαρχία	Δήμο	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
10	Αὔγουστος Κόλλας	Κερκύρας	Κερκυραίων	8	Διὰ τὴν ἐπὶ χαλκίνης πλακῆς καλλιτέχνως κεχαραγμένην ἁγίαν Λουκίαν	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
11	Α. Φρέδης	»	»	»	Διὰ τὰς χαλυβδίνους μήτρας	Ἐπαινος
12	Γ. Κάλλος	»	»	»	Δι' ἐγκόλλαμα εἰς λίθον ἀρχαίας ἀπομίμεισως	Ἐπαινος
13	Δ. Ἀνδρεάδης	Κ πόλεως		»	Δι' ἀνάγλυφον χαλκῆν εἰκόνα	Ἐπαινος
14	Κ. Πρινοπούλος	Άττικής	Αθηναίων	9	Διὰ τοιογραφικὰ σχέδια	Ἐπαινος
15	Κ. Μαλακατῆς	»	»	»	Διὰ σχέδια Ἐκκλησιῶν	Ἐπαινος
16	Α. Ἀργυροπούλος	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ κατ' ἀπομίμεισιν ἀρχαίων ἀγγεῖα ἐξ ὀπτιῆς γῆς	Ἐπαινος
17	Ι. Μαλακατῆς	Άττικής	Αθηναίων	»	Διὰ τὰ ἐκτεθέντα καλλιτεχνικὰ καὶ ἀνάγλυφα ἔργα	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
18	Ι. Χαλεπᾶς	»	»	»	Διὰ πενθούντα μαρμάρινον Ἄγγελον	Χαλκοῦν
19	Α. Βαρθέρης	»	»	»	Διὰ καλλιγραφικὰ ἔργα	Χαλκοῦν
20	Γ. Πατρίκιος	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ καλλιγραφικὰ ἔργα	Χαλκοῦν
21	Α. Καλαθρέντσος	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ καλλιγραφικὰ ἔργα	Ἐπαινος
22	Κ. Πολυχρονόπουλος	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ἐξωγραφισμένα μάρμαρα	Χαλκοῦν
23	Π. Μωραΐτης	»	»	10	ὡς διακεκριμένος διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτελέσεως, τὴν καθρότητα τῶν γραμμῶν, τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν ἀνευ ἐπιδιορθώσεως τελειότητα τῶν φωτογραφικῶν ἔργων	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
24	Μαργαρίτης καὶ Κωνσταντίνου	»	»	»	Δι' ἀξιόλογα φωτογραφικὰ ἔργα	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
25	Α. Μπιάτης	Καΐρου		»	Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτελέσεως, καὶ τὴν καθρότητα τῶν γραμμῶν φωτογραφικῶν ἔργων	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
26	Β. Καργόπουλος.	Κ πόλεως		»	Διὰ φωτογραφικὰ ἔργα	Ἐπαινος
27	Ν. Στρατηγόπουλος	Άττικής	»	»	Διὰ φωτογραφικὰ ἔργα	Ἐπαινος
28	Γ. Κολόμβος	»	»	»	Διὰ φωτογραφικὰ ἔργα	Ἐπαινος
29	Γ. Μακρόπουλος	»	»	»	Διὰ μουσικὰ ὄργανα, ῥητῶς δὲ διὰ μικρὸν βιολίον, κιθάραν καὶ μανδολίνον	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
30	Ἐμμ. Βελούδιος	»	»	»	Διὰ μουσικὰ ὄργανα, ῥητῶς δὲ διὰ μεγάλην καὶ ἰδίοςχημον αὐτοῦ κιθάραν, καὶ διὰ μεγάλην παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
31	Βασιλικὸν ὀπλοστάσιον	Ἀργολίδος	Ναυπλίου	»	Διὰ σάλπιγγας	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
32	Γ. Κόλμαν	Άττικής	Αθηναίων	12	Διὰ γεωγραφικοὺς χάρτας	Χαλκοῦν
33	Π. Βουγιούκας	»	»	»	Δι' ὀρυκτολογικὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος	Ἀργυρῶν Β' τάξεως
34	Ἐλισάβετ Ζάγαρη	»	»	»	Διὰ κήπον ἐκ κηρίων φυτῶν καὶ ἀνθέων	Ἀργυρῶν Α' τάξεως
35	Ν. Μαρίγκος	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ τεχνητοῦς ὀδόντας	Χαλκοῦν
36	Α. Μπρέλης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διὰ τεχνητοῦς ὀδόντας	Ἐπαινος
37	Ι. Βισκόντης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ τεχνητοῦς ὀδόντας	Ἐπαινος
38	Ν. Μορφοράκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διὰ ὑδροθεραπευτικὴν μηχανὴν	Ἐπαινος

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ' — Τὰ πρὸς κατοικίαν χρήσιμα						
1	Γ. Βασιλειάδης	Άττικής	Πειραιῶς	13	Δι' ἐκ χωνευτοῦ σιδήρου ἐπιπλα καὶ λοιπὰ οἰκιακὰ σκεύη	Χρυσῶν .B' τάξεως
2	Σπυρίδων καὶ Ἰάκωβος Μαλάκη ἀδελφοὶ	»	»	»	Διὰ τὸ ἔργον νομισματοποθῆκην ἢ μυστικοποθῆκην	Ἄργυρῶν Α. τάξεως
3	Κ. Μπετίνης	»	»	»	Διὰ τράπεζαν καλλιτεχνικωτάτην	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
4	Σπ. Πετροβίτζης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ τράπεζαν ὡσειδῆ διπλῆν	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
5	Σίγγελ	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Ὡς συναρμόσας ἐντὸς μέλανος κυκλοτεροῦς μαρμάρου ψηφιδωτὸν ἐκ πολλῶν ποικιλοχρῶν τεμαχίων μαρμάρων φιλοκάλως, χρήσιμον δι' ἐπικάλυψιν τραπέζης	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
6	Φίλιππος Γενοβέζης	Άττικής	Ἀθηναίων	»	Ὡς κατασκευάσας πᾶν ἐπιτυχῶς τράπεζαν, στήλην καὶ δύο ἀνοδοχεῖα ἐκ μίγματος κατ' ἀπομίμησιν πορφύριτου λίθου	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
7	Σπ. Σάλτς	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Δι' ὠραίαν λιθίνην τράπεζαν μετὰ τρίποδος ἐκ χωνευτοῦ σιδήρου καὶ θρανίον ἐξ ὀρειχάλκου, ἐκτεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ροδοστάμου ἰδιοκλήτου	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
8	Α. Κουλούρης καὶ Α. Τσανέτος	Άττικής	Πειραιῶς	»	Διὰ τὰ ἐν τῷ ξυλουργεῖῳ αὐτῶν κατασκευασθέντα καὶ ἐκτεθέντα ποικίλα καθίσματα καὶ θρανία	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
9	Ι. Μαλακατῆς	»	Ἀθηναίων	»	Σημ. Ἐδόθη εἰς ἕκαστον χωριστὸν διπλωμα	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
10	Κυρία Χίλλ	»	»	»	Διὰ δύο μαρμαρίνους ἐστίας	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
11	Καλλιόπη καὶ Ἑλένη Δασκαλάκη	»	»	»	Διὰ πτυχῶν πρόβλημα κατασκευασθὲν ὑπὸ τῶν ἐξῆς μαθητριῶν, ἐπιμελεῖα καὶ διευθύνσει αὐτῆς	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
12	Εἰρήνη Μόσχοβα	»	»	»	»	Ἐπαινος
13	Ἄμαλ. Παναβατζόγλου	»	»	»	»	Ἐπαινος
14	Ἑλένη καὶ Αἰκατερίνη Δασκαλάκη	»	»	»	»	Ἐπαινος
15	Σοφία Καρατζᾶ	»	»	»	»	Ἐπαινος
16	Μάρθα Σουρμελῆ	»	»	»	»	Ἐπαινος
17	Αἰκατερίνη Σκουζέ	»	»	»	»	Ἐπαινος
18	Εὐανθία Πέππα	»	»	»	»	Ἐπαινος
19	Εὐδοξία Σακελλαρίου	»	»	»	»	Ἐπαινος
20	Μαρία Ζωγράφου	»	»	»	»	Ἐπαινος
21	Διονύσιος Μπελέτης	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διὰ κυλικεῖον (buffet)	Χαλκοῦν
22	Κ. Παπαγεωργίου	Άττικής	Ἀθηναίων	»	Διὰ πλαίσια (κορνίζας) μετὰ πλεκτῶν ὠραίων κοσμημάτων	Χαλκοῦν
23	Α. Κουκάκης	»	»	»	Διὰ στερεὰς καὶ ἱκανὰ κοσμήματα φερουσας σιδηρᾶς κλινᾶς	Χαλκοῦν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
24	Ἀδελφοὶ Δεφιτζῆ	Άττικής	Ἀθηναίων	13	Διὰ σιδηρᾶν κλίνην κεκοσμημένην δι' ἐπιχρῶσαν εἰκονισμάτων	Χαλκοῦν
25	Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα	»	»	»	Διὰ μικρὰν ὡσειδῆ τράπεζαν ἐκ καρύας	Χαλκοῦν
26	Ι. Νάσος	»	»	»	Διὰ νιπτῆρα ἐκ καρύας μετὰ μαρμάρου ἄνωθι	Χαλκοῦν
27	Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Σωφρονιστήριον	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ τὴ ἐν αὐτῷ κατασκευασθὲν κεντητὸν θρανίον	Χαλκοῦν
28	Ἀρτέμιος Ἀρτεμίου	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ τὸ ἐκ μίλτου λευκοῦ καθίσμα	Χαλκοῦν
29	Οὐνούφριος Γίτζης	Άττικής	Ἀθηναίων	»	Διὰ σφαιροπαικτικὰ δοράτια	Χαλκοῦν
30	Μαρία Ὁθωναίου	»	»	»	Μαθήτρια τοῦ παρθεναγωγείου τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους, δι' ἀνάκλιντρα κεντητὰ διὰ μαλλίου	Ἐπαινος
31	Ἑλένη καὶ Μαρία Χρηστίδου	»	»	»	Μαθήτριαι τοῦ Ἀρτακείου παρθεναγωγείου, διὰ δύο ἀνάκλιντρων κεντήματα ἐκ μαλλίου	Ἐπαινος
32	Β. Ματζούνης	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ καθίσματα	Ἐπαινος
33	Α. Ἀθηναῖος	Ἄνδρου	Ἀνδρίων	»	Διὰ δύο ἀνάκλιντρα ἐξ ἐγγωρίου καρύας	Ἐπαινος
34	Ζωΐτσα Σωνιέρου	Άττικής	Πειραιῶς	»	Δι' ἐκ ἑμβλίκου πλεκτῶν καὶ μεμιλωμένων πλαίσιον	Ἐπαινος
35	Τὸ κατάστημα ἀγγειοπλαστικῆς ἀή Κέρκυρα	Κερκύρας	Κερκυραίων	14	Διὰ διάφορα ἀγγεῖα, οἷον πινάκια, πίνακας, ἐπιμήκεις στάμνας, νιπτῆρας κτλ.	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
36	Σπύρος Νεραντζῆς	»	»	»	Δι' ἀγγειοπλαστικῆς ἔργα	Χαλκοῦν
37	Ἀργύριος Α. Νάστος	Άττικής	Ἀθηναίων	»	Διὰ διάφορα ἀγγεῖα πήλινα, ἤτοι, καπνοδοχεῖα, ἀνοδοχεῖα, πολυέλαιον κτλ.	Χαλκοῦν
38	Ἐμμ. Χέλμης	»	»	»	Διὰ κρεμαστὰ ἀνοδοχεῖα ἐκ μίγματος ἄνευ πυρός	Χαλκοῦν
39	Δ. Σταυρινὸς Ἀρμολούσης	Χίου	Μαντινείας	»	Δι' ὑδροδοχεῖα ἰδιοτρόπου σχήματος	Ἐπαινος
40	Δῆμος Τριπόλεως	Μαντινείας	Τριπόλεως	»	Δι' ὑδροδοχεῖα ἐξ ἐγγωρίου κέδρου	Ἐπαινος
41	Ἄννα Σταύρου	»	»	»	Διὰ πέντε τάπητας καλῆς ποιότητος	Ἄργυρῶν Α. τάξεως
42	Ἑλένη Δέβα	Λοκρίδος	Ἀταλάντης	»	Διὰ δύο τάπητας	Ἄργυρῶν Α. τάξεως
43	Β. Γιαννούλης	Μαντινείας	Τριπόλεως	»	Διὰ δύο τάπητας ζωηρῶν χρωμάτων	Ἄργυρῶν Α. τάξεως
44	Σουλτάνα Στελοῦδη	Λοκρίδος	Ἀταλάντης	»	Διὰ καλῶς ἐξεργασμένους τάπητας	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
45	Ἀλέξιος Νικόπουλος	Μαντινείας	Τριπόλεως	»	Διὰ δίφυλλον ἄξιον λόγου τάπητα	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
46	Κοινόβιον ἀγίου Ἀθανασίου Καλαβρύτων	Καλαβρύτων	Καλαβρύτων	»	Δι' εὐμεγέθη μονόφυλλον τάπητα τέχνης Ἀσιατικῆς	Ἄργυρῶν Β. τάξεως
47	Δῆμος Λαμίας	Φθιώτιδος	»	»	Δι' ὠραῖον φλοκωτὸν ἐρυθροῦν τάπητα	Χαλκοῦν
48	Π. Σαλωνιτίδης	Άττικής	Ἀθηναίων	»	Διὰ καλὸν δίφυλλον τάπητα	Χαλκοῦν
49	Σκόνδρα	Λοκρίδος	Ἀταλάντης	»	Διὰ δύο καλῆς κατασκευῆς τάπητας	Χαλκοῦν
50	Ἀσινὸς Στρουπανιώτη	Καρυστίας	Κυμαίων	»	Διὰ δίφυλλον τάπητα	Χαλκοῦν
51	Ι. Α. Μαυρίκος	Οἰτύλου	Ἄβιας	»	Διὰ τρεῖς τάπητας	Χαλκοῦν
52	Δῆμος Σαλαμίνος	Μεγαρίδος	»	»	Διὰ μονόφυλλον τάπητα	Χαλκοῦν
53	Δῆμος Σελασίας	(Λακεδαιμονος)	»	»	Διὰ μονόφυλλον τάπητα	Χαλκοῦν
54	Δῆμος Γερονθρῶν	»	»	»	Διὰ τάπητα	Χαλκοῦν
55	Ἑλένη Μαλανδράκη	Μήλου	Μήλου	»	Διὰ τρίφυλλον τάπητα	Ἐπαινος
56	Χρ. Α. Οἰκονόμος	Καρυστίας	Κυμαίων	»	Διὰ τάπητα	Ἐπαινος

Αριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
57	Γ. καὶ Α. Καπουτσιμάδαι	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	15	διὰ ποικιλόχροα κηρωτὰ παλῖα...	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
58	Σοφία Λεβαντιῆ	Κ πόλεως			» διὰ χρυσοκέντητον καὶ διὰ μαργαριτῶν κεκοσμημένον προσκεφάλαιον	Χαλκοῦν
59	Ἄργυρῶ Α. Ράλλη	Ἀττικῆς	Πειραιῶς		» διὰ 12 διαφόρων εἰδῶν ἐργόχειρα κεντητὰ, καὶ ἓνα τάπητα ποικιλόχρου κεντητὸν	Χαλκοῦν
60	Φκιναρ. Ἀναστασοπούλου	»	Ἀθηναίων		» δι' ἑπτὰ διάφορα κεντήματα	Χαλκοῦν
61	Καλλιτῆζα Πετράκη	»	»		» διὰ τὰ παρ' αὐτῆς ἐξεργασθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Κρίνου ἐκτεθέντα δύο ὕφαντὰ καλύμματα κλίνης ἐκ μαλλίου λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ	Χαλκοῦν
62	Δεσποινῶ. Δασκαλάκη	»	»		» διὰ διπλοῦν κάλυμμα κλίνης ὕφαντὸν	Χαλκοῦν
63	Δῆμος Ἰπάτης	Φθιώτιδος			» διὰ κάλυμμα κλίνης	Χαλκοῦν
64	Γ. Κιτριλάκης	Σύρου	Ἑρμοῦπόλεως		» διὰ καλύμματα κλίνης καὶ προσκεφάλαιον παριστάνον ψιττακόν	Χαλκοῦν
65	Αἰκατερίνη Κροκίδα	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		»	Χαλκοῦν
66	Χρυσῆ Μαντακάκη	»	»		»	Χαλκοῦν
67	Βασιλικὴ Ἀναγνωστοπούλου	»	»		»	Χαλκοῦν
68	Ὀλυμπίας Μωραΐτου	»	»		»	Χαλκοῦν
69	Δ. Παπαδοπούλου	»	»		»	Χαλκοῦν
70	Ἄγαπη Στάμου	»	»		»	Χαλκοῦν
71	Παρθεναγωγεῖον ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους	»	»		» διὰ μικρὸν πρόβλημα ἐν ἀνθέων ποικιλοχρῶν	Χαλκοῦν
72	Ἀρσάκειον παρθεναγωγεῖον	»	»		» διὰ προσκεφάλαιον μετὰ κεντημάτων ἐκ μαλλίου καὶ χανδρῶν	Χαλκοῦν
73	Μαρία Ὁθωναίου	»	»		»	Ἐπαινος
74	Αἰκατερίνη Γ. Μεταξᾶ	»	»		»	Ἐπαινος
75	Εὐτέρπη Δαμαλά	»	»		»	Ἐπαινος
76	Ζανίνη Ῥογκόλη	»	»		»	Ἐπαινος
77	Ἐλένη Λαζαροῦ	»	»		»	Ἐπαινος
78	Κλεονίκη Βερενίκη	»	»		»	Ἐπαινος
79	Ἀνδριάνη Δέδε	»	»		»	Ἐπαινος
80	Ἐλένη Παπαγεωργίου	»	»		»	Ἐπαινος
81	Χαρίκλεια Βάφα	»	»		»	Ἐπαινος
82	Ἀμαλία Εὐδή	»	»		» διὰ δύο προσκεφάλαια καὶ μίαν ἐπιστολοθήκην	Ἐπαινος
83	Ἐλπὶς Πούλου	»	»		»	Ἐπαινος
84	Βασίλ. Σταματιάδου	»	»		» διὰ δύο προσκεφάλαια ἐν Πάτραις. Διὰ δύο προσκεφάλαια καὶ μίαν γραμματοθήκην.	Ἐπαινος
85	Ἄννα Φιλίππου	»	»		»	Ἐπαινος
86	Παρασκ. Κωστοπούλου	»	»		»	Ἐπαινος
87	Μαρία Φαβρικέζη	»	»		» διὰ προσκεφάλαιον κεκαλυμμένον ὑπὸ τριχάπτου	Ἐπαινος

Αριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
88	Εἰρήνη Ματθαίου (Mathias)	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	15	διὰ κεντητὸν τάπητα ἐκ καζιμιρίου	Χαλκοῦν
89	Ἀθηνά Σάλτα	»	»		» διὰ πλεκτὰ ἐκ θαμβακοκλωστῆς	Ἐπαινος
90	Ἀσπασία Μαύρου	»	»		» καλύμματα κλίνης	Ἐπαινος
91	Εἰρήνη Δινδεραῖος	»	»		» διὰ προσκεφάλαιον ἐξ ἀτλαζίου	Ἐπαινος
92	Πολυξένη Τιτσεκλή	»	»		» διὰ κάλυμμα προσκεφαλαίου	Ἐπαινος
93	Μαρία Χριστίδου	»	»		» διὰ τὴν ἐκ μαλλίου, χανδρῶν καὶ μετὰ τῆς κεντημένην γωνιαίαν θέσιν	Ἐπαινος
94	Ἐλένη Βαζειάδη	»	»		» δι' ἐν ζεῖγος κεντημένων παραπετασμάτων	Ἐπαινος
95	Κυρία Λίβς	Τήνου	Τήνου		» δι' ἐν κάλυμμα θρανίου πλεκτὸν, καὶ ἐν κάλυμμα προσκεφαλαίου κεντητὸν	Ἐπαινος
96	Ἀνδρομάχη Γκίκα	Πατρῶν	Πατρῶν		» δι' ἐν κάλυμμα τραπέζης, κεντημένον ἐκ μαλλίου καὶ μετὰ τῆς	Ἐπαινος
97	Πηνελόπη Γ. Δρίτζα δημοδιδάσκαλος	Φθιώτιδος	Λαμίας		» δι' ἐν μεταξωτὸν κεντητὸν κάλυμμα τραπέζης, παριστάνον τὸ φρούριον Κερκύρας	Ἐπαινος
98	Εὐδοξία Σπυρίδανος	Κ πόλεως			» διὰ τὸ ἐξ ἀτλαζίου χρυσοκέντητον καὶ διὰ μαργαριτῶν κεντημένον προσκεφάλαιον	Ἐπαινος
99	Α. Νικολαΐδης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» δι' ἐφάπλωμα ἐξ ἀτλαζίου κίτρινον ἐντέχνως ἐξεργασθὲν	Ἐπαινος
100	Αἰκατερίνη Χ. Εὐαγγελίδου	Σύρου	Ἑρμοῦπόλεως		» διὰ τὴν χρυσοκέντητον γραμματοθήκην	Ἐπαινος
101	Ζωὴ Γκίκα	Ἰδρας καὶ Τροιζηνίας	Ἰδραίων		» διὰ τὸ κάλυμμα προσκεφαλαίου ἐκ μαλλίου κεντημένον, παριστάνον πύργον ἐν μέσῳ στεφάνου ἐξ ἀνθέων	Ἐπαινος
102	Κωνστ. Ἀργυρόπουλος	Πατρῶν	Πατρῶν	16	διὰ δύο ναχαίρια	Ἐπαινος
103	Μ. Ἀντωνίου	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	17	δι' ἐν κανδύλιον καὶ ἐν Εὐαγγέλιον ἄργυρᾶ	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
104	Δ. Συρμακεζῆς	»	»		» διὰ χρυσοκέντητον ἐπισκοπικὴν μήτραν	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
105	Ν. Στεργίου	Σύρου	Ἑρμοῦπόλεως		» δι' ἐντέχνως κατασκευασθὲν ἄργυροῦν κάνιστρον	Χαλκοῦν
106	Σωτήρ. Ἀναστασίου	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» δι' ἐκκερμῆς ὠρολόγιον	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
107	Δημήτριος Σκαρῆκης	Χίου			» διὰ ποικίλης χρῆσεως ὠρολόγιον	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
108	Π. Σ. Ἀζάπης	Ἀττικῆς	»		» δι' ἡλιακὸν ὠρολόγιον	Χαλκοῦν
109	Γ. Καλαποδόπουλος	Σύρου	Ἑρμοῦπόλεως	18	διὰ φώσφορα	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
110	Χ. Δρακονταειδῆς	Κερκύρας	Κερκυρέων		» διὰ φώσφορα	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
111	Π. Μαρκόσης	Σύρου	Ἑρμοῦπόλεως		» διὰ ναυτικὸν φανὸν	Χαλκοῦν
112	Στ. Κρίνος	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	19	δι' ἀνθόνερον, ἀνθελαιον, ροδόσταμον, κτλ.	Χαλκοῦν
113	Ἄρις. Βουσάκης	»	»		» δι' ἀξίολογα ἔλαια πορτοκαλίων καὶ κίτρινων	Χαλκοῦν
114	Ἀδελφοὶ Κόλλα	Κερκύρας	Κερκυρέων		» διὰ διάφορα οἰνοπνευματώδη μυρωδικὰ	Χαλκοῦν
115	Ι. Σόλων	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ ροδόσταγμα	Ἐπαινος

Αύξων ἀριθμός	Όνομα και επώνυμον ἐκθέτου	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
116	Γ. Μουστακούλας	Κερκύρας	Κερκυραίων	20	Διὰ διάφορα εἶδη ψηκτρῶν	Ἀργυροῦν Β. τάξεως
117	Μιλ. Καταρτζής	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ δεσποτικὸν θρόνον	Χαλκοῦν
118	Ἐπαμ. Κανάλης	»	»		» Διὰ ἡμιτέλειον ἐπιτάφιον	Χαλκοῦν
119	Ἰωσήφ Παπαβασιλείου	»	»		» Διὰ ξυλογλυπτικὴν εἰκόνα παριστά- νουσαν διάφορα γεγονότα τῆς Και- νῆς Διαθήκης	Ἀργυροῦν Β. τάξεως
120	Γαλακτίων μοναχός	»	»		» Δι' ὀκτὼ ξυλογραφικὰς εἰκόνας	Χαλκοῦν
121	Α. Γεωργίου	Θηβῶν	Θηβαίων		» Δημοδιδάσκαλος, διὰ δύο πίπας ἐκ Σηπίου	Χαλκοῦν
122	Γ. Αὐλωνίτης	Κερκύρας	Κερκυραίων		» Διὰ μονοπέλεχον κανδύλιον, μαχαί- ριον, κτλ.	Χαλκοῦν
123	Α. Ῥίζος	Βάλτου	Θυάμου		» Διὰ δίσκον μετὰ δύο ποτηρίων, κύ- πελλον, κτλ.	Χαλκοῦν
124	Εὐαγγ. Βούλγαρης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ διάφορα ξύλινα τορνευτὰ ἀγγεῖα	Χαλκοῦν
125	Γ. Ἰωάννου	»	»		» Διὰ διάφορα τορνευτὰ ἔργα	Ἔπαινος
126	Σωφρονιστήριον Κερκύ- ρας	Κερκύρας	Κερκυραίων		» Διὰ τὰ ἐξ ὀστού διάφορα γεγλυμ- μένα ἔργα	Ἔπαινος
127	Μαρία Μαρσιτς (Ma- ria Maricich)	Σύρου	Ἑρμούπολεως		» Διὰ δύο τορνευτὰ κιβώτια	Ἔπαινος
128	Γ. Καίτα	Κερκύρας	Κερκυραίων		» Διὰ κροπήγιον ξύλινον τορνευτόν, ἐξεργασθὲν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκτεθὲν ὑπὸ Δ. Σκάρπα	Ἔπαινος
129	Α. Φρουδάκης (ἐν φυ- λακῇ Γκαρπολά)	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ τὰ ἐκ μίγματος κομβολογία του	Ἔπαινος
130	Γ. Βασιλειάδης	»	Πειραιῶς		» Διὰ τὰ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ αὐτοῦ κα- τασκευασθέντα διάφορα ἐκθέματα ἐκ χωνευτοῦ σιδήρου	Ἀργυροῦν Α. τάξεως
131	Σπυρίδων Ὀφμαν	»	Ἀθηναίων		» Διὰ κομψὸν καὶ στερεὸν ὄρειχάλκινον χρηματοκιβώτιον	Χαλκοῦν
132	Θεόδ. Δήμογλου	Κ πόλεως			» Δι' ὠραῖον ἐκ χαλκοῦ πύρανον (μαγ- γάλι)	Χαλκοῦν
133	Ν. Μαρτίνης	Κερκύρας	Κερκυραίων		» Διὰ διάφορα ἐξαρτήματα κλίνης καὶ λοιπὰ	Χαλκοῦν
134	Β. Κάντζος ἢ Κουτζού- κος	Μαντινείας	Τριπόλεως		» Διὰ μέγαν ἐκκλησιαστικὸν κηρο- στάτην ἐξ ὄρειχάλκου	Χαλκοῦν
135	Ἀργύριος Παππηλιού	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Δι' ἐκκλησιαστικὸν κώδινα	Χαλκοῦν
136	Β. Κάντζος ἢ Κουτζούκ.	Πατρῶν	Πατρῶν		» Δι' ἐκκλησιαστικὸν κώδινα	Χαλκοῦν
137	Ν. Μενιδιάτης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ τὰ ἐξ ὄρειχάλκου διάφορα κο- σμήματα	Ἔπαινος

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ' — Τὰ πρὸς ἔνδυσιν.

1	Ἀδελφοὶ Βολωνίκη	Πειραιῶς	Ἀθηναίων	21	Διὰ τὸ βέλτιστον τῶν νημάτων καὶ τὴν καλὴν σύνθεσιν τῶν δέσμων . .	Χρυσοῦν Β. τάξεως
2	Γ. Κόγκος	Πατρῶν	Πατρῶν		» Ὡς πρῶτος εἰσαγωγῶν ἀτμοκίνητον μηχανὴν εἰς τὴν νηματοποιίαν, καὶ διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν νη- μάτων	Χρυσοῦν Β. τάξεως

Αύξων ἀριθμός	Όνομα και επώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
3	Χ. Δημόπουλος	Λεβαδείας	Λεβαδείας	21	Διὰ νήματα καλῆς ποιότητος	Ἀργυροῦν Α. τάξεως
4	Κ. Π. Ἀγαθοκλῆς	Φθιώτιδος	Στυλίδος		» Διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν νημά- των καὶ τὴν στερεότητα αὐτῶν . .	Ἀργυροῦν Α. τάξεως
5	Κ. Τσικλητήρας	Πατρῶν	Πατρῶν		» Διὰ νήματα	Χαλκοῦν
6	Γ. Ἀγγελόπουλος	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ δαίγμα ἐπὶ συνδέσεως θάμβακος δέματος	Χαλκοῦν
7	Δῆμος Ζακυνθίων	Ζακύνθου	Ζακυνθίων		» Διὰ διάφορα ὑφάσματα θαμβακερὰ . .	Χαλκοῦν
8	Β. Νιανιάρης	Μεσολογίου	Μεσολογίου		» Δι' ὑφασμα ὑφαντοποιίκιον	Χαλκοῦν
9	Αἰκατ. Κουτσουδάκη	Μήλου	Μήλου		» Διὰ στρωματόπανον καὶ προσόψια θαμβακερὰ	Χαλκοῦν
10	Χ. Μουστακόπουλος	Ἄργους	Ἄργείων		» Διὰ καλῆς ποιότητος καραβόπανον . .	Χαλκοῦν
11	Θ. Τσαγκογεώργης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ δίμητον καὶ χοδρόπανον	Χαλκοῦν
12	Θ. Δεληγεώργης	Μεσολογίου	Μεσολογίου		» Δι' ὑφασμα λεπτότατον ὑφαντοποι- κίον	Χαλκοῦν
13	Π. Βιάζης	Νάξου	Πάρου		» Δι' ὑφασμα ἐκ θάμβακος κεραμο- χοοῦ	Χαλκοῦν
14	Α. Ἐλενόπουλος	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ καραβόπανον καὶ διάφορα ὑφά- σματα θαμβακερὰ	Χαλκοῦν
15	Δημ. Κρητικὸς	Κερκύρας	Κερκυραίων	22	Διὰ διάφορα λινὰ ὑφάσματα	Χαλκοῦν
16	Θ. Ἡλιόπουλος	Παξῶν	Παξῶν		» Διὰ τεμάχια ὑφασμάτων ἐκ σπάρτου	Ἔπαινος
17	Ἰωάννης Κουντούρης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	23	Δι' ὑφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν	Χαλκοῦν
18	Κ. Λαγάνας	»	»		» Δι' ὑφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν	Χαλκοῦν
19	Μαρία Βεργαντῆ	»	»	24	Διὰ καλὰς κάλτσας ὡσεὶ εὐρωπαϊκὰς	Ἔπαινος
20	Δῆμος Μονεμβασίας	Ἐπιδαύρου	Μονεμβασίας		» Διὰ κάλτσας ἀρίστης ποιότητος καθ' ὄλα ὡσεὶ Ἀγγλικῆς κατασκευῆς . .	Ἔπαινος
21	Ἀγγελικὴ Γεωργιάδου	Σκοπέλου	Σκοπέλου		» Δι' ἐν ζεύγος σκαπίνια ἀρίστης ποιό- τητος	Ἔπαινος
22	Ἰγνατία Δαλεζίου	Σύρου	Σύρου		» Διὰ κάλτσας	Ἔπαινος
23	Ν. Σπηλιάδης	Φθιώτιδος	Λαμίας		» Διὰ σκαπίνια μάλλινα ποικιλόχρσα . .	Ἔπαινος
24	Πέτρος Τρίφος	Κερκύρας	Κερκυραίων		» Διὰ πέλους διαφόρων σχημάτων . . .	Χαλκοῦν
25	Ματθαῖος Ῥίκης	»	»		» Διὰ καλῶς κατασκευασμένους πέλους	Ἔπαινος
26	Ἑρβῆκος Αζμπελέτος	»	»		» Διὰ καλῶς κατασκευασμένους πέλους	Ἔπαινος
27	Ν. Γ. Παπαϊωάννου	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων		» Διὰ βέλτιστα κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸν χρωματισμὸν φέσια	Ἀργυροῦν Α. τάξεως
28	Ἀδελφοὶ Τσαουσόπουλοι	»	»		» Διὰ φέσια καλῆς κατασκευῆς καὶ διὰ μεγάλην παραγωγὴν	Ἀργυροῦν Α. τάξεως
29	Ἀθανάσιος Γ. Δουρούτης	»	»	25	Ὡς διευθυντὴς τοῦ μεταξουργείου, διὰ τὴν τὸν πρῶτον βαθμὸν πάν- των τῶν ἐν Ἑλλάδι κατέχουσιν μεταξοποιίαν, τὸ χρηματιστικὸν παραγωγῆς τοῦ μεταξοποιείου, καὶ τὰς ἐπιμόνους προσπάθειάς πρὸς ἐδραίωσιν, ἀνάπτυξιν καὶ τελειο- ποίησιν τοῦ μεταξουργείου αὐτοῦ	Χρυσοῦν Α. τάξεως
30	Λουκάς Ῥάλλης	»	Πειραιῶς		» Διὰ τὴν τοῦ μεταξουργείου του ἀρί- στην μέταξαν, καὶ ὡς πρῶτος εἰ- σαγωγῶν ἐν Ἑλλάδι ἀτμήρη μη- χανὴν πρὸς ἀναπνευσμὸν κουκου- λιῶν	Χρυσοῦν Α. τάξεως

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
31	Φέλις	Καλαμών	Καλαμών	25	Διά μετάξια άριστα	Άργυρούν Α. τάξεως
32	Α. Εύμορφόπουλος	»	»	»	» Δι' άριστα μετάξια	Άργυρούν Α. τάξεως
33	Θ. Μαρκόπουλος	»	»	»	» Δι' άριστα μετάξια	Άργυρούν Α. τάξεως
34	Δ. Μερλόπουλος	»	»	»	» Δι' άριστα μετάξια	Άργυρούν Α. τάξεως
35	Δήμος Άροανίας	Καλαβρύτ.	Άροανίας	»	» Δι' ώραιον χονδρόν μετάξιον	Χαλκούν
36	Αί μοναχάι άγίου Κωνσταντίνου	Καλαμών	Καλαμών	»	» Διά πολλά και ποικίλα ύφάσματα	Άργυρούν Α. τάξεως
37	Γραμματική Θ. Παπαχρήστου	Χαλκίδος	Νέων Φαρών	»	» Δι' ώραία και ώραίαις εργασίας μεταξωτά	Άργυρούν Α. τάξεως
38	Α. Κωνσταντουλάκης	Ύδρας και Τροιζηνίας	Ύδρας	»	» Διά τās τελειαις εργασίας μεταξωτάς ζώνας	Άργυρούν Α. τάξεως
39	Άσινώ Άσδέρη Στρουπανιώτη	Καρυστίας	Κυμαίων	»	» Διά τήν μεταξωτήν γάζαν και άλλα ύφάσματα λεπτής εργασίας	Άργυρούν Α. τάξεως
40	Σταυριανή Γιούργα	Καλαμών	Καλαμών	»	» Διά γάζαν μεταξωτήν κάλλιστα εξειργασμένην	Άργυρούν Β. τάξεως
41	Παναγιώτα Κοκκινάκη	»	»	»	» Διά καμπελώτα μεταξωτά και θαρέζια καλώς εξειργασμένα	Άργυρούν Β. τάξεως
42	Εύγενική Κ. Παπαδοπούλου	»	»	»	» Δι' ώραίαις χρυσοκεντήτους ποδιάς ή εμπροσθέλας και άλλα μεταξωτά	Άργυρούν Β. τάξεως
43	Α. Άργασάρης	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	» Διά τὸ τέλειον τῆς εργατίας μεταξωτοῦ ύφάσματος, και μανδύλια	Άργυρούν Β. τάξεως
44	Κλεοπάτρα Κολούμβαρδου	»	»	»	» Διά λευκόν μεταξωτόν ύφασμα, κτλ.	Άργυρούν Β. τάξεως
45	Κατήγκω Ν. Βογιατζή	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά γάζας μεταξωτάς με σχέδα κομφά και καλούς χρωματισμούς	Άργυρούν Α. τάξεως Χαλκούν
46	Μαρία Κ. Γεωργιάδη	»	»	»	» Διά καλά μεταξωτά και εύθηνα	
47	Ιωάννης Ζαφειρόπουλος	»	»	»	» Διά συλλογήν διαφόρων γραφιδωτών μανδυλίων τουλπανερών (καλεμκερίων), υπερτέρων πάντων διά τήν ζωρότητα τῶν χρωμάτων	Άργυρούν Β. τάξεως
48	Πύλος Ιωάννου	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	» Διά συλλογήν γραφιδωτών μανδυλίων τουλπανερων (καλεμκερίων), του βιομηχανικού καταστήματός του, και διά τήν εξ αυτού μεγάλην παραγωγήν	Άργυρούν Α. τάξεως
49	Δημ. Εύαγγελίδης	»	»	»	» Διά συλλογήν γραφιδωτών μανδυλίων τουλπανερών (καλεμκερίων) του βιομηχανικού αυτού καταστήματος	Άργυρούν Β. τάξεως
50	Π. Σταματίου	»	»	»	» Διά συλλογήν γραφιδωτών μανδυλίων τουλπανερών (καλεμκερίων) του βιομηχανικού αυτού καταστήματος	Άργυρούν Β. τάξεως
51	Ελένη Λαζάρου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά δύο γραφιδωτά μανδύλια τουλπανερά (καλεμκερία) άβρότατα καλώς και κομφώς ζωγραφισμένα	Χαλκούν
52	Εύφροσύνη Χ. Κυριάκου	Κ πόλεως	»	»	» Διά γραφιδωτά μανδύλια τουλπανερά (καλεμκερία) άβρά, καλώς και κομφώς ζωγραφισμένα	Χαλκούν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
53	Ελένη Φάραγγα	Άττικής	Άθηναίων	26	Διά λινόν τρίχαπτον	Χαλκούν
54	Η ίδια	»	»	»	» Δι' έτερον λινόν τρίχαπτον	Έπαινον
55	Μαριγώ Μπογιατζή	»	»	»	» Διά χρυσήν μπιμπίλαν	Χαλκούν
56	Άρίστη και Αικατερίνη Μ. Νικολαΐδου	Κ πόλεως	»	»	» Διά πολύχρουν μπιμπίλαν	Άργυρούν Β. τάξεως
57	Σουλτάνα Περιστερή	»	»	»	» Διά βελονοπροτικεράλιον	Άργυρούν Β. τάξεως
58	Ελισσάβετ Χρυσοσώμου	»	»	»	» Διά πολύχρουν μπιμπίλαν	Χαλκούν
59	Λουκία Γ. Ασδέρη	»	»	»	» Διά περιτραχήλια και επιχειρίδας	Χαλκούν
60	Άγγελική Καλογερά	»	»	»	» Διά περιτραχήλιον και επιχειρίδας	Χαλκούν
61	Κλεονίκη Μιχαλοπούλου	Άττικής	»	»	» Διά πολύχρουν μπιμπίλαν	Έπαινον
62	Δεσποινιά Κουτσουμανίδη	Συρου	Έρμουπόλεως	»	» Διά λευκήν μπιμπίλαν	Έπαινον
63	Μαρία Ευλιδάκη	»	»	»	» Διά λευκήν μπιμπίλαν	Έπαινον
64	Μαριόρα Οθωναίου	Κ πόλεως	»	»	» Διά πολύχρουν μπιμπίλαν	Έπαινον
65	Άναστ. Βερναδάκη	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά λευκήν μπιμπίλαν	Έπαινον
66	Νίνα Πετσάλη	Λευκάδος	Λευκαδίων	»	» Δι' αξιόλογα κεντητά μανδύλια	Άργυρούν Β. τάξεως
67	Εύθαλιχ Μαυρομμάτη	Κ πόλεως	»	»	» Διά κεντητά μανδύλια καλώς εξειργασμένα	Άργυρούν Β. τάξεως
68	Άγγελική Δομενιγίνη	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	» Διά κεντητά μανδύλια. Η Α. Μ. ή Βασιλίσσα εκθέτης	Άργυρούν Β. τάξεως
69	Μαρία Δακωρώ	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά μανδύλια	Χαλκούν
70	Κλάρα Μερκάτη	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά μανδύλιον	Χαλκούν
71	Εύφρ. Γ. Φωτιάδου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά μανδύλιον	Χαλκούν
72	Ιωάννα Κουτούβαλη	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά μανδύλιον	Χαλκούν
73	Άθναϊς Σπηλιάδου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
74	Άγγελική Λεοντίδου	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
75	Ελένη Δασκαλάκη	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
76	Ελένη Καλογεροπούλου	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
77	Εύγενία Μπαλάνου	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
78	Ν. Κασφία	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
79	Δ. Άρλιώτου	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
80	Α. Λοβέρδου	»	»	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
81	Ταρσή Χαραλάμπος	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά μανδύλιον	Έπαινον
82	Ελένη Σιγαλάκη	Κ πόλεως	»	»	» Διά κεντητόν γυναικειον ύποκάμισον	Άργυρούν Β. τάξεως
83	Σοφία Κόνδη	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά κεντητόν γυναικειον ύποκάμισον	Έπαινον
84	Μερσίτη Βερναδάκη	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά κεντητόν γυναικειον ύποκάμισον	Έπαινον
85	Άνδρονίκη Δέδε	»	»	»	» Διά κεντητόν γυναικειον ύποκάμισον	Έπαινον
86	Ευτέρπη Σκυλίτση	»	Πειραιώς	»	» Διά κεντητά ύποκάμισα άνδρός	Έπαινον
87	Αικατερίνη Κυδωνάκη έννεαετής	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	»	» Διά κεντητόν ύποκάμισον άνδρός	Έπαινον
88	Μαρία Καλογεροπούλου	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά κεντητά καμιζέτα	Έπαινον
89	Μαριγώ Παπαδάκη	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά κεντητά καμιζέτα	Έπαινον
90	Αικατερίνη Αθανασίου	»	»	»	» Διά κεντητά καμιζέτα	Έπαινον
91	Καλ. Α. Μεταξά	Κεφαλληνία	»	»	» Δι' έπανοφόριον (μανδύλαν) εξ ινός άθανάτου	Χαλκούν
92	Άρτεμισία Δ. Μεταξά Άγγουριά	»	»	»	» Δι' έπανοφόριον (βουρνοῦζι)	Έπαινον

Αύτων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
93	Μ. Δ. Μεταξά Λασκαράτου	Κεφαλληνίας		26	Διά κάλυμμα ανακλίντρον και καμίζεταν, και ζευγος υπιθεμάτων δοχείων άνθών	Έπαινον
94	Αικατερ. Ποθητού και	Άττικής	Άθηναίων	»	» Συνεργασθείσαι εις σκέπασμα παιδος	Χαλκοῦν
95	Άννα Βέβερ	»	»	»	» εκ κλωστής κεντημένον	»
96	Έλένη Δαζάρου	»	»	»	» Διά κάλυμμα κεφαλής εκ μετάξης κεντημένον	Χαλκοῦν
97	Ευρυδίχη Δρομοκαίτη	Κ πόλεως	»	»	» Διά δύο μαξηλαροθήκας	Έπαινον
98	Έλένη Γουδά	Άττικής	»	»	» Δι' εικόνα Εθαγγέλη Ζάππα μετά του Έρεχθείου διά τριχῶν κεφαλής κεντημένην	Χαλκοῦν
99	Ευτέρπη Σκυλίτση	»	»	»	» Διά τεγνητόν άνθος εκ τριχῶν κεφαλής	Έπαινον
100	Ε. Σάλτα	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	» Δι' άνθος εκ τριχῶν κεφαλής	Έπαινον
101	Μαθήτριά Παρθεναγωγείου τῶν αδελφῶν του έλέους	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εικόνα νεκροταφείου εκ τριχῶν κεφαλής και άλλων χρωμάτων έξεργασθείσαν	Έπαινον
102	Θ. Δαρνα	Άργους	Άργείων	»	» Δι' επιχειρίδα (μανικέτι)	Έπαινον
103	Μαρία Δευθέρου	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	» Διά ψέλλιον εκ τριχῶν κεφαλής	Έπαινον
104	Λουμπίτζα Τουρνάκη	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εικόνα αή πρόσοψις τῆς Πετροπόλεως» εκ κλωστής μετάξης	Άργυροῦν Β' τάξεως
105	Κ. Γ. Νκύτη	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	» Δι' εικόνα του αυτοκράτορος Νικολάου	Άργυροῦν Β' τάξεως
106	Σοφία Λεβαντή	Κ πόλεως	»	»	» Δι' εικόνα άγιας Σοφίας	Χαλκοῦν
107	Ειρήνη Ι. Τσάβα	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εικόνα Άκροπόλεως κεντητήν	Χαλκοῦν
108	Νίνα Σκιαδαρέση	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Δι' εργόχειρον κεντητόν «ό χάρτης τῆς Εύρώπης»	Χαλκοῦν
109	Α. Δοβέρδου	»	»	»	» Δι' εργόχειρον κεντητόν αό χάρτης τῆς Εύρώπης	Χαλκοῦν
110	Άμαλία Είδου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εργόχειρον κεντητόν αό χάρτης τῆς Ελλάδος	Έπαινον
111	Ελισάβετ Τσάτσου	Πατρῶν	Πατρέων	»	» Εκ του έν Πάτραις παρθεναγωγείου	Χαλκοῦν
112	Αικατερίνη Κρομμύδα	»	»	»	» Χρυσῆς Αλεξανδρίδου συνεργασθείσαι τήν εικόνα του Ιησοῦ Χριστοῦ	Χαλκοῦν
113	Α. Δοβέρδου	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά κεντητήν εικόνα αή έξοχή Ζυρίχης»	Άργυροῦν Β' τάξεως
114	Δ. Φωκά	»	»	»	» Διά κεντητήν εικόνα έξοχῆς μετά προσώπων	Χαλκοῦν
115	Άναστασία Γιαλούρη	Καρυστίας	Σκύρου	»	» Δι' εικόνα κεντητήν «ή αποκαθήλωσις»	Έπαινον
116	Μ. Σ. Αντωνίου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εικόνα κεντητήν αή αποκαθήλωσις»	Έπαινον
117	Μ. Κουτούδαλη	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Δι' εικόνα κεντητήν	Έπαινον
118	Έλένη Βεροπούλου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Εκ του παρθεναγωγείου τῆς Κυρίας	Έπαινον
119	Έλένη Κωνσταντινίου	»	»	»	» Χίλλ' συνεργασθείσαι επί χάρτου καμβά το Σύμβολον τῆς Πίστεως διά κεντήματος	Έπαινον
120	Άδελαΐς Πανᾶ εκ του	Άττικής	Άθηναίων	26	Δι' εικόνα άνθῶν εκ μετάξης	Έπαινος

Αύτων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
	Άρσκειού Παρθεναγωγείου					
121	Πηνελόπη Πηνιώ, δημοδιδάσκαλος	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά χαρτοφυλάκιον	Χαλκοῦν
122	Σοφία Αφενάκη	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά χαρτοφυλάκιον	Έπαινος
123	Άγγ. Καλογερά	Κ πόλεως	»	»	» Διά χαρτοφυλάκιον	Έπαινος
124	Άσπασία Καλογερά	»	»	»	» Διά χαρτοφυλάκιον	Έπαινος
125	Άθηναις Σπηλιάδου	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά λεύκωμα (album)	Έπαινος
126	Κυρία Τζιλάτων	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά κέντημα εικόνας παιδιού	Έπαινος
127	Αικατ. Κυδωνάκη	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	»	» Διά προσκεφάλαιον κεντημένον εκ μαλλίου και χανδρών	Χαλκοῦν
128	Κυρία Διζωνος	Άττικής	Άθηναίων	»	» Δι' εκ δέρματος πλαίσιον	Χαλκοῦν
129	Άρσάκειον Παρθεναγωγείον	»	»	»	» Διά τήν διδασκαλίαν τῆς τέχνης του έμβολόνειν τά φορέματα	Άργυροῦν Β' τάξεως
130	Άγλαΐα Μόσχου					Έπαινος
131	Αικατερίνη Βίλδ					»
132	Μαρία Ζαχαρίου					»
133	Μόσχα Βάγλα					»
134	Αικατερίνη Νόφελ					»
135	Άσπασία Πιεράκου					»
136	Άγνη Ρουσοπούλου					»
137	Μαριέτα Βαγιανέλη					»
138	Θεοδώρα Βισβίζη					»
139	Αικατερ. Αντωνιάδου					»
140	Καλλ. Νικολοπούλου					»
141	Εύφροσ. Μαυρογένους					»
142	Τό άνώτατον δημοτικόν σχολείον τῶν κορασίων	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	» Διά μεγάλην σημαίαν του Δήμου Έρμουπόλεως	Χαλκοῦν
143	Ιωάννα Γιανοπούλου	Μεσσήνης	Παμίσου	»	» Διά σημαίαν του Δήμου Παμίσου	Χαλκοῦν
144	Αικατερίνη Μπενάκη	Καλαμών	Καλαμών	»	» Κατασκευάσασα σημαίαν Καλαμών	Έπαινος
145	Τό έν Κερκύρα Παρθεναγωγείον τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς εταιρίας	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	» Διά σημαίαν τῆς πόλεως Κερκύρας	Έπαινον
146	Άδελφοί Νικολόπουλοι	Άττικής	Άθηναίων	»	» Διά τινα δείγματα μεταξοκλωστικῆς, διά μεταξοϋφάντους ελληνικῆς καλτσοδέτας, και διά τρίχινα λοφεία πύλων αξιωματικ. και στρατιωτῶν	Χαλκοῦν
147	Οἱ ίδιοι	»	»	»	» Διά θίσανον ελληνικῶν φεσίων και διάφορα άλλα μεταξοϋφαντα έργα	Έπαινον
148	Θ. Φραγκίσκος	»	»	»	» Δι' εκ χρυσοῦ, άργύρου, και μετάξης έργα, ρητῶς δε διά έπωμίδας αξιωματικῶν, θισάνους στολῶν, θισάνους έλλ. φεσίων, και διάφορα δείγματα κορδονίων, κομβίων, θισάνων μικτῶν εκ μετάξης και βάμβακος πρὸς χρῆσιν επίπλων και ένδυμάτων	Χαλκοῦν
149	Οἱ ίδιοι	»	»	»	» Διά τρίχινον θίσανον πύλων αξιωματ.	Έπαινος

Μαθήτριά του Άρσκειού παρθεναγωγείου τῆς φιλεκαπαιδευτικῆς εταιρίας συνεργασθείσαι εις πύλων τῶν δείγματων του έμβολόνειν τά φορέματα. Σημ. Δι' εκάστην έξεδόθη χωριστόν δίπλωμα.

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
150	Δ. Κωνσταντόπουλος	Άττικής	Αθηναίων	26	Διά θισάνους ελληνικών φρεσιών	Έπαινος
151	Αθ. Χ. Κονταρόπουλος	Πατρών	Πατρών	»	Διά θισάνους ελληνικών φρεσιών	Έπαινος
152	Αμαλία Σμιθ	Άττικής	Αθηναίων	27	Διά μεταξωτά χειρόκτια	Χαλκοῦν
153	Μαργαρίτα Πλατύ	»	»	»	Διά χειρόκτια	Έπαινος
154	Δῆμος Ἀμοργού	Θήρας	»	»	Διά χειρόκτια	Έπαινος
155	Δῆμος Θήρας	»	»	»	Διά χειρόκτια	Έπαινος
156	Ἀδελφ. Καπουτσιμάδαι	Άττικής	»	»	ὡς μοναδικοί κατασκευασταὶ δερματινῶν χειροκτιῶν καὶ στρατιωτικῶν καστοριῶν	Ἀργυροῦν Α' τάξεως Χαλκοῦν
157	Βικέντιος Βάρκας	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά ξυλίνους ράβδους	Ἀργυροῦν Α' τάξεως Χαλκοῦν
158	Δομένικος Μορέτης	»	»	28	Διά προτομήν μετὰ φινίκης καὶ πλοκάμου ἐκ τριχῶν κεφαλῆς καὶ λοιπῆς συσκευῆς	Χαλκοῦν
159	Α. Γόνιμος	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθεῖσαν φινίκην μετὰ ζεύγους πλοκάμων	Έπαινος
160	Α. Ι. Σπανός	»	»	»	Διά τζαρούχια	Έπαινος
161	Σπ. Εὐσταθίου	»	»	»	Διά τζαρούχια	Έπαινος
162	Π. Χρυσανθάκης	»	»	»	Διά τζαρούχια	Έπαινος
163	Γ. Εὐλινος	Βάλτου	Ἀμβρακίας	»	Διά ὑποδήματα γυναικεία καλῆς κατασκευῆς καὶ ποιότητος	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
164	Ἀδελφοὶ Τσιουράκη	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διά γυναικεία διαφόρου ἡλικίας ὑποδήματα καλῶς ἐξεργασμένα	Ἀργυροῦν Α' τάξεως Χαλκοῦν
165	Α. Ζωῖόπουλος	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν	Χαλκοῦν
166	Ἀντώνιος Φιλιππαῖος	»	»	»	Δι' ὑποδήματα	Χαλκοῦν
167	Ἰωάννης Βρακάκης	»	»	»	Δι' ὑποδήματα	Χαλκοῦν
168	Ἀλέξιος Τάτος	Ἄνδρου	Ἄνδρου	»	Δι' ὑποδήματα ἀνδρῶν	Χαλκοῦν
169	Θ. Καμβύσης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Δι' ὑποδήματα ἀνδρῶν	Χαλκοῦν
170	Π. Χρυσανθάκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά κρηπίδας μετὰ φελοῦ	Έπαινος
171	Σωφρονιστήριον Κερκύρας	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Δι' ἀγροτικά ὑποδήματα	Έπαινος
172	Χρήστος Τσαντίλας	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά χρυσοκεντήτους ἐλληνικὰς ἐνδυμασίας	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
173	Ἐλευθέριος Ζάππας	»	»	»	Διά χρυσοκεντήτων ἐλληνικὴν ἐνδυμασίαν	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
174	Ἰωάννης Ἀνδριανόπουλος	»	»	»	Δι' ἐλληνικὰς χρυσοκεντήτους ἐνδυμασίας	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
175	Κωνστ. Γεωργίου	»	»	»	Δι' ἐλληνικὰς χρυσοκεντήτους ἐνδυμασίας	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
176	Σιδέρης Γριζᾶς	»	»	»	Διά χωρικὴν νυμφικὴν ἐνδυμασίαν . .	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
177	Γεώργιος Γαληνός	»	»	»	Διά στολὴν στρατιωτικ. τοῦ ἵππικοῦ	Χαλκοῦν
178	Ἰωάννης Σεστιαν	»	»	»	Δι' εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν	Χαλκοῦν
179	Ἀλέξ. Ἀγκωνάκης	»	»	»	Δι' εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν	Χαλκοῦν
180	Π. Λαμπίκης	»	»	»	Δι' εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν	Χαλκοῦν
181	Ὀρφανοτροφεῖον Χ. Κώστα	»	»	»	Διά τὴν προαγωγὴν τῶν ὀρφανῶν εἰς βιοποριστικὰ ἔργα	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
182	Στυλιανός Ζαχαρίου	»	»	»	Δι' εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα	Χαλκοῦν
183	Ἰωάννης Χρηστέας	»	»	»	Δι' εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα	Χαλκοῦν
184	Ἀριστ. Βαρούχας	Κερκύρας	Κερκυραίων	29	Διά τὰ σχετικῶς διαπρέποντα ἀργυρᾶ κοσμήματα	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
185	Παναγ. Πανδῆς	»	»	»	Διά χρυσοῦν ψέλλιον	Χαλκοῦν
186	Φώτιος Ἀντωνίου	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ἀργυρᾶ ψέλλια καὶ λ.π. κοσμήματα	Χαλκοῦν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
187	Ὀπλοσττάσιον	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	30	Δι' ἐν ζεύγος ὀπισθογεμῶν πιστολιῶν μεθ' ὄλων τῶν χρειωδῶν	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
188	Τὸ ἴδιον	»	»	»	Διά καψύλια καὶ βολὰς	Έπαινος
189	Πέτρος Κτόρος	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά μονόκανον ραβδωτὸν ὄπλον . .	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
190	Βικέντιος Βάρκας	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά κυνηγετικὸν δίκανον ὄπλον . .	Χαλκοῦν
191	Ἰω. Κωνσταντίνου	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά μετάλλινον κοντάκιον πιστολίου καὶ διὰ θήκην σπάθης	Χαλκοῦν
192	Φραγ. Γκόλφ	Κερκύρας	Κερκυραίων	31	Διά κιβώτια δερμάτινα ἐκ τελατινίου	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
193	Π. Χρυσανθάκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά δερμάτινον διασάκιον	Χαλκοῦν
194	Θ. Λεόνης	»	»	»	Διά δερμάτινα κιβώτια	Χαλκοῦν
195	Χρ. Σβολόπουλος	»	»	»	Διά δερμάτινα κιβώτια	Χαλκοῦν
196	Εἰρ. Καλέργενα	»	»	»	Διά τριχίλους σάκκους (τουρβάδες) .	Έπαινος
197	Ἀσήμω Μ. Κανάκη	Μεγαρίδος	Μεγάρων	»	Διά τουρβάδες	Έπαινος
198	Θ. Τσαγγογεώργης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τριχίλους κάπας	Χαλκοῦν
199	Γεώρ. Σβάρνας	»	»	»	Διά φλοκωτὴν μαύρην κάπαν . . .	Χαλκοῦν
200	Ὁ ἴδιος	»	»	»	Διά τριχίλους κάπας	Έπαινος
201	Δῆμος Λαμίας	Φθιώτιδος	»	»	Διά μείτανογέλεκα ἐκ σαγακίου . .	Χαλκοῦν
202	Δ. Ἐλενόπουλος	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά κάλτσας ἐκ σαγακίου	Έπαινος
203	Ν. Κατριβάνος	»	»	»	Διά φλοκωτὴν βελόνταν	Χαλκοῦν

ΞΥΝΑΓΩΓΗ Ε' — Προϊόντα γῆς καὶ θαλάσσης.

1	Ἰλαρίων Ροῦ	Άττικής	Αθηναίων	32	Διά τὴν ἐπιτυχῆ εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς πολυτίμου ἐπιστημονικῆς τέχνης πρὸς ἀνακαμίνευσιν τῶν σκωριῶν καὶ ἄλλων μεταλλικῶν οὐσιῶν, καὶ διὰ τὴν μετὰ πολλῶν δαπανῶν προμήθειαν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν ἀπαιτουμένων μηχανῶν καὶ τὴν ἀνέγερσιν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίων καταστημάτων	Χρυσοῦν Α' τάξεως
2	Ἰπποργεῖον Οἰκονομικ.	»	»	»	Διά τὴν ἐκτεθεῖσαν συλλογὴν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ποιότητων καὶ εἰδῶν ὄρυκτιῶν τοῦ Κράτους, καὶ διὰ τοὺς ἐκδοθέντας παρ' αὐτοῦ καταλόγους καὶ χάρτας ὀρυκτολογικοὺς πρὸς χρῆσιν καὶ εὐκολίαν τῶν ἐπιτεδομένων εἰς ὀρυκτολογικὰς ἐρεῦνας . .	Χρυσοῦν Α' τάξεως
3	Βασίλειος Μελάς	»	»	»	Διά τὰς καταβληθείσας παρ' αὐτοῦ πολλὰς χρηματικὰς δαπάνας καὶ προσπάθειας καὶ τὴν πρὸ δεκαετίας ἐνεργουμένην μετάλλευσιν τῶν θειούχων πετρωμάτων τῆς νήσου Μήλου, εἰσαγαγῶν πρῶτος τὴν Σικελικὴν τῆς καμινεύσεως μέθοδον, δι' ἧς παράγεται ἰκανὴ ποσότης ἐμπορευσίμου χυτοῦ θείου καὶ θεο-	

Αριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
4	Ἰωάννης Κόστος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	32	χρώματος Διὰ τὰ δείγματα τοῦ Λακωνικοῦ χλοεροῦ καὶ τοῦ ποικίλου τῆς Σκύρου μαρμάρου	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
5	Α. Μοντάδος	Κερκύρας	Κερκυραίων	34	Διὰ διαφόρους δίσκους, κροστάσια, καὶ ἄλλα οἰκιακὰ ἀγγεῖα, ἅπαντα κατεσκευασμένα παρ' αὐτοῦ δι' ἐκλεκτοῦ μετάλλου	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
6	Κάρολος Βιώτης, ἐργοστασιάρχης	»	»	»	Διὰ διάφορα ἔργα δι' ἐκλεκτοῦ σιδήρου	Ἄργυροῦν Β' τάξεως Χαλκοῦν
7	Α. Βασιλάς	»	»	»	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα διάφορα ἀγγεῖα ἐξ ὀρειχάλκου	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
8	Θεόδ. Δήμογλου	Κιπρόλεως	»	»	Διὰ τὰ ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένα διάφορα ἀγγεῖα διὰ τοῦ τόρνου	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
9	Ν. Σωτήρχος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ σκευὴ κάλλιστα κατεσκευασμένα διὰ τοῦ τόρνου	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
10	Γ. Β. Πουλόπουλος	»	»	»	Διὰ μαγειρικοὺς λέβητας (τεν-ζερέδες)	Χαλκοῦν
11	Π. Νικητόπουλος	»	»	»	Διὰ μαγειρικοὺς λέβητας	Χαλκοῦν
12	Δῆμος Τριπόλεως	Τριπόλεως	»	»	Διὰ μαγειρικὰ ἀγγεῖα	Χαλκοῦν
13	Γ. Βασιλειάδης	Ἄττικῆς	Πειραιῶς	»	Δι' ὀπισθογεμῆς πυρόβολον	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
14	Διεύθυντις ἄτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Δι' ὀπισθογεμῆ πυρόβολα	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
15	Ἀδελφοὶ Διαμαντίδαι	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	36	Διὰ τὸν εὐμεγέθη καὶ καλλίστης ποιότητος σπόγγον	Χαλκοῦν
16	Ι. Πετριδῆς	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ συλλογὴν καλῆς ποιότητος σπόγγων	Χαλκοῦν
17	Ν. Συμεών	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ σπόγγους	Ἐπαινος
18	Σ. Μαγκούφης	Μεγαρίδος	Μεγάρων	»	Διὰ σπόγγους	Ἐπαινος
19	Κόλλα ἀδελφοὶ	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ κηρὸν ἀρωματικὸν καὶ καθαρὸν	Χαλκοῦν
20	Ἐπαρχος Θεσῶν	Θηβῶν	Θηβαίων	»	Διὰ κηρὸν ἀρωματικὸν καὶ καθαρὸν	Χαλκοῦν
21	Ἐλ. Γ. Ἀποστολίδη	Ξηροχωρίου	Ἰστιαίων	37	Διὰ καλῆς ποιότητος καὶ χρώματος καπνὸν	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
22	Δῆμος Ἄγρινιου	Τριγωνίας	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καπνὸν	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
23	Σπυρίδων Αὐδῆς	Βάλτου	Βάλτου	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καπνὸν	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
24	Δῆμος Λαμίας	Λαμίας	»	»	Διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα καλῆς ποιότητος καπνὸν	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
25	Γεωργικὴ σχολὴ	Ναυπλίας	Τυρόνθου	»	Διὰ τὴν καλὴν ποιότητα καπνοῦ	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
26	Δῆμος Μηδείας	Ναυπλίας	»	»	Διὰ τὴν μεγάλην παραγωγὴν καλοῦ καπνοῦ	Χαλκοῦν
27	Δῆμος Λίσσης	Ἄργολίδος	»	»	Διὰ καλὸν καπνὸν	Χαλκοῦν
28	Δῆμος Μεσολογγίου	Μεσολογγ.	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καπνὸν	Χαλκοῦν
29	Δῆλος Ἐλους	Ἐπ. Λιμηρᾶς	»	»	Διὰ καλὸν καπνὸν	Χαλκοῦν
30	Ἐφορος Λοκρίδος	Λοκρίδος	»	»	Διὰ καλὸν καπνὸν	Ἐπαινος
31	Δῆμος Καρυστίας	Καρυστίας	»	»	Διὰ καλὸν καπνὸν	Ἐπαινος
32	Ἀθανάσιος Παπογλίδης	Σύρου	Ἐρμούπολεως	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καπνὸν	Χαλκοῦν
33	Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ πρώτην εἰσαγωγὴν καὶ ἐπιτυχὴ καλλιέργειαν ἀξιολόγου καπνοῦ τῆς Φλωρίδος τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῆς	Χαλκοῦν

Αριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβείου
34	Β. Δενδροκομῆσιον	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	37	Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπιτυχὴ καλλιέργειαν καπνοῦ τῆς Χαβάνας καὶ Μανίλλης	Χρυσοῦν Β' τάξεως
35	Χαρίλαος Δ. Ξένος	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διὰ τρία εἶδη καλοῦ ταμβάκου	Χρυσοῦν Β' τάξεως
36	Ν. Ἀναστασίου	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διὰ καλὸν ταμβάκον	Χαλκοῦν
37	Ν. Φραντζόλας	»	»	»	Διὰ καλὸν ταμβάκον	Ἐπαινος
38	Μονὴ Λογγοβάρδης	Νάξου	Ναούσης	»	Διὰ τὰ εὐτραφῆ κάρνα θάμβακος ἰνὸς μακρᾶς, ἄβροῦ, στιλπνοῦ καὶ ἐλασικοῦ	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
39	Θ. Δεληγεώργης	Μεσολογγ.	Μεσολογγ.	»	Διὰ κυροθάμβακα ἐκ σπόρου Σισλάνδ παρ' αὐτοῦ ἐγκλιματισθέντος ἐπιτυχῶς	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
40	Χ. Δημόπουλος	Λεβαδείας	Λεβαδέων	»	Διὰ τὴν μεγάλην καλλιέργειαν καὶ παραγωγὴν καλῆς ποιότητος θάμβακος	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
41	Κ. Φωστηρόπουλος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ δοκίμιον περὶ καλλιέργειας τοῦ θάμβακος	Χαλκοῦν
42	Δῆμος Τρινάσου	Λακεδαίμ.	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος κάρνα καλοῦ θάμβακος	Χαλκοῦν
43	Δῆμος Πιμίσιου	Μεσσηνίας	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καροθάμβακα	Χαλκοῦν
44	Δῆμος Καλαμῶν	Καλαμῶν	»	»	Διὰ καροθάμβακα ἐκ σπόρου Σισλάνδ	Χαλκοῦν
45	Δῆμος Σκύρου	Σκοπέλου	»	»	Διὰ τὰ καθαρὰ μαλλία	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
46	Τέγος Περιβολιώτης	Φθιώτιδος	Λαμίας	»	Διὰ καθαρὰ μαλλία	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
47	Θρ. Βελνίτζας	Θηβῶν	Θηβῶν	»	Διὰ καλῆς ποιότητος μαλλία	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
48	Οἰκονομικ. ἔφορος Ναυπακτίας, Σ. Κωστάκης	Ναυπακτ.	Ναυπάκτου	»	Διὰ τὰ καλὰ μαλλία τοῦ δήμου Ναυπακτίων	Χαλκοῦν
49	Ἐφορος Λοκρίδος	Λοκρίδος	Ἄταλάντης	»	Διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα καλῆς ποιότητος μαλλία	Ἐπαινος
50	Δῆμος Ἄνδρου	Ἄνδρου	»	»	Διὰ τὰ καλῆς ποιότητος καὶ ὑγιᾶ κουκούλια	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
51	Δῆμος Προσχίου	Ναυπάκτου	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος κουκούλια	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
52	Θ. Μαρκόπουλος	Καλαμῶν	Καλαμῶν	»	Διὰ καλὰ καὶ εὐρωστα κουκούλια	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
53	Ν. Νικολόπουλος	Λακεδαίμ.	Καστορίου	»	Διὰ καλῆς ποιότητος, εὐρωστα, φυλῆς Ἰαπωνικῆς κίτρινα κουκούλια	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
54	Ἰω. Ζαῦτης	Καλαβρύτ.	Καλαβρύτων	»	Διὰ καλῆς ποιότητος κίτρινα κουκούλια	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
55	Δῆμος Δετρίνων	Ἠλείας	»	»	Διὰ λευκὰ κουκούλια	Χαλκοῦν
56	Δῆμος Τριπόλεως	Τριπόλεως	»	»	Διὰ κίτρινα κουκούλια	Χαλκοῦν
57	Κ. Φωστηρόπουλος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ δοκίμιον περὶ τῆς Ἰαπωνικῆς σηροκομίας	Ἐπαινος
58	Θεόδωρος Γ. Ὀρφανίδης	»	»	»	Διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ φυτοῦ Βοιχμηρία ἢ ἔκλευκος	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
59	Δ. Θ. Βρυζάκης	»	»	»	Δι' ἄριστον ριζάριον	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
60	Δῆμος Χαλκίδος	Χαλκίδος	»	»	Διὰ καλῆς ποιότητος καὶ πλούσια χρωματιστικῆς ὕλης ριζάρια	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
61	Γ. καὶ Π. Φιλάρετοι	Ξηροχωρίου	»	»	Διὰ ριζάρια	Χαλκοῦν
62	Δῆμος Σκύρου	Σκοπέλου	»	»	Διὰ ριζάρια	Ἐπαινος
63	Δῆμος Βρυσηῶν	Λακεδαίμ.	»	»	Διὰ ρούδια	Ἐπαινος

Αύτων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια θραβεύσεως	Είδος θραβείου
64	Δήμος Αιγαίων	Χαλκίδος		73	Διά βρούδια	Έπαινος
65	Δήμος Μυρτουντίων	Ηλείας		»	Δι' αξιόλογον λιναρόσπορον	Χαλκοῦν
66	Δ. Βαρωνάκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά δερματόκολλαν καλής ποιότητος	Άργυροῦν Β' τάξεως
67	Κατάστημα αερόφωτος	Κερκύρας	Κερκυραίων	38	Διά πύσαν	Χαλκοῦν
68	Υπουργεῖον Οικονομικῶν	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὸ μορφήν ὠραίων κυβικῶν κρυστάλλων ἔχον ἄλας τῆς τε Καρυῆς καὶ τῆς Νυχίας τῆς Ζακύνθου . .	Έπαινος
69	Θ. Λεβαχιδης	Πυλίας	Πυλίας	»	Διά τὴν καθαριότητα τῆς ἀσβέστου καὶ τὸ ὁμοειδές τῆς διαπυρώσεως	Έπαινος
70	Α. Ποθητός	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὸν ζῆλον αὐτοῦ περὶ τὴν κατασκευὴν τῆς σόδας	Έπαινος
71	Άριστείδης Βουσαάκης	»	»	»	Διά τὴν σύστασιν ἐργοστασίου πρὸς παραγωγὴν θεϊκῆς μαγνησίας . .	Χρυσοῦν Β' τάξεως
72	Φαρμακευτικὸν φροντιστήριον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ	»	»	»	Διά 16 σκευασίας τοῦ μολύβδου, καθαρῶς καὶ καλῶς κερυσταλλομένης, καὶ πρὸ πάντων διὰ 3 εἶδη χρωμικοῦ μολύβδου, διὰ τὸν νιτρικὸν καὶ νιτρώδη μολύβδον καὶ τοῦς λαμπροῦς κρυστάλλους τοῦ χλωριούχου καὶ ἰωδιούχου μολύβδου . .	Άργυροῦν Β' τάξεως
73	Στ. Κρίνος	»	»	»	Διά τὸν νιτρικὸν ἄργυρον λίαν καθαρὸν καὶ ἥκιστα ὑγροσκοπικόν	Χαλκοῦν
74	Στ. Κρίνος	»	»	»	Διά τοὺς μεγάλους κρυστάλλους καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ θεϊκοῦ ψευδαργύρου καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ νατρίου	Έπαινος
75	Στ. Κρίνος	»	»	»	Διά τὸ καθαρὸν ἤπαρ τοῦ θείου	Χαλκοῦν
76	Στ. Κρίνος	»	»	»	Διά τοὺς λαμπροῦς κρυστάλλους τῆς ὀξινῆς κινίνης	Έπαινος
77	Α. Βουσαάκης	»	»	»	Διά ἐγκάλιον τρυγικὸν σίδηρον	Χαλκοῦν
78	Ἡλ. Ἠλιόπουλος	Καλαμῶν	Καλαμῶν	»	Διά τὴν βυρσοδεψικὴν κινήσιν	Χαλκοῦν
79	Γ. Κόγγος	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διά τὸν ὀπὸν γλυκορρίζης	Άργυροῦν Β' τάξεως
80	Στ. Κρίνος	Άττικής	Ανωθηαίων	»	Διά τὰ ἐκχυλίσματα τῆς Γεντιανῆς, τῆς φαιῆς κίνης, τῶν λεπύρων τῶν νεραντζίων καὶ ἰδίως τῆς βαλεριάνης	Άργυροῦν Α' τάξεως
81	Β. Γιούρας	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Δι' ἔλαια ἐξ ἐλαιωστῶν δι' ἀτμομηχανῆς	Άργυροῦν Β' τάξεως
82	Σ. Δαμιανός	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Δι' ἔλαια ὁμοίως	Άργυροῦν Β' τάξεως
83	Ν. Λάμπρος	»	»	»	Δι' ἔλαια ὁμοίως	Άργυροῦν Β' τάξεως
84	Αντ. Δημουλίτσας	»	»	»	Δι' ἔλαιον ὁμοίως	Χαλκοῦν
85	Γ. Β. Δελβινιώτης	»	»	»	Διά τὴν στεατίνην ἀποκτηθεῖσαν διὰ χημικῶν μέσων	Έπαινος
86	Γ. Μυστακόπουλος	»	»	»	Διά τὸ στιλβωτὸν χρώμα τῶν ὑποδημάτων	Χαλκοῦν
87	Κατζῆ Διάκος	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὸ δεῖγμα τυπογραφικῆς μελάνης	Έπαινος
88	Μ. Γκιόκας	»	»	»	Διά τὰ βερνίκια του	Χαλκοῦν
89	Ἐλ. Ἀτμοπλ. Ἐταιρεία	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διά βερνίκια	Χαλκοῦν
90	Μ. Γκιόκας	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὰ βερνίκια πρὸς ἐπίχρυσιν τῶν τοίχων	Έπαινος

Αύτων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια θραβεύσεως	Είδος θραβείου
91	Γουλᾶς Ἰγνατίου	Κερκύρας	Κερκυραίων	38	Διά βερνίκια ἐπὶ σιδήρου	Έπαινος
92	Ἀχιλλεὺς Ἀλεξάκης	»	»	»	Διά τὸν παρ' αὐτοῦ καλῶς κατεργασμένον λευκὸν κηρὸν	Άργυροῦν Α' τάξεως
93	Εὐαγγέλης Κωνσταντίνου	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τὸν καλὸν καὶ λευκὸν κηρὸν καὶ διάφορα εἶδη λαμπάδων	Άργυροῦν Α' τάξεως
94	Ἀρσός Παππα-Φώτου	»	Πειραιῶς	»	Διά τὸν λευκὸν κηρὸν διαφόρων εἰδῶν	Άργυροῦν Β' τάξεως
95	Α. Ι. Μαργαρίτης	»	Αθηναίων	»	Διά τὸν κηρὸν εἰς πῆταν καὶ λαμπάδας	Άργυροῦν Β' τάξεως
96	Ἀδελφοὶ Κόλλα	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά κηρὸν λευκὸν	Άργυροῦν Β' τάξεως
97	Ἰω. Τριανταφυλλάκης	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διά λευκὸν κηρὸν	Χαλκοῦν
98	Ἰωσήφ Πελλετιέ	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά λευκὸν κηρὸν	Χαλκοῦν
99	Ναὸς Εὐαγγελιστρίας	Τήνου	Τήνου	»	Διά λευκὸν κηρὸν	Έπαινος
100	Ἰω. Παλαιολόγος	Σμύρνης	»	»	Διά σάπωνα	Έπαινος
101	Δημ. Καταβάτης	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διά σάπωνα	Έπαινος
102	Κωνστ. Μανωλάκης	Σκοπέλου	Σκοπέλου	»	Διά σάπωνα	Έπαινος
103	Σπ. Καιροφύλαξ	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διά σάπωνα	Έπαινος
104	Ν. Γ. Λεούσης καὶ Σα.	Άττικής	Πειραιῶς	»	Διά σάπωνα	Χαλκοῦν
105	Βικέντ. Ρόγκης καὶ Σα.	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά σάπωνα	Χαλκοῦν
106	Ἰω. Φιλιώτου	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διά σάπωνα	Χαλκοῦν
107	Σπ. Δαμήρης	»	»	»	Διά σάπωνα καλῆς ποιότητος	Άργυροῦν Β' τάξεως
108	Ἰωσήφ Φωτιάδης	Σμύρνης	»	»	Διά καλῆς ποιότητος σάπωνα	Άργυροῦν Β' τάξεως
109	Μίνως Καλοκαιρινός	Ἡρακλείου (Κρήτης)	»	»	Διά καλλίστης ποιότητος σάπωνα . .	Άργυροῦν Α' τάξεως
110	Γ. Βαπτ. Δελβινιώτης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά συγκριτικῆς ἀνατομίας ζωικῆ μέρια ἀπολιθωμένα χημικῶς	Έπαινος
111	Ἄρισ. Βουσαάκης	Άττικής	Αθηναίων	39	Δι' ὕδωρ σέλτσ καὶ ἀρριζούσας λεμονάδας	Άργυροῦν Α' τάξεως
112	Ἀδελφοὶ Κόλλα	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά διάφορα ὕδατα	Άργυροῦν Α' τάξεως
113	Α. Ἀρμένης	»	»	»	Διά ζῆθον ζιγγιβερώσας	Έπαινος
114	Στ. Κρίνος	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά καταπότια ἰωδούχου σιδήρου παρόμοια τοῖς τοῦ Βλαγκάρ	Άργυροῦν Β' τάξεως
115	Γ. Μ. Κολέντης	Κεφαλλην.	»	»	Διά γλυκὸν οἶνον τῆς Κίνης	Άργυροῦν Β' τάξεως
116	Στ. Κρίνος	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' οἶνον τῆς Κίνης καὶ συρόπια, καὶ ἰδίως τὸ δι' ἰωδούχου σιδήρου . .	Χαλκοῦν
117	Ἀδελφοὶ Κόλλα	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά Lemon Drops	Χαλκοῦν
118	Μ. Δεσίλας	»	»	»	Δι' ἔλαιον τοῦ Ὀνίσκου	Χαλκοῦν
119	Ἀναστ. Τσαμαδός	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ἀντιτριχοφόρον καὶ ἀντιπυρηρστικόν	Χαλκοῦν
120	Ν. Δελφίν	»	»	»	Διά δειγμάτα ξύλων, βεβαμμένων . .	Έπαινος
121	Γ. Μεταξᾶς Βαφεύς	»	»	»	Διά τὸ ἀνεξίτηλον τῶν χρωμάτων . .	Χαλκοῦν
122	Ἰω. Ἀναστασίου Τραπέζης Βαφεύς	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διά βάψιμον καὶ στίλβωμα χασέ μέλανος	Έπαινος
123	Σωτήρ. Γιαλιστρᾶς	Άττικής	Αθηναίων	40	Διά δειγμάτα ἐκ δορῶν ἀσραχᾶν, λαγῶν, ἀλώπεκος καὶ γαλῆς	Άργυροῦν Β' τάξεως
124	Ἀλκίνοος Ζανώνης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά διαφόρους δορᾶς ἐκ τῶν πετρῶν διαφόρων πτηνῶν	Χαλκοῦν
125	Π. Καλουτᾶς	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Καταστήσας πρῶτος τὴν βυρσοδεψικὴν ἀληθῆ βιομηχανίαν, καὶ διατηρῶν σπουδαίην βιομηχανικὸν κατὰ	

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
126	Έμμ. Σαλοούστρου	Σύρου	Έρμουπόλεως	41	στημα εν Σύρω, και του οποίου τα δέρματα εισί καλλίστης ποιότητος	Χρυσούν Α' τάξεως
127	Ιω. Κουρκουτάκης	"	"	"	Διατηρών σπουδαίον βιομηχανικόν και βυρσοδεψικόν κατάστημα εν Σύρω και του οποίου τα δέρματα εισί κάλλιστα	Χρυσούν Α' τάξεως
128	Άδελφοί Μαρινάκη	"	"	"	Διότι τό βυρσοδεψικόν κατάστημα αυτού έχει μεγίστην σπουδαιότητα διά την βιομηχανίαν ταύτην τής Ελλάδος, και προμηθεύει τά διδέλλα, μαροκίγια και τελατίνια τής πρωτεύουσας	Χρυσούν Α' τάξεως
129	Κτενής και Ταραμένος	Άττικής	Αθηναίων	"	Διά τε την σπουδαιότητα του βυρσοδεψικού αυτών βιομηχανικού καταστήματος και την καλήν ποιότητα των βακετών και δερμάτων	Χρυσούν Β' τάξεως
130	Α. Θ. Γκίζας	"	"	"	Διά την σχετικώς καλήν ποιότητα των εκτεθέντων παρ' αυτού δερμάτων	Άργυρούν Α' τάξεως
131	Κ. Γ. Μπολέτζης	Κερκύρας	Κερκυραίων	"	Διά καλώς βακέτας	Άργυρούν Β' τάξεως
132	Εύαγγ. Καλουτάς	Σύρου	Έρμουπόλεως	"	Διά καλλίστας βακέτας	Άργυρούν Α' τάξεως
133	Έμμ. Μομφύλιος	Κ. πολεως	"	"	Διά τά καλώς κατασκευασμένα μαροκίγια	Άργυρούν Α' τάξεως
134	Δήμος Νάξου	Νάξου	"	"	Διά πρόβεια δέρματα και βακέτας	Άργυρούν Β' τάξεως
135	Ιω. Κατογεώργης	Άττικής	Αθηναίων	"	Διά δέρματα	Άργυρούν Β' τάξεως
136	Γεώρ. Παντζάρης	Χίου	"	"	Διά δέρματα	Άργυρούν Β' τάξεως
137	Γ. Δ. Μάνος	Άττικής	Αθηναίων	"	Διά μαροκίγια	Άργυρούν Β' τάξεως
138	Α. Α. Μπέσης	Σύρου	Έρμουπόλεως	"	Διά καλά και ιδίως επίχρυσα μαροκίγια	Άργυρούν Β' τάξεως
139	Ιω. Μπότης	Μαντινείας	Τριπόλεως	"	Διά καθαρώς εξειργασμένον μέλαν τράγειον δέρμα	Χαλκούν
140	Ι. Τσικιάς	Βάλτου	Άμβρακίας	"	Διά δέρματα	Χαλκούν
141	Γ. Μαντζούνης	Μαντινείας	Τριπόλεως	"	Διά καλώς εξειργασμένον τράγειον δέρμα	Έπαινος
142	Κεντρική των Ολυμπίων Επιτροπή	Άττικής	Αθηναίων	35	Διά συλλογήν ζύλων 31 ειδους	Έπαινος
143	Δήμαρχος Αηλαντίων	Χαλκίδος	"	"	Διά την έδειξαν προθυμίαν όπως ή εκθεσις των Ολυμπίων παραρτήσιν τά αξιόλογα είδη ζύλων των δήμων αυτών.	Έπαινος
144	Δήμαρχος Κηρονηλέων	"	"	"	"	Έπαινος
145	Δήμαρχος Λαρυμνης	Λοκρίδος	"	"	"	Έπαινος
146	Δήμαρχος Σπερχειάδος	Φθιώτιδος	"	"	"	Έπαινος
147	Δήμαρχος Ναυπακτίας	Ναυπάκτου	"	"	"	Έπαινος
148	Δήμαρχος Φελλίας	Λακεδαιμ.	"	"	"	Έπαινος
149	Δήμαρχος Κρανίων	Κραναίας	"	"	"	Έπαινος
150	Αναστάσιος Γκιλιάνης	Μεγαρίδος	Έλευσίνος	"	Διά ναφθέλαιον και κολοφώνιον	Χαλκούν
151	Δήμος Άμβρακίας	Βάλτου	"	"	Διά χαμάδαν	Χαλκούν
152	Δήμος Θέρμου	Τριγωνίας	"	"	Διά χαμάδαν	Χαλκούν
153	Χατοή Γ. Στεκούλης	Νάξου	Νάξου	"	Διά καλλίστης ποιότητος βαλανίδια	Χαλκούν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
154	Δήμος Θέρμου	Τριγωνίας	"	35	Διά κικίδας	Χαλκούν
155	Δήμος Έλευσίνος	Μεγαρίδος	"	"	Διά ρητινόπισσαν	Χαλκούν
156	Κατάστημα Αεριοφωτος	Κερκύρας	Κερκυραίων	"	Διά πίσσαν εκ γαιανθράκων εξαγομένην	Χαλκούν
157	Δήμος Μεγαρέων	Μεγαρίδος	"	"	Διά ρητίνην	Έπαινον
158	Δήμος Λαρυμνης	Λοκρίδος	"	"	Διά ρητίνην	Έπαινος
159	Δήμος Κηρονηλέων	Χαλκίδος	"	"	Διά ρητίνην και ναφθέλαιον	Έπαινος
160	Π. Βρανίτζης	Ήλείας	Βυπρασιών	"	Διά βαλάνους	Έπαινος
161	Δήμος Βρυσεών	Λακεδαιμ.	"	"	Διά σουμάκι	Έπαινος

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Σ' — Συνήθεις τέχναι.

1	Γεώργιος Βασιλειάδης, καταστηματούρχης	Άττικής	Πειραιώς	47	Διά τά πάμπολα, ποικίλα και σπουδαία μηχανικά εκθέματα του, έλαιοτριβεία, άντλητάρια, σίφωνα, βαρούλκον, άροτρα και άλλα γεωργικά εργαλεία	Χρυσούν Α' τάξεως
2	Άτμοπλοϊκή εταιρία	Σύρου	Έρμουπόλεως	"	Διά τά εκτεθέντα μηχανικά έργα, άτμομηχανήν 16 ίππων, ίππάρια άτμομηχανής, καπνοτόμον, λειαντήρια, και υδραυλικόν έλαιοθλιβετόν	Χρυσούν Α' τάξεως
3	Μηχανουργείον « Άγαμέμνων »	Άττικής	Πειραιώς	"	Διά τά εκτεθέντα σιδηρά μηχανήματα, έλαιοθλιβετόν, βαρούλκον, κρόκα, και ρητώς τό ζυμαρικόν πιεστήριον, και τά δύο προς έκθλιψιν έλαιοαμυγδάλων	Χρυσούν Α' τάξεως
4	Όπλοστάσιον	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	"	Διά ποικίλα στρατιωτικά εκθέματα, άρματα, τηλεβόλα, πολεμοφόδια και σκεύη	Χρυσούν Β' τάξεως
5	Ιω. Λαζαρίδης	Πατρών	Πατρέων	"	Διά εξαιρετόν λιμνηστήριον προς καθαρισμόν τής σταφίδος	Άργυρούν Α' τάξεως
6	Σωφρονιστήριο	Κερκύρας	Κερκυραίων	52	Διά εξαιρετόν ποιότητα όπτων πλήθων	Άργυρούν Α' τάξεως
7	Άδελφοί Διαμαντίδαι	Άττικής	Πειραιώς	"	Διά συλλογήν όπτων πλήθων και κερμάτων	Άργυρούν Α' τάξεως
8	Α. Μηλειάδης	"	Αθηναίων	47	Διά τυπογραφικά στοιχεία	Άργυρούν Α' τάξεως
9	Φραγ. Ρόσης	"	"	51	Διά τό κομψόν όχημα	Άργυρούν Α' τάξεως
10	Βαλτούσης Σάτης	"	"	"	Διά κομψότατον όχημα	Άργυρούν Α' τάξεως
11	Κ. Παπαπέτρος	Παρνασσίδ.	Γαλαξειδίου	55	Διά ναυπηγικόν διάγραμμα	Άργυρούν Α' τάξεως
12	Α. Διαχόπουλος	Σύρου	Έρμουπόλεως	"	Διά τό όρειγάλλινον επίκρανον πηξίδος	Άργυρούν Β' τάξεως
13	Γ. Βέλκερ	Άττικής	Αθηναίων	51	Διά αξιόλογον ίπποσκευήν άμάξης	Άργυρούν Β' τάξεως
14	Ξενοφών Κωνσταντινίδης	"	"	47	Διά άτμομηχανήν όριζόντιον δύο ίππων δυνάμεως	Άργυρούν Β' τάξεως
15	Αημ. Κωνσταντίνου	"	"	49	Διά μηχανοπρίονα καλώς εξειργασμένον	Άργυρούν Β' τάξεως
16	Στ. Κοκωτός	Κερκύρας	Κερκυραίων	47	Διά μικράν μονοκύλινδρον άτμομηχανήν	Χαλκούν

Αριθμὸς ἀριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβεῖου
17	Πέτρος Μόσνερ	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	52	Ἰδίως διὰ τὴν πολυσύνθετον καὶ πολυτελεῆ κλειθρίαν	Χαλκοῦν
18	Εὐαγγέλης Βούλγαρης	»	»	47	Δι' ἐργαλεῖα βιβλιοδετικῆς	Χαλκοῦν
19	Ι. Ἀποστολόπουλος	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	43	Δι' ἄροτρον	Χαλκοῦν
20	Γεώργ. Στρατῆς ἢ Λάγιος	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	51	Δι' ἱπποσκευὴν ἀμάξης	Χαλκοῦν
21	Δάμων, μηχανικὸς τοῦ Β. Ναυστάθμου	Τροιζηνίας	Τροιζήνος	47	Διὰ παραδειγματίον τηλεβόλου βαθωτοῦ ἐξ ἄρματος σιδηροῦ τοῦ συστήματος Scott	Χαλκοῦν
22	Δημήτριος Σαχτούρης	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	55	Διὰ παραδειγματίον ἀτμοπλοίου τροχλάτου (Ἀρχάδιον) καλῶς ἐξεργασμένον καὶ κομψόν	Χαλκοῦν
23	Π. Σπάθης	»	»	»	Διὰ πηξιδόκην ἐξ ὀρειχάλκου μετὰ τοῦ ἐπικράνου καὶ τῶν φανῶν	Χαλκοῦν
24	Νικόλαος Γεώργιζης	Κυνουρίας	»	52	Διὰ συλλογὴν ἀξιόλογον διαφόρων ξύλων πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἐπιλοποιάν	Χαλκοῦν
25	Σπ. Κολύμβος	Κερκύρας	Κερκυραίων	55	Διὰ παραδειγματίον ἀτμοπλοίου ἐλικοφόρου	Χαλκοῦν
26	Ν. Παγίδας, ναυπηγὸς	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διὰ ναυπηγικὸν πρότυπον	Ἔπαινος
27	Πρόψ μηχανικὸς τοῦ Β. Ναυστάθμου	Τροιζηνίας	Τροιζήνος	»	Διὰ παραδειγματίον καρωνάδος καὶ ἄρματος	Ἔπαινος
28	Π. Μαρκότης	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Δι' ἐπίκρανον πιξίδος ὅλον ἐξ ὀρειχάλκου	Ἔπαινος
29	Ἀναστάσιος Βῶκος κωφάλαος	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ παραδειγματίον ἀτμοδρόμονος	Ἔπαινος
30	Στ. Κοτζιάς	»	»	43	Δι' ὄνια κοινά, πελέκεις, σκαλιστήρια	Ἔπαινος
31	Ἰάκωβος Μαλακατῆς ἐκ Τήνου	»	»	52	Διὰ τεμάχια ὀφίτιδος καὶ μαρμάρου, χρήσιμα εἰς οἰκοδομὰς	Ἔπαινος
32	Ἄδελφοὶ Φυτάλλαι ἐκ Τήνου	»	»	»	Διὰ πλάκα ὀφίτιδος χρήσιμου εἰς οἰκοδομὰς	Ἔπαινος
33	Βερνάρδος Σκαλκάτος	»	»	»	Διὰ μάρμαρα χρήσιμα εἰς οἰκοδομὴν	Ἔπαινος
34	Ἰω. Κόσσης	»	»	»	Διὰ τεμάχιον μαρμάρου ἐκ Κάρυσιος, χρήσιμου εἰς οἰκοδομὰς	Ἔπαινος
35	Π. Ῥαφειλέτος	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ δείγματα μαρμάρου χρήσιμου εἰς οἰκοδομὰς	Ἔπαινος
36	Ι. Χαλεπᾶς ἐκ Τήνου	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ μάρμαρα χρήσιμα εἰς οἰκοδομὴν	Ἔπαινος
37	Α. Θωμάς	»	»	48	Διὰ στροφεῖον κλωστικὸν ξύλινον καὶ ποδοκίνητον	Ἔπαινος
38	Π. Πιτροπάκης	»	»	51	Διὰ σάγμα	Ἔπαινος
39	Πάνος Κομπότης	Τροιζηνίας	Τροιζήνος	55	Σχεδιαστὴς τοῦ ἐν Πόρφ Βασ. Ναυστάθμου	Ἔπαινος

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ' — Τροφαί.

1	Γεωργικὴ σχολή	Ναυπλίας	Τυρίνου	56	Διὰ τὴν ποικίλην συλλογὴν τῶν σιτηρῶν καὶ λοιπῶν	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
2	Ἰωάννης Καπιτσίνης	Ἐπ. Λιμηρᾶς	Μονεμβασίας	»	Διὰ σκληρὸν σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως

Αριθμὸς ἀριθμὸς	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκθετῶν	Ἐπαρχία	Δῆμος	Κλάσεις	Αἰτία βραβεύσεως	Εἶδος βραβεῖου
3	Δῆμος Δαφνησίων	Λοκρίδος	»	56	Διὰ σκληρὸν σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
4	Δῆμος Εἰδυλλίας	Μεγαρίδος	»	»	Διὰ σκληρὸν σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
5	Δῆμος Κέας	Σύρου	»	»	Δι' ἀπαλὸν σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
6	Ι. Π. Καίρης	Ἄνδρου	Κορθίου	»	Διὰ τὸν σίτον οὗ ὁ στάχυς θρίθει κόκκων καὶ εἶναι ἐπιζήτητος εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ σποράν	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
7	Δῆμος Κυθηρίων	Κυθήρων	»	»	Διὰ τὸν σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
8	Γεώργιος Διούρδης	Ἠλείας	Αετρίνων	»	Διὰ σίτον	Χαλκοῦν
9	Δῆμος Αετρίνων	»	»	»	Διὰ σίτον	Χαλκοῦν
10	Δῆμος Τρικολώνων	Γορτυνίας	»	»	Διὰ σίτον	Χαλκοῦν
11	Δῆμος Πατρῶν	Πατρῶν	»	»	Διὰ σίτον	Χαλκοῦν
12	Θρασόβουλος Βελέντζας	Θηβῶν	Θηβαίων	»	Διὰ σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
13	Δῆμος Αἰγαίων	Χαλκίδος	»	»	Διὰ σίτον	Ἔπαινον
14	Δῆμος Τολοφῶνος	Λοκρίδος	»	»	Διὰ σίτον	Ἔπαινον
15	Ε. Δραγῶν	Πυλίας	Βουφράσου	»	Διὰ σίτον	Ἔπαινον
16	Δῆμος Μονεμβασίας	Ἐπ. Λιμηρᾶς	»	»	Διὰ σίτον	Ἔπαινον
17	Δῆμος Ἀταλάντης	Λοκρίδος	»	»	Διὰ σίτον	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
18	Δῆμος Ἐλατείας	»	»	»	Διὰ σίτον	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
19	Δῆμος Ἀμβρακίας	Βάλτου	»	»	Διὰ σίτον	Ἔπαινον
20	Φ. Σμιθ, διευθυντὴς τῶν Βασιλικῶν κήπων	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ πλήρη συλλογὴν σταχυῶν διαφόρων κρατῶν συγκειμένην ἐξ 158 εἰδῶν	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
21	Σπυρ. Σταματίου Πουλιᾶσης	Κερκύρας	Κασωπκίων	»	Διὰ τοὺς στάχους θρίζης (σικάλως) ὕψος 6—7 ποδῶν	Χαλκοῦν
22	Δῆμος Ἀταλάντης	Λοκρίδος	»	»	Διὰ τὸν στάχυν τῆς θρίζης	Ἔπαινον
23	Δῆμος Ἄργους	Ἄργους	»	»	Διὰ τὸν κάλαμον τῆς θρίζης	Ἔπαινον
24	Δῆμος Ἀργινίων	Τριγωνίας	»	»	Διὰ ψάθας λεπτάς	Ἔπαινον
25	Γ. Δαλέζιος	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διὰ γυμνοκριθὴν	Ἔπαινον
26	Δῆμος Φαλαισίας	Μεγαλοπ.	»	»	Διὰ σμιγόν	Χαλκοῦν
27	Δῆμος Συκήνου	Μήλου	»	»	Διὰ σμιγόν	Χαλκοῦν
28	Δῆμος Φαλαισίας	Μεγαλοπ.	»	»	Διὰ σίκαλιν	Χαλκοῦν
29	Δῆμος Λαμπείας	Ἠλείας	»	»	Διὰ σίκαλιν	Χαλκοῦν
30	Δῆμος Φαλάρων	Φθιώτιδος	»	»	Διὰ κριθὴν	Χαλκοῦν
31	Δῆμος Ἄργους	Ἄργους	»	»	Διὰ κριθὴν	Χαλκοῦν
32	Γαβριήλ Ν. Βουτσίνος	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Διὰ κριθὴν	Χαλκοῦν
33	Μ. Κονταρίνης	Μήλου	Φολεγάνδρου	»	Διὰ κριθὴν	Χαλκοῦν
34	Δῆμος Ἀργινίου	Τριγωνίας	»	»	Διὰ κέγχρον	Ἔπαινον
35	Δῆμος Καρύστου	Καρυστίας	»	»	Διὰ βρώμην	Χαλκοῦν
36	Δῆμος Κηρονηλέων	Χαλκίδος	»	»	Διὰ βρώμην	Χαλκοῦν
37	Δῆμος Λυκοσσούρας	Μεγαλοπ.	»	»	Διὰ καλαμβόκιον	Χαλκοῦν
38	Δῆμος Ἰθώμης	Μεσσηνίας	»	»	Διὰ καλαμβόκιον	Χαλκοῦν
39	Γ. Γ. Δαλέζιος	Σύρου	Ἐρμουπόλεως	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
40	Ἐφορος Λοκρίδος	Λοκρίδος	Ἀταλάντης	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
41	Δῆμος Τεγαίας	Μαντινείας	»	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
42	Γεωργικὴ σχολή	Ναυπλίας	Τυρίνου	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
43	Α. Ηλιόπουλος	Πυλίας	Βουφράσου	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
44	Θ. Ἀλεξόπουλος	»	Πυλίων	»	Δι' ἀραβόσιτον	Χαλκοῦν
45	Δημήτριος Ζαλίκης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ τὰ σκληρὰ ἄλευρα	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
46	Α. Γ. Δουρούτης	Ἀττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ διάφορα εἶδη ἀλεύρων	Ἀργυροῦν Α' τάξεως

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έαθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
47	Ι. Παραμυθιώτης	Άττικής	Πειραιώς	56	Διά τας καλās αλεστικές μηχανάς του	Άργυρούν Α. τάξεως
48	Γ. Άγγελόπουλος	»	»	»	Διά τας καλās αλεστικές μηχανάς του	Άργυρούν Α. τάξεως
49	Δημήτριος Ζαλίης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά τήν σμιδαλιν	Άργυρούν Β. τάξεως
50	Α. Γ. Δουρούτης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά σμιδαλιν	Άργυρούν Β. τάξεως
51	Κ. Π. Άγαθοκλής	Φθιώτιδος	Λαμ. (Στυλίδ)	»	Διά σμιδαλιν	Άργυρούν Β. τάξεως
52	Ν. Εύριπαιός	Λεβαδείας	Λεβαδείας	»	Δι' όριζαν	Άργυρούν Β. τάξεως
53	Β. Π. Βούλγαρης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά κόλλαν	Χαλκούν
54	Ι. Σκλαβούνος	»	Πειραιώς	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
55	Νικηφόρος	Πατρών	Πατρών	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
56	Δικήφρ. και Καράμπελας	»	»	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
57	Άδελφοί Διάλιοι	»	»	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
58	Δημήτριος Ζαλίης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
59	Σταύρος Θ. Χρυσός	Σύρου	Έβρουπόλεως	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
60	Α. Κοζαδίνος	»	»	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
61	Ν. Ζέρβας	Άττικής	Πειραιώς	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
62	Κ. Ραφτόπουλος	Σμύρνης	»	»	Διά μακαρόνια	Χαλκούν
63	Δήμος Κερπινής	Καλαβρύτ.	»	»	Διά τραχανών	Έπαινος
64	Ιωάννης Σκλαβούνος	Άττικής	»	57	Διά διάφορα είδη διπύρων	Χαλκούν
65	Γ. Μ. Μαντζαβίνος	Κεφαλληνία	»	»	Διά τήν εξαιρετικήν κατασκευήν κουλουριών	Χαλκούν
66	Άδελφοί Κόλλα	Κερκύρας	Κερκυραίων	58	Διά τήν εξαιρετικήν ποιότητα ελαιόλαδον	Άργυρούν Α. τάξεως
67	Μπάουερ	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ελαιόλαδον Κρησισίας	Άργυρούν Β. τάξεως
68	Γ. Κασσαβέτης	»	»	»	Δι' ελαιόλαδον Κρησισίας	Άργυρούν Β. τάξεως
69	Ιωάννης Κατσίνης	Παξών	Γαίων	»	Δι' ελαιόλαδον	Χαλκούν
70	Δήμος Δαφνησίων	Λοκρίδος	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
71	Ζαχάριος Βελιαντίου	Παξών	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
72	Δήμος Μεγαρέων	Μεγαρίδος	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
73	Ι. Δ. Μαυρικός	Οιτύλου	Καρδαμύλλης	»	Δι' ελαιόλαδον	»
74	Γ. Θ. Μπουκλάκος	»	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
75	Δήμος Άνδρου	Άνδρου	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
76	Δήμος Σκοπέλου	Σκοπέλου	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
77	Δήμος Σιάθου	»	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
78	Έμμ. Γ. Κοσμιάς	Πατρών	Πατρών	»	Δι' ελαιόλαδον	»
79	Δήμος Διδύμων	Χαλκίδος	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
80	Δήμος Αιγίου	Αιγιαλείας	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
81	Ν. Ρακόπουλος	Ξηροχωρίου	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
82	Δήμος Μεθάνων	Τροιζηνίας	»	»	Δι' ελαιόλαδον	»
83	Α. Τσαμπόπουλος	Λοκρίδος	Άταλάντης	»	Δι' ελαιόλαδον	»
84	Κ. Βικέλας	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	»	Δι' ελαιόλαδον	»
85	Γ. Τσιτσάρας	Εύρυτανίας	Καρπενησίων	»	Διά θούτυρον	»
86	Χ. Μουστακόπουλος	Άργους	Άργείων	»	Διά θούτυρον	»
87	Δήμος Κλειτορίας	Καλαβρύτ.	»	»	Διά θούτυρον	»
88	Ιωάννης Λάκκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά θούτυρον νωπόν, προσβάτειον και θάσειον	»
89	Τό χωρίον Εγκλουβί	Λευκάδος	Καρυάς	»	Διά κεφαλοτύρι καλής ποιότητος, και άξιον λόγου διά τήν κατασκευήν του τραχέως περικαλύμματος	Άργυρούν Β. τάξεως
90	Δήμος Σκύρου	Σκοπέλου	»	»	Διά μυζήθραν	Χαλκούν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
91	Μονή Οσίου Λουκά	Λεβαδείας	Λεβαδέων	58	Διά φουρμαγέλαν	Χαλκούν
92	Δήμος Κυθρίων	Κυθρών	»	»	Διά κεφαλοτύρι	»
93	Δήμος Ειδυλλίας	Μεγαρίδος	»	»	Διά κεφαλοτύρι	»
94	Δήμος Άμοργού	Θήρας	»	»	Διά κεφαλοτύρι	»
95	Γ. Τσιτσάρας	Εύρυτανίας	Καρπενησίων	»	Διά τουλουμοτύρι	»
96	Ι. Λάκκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Διά τουλουμοτύρι και κεφαλοτύρι	»
97	Δήμαρχος Λαπαθών	Καλαβρύτ.	»	»	Διά φουρμαγέλας	Έπαινος
98	Δήμος Κέας	Κέας	»	»	Διά φουρμαγέλας	Έπαινος
99	Δήμος Νάσωνος	Μαντινείας	»	»	Διά φουρμαγέλας	Έπαινος
100	Ι. Λάκκης	Άττικής	»	»	Διά γιαγούρτην	Έπαινος
101	Δήμος Χαλκιδέων	Χαλκίδος	»	59	Διά χαψιά	Χαλκούν
102	Ν. Ξανθάκης	Σύρου	Έβρουπόλεως	58	Διά κοπανιστήν	»
103	Έπαρχιακή Έπιτροπή Κερκύρας	Κερκύρας	Κερκυραίων	60	Διά γλυκοπατάτας	»
104	Γεωργική σχολή	Ναυπλίας	Τυρίνθου	»	Διά φασιόλους	»
105	Ι. Δ. Άργυρόπουλος	Νάξου	Νάξου	»	Διά φασιόλους	»
106	Ι. Τσιτσάρας	Εύρυτανίας	Καρπενησίων	»	Διά λόπια φασόλια	»
107	Δήμος Καλλιφωνίας	Καλαβρύτ.	»	»	Διά λόπια φασόλια	»
108	Δήμος Καλαμών	Καλαμών	»	»	Διά φασόλια ψιλά πράσινα	»
109	Έπαρχειον Πυλίας	Πυλίας	Πυλίων	»	Διά φασόλια πράσινα	»
110	Δήμος Σωσθενίου	Τήνου	»	»	Διά τήν χοινορά έρεβύθικ	Έπαινον
111	Δήμος Φαλάρων	Φθιώτιδος	»	»	Διά φακας	Έπαινον
112	Γεωργική σχολή	Ναυπλίας	Τυρίνθου	»	Διά φακας	Έπαινον
113	Δήμος Χαλκιδέων	Χαλκίδος	»	»	Διά φακας	Έπαινον
114	Α. Αύλητής	Νάξου	Νάξου	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
115	Δήμος Καρύστου	Καρυστίας	»	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
116	Γεώργιος Σαραντζάκης	Πυλίας	Κορώνης	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
117	Δήμος Ηλιδος	Ηλείας	»	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
118	Θ. Βελέντζας	Θηβών	Θηβαίων	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
119	Α. Μερλόπουλος	Καλαμών	Παμίσου	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
120	Άνδρέας Έξεδάκτυλος	Άνδρου	Άνδρου	»	Διά κρόμμου	Έπαινον
121	Γ. Μ. Κολλέντης	Κεφαλλην.	»	»	Διά τήν εξαιρετικήν ποιότητα πεπόνων	Χαλκούν
122	Δήμος Καλαμών	Καλαμών	»	»	Δι' ύδροπέπονας	Έπαινον
123	Δήμος Κερκυρέων	Κερκύρας	»	»	Δι' ύδροπέπονας	Έπαινον
124	Γ. Χαριτάκης	Άττικής	Αθηναίων	»	Δι' ελαίας διαφόρων ειδών, τουρσιά	Χαλκούν
125	Δήμος Φαλάρων	Φθιώτιδος	»	»	Δι' ελαίας τουρσι	»
126	Π. Φασούλης	Άττικής	»	»	Δι' ελαίας τουρσι εξαιρετικής ποιότητος	»
127	Γ. και Π. Φιλάρτοι	Ξηροχωρίου	»	»	Δι' ελαίας τουρσι	»
128	Δενδροκομειον Αθηνών	Άττικής	»	»	Διά διάφορα είδη κολοκυνθών ποικίλων χρωμάτων, ως και άπροχορδοειδών	»
129	Σπανόπουλος	»	»	»	Διά κολοκύνθας	Έπαινον
130	Βερζάκης	»	»	»	Διά κολοκύνθας	Έπαινον
131	Δήμος Κερκυραίων	Κερκύρας	»	»	Διά κολοκύνθας	Έπαινον
132	Δήμος Κέας	Κέας	»	»	Διά λάθυρα	Έπαινον
133	Δήμος Τεγλίας	Μαντινείας	»	»	Διά κυάμους	Έπαινον
134	Π. Φασούλης	Άττικής	»	»	Διά κυάμους νωπούς, πύσα και άγκι	»

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετων	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
135	Σωτήριος Λόντος	Αιγιαλείας	Αιγίου	60	νάρας, έκτεθέντα τὴν 8 Νοεμβρίου διὰ σταφίδα σακχαρώδους ούσιας πε- προικισμένην, καὶ διατηρήσαν στρογγύλον σχῆμα, καὶ ἔχουσαν ὄγκον καὶ χρῶμα ὁμοίμορφον..	Χαλκοῦν
136	Δ. Φρακόπουλος	Πατρῶν	Πατρέων		» διὰ σταφίδα καλῆς ποιότητος	Ἄργυροῦν Α' τάξε
137	Γ. Κ. Γιαννόπουλος	Ἠλείας	Λετρίνων		» διὰ τὴν καλῶς περιπεποιημένην στα- φίδα	Ἄργυροῦν Β' τάξε
138	Ἀναστασία Σωτηροπού- λου	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ τὴν καλῶς περιπεποιημένην στα- φίδα	Ἄργυροῦν Β' τάξε
139	Π. Μπακατσούλας	»	»		» διὰ σταφίδα σουλτανίαν, ἐξαιρετικῆς ποιότητος	Ἄργυροῦν Α' τάξε
140	Χ. Μουστακόπουλος	Ἄργους	Ἄργείων		» διὰ σταφίδα σουλτανίαν ἐξαιρετικῆς ποιότητος	Ἄργυροῦν Β' τάξε
141	Δ. Δεουταρίτης	Ἠλείας	Λετρίνων		» διὰ σταφίδα περικλῆν	Χαλκοῦν
142	Π. Γ. Φαρμακόπουλος	Ναυπλίας	Ναυπλιέων		» δι' ἀγήγατον σταφίδα	Χαλκοῦν
143	Μ. Κολλέντης	Κεφαλλῆν.			» διὰ σταφίδα μοσχάτην	Χαλκοῦν
144	Θ. Λάγκουρας	Πατρῶν	Πατρέων		» διὰ σταφίδα σουλτανίαν	Χαλκοῦν
145	Σ. Γ. Οἰκοκρόπουλος	Καλαμῶν	Θουρίας		» διὰ τὰ εἰς κιβώτια ἀποσταλῆντα σῦκα	Ἄργυροῦν Β' τάξε
146	Δημήτριος Μερλόπουλος	»	Παμίσου		» διὰ τσιπέλας σῦκα	Ἄργυροῦν Β' τάξε
147	Ἀριστείδης Λογοθέτης	Ναυπλίας	Ναυπλιέων		» διὰ τὰ κατ' ἀπομίμῃσιν τῆς Σμύρνης σῦκα	Ἄργυροῦν Β' τάξε
148	Γ. Τσιτσάρας	Εὐρυτανίας	Καρπενησιῶν		» διὰ κάρνα πρώτου μεγέθους καὶ μι- κρὰ εὐθραστα	Χαλκοῦν
149	Δῆμος Ἀηλιανῶν	Χαλκίδος			» διὰ κάρνα εὐθραστα	ἔπαινος
150	Δῆμος Κερκυραίων	Κερκύρας			» διὰ μεγάλα κάρνα σκληρὰ	ἔπαινος
151	Π. Μαυρογένης	Νάξου	Πήρου		» δι' ἡμίφλοια εὐθραστα κάρνα	ἔπαινος
152	Γ. Θ. Μπουκλάκος	Οἰτύλου			» δι' εὐθραστα κάρνα	ἔπαινος
153	Ι. Ἀγκᾶς	Σύρου	Ἐρμούπολεως		» διὰ μεγάλα ἀμύγδαλα εὐθραστα ..	Χαλκοῦν
154	Ι. Χρυσανθακίδης				» διὰ μικρὰ εὐθραστα ἀμύγδαλα ..	ἔπαινος
155	Δῆμος Ἀγρινίου	Τριχωνίας			» δι' ἡμίθραυστα ἀμύγδαλα	Χαλκοῦν
156	Δῆμος Κερκυραίων	Κερκύρας			» δι' ἡμίθραυστα ἀμύγδαλα	ἔπαινος
157	Δῆμος Λετρίνων	Ἠλείας			» διὰ μεγάλα σκληρὰ ἀμύγδαλα	ἔπαινος
158	Δῆμος Πατρέων	Πατρῶν			» διὰ μεγάλα σκληρὰ ἀμύγδαλα	ἔπαινος
159	Δῆμος Αἰγίου	Αἰγιαλείας			» διὰ μῆλα καὶ κυδώνια, διακρινόμενα κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ μέ- γεθος	Χαλκοῦν
160	Δενδροκομεῖον Ἀθηνῶν	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ πιστάκια καλῆς ποιότητος	Ἄργυροῦν Β' τάξε
161	Εὐλάμπιος	Ναυπλίας	Ναυπλιέων		» διὰ καλῆς ποιότητος πιστάκια	Ἄργυροῦν Β' τάξε
162	Σ. Παυλίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ τὰ πιστάκια	Χαλκοῦν
163	Ἐμ. Βελοῦδιος	»	»		» διὰ τὰ πιστάκια	Χαλκοῦν
164	Θ. Ὀρφανίδης	»	»		» διὰ τὴν ἀξιόλογον καὶ ποικίλην συλ- λογὴν ἐσπεροειδῶν καρπῶν, καὶ διότι εἰσήγαγεν ἐν Ἑλλάδι διάφο- ρα εἶδη ἐκ τούτων	Ἄργυροῦν Α' τάξε
165	Δημόσιον ἐνδροκομεῖον	»	»		» διὰ συλλογὴν ἐσπεροειδῶν καρπῶν ..	ἔπαινος
166	Δῆμος Νάξου	Νάξου			» διὰ τὰ ἀπύρηνα καὶ ὁμφαλοειδῆ σχῆ- μα ἔχοντα λεμόνια	Χαλκοῦν
167	Ν. Φ. Σουμαρούπας	»	Νάξου		» διὰ κίτρα	Χαλκοῦν

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετων	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
168	Θ. Γ. Ὀρφανίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	60	Δι' ἀνανῶν καὶ χαμοκέρασα ἀξιολόγου ποιότητος, παρουσιασθέντα τὴν 10 Νοεμβρίου	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
169	Θ. Βελέντζας	Θηβῶν	Θηβαίων	61	Διὰ μελάνθην καὶ κολλιανδρον	ἔπαινος
170	Δῆμος Θηβαίων	»	»		» διὰ γλυκάνισον	ἔπαινος
171	Δῆμος Πατρέων	Πατρῶν			» διὰ γλυκάνισον	ἔπαινος
172	Δῆμος Λεβαδέων	Λεβαδείας			» διὰ γλυκάνισον	ἔπαινος
173	Ἡλ. Κράμπελας	Πατρῶν	Πατρέων		» διὰ γλυκάνισον	ἔπαινος
174	Δῆμος Ἄργείων	Ἄργους			» διὰ κύμηνον	ἔπαινος
175	Δῆμος Λεβαδέων	Λεβαδείας			» διὰ σήσαμον	ἔπαινος
176	Δῆμος Κορώνης	Πυλίας			» διὰ σήσαμον	ἔπαινος
177	Δῆμος Φολεγάνδρου	Μήλου			» διὰ σήσαμον	ἔπαινος
178	Δῆμος Παμίσου	Μεσσήνης			» διὰ σήσαμον	ἔπαινος
179	Γ. Μ. Κολλέντης	Κεφαλλῆν.	Ἄργοστολίου		» διὰ ζωμόν χρυσομήλων	Χαλκοῦν
180	Δῆμος Ναυπακτου	Ναυπακτίας			» διὰ τὸ λεγόμενον ἑλληνικὸν τέϊον ..	ἔπαινος
181	Ἄδελφοὶ Γαβριήλ	Σμύρνης			» διὰ τὸ καθαρόν ἄλας	ἔπαινος
182	Σπ. Παυλίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ κοκολάταν καλῆς ποιότητος ..	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
183	Ν. Καμπατούλης	Πατρῶν	Πατρέων		» διὰ τὸ πετμέζι	ἔπαινος
184	Δῆμος Κέας	Κέας			» διὰ τὸ κηρόμελι	Χαλκοῦν
185	Π. Παυλίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ κηρόμελι καὶ μέλι	Χαλκοῦν
186	Ἄργυρ. Διαμαντόπουλος	Καλαβρύτ.	Καλαβρύτων		» διὰ μέλι	Χαλκοῦν
187	Ι. Τούντας	Σύρου	Ἐρμούπολεως		» διὰ κηρόμελι	Χαλκοῦν
188	Α. Ζ. Βαμβακάρης	»	»		» διὰ κηρόμελι	Χαλκοῦν
189	Γ. Γ. Δαλέζιος	»	»		» διὰ κηρόμελι	Χαλκοῦν
190	Γ. Σωτηριάδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» δι' ὀμήττειον κηρόμελι καὶ μέλι ..	Χαλκοῦν
191	Ἄγγελος Στεφάνου	Σύρου	Ἐρμούπολεως		» διὰ κηρόμελι	Χαλκοῦν
192	Δῆμος Καρυστίων	Καρυστίας			» διὰ ροδόμελι	Χαλκοῦν
193	Γ. Καπιτσίνης	Ἐπ. Λιμηρᾶς			» διὰ κηρόμελι	ἔπαινος
194	Κ. Γιαννακόπουλος	Σπετσῶν	Σπετζῶν		» διὰ μέλι	ἔπαινος
195	Δῆμος Βίβλου	Νάξου			» διὰ μέλι	ἔπαινος
196	Ι. Θ. Μαυρίκος	Οἰτύλου	Οἰτύλου		» διὰ μέλι	ἔπαινος
197	Δῆμος Ζάρακος	Ἐπ. Λιμηρᾶς			» διὰ μέλι	ἔπαινος
198	Δῆμος Σίφνου	Μήλου			» διὰ κηρόμελι	ἔπαινος
199	Γ. Ν. Βουτσίνος	Σύρου	Σύρου		» διὰ μέλι	ἔπαινος
200	Γεωργικὴ σχολή	Ναυπλίας	Τυρίνου		» διὰ μέλι	ἔπαινος
201	Γ. Σόλων	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων		» διὰ διάφορα κρυσταλλωτὰ καὶ ὀπώρας ἐντὸς σιροπίων καὶ οἰνοπνευμάτων, καὶ κομφέτα καλῶς χρωματισμένα καὶ στιλπνὰ	Ἄργυροῦν Α' τάξεως
202	Σ. Παυλίδης	»	»		» διὰ διάφορα κρυσταλλωτὰ ζαχα- ρώδη εἶδη	Ἄργυροῦν Β' τάξεως
203	Π. Σαρρῆς	»	»		» διὰ ζαχαροπλαστικά προϊόντα	Χαλκοῦν
204	Ἄδελφοὶ Σκαρλάτοι	»	»		» διὰ διάφορα ζαχαροπλαστικά προϊόντα	Χαλκοῦν
205	Γ. Προκόπιος	Κεφαλλῆν.			» διὰ ἐξαισίαν ζαχαρωτῆν ἀνοδοδέσμη	Χαλκοῦν
206	Θεόδ. Γ. Καλεβρᾶς	Πατρῶν	Πατρέων		» διὰ τὸ ζαχαρωτῶν ἐπιθαλάσσιον φρούριον τῆς Ναυπλίας	Χαλκοῦν
207	Ν. Σταματελάκης	Σύρου	Ἐρμούπολεως		» διὰ τὰ ἐξαιρετικῆς κατασκευῆς λου- κούμια καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐξα- γωγήν	Ἄργυροῦν Β' τάξεως

Αύξων Αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Επαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
208	Δ. Βερδέσης	Σύρου	Έρμουπόλεως	61	Διά τὰ καλά λουκούμια	Έπαινος
209	Γ. Παναγάκος	»	»	»	Διά τὰ λουκούμια	Έπαινος
210	Ι. Καινούριος	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διά διάφορα ζαχαρωτά	Έπαινος
211	Μαριέτα Μπεζέρη	Χίου	»	»	Διά τὰ καλῆς κατασκευῆς διάφορα γλυκά	Έπαινος
212	Ε. Λούζης	Κεφαλλην.	»	»	Διά πολλά εἶδη ῥοσολίων καὶ καλῆς ποιότητος	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
213	Ι. Σόλων	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διά πολλά καὶ διάφορα εἶδη ῥοσολίων καλῶς παρασκευασμένων	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
214	Γ. Κολλέντης	Κεφαλλην.	»	»	Διά εἴκοσι εἰδῶν ῥοσολία	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
215	Ι. Σόλων	Ἄττικῆς	»	»	Διά μαρασκίνον καὶ κερασό, λευκόν, ἐρυθροῦν καὶ μπήτερ	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
216	Σ. Παυλίδης	»	»	»	Διά καλῶς παρασκευασμένα ῥοσολία	Χαλκοῦν
217	Ἀδελφοὶ Δεσάντοι	Κεφαλλην.	»	»	Διά ῥοσολία 18 εἰδῶν	Χαλκοῦν
218	Φ. Καρβούνης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά ῥοσολία	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
219	Γ. Προκόπιος	Κεφαλλην.	»	»	Διά 9 εἶδη ῥοσολίων	Χαλκοῦν
220	Ι. Κ. Δουρόπουλος	Πατρῶν	Πατρέων	»	Δι' 7 εἶδη ῥοσολίων	Χαλκοῦν
221	Ματθαῖος Μπαζζίνης	Δαλματίας	Ζάρας	»	Διά τὸ ἐξαιρετικὸν μαρασκίνον	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
222	Γ. Κολλέντης	Κεφαλλην.	»	62	Διά λευκὸν οἶνον, ὁμοιάζοντα τῆς Μαδέρας, καὶ μοςχάτον	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
223	Ίάκωβος Κλίμφελ	Πατρῶν	Πατρέων	»	Δι' 6 εἰδῶν οἴνου καλλίστης ποιότητος	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
224	Γ. Γεωργαντάς	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διά τοὺς λευκοὺς καὶ γλυκοὺς οἴνους	Ἀργυροῦν Α' τάξεως
225	Ἑλληνικὴ οἰνοποιεῖα	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διά λευκὸν οἶνον	Χαλκοῦν
226	Ι. Σόλων	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διά τοὺς λευκοὺς καὶ μέλανας οἴνους καλλίστης ποιότητος	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
227	Ι. Κ. Ἀποστολόπουλος	Ναυπλίας	Τυρίνου	»	Δι' 8 εἶδη οἴνων, καλῆς ποιότητος	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
228	Γ. Δ. Δελένδας	Θήρας	Θήρας	»	Διά τὸ βαθύ ἐρυθροῦν βισάντο, ἐξαιρετικῆς ποιότητος, καὶ καλλίστης κατασκευῆς	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
229	Ν. Δεμάθας	»	»	»	Διά δύο εἶδη ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ ἐξαιρετικῆς ποιότητος οἴνου	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
230	Μ. Μαλίας	Ζακύνθου	Ζακυνθίων	»	Διά τὸν γλυκὺν οἶνον, καλούμενον Βερδέα	Χαλκοῦν
231	Σ. Τρίπος	Κορινθίας	Κορίνου	»	Δι' οἶνον μέλανα καλῶς κατασκευασμένον	»
232	Ο. Κυμηῆς	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διά γλυκὺν καὶ μέλανα οἶνον	»
233	Ι. Τσιπουριάς	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διά διάφορα εἶδη οἴνων, καὶ ἰδίως διὰ τὸν γλυκὺν σταφιδίτην	»
234	Ν. Ἀργυρός	Θήρας	Θήρας	»	Διά τοὺς οἴνους διαφόρων ἐτῶν	»
235	Ι. Μ. Σωρότος	»	»	»	Διά τὸ βισάντο	»
236	Ι. Σόλων	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διά τὸ καλῶς κατασκευασμένον Βερμούθ	»
237	Ἀνασ. Σωτηροπούλου	»	»	»	Δι' οἶνον σταφιδίτην ἐκ Φιλιατρῶν	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
238	Θ. Μαργέλος	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	»	Δι' οἶνον σταφιδίτην	Χαλκοῦν
239	Γρηγ. Πετρόπουλος	Μαντινείας	Τριπόλεως	»	Δι' οἶνον ῥητινίτην	Χαλκοῦν
240	Δῆμος Θουρίας	Καλαμῶν	»	»	Διά τὸν σταφιδίτην οἶνον	Έπαινος

Αύξων Αριθμός	Όνομα και επώνυμον εκθετών	Επαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αιτία βραβεύσεως	Είδος βραβείου
241	Δῆμος Χαλκιδέων	Χαλκίδος	»	»	Δι' οἶνον μοςχάτον	Έπαινος
242	Μ. Εὐλάμπιος	Ναυπλίας	Ναυπλιέων	»	Δι' οἶνον	»
243	Ν. Καραγιάννης	»	»	»	Δι' οἶνον	»
244	Γ. Δεγτιούδης	Νάξου	Νάξου	»	Δι' οἶνον	»
245	Λ. Δεκιγάλας	»	»	»	Δι' οἶνον	»
246	Γ. Δαλέζιος	Σύρου	Σύρου	»	Δι' οἶνον	»
247	Α. Δαλέζιος	»	»	»	Δι' οἶνον	»
248	Α. Νάζος	Τήνου	Τήνου	»	Δι' οἶνον	»
249	Δῆμος Ἀπειρανθίας	Νάξου	Νάξου	»	Δι' οἶνον	»
250	Α. Μ. Ἀθανασόπουλος	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Δι' οἶνον 10 ἐτῶν	»
251	Α. Κ. Περασάκης	»	»	»	Δι' οἴνους	»
252	Π. Γρηγορίου	Μήλου	Μήλου	»	Δι' οἶνον	»
253	Ἐμμ. Κονταράτος	»	Φολεγάνδρου	»	Δι' οἶνον	»
254	Δῆμος Θουρίας	Καλαμῶν	»	»	Δι' οἶνον ῥητινίτην	»
255	Δῆμος Πατρέων	Πατρῶν	»	»	Δι' οἶνον ῥητινίτην	Χαλκοῦν
256	Δῆμος Κέας	Κέας	»	»	Δι' οἶνον ῥητινίτην	»
257	Ι. Α. Κελπερῆς	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	Δι' οἶνον	»
258	Ι. Σ. Σταΐκος	Μεσολογγ.	Μεσολογγίου	»	Δι' εἴκοσι ἐτῶν οἴνους	»
259	Ι. Κυπαρίσσης	Πυλίας	Πυλίων	»	Δι' οἴνους	»
260	Ι. Εανθάκης	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	Δι' οἶνον	»
261	Ν. Κελπερῆς	»	»	»	Διὰ ῥακὴν	»
262	Ι. Τρακάκης	Ἄττικῆς	Πειραιῶς	»	Διὰ διάφορα εἶδη ῥακῆς	»
263	Ι. Κελπερῆς	Σύρου	Έρμουπόλεως	»	Διὰ ῥακὴν	»
264	Ἐμμ. Λεοντίδης	»	»	»	Διὰ ῥακὴν	»
265	Π. Α. Ρίζου	Πατρῶν	Πατρέων	»	Διὰ διάφορα εἶδη ῥακῆς	»
266	Σ. Παυλίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ ῥακὴν	»
267	Πολυχρόνης Κορωναῖος	»	Πειραιῶς	»	Διὰ ῥακὴν, καὶ μαγάλην κατανάλωσιν	Ἀργυροῦν Β' τάξεως
268	Χριστόδ. Κορκοτσάκης	Κερκύρας	Κερκυραίων	»	Διὰ ῥακὴν	Χαλκοῦν
269	Θ. Β. Κριμίτσος	Κιπλόλεως	»	»	Διὰ διάφορα οἰνοπνεύματα	Χαλκοῦν
270	Κυριάκος Φουντούδης	Χίου	»	»	Διὰ διάφορα εἶδη καλῆς ποιότητος οἰνοπνεύματα	Χαλκοῦν
271	Κοράγγιος	Κερκύρας	»	»	Διὰ ζύθους	Χαλκοῦν
272	Σουάμ	»	»	»	Διὰ ζύθους	Χαλκοῦν
273	Κεφλλονίτης	»	»	»	Διὰ ζύθους	Χαλκοῦν
274	Σεσιάν	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	»	Διὰ ζύθον	Έπαινος

ΞΥΝΑΓΩΓΗ Θ' - Τὰ περὶ τὴν κηπουρικὴν.

1	Θεόδωρος Γ. Ὀρφανίδης	Ἄττικῆς	Ἀθηναίων	71	Διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα διάφορα φυτὰ ἐν καλῇ καταστάσει, ποικίλων εἰδῶν, καὶ τινὰ τούτων σπανίων	Χρυσὸν Β' τάξεως
2	Παναγ. Φασούλης	»	»	»	Δι' ἄνθη καὶ ἀνοθέσματος διαφόρου μεγέθους, ἰδίως ἀξιολόγους διὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ἀρμολογίαν τῶν ἀνθέων, καὶ τὸ τεχνικὸν τῆς κατασκευῆς	Χαλκοῦν
3	Πέππος	»	»	»	Δι' ἄνθη καὶ ἀνοθέσματος διακριομέ-	»

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετών	Έπαρχία	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
4	Βοτανικός κήπος	Αττικής	Αθηναίων	74	νας διά τήν ωραιότητα του όλου σχήματος, τήν καλήν έκλογήν τών άνθέων, και τήν διανομήν τών χρωμάτων	Χαλκούν
5	Δημόσιον δενδροκομείον	»	»	73	Δι' αξιόλογον συλλογήν σπικωδών φυτών, και διαφόρων φυτών του καλλωπισμού και τής ιατρικής εις καλήν κατάστασιν	Αργυρούν Β. τάξεως Έπαινος
6	Γ. Φασούλης	»	»	72	Δι' αξιόλογον συλλογήν διαφόρων σπερμάτων, 60 περίπου ειδών, ποικίλων λαχάνων και άνθέων	Έπαινος
7	Μιχαήλ Πασχαλίδης	»	»	75	Δι' αναβρυτήριον μαρμαρίνον, έργον καλλιτεχνικόν αξιόλογον	Αργυρούν Β. τάξεως

ΕΥΝΑΓΩΓΗ Ι. — Αντικείμενα χρήσιμα προς ήθικήν και υλικήν βελτίωσιν του λαού.

1	Σχολή τών τεχνών	Αττικής	Αθηναίων		ως από τής συστάσεως αυτής αναδειχθείσα να καταστήτη κοινήν εν ταις τέχναις εφαρμογήν διά τής χημείας, φυσικής, μηχανικής, και παντός θεωρήματος αληθινού, και ευδοκιμήσασα	Χρυσούν Α. τάξεως
2	Όρφανοτροφείον Χ. Κώστα	»	»		ως μετ' επιτυχίας πτωχά και έρημα παιδιά διδάσκον κοινάς και χρησίμους τέχνας	Χρυσούν Β. τάξεως
3	Έθνικόν Όρφανοτροφείον τών κορασίων	»	»		Δι' τα εν αυτώ ποικίλα τεχνουργήματα και επίδοσιν τών κορασίων εις ταύτα	Αργυρούν Α. τάξεως
4	Άρσάκειον Παρθεναγωγείον	»	»		ως εν αυτώ εκπαιδευομένων μετ' επιτυχίας κορασίων, προσδιωρισμένων διά το διδασκαλικόν επάγγελμα, και διότι τυπώνει και διανέμει βιβλία χρήσιμα εις τον λαόν	Χρυσούν Α. τάξεως
5	Α. Καραγιάννης	»	»		Δι' ηλεκτρικόν σήμαντρον και γαλβανόμετρον	Αργυρούν Β. τάξεως
6	Ν. Νικητόπουλος	»	»		Δι' στρόφυλον σιδηρούν, και κρουνούς εξ όρειχάλκου	Χαλκούν
7	Σ. Αετάκης	»	»		Δι' εκκεντρον και ιχνογραφήματα	Χαλκούν
8	Α. Συνοδινός	»	»		Δι' πρίωνα σιδήρου, κλειθρον, και ιχνογραφήματα	Χαλκούν
9	Ε. Πέρβελης	»	»		Δι' μέγαν διαβήτην σιδηρούν	Έπαινος
10	Π. Κυριακού	»	»		Δι' τροχούς σιδηρούς τετορνευμένους	Έπαινος
11	Περικλής Πανταζής	»	»		Δι' εικόνας σιδηρουργείου, κεφαλής άνδρός, και γραίας πλεκούσης	Αργυρούν Β. τάξεως
12	Π. Δεμπέσης	»	»		Δι' εικόνας γραίας πλεκούσης και νεάνιδος σταχεολογούσης	Χαλκούν
13	Δ. Αρτινός	»	»		Δι' σκιαγράφημα γραίας πλεκούσης	Έπαινος

Αύξων αριθμός	Όνομα και επώνυμον έκθετών	Έπαρχίας	Δήμος	Κλάσεις	Αίτια βραβεύσεως	Είδος βραβείου
14	Γ. Τριανταφύλλου	Αττικής	Αθηναίων		Δι' σκιαγράφημα Άγριπίνης	Έπαινος
15	Έρρίκος Χάουκολ	»	»		Δι' ανάγλυφον Άφροδίτης εξ αγάλματος, και έτερον ανάγλυφον	Αργυρούν Β. τάξεως
16	Μ. Καΐσαρ	»	»		Δι' Άφροδίτην εκ γύψου	Χαλκούν
17	Ιωάννης Χαλεπάς	»	»		Δι' κεφαλήν Ηρας, και κοσμήματα διάφορα	Χαλκούν
18	Χ. Μαλακατές	»	»		Δι' προτομήν σατύρου	Χαλκούν
19	Α. Σ. Πέτας	»	»		Δι' ανάγλυφα εξ αναγλύφων του Παρθενώνος	Χαλκούν
20	Β. Σταματόπουλος	»	»		Δι' κοσμήματα αρχιτεκτονικά	Χαλκούν
21	Κ. Ζουρντζής	»	»		Δι' σχέδια οικίας	Χαλκούν
22	Ν. Κουμέλης	»	»		Δι' σχέδια οικίας	Χαλκούν
23	Θ. Ανδρόνικος	»	»		Δι' κόσμημα αρχιτεκτονικόν	Έπαινος
24	Β. Τομπρόπουλος	»	»		Δι' σκιαγραφήματα κεφαλής Ηρας, και κιονοκράνου	Έπαινος
25	Ιωάννης Λαζαρίμος	»	»		Δι' χωρογραφήματα αξιόλογα	Αργυρούν Β. τάξεως
26	Ν. Μοροζίνης	»	»		Δι' απεικόνισμα κιονοκράνου και σκηνογραφήματα	Χαλκούν
27	Κ. Πρινάρης	»	»		Δι' χαλκογράφημα και ξυλογράφημα	Χαλκούν
28	Α. Χρηστίνης	»	»		Δι' τήν περι μεταφύτευσεως δένδρων καθ' όλας τας ώρας του έτους πραγματοποιείαν	Έπαινος
29	Κ. Φωστρούπουλος	»	»		Δι' δοκίμιον περι άγροτικής οικονομίας του ήνωμένου βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας	Έπαινος

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν κατὰ συναγωγὰς διανεμηθέντων βραβείων κατὰ τὴν Β' περίοδον τῶν Ὀλυμπίων τοῦ 1870.

Συναγωγὰί	Χρυσοῦν		Ἀργυροῦν		Χαλκοῦν	Ἑπίαινος	Ὀλικὸν πρῶδν
	Α' τάξ.	Β' τάξ.	Α' τάξ.	Β' τάξ.			
Α' Καλλιτεχνία	1	1	5	3	6	3	19
Β' Ἐλευθέριοι τέχνη		1	4	7	8	18	38
Γ' Τὰ πρὸς κατοικίαν χρήσιμα		1	5	21	55	55	137
Δ' Τὰ πρὸς ἔνδυσιν	2	2	22	23	70	84	203
Ε' Τὰ προϊόντα γῆς καὶ θαλάσσης	5	4	22	35	52	43	161
Σ' Συνήθειαι τέχνη	2	1	7	4	10	15	39
Ζ' Τροφί			19	36	136	83	274
Θ' Τὰ περὶ τὴν κηπουρικὴν		1		2	2	2	7
Ι' Τὰ πρὸς ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ	2	1	1	4	13	8	29
	12	12	85	135	352	311	907

ΣΗΜ. Ἡ Π' συναγωγή ἀνεβλήθη.

Λ Ο Γ Ο Σ

ΤΟΥ

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑΣ ΕΚΘΕΤΑΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΗΜΩΝ,

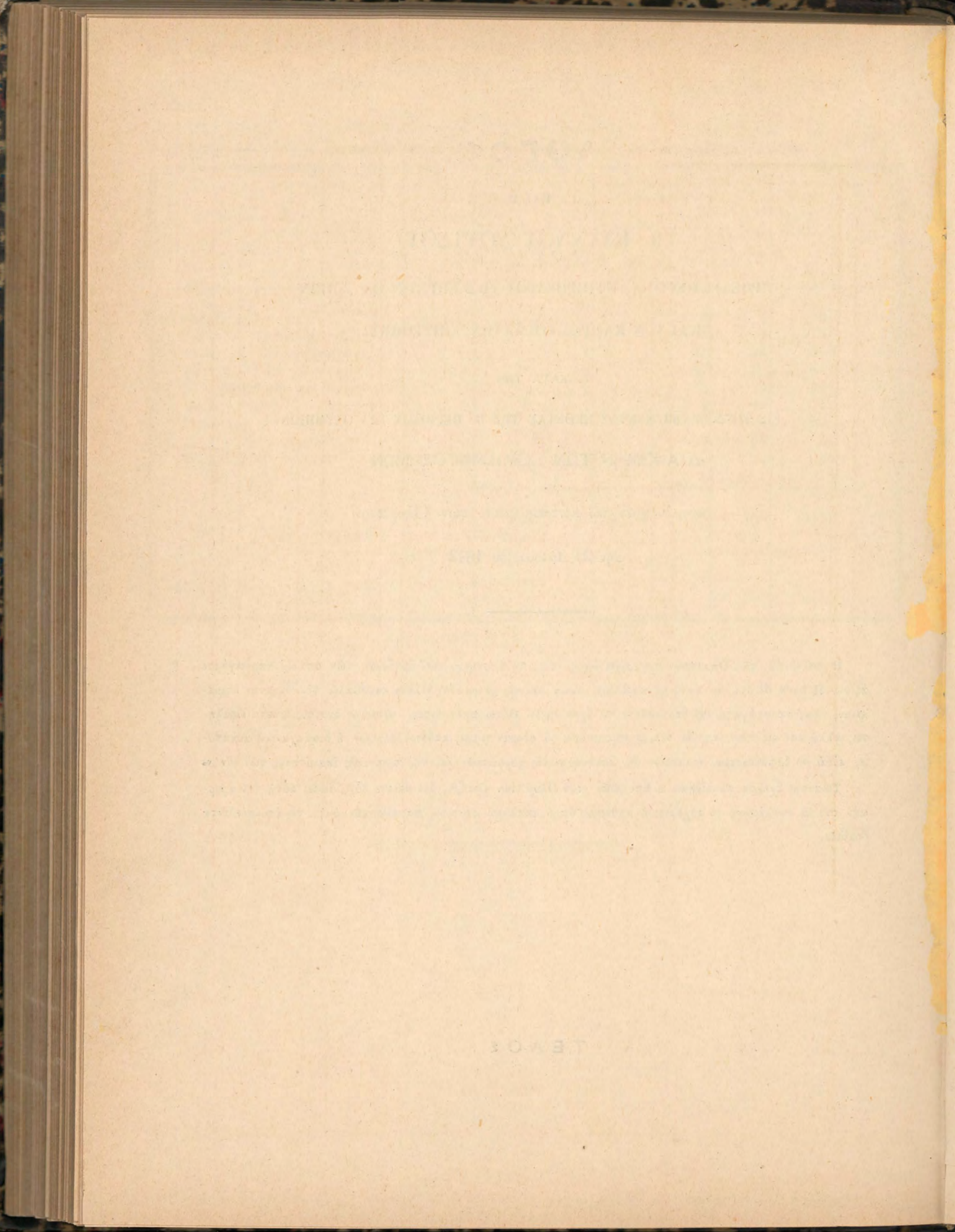
γενομένην ἐν τῷ καταστήματι τῶν Ὀλυμπίων

τὴν 23 Ἰανουαρίου 1872.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων συγχαίρει ὑμῖν, ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τῶν βραβείων, τῶν ὁποίων ἀπεδείχθητε ἄξιοι. Πέποιθε δὲ ὅτι, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλετε καταβάλλει τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως προαγάγητε καὶ βελτιώσητε τὰ ἔργα ὑμῶν. Οὕτω πράττοντες, οὐ μόνον ἑαυτοὺς θέλετε ὠφελῆσαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πατρίδα θέλετε περιποιήσει οὐ μικρὰν τιμὴν, καθόσον σήμερον ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις εἶναι τὸ ἐμφανέστερον τεκμήριον τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ τῆς πρακτικῆς ἰκανότητος τῶν ἐθνῶν.

Τοιαύτην ἔχουσα πεποίθησιν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐλπίζει, ὅτι θέλετε αὖθις δώσει αὐτῇ τὴν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ εὐχάριστον καθῆκον, ὅπερ ἐκπληροῖ σήμερον, παραδίδουσα ὑμῖν τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ.
 ΞΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Β. ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΜΕΧΡΙ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874.

Α

		Δραχ.	Λ.			Δραχ.	Λ.					
Υπόλοιπον Α' Ολυμπιάδος	ως ισολογισμός εν τῇ γενικῇ ἐκθέσει αὐτῆς κλ. 55 καὶ 56.....	1997	81			Υπόλοιπον δαπανῶν τῆς Α' Ολυμπιάδος 1859.....	1654	96				
	Εισπράξεις ἀπὸ ἐκποίησην καταλόγων καὶ γραμματίων λαχείου	198				Υπόλοιπον Α' Ολυμπιάδος μεταφερόμενον εἰς Β' Ολυμπιάδα.....	540	85				
		2195	81				2195	81				
ΕΣΟΔΑ				ΕΞΟΔΑ								
	Υπόλοιπον Α' Ολυμπιάδος.....	540	85			Εἰς τὸν κ. Ἐμμ. Κόκκινον δι' ἀποζημίωσίν του τὸ 1866 δικαστ. ὑποθέσεις τοῦ κληροδοτήματος	8000	23				
	Περίσσειμα τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως.....	919	1459	85	Ἀποστολαὶ εἰς Βλαχίαν	Εἰς τὸν κ. Κ. Φωστηρόπουλον δι' ὑπηρεσίαν τὸ 1868	489	8489	23			
Μετοχαὶ Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας	τῶν 1866, 1867 καὶ 1868	58909		200000	Ἔξοδα ἐγκαθιδρύσεως γραφείου τὸ 1866			200				
Ζάππειον κληροδοτήμα	τοῦ 1869	20100			1 Πληρωμαὶ πρὸς τὸν ἐργολάβον.....	57425	85					
	» 1870	20175		99184	2 Ἐπίχρως, ἰσοπέδωσις, πυρασφάλησις κλπ.	1713	15					
	Τόκοι τῶν 1860, 1861 καὶ 1862	30000			3 Ὑδραγωγείον καὶ παραρτήματα	3621	37					
Μετοχῶν Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας	» 1863 καὶ 1864	20000			4 Ἀποζημίωσις ἀρχιτέκτονος, θαλάσῃ καὶ φυλάκων	3339	26	66099	63			
	τοῦ 1865	10000		60000	1 Μισθοὶ τακτικῆς προσωπικῆς	8096	89					
	Ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου	7264	48		Γραφικὴ ὕλη Γραφείου, σφραγίδες κλπ.	586	90					
Τόκοι διάφοροι	Καταθέσεων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.....	6304	90	13569	38	Ταχυδρομικὰ	99	30				
	Ἐκθέσεως			8907	75	Γραφικὴ ὕλη Τηλεγραφικὰ	31	55				
Εἰσπλήρια Λαχείων	Εἰσπράξεις γραμματίων λαχείου.....			46239	63	2 Σκεύη, ἐπιπλα Χάρτης καὶ τυποτ. κανονισμ. ἐκθέσεων Ἑλλανοδ. κλ.	410	50				
Πωλήσεις ἐκθεμάτων	Εἰσπράξεις.....			5004		Ταχυδρομ. κτλ. Θεωμάστρα, γραφεῖον κλπ.	304					
	Ἐντάλματα ἀπλήρωτα.....	1154	85			Καταχωρήσεις εἰς ἐφημερίδας.....	188					
	Κατάσχσεις	548		1702	85	Θέρμανσις καὶ διάφορα μικρὰ ἔξοδα.....	25	10	1645	35	9742	24
						Ἔξοδα ἀποστολῆς πρὸς συγκέντρωσιν προϊόντων διὰ τὴν ἐκθεσιν					674	93
						1 Κατασκευὴ ὑδροθηκῶν, θηκῶν, τραπεζῶν, ἀγορὰ ὑελίνων καὶ ἄλλων ἀγγείων	14345	59				
						2 Μισθοὶ ἐκτάκτου προσωπικῆς	5237	15				
						3 Ἀγορὰ διαφόρων διὰ τὴν τοποθέτησιν προϊόντων καὶ διακόσμησιν καταστήματος	3320	25	22902	99		
						Ε' Μεταφορὰ συγκέντρωσις καὶ ἐπιστροφή τῶν προϊόντων καὶ ἔργων					789	90
						ΣΤ' Νομισματόσημα					11600	
						Ζ' Συνδρομαὶ εἰς ἐκθέτας					1650	
						1 Δασκευὴ Σταδίου	8521					
						2 Μισθοὶ γυμνασιάρχου, προγυμναστοῦ καὶ φυλάκων	1108					
						3 Βραβεῖα ἀριστευσάντων	1500					
						4 Διάφορα ἔξοδα	778	20	11310	20		
						Θ' Ποιητικὸς διαγωνισμὸς					980	
						Γ' Μουσικὸς διαγωνισμὸς					50	
						ΙΑ' Ὀλυμπιακοὶ λόγοι					1396	40
						1 Ἀγορὰ διαφόρων ἐκθεμάτων πρὸς συλλογὴν ὁμοίως ἔμειναν.....	358	26			668	20
						Ἐνοίκιον διὰ φρουρῶν καὶ κιβώτια	338	50				
						Ναῦλοι καὶ ἔξοδα μετακομίσεως δικαιογράφων τῆς περιουσίας τοῦ αἰ. δέμου Β. Ζάππα	200					
						Δίλυσις θραναίων καὶ θεωρείων σταδίου καὶ μετακομίσις ὑλικῆς σταδίου κλ. Ἀγώνιον ἀμαζῶν.....	116	65				
						Φωτισμὸς φυλάκων	199	15				
						Συμβολαιογραφικὰ, δικαστικὰ κλπ.	60	35				
						Διάφορα ἔξοδα.....	29	70			1066	55
						1 Προκαταβολαὶ λόγῳ εὐκολίας	6004	30				
						2 Ὅμοιος πρὸς ἀγορὰν προϊόντων καὶ ἔργων	3858	37	9862	67		
						Πληρωμαὶ τῶν πωληθέντων ἐκθεμάτων					3391	50
						1 Ἔξοδα λαχείου.....	2173	40				
						2 Πληρωμαὶ τῶν εἰς τὸ λαχεῖον ἐκθεμάτων	34651	89				
						3 » χρηματικῶν ἐκ τῶν δραχ. 7580	4180		41305	29		
						Μετοχαὶ Ἑλλ. ἀτμοπλοίας	200000		192779	73		
						Ἐντοκα γραμματίων τοῦ δημοσίου	10000					
						Ἐθ. Τράπεζα ἀτόκως	20000					
						Τόκοι ἐντόκων γραμματίων πληρωθεῖς εἰς Ἑλλ. ἀτμοπλοίαν.....	213	30				
						Ταμείον	43074	43	213287	73		
									436067	46		

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ.
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Β'. ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΑΠΟ 4ης ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1872.

Γ

Ε Σ Ο Δ Α.		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.			Ε Ξ Ο Δ Α.		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
Ζάππειον κληροδότημα	Υπόλοιπον ισολογισμού 31 Δεκεμβρίου 1871					263054	74									δρ. 870	15	
	Του 1871			19950												50		
	» 1872			19950		39900												
Τόκοι εντόκων γραμματίων	Εντόκων γραμματίων δραχ. 10,000 από 27 Νοεμβρίου 1870 μέχρι 27 Ιουλίου 1872 πρὸς 8 0 0	1333	30															
	Αφαιρείται τόκος πληρωθείς εἰς Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοῦσαν ἀπὸ 27 9βρίου 1870 μέχρι 5 Μαρτίου 1871 πρὸς 8 0 0	213	30	1120														
	Εντόκου γραμματίου δραχ. 40,000, προεξοφληθέντος παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπ. ἀπὸ 17 Μαΐου μέχρι 23 Ἰουν. 1872 πρὸς 8 0 0 Ἰδίου γραμ. δρ. 40,000 ἀπὸ 23 Ἰουν. μέχρι 23 Δεβρ. 1872.	315	65															
Τόκοι ὀμολογιῶν δανείου 4 ἑκατομμυρίων	Ἐπὶ 119 ὀμολογιῶν ἀπὸ 15 7βρίου μέχρι 14 8βρίου 1871 ἀπὸ Κεντρικῶν Ταμείων πρὸς 8 0 0			324	65													
	1ον τοκομέρισμα 119 ὀμολογιῶν ἀπὸ 15 8βρίου 1871 μέχρι 15 Ἀπριλίου 1872			1332	80	1657	45											
Προκαταβολαὶ εἰς ἐκθέτας	Ἀπὸ Μ. Καζαντζῆν			400														
	» Νομάρχην Μεσσηνίας			237	95	637	95											
Πωληθέντα ἐκθέματα	Εἰς Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν			385														
	» διαφόρους			829	22	1214	22											
	Ἐντάλματα τοῦ 1872 ἀπλήρωτα					546	20											
						310046	21											
Α'. Οἰκοδόμησις προσωρινῆς καταστάσεως	Ἐντάλματα τοῦ 1871																	
	Ἐντάλμα ἀριθ. 137																	
	3 Ὑδραγωγείων καὶ παραρτήματα					487	25											
	4 Ἀποζημιώσεις ἀρχιτέκτονος, βοηθοῦ καὶ φυλάκων					821	80											
	5 Διάφορα ἐξόδα					473	45	1782	50									
	Β'. Ἐξόδα γραφείου.	1 Μισθοὶ τακτικῆς προσωπικῆς					5760											
		Γραφικὴ ὕλη, γραφείου βιβλία κλ.			242	55												
		Ταχυδρομικὰ			104	55												
		Τηλεγραφήματα			8	70												
	2 Καταχωρήσεις εἰς ἐφημερίδας	Χάρτης, τυπωτικὰ ἐκθέσεων Ἑλλανοδικῶν κλ.			1943	45												
Γραφεῖον				350		2671	25	8431	25									
Δ'. Τοποθέτησις προϊόντων καὶ ἔργων καὶ διακόσμησις τοῦ καταστήματος	1 Κατασκευὴ ὑελοθηκῶν κλ.					80												
	2 Μισθοὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ					1365												
	3 Τοποθέτησις προϊόντων					40		1485										
Ε'. Νομισματόσημον	Μεταφορὰ, συγκέντρωσις καὶ ἐπιστροφή τῶν προϊόντων καὶ ἔργων							32	50									
								85	40									
IB'. Συλλογαί.	1 Ἀγορὰ ἐκθεμάτων πρὸς συλλογὴν					300												
	2 » » ἔμεινον					200		500										
II'. Ἐκτακτὰ ἐξόδα	Φωτισμὸς φυλακείων					70	75											
	Δικηγορικὰ					191												
	Διάφορα					61	17	322	92									
IE'. Ἐκποίησις ἐκθεμάτων.	Πληρωμαὶ															5	20	
	2 Πληρωμαὶ τῶν εἰς τὸ λαγεῖον ἐκθεμάτων															107	50	
IZ'. Δαχεῖον	Χορηγία πρὸς τέλεσιν τοῦ διαγωνίσματος τῆς σκοποβολῆς															1000		
																4000		
IH'. Δάνεια εἰς βιομηχάνους.	Μετοχαὶ Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοῦσας					200000		18672	42									
	Ἐντοκα γραμματίων φρ. 1010 1019					10000												
Υπόλοιπον	Ὁμοίως » 1174 1181					40800												
	Ὁμολογιαὶ 119 δανείου 4 ἑκατομ.					29988												
	Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν					385												
	Κατάσχεσις					548												
	Ταμείον					9652	79	291373	79									
						310046	21											

